

पौषमासप्रारम्भः

॥ उँस्वस्ति श्रीगणेशायनमः ॥ अथ पौषमासकृत्यनिर्णयः ॥ घनुः संक्रमे परा

पोडशचटिकाः पुण्यकालः अत्रान्योविचारः संक्रांतिनिर्णयेद्रष्टव्यः अथ पौषपत्रतानि अत्रैकभक्तमुक्तं महाभा-
रते पौषेमासेतुकोत्तेयएकभक्तंसमाचरेत् सुभगोदर्शनीयश्चयशोभागीचजायते प्रासादभूषणादीनि गृहं प्रावरणा-
निच नारायणस्य तुष्टार्थं पौषेदेयानियत्नत इति वामनपुराणे विष्णुधर्मोत्तरे पुण्यमासंतदालभ्य एकभक्तेन-
यः क्षिपेत् शुश्रूषणपरः शूरो नरोगीजायेतेनरः अथात्र शीलावातिव्रतम् विष्णुधर्मोत्तरे वज्रउवाच भग-
वन्कर्मणा केन शीलवान् पुरुषो भवेत् मार्कण्डेय उवाच आग्रहायण्यतः प्रतियां संप्राप्ते प्रथमे दिने पूर्ववत् पूजेयेद्वै वृते-
न जुहुयाद्विः घृतं द्विजेभ्यो दद्याच्च वृतेनैव निवेदयेत् विराट् पौषपितः पौष्यां घृतमावेणै द्विजः पूजयेच्च सुव-
र्णेन यथाशक्ति नराधिप कृत्वा व्रतं मासमिदं यथोक्तमासाद्य नाकं सुचिरं मनुष्यः मनुष्यमासाद्य च शीलवान् स्यात्
प्रात्रोत्तिष्ठेत् चिरजीवितत्त्वम् इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं पौषकृष्णप्रतिपदमारभ्य पौष्यंतं शीलावातिव्रतम् अत्र दा-
नविशेषो विष्णुधर्मोत्तरे पौषे कनकदानेन परं पुष्टं वैवच पुष्पाणां च सितदानं लक्ष्मीप्राप्तिकरं स्मृतम् फलानां च त-
थादानं कृष्णपक्षे महाफलमिति देविपुराणोक्तं नक्तव्रतम् पौषेमासे तु संप्राप्ते यः कुर्यान्नक्तभोजनं
जितेंद्रियः सत्यवादी कामक्रोधविषयवर्जित इति पौषपुष्पकर्म्यतीर्थविशेषो देवीपुराणे पौषे तु नर्मदापुण्यास्त्रा-
नदानादिकर्मणीति पौषकृष्णद्वितीयायां बृहस्पतिवारयोगो द्वितीया सामान्योक्तं विधिपूजनमुक्तं ब्रह्मपुराणे
बृहस्पतो द्वितीयायां विधिवद्विधिपूजनं कृत्वा नक्तं समन्वीया ह्यभते भूमिमुत्तमां विधिर्व्रह्मा तस्य पूजनं गायत्र्या-
पौराणमन्त्रेण वेति तृतीयायां तिथिसामान्योक्तं गौरीपूजाव्रतम् देवीपुराणे तृतीयायां ये जेद्वींशं करेण संमन्वितां
कुंकुमाशुरुकपूरमणिवस्त्रसुगंधकैः स्त्रग्गंधधूपदपि श्रेत्यादि सौवर्णैस्तु उमाकार्याराजतः शंकरस्तथा चतुर्भुजस्तु-

देवशोद्धिभुजानुउमासतीति चतुर्थ्यासकृष्टनाशनव्रतत्वेनमासंचतुर्थ्यासोपूज
 नयः प्रयत्नतः कृष्णपक्षविशेषेणनक्तंकुर्याच्चतस्रियमिति चतुर्थ्यागणपस्यचेतितिथिसामान्योक्तेः अत्र पंचम्यांतिथि
 पत्वेननगपूजोक्ता नागानांस्वरूपमात्स्ये नागाश्चवनुक्तव्याः खड्गखटकधारिणः अर्धः सर्वांकृतिस्ते
 पानाभेरुद्धनुमानुषी फणाश्चमूर्ध्नकतव्याद्विजिह्वाहवोसमाः असमाविपमाः अत्रपद्यास्कदपूजाव्रतम् प
 द्यापूजागुहस्यचेति तिथिसामान्योक्तेः सप्तम्यामास्करधेत्युभयसप्तमीव्रतम् पौषकृष्णाष्टम्यामष्टकाश्राद्ध
 नारदीये अथपौषासिताष्टम्यामष्टकाश्राद्धमिष्यते पितृणां तृप्तिदं वृक्षकुलसंततिवर्द्धनमिति ब्रह्मपुराणविशेष
 पौषकृष्णाष्टकायांतु शकैः श्राद्धसुशोभनं वायुपुराणेपि प्रित्र्यानंदायमेलैर्युरंकांस्तिस्त्रैवहि कृष्णपक्षेवरिष्टा
 हिपूवाचिद्रविभावरी प्राजापत्याद्वितीयास्यान्ततीयात्रैश्वदेविकी आद्यापूषेः सदाकार्या मांसरन्यापथांतथा शा
 कैः काट्यांतृतीयांतु देयद्रव्ययुताविधिः अन्वष्टकं पितृणांतुनित्यमेवविधीयते पद्मपुराणेच तस्यामेवशाकावि
 धानात् तदनयोर्वारोधेव्यवस्थाशाखाभेदेनहेमंतांशि शरयोश्चतुर्णामंपरपक्षाणामन्वष्टकाइत्यांथलायनात् तत्र
 पूर्वद्युरष्टकाश्राद्ध उत्तरदिनेपुचान्वष्टक्यं पूर्वद्युः पितृभ्यादद्यादपरद्युरन्वष्टक्यमित्याथलायनात् कोमिपि अ
 मावास्यष्टकास्तिस्त्रः पौषमासादिपुत्रिष्विति अत्राष्टमी अंपराह्वयापिनीग्राह्यापूर्वेद्युः आदस्यान्वष्टक्यस्य
 चाष्टम्यनुरोधेननिर्णयः पूर्वद्युः पितृभ्यादद्यादपरद्युरन्वष्टक्यंमिति सूत्रात् अत्रश्राद्धांशकौतत्रैव अकरणेप्रायः
 अत्रनक्तमृग्विधाने एभिद्युभिर्जपेनमंत्रशतवारंनुतद्धिने अन्वष्टक्यंयदाशून्यपूर्णतायातिसंवर्धेति अशक्तौत्वाः
 थलायनः अथाथोभूतेऽष्टकापशुनांस्थालीपाकेनवा अनुदुहोयवसमाहरेदग्निनावाकसमुपोपेदामष्टकेतिभक्तेः
 नष्टकः स्यादितिमागशापादिपुमलमासे तत्राष्टकानकाव्यंचतुर्णामितिग्रहणादित्युक्तंनारयणवृत्तौ तथाकाठकट

ह्येपि महालयांष्टकांश्चाद्वोषां कमांधापियद्भवेत् स्थष्टमासविशेषाख्यं विहितं वज्रयेन्मल इति विष्णुपुराणे अन्नैतवाय
 धांशकिकाले स्मिन्भक्तैर्नन्धधीः भोजयिष्यति विवित्राग्यानि त्यादि-अत्राशक्तौ तत्रैव अस्ममर्थोन्नदानस्य धान्यमाना
 द्यंशक्तिः प्रदांस्यति द्विजं ग्रेभ्यः स्वल्पामपि चक्षिणां अत्राप्येसामर्थ्यं युतः कराग्रावास्थितांस्तिलान् भक्तिनयः
 संमुद्दिश्य भुव्यस्माकं प्रदास्यति - यतः कुतश्चित्संप्राप्य गोभ्यो वापि गवाह्लिक-अभावे प्रीणयन्नस्माद्वक्तियुक्तः प्रदा-
 स्यतीति - एतासु श्राद्धांकरणे दोषो भाहितो वायुपुराणे - यस्यैते प्रतिगच्छेयुरष्टकाभिरपुजिताः - मोघस्तैश्च भवे-
 ल्लोको लब्धं चारय विनश्यति - देवास्तु दायिनो यांति तिर्यग्गच्छत्यदायिन इति - अत्र श्राद्धाकरण - विहितं वज्रये-
 न्मले - अस्यां हि किमप्यष्टमीव्रतम् - तत्र कृष्णं रुक्मिणीप्रभुं च पूजयेदित्युक्तम् - इति रुक्मिण्यष्टमीव्रतम् इति प-
 ण्डिण्याष्टमीकृत्यम् * अथ पोपस्योभयपक्षनवमीकृत्यम् - देवीपुराणे पोपमासे तु संप्राप्ते - यः कुर्यान्नक्तभोजनं-
 जितेन्द्रियः सत्यवादी कामक्रोधविवाजैतः पक्षयोर्नवमीयत्नां द्वागवत्यैव्युतादिभिः - कृत्वा ध्यानं महापूजां चंडिकायै-
 प्रकल्पयेत् - नैवेद्यं तंडुलप्रस्थं क्षीरयुक्तं नराधिप - कुमारैर्भोजयेद्वाष्टौ विप्रान् भागवतांस्तथा कृत्वा पिमृण्मयी-
 देवीनां न्नाचायाति पूजयेत् - चतुर्भुजां झूलधरां कुंदं पुष्पैः संगुणैः - स्नानं कृत्वा तिलैर्विप्रस्तिलानां प्राशनं - तथा
 एवं संपूजयेदादधीतस्य पुण्यफलं भृशु सूर्यकोटिप्रतिकाशं विमानवरमास्थितः - दोधूयमानश्चमरैः स्तूयमानः
 सुरासुरैः गच्छेद्गुहापुरं स्थयन्नास्ते चंडिकास्वयम् - क्रीडते देवगंधर्वैश्च विदाभूतसंप्लवम् - त्रिः सप्तकुलजैः
 सार्द्धं भोगान्भुक्ता यथेप्सितान् - पुनरेत्यभुवं वरैराजा भवति भूतले - यः पूजयेत् सदा पूज्यमानुसर्वार्थसि-
 द्धिदंघृताभिपेकयः कुर्याद्दहोरात्रं चमास्करे - कुर्भेर्नानाविधैर्द्रव्यैः पोपमासे स मुद्यतः - नृत्यगीतोपहारेण-
 शखवादित्रनिः स्वनेः - कुर्याज्जागरणं देविप्रदीपाद्यैः - सुशोभनैः - वसेत्सूर्यपुरेश्रीमान् सूर्यतुल्यं पराक्रमः

ग्रहणो विषुवेष्वप्येव विवसेषु च । १५ वृत्ताभिपेक्षयाः कुर्यादहोरात्रां शिवस्य तु ॥ १६ ॥ सूक्ष्मधारेण भण्डेन पुण्यमासेद्धि
 ज्ञो ज्ञमः । गीतनृत्योपहारेण शंखवादित्रनिःस्वनैः । १७ ॥ कुर्याज्जागरणवापि प्रदीपाद्युपशोभितम् । समस्तपापनिर्मुक्तः स
 महाकुलवर्द्धनः युक्तः शिवपुरे श्रीमन्मोदते शिववत्सुखी इति पौपसासस्योभयनवम्योर्विशेषविधिः ॥ १८ ॥ अत्र दशम्या
 दशम्यामन्तकस्येति सामान्यनिर्णयैः धर्मराजपूजनकार्यम् । अथ पौषकृष्णैकादशीसफलात्रतम् । १९ ॥ नाददीयेऽप्यौष
 संप्रकृणोकादश्यांसफलांसमुपौष्यवै । द्वादश्यामच्युतप्राच्यवरेरेवोपचारकैः । २० ॥ संभोज्यविप्रान्मधुरैर्विभोज्यैश्छन्ध
 दक्षिणान् । एवं कृत्वा त्रतं विप्रसकलाया विधानतः । भुक्ते ह भोगानखिलान्ते विष्णुपदव्रजेत् । २१ ॥ अथास्याः कथीच्यते
 युधिष्ठिर उवाच । पौषस्य कृष्णपक्षस्यैकादशीकामैव प्रभो । २२ ॥ किनामको विधिस्तस्या कोद्व्रतस्तत्र पूज्यते । एतदा
 च चंद्रमैस्वामिन् विस्तरं जर्जर्जर्दन । २३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच । कथयिष्यामि राजेंद्र भवतः स्नेहकारणात् । तथा तुष्टिर्न मे राज
 नं क्रतुभिश्चात्तदक्षिणैः । यथामां तुष्टिरायाति एकादश्यां व्रतेन वै । २४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं हरिवासरं । २५ ॥ पौषस्यः
 कृष्णपक्षे तु द्वादश्यामवद्वेष । तस्याश्चैवातिमाहात्म्यं शृणुष्वैकाग्रमानसः । २६ ॥ आदि काश्चैव मोरान्नेकादश्यां भु
 वीति हि । २७ ॥ तासां मेव तु सर्वासामिदं कल्पेनैव कारयेत् । २८ ॥ एकादश्यां स्तथाप्य स्याः शृणुराजन् कथानकं । २९ ॥ अतः पर
 प्रवदम्यामि पौषेया कृष्णद्वादशी । लोकानां तिहिता रथाय कथयामि विधितथा । ३० ॥ पौषस्य कृष्णपक्षे वै सफलां नाम नमस्त
 नारायणे ह देवोस्याः । ३१ ॥ पूजनीयः प्रयत्नतः । ३२ ॥ पूर्वेण विधिनाराजन् कर्तव्यैकादशीजने । ३३ ॥ नागानां च यथाशेषः पक्षि
 ष्णां रुद्रो यथा । ३४ ॥ देवानां च यथा विष्णुर्द्विपदां ब्राह्मणो यथा । यथाश्वमेधो यज्ञानां तीर्थानां जाह्नवी यथा । ३५ ॥ व्रतानां
 व्रतेश्वरान्नेकादशीविशेषतः । ३६ ॥ तेजनां भरतश्चेष्टममपूज्याश्च सर्वशः । हरिवासरसं सत्कारवर्तयेज्जनानां भूशम्
 सफलां नामनां मेति । तस्याः पुण्यं शृणुष्व यत् । ३७ ॥ फलेर्मापूजयेत्तत्र काले देशे द्वैः शुभैः । ३८ ॥ नारिकेलफलैः शुद्धैः

स्तथावैवीजपूरकेः ज्वरैर्दाडिमैश्चैव तथा पूगफलैरपि । लवंगैर्विविधैश्चान्यैस्तथैवास्त्रादिभिः फलैः पूजयेद्
 वेदेवैराधूपदपैर्यथाक्रमं । फलैश्च दीपदानं च विशेषेण प्रकल्पयेत् । रात्रौ जागरणं तत्र प्रकर्तव्यं प्रयत्नतः
 यत्किञ्चिदमीलयेन्नेत्रे तत्रावजागर्तयोनिरिति । एकाग्रमानसो भूत्वा तस्य पुण्यफलं शृणु । तत्संमोनास्ति वै यज्ञस्तीर्थ
 तत्सदृशं हि । तत्संमनं व्रतं । किञ्चिदिह लोके नराधिप । पंचवर्षसहस्राणि तपस्तप्तेन यत्फलं । तत्फलं समवाप्नो
 तिसंफलायां व्रतेन हि । श्रूयतां राजशार्दूलं सफलायाः । कथानकं च पावतीति विख्याता पुरोमाहिष्मतीति च
 माहिष्मतस्य राजर्षेः श्रवणं श्रूयतां भवन्सुताः । तेषां मध्ये तु योज्येष्टः समहापातकैर्युतः । परं दंरानुगामी च वै श्यासंगतः
 सदा । पितुर्द्रव्यं स पापिष्टो नाशयंश्च मुहुर्मुहुः । असहृतरतो नित्यं देवता द्विजानि ददः । वेणवानां च देवानां नित्यानि
 दारतो व्रतं । ईदृग्विधं तदा दृष्ट्वा पुत्रं माहिष्मतो वृषः । लुपको नाम नामनास्नेतिकृतवानप्यंमोर्धतः । राज्यान्निष्क्रासितस्तन
 पिवाचिवापि वंधुभिः । तस्यैव परैरिवैस्तुत्यकोराज्ञोभयादिति । लुपकोऽपि तदा त्यक्तश्चित्तया मास एकलः । किं करो
 मिकगच्छामित्यक्तः पित्राचिवंधुभिः । इति चिन्ता परो भूत्वा मतिपापे च कारहः । त्पको हं वाधवैः पित्रा । राज्यान्निष्क्रां
 सितस्तथा । मया गंतव्यमेवाद्यद्वयं गहनवने । तस्माच्चैदं पुरं सर्वं लुठयिष्याम्यहं पितुः । इत्थं वं समति कृत्वा लुठको
 देवयोगतः निर्जगाम । गुरात्समादृतो सौ गहनवने । जीविघातकरो नित्यं स्तेयघृतकलानिधिः । सर्वचं नगरं तेन मुपेतं पाप
 कर्मणा । स्तेयकृद्भगरेतन्न गृहीतः । पुरपालकैः । तानुवाच सुतो हं वैराज्ञो माहिष्मतस्य च गृहीतोऽपि स तैर्भुकोराज्ञो माहि
 षमतो भयात् । आभिपाहारकृन्नित्यं फलाहारं तस्तथा । आश्रमस्तस्य दुष्टस्य वामदेवं सन्निधौ । अभव्यो विद्य
 ते तत्र जर्णिः सर्वदुर्वापिकः । सचासीत्सर्वदंक्षाणां राजानां रायाणालयः । तस्य मूलं वसन्तत्रलंपकः । पापकृत् परः । तेनैव
 इति ये काले पूर्वेषु पुण्यप्रभावतः । पीपस्य कृष्णपक्षे तु दशान्यां द्विवसे तथा । फलानि भुक्त्वा दंक्षाणां रात्रौ शान्तिं नयायतः ।

लुपकोनामपापिष्टोवत्त्रहीनस्तदुःखितः पीडयमानस्तुशतिनहारिदृशसमीपतः । ननिद्रानसुखतस्यमृतप्रायइ-
याभवत् । ताडितोदंशैस्तीव्रैर्वेनीतानिशाखिला प्रातःसूर्योदयेजातेनलेभेचेतनांतदा ' लुपकोगतसंज्ञस्तुसफ-
लायांदिनेतिथोरवौमध्यगतेचैवसंज्ञालिभेनलुपकः " इतस्ततोविलोक्याथचोत्थितःकृतःश्वसनस्खलत्पद्मप्रच-
लितःसंयावत्संचरन्छनैः वनमध्येगतस्तत्रतृत्तृवापीडितोभवत् नशक्तिर्जीवघातेस्यलुपकःस्यदुरात्मनः । फला-
दिभूमिपतिन्याजहारसलुपकः यावत्सआगतस्तत्रतादस्तमगाद्रविः किंभविष्यद्युवाचेतिविललापातिदुः-
खितः । फलानितानिसर्वोणिवृक्षमूलेन्येवदयत् प्रत्युवाचफलैरोभिः प्रीयतांभगवान्हरिः । उपविष्टोलुपकश्च-
ननिद्रालभतेनिशि । रात्रौजागरणंमेनेभगवान्मधुसूदनः । फलानांपुजनंमेनेसफलायांतियोत्रतः । इतिकृत्वा
लुपकस्तुतदकस्माद्भित्तमं तेनत्रतप्रभावेनप्राप्तंराज्यमकंटकपुण्येनसफलायास्तुवथाप्राप्तंतथाशृणु रेवरुदयवे-
लायांदिंव्योवाज्याजगामह दिव्यवस्तुपरीवारोलुपकस्यसमीपतः । तस्थौसन्तुरगोराजन्वागुवाचाशरीरि-
णी । प्राप्नुहिद्वन्द्वंपसुराज्यंनिहतकंटकं वासुदेवप्रसादेनसफलायाः प्रसादतः । पितुःसमीपगच्छत्वंकुरुरा-
ज्यमकंटकं । तयेल्युक्तात्वसौतत्रादिव्यरूपधरोभवत् कृष्णेमतिश्रुतस्यासीत्परमावैष्णवीतथा । दिव्याभरण-
भूषोत्तैतातनंत्वास्थितोगृहे वैष्णवायतदादत्तंपित्रारज्यमकंटकं कृत्वारज्यंतुतत्रैववर्षाणिसुबहून्पि । रनि-
वोसंसंलीनोविष्णुभक्तिरतःसदामनोज्ञास्तस्यपुत्रास्सुन्दाराःकृष्णप्रसादतः पश्चाद्राज्यमेसौल्यत्कापुत्रराज्यंसा-
मर्पयत् । वनंगतःसंयतात्माविष्णुभक्तिपरायणः । साधयित्वातथात्मानंविष्णुलोकंजगामह गतः कृष्णस्यसान्नि-
ध्यंनगलानंशोचते । एवंवैयप्रकुर्वतिसफलेकादशीव्रतं । इहलोकैयशःप्राप्यश्रुतेमोक्षमवाप्नुयुः । धन्यास्तेमान-
गालेकेसफलायांउपोपकाः । तेषांचर्जनंसफलमेवमेवनेनसायः पठनाच्छ्रवणाद्वापिकरणाच्चविशांपतेः । राजसु-

पुनरुद्भवः श्रवतीर्णामर्त्यलोकेवसुदेवकुलकिलः तेनोदारुकिमणीनामभीष्मकस्यसुतीपुरा ॥ अत्यन्तरूपसुभगापु
 त्रित्रतपराधणा ॥ नहितस्याविनाकुण्डः स्तोकमुद्रहतेमुखं ॥ श्वश्रुश्वशुरयोः पादौवदेसापुन पुनः केनापिकर्मः
 दोषेनकुपितविष्णुमातरः ॥ नप्रसादयतिक्षिप्रमितिज्ञात्वातुदेवकी ॥ कृष्णप्रोवाचकुपितायदितेजननीह्यह तत
 स्त्वंयाहिवैवाह्यकुलरूपगुणधिका ॥ महाक्यमन्यथाकर्तुनार्हसित्वकुलोद्बह ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ मायातुरुक्मि
 णीत्युक्ताउद्बहहंकथंशुभे ॥ यः परित्यजतेभार्यामविक्कवशरीरिणी संप्राप्तोतिहिमदत्तदौर्भाग्यसप्तयोरुप विरू
 पुत्वमवाप्तोतिनसुखंविदेतकचित् ॥ व्याधिर्वाजायेतेलोकनिदनीयः सदेहिना ॥ इत्यहं देविजानामिकथंकुब्धयवच
 स्तव देवक्युवाच ॥ सर्वेपामिवेदवानांतीर्थादीनामपिध्रुवं मातागुरुतरापुत्रकस्तस्यावचनं त्यजेत् ॥ ममवाक्यस्य
 करणात्कथं पापिष्ठतामेवेत् जननीपूज्येतेनभार्याचयदुनदन ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ परित्यजामिनोभीरुत्रियो
 प्राणधनेश्वरी ॥ इतितूष्णीं पराभूतां मातरं प्रेक्ष्य केशवः ॥ चिंतयामास परमं कथं सोऽस्य भवेदिति ॥ एतास्मिन्नेव काले
 तु नारदो भगवानुयिः अभ्युज्जंगमसहसाविष्णुं संप्रेक्ष्य विस्मितं पूजितः परयासक्त्या श्रद्धयं जग्राह नरिदः उपविष्टो
 यथान्याय्यं पर्य्यष्टछदनामयम् नारद उवाच ॥ किं त्वं खेदं करोषीत्यं कथमुद्भग कारणं ॥ किं न सिद्धति ते भीष्टस्य जो द्वे गंधू
 तम् श्रीकृष्ण उवाच ॥ मात्रानि युक्तो देवर्षे परितुं द्विजोत्तम कन्यामुद्बहयिष्यामि सु रूपां कस्यचित्प्रभो नारद उवाच
 श्रूयतामभिधास्यामि पूर्ववृत्तांतमादरात् लक्ष्मीयुक्तः पुरानाथः ॥ क्रीडमानो हि नंदने तत्रागमत्स भगवान् दुर्वासाः
 अपि सत्तमः अभ्युत्थानादिविधिना सत्कृतं ज्ञानमूर्धना प्रेक्ष्य वीभत्सरूपं तं देव्याहास्यं कृतं तदा ॥ सकोपेन मुहा
 तेजवैश्वानरसमप्रभः ॥ शशापलक्ष्मीं दुर्वासा मुनिः क्रोधेन संयुतः ॥ हसितो हं त्वयामुग्धे आत्मनोरूपमीक्ष्य च विरू-
 पां भवदुष्टं तौ किं ज्ञातो ह्यहं त्वया ॥ इत्युक्ता यथा देव्या यथा शक्त्या प्रसादितः ॥ प्रसन्नो जगदेवाक्यं मच्छापो नान्यथा-

भवेत् - जन्मांतरेणस्यफलं - भविष्यतिविरूपिता - सेयमत्येवतीर्णिहि - गोपकस्यगृहेशुभां - संत्यभामाविरूपा-
 क्षाविरूपदशानातया - कर्णेनासातिविकृतासंजातातत्प्रभावतः - पाणिपादं कटिग्रिवंसर्वैरूप्यलक्षणं । तत्रग-
 न्धमहाप्राज्ञसत्कन्याप्रदास्यति - श्रीकृष्णउवाच - विरूपवदनाब्रह्मन्कथं द्रक्ष्यामिनि त्यंशः - कांगातिवैगमिष्या-
 निति विवाह्यकुरूपिणीम् - नारदउवाच - रुक्मिण्यास्तु प्रसादेन शापमुच्येततत्क्षणात् - उत्तमं प्राप्स्यतेरूपं सौ-
 भाग्यं परमसुखम् - देवक्याश्च प्रसादेन धर्मकार्थसिद्धये - एवमं भविष्यति तं वसुधो विहितः सुरैः - त्वया च ना-
 न्यथाकार्यगुरूणां विचनमहतं - मातागुरुतराभमेरिति वेदः पुगीयते - ईश्वर उवाच - एवमुक्त्वा महर्देवि नारदश्चिदि-
 वंगनः - कृष्णोपिमातरं प्राह वैवाह्याहिविधीयते - विवाहिता च सनेनैव दोकी विधीनाततः - आनीयस्व गृहं नानुद-
 शयभासतं वधूं - पश्ययादं वचनं भामा परिणीता शुचिव्रता - निवृत्तिपरमांगच्छ प्रसादं परमाभव इत्युक्त्वा वीह्यता-
 कृष्णः - प्राणिपत्यतुमातरं - जगामाकृतकार्याणां कारणमहाबलः तां दृष्ट्वा देवकीमातावभौ दुःखाधिकांशुशः - इयं
 विरूपाविकृता कथमत्रास्ति गोपिता - चितामवापमहतीमंतरुद्विग्नमानसा - कस्यापि नाचं वक्षेथाविरूपं तच्छरीरं ज-
 अयकास्मिस्तु कालैतुरुक्मिणी तु समागता - नमस्कृत्यततः - पश्चात्सरेष्ट्वीं प्रियुगतिंथा - उवाच प्रसूतं वाक्यं भक्ति-
 कं शुभावहं - अथाहं द्रष्टुमिच्छामि सपत्नीकृष्णवल्लभाम् - शीघ्रं तां दर्शयोऽर्थं प्रसादं सुविधीयतां - देवक्युवाच -
 शुश्रूह्यहं तु भूमेममापि वचनं कुरु - पूर्वमाचरितं सुश्रु सुरूपादादः शत्रितं - संप्रयच्छसि च तस्य दर्शनं ते भविष्यति रुक्मि-
 ण्ययाच - कृष्टेनाक्रियते धर्मो व्रतं चापि सुदुष्करं - कथं तस्य प्रयच्छामि फलं देवैः सुदुर्लभं - देवक्युवाच - अहं प्रदीयतां
 मस्येतदं दमयथापुनः - पंचमांशमथोपष्टोडशांशमथापि वा - रुक्मिण्युवाच - सुरूपादादं शो पुण्यं तिलादं मयिनोत्स-
 हे - किंपुनः पोडिशायतु सपत्न्यादुष्टेव तसि - एवमुक्त्वा जगामाथ मंदिरं स्वशुभेक्षणा - पुनः प्रपच्छ कृष्णं सा प्रणिपतेन

यफलं यस्मात्सदा प्रोत्तिमानवः॥ इति पंचपुराणे पौषकृष्णसफलेकादशीव्रतम्॥ अथ पौषकृष्णद्वादश्यां संप्रा-
प्तिद्वादशीव्रतम्॥ श्रीकृष्णउवाच॥ कृष्णपक्षे तु पौषस्य संप्राप्ताद्वादशी शृणु॥ अयं पौष्यसमीप्रोतिसर्कने बुधनोर-
थान्॥ पापं द्वादशभिरालापमकुर्वन् विष्णुतत्परः॥ पूजयेत्प्रयतो देवभार्यमतिरिच्युतः॥ यौषादिपारणामासैः षडभिज्यु-
ष्टांतं संसृते॥ प्रथमं पुंडरीकाक्षं नाम कृष्णस्य गीयते॥ द्वितीये माधवाख्यं विष्णुरूपं तु फालगुने॥ पुरुषोद्दामाख्यं च ततः॥ पंच-
मे प्रयच्यते त्रिच॥ पूजयेति देवस्य गुह्यानां प्रकीर्तिते॥ पूर्वपुष्टसु मासे पुस्तान् प्राशय नो स्त्रियाः॥ श्यापीढादिपुमासे पुष्प-
चर्गं च प्रकीर्तितं॥ स्नानं च प्राशने चैव पंचगव्यं तदुच्यते॥ पूजयेत्पुंडरीकाक्षपुनरंते रत्ननामभिः॥ प्रतिष्ठा संसृजे वस्त्र-
कूला पूर्जां च धाविधिः॥ विप्राय दक्षिणां दत्त्वा श्रद्धां नः स्वशक्तिमतः॥ पारणैव देवस्य प्रणुस्ये भक्तिपूर्वकं॥ एवं सवा-
त्सरस्यातिर्युद्धं भिषे तमात्मनः॥ धेनुं ब्रह्माहिरण्यं चैव धान्यं भाजनमात्मनः॥ शाल्यावावाह्युणोदं चार्त्तिकेशवः॥ प्रीयतामिति
एतां भूषोऽप्यविधिवद्भिषे तं तत्परः॥ सर्वां क्कामानवाप्नोति सर्वप्रापैः प्रमुच्यते॥ यत्नः सर्वमवाप्नोति यद्यदिच्छति
चेतसा॥ ततो लोके भूषं प्राप्तिः॥ द्वादशी कीर्तिते निचः॥ कृताभिलषिता द्वादशप्राद्वधार्धमंतरपरैः॥ पूरयत्यखिलां क्का-
मानं संसृतापि दिने दिने॥ संप्राप्तिं कामुपर्वं संति विचार्य सभ्यं कुर्यान्मानवानु पुंगव विष्णुभक्तः॥ तेषां सुमीहित-
फलानि भवति सभ्यं कृत्वा सः सुरेश भवने भगवत्प्रसादात्॥ इति अत्रिज्योतिरे पौषकृष्णसंप्राप्तिद्वादशीव्रतम्॥ ७॥
अस्यामेव पौषद्वादश्यां स्वरूपद्वादशीव्रतम्॥ अत्र नारद उवाच॥ पौषस्य कृष्णद्वादश्यां स्वरूपं व्रतमुत्तमम्॥ अदशम्यां वि-
धिवत्स्नात्वा गृहीयाद्वाभ्यं व्रती॥ अथेतायाश्चैकवर्णीया अंतरिक्षगुतं द्विजा॥ अष्टोत्तरशतं तनपिंडिकाः कलप्यन्तारद-
शोपयेदांतपेष्टत्वापात्रे तास्त्रेभ्यं सुमेया॥ एकादश्यां सोमप्रांसः सुमभ्युच्यं विधुधानता॥ अस्मौ द्विणीं प्रतिमां विष्णोर्न-
शायां जागरं चरेत्॥ अस्मंगलैर्गोतुवाद्यैः॥ स्तोत्रपठैर्जपादिभिः॥ ततः प्रभुते द्वादश्यां॥ अतिल्लपात्रोपरि स्थितां

अत्रुपूणेयेत्यस्य ॥ पूजयेद्वपचारकः ॥ ततोऽग्निं वनमुपाच ॥ काष्ठसंघर्षणादिभिः ॥ १॥ होमयेत्सतिलाज्यं च ॥ द्वाद-
 शाक्षरविद्यया ॥ त्रेणव्यायवपूर्णां च शतमष्टोत्तरं तथा ॥ भोजयेत्प्रायसैर्विप्रान्दत्त्वा नत्वा विसर्जयेत् ॥ नरोवायदिवाना-
 रितत्रिकृत्वमादरात् ॥ लभतेरूपसौभाग्यं नात्र काट्युर्यविचारणेति ॥ त्र्यगूर्जराचारप्राप्तं स्वरूपद्वादशीत्रयतमः ॥ श्रीर्दे-
 श्वर उवाच ॥ पौमेमासेतुं संप्राप्ते पुष्यक्षतुयदा भवेत् ॥ तस्यां रात्रौ संध्यात्माभ्यां विष्णुसनातनं ॥ अत्रागौरैकवर्णा-
 यातस्याग्राह्यं तु गोमयं ॥ अंतरिक्षे तु पतितं शुचिर्भो नित्यं वस्थितं ॥ तस्य कृत्वा हुतीं तु शतमष्टोत्तरं तिलैः ॥ अतीक्ष्णद्वाद-
 शो कृष्णामुपवासपरायणः ॥ स्नात्वा नद्यां तडागे वा विष्णुमवायि चितयेत् ॥ १॥ सौवर्णं तु हरिं कृत्वा रोप्य वा भक्तिशक्तिः ॥
 तिलपत्रोपरि स्याप्य ततो विष्णुपूजयेत् ॥ इति संपूज्य विहितैः ॥ पुष्पैर्धूपैस्तु दीपकैः ॥ नैवेद्यां तिलमिश्रं तु फलानि चि-
 विधानि च ॥ नमः परमशोभाय विरूपाक्ष नमोस्तुते ॥ सर्वसंकटनाशाय गृहाणाध्यक्ष नमोस्तुते ॥ इत्यध्यक्षमंत्रः ॥ एवं संपू-
 ज्य देवेशं होमं कुर्यात्समाहितः ॥ आवाह्य देव लक्ष्मीं शोभयेद्रोमया हुतैः ॥ १॥ शतमष्टाधिकैश्चैव तिलान्यहति संपू-
 तान् ॥ सहस्रशीर्षामत्रैर्णहं दिभ्यां त्वाज नर्दनः ॥ लक्ष्मीं युतं च मे वाभं शंखचक्रगदाधरं ॥ होमं तं कारयेद्भूद्वैष्णव
 द्विजमतमः ॥ देत्वा च भोजनं ते श्यो दूतं कुंभचंद्रक्षिणो ॥ १॥ धूमं श्रवणं सयुक्तु जायत ततो निशां ॥ १॥ कृत्वा तु वैष्णवीं
 मूर्तिं विज्ञाप्य प्रतिपादयेत् ॥ मंत्रं त्रैहं ॥ क्रियां हीनं ॥ विधिं हीनं च यत्कृतं ॥ १॥ क्षमस्व देव देवेश ॥ सर्वमेव वसमप्य
 उमावाच ॥ भगवन् प्रष्टुमिच्छामि प्रसादं कुरु मे प्रभो ॥ कथितं व्यंप्रसोदेन यद्यस्ति मायि सो ह दं ॥ १॥ त्रतेन केन चोर्ण निरू-
 प्यं प्रणश्यति ॥ सौभाग्यं चैव मतुलं प्राप्य ते कस्य पूजनात् ॥ तेनैकथय देवेश परमाभीष्टदायकः ॥ इश्वर उवाच ॥ श्रूय
 तां परमगुह्यं तं पापहरं शुभम् ॥ सुरूपाद्वादशीनाम महापातकनाशिनीं ॥ विरूपनाशिनीं चैव सुरूपत्वप्रदायिनीं
 कुलच्छदिकरीं चैव सर्वसौख्यप्रदायिनीं ॥ तच्छृणुष्व प्रयत्नेन कथ्यमानं मया न चैव ॥ १॥ पुरा वैष्णवपुरस्यां तं विष्णुं दत्तानि

वैरुपा देवपुच्छामिवैकान्तेशोपमप्रभा^१ कथययामितासोतनवाढाकृष्णवह्मभो^२ श्रीकृष्णैवच^३ श्रवाह्वया^४
 पश्यसुभु^५ विरूपतासुमध्यमा^६ विरूपश्रवणाक्षोताकुरुपाविकृतानना^७ अट्टपुवचित्र्यकुरुपमस्यनिसेशयः^८ ततः^९
 सदेवकीततिसत्यधामवद्वचः^{१०} सुपत्नगच्छसुश्रेणैस्वरूपदेशयस्वत्र^{११} द्द्विधितेसुप्रसन्नस्योत्तथाकुरुममंभुपे^{१२} श्रु
 त्ववस्यभामासागता^{१३} रुक्मिणमदिर^{१४} प्रशिक्ष्यसुकुमारिगीमस्तोपीत्रणयमसा^{१५} नादशयः^{१६} मुखतस्यगूढास्या^{१७} विकृता
 नना^{१८} आर्ययामिस्तासुधुरुपाद्वादेशीव्रत^{१९} तिलादीपौघपठाशदेहिमेवकस्मिन्^{२०} इत्युकांवंहुशः^{२१} सापि
 सपत्न्यानददाफल^{२२} तदापलायितागच्छद्गृहदत्वाकपाटक^{२३} रुदतीरेदिनगृहेनिगूढावास्थिताभवत्^{२४} समागतारु
 किमणोसातन्मुखालोकनेच्छया^{२५} नोदधीटयतिसाद्वारतरस्कारेणशोचति^{२६} रुक्मिणींसातुंसत्यभामाशुचिस्मितां
 एकामप्याहुतिदेविदाहिभीष्मकनादिनि^{२७} अद्वाहुतिमथोदेहितदोत्यदंशोधाम्यहं^{२८} सपत्नीत्वनजानामितवाहसे
 विकारम्यहं^{२९} व्रतातिलफलदेहिथयस्मिन्सिंहदं^{३०} रुक्मिण्युवाच^{३१} कोयमतिभ्रमस्तेयंरूपपाद्वादेशीप्रति^{३२} ति
 लाहुतिप्रयच्छामिउद्याटयकपाटक^{३३} इत्युक्त्वात्यरितस्तत्त्वाद्विद्वेकांतिलाहुतिं^{३४} तस्यमिवप्रदत्तायोरूपेणास्या
 धिकाभवत्^{३५} तादृष्टाविस्मयपरीपप्रच्छदयितीहरे^{३६} रुक्मिण्युवाच^{३७} कथंयताममकाहित्वंकिमुर्थ
 मिहचंगता^{३८} सत्यभामावाच^{३९} तवाहभरिनिभद्रकृष्णेनोडास्मिंधामिके^{४०} सत्यभामेतिमेतानमनामि
 चरणौतव^{४१} इतिश्रुत्वातुवचनविस्मयोत्फुल्लोचना^{४२} नोवांचकिलचार्वर्गीचिंतामापमहत्तमा^{४३} अपश्यद्वयमनि
 वरुरूपाद्विस्मिताभवत्^{४४} एतस्मिन्नवकालेतुवागुर्वाचाशरीरिणी^{४५} व्रतदानंभ्रावेनसत्यव्रतपरायणा^{४६} सु
 रूपाद्वादेशीपुण्यादेवानामपिदुलभा^{४७} पावयुवाच^{४८} कर्मण^{४९} कर्तव्याकिमाचारवदस्वमे^{५०} नियमंहोमदानंच
 प्रसादंमेविधीयताम्^{५१} श्रीश्वरउवाच^{५२} प्रोपमसितुसुप्राप्तेपु^{५३}

[illegible]

मार्यामयीमेवभवति - पौषमाघयो पौष्णमास्योर्मध्यवर्त्तिन्याममीयांसिभवति - नतुपौषामायामित्यर्थ इतिय
 त्काश्चिदाधुनिकैरुक्ततदसत् - उदपत्यनभिज्ञत्वाद्ग्रथकृतां सर्वत्रपुराणवाक्याभ्यामेवविरोधात् - अत्रणस्यापि
 भवोर्भर्तिथिनाहसंख्यौ॥ यद्योच्यते पातसंभवो नभवति पूर्वपत्रिकास्वट्टत्वात् तदप्यसत् - तित्थिनक्षत्रयोगानां
 मयुर्द्विभ्यां तत्संभविचारः केनरुध्यते अतावधिपत्रिकाणां स्थित्या सहस्रावधिपुत्रिकासु क्वचिज्जातितद्वात् तत्पुरुष
 स्याभावात्संभवेगीकार्य एव पुराणवाक्यग्रामाण्यात् अन्यथानास्तिकत्वापेक्षेत्रेति संभवसामंजस्यामिति नारदी
 येप्यत्रामांकृत्यमुक्तेम् - पौषिमाघचविषैद्रपितुश्चाङ्गफलाधिकं अमायां कर्णेपातार्कयुक्तं यातुगयाधिकमिति अथ
 पौषशुक्रप्रतिपदांकृत्यम् - नारदीये प्रोपशुक्रप्रतिपदिभानुमस्यचर्यभाकित - एकभक्तेव्रतो मर्त्योभानुलोकमवाप्नुयात्
 पौषशुक्रद्वितीयापितत्रयोक्ता - पौषशुक्रद्वितीयायां गोशृगोदकमार्जनं - सर्वकामप्रदं दृष्ट्वा मर्त्येति बाले दुदर्शनम
 योर्ध्वदानेन बाले दुर्हविष्याशीजिते द्वियः - पूजयेत्सांध्यमुदितधर्मकामार्थसिद्धिदं - अत्रारोग्यव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे
 पौषशुक्रद्वितीयायां गवांशृगोदकेनतुः स्नात्वा शुद्धां वरोभवा सुयेत्वस्तमुपागते - बालेदोः पूजनं कार्थ्यं - गंधमालया
 नुलेपनं - आहारं गौरसंप्राय मधुः शायीनिशानयेत् एवं प्रतिमासशुक्रद्वितीयासु बालेदुपूजनम् - वर्धति मार्गशी
 र्वबालेदुपूजनैकत्वोद्येपेत् - वासांसिरसंकुम्भचकांचनं तु द्विजातये - दत्त्वा तु पूर्ववद्धुक्काष्ठतपारंगतो भवेत् व्रतेजनेन ध
 भञ्जो रोगमेव न्यपोहति - सौभाग्यमाप्नोति तथा पुष्टं च मनोज्ञं कामं सचाप्नोत्यथैकनिष्ठयशस्त आग्यं प्रचुरं च धर्म
 अभ्यासतस्तस्य समस्तं कामान्नरंस्तथाप्नोत्यथवाचनारी इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं पौषशुक्रद्वितीयायां मारोग्यव्रतम्
 पौषशुक्रद्वितीयायां ब्रह्मगौरीव्रतम् - नारदयि पौषशुक्रद्वितीयायां ब्रह्मगौरीव्रतं वरेत् - पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेत्वा द्वि
 जोत्तिम् - ब्रह्मगौरीप्रसन्नेन मोदते ब्रह्मसंगतेति - गौरीपूजनं - ब्रह्मपूजासहितमित्यत्र विशेषपुक्त्यं पौषशुक्रचतुर्थ्या

विघ्नशंपूजाः । तत्रैव पौषमासचतुर्थ्यातुविघ्नशं प्रार्थय भक्तिः । विघ्नैकभोजयेद्भक्त्या मोदकैर्दक्षिणां ददेत् । एवं
कृतं तेनेभूयाद्भूतसंपत्तिभाजनः । पौषशुक्लपंचम्यां मधुसूदनपूजाः । नारदीये । पौषपिशुक्लपंचम्यां संपूज्य मधु
सूदनं । लभते वा छितां कामात्राकार्यं विचारणा । पंचम्यां प्रतिमां संतुष्टे कृष्णे च नारदः । पिच्छां पूजनं शस्तं
नागानां । पिसर्वथा । पौषपष्ट्यां विष्णुलपिदिने शपूजोक्ततत्रैव । पौषमासे शुक्लपष्ट्यां दिवा दिनपतिर्हि जः । विष्णु
रूपेजिगद्धता । प्रादुर्भूतः सनातनः । सतस्मात्पूजनं यो स्यात्पुष्पैर्गंधपुष्करैः । नैवेद्यैर्वस्त्रभूषाद्यैः । सर्वसौख्यमभी
प्सुमिति । पौषशुक्लसप्तम्यादि तोषसाध्यमुभयसप्तमीव्रतम् । जयसिंहकुलपट्टभे । सप्तम्यामुपोषणम् । त्रि
संध्यं सूर्यपूजां । रात्रावधः शयनं च कृत्वा । पूर्णमासि सप्तम्यां वृतादिभिर्भोनुसंपूज्य । मोदकप्रस्थं निवेद्य द्वि
जान् भोजयित्वा कपिलां दद्यात् । एवं कृते सर्वकामाप्तिर्भवतीत्युभयसप्तमीव्रतम् । ॥ अत्रैव मोदकसप्तमीव्रतं
प्रतिमां संमार्ण्डं पूजयित्वा गवान्हिकं दद्यादिति मार्तण्डसप्तमीव्रतम् । ॥ पौषशुक्लाष्टम्यां शिवपूजा । नारदीये
शुक्लाष्टम्यां तु पौषस्य शिवं संपूज्य भक्तिः । ॥ भुक्तिमुक्तिमवाप्नोति भक्तमेकं समाचरेत् । भक्तं भोजनमित्यर्थः । ॥
अत्र विशेषाभिषेकपुष्पेः कल्पतरौ । ॥ श्रीमहादेव उवाच । ॥ पौषमासि महादेवि शुक्लष्टम्यां बुधो भवेत् । ॥
तदा सातुं महापुण्या महाभद्रेति कथ्यते । तस्यां स्नानं महापुण्यं जपो होमस्तुतर्पणम् । विप्रभोज्यं व्रमाप्रीत्यै शत
सांहासिकं भवेत् । तस्मात्तस्यां महादेव पूज्यो हविर्विबुधैः । गंधपुष्पपहारैश्च । ब्राह्मणानां ब्रह्मभोजनैरिति
इयमेव भरणीपुता जयतीति प्रोक्ता । पौषमासि महादेवि अष्टम्यां शुक्लपक्षे । नक्षत्रजायते पुण्यं यच्छोकराद्रमु
च्यते । तदा तु सामहापुण्या जयतीति ह्यष्टमी शुभा । तस्यां स्नानं तथादानं जपो होमश्च तर्पणं । सर्वकोटिगुणं दिव्यं
कृतं भवति कृत्वा शत्रुति पौषशुक्लाष्टमी व्रतम् । ॥ * । पौषशुक्लनवम्यादि वीपूजाव्रतं । नारदीये । पौषशुक्लनव

न्युत्तिमं सोयाप्रपूजयेत् ॥ १९ ॥ भक्तव्रतधरावाजिपयफलाक्षये ॥ अद्विभोत्तरेपीदव्रतमुक्तं श्रीकृष्णउवाच ॥ महि-
 पंमुनिविनहतेर्भगवत्यामहासुरैः ॥ पूर्ववैरमेनुस्मृत्यसंश्रमावहवः कृताः ॥ नृनां रूपधरादेवी ह्यवतर्ह्येषु पुनः पुनः
 धर्मसंस्थापनायानिजैर्द्वेदत्यसत्मान् ॥ २० ॥ श्रुत्वा यत्कसुरेणाप्रमहिषस्य सुतोमहान् ॥ आसीत्तेन तपस्तप्तसंवर्धनाम्
 युतं ॥ २१ ॥ तस्मिन् ददौ चतुर्वक्त्रोऽप्यवलेख्यं मण्डलं ॥ तेन लब्धवरेणाथ मे लयित्वा नोऽसुतान् ॥ २२ ॥ प्रारब्धसहस्राक्षे
 ण युद्धं सर्वामरीचते तं दृष्ट्वा निवर्तन्त सन्नद्धाश्चोद्यता युधाः ॥ २३ ॥ युधुधुरसुरैः सादृशुः शक्रपुरोगमाः ॥ ततः प्रावृत्ततन
 दां शोणितौ धर्तरे गिरिहं पाशान् क्रमदा ॥ गहाह्यसुरैर्द्रकच्छपाः ॥ वहंती प्रितुलोकं कायसुरासुरमहारणि ॥ अथ कसु
 रोरयोद्युधौ त्रिविधैः सह तं हन्यमानौ विधुवारकोक्षिणमहारणे ॥ नृणां स्वर्गपश्चित्य ज्यत्यक्तप्रहरणं दुर्तं कंठच्छत्रपु
 रीप्रान्तौ चित्रास्ते भववह्मभाः ॥ दुर्गाचामुडयासाद्धनवदुर्गासमन्विता ॥ अथ तावन्महालक्ष्म्ये नृनां क्षेमं करीतथा ॥ शि
 वदूती महादंडाधामरीचंद्रमंगला ॥ रेवंती च परासिद्धिर्नैवतः परिकीर्तिता ॥ २४ ॥ एता सर्वास्तु त्विच्छिदश्याः प्रणता
 र्मनाः ॥ २५ ॥ जयति सुरपतिं कुटुंबं च तंचरणीं वृजसकलभुवनसुखजननीं ॥ २६ ॥ जयति जगदीशं च विदितसकलामतिविकलादु
 गाविच्छतं नखदंशं भूषणं श्रीचरित्रं खंडं खंडं खंडं ॥ जयति नर्मदं मंडितां मित्रशराहारकृच्छां ॥ २७ ॥ जयति
 शिखिगणैश्च लोकि कंठं जयन्तं चंद्रमाणि शोभा ॥ २८ ॥ जयति दिगंबरभूषां सिद्धघटेशं महालक्ष्मीकरकमलशोभापद्मा
 सनं चंद्रपद्मचरणं ॥ जयति कंठं लुहं रेतं तं ददौ यो न तांति हरिद्वयमनां विकृतमुखो फेरुः करं दां भूपुरे तदिशो धाजं
 तिविकरालं देहाक्षमेकरीक्षं भावं रयां ॥ क्षोभितं ब्रह्मांडादं रसं करमुखं मुखं हृक्तेत निनादाः ॥ जयति डमरुहस्तां शिवदूती
 प्रथमं शिवं शक्तिं मुकुटं दं हांसं भैरवं दुःसंहं चैव तं सकलं दिग्बंकां ॥ जयति भुजगैर्ब्रध्नं न गोभितं कणो महा रुडां ॥ पटुपट्टं मु
 र्जं मंदलं शङ्खारिं चार्किं नार्तितां वयं पापयति मधुं त्रंतरूपं दैत्यं हंशं धामरी देवी शोतां च शान्तं वचनां सिंहं वाघं न योगं

तन्निष्ठः जयति चतुर्भुज देहचिद्रं कलान्वद्रमंडलादेवोऽपक्षिपुष्टं च युवातेः संचोणितिविबुधशत्रुसंधाता जयतेसि
तं शूलहस्तं विह्वरूपं शरैरेद्रिपर्ययाऽजयति हृष्टं पितृवदननिलेयपुयोगिनीसहितं जयति ह्यसिद्धिनामो हर
सिद्धिदोतादेवैः इति न वंदुर्गो संस्तवं मनुपुंमं मां ग्याभिर्मरः कृत्वाऽइदं भूवे सह देवैश्चाह्यस्मान् स सर्वभीतिभ्युः
पुनर्पुनः प्रणम्यो बुभुक् संतास्मि ह वाहिनीभ्यः आस्माकं भयं भीतां शरण्यशरणं भवेद्देवानां तदचः श्रुत्वा तेभ्यो द
त्वां भवेत्ततः सिंहाधिं कृत्वा निशं त्यदुर्गभिः सहिता पुरंतिः अयुधे दानं वेसादीः महासमरमूर्ध्वनिः कुमारीं विशा
तिभुजार्धन विह्व फलोपमाः सैवल्यध्वराः शूराः सैनुपतपसां स्तथाऽमहाप्रहापरिक्रान्ताः स्वस्वमायावितु श्रुते
अब्रह्मण्याद्यधामिष्ठानां मतं श्रुत्वा न पोयं तान् इन्द्रो भरो मुरः केशो प्रलंबो मरु कंटकः अरिष्टपुलोमो शरभः शंवरौ दुदु
भिश्च यः इत्थं लोचनं मुचिर्भमिवातापी धेनुको वलिः मयो वृत्रो बलः धुर्मधुकैटभकालजितः एते पांडू दयो दैत्या प्रा
धै न्यमनिरूपिताः दैर्लुणाभिजन्ताः सर्वैः सत्रं द्वाश्चिदितं ध्वजाः रूपराजोत्पतितं श्रेयं च ज्ञास्ते पापं यथ कपृथक्ऽप्रत्य
हं यतराजं ब्रज्यं लितां द्रवपां वकाः कांचनाः कांचना पीडितः कौचिनं स्त्रगलं कृताः प्रताका विविधैर्ध्वणैरुद्धता लक्षण
द्विताः पीकोलाः पीताः सितारकाः कृष्णारिताः पंचैरणकाः नेत्रपटं पटी सूत्रा कृतबहुल कंबुराः पताकाः कांति
तेरलानि तैर्ध्व इव यो भेन्मः पतितो हलहला एव च क्रुस्ते दानवो तर्माः प्रस्फालयतेः प्रणवान् भेरि झह्रगो मुखान् वाद
प्रीत्या न कान् अन्यैः शखान् दं स्रज्जिडिमान् एवैर्विधैः समाजितां भवानां दैत्यनायकाः समाजगमुः शरैः शूलैः परिधैः श
क्तिनामैः आसिभिर्मुद्गरैः कुतैः शतैश्च कूटमुद्गरैः सोहन्यमानैरेषेण ज्वाला समरैर्विकाः सिंहा कृता द्रुतदेवी र
णमभ्ये प्रधावितः अर्धाच्छिद्यं चिह्नं निरं दध्वं जानाना विधां स्तथाऽवलंत्कारेण दैत्यानां मुग्धसमरं रुपाः चिह्न
कनिदं दंतुं देवैर्बभूव शोधं चारिणः मुरैरपि गृहीतां तिजय देवीति वादिभिः अं विकासाभ्युशरुते पांचक्रे क्षणात् स

यः कालरात्रिदानवानां नारीवनिपपातसा ॥ जीवितानि च जगद्ग्राहदेत्यानां देवानं दत्ताः ॥ अथैरक्तासुरं कंठे गृहीत्वा पा-
 त्यं भूतले ॥ देवीजघानतीक्ष्णेनात्रिशूलेन भृशं हृदि सभिन्नहृदयो मायाश्चक्रे देव्यः सुदारुणः ॥ तथापि देव्या सह तः
 पपातं समरे सुरः ॥ देवतानां सुराज्जित्वा तत्र ज्वरं द्रुतम् ददृशुस्ते रणप्रतिलवमानान् महाध्वजान् ॥ यात्रां च कु-
 म्भराहृष्टानवभ्यां ध्वजचिह्नितां ॥ अतोद्यापि हभूपालं जयलब्धेः श्रियान्वितैः उपोष्य तेनैर्भक्त्या नारीभिरपि पांडव-
 भुंघिष्ठिर उवाच ॥ कीदृग्विधानं तस्यास्ति नवम्याद्वा हि मे प्रभो सरहस्य समग्रं चतुष्यते येन चंडिका ॥ श्रृंक्ष्ण उवाच ॥
 प्रोपस्य शुक्लपक्षे वानवमीपरिसश्रुता तस्यां स्नात्वा शुभैः पुण्यैरर्चनीया हरेः स्वसा सां कुमारी भगवती सिंहस्थानं द-
 दां यिनी ॥ ध्वजान्ना विधानं कृत्वा पुरतस्तं श्रपूजयेत् मालतीकुसुमे दीपैर्गंधधूपविलेपनैः ॥ ब्रह्मलिभिः पद्माभिर्मध्ये
 मुरां मांसं स्रगंबरैः दधिचंदनचूर्णैश्च भक्ष्यैश्चान्नपिपाचितैः मंत्रेणानेन कौंतेय ब्राह्मणां श्रेयसार्थवः ॥ इन्द्रो भगव-
 त्तीक्ष्णं विंशस्य जगतो हितां सर्वदुःखसंयमनीं ग्रहणक्षत्रमालिनीं प्रपन्नो हं शिवां रविभद्रे पारमसीमहि ॥ सर्व-
 भूतापि शाचेभ्यः सर्वसत्त्वसरीसृपैः देवेभ्यो मानवेभ्यश्च भयेश्वरक्षमांततः ॥ ततश्चारीपयेद्वा जन्देवीनां भवने ध्ये-
 जान् ॥ भोजयति कुमारीश्च प्राणिं त्यक्षमापयेत् उपवासेन कुर्वीत एकभक्तेन वा पुनः ॥ भक्त्या भूपालयेचास्य भक्तिस्ते
 यां गरीयसी ॥ एवं ये पूजयिष्यंति ध्वजैर्भगवतीं नरा ते पांडुर्गादुर्गमार्गे चौरव्यालाभिसं कटे रणे राजकुले गेहे बुद्धमध्ये
 स्थले जले ॥ रक्षां करोति स तं भवानी सर्वमंगला अस्यां भूव भूवि जयोनवम्यां पांडुनंदन ॥ भगवत्यास्तु ते न पद्मवतीः
 स्ततं तं प्रियाः ॥ धन्या पुण्या पापहरा सर्वोपद्रवनाशिनी अनुष्ठेया प्रयत्नेन सर्वोत्कामानां भीष्मताम् ॥ देव्यर्चना हि-
 तं मतिर्मेनुजो नवम्यां दुर्गाग्रहे ध्वजवरानवरोपयेद्यः कामानवाप्य मनसोऽभिमतान् प्रकामं देहं विहाय समुपैति च
 वीरलोकम् ॥ इति भविष्योत्तरे पौषशुक्लाध्वजारे पदुर्गानवमीव्रतम् ॥

॥ पौषशुक्लदशम्याविश्वेदेवपूजाव्रतम् ॥ नारदयिः ॥

पौषेदशम्यांशुक्लायांविश्वेदेवान्समर्चयेत् - क्रतुर्दशैवसुःसत्यःकालकाममुत्तमज - स्थाप्रायेत्वादभेमयानासनं
पुचसंस्थितान् ॥ गंधधूपैस्तथादीपैर्नैवेद्यश्चापिनारद प्रत्येकदक्षिणादत्त्वाप्रणिपत्यविसर्जयेत् ॥ दक्षिणांतां
द्विजाग्नेभ्योगुरवैवासंमर्षयेत् - एवंकृतविधिश्चैकभक्तभोजीव्रतीभवेत् लोकत्रयस्यविप्रैर्पेनात्रकाट्याविचारणा
इयंपौषशुक्लदशमीइशानकल्पादि अस्यांश्राद्धदानादिसर्वमक्षयफलंभवतीतिकल्पादिनिर्णयोभिधानात् - पौष
शुक्लेकादशीपुत्रदेकादशी नारदयि पौषस्यशुक्लेकादशीपुत्रदांसमुप्यवैद्वादश्यांचक्रिणप्राच्यगर्वाधैरुपचा
रकैः - ततःसंभोज्यचित्राग्र्यान्दत्वातेभ्यश्चदक्षिणां विसृज्यस्वयमश्रीयाच्छेपान्नवांधवैःसह ॥ एवंकृतव्रतोवि
प्रभुक्तभोगानिहेप्सितान् विमानवरमारुह्यात्यंतहरिमंदिरम् - अथकथा पद्मपुराणे ॥ युधिष्ठिरउवाच
कथ्यतांचैवभोःकृष्णकृपांकृत्वाममोपरि पौषस्यशुक्लपक्षेयतिथिरेकादशीभवेत् - किंनामकोविधिस्तस्याः - को
देवंस्तत्रपूज्यते कस्यतुष्टोहर्षकेशवदमेपुरुषोत्तम श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिशुक्लापौषस्ययाभवे
त् - कथयामिमहाराजलोकानांहितकाम्यया पूर्वोक्तविधिनाराजन्कर्तव्याचप्रयत्नतः ॥ पुत्रदानामविख्यातास
र्वपापक्षयकरी नारायणोहिंदेवोस्याःसर्वकामफलप्रदः - नातःपरतराकाचित्त्रैलोक्येसचराचरे ॥ विद्याबंत्यश
स्वतंकरेतिमनुजंहरिः - शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिपुत्रदायाःकथांशुभां पुरीभद्रावतीनामराजातत्रसुकेतुमान् ॥ राज्ञ
स्तस्यतुपत्न्यवैपैचवासन्सुलोचनाः पुत्रहनिनराज्ञावैकालोतीतोमनोरथैः पुत्रनलेभिराजवैशोभनवंशवर्द्धननरा
ट्टेनपुंरैःसर्व्यराजालेभिसुकेतुमान् - सौराज्यंशोभनंराजानभेनपुत्रवर्जितः - राजाराज्ञीतथाजातावन्योन्यमतिदुः

'खितौ' 'पितरौ तस्य पानीयं कर्वाणमुपभुजते' राज्ञ पुत्रो नैव जातो योऽस्मान्संतर्पयिष्यति इत्थं संचितयानास्तु न
 लेभेयुः सुखं तदा न ऋणान्मुच्यते पुत्रो देवदृष्टां तथापि तुः तस्मात्सर्वप्रयत्नं पुत्र उत्पाद्यते नरैः 'इह लोके य
 शस्ते पां परलोके शुभा गतिः' येषां नरोत्तमानां हि पुत्रजन्मा भवेद्भुवं आयुरारोग्यसंपत्तिस्ते पां लोके प्रवर्द्धते पुत्र
 हीनं तं यारज्यं च द्रहीनायथानिशा' इत्थं संचित्य मनसा शमले भेन पार्थिव 'एकै देच्छत्स राजेंद्र प्राणान् हन्तुं हि केतु
 र्मान्' दृष्ट्वा पतितमात्मानं पुत्रहीनं मुदु खितं अथारूढरतटाराजजगाम गहनवनं जानतिस्म प्रजानैव सेवकामं
 त्रिणस्तथा 'स प्रातो घोरा विपिनिविचरं श्रुततस्त्वित' त्रपश्यञ्च वटाश्वत्थवृक्षान्वहुविधान्दुने च पकान्सप्त पर्णा
 श्रुतिं दुकास्तिं लकांस्तथा शालांश्चैव तमालांश्च खट्विरांश्च विशेषतः 'कदलीरिगुदीश्यापिवदरीश्च मनोरमाः व्या
 द्रोंश्चैव वराहांश्च वानरानपि तत्र संः गवयांश्च मृगांश्चैव शृगालान् शकानपि वनमार्जारं कांश्चैव भक्षकांश्च
 सरोत्सृपान्' दृष्ट्वा तान् चितयामास स्वात्मनः प्राणानाशनम् वने विचरतस्तस्य शर्विर्मध्यगतो भवेत् क्षुत्तपापी डि
 तोराजा वने वभ्रामसर्वतः मुखेन शुष्यताल्यर्थं चितयामास पार्थिवः - पातकं कृतं देवत्वात् तं दु खमीदृशं मया
 तु तौ पिते देवा यज्ञपूजाभिरादरात् भक्त्या भूमिसुराश्चैव योपिता अष्टभोजनै प्रजाश्च पालिताः सर्वाः पुत्रदत्सर्व
 दामया कस्माद्दु खं मया प्राप्तमिदं शदारुणं महत् इति चिंतातुरो राजा गामपुरतो वने स्वपूर्वजानां च सर पुण्य-
 प्राप्तं महीभुजा मानसं रूपं देते यद्वै पाद्विनीखंडमंडितं हंसकारुण्डवाकीर्णचक्रवाकोपशोभितं मकरैर्मत्स्यसंघैश्च-
 पक्षिभिश्च समान्वितं समीपे तस्य सरसो मुनीनामा श्रमान् शुभान् - ददर्श राजा वात्सीकि शिष्याणां सतपास्विनाः
 प्रास्फुरद्दक्षिणेन त्र प्रास्फुरद्दक्षिणे भुज सद्यस्तस्य महीपस्य शशसुभलक्षणे तस्य तीरे च मुनयस्तपश्चक्रु सुदा-
 रुणं हर्षादुत्फुल्लनयनो मुनीन् दृष्ट्वा वभूवस अवतीत्यहं हयात्तस्माद् न्मुनीनामग्रतः स्थितः पृथक् पृथक् वंदे सौ-

मुनीनाश्रमसंस्थितान् प्रत्यवुस्तेचमुनयः प्रसन्नोऽस्मोवयंतव राजोवाच कुतस्त्याश्चभवंतोवैभृशंतप्यतेतपः
किमर्थमागताश्चहंकथयंतुममाग्रतः । मुनयऊचुः । विश्वदेवावयंराजस्मरसिस्नातुमागताः । अयंचैकादशीराज-
शुक्लापौषेहिपुत्रदा पुत्रददातिवैकुण्ठस्तत्रतस्माद्व्रतचरेत् तस्मादेकादशीमेतापुत्रदेतिप्रचक्षते इत्थमुनिवच-
श्रुत्वा मुनयोवाक्यमब्रुवन् अथास्मिन्दिवसेराजपुत्रदानांमवर्त्तते एकादशीमहापुण्याक्रियतांव्रतमुत्तमं अस्मा-
त्प्रसादतश्चैकं कृष्णस्यानुग्रहीतया व्रतस्यस्यप्रभावाद्वावश्यतेभवितासुतः सराजोवचनात्तेषांचकारैकादशी-
व्रतं तैववविपनेस्थित्वा मुनिभिः सहितस्तदा रात्रोजागरणंकृत्वादृत्यगीतैस्तवैहरेः द्वादश्यांपारणचक्र-
मुनिभिः सहितस्तदा आजगामगृहराजहर्षोऽकुलमुखोबुजः पुत्रदायाः प्रभावेनराज्ञीगर्भततोदधे पुत्रोजा-
तस्तनस्तस्यास्तेजस्वीरूपवान्गुणी तस्तेनसहायेनराज्ञासंपालिताः प्रजाः एतस्मात्कारणाद्वाजन्यकृतव्यपुत्र-
काक्षिभिः भोक्षार्थिभिश्चभक्त्यावैपुत्रदेकादशीव्रतं एकचित्तेनयोरंजंस्करोत्येकादशीव्रतं गुणिनोलभतेपु-
त्रानिहामुत्रचसद्गतिं अस्यामाहात्म्यश्रवणादीर्घाधुनधान्यवान् पुण्यवांश्चभवेन्मत्पुत्रानात्रकाव्याविवारणा-
॥ इतिब्रह्मपुराणेत्रहाडोक्तापुत्रदेकादशीव्रतकथा ॥

पौषशुक्लादशीमन्वादिरितिमन्वादिनिर्णयोक्तान्येवकुर्यात् ॥ अस्यामेवमाघस्नानप्रारंभेकिंचिदाहुः तदुक्तब्रह्म-
पुराणे एकादश्यांशुक्लपक्षेपौषमासिसमारभेत द्वादश्यापौर्णिमास्यांवाशुक्लपक्षेसमापयेत् माघस्नानमिति शेषः पक्षा-
तरमाहविष्णुः दशैवापौर्णिमास्यांवाप्रारभ्यस्नानमाचरेत् पुण्यान्यहानिर्निशानुमकरस्थेदिवाकरइति पुनरापि स एवा-

हतुलामकरमेपुप्रातःस्नायीसदाभवेत् ॥ हविष्यं ब्रह्मचर्यं च महत्पातकनाशनमिति ॥ स्नानकालउक्तो ब्रह्मपुराणे
 एकादश्यां शुक्लपक्षे पौषे मास्यरुणोदये ॥ संप्राप्ते माघमासस्य स्नानकाले विचक्षणः ॥ माघवांघ्रियुगध्यावायः स्ना-
 तिसुरूपजितइति ॥ अरुणोदयमारभ्य प्रातःस्नानावधिप्रभो ॥ माघस्नानं भवेत्पुण्यं नात्र कार्थ्या विचाराणा उत्तमतु सज्ज-
 श्वत्वं लुप्ततारं तु मध्यमं ॥ सवितर्युदिते भूततोहीनं प्रकीर्तितं ॥ एवं सति संप्राप्ते माघमासे तु तपस्विजनवच्छभे को
 शं तिसर्ववारिणिसमुद्रच्छतिभास्करे ॥ यानि तु माघमासे रटत्यापः ॥ किंचिदभ्युदिते रवौ ब्रह्मघ्नं वा सुरांपं वा कं पतं
 तं पुनीमाहि ॥ इत्यादि नारदीये वचनान्यशक्तविषयाणि तत्रैव तडागेष्वथवा स्नायात्कूपे भांडाश्रिते तथा माघ
 मासे वरं राहं ॥ प्रशस्तं निम्नगजलं ॥ भांडाश्रितं तु विशेषः ॥ सरित्तोयं महोगं न वं कुं भस्थितं तथा ॥ वायुना तडितं
 रात्रौ गंगा स्नानं समस्मृतं ॥ स्नातो बहूनि सेवेत ह्यस्नातो वा कथंचन ॥ सेवेतां पि च हो माथं न शीतार्थे कथंचन ॥ स्नानवि-
 धिमाह विष्णुः ॥ तत्र त्रयोऽन्यायनियमं गृहीयाद्विधिपूर्वकं ॥ माघमासे सनियमं स्नास्य ह देवमाधव ॥ तर्थास्यास्य जले-
 नित्यमिति संकल्प्य चेतासि ॥ ततः स्नात्वा शुभे तर्थादवाच शिरसि स्मृते ॥ वेदोक्तं विधिनाराजं ॥ सूर्यायां ध्यनिवेदयेत्
 पितृणां तपयित्वा तु श्रवतीत्यर्थे जलान्तः ॥ शंखचक्रधरे देवमाधवं नाम तर्पयेत् ॥ बह्वौ ह्युत्वा विधानेन ततस्त्वेकाशनी-
 भवेत् ॥ भूशब्दात्र ह्यर्चयेणं शंक्तः ॥ स्नानं समाचरेत् ॥ अंशं कंस्य धनाढ्यस्य बहूदानं प्रकुर्वतः ॥ अवश्यमेव कर्तव्यमा-
 यं स्नानमिति श्रुतिः ॥ तिलस्नायी तिलोद्वर्तितं होमो तिलोदं कर्तिलं दस्तिलं भो ॥ कर्चपट्टं तिलानां वसीदति ॥ तैलमाभं
 काश्चेव तीर्थे देयं स्तु नित्यं शः ॥ तथा प्रज्वालयेदग्निं सेव नार्थं द्विजन्मनां ॥ एवं स्नानं वसन्तं तु भोज्यं देवमवारितं ॥ भोज-
 येद्द्विजदंपत्यं भूपयैस्त्रभूपणैः ॥ कर्बलाजिनरत्नानि वा सांसि विविधानि च ॥ चोलेकान्यपि देयानि प्रच्छादय पटा-
 स्तथा ॥ उपानं हतं तथा गुप्तमोचं कोपापं मोचकौ ॥ अनेन विधिना दद्यान्माधवः ॥ प्रीयतामिति ॥ सांवित्रे प्रसावित्रे च पर-

धामयुतेनमः त्वत्तेजसापरिभ्रष्टपापंथातुसहस्रधा दिवाकरजगन्नाथप्रभाकरनमोस्तुते परिपूर्णैकरिष्येहमाघस्ना
 नतवाज्ञया इतिमाघस्नानसमापनमंत्र अहन्यहनिदातव्यास्तिला शर्करयान्विताः माघावसानेसुभगेपङ्क
 सभोजनतया सूय्यैर्मप्रीयतादेवोविष्णुमूर्तिर्निरंजनं दपत्योर्वासोसूक्ष्मसप्तधान्यसमान्विते त्रिशतमुदका
 देयाशर्करातिलसंयुता भागत्रयतिलानांतुतुर्थ शर्करांशकः अनाभ्यंगेवरारेहेसर्वमासंनयेद्वती । इतिमा-
 घस्नानविधिः ॥ पौषशुक्लद्वादश्यांसुजन्मद्वादशीव्रतम् नारदयि पौषस्यशुक्लद्वादश्यांसुजन्मद्वादशीव्रतं तत्र-
 स्नानविधिर्नैगृह्णीयाद्द्वार्षिकव्रतं पत्न्यागोशृंगवायुद्वौताचकृत्वाप्रदाक्षिणं प्रतिमासंतत शुक्लद्वादश्यांच्रतमाच-
 रेत् घृतप्रस्थचतुष्कचक्रमाद्वहियवस्यच द्विरकंकहेमतिलाः प्रस्थाद्विपायसंघटं रौप्यस्यमाषमेकस्यतप्तिकृत्पि-
 ष्टपककं छत्रमापाद्विहस्रश्चप्रस्थंफाणितमुत्तमं चदनंपलिकंक्वस्त्रपचहस्तोन्मिततुतत एवंतुमासिकंदानंनि-
 त्यङ्गयथाक्रमं गोमूत्रजलमाज्यंचत्राप शाकचदूर्विका दधिभक्तयावाचतिलान्पावकतपितान् दर्भावली-
 र्मुद्गिनंप्राशनंप्रतिमासकं एवंकृतव्रतोर्वेसौवर्णीप्रतिमांरवे कलशेताम्रपात्रेचन्यस्याभ्यर्च्यैद्विधानतः गुरु-
 वेधेनुसहितांसमर्प्यप्रणमेत्ततः विप्रान्द्वादशसंभोज्यतेभ्योदद्याच्चदक्षिणां एवंकृतव्रतोर्वर्जन्माप्नोत्युत्तमेकुले
 नीरीगोधनधान्याढ्येभवेच्चाविकलेद्विधयः अथविष्णुधर्मोत्तरोक्तसुजन्मद्वादशीव्रतं हेमाद्रौवीरमित्रोदये पुलस्त्य
 उवाच पौषमासेसितेपक्षेद्वादश्यांशक्रदैवते नक्षत्रयोगेविष्णुप्रथमतोर्चयेत् तत प्रभृतिविधेद्रमासिमा
 सिजनार्दनं उपोषितः पूजयेत् यावत्संवत्सरं गतं मासेचमासेविधिनोदितेनतस्यांतिथौदानमितिब्रवीमि प्रा-
 र्थयथावाद्विधिवत्क्रमेणतदुच्यमानंनिखिलंनिबोध घृतयात्रीहिवर्गंहरण्यवाघ्नमंभःकनकाघ्नपानं छत्रंपयो
 त्रंगुडपुष्पताम्रमुचंदनंवस्त्रमनुक्रमेण एकैकपदेकैकैकंदानमैकैकस्मिन्मासेक्रमेणदेय गोमूत्रमंभोघृतमाम

शाकं दूर्वादिधिवीहिपवास्ति लाश्रु मूर्याश्रुततृजलमंबुदभिः शोरचमासक्रमयाः प्रदिष्टः आसुशाकं श्रुपक्षशान्क
 सूर्याश्रुतप्तमिति जलविशेषणं दभिमंबुः कलेप्रधानेन धान्यपूर्णविवेकवत्यस्तसमस्तदुःखे प्राप्तातिजन्मा
 विकलद्विषश्च भवत्युशो गोमतिमान्मुखी च इति पुण्यमोत्तराकोसुजन्मदादशोन्नतम् विद्यावाग्म्यादिभ्यानि २॥
 २॥ न ह्यप्यप्यन्यथा ॥ अथास्यासंख्यमिव पुनरेतरेषां गोविंददादशोन्नतम् २॥ २॥ अविदिदं न बाधिका
 दशानां न नानाभावात् न जलद्विनः ॥ अविदिदं नानाभावात् न जलद्विनः ॥ अविदिदं नानाभावात् न जलद्विनः ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथान्यदपि तवाग्निमोविंददादशोश्रुणु यस्याः सम्यग्गुणैः पात्रात्वाभिसंफलं पोषमासे
 भित्तेष्वन्यत्रादश्यां ममोत्पत्तः ॥ सम्यक् संपूर्यमाणो विंददेवदेवमथाश्रजः ॥ अथमप्युपहारश्च न वदश्च सममहितः ॥ गो
 विंदं तजपन्नामपुरस्तद्व्रतमानसः ॥ विप्रयदक्षिणां दद्याद्यथारत्नया समाहितः ॥ स्वर्णविवृष्य रत्नैः खिलतां गोविदां त
 चकीर्तयेत् ॥ पातं विडिभिर्विकर्मस्यैरालापंच विवर्जयेत् ॥ गोमूत्रगोमयं चापि दधि क्षीरमथापि वा ॥ गोदेहतः समुद्रतः
 समश्नीयाद्विशुद्धये ॥ द्वितीयो ह्येकतः स्नातः स्तथैवाभ्यर्च्य केशवः ॥ तेनैव नान्नासं पूज्यः दद्यात्तैर्भ्यश्च दक्षिणां ततो भु
 जीतगोदेहं सभूतेन समन्वितः ॥ एवमेवाखिलान् मासां नृपोऽप्यप्रयतः शुचिः दद्याद्गवां खिलान्मासानुपोष्य प्रयतः शु
 चिः ॥ दद्याद्गवां ह्येकं विद्वान्प्रतिमासं स्वशक्तिः ॥ पारितेच पुनर्वर्णो गोविंदं पूज्या सह कारयित्वा स्वर्णमयं पुष्पं धूपं स्त्र
 गं वरैः ॥ गोविंदो गोपतिर्गौसाश्रोकंतः श्रीधरो हरिः ॥ सर्वकामफलावाप्तिं करोतु मम केशवः ॥ इत्युच्चाच्युतं तोदद्यात्
 स्मिन्नग्निगवाक्किं ॥ भक्त्या परम्युराज नृपुण्यफलतां नृधातः ॥ स्वर्णशंखै रौप्यखुरै रसंष्टां सृष्टपातुरः ॥ प्रतिमा
 सध्विजानिभ्यो दुर्वायस्फालमभुते ॥ तदा भो त्यखिलसम्यग्ब्रतमेतदुपोषितः ॥ ते च लोके मवाप्नोति गोविंदो यत्र तिष्ठ
 ति ॥ गोविंददादशीमेतामोष्यदिवितारकाः ॥ विद्योत्तमानादृश्यते ॥ लोकेऽद्यापि शाकवत् ॥ गोविंदमर्चयति गोप

[illegible]

तिविवर्द्धनं अलक्ष्मीनाशनं च मोदते तत्र परत्र च कृत्यतत्त्वाणीवि ब्रह्मलोके तपस्तप्त्वा पितरो लोभिरिव
पैते तु पुण्यनक्षत्रे पितृकौर्विविधैः पितृन् अभ्यर्चयति यो देवान्निजमात्मानमेव च गौरसर्पपक्षकेन समालभ्य स्व
कांतनुं कृतस्नानेस्तथाकार्घ्यमलक्ष्मीनाशनं परं उद्धृत्य देवं च तथा सर्वौपाधियुतैर्जलैः स्नापयित्वानवं वस्त्रं गृही
त्वा कांचनं तथा द्रष्टव्यं मंगलं शांतिधूपस्त्रङ्गमाल्यशोभितं ततो नारायणं शुक्रचंद्रशक्रदहस्पतीन् संपूज्य पुष्पै
धूपैश्च नैवेद्यं श्रुपृथक् पृथक् प्रशस्ते वैदिके मंत्रैः कृत्वाग्निहवनं शुभं दानैर्विप्रांश्च सतर्प्य नैवेद्यं चैत्रशोभि
तान् ततः पुष्टिकरं हवं भोक्तव्यं घृतपायसं पुण्ययोगतुक्तं तं व्यराज्ञा स्नातं तु सर्वदा विष्णुरपि पौर्णिके तु पुण्ययुक्ता
स्यात्स्यांगौरसर्पपक्षकेनोत्सादितशरीररोगः गन्धघृतपुष्पैर्कुम्भेनाभिपिक्तः सर्वगन्धैः सर्वबीजैश्च स्नातो घृतेन
भगवंतं वासुदेवं स्नापयित्वा पुष्पधूपदीपगंधनैर्वेद्यादिभिश्चाभ्यर्च्य वैष्णवैः सूक्तैर्वाहस्पत्यैर्मंत्रैश्चानलं हुत्वा ससुव
र्णेन घृतेन ब्राह्मणं स्वास्तिवाचयेत् ततो वासोयुगं चक्रं त्रैलोक्या अनेन कर्मणामुच्यते सर्वौपच्य उक्तं श्रद्धां दोगपरिशिष्टे
कुष्ठमांसी हरिरेद्रेद्भे मुरा शैले यचंदनं वचाचपकमुस्ताचसर्वौपाधिगणः स्मृतः ॥ अस्यामेव पौष्पां ईशानव्रतं मुक्तं
हेमाद्रौ कालिकापुराणे पिप्पलादवाच अथोपाप्य चतुर्दश पौष्पाणि मास्यांगुरोर्दने पूजयेद्विधिनान् शर्वलिंगं
निबोधतत् ब्रह्माणं पश्चिमे भागे वा मे लिगस्य वै हरिं स्वस्वोल्कं दक्षिणे रुद्रमीश्वरं प्राग्दिशि स्थितं स्वस्वोल्कं सूर्यं गु
ग्गुलं चाज्यं संयुक्तं मगुरुवा सितं शुभं दध्नां राजनं कुर्व्याद्दत्त्वा गोयुग्मपचकं नैवेद्यां धां बलिं चैव पूर्ववत्स्वग्रहं व्रजेत्
पंचगव्यं ततः प्राश्य आचार्य्य ब्राह्मणांस्तथा व्रतिनो मिथुनान्येव भोजयेच्च स्वशक्तिः हेमवस्त्रादिकं चैव यत्नात्क
त्वाथ पूजयेत् इष्टदेवाः प्रपूज्या वै वेद्यां च प्रपूजयेत् नत्वाग्निपूजयित्वा तु पंचवक्त्रं शिवं स्मरेत् प्राप्ते वदे पंचवैगावः पं
चपंचिनियोजयेत्तेषामुद्दिश्य तेष्वेवं न्यूनं वापि ततो धिकं पंचपंचेति वचनात् द्वितीये वदे तृतीयेति स्त्रः चतुर्थे च तस्त्रः

वृषभस्तुप्रथमाब्दवेदकएव तेषां ब्रह्मादीनां पंचानां च देवानां पंचवर्गानां द्वितीयं ब्रतयन् न्यूनाधिकतत्तत्त्वेन नियोजयेत्
 निखिलं प्राग्निशेषं च कर्तव्यं तत्पदेष्मभिः सुखं कीर्त्तिश्रियोर्ध्वं च इहैव विभवाय च रहस्यमेतद्ब्रतं दत्तं न देयं यस्य कस्य
 चित् इति निर्णयामृते ब्रह्मपुराणे कौप्यामीशान ब्रतम् ॥ अथास्यां भविष्योत्तरे पुराणदानमुक्तम् नारदीये
 चतुर्दशसहस्रतुपुराणं परिकीर्त्तितं भविष्यं सर्वदेवानां सास्यं यत्र प्रकीर्त्तितं गुणानां तारतम्येन समब्रह्मेति हि श्रुतिः
 तल्लिखित्वा तु यो दद्यात् कौप्या विद्वान्विमत्सरः गुडधेनुयुतहेमवस्त्रमाल्यविभूषणैः वाचकं पुस्तकं वापि पूजयित्वा वि
 धानतः गंधार्घ्यैर्भक्ष्यभोज्यैश्च कृत्वानीराजनादिकं यो वैजितेंद्रियो भूत्वा सोपवासः समाहितः अथैकहवि
 प्याशीकीर्त्तयेच्छणुयादपि समुक्तः पातकैर्घोरैः प्रयाति ब्रह्मणः पदम् ॥ अथौष्यां पुण्यनक्षत्रस्थे च तृती
 यायां वाप्युप्यस्नानविधानमुक्तं कालिकापुराणे श्रीवैजवाच शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि पुण्यस्नानविधायकम् येन वि
 ज्ञानमात्रेण विघ्नानशयितं सततं पौषे पुण्यक्षे गे चंद्रे पुण्यस्नानं नृपश्चरेत् सौभाग्यकल्याणकरं दुर्भिक्षमरकापहं
 विघ्नादिदुष्टकरेण व्यतीपाते च वैधृते वज्रशूले हर्षणादौ योगे तु यदिलभ्यते तृतीया पुण्ययुक्ता क्षैरविशौरिकुजाहनि
 तदा समस्तदोषाणां स्नानं हरणं करं ग्रहदोषाश्च जायंते यदिराज्ये पुचेतयः तदा पुण्यक्षेमात्रे तु कुर्यान्मासांतरे
 पि च . इयंतु ब्रह्मणा शांतिरुद्विष्टा गुरवपुरा शक्रार्थं सर्वदेवानां शांत्यर्थं च जगत्पते तुष के शांतिस्थवल्मीककी
 ददोषादि वर्जिते सुस्थाने च पकाशोकवकुलादि विभूषिते हंसकारं डवाकीर्णं सरस्तीरे तथा शुचौ पुण्यस्नाना
 यन् पतिर्गृह्णीयात् स्थानमुत्तमं ततः पुरोहितो राजा नानावादित्रनिःस्वनैः प्रदोषसमये गच्छेत्तत्स्थानं पूर्ववा सरे
 तस्य स्थानस्य कौवेद्यां दिशि स्थित्वा पुरोहितः स्त्रग्गधचंदनैः पानैः कर्पूराद्यधिवासितैः गोरोचनादिसिद्धा
 र्धक्षतैश्च फलादिभिः गन्धावेदादिभिर्भक्षैः सर्वसाध्याधिवासितैः अधिवास्य तु तत्स्थानं पूजयेत्तत्र देवताः

गणेशैशवंशक्रत्रह्मणंचापिशंकरं उमयासहितंदेवं सर्वाङ्गगणदेवताः मातृदृशचपूजयेत्तत्रनृपतिः सपुरोहिताः
मंगलान्कलशान्कृत्यानानानेवधसंचयं प्रदद्यात्पायसंस्वादुफलमोदकयावकौ अधिवास्यतुतत्स्थानंदूर्वासिद्धा
र्थकाक्षतेः तस्मात्स्थानात्तुभूतानिसारेयमंत्रमीरयन् अपसर्पतुतेभूतः येभूताः स्थानपालकाः भूतानामविरोधेनपू
जाकर्मेकरोम्यह ततः करौपुटीकृत्य मंत्रेणानेनपार्थिवः आवाहयदिमान्देवान्पूज्याः पुष्पांजलीकरः आगच्छ
तुसुराः सर्वेयत्रपूजाभिलाषिणः दिशोहियानगाः सर्वेयचान्येप्यंशभागिनः ॥ ततः पुष्पांजलिकृत्वापुनर्मंत्रपठे
दिदं । अद्यतिष्ठतुविदुधाः स्थानमासाद्यमामकं स्वपूजांप्राप्ययातरोदत्वाशांतिमहीभुजे ततस्तानृपतिरादिन
येनुसंपुरोहितः । कृत्वापूजांतुदेवानांरात्रीतत्रनृप स्वपेत् ॥ शुभाशुभंफलविज्ञैर्वैदेवज्ञसंमतैः दुःस्वप्नदर्शनं
चेत्स्यात्तदापुण्याभिषेचने । होमंचतुर्गुणंकुर्याद्विद्याद्वापिगवांशतं गोवाजिकंजराणांतुप्रासादस्यगिरेस्तराः
आरोहणंशुभकरराज्यश्रीवृद्धिदायकं दधिदेवसुवर्णानांभुजंगरयचदर्शनं वीणादूर्वाक्षतफलपुष्पछत्रविल
पनं शीतंशुछत्रशंखानांपद्मस्यसुहृदांतथा लाभःक्षयकरःशत्रोरलंकारस्यभूभृतः दर्शनंचोपरागस्यनिगडे
नचबंधनं मांसस्यभोजनंचेवपर्वतस्यविवर्तनं । नाभिमध्येतरूपतिमृतंतप्रत्यंतरोदनम् । अगम्यागमनं
कूपंपंकगतांचतीर्यता पर्वतस्यतथानद्याः प्रोचारःशत्रुकर्तनं स्वपुत्रभारणंचेवपानंरुधिरमद्योः भोजनं
पायसस्यापिमनुष्यारोहणं तथा कल्याणसुखभोग्यायराज्ञःशत्रुक्षयस्तथा एतेस्वप्नाश्चकुर्वन्तिनृपस्यनृपसत्तम
खरोट्टमहिपाणांतुआरोहोराज्यनाशकः नृत्यंगीतंतथाहास्यपाठश्चाप्यशुभप्रदः रक्तवस्त्रपरीधानंरक्तमा
ल्यांगसंजनं रत्नांकृष्णास्त्रियंचेवकामयन्मृत्युमामुयात् कृपांतरेप्रवेशस्याद्वक्षिणाशागतिस्तथा पंकेनिमज्ज
नंस्नानंभार्यापुत्राविनाशनं नाभौयस्यतरूपचिर्भवेत्स्वप्नेनृपस्यतु आदायगर्भनाडोतुशकुनोयातिखंड्रुतसतुरा

ज्यातरं प्राप्य महाकल्याणमाप्नुयात् । दीर्घं विशतिहस्तं तु हस्तपोडशसाम्मितं कुर्यात्तुलक्षणोपेतं यज्ञमंडपमुत्तमं त
तोऽपरेऽन्दिपूर्वाङ्गमाह्वाणं पूजनं चरेत् कुडयलप्रां वसोऽर्धोरात्रिद्विआद्वैतं यैव च चंदनागुरुकस्तूरीधूपकपूरचूर्णकैः सं
मृज्यमंडलस्थानं तस्मिन् होमं समाचरेत् अस्त्रायुधफडित्येवं लिखेन्मंत्रद्वयं बुधः मंत्रविन्मंडलयज्ञ सूत्रैः कंबलसंभ-
वैः । कोशैर्यैवास्वस्तिकाख्यं प्रथममंडलं लिखेत् चतुर्हस्तप्रमाणं तु मंडलं लिखेत्ततः हस्तप्रमाणं पद्मं तु मंडलस्य-
प्रकीर्तितं द्वाराणि सार्द्धं हस्तानि कार्णिकाकेसरोज्वलं सितं रत्नचपीतं च कृष्णहारितमेव च शालिचूर्णैश्च कोसुभैर्हरि-
द्रैर्हरिद्रुद्रैः कुर्यात्तथा जन्मैश्चूर्णैर्जोमंडलं लब्धये पद्मात्तु तत्समारभ्य तान्धपश्चिमगामिनीं पश्चिमद्वारमारभ्य शतह-
स्तां विनिर्दिशेत् प्रत्येकं वारमध्ये तु पद्मं चैवाष्टपत्रकं कुर्यान्मंडलभागज्ञश्चूर्णैरेव पृथक् पृथक् चूर्णैस्तु मंडलं कृत्वा सूत्रां
नुत्सारयेत्ततः भवनाय नम इति ततो हस्तौ विनियोजयेत् सव्यावलंबहस्तं तु रजः पातं समाचरेत् मध्यमानामिकांगु-
ष्ठरुपरिष्ठाद्यथेच्छया अधोमुखं गोलं कृत्वा पातयेच्च विचक्षणः समरेखा तु कर्नव्याः विच्छिन्नाः पुंजवाजिताः संसृक्तं
विषमं स्थूलं विषमाकृष्टमावृतं पर्येत सार्पितं हस्तस्वमालिखेन्न कदाचन संसृक्ते कलहं विद्यादूर्ध्वरेखोरुविग्रहं अतिस्थूल-
भवेद्वा धिनिंत्यपीडा विमिश्रिते विदुर्भिर्भयमाप्नोति शत्रुपक्षान्न संशयः कृशायां चार्थहानिः स्याच्छिन्नायां मरणं
भवेत् । वियोगो वा भवेत्तस्य इष्टद्रव्यसुतस्य वा अविदित्वाल्लिखेद्यस्तु मंडलतुल्येच्छया सर्वदोषानवाप्नोति ये
दोषा भूयभापिताः सितसर्पपद्मवर्षाद्यरेखाकार्या प्रमाणतः विमलं विजयं भद्रविशालशुभदं शिवं वर्द्धमानं च देवं
यशतापं कामदायकं रुचकं स्वस्तिकाख्यं च ह्लादयेत्तु मंडलाः यथास्थानं यथायज्ञायोजनीया विचक्षणैः सागरे मध्य
माने तु पीयूषार्थं सुरासुरैः पीयूषधारणार्थं यनिर्मिता विश्वकर्मणा कलाकलास्तु देवानामपि त्वाते पृथक् पृथक् यतः
कृतास्ते कलशास्ततस्ते परिकीर्त्तिताः नैव कलशाः प्रोक्तानां मतस्तान्निबोधतु गार्होपगाह्यो मरुतो मयुस्वश्च तथा परः

मनोहावलभद्रचविजयस्तनुमोपकइंद्रियघ्नोथविजयोनवमः परिकीर्त्तित तेषामेवक्रमाद्रूपनवनामानियानितुष्टुण-
 तान्यंपराणयेवशांतिदानिसदैवहिक्षितोद्र. प्रथम. प्रोक्तोद्वितीयोजलसंभव. पावनानीतितोद्वीतुयजमानस्ततः परं को-
 पसंभवनामातुपष्ठः सपरिकीर्त्तितः सोमस्तुसप्तम प्रोक्त आदित्यइचाष्टमः स्मृतः विजयोनामकलशोयोसौ
 नवमउच्यते सतुपचमुखप्रोक्तोमहादेवस्वरूपधृक् घटस्यपंचवक्त्रेषुपचवक्त्रः स्वयतथा यथाकाष्ठास्थितः सम्यग्वा
 मदेवादिनामतः मंडलस्यतुपद्मांत. पंचवक्त्रघटन्यसेत् क्षितीद्रपुर्वतो न्यस्य पश्चिमजलसंभवं वायव्येवायन्यस्य ए
 शान्यांकोपसंवभं सोम्यमुत्तरतोयोज्यंसौरदक्षिणतो न्यसेत् न्यस्यैवकलशांश्चैवतुचैतान्विचितयेत् कलशानामु
 खेब्रह्माग्नीवायांशंकरः स्थित मूलेतुसंस्थितो विष्णुर्मध्येमातृगणाः स्थिताः दिक्पालदेवताः सर्वोपस्थिताः सर्वास्तेषुतानि-
 कुक्षौतुसागराः सप्तसप्तद्वीपाश्चसंस्थिता. गंगाद्याः सरितासर्वोवेदाश्चत्वारएवच कलशेषुस्थिताः सर्वास्तेषुतानि-
 विचिंतयेत् रत्नानिसर्ववीजानिपुष्पाणिचफलानिच वज्रमौक्तिकैवैदुर्ध्वमहापद्मेन्द्रस्फटिकै. सर्वधाममयंवि
 त्वं नागरोडुवरं तथा । बीजपूरकजंवीरआम्नात्मातकदाडिमान् वचांशालिचनीवारंगोधूमंसितसर्पं कुकुमा
 गुरुकर्पूरमदनंलोचनं तथा चंदनं च तथा मांसींवालांकुण्ठतथैवच कर्पूरपत्रचंडश्चजलनिर्यासकांबुदं शैलेयंबद
 रंजातीपत्रपुष्पतथैवच पलाशानां तथायूकांटेर्वीपणकमेवच वचाधात्रीसमंजिष्टांतुरुष्कंमंगलाष्टकं दूर्वांमोहनिकां
 भद्रांशतमूर्लीशतावरीं पर्णीनांपूरणांधुद्रांसहदेवीगजाक्षमां पूर्णकोपांसितांपाठांगुजाशिरसिकाननौ न्यामंकं गज
 दंतं तु ! शतपुष्पांपुनर्नवां ब्राह्मीदेवीं शिवारुद्रांसर्वसंध्यानिंकांस्तथा समाहृत्य शुभोनेतांकलशेषुनिधापयेत्
 कलशस्य यथादेशं विधिं शंभुगदाधरं यथाक्रमं पूजयित्वा शंभुमुखं तथा यजेत् ॥ ब्रासादेन तु मंत्रेण शंभुमंत्रेण
 शंकरं प्रथमं पूजयेन्मध्यमं नानैव च दनैः दिक्पालानां घटेष्वेव दिक्पालानि पूजयेत् पूर्ववहिः स्थापितेषु ग्रहाणां

कुलशेषेषु च ॥ नवग्रहान्पूजयेत्तुमाहर्माष्टघटेषु च सर्वदेवाघटे पूज्या घटास्तेषां एषः पृथक् नैव तत्र पूर्वोक्तं स्मृता मुख्यतमानप ॥ भक्ष्यैर्भोज्यैश्च परैश्च पुष्पैर्नानाविधैः फलैः ॥ यावत्कैः पायसैर्वापि यथासंभवयोजितैः पुष्पस्नानाद्यनृपतिः ॥ पुजयेत्कलशान्मुरान् दक्षिणमंडलस्यास्य कुंडं निर्माय पायसैः ॥ समिद्धिः शालिसिद्धार्थैः ॥ द्रवैर्दूवाक्षैस्तथा ॥ केवलैश्च तैश्चैवाज्यैः पूजितान्कलशान्मुरान् ॥ होमयेत्तोषयेद्बुद्धौ नृपस्य ॥ त्विह पुरोहिताः ॥ होमंति मंडलोदीच्यां देविकायां सपट्टिकं लोचनास्य मलं कारां स्तथा सर्वाग्निं योजयेत् ॥ दृष्ट्या द्वाग्गुलं ॥ गुल्यापेदुं शङ्गुलावधि ॥ दृष्टं वाचतुरस्रं वा पद्मकं त्रिकसंज्ञितं ॥ रत्ने शान्पद्ममध्ये तु गोस्वस्तिकं विनायकैः श्रीश्रीवृक्षवरारोह स्वाभिदेवी शुभान्विता ॥ रत्नैः सर्वैरलंकारैः ॥ पट्टकार्थं द्विहस्तकं ॥ हस्तं विस्तार उच्छ्रायः ॥ नैव हस्तं दशांगुलं ॥ स्नानास्यं सार्द्धं हस्तं तु पद्मवृत्तागलान्वितं ॥ शय्यां चतुर्गुणादीर्घा ॥ धनुर्माणं च पीठकं ॥ गजसिंहकृताटोपः ॥ हेमरत्नविभूषितं ॥ सिंहास्यं सार्द्धं विस्तारं ॥ कुंडासनमथापि वा ॥ द्वायाघ्रां चित्रकपट्टैर्वा उपधानः ॥ निकारयेत् ॥ अन्वैवांतिर्मितैस्तैश्चतूलकैश्च विनिर्मितान् ॥ शय्याद्वैर्ध्याद्विस्तीर्णं चितुहस्तासुलक्षणा ॥ वितस्यधिकमिच्छति नृपस्य गुरुविधया ॥ अर्धचंद्रं समं कुर्यात्पानं वाचतुरस्रकं ॥ उपधानं निशय्यायाः कर्णादिमूलभेदतः प्रोढशैवात्र कार्याणि कर्णचित्रयुतानि च ॥ यानां सिंहासनं ॥ पट्टशय्योपकरणादिकं ॥ राज्ञो नूतनयोग्यं तद्वै धामुत्तरतो न्यसेत् ॥ धते पां तु पश्चिमे स्वर्णरत्नौघखचितेन वै ॥ पर्य्यं केयज्ञादार्वाच निर्मितं महदास्तरं ॥ ऊर्ध्वाच्छादनसंयुक्तं ॥ जम्बोवृत्तं चतुष्टयं ॥ वृषभस्य तथोर्णायाः ॥ सिंहशार्दूलयोरेपि प्रादप्रीठैरलनयुते ॥ पादचरो यपाथिवः ॥ तस्मिन् पर्य्यं कष्ट

स्वधर्मवर्द्धयत्तुष्टयेऽज्ञानापञ्चमकपोठस्थे चर्मखड्गयतुष्टये ॥ अतिलंकाणभूषाब्जयतुष्टिरात्तमालिजं ॥ अत्रापयेद्भक्त
 पोऽमाद्वराज्ञानमवसर्गत्वं ॥ सर्वतकंवलकृष्णरत्नवस्त्रादिशोभितो ॥ कुलशेखलिपुष्पावोऽसाधुचरणश्वस्तापमत्तं ॥
 छत्रपादुशाचेशाष्टशतमष्टाधिकचवो ॥ कुलशानांसमाख्याता ॥ अधिकस्याजरातरं ॥ जयकस्याणदमंत्रं ॥ मंगलोद्विश्य
 शोभयैः ॥ वैष्णवैरथदिदुयाले ॥ ग्रहभैत्रचतांत्रिकैः ॥ अज्यतेजःसमुद्विष्ट ॥ माज्यं पापहरं परं ॥ अत्रापयेद्भक्त
 माहाराज्यलोकः ॥ प्रतिष्ठितः ॥ भोमांतरेभट्टिवंवा ॥ यत्तकलमप्रमागतो ॥ सर्वतदात्मसंस्पृशाऽप्रणाशामपुनरुच्छ्र
 ततोपिनीयगात्रात्केवलवस्त्रमेवच ॥ कलशैः स्नापयेत् ॥ पुष्पस्नानाविपुरितैः ॥ एभिर्मंत्रैश्चेष्टतावतुच्चाथैस्साधकैः
 सुरस्तामभिर्पचतुयेचासिद्धाः ॥ पुरातनाः ॥ ग्रहाविष्णुश्वरुद्रश्रसाध्याश्चमरुतांगणाः ॥ आदिज्ञावसवोरुद्राः ॥ आश्रि
 नेयोभिषग्व्यसूः ॥ अद्विदिदेवमातृवस्वाहालक्ष्मीः सरस्वती ॥ कोतिलक्ष्मोद्यतिः ॥ श्रीश्यासिनीवालोकुहसतथा ॥ अदि
 तिश्चसुरमैज्यवन्तिताकदुरेवच ॥ अक्षोणिचमुहूर्गतिः ॥ प्रक्षालिषात्रसधयया ॥ देवप्रसन्नश्याः ॥ श्रीकोदिवमातररव
 सर्वास्त्वामभिर्पचतुःशुभादचाप्सरसांगणाः ॥ संवत्सरातिमेषाश्च ॥ कालस्यावयवास्तथा ॥ वैमालिका ॥ सुरगुणामनवः
 सागुरैः सह ॥ सूरितश्चमहानागाऽन्ताराः ॥ किंपुरुषास्तथा ॥ वैखानसामहाभागोद्विजावहासनाश्च ॥ सप्तपद्मः ॥ सप्त
 राश्चधुमर्यावातिवैसदाः ॥ मरीचिगत्रिः ॥ पुलहः ॥ पुलस्त्यः ॥ क्रतुरगिरिः ॥ भृगुः ॥ संतत्कुमारश्च ॥ गीमव्योभित्तवः ॥ ए
 कतोश्चद्वितश्चत्रिजोजावालिः ॥ श्यामोऽदुर्वासादुर्विनीतरचकल्पः ॥ कात्यायनस्तथा ॥ माकंदोऽग्नादीयतपाः ॥ शतशोपा
 विदुरथः ॥ श्रौर्वः ॥ सर्वतकं वैवर्च्यवयोत्रिः ॥ पराशरः ॥ द्वेपायनोपयकृतिः ॥ देपुरातः ॥ सहाननः ॥ एतच्चाह्येचवहवोवेद-

[illegible]

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंत्रालये ॥
लालाशिन्वामल्लाधिकारेपौषमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्
संवत् १९४१ फाल्गुन प्र. १७

मावमासप्रारम्भः

॥ श्रीरघुनाथोजयति ॥

ओं श्रीगणेशायनमः ॥ अथमाघमासकृत्यनिर्णयः ॥ मकरसंक्रमे तु

हेमाद्रिमनेन संक्रांतिकालात् चत्वारिंशत्घटिका पुण्यकालः त्रिशत्कर्कटकेनाड्योमकरे तु दशाधिका इति ब्रह्मवै-
वर्तवचनात् माघवमेतुं विंशतिः त्रिशत्कर्कटके पूर्वोमकरे विंशतिः परा. अतीतानागते पुण्ये द्वेदूदग्दक्षिणायने
इति वासिष्ठोक्ते. रात्रौ मकरसंक्रमे तु परदिने सूर्योदयोत्तरं पूर्वमहर्दलं पुण्यं त्रिशत्कर्कटकेनाड्योमकरे तु दशाधिका
इति चत्वारिंशत्घटिका पुण्यकालत्वात् भविष्योत्तरेऽपि कार्मुके तु परित्यज्य झपं संक्रमते रविः प्रदोषे चार्द्धरात्रे वास्त्रा-
नंदानं परेहनीति वृद्धगार्ग्योऽपि यदास्तमन वेलायां मकरं याति भास्करः प्रदोषे वा द्वे रात्रे वास्त्रानंदानं परेहनीत्युक्तेऽपि
पूर्वार्द्धे एव परेहनीति रात्रौ स्नानं न कुर्वीत विना वैराहुदृशनादिति वचनसामर्थ्याच्च दिवा संक्रमे तु तद्दिन एव आस-
न्नसंक्रमं पुण्यं दिनार्द्धस्नानदानयोरिति यज्ञपार्थदेवलवचनादिति दिक् अत्र कृत्या शिवरहस्ये तस्यां कृष्णान्तिलैः स्ना-
नं कार्यं चोद्धर्त्तनं तिलैः तिलाभ्यदेया विप्रभ्यः सर्वदेवोत्तरायणे तिलैस्तैलेन दीपाभ्यदेयाः शिवगृहे शुभाः मक-
रेदानविशेषो हेमाद्रौ धेनुं तिलमयी राजन् प्रदद्याच्चोत्तरायणे सर्वान्कामानवाप्नोति विदते परमं सुखमिति विष्णु-
धर्मोत्तरे उत्तरे न्वयेन विप्रवसुदानं महाफलं तिलपूणे मनडूहं दत्त्वा रोगैर्विमुच्यते इति कल्पतरुः कालिकापुराणे
होमं तिलैः प्रकुर्वीत सर्वदेवोत्तरायणे यो वै देवाय विप्राय हाटकेन समं ददेत् उत्तरायणमासाद्य नरः कस्मात्स शोचतीति
अत्र मूलकभक्षणनिषेध उक्तः तिथितत्वेत्स्कादेऽपि दृष्ट्वा देवतानां च मूलकैर्नैव दापयेत् ददन्नरकमाप्नोति भुज्जीत ब्रा-
ह्मणे यदि ब्राह्मणो मूलकमुत्काचरेद्वा द्रायणं व्रत अन्यथानरकयाति क्षत्रिया विट्शूद्र एव च वरं भुक्त्वा मभक्ष्यतु पिवे

द्वागार्हंतचयत् वर्जनीयं प्रयत्नेन मूलकं मदिरासमायिति माघस्नानमुपक्रम्य देवीपुराणे मकरस्थैरवौ माघे
 नस्नात्यनुदिनेरवौ कथं पापै प्रमुच्येत कथं वात्रिदिव व्रजेत् मकरस्थैरवौ माघे गोविदाच्युतमाधव स्नानेदनेह
 पकेशयथोक्तफलदोभव इमं मंत्रसमुच्चार्य स्नायान्मौनसमन्वितः वासुदेवं हरिरुष्णमाधवं व्याहरन् पुनः तिल
 दानं महाभारतेऽपि माघे मासितिलान्यस्तु ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति सर्वसत्त्वसमाकीर्णं नरकनसपश्यति विष्णुध
 मोक्षे तिलप्रदानान्माघेतु याम्यलोकं न गच्छति वामनपुराणे माघे मासितिलादेयास्तिलधेनुश्च मानद इधं ध
 नादयश्चान्यमाधवग्रीणानायतु इधमहोमोपयोगीदारुद्वधनमग्निदीपनोचितं संवत्तः इधनाग्निचयोमाघे विप्रभ्य
 सप्रयच्छति समुखी दीप्तकायाग्निः सुभगश्चैव जायते शिशिरोपक्रमेदनाद्यां भस्तस्य मासद्वयव्यापित्वात् विष्णु
 धर्मोत्तरे वहि स्नानं नर कृत्वा सूर्यस्योदयनप्रति शिशिरे सततवन्हितं पयित्वा तथा तिलैः कुल्मासपद्मदत्त्वा य
 धाशक्तिद्विजातये कायाग्निदीप्तिप्राकाशय शत्रुनाशं च विदति शिशिरं तूपक्रमेदने उदितमात्रं सूर्योदितमात्रं त्रि
 माद्वहिर्जलाशये स्नात्वा अग्नौ प्रजापतये स्वाहेति तिलान् हुत्वा शूद्रो ब्राह्मणद्वारा होमं कारयित्वा सतं दुलान्ध
 तस्महितांस्त्रिस्वन्नान्मापान्दद्यात् भविष्यपुराणे शीतकाले धनं दद्यान्नराणां शीतनाशनं भानोरायतने देवि सोमभ्यमेध
 फललेभेत् नरसिंहपुराणे शीतकाले सदावाहं ह्रज्वालयति योत्तरः सर्वसत्त्वहितार्थं यस्वर्गसोप्सरसं लभेत्
 एतज्ज्वालनमात्रे विष्णुधर्मोत्तरे शिशिरे सकलकालासंपरगवे तथा दत्त्वा स्वर्गमवाप्नोति संवत्सरशतानि
 च यम प्रातः स्नायितुं द्वा मासौ मानवा माघफाल्गुणौ देवान्पितृन्समभ्यर्च्य सर्वपापै प्रमुच्यते विष्णुरपि
 प्रातः स्नायी भवेन्नित्यं द्वा मासौ माघफाल्गुणौ यदीच्छेद्द्विपुलान्भोगान् चंद्रसूयं ग्रहोपमानं यमवाक्यानुसारेण
 देवपितृपणसहितस्नानं कृतं संकल्पेनाशौचेपिकार्यं विष्णुवाक्यतु अशौचे स्नानमात्रपरं अत्र प्रयागम

हिमाः । मत्स्यपुराणे ॥ पण्डितीर्थसहस्राणि पण्डितीर्थशतानि च ॥ माघे मासि गमिष्यति गंगायमुनसंगमे ॥ गवांश
तसहस्रस्य संस्यन्दतस्य यत्फलं ॥ तत्फलं माघमासे तु त्र्यहं स्नानं स्य तद्भवेत् ॥ सितासितेतु यत्स्नानं माघे मासि
युधिष्ठिरः ॥ न ते पापं पुनरावृत्तिः कल्पकोटिशतैरपि ॥ माघे मास्युपसिंस्नानं कृत्वा दापत्यमर्चयेत् ॥ भोजयित्वा यथा
शक्तिं वस्त्रमाह्वयविभूषणैः ॥ सूर्यलोके वसत्कल्पसूर्यतुल्यवपुः पुमान् ॥ अथ ब्रतानि ॥ माघे मासि तु संप्राप्तये कुर्या
न्नक्तभोजनं ॥ पिण्यां कंसवृत्तिं मिदुजानः सयतैर्द्वियः ॥ उपवासं च सप्तम्यां पक्षयो रुभयोरपि ॥ वृताभिषेकं सप्त
म्यां कुर्व्याद्धानो न राराधिप ॥ गां च दत्त्वा दिने शायतरुणी नीलसन्निभा ॥ गत्वा दित्यपुरं रम्यं भोगान्भुंक्तयेथेप्सितान्
अत्र नक्तं भोजनं ॥ मासव्यापि पिण्यां कतिलकलकः ॥ नीलसन्निभामिन्द्रनीलश्यामां तथा च ॥ माघे मासे च संप्राप्तये
कुर्वान्नक्तं भोजनम् ॥ कुशरं वृत्तसंयुक्तं भुजानः सयतैर्द्वियः ॥ उपवासं परोष्ठम्यां पक्षयो रुभयोरपि ॥ पूजयेद्भ्यंबकं
भक्तयेत् कृत्वा गोधूमचूर्णतः ॥ दुर्गामेष्टभुजां विरत्र्यं वकामिति नामतः ॥ गंधपुष्पेषु पहारैस्तु पूर्वोक्तैरनुपूजयेत् ॥ धूपं
कृष्णगुरुदद्यान्मांसं दद्याच्च माहिपं ॥ धान्यसिद्धार्थकाः स्नाने प्राशने च यवाः स्मृताः ॥ य एवं माघमासे तु पूजयेद्भ्यं व
कान्पुं ॥ दिव्यं विमानमारूढः ॥ स्वर्गलोके महीयते ॥ माघकृष्णप्रतिपदायां ॥ तिथिपत्वेन चोद्भूतपूजनं ॥ प्रतिपद्य
न्निपूजास्यादिति सामान्यनिर्णयोक्तः ॥ माघकृत्यनामारंभोऽपि विधेय इति ॥ माघकृष्णद्वितीयायां तु विशेषकृत्याभावा
त्तिथिपत्वेन ॥ विधिपूजनमुक्तं ॥ बृहस्पतौ द्वितीयायां विधिवद्द्विधिपूजनं ॥ कृत्वा नक्तं स मभीयाच्छभते भूतिमुत्तमा ॥ मिति
ब्रह्मपूजनं चात्र गायत्र्यपौराणमंत्रवाक्यं ॥ माघकृष्णतृतीयायां सांभोग्यसुंदरी व्रतांगत्वेन ॥ श्रीनाम्ना गौरीपूज
नं व्रतं ॥ लवंगप्राशनं भौतिकोदकप्राशनमिति ॥ माघकृष्णचतुर्थ्यां संकष्टनाशनं व्रतं ॥ नारदीये ॥ माघकृष्णचतुर्थ्यां तु
संकष्टव्रतं मुच्यते ॥ तत्रोपवासं सकल्प्य प्रातर्नियमपूर्वकं ॥ चंद्रोदयमभिव्याप्यतिष्ठेत्सुयतमानसः ॥ ततश्चंद्रोदये प्रा

प्लेष्टृमयंगणनायकं विधायस्थापयेत्पीठसायुधचसवाहनं उपचारैःपोडशभिःसमभ्यर्चयविधानतः मोदकं
 चापिनैवधंसगुडतिलकंदुकं ततोर्ध्वताम्रजेपात्रैरक्तचंदनामिश्रितं सकुशचसदूर्वचपुष्पाक्षतसमन्वितं सतं
 डुलचंसदधिकृत्वाचंद्रायदापयेत् गगनार्णवमणिकयचंद्रदाक्षायणीपते गृहाणार्घ्यमयादरंगेणेशप्रतिरूपक
 एवंदत्त्वागोणेशायदत्तार्घ्यपापनाशनं शक्त्यासंभोज्यविप्राग्रयान्स्वयंभुंजीतवाग्यतः एवंकृत्वात्रतंसम्यक्सं
 कष्टारख्यंशुभावहं समदोधनधान्यै स्यान्नचसंकष्टमाप्नुयात् ॥ * ॥ अथकथा शिवंशांतनमस्कृत्यउमदेवीसरस्व
 तीगणाधिपंनमस्कृत्यसर्वदेवजगद्गुरु ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उद्यतेभारतेयुद्धकृतशोकोयुधिष्ठिरः उवाचाक्यं
 धर्मात्माकृष्णदेवकिनंदनं ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंकरोमिह्याहंयुद्धंयुद्धंभवतिमाधव भीष्मकर्णौमहायो
 धौकथंममजयोभवेत् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विनायकोमहानीशोगोणेशःशिवनंदनः तस्यपूजाविधिकृत्वा
 जयोभवतिनिश्चितं ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शिवःशुभमहायोगीउमादेवीपतिव्रता कथयोःपुत्रजन्मसंश
 योममजनादनं ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ साधुपार्थमहाबाहोयत्स्वयापरिश्रितं तत्कथांकथयिष्यामिलोकानां
 हितकारिणीं प्रातःस्नानादिकंकुर्याद्वागतातिदिनेदिने स्वयंगच्छतिगौरीशःस्नानंगौर्ययैपिचकदा उत्थायो
 द्रतंतंचक्रेस्वतनौमलशुद्धये शरीरमलपिडंतुसागृहीत्वाकरांजुजे नराकारमसौचक्रेदिव्यरूपमनुत्तमं सउ
 त्थायात्रवीर्ध्वीवद्वांजलिपुटंदा किंकरोमिक्वगच्छामिमातराज्ञांप्रदेहिमे तदाकर्ण्यवचस्तस्यप्रहस्यभरतर्ध
 मं तेमुवाचतदादेवीप्रतिहस्यकल्प्यच ॥ पार्वत्युवाच - ॥ शृणुवाक्यंपुत्रममयाज्ञांप्रकरोमि ते तैलाभ्यंग
 मलोद्भूतपुत्रोसिममदेहजः पुरुषो नैवमेकश्चिदगच्छेत्सदनंमम अथस्नात्वाजगामाथमहादेवोऽहंनिज
 भुजंगमुडमालीसः सवितोगणकिंकरैः मत्पितेतिनजानातिसनरोवालभावतः तिरस्कृत्यसंगौरीशमातुराज्ञाव-

लेभतं श्रुत्वा वाक्यं तदा तस्य चुकोपातिगिरि श्वरः शूलैर्नतच्छिराच्छित्वा जगाम गिरिजां तिके शिरोगतं शंभुलोकैक
 वंधाभुविद्वश्यत गृहगतिं शिवं दीक्ष्य देवीवचनमब्रवीत् 'देव्युवाच' द्वास्थेन मम पुत्रेण कथं देवनवारितः तस्यावाक्यं
 शिवः 'श्रुत्वा प्रोवाच प्रहसन्निदं 'शिव उवाच' ब्रूहि देविकथं पुत्रस्त्वया द्यप्रकटीकृतः सन्निदेशं विना पुन इदं विस्मय
 कारणं देव्युवाच तैलाभ्यंगं प्रकुर्वन्त्यालीलया निजविग्रहात् मलयपिंडसमुद्भूतः पुत्रो देवमया कृतः शिव उवाच
 तव पुत्रं न जानामि तेनाहं वारितो यदा शूलैर्नतच्छिराच्छित्तं कालो हि दुरतिक्रमः काले देवा द्धितुं श्रयं तिस्रैव कालवशानु
 गच्छन् कालः सुते पुजागालं सर्वकालवशं जगत् ततो हाहा कृतं देव्या पुत्रदुःखेन दुःखिताः शिव उवाच पुत्रं शंभुशेदेविक
 मतो मम पुत्रकः शिवो गच्छा गृहद्वारं ह्यप्रसन्नमनास्तदा ददं शंभुमहानागं शूलैर्नाछिद्यताच्छिरः संयोज्य तत्क
 वंधेन जोषयामास तं तदा तंच कारणा ध्यक्ष्य गृहीत्वा वाचपार्वती तव पुत्रो ह्ययं देवि गणानामधिपो मम देव्युवाच
 मम पुत्रः कथं देव को वायं नरकुंजरः मम पुत्रस्य यद्रूपं दिव्यमद्भुतदर्शनं शिव उवाच अयं गजाननेनोदेवितव पुत्रो
 मया कृतः सर्वसिद्धिप्रदातायं नान्यस्य शृणुष्व मे द्वादशैव तु नामानि कृतान्यस्य शुभानि च यः कृपितो नाम चतुर्थो गजकर्णिकः अलंबोद
 यमच्यते सर्वपातकैः प्रथमः सुमुखो नाम एकदंतो द्वितीयकः तृतीयः कृपिलो नाम चतुर्थो गजकर्णिकः अलंबोद
 रः पंचमः शृणुष्व पृष्ठाविकट उच्यते सप्तमो विघ्ननाशो यमष्टमश्च विनायकः नवमो ध्वजकेतुश्च दशमश्च गणाधिपः एकाद
 शो भालचंद्रो द्वादशश्च गजाननः द्वादशैतानि नामानि शृणुते यः पठेन्नरः सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्य संकटे नैव जायते शुधिष्ठिर उ
 वाच 'जैनार्दनविधिं ब्रूहि तस्य प्रसादतः कस्मिन्मासे तैथैकस्यां व्रतं पूजां कथं चरे श्रीकृष्ण उवाच माघे मासे व्र
 तं कथं चरे सर्वदुःखनिवारणं मासानां मकरमासे विशेषेण फलं भवत् कृष्ण पक्षे तिथिः पुण्या चतुर्थी सिद्धिदायिनी
 स्वर्णमूर्तिगणाध्यक्षं पूजायत्वा यथाविधि धूपदीपचने वंद्यं मोदकं चैव भोजनं तिलपिष्टप्रदातव्यं वासांसि विधिद

। क्षणाः उपवासां व्रतं कुर्यादध्ययं दद्यान्निशाकरे ॥ अर्घ्यं च द्रोणं दत्त्वा फलं मूलं च भक्षयेत् ॥ द्वितीयादिवसे प्राप्ते ब्राह्म-
 णी भोजयेत्तद्राह्मणो मम रूपं श्रुत्वा स्मिन्तुं गृहे भवति ॥ ब्राह्मणे भोजनं दत्त्वा पश्चाद्भुजितवैस्वयं ॥ एकादशी सहस्रा-
 रूपं कन्याकोटिशतद्वयं ॥ गवां कोटिसहस्राणि व्रते पुण्याधिकं कृते ॥ हरिद्वारे प्रयुगे च नैमिषे च वयस्य फलम् ॥ स्नानं स्नानं
 येषु स्नानं व्रतं कृत्वा फलं भवेत् ॥ इति भविष्योचरे ॥ माघकृष्णपक्षे तृतीया व्रतं ॥ माघकृष्णपञ्चम्यातिथि पत्वेन ॥
 नागानां पूजेति पंचमासा न्यायेन योक्तेः ॥ माघकृष्णपक्षे विशो कपटी भविष्योचरे ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पृष्ठीवि-
 धानमधुना कथयस्व जनार्दन ॥ सर्वव्याधिप्रशमनं सर्वकामफलप्रदं ॥ श्रुतं मया पूज्यमानो भानुः सर्वप्रयच्छति ॥ दि-
 वा कारां धर्मेन तस्मात्कथय केशव ॥ श्रीकृष्णे उवाच ॥ विशो कपटी मनुलां वक्ष्यामि मनुजैः ॥ यामुनेषु नरेशो-
 कं न कदचिदिह स्पृशेत् ॥ माघकृष्णतिलैः स्नातः ॥ पंचम्यां कृष्णपक्षतः ॥ कृताहारः ॥ कुशरायादं तु धावन्न पूर्वकं ॥ उप-
 वासव्रतं कृत्वा ब्राह्मचरि भवेन्निशि ॥ ततः प्रभाते चोत्थाय कृतस्नानजपः शुचिः ॥ कृत्वा तु कान् वनं रूपं पुद्गोणं भति सुदरं ॥ क-
 रवरेण रक्तेन रक्ते वस्त्रयुगेन वा ॥ यथानवैशोकं भवस्तथैवादित्य सर्वदा ॥ तथैव विशो कता मे स्यात्तद्वत्किञ्च न जन्मनि ॥
 एवं संपूज्य पंध्यां तु शक्त्या संपूजयेद्द्विजान् ॥ ततः संप्राश्य गोमूत्रमुत्थाय कृतनि त्यक्तः ॥ स पूज्य विप्रमन्त्रेन गुडपात्रम् ॥
 यन्वितं सुशुभं वस्त्रयुगलं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ अतैलवर्णं भुक्त्वा सुम्यग्मैत्रेन संयुतं ॥ ततः पुराणश्रवणं कर-
 व्यं भूमिं च्छता ॥ अनेन विधिना सर्वपक्षयोरुभयोरपि ॥ कुश्याद्या वत्पुनर्माघ शुक्लपक्षस्य सप्तमी ॥ व्रतं तैकलं शुद्धा-
 सुवर्णं कमलान्वितं ॥ शय्यां सोपंस्क रतं द्वाकपिलां च शस्विनीं ॥ अनेन विधिना यस्तु वित्तशाल्यं विवर्जितं ॥ विशो क-
 पटीं कुरुते स याति परमार्गं गतिं ॥ यावज्जन्म सहस्राणि सा ग्रंथोऽतिशतं भवेत् ॥ तावन्न शोकमभ्येति रोगं दौर्गत्य वार्जितः ॥

धंयप्रार्थयेतकामंतंतप्राप्नोतिपुष्कलं । निष्कामं कुरुते यस्तु संपरं ब्रह्म गच्छति ॥ यः पठेच्छृणुयाद्वापि पठेशो कवि-
 नाशिनी । सोपाद्रलोकमाप्नोति न दुःखी जायेत क्वचित् । ये भास्करं दिनकरं करवीरं पुष्पैः संपूजयंस्तु भिनमंति कृतो-
 पवासाः ते दुःखशोकरहिताः सहिताः मुहुरिभ्रमौ विहृत्य रविलोकमवाप्नुवन्ति । इति भविष्योत्तरे ॥ २८ ॥ माघकृष्णा विशोक-
 पष्ठौ व्रतं । माघकृष्णसप्तम्यां सर्वाति सप्तमी व्रतं । हेमाद्रौ भाविष्ये । कृष्णपक्षे तु माघस्य सुवाप्तिसप्तमी शृणु । ग्राम-
 पोष्यसमाप्नोति सर्वान्कामान् पुमानिह । अत्रोपवासाः कर्तव्याः सूर्यपूजा यथाविधि ॥ २९ ॥ व्रतं तिष्ठति अर्कसमिदाज्यादिभिः ।
 सूर्यमंत्रेण होमं कृत्वा भास्करं प्रतिमासाहितं पीठशय्यादि धेनुसाहितं । आचार्याय संपूज्य प्रतिपादयेत् ॥ ब्राह्मणो न्या-
 थाशक्तिसदृशेण सद्नेन भोजयित्वा शय्योगृह्णीयादिति सर्वाप्यति सप्तमी व्रतम् । माघकृष्णाष्टम्यां मासेन आद्रमुक्ते-
 ब्रह्मपुराणे कृष्णाष्टम्यां तु माघस्य मासैः आद्रं महाफलं । पितृभिः प्रार्थितं पूर्वा । तस्मात्तत्र व्रतकारयेत् ॥ ३० ॥ अत्र वाहि-
 पुराणोक्तं कृष्णाष्टमी व्रतं तत्र गौरीशयोः पूजा । प्रतिमासं च ते पूजाये कारिष्यंति मानवाः ॥ ३१ ॥ मन्त्रैर्वाखिलां न्कामाप्नो-
 त्ति । आमुवंति न संशय इति । माघकृष्णनवम्यामन्वष्टकां आद्रं । तच्च माघसप्तम्यष्टमी नवमीषु पूर्वेषुः । कार्यमिति पणव-
 ति । आद्रगणे भिधानात् । माघकृष्णदशमी उद्योतकल्पादि । तत्र आद्रादिकल्पादिति पिगणोक्तं मक्षयफलदं भवति ।
 माघकृष्णैकादशी पटुतिला । तदुक्तं नारदयि । माघस्य कृष्णैकादशी पटुतिलां समुपोष्य वै । स्नात्वा दत्त्वा तपयि-
 त्वा हुत्वा भुक्त्वा समर्प्य च तिलैरेव द्विजैः अष्टद्वादश्यां प्रातरे वहिः । वैकुण्ठं सम्यगभ्युच्य सर्वैरेवोपचरकैः ॥ ३२ ॥ विप्रान्स-
 भोग्यविमूजेनैव त्वतेभ्यश्च दक्षिणाः । एवं कृत्वा व्रतं विप्रविधित्तु सुसमाहितः ॥ ३३ ॥ भुक्ते ह वांछिताभोगान्ते विष्णुपुरा-
 ने । अस्याः । कथा । भविष्योत्तरे । युधिष्ठिर उवाच । सोऽधु कृष्णजगन्नाथ आदिदेव जगत्पते । स्वदजाश्यां दंजाश्रयं वडा-
 द्विजाश्रजरायुजाः । ते पां कर्त्तव्यैः कः पालकः क्षयकृतायाः । माघस्य कृष्णपक्षे तु कावाह्ये दशी भवेत् । किं नामास्या वि-

धिःकोवा चेताद्विस्तरतोवदः॥ श्रीकृष्णउवाचः॥ शृणुष्वराजशार्दूलकृष्णमाद्येस्ययाभवेत्॥ अष्टतिलानामसाख्या
 तासर्वपापप्रणाशिनी पटतिलायाः॥ कथापुष्पाः॥ शृणुपापहरांपरां॥ यापुलस्त्योमुनिश्रेष्ठेदालस्यापिमुवाचहृदा
 ल्भ्यउवाच॥ मर्त्यलोकमिमं प्राप्य पापं कुर्वतिजंतवः॥ ब्रह्महत्यादिकंस्तेयंअथजीववधादिकं॥ परद्रव्योपहारं
 वाऽज्ञानेनमहतयता॥ अल्पपायासेनभगवन्दानेनचब्रतेनच॥ नृणां पापानिश्चयंतिजंतवकुमहे॥ सि॥ पुलस्त्य
 उवाचः॥ साधुपुष्टत्वयाब्रह्मजन्तानांहितकाम्यया॥ यन्नकस्यचिदाख्यातंब्रह्मरुद्रादिवैतैः॥ तदहंसंप्रवक्ष्यामि
 सावधानमनाःशृणुः॥ देवदेवचसस्मृत्यपादौप्रक्षाल्यवारिणा॥ भूमावपतितं गृह्यगोमयंतत्रसुव्रता॥ तिलान्प्रक्ष
 ल्यतस्यान्नापिडिकांचैवकारयेत्॥ सयातिवैष्णवलोकंनान्नक्राव्याविचारणा॥ तपोमासेचंप्रसिन्नापाढाक्षंभवेद्यदि
 मलावाकृष्णपक्षस्यचैकादश्यातथानघ नियमंचप्रगृह्णीयाच्चैकादश्याविधिंशृणुदेवदेवंसमभ्यर्च्यसुस्नातःप्रयतःशु
 चिःकृष्णनामानिसकीर्त्यभोक्तुकोभवेन्नरः॥ तत्रौजागारणंकुर्याद्ब्राह्मोभोचकारयेत्॥ अथयेदेवदेवंशांखचक्रगुहो
 धरं॥ चंदनागुरुकंपूरुनैवेद्यः॥ शर्करादिभिः॥ कूर्मांडनारिकेलेश्रुह्यथवावीजपूरकैः॥ एतेषामप्यलाभेतुःस्तुमूलफलोदि
 भिः॥ अर्धदद्याद्विधानेनपूजयित्वाजनार्दनं कृष्णकृष्णकृपालोत्वमगतीनांगतिर्भवत्ससारार्णवमन्नानांप्रसीदपुरुषो
 नमः॥ जितैतेपुंडरीकाक्षनमस्तेविश्वभावन सुब्रह्मण्यनमस्तेस्तुमहांपुरुषपूर्वज॥ गृहाणाध्यमयादंतुलक्ष्म्यासुहृज
 भूपतेः॥ ततस्तुपूजयेद्ब्रह्मानंदकुंभांश्चदापयेत्॥ उत्रोपानत्समायुक्तान्कृष्णोभेप्रयितामिति॥ कृष्णाधेनुःप्रदातव्या
 यथाशक्तिद्विजन्मने॥ तिलपात्राद्विजेश्रेष्ठदद्यात्कुर्यात्प्रदक्षिणाः॥ स्नानप्राशनयोस्ताततथाकृष्णतिलानिचतिलाः॥
 प्रहारीजायतेयावत्संख्यतिलाद्विजे॥ तावद्वासहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते॥ तिलेस्नायपितिलोद्वर्जितिलहोमीजि-
 लोदकी॥ तिलदाताच भोक्ताचपटतिलाः॥ पापनाशनाः॥ दालभ्यउवाचः॥ एतद्व्रतस्यभगवन्कीदृशंफलमीरितं

सोपाख्यानंममब्रह्मिहयादितुष्टोसिमेनघ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ शृणुब्रह्मन्मयावतन्माख्यन्मिहकथयामिते ॥ मर्त्तु
 केपुरात्वासिद्धारदानामब्राह्मणो ब्रह्मचर्यरतानित्यदेवपुजारतासदा ॥ मासोपवासनिरताः कृष्णभक्तिपरायणा
 तयासंशोपितादेहउपवासिद्विजेतम ॥ देवानांब्राह्मणानांचकुमारशरणाविशेषतः ॥ अहर्णिसाप्रयच्छंतीसर्वकाल
 महासती ॥ अतिकृच्छरतासाहिस्वकालतुवोद्विज नदन्तामिक्षवभिक्षाब्राह्मणानचतोपताः ॥ ततःकालेनमहताम
 यावोचितिद्विज ॥ शुद्धमस्याःशरीरहिब्रतकृच्छेनसशयः ॥ अजितवैष्णवोलोकःकामशोपेनधानंथा ॥ नृदन्तम
 ब्रदानांहियेनवृत्तिपरामवेत् ॥ एवज्ञात्वातदकृष्णोमत्यलोकमुपागतः ॥ तदकपिलरूपसंस्थायत्यस्याभिक्षामयाचंत
 अबोचब्राह्मणीसातुसादरमधुरवचः ॥ कस्मात्वमागताब्रह्मन्वकुमहसिशोभन ॥ पुनरेवचतेनकिंदेहिभिक्षामहा
 सति ततःकपिनमहतामृत्पटस्ताम्रभाजन ॥ क्षिप्तोवाडवयाब्रह्मपुनःस्वर्गगतोहरिः ॥ ततःकालेनमहताताप
 सीसामहान्नतोः ॥ स्वदेहात्स्वर्गमार्गयाताब्रह्मचर्यप्रभावतःमृत्पटिकाप्रदानेनगृहप्राप्तिमनोरमः ॥ संजातंचैवविप्रप्रे
 धान्यंराशीविवर्जितं ॥ गृहंयावन्निरीक्षेद्धनापश्यत्तत्राकंचन ॥ तांवद्गृहाद्विनिःक्रांताकाश्चित्रतत्रागतोद्विजः ॥ क्रोधेन
 महताविष्टावचनचेंदंमब्रवीत् ॥ भयाव्रतैश्चकारणश्चउपवासैरेनकंधाः ॥ पूजयाराधितोदेवः ॥ सर्वलोकस्यभावुनः नै-
 वात्रदृश्येतोकेचिद्गृहमंमजनीदन ॥ ततश्चोक्तंरमेशेनगृहगच्छपतिव्रते ॥ आगमिष्यतिसुतराकोतूहलसमन्विताः
 देवपुन्योचत्वाद्रिपुष्टिस्मयाभिसमन्विताः ॥ द्वारनोद्धाटनंयथिहितासांभद्रतपस्विनिः ॥ पटुतिलाव्रतजपुण्ययाचनी
 यंत्ययानघे ॥ एवमुक्तंज्वहरिणांगतासामर्नपितेदा ॥ अथतरेसमाधातादेवपत्न्यस्तपोनिधिः ॥ ताभिश्चक्रथिततत्र
 त्वांद्रिपुष्टिर्मानगताः ॥ द्वारमुद्धाटनीयत्वनिवपश्यामशोभने ॥ आनुप्युवाच ॥ यद्यदिद्रष्टुमयाकार्थसत्यवच्चि-
 विशेषतः ॥ पटुतिलाव्रतजपुण्यद्वारमुद्धाटकारणे ॥ एलापितत्रब्रह्मभेदनंदातिमहान्नतं ॥ अन्ययाकथिततवद्गृह

व्यामानुपीमयोः । दत्तपुण्यमेवैतत्पट्टतिलाव्रतसंभवः । ततोद्वारं समुद्घाद्युत्पठतिभिश्चमानुपीः । तदेवीनचर्ग-
 धर्वानासुरीनचपन्नगी । दृष्टपूर्वाहिंसानरिथादृशसिद्धिजोत्तमः । रूपकांतिसमायुक्ताक्षणेन प्रत्यपद्यत । धनधान्यं
 चवत्त्वादिरूपलावण्यमेव च । सर्वगृहंतुसंपूर्णपट्टतिलायाः प्रसादतः श्रुति तृष्णानकर्तव्यावित्तशाख्यविजयेत आत्म-
 वित्तानुसारेण तिलान्वत्त्वाणि दापयेत् । लभते चैव भारोऽर्थनरोजन्म निजमिति । दुरिद्यं न च संकुशं न च दोषां गृहमेव च
 न भवेद्द्विजश्रेष्ठपट्टतिलायाः उपैषणत् । अनेन विधिना विप्रतिलदाना न्न संशयः । मुच्यते सर्वपापैर्भ्यो ह्यनायासे
 न मानवः दानं च विधेना दत्तं सर्वपातकं न शनं । नार्थव्ययोनं चायासः शरीरे मुनि सत्तमः । इदं शतु व्रतं राजन्ये कुर्वीत नराः
 सदा । न ते पापुनरवृत्तिः कल्पकोटिशतैरपि । माहात्म्यं श्रवणादर्थ्याः सर्वपापक्षयो भवेत् । इति भविष्योत्तरे भाष्यकृ-
 ष्णकादशीपट्टतिलाव्रतं कथाः । माघकृष्णद्वादश्यां तिलद्वादशी व्रतं । नारदीयेः । माघे तु कृष्णद्वादश्यां यामोहि भगवा-
 न्पुरा । तिलानुपादयामास तपः कल्याणसुदारुणः । तस्यामुपापतः स्नानं तिलैस्तस्यां यजं द्वाहः । भविष्योत्तरे तिलतैलेन दी-
 पाश्च दयादवगृह्ण्वापि निवदयति तिलेनैव हातव्याश्च तिलास्तथा । तिलां द्वादशां च विप्रभ्यो भिक्षयं च तिलान् पि । तत्रैव
 योधिष्ठिर उवाच । अल्पायासन भगवन् दानेनानेन माधवं । पापप्रशमनायां तियेन तद्वर्कमहासि । श्रीकृष्ण उवाच । शृणु पां-
 थपरापुण्याद्वादशीपापनाशिनी । यामुपाप्य परपुण्यमानुयाच्छ्रद्धयां न्वितः । माघमासे तु संप्राप्तं श्रापदं भविष्यदि मूलं
 वा कृष्णपक्षस्यद्वादश्यानि यमततः । गृह्णायापुण्यं फलदेवि ध्यानं तस्य मे शृणु । द्वादशं यमं भयं च्यस्नातः संप्रयतः
 शुचिः । कृष्णान्मातुस्तस्यैकादश्यामहामते । उपापिता द्वितीयं हि पुनः संपूज्य के शर्वः । संस्तूय नान्मातुं तैव कृष्णाः
 ख्येन समाहितं दद्यात्तिलाश्च विप्राय कृष्णामप्रापयतामिति । स्नानप्राशनयोः शस्तास्तथा कृष्णां तिलां नृपं विष्णुं प्रा-
 णमत्राक्तं समातिव्रतपारण । कृष्णकुभास्तिलैः साद्वैपकात्रेन च संयुतान् । छत्रोपनिधुनैर्वस्त्रैः संवीतैस्तनगभिः ।

[illegible]

तत्र न कर्त्तव्यं । प्रदीपशिवपूजनप्रागुक्तमिति ॥ माघकृष्णचतुर्दश्यामापि मते पूर्णं । यमोद्देशेन तिलदानं । तदुक्तं हेमाद्रौ । अनर्कभ्युदिते काले माघकृष्णचतुर्दशी ॥ स्नातः संतुष्ट्यं च यमसर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ यमाद्यधर्मराजाः । यमैर्वेवांतां कायच । वैवस्वताय कालाय सर्वभूतहराय च ॥ ५५ ॥ इति सप्तनामभियमपूजाहोमादिसहितं पितृभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च दत्त्वा ॥ कृशरात्रमपि दत्त्वा स्वयमपि कृशरात्रमुज्जीततदुक्तं ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ माघकृष्णचतुर्दश्यां विष्णोर्देहान्मरीचयः ॥ कृशरात्र इति संजाताः ॥ सर्वपापक्षया बहव इति ॥ ततो विमूज्य बंधुभ्यः कृशरं भोजयेत्स्वयमित्यंतं ॥ ॥ अत्र तारा रात्रि व्रतमिति कैश्चिदुक्तं ॥ अतश्च शिवरात्रि व्रतवदिति मूलमत्रान्वेष्य माघा मायामर्बादययोगाविशेषो मदनरत्ने उक्तः ॥ अमार्कपातश्रवणैः युक्तचेष्टुष्यमाघयोः ॥ अर्द्धोदयः सविज्ञेयः कोटिसूर्यग्रहः समइति ॥ निर्णयामृतं तु ॥ दिव्ययोगः शस्तोयं न तुरात्रोक्तदचनेत्यर्द्धश्लोकमधिकपठंति । अमार्कपातश्रवणैर्युक्ताचेष्टुष्यमाघयोः ॥ अर्द्धोदयः सविज्ञेयः कोटिसूर्यग्रहः समः ॥ निश्चयार्द्धोदयसंज्ञस्तु महानर्द्धो

दयोदिवाः पुण्यमोघयोरिति विरामित्रोदयेपाठः ॥ पुण्यमोघयोदिते पुण्यमघानक्षवाभ्यां युक्तयोः पूर्णमास्योर्भे-
 धवर्त्तिन्यामुमावास्यायामर्द्धद्वययोग इति पौर्णमासीति तच्चात्रासिद्धतैः किंचिन्नयने महोदय इत्यपि केचित्पठन्ति क-
 चित्सोमवारे सति महोदयो नान्यवारेष्विति पठति ॥ अथात्र कृत्यमुक्तं स्कंदपुराणे अर्द्धोदये तु संप्राप्ते सर्वगंगासमंज-
 लो शुद्धात्मानो द्विजाः सर्वभवेयुर्ब्रह्मसन्निभाः ॥ यत्किंचिक्रियते दानं सर्वैरुसुभं भवेदिति ॥ अत्र पाथय सप्रारित ससु-
 वर्षाकांस्यादिपुत्रदानमुक्तं ॥ तत्रैव चतुःपाटिपलं मुख्यममंत्रतत्र कारयेत् ॥ अथ वारिंशपलं वारिंशपञ्चविंशतिरेव वा
 अमंत्रपात्रं ॥ अत्रामंत्रचभाजनामित्याभिधानात् ॥ तच्च सुवर्णादिधातुघाटितं यथा विभवं बोध्यमिति वीरमित्रोदये नि-
 र्णयसिधौ कुत्तरल्लावल्यां तु कांस्यमयमित्युक्तं तथा ॥ एवं सुघाटितं कार्यं कांस्यभाजनमुत्तममिति शास्त्रांतरसंवादात्
 पंचविंशतिरिति पंचविंशतिपलं ॥ निधाय पाथय संतत्र प्रथमं पटलं लिखेत् ॥ तत्र पाथे ॥ प्रथमस्य कर्णिकायां तु कर्पमात्रं
 सुवर्णकं ॥ तदभावे तदङ्गं वा तदङ्गं वा तु कारयेत् ॥ भूमौ तु तदुल्लेखं ॥ शुद्धैः प्रथमं पटलं शुभं ॥ असंत्रस्थापयेत् तत्र ब्रह्म
 विष्णुशिवात्मकं तत्र पाथे तेषां पूजा तु कर्तव्या ॥ श्वेतमाल्यैः सुशोभनैः वस्त्रादिभिरलंकृत्य ब्राह्मणायानिवेद-
 येत् तत्र मंत्रः सुवर्णपाथसामंत्रयस्मादततत्र यमं ॥ आवयोस्तारकयस्मात्तद्गृहाणा द्विजे तम समुद्रमे-
 खलां पृथ्वीं संध्यं दत्वा तु यत्फलं तत्फलं भूतेर्मर्त्यः कृत्वा दानं मंत्रकं ॥ अमंत्रकं पात्रदानं आवयोस्तारकमिति
 प्रतिग्रहं दोषाभावउक्तं ॥ महोदयं चाह ॥ ब्रह्माण्डपुराणे ॥ पातस्य तः पूर्वभागस्त्वर्मात्रां श्रोणमिध्यं भस्करस्यो-
 दये च ॥ भाने वारं पुण्यं मर्द्धादयः स्याच्च द्विवारं तन्महापुर्वमाहुः ॥ महापुर्वं महोदयं प्राहुः ॥ अन्यं दपि स्कंदपुराणे अर्द्धो-
 दयव्रतं ॥ अगस्त्य उवाच ॥ भगवत्स्वप्नसादेन श्रुतो यंत्रतविस्तरः ॥ अर्द्धोदयं तु मेघो हि दुर्लभं संचराचरे जी-
 वितं प्राणिनां पुण्यं यद्विचरदसिंप्रभो ॥ कथं कार्यं कृते किं स्यात्फलं कथं यपणं मुखं ॥ स्कंद उवाच ॥ श्रूयतां पुण्यवोचो यं

दुर्लभोर्द्धोदयाक्षयः ॥ १॥ देवतिर्यङ्मनुष्याणां दुःप्रापः सर्वकामदः ॥ माघामायां व्यतीपाते आदित्ये विष्णुर्देवते ॥ अ
र्द्धोदयंतमित्याहुः सहस्रार्कग्रहेः समं पुराकृतं वसिष्ठेन जामदग्न्येन सुव्रतः ॥ सनकाद्यैर्मनुजैश्च दृष्टं भवति कुंभजः ॥ दां
नानां यज्ञतीर्थीनां फलेन कृतं भवेत् ॥ ससागराधरातेन सप्तद्वीपसु मन्विता ॥ दत्तास्यात्सर्वभावनेयेन चार्द्धोदय
कृतः ॥ गंगगयाप्रयागे पुष्करत्रितये तथा ॥ मानसादिपुतीर्थेषु पुण्यं स्नानदानतः तत्समं वानवा विप्रव्रतेनानेन ॥
कुंभज ॥ अश्वमेधायुतं चेष्टमिष्टापूर्तं चैतः ॥ अर्द्धोदयं कृतं येन तस्तु विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ वाचिसत्यं गृहे लक्ष्मीः संतति
आनपायिनी ॥ आयुर्धनं शोहि विपुलं व्रतकर्ता फलं लभेत् ॥ इन्द्राग्निमलोकं पुनिक्रन्तेरप्यपां पतेः ॥ वायोः कुबेरस्येशस्य
लोकं पुनः कृती प्रभो ॥ वमेच्चंद्रार्कलोकं पुलोकपालं श्रुतं ॥ गोकोटिदानाद्युपयं क्षेत्रत्रतीर्थनिवासिनां ॥ अर्द्धोदय
स्य पुण्यस्य कलां तर्हति पोडशी ॥ भूलोकाधिपतिश्च भुवोलोकाधिपस्तु सः ॥ स्वर्लोकेशो जनानां चतपो लोकांस्य च
श्वरः ॥ महर्लोकैव सैन्नित्यया वदिद्रा ॥ अतुर्दश ॥ ततो हिरण्यगर्भस्य पुरुषो व्रतकारकः ॥ अर्द्धोदयं प्रभावेन ब्रह्मलोकैव सै
न्नरः ॥ तथामनिनतस्याथ रुद्रमूर्तिं धरो भवेत् ॥ शिवलोकैव गणैः पूज्यो देवराजसमन्वितः ॥ वसेच्छ्रेणमानेन व्रतस्या
स्य प्रभावतः ॥ ततो विष्णुस्वरूपेणैत्रलोकयाधिपतिर्भवेत् ॥ शंखचक्रगदाधारी वनमाली हरिः स्वयं ॥ व्रतप्रभावात् ल
क्ष्मीशो देवो नाशायणे भवेत् ॥ अगस्त्य उवाच ॥ स्कंदकैनेन धिधानेन कर्तव्यं व्रतमुत्तमं ॥ अर्द्धोदये मनुष्याणां जीवितुर्दुर्ल
भं भुवि ॥ स्कंद उवाच ॥ कृते कृतं वसिष्ठेन त्रैतायारघुणाकृतं ॥ द्वापरधर्मराजेन कलौ पूर्णोदरेण तु ॥ अन्यैर्देवमनुजैश्च
इत्येव च द्विजसत्तम ॥ कृतमर्द्धोदयं सम्यक्सर्वकामफलप्रदं ॥ माघमासे कृष्णपक्षे पंचदश्यां रेवतिने ॥ वैष्णवेन तु ऋक्षेण
व्यतीपातेन दुर्लभं ॥ पूर्वाह्ने संगमिस्तात्वां शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ सर्वपापविशुद्धीं नियमस्थो भवेन्नरः ॥ तत्र मंत्रः ॥ त्रि
देवत्वं तदंवाः करिष्ये भुक्तिमुक्तिदं ॥ भवंतु सन्निधौ मे च त्रयो देवास्तथा ॥ त्रिदेवा विष्णुमहेशानां सौवर्णपलसंस्थया

कर्त्तव्यार्वास्तद्वद्वर्द्धनवर्द्धन ॥ ५ ॥ अर्द्धाः प्रतिमासाद्धंशतत्रयंशोर्द्धाणानां तिलपर्वतः ॥ कर्त्तव्यो विष्णुः
 भ्यांगिरीपूर्वोक्तं संख्यया ॥ शंभुरत्र ब्रह्मा ॥ शतयुत्रयंतः कुर्यादुपरकरसमन्वितं ॥ देवानां त्रयमुद्दिश्य कर्त्तव्यं भक्ति
 तस्तदा ॥ ब्रह्मविष्णुशिवप्रतीत्यै कर्त्तव्यं तु गवां त्रयं ॥ हिरण्यं भूमिधान्यादिदानं विभवसारतः ॥ दातव्यं श्रद्धयोपेतं त्रा
 ह्मणेभ्यः प्रयत्नतः ॥ मध्याह्ने तु नरः स्नात्वा शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ तिलपर्वतमध्यस्थं पूजयेद्देवतात्रयं ॥ तत्रादौ पूजामं
 त्रा ॥ नमो विष्णुसृजे तु भ्यं सत्याय परमोष्ठिने ॥ देवाय देवपतये ज्ञानानां पतये नमः ॥ इति ब्रह्मपूजा ॥ अथास्यांगपूजा
 उर्द्ध्वहस्तेन नमः पादयोः ॥ १ ॥ परमोष्ठिने नमोजंघयोः धात्रे नमोजान्वोः ॥ २ ॥ हिरण्यगर्भाय नमः ऊर्वोः ॥ वेधसे नमो गुह्ये
 पद्मोद्भवाय नमो हस्तयोः ॥ हंसवाहनाय नमः ॥ कटिदेशे ॥ शतानंदाय नमो वक्षसि ॥ सावित्रीपतये नमो वाक्त्रोः ॥ ऋग्वे
 दाय नमः पूर्वमुखे ॥ १ ॥ ॥ यजुर्वेदाय नमो दाक्षिणमुखे ॥ १ ॥ सामवेदाय नमः प्राश्रिमास्ये ॥ १ ॥ अथ वेदाय नम उत्तरास्ये
 यजुर्वेदाय नमः शिरसि ॥ लोकपालाय नमः ॥ सर्वांगेषु ॥ १ ॥ ततः ॥ इंद्राय नम इत्यादिलोकपालपूजापूर्वादिदिक्षु विदि
 शुचयेऽथ प्रार्थना मंत्रः ॥ १ ॥ ॥ हिरण्यगर्भं पुरुषप्रधानाव्यकरूपवान् ॥ प्रसादं सुमुखो भूत्वा पूजां गृह्णत मोस्तुते
 ॥ इति ब्रह्मपूजा ॥ १ ॥ नारायणजगन्नाथ नमस्ते गरुडध्वज ॥ पीतांबरनमस्तु भ्यं जनार्दन नमोस्तुते ॥ १ ॥ अथांग-
 पूजा ॥ १ ॥ अन्तंताय नमः ॥ पादौ पूजयामि ॥ गोविंदाय नमोजंघयोः ॥ १ ॥ मुकुंदाय नमोजान्वोः ॥ १ ॥ विश्वरूपाय
 नम ऊर्वोः प्रद्युम्नाय नमो गुह्ये ॥ १ ॥ पद्मनाभाय नमो नाभौ ॥ भुवनोदराय नम उदरे ॥ १ ॥ कौस्तुभ वक्षसे नमो वक्षसि ॥ चतुर्भु
 जाय नमो बाहुषु ॥ विश्वतो मुखाय नमो वदने ॥ १ ॥ सहस्रशिरसे नमः शिरसि ॥ ततः प्रार्थना ॥ १ ॥ आदित्यचंद्रनयन-
 दिग्बाहोर्दत्तसूदन ॥ पूजां दत्तामया भक्तया गृहाण करुणाकर ॥ १ ॥ इति विष्णुपूजा ॥ १ ॥ महेश्वर महेशान नमस्तो त्रिपु-
 रंतक ॥ नमो जीमूतकेशाय नमस्ते दृपभध्वज ॥ ततो गपूजा ॥ ईशानाय नमः पादयोः ॥ चंद्रशेखराय नमोजंघयोः ॥ पशुप-

तयेनमज्जर्वोऽ॥ उमाकांतायनमोगुह्ये ॥ नीललोहितायनमोनाभौः ॥ कृत्तिवाससेनमउदरे ॥ नागोपवीतिनेनमो
क्षसि ॥ योगिरूपायनमोवाहोः ॥ नीलकंठायनमःकंठे पंचवक्त्रायनमोमुखेषु कपर्दिनेनमोमौलौः ॥ ततः प्रार्थनाअंक्रा
रेप्रमेयात्मनमोलोकांताकायच ॥ पूजादत्तांमयाभक्त्याहृणवृषभध्वजः ॥ इति ॥ शिवपूजाक्रमः प्रोक्तो ॥ ॥ मंत्रैरेतैः प्र
यत्नतः ॥ आचार्यपूजयेद्भक्त्यावच्छालंकारभूपणैः ॥ हस्तमात्राकर्णमात्रापीठं चक्रमंडलं ॥ श्वेतवस्त्रयुगंद्वयं ब्रह्म
ऐसर्बमूर्तये ॥ पीतवस्त्रयुगं विष्णोर्लोहितशंकरस्य च ॥ पंचामृतेन स्नपनं पूजनं कुसुमैः स्वर्कैः ॥ कमलैस्तुलसीपत्रैर्वि
ष्णुपत्रैरखंडितैः ॥ तत्कालसंभवैर्दिव्यैः पूज्यादेवायथाक्रमं ॥ यथाशक्तिः प्रकर्तव्यं व्रतमेतत्सुदुर्लभं ॥ जीवितं प्राणि
नामेतदित्यनिश्चितं यतः ॥ अथ व्रतांगहोमस्य विधानं शृणु तत्त्वतः ॥ देवतात्रयमुद्दिश्य शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ॥ प्रजा
प्रतये विश्वरूपाय रुद्राय नमः ॥ इत्येतैर्नैवमंत्रेण वर्हसंस्थाप्य भक्तिः ॥ ततो होमं प्रकुर्वीत यथा विभवसंभवं ॥ अग्न-
ये प्रजापतये स्वाहा ॥ अग्नये रुद्राय स्वाहा ॥ एवं विधश्च रुहोमः प्रजापतये न त्वेदं तान्यन्ये विधा-
रूपणिजातानि यदि तावभूयस्कामा जुहुम तन्नो अस्तु द्विपदे चतुष्पदे वयं स्याम पतं यो रयीणां स्वाहा ॥ ओइदं विष्णुर्वि-
चंक्रमेत्रे धानि देपदम् समूढमस्य पाशुसुरे स्वाहा ॥ २ ॥ अयं वं कं यजामहे सुगंधिपुष्टिर्वदनं ॥ उर्वारुकमिव बंधनान्मृ-
त्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥ ३ ॥ प्रजापतये स्वाहा ॥ १ ॥ विष्णवे स्वाहा ॥ २ ॥ रुद्राय स्वाहा ॥ ३ ॥ ब्रह्मणे
विष्णवे नमो देवाय स्वाहा ॥ ४ ॥ इति पूर्णहुत्या सर्वान्कामानवाप्नोतीति व्रतांगहोमः ॥ अथ होमावसाने तु गां
वदधात्पयस्विनीः ॥ स्वर्णशृंगीरोप्यसुरांचंटाभरणभूषिताः ॥ ताद्यष्टांकांस्य देहांतं सर्वोपस्करसंयुताः ॥ सदाक्षिणां
सुरालांतामाचार्याय निवेदयेत् ॥ तेन दत्तं हुंतं जप्तामिष्टयज्ञैः सह स्रद्धा कृतकृत्यो भवेद्विप्रव्रतस्यास्य प्रभावतः ॥ एत-
त्सर्वं समाख्यातं दुर्लभं व्रतमुत्तमं ॥ श्रद्धोदयं यथाद्यष्टांकिमन्यच्छेत्तुमिच्छसि ॥ इति स्कंदपुराणे कर्मबोदयव्रतं ॥ अथा-

स्वसंक्षिप्तप्रयोगः 'धृतोद्योपनकामुद्याः' तथ्यादसकात्यआत्मनुआखलपापक्षयपूर्वकधर्मार्थकाममोक्षचतुर्विध-
 पुरुषार्थसिद्धिद्वाराब्रह्मविष्णुशिवप्रतीत्यर्थमर्द्धदयव्रतोद्योपनकरिष्ये ॥ आचार्यार्थादिनृत्वाभूमौदभस्ततायांसाद्ध-
 शतंत्रयद्रोणंपरिमिततिलानांपर्वतंब्रह्मणे । तावत्प्रमाणमेवतिलपर्वतंविष्णवे । तथाविधमेवतिलपर्वतरुद्राय ॥ अ-
 शक्तोपर्वतमेकमेवकुर्यात् । तत्रब्रह्मविष्णुरुद्राणामुवर्णप्रतिमात्रयंयथासभवंविधाय ब्रह्मयज्ञानमितिब्रह्माणं ईदं
 विष्णुरिति विष्णुः ॥ अथकमिति शिवसंपूज्य परितइंद्रादीन्लोक्पालानामत्रैवैदमंत्रश्रसंपूज्य ॥ ततोब्रह्मवि-
 ण्णुशिथोनैर्मूर्तिपूज्यांकुर्यात् । ब्रह्मणेनमः पादौपूजयामि । हिरण्यगर्भायऊरू० परमेष्ठिनेजवे० वेधसेगुह्यं-
 हंसवाहनायकाटं० शतानंदायवक्षसि० सावित्रीपतयेवाहून्० पूर्वार्धचतुर्मुखेषु । ऋग्वेदायनमः यजुर्वेदायनमः
 सामवेदायनमः । अथर्ववेदायनमः । चतुर्वक्त्रायनमोनेत्रेषु । कपिलायललाटे । हंसायाशिरःपूजयामि ॥ १ ॥
 अथविष्णोः । अंतंतायनमः पादौ० विष्णुरूपायनम ऊरू० मुकुंदायनमोजानुनी० गोविंदायनमोजंघे० प्रद्युम्नायनमः
 गुह्ये० पद्मनाभायनमः नाभिम् । कोस्तुभवक्षसेनमः वक्षसि । चतुर्भुजायनमः बाहून् । विश्वतोमुखायनमोमुखं स
 हस्त्रसिरसेनमइतिशिरःपूजयामि ॥ २ ॥ अथशिवस्यः ईशानायनमः पादौपूज० चंद्रशेखरायनमोजंघे० पशुपतये-
 नमोजानुनीपू० शंकरायनमः ऊरूपू० उमाकांतायनमोगुह्यं० नीललेहितायनमः नाभिपू० कृशियाससेनमः बाहून्०
 नीलकंठायनमः कंठं० पंचवक्त्रायनमः मुखपू० । कर्पादनेनमः शिरःपू० । ततःक्रमेणप्रार्थयेत् । नमोविश्वसृजेतुभ्यं
 सत्यायपरमात्मने । देवायदेवपतयेयज्ञानापतयेनमः १ । नारायणजगन्नाथनमस्तेगरुडध्वज । धीतांवरनमस्ते
 स्तुजनार्दनमोस्तुते । महेश्वरमहेशाननमस्तेगिपुरांतक । नमोजीमूतकेशायनमस्तेवपभध्वजः ३ । ब्रह्मविष्णु
 महेशानाः कर्मणांफलेहेतवः । भक्त्यामयाकृतांपूजायह्मधिंजगदीश्वराः ॥ ४ ॥ इतिसंप्राप्त्यर्थं ततः सपत्नीकंब्राह्मणं

येदशास्त्रादिदमेकब्रह्मणत्रयंवाकृत्वावच्छालंकारादिभिः संपूज्य पुनरपिब्रह्मविष्णुमहेशान्पंचामृतपुरः सरतुल
 नीविल्वार्दिकै पूजयेत् तत आचार्यब्रह्मादिवरणंवेदिकाया आग्निप्रतिष्ठाप्य सर्वतोभद्रादिसमस्तमंड
 लदेवतापूजाते अग्निपूजनंकृत्वा अन्वाढध्यात् ब्रह्मविष्णुमहेशान्घृताक्ततिलद्रव्येणप्रतिदेवतंसहस्रसंख्याकाहु
 तिभिर्लोकपालान्मंडलेदेवताश्चैकैक्याहुत्यायक्षे एवंहोमंसमाप्य ततस्तिलपर्वतसहितंप्रतिमात्रयसयुतंदद्यात्
 उतत्सदित्यादिदेशकालौसंकीर्त्यकोटिसूर्यग्रहसमे अब्धौदयपूर्वाणिसशैलवनसप्तसमुद्रादिसंयुतधरादानपुण्यज
 न्यसमग्रफलप्राप्तिद्वारासूर्यचंद्रोपेन्द्रादिसमस्तलोकप्राप्तपुरपरमैश्वरपदप्राप्तये अब्धौदयपूर्वोक्तसमस्तफलप्रा
 प्त्यर्थंतिलपर्वतमध्यस्थदेवतात्रयमूर्ति - सोपस्करा अत्रभूततापवेदविदेब्राह्मणायदातुमहमुत्सृजे ततः प्रा
 र्थना ॥ तिलपर्वतमध्यस्थब्रह्मविष्णुमहेश्वराः दहतुपातंकंसर्वयच्छतुमंसंततिमित्युक्त्वादद्यात् ततोदानस्य
 सागतार्थं रक्तकृष्णश्वेतवर्णसुरभित्रय शय्यादिकं आचार्यायदद्यात् अत्रहोमद्रव्याणिपलाशसमित् च
 रुतिलान्यानि ब्रह्मण अश्वत्थसमित्तिलपायसानिविष्णो चर्वाज्यव्रीहय शंकरस्य ततोभूमौ श्वेततंडुलैः
 कल्पिताष्टदलोपरिपायसंपूर्णैकास्यपात्रसमुवर्णे ब्राह्मणायसंपूज्यदद्यात् तत्रमंत्रः सुवर्णपायसामंत्रंयस्मा
 देतत्तत्रयीमयं आवयोस्तारकक्षेत्रदग्दहाणाद्विजसत्तम एवंपात्रदानंविधाय भूशय्यादिदानंकृत्वा ब्राह्मणाशि
 पोऽगृहीत्वा भूयसीदक्षिणादद्यात् इतिभाविव्योत्तरोक्तमैदयदानत्रत अस्यामेवमाघमायां सावित्रीसहि
 तं ब्रह्माणंपूजयित्वा नवनतिधेनुदद्यात् तदुक्तेहमैद्रौभविष्योत्तरे अमायांमाघमासस्यपूजयित्वापितामह
 गायत्र्यासहितदेवेदेवदेवागभूषितं नवनीत-शीधेनुफलैर्नानाविधैर्युतां सहिरण्यांसवस्त्राचब्राह्मणायनिवेदये
 त् कीर्तयेत्प्रीयतामेत पद्मयोनिः सनातनः स्थानंस्वर्गोत्थपातालैर्यन्मर्त्यैकिचिदुत्तमं तदुवाप्नोत्यसंदिग्ध

यन्नागेन्द्रः' असादतः' यानिचान्यानिटानानिदीयतेसुबहून्यपि युगादिपुमहाराजश्रक्षयाणिभवतिहि, विच
 रीने स्वशस्त्रायो दृष्टातिस्वरूपकबहु तदप्र्यक्षयतांयातिनात्रकार्याविचारणा ॥ वित्तानुसारस्त्वदद्याद्वनीया
 नेद्वेनोद्युवं भूहिरण्यगृहंवास शयनान्यासनानिच छत्रोपानहयानानिदेयानि शुभमिच्छता एवंदत्वायथाशक्त्या
 नेजयिष्यादितिमान् मश्यादुंजीतसुमना वाग्यतोवधुभिःसह यत्किंचिद्वाञ्छिकपापमानसंकायिकृतथा तस्म
 नात्तमायातिगुगादितिपूजनात् गीयमानोयंगधैव, स्तूयमान'सुरासुरैः रुद्रस्यानुचरोभूत्वा रुद्रलोकेव-
 नेन्नरः' यदीयतेकिमपिकोदिगुणतडाहुः स्नानतपोनियममक्षयगेवचात्र स्यादक्षप्रसुगपूर्वतिथीपुराजन्मप्रासा
 दयोमुनिवराइहनान्यथैव इतिभविष्योचरोक्तं माद्यामायायुगादितिथिकृत्यम् ॥ अथमायशुद्धत्रतिपदा
 कृत्यं' नारदभि मायशुद्धत्रतिपदिवह्निसाक्षान्महेश्वरं समभ्यर्च्युविधानेनसमृद्धोजाग्रतेभुवि द्वितीयाकृत्यम्
 पितत्रैव मायशुच्छद्वितीयाया भानुरूपंप्रजापतिं समभ्यर्च्ययथान्यायंपूजेद्रुद्रधुप्यकैः रक्तैर्गैधैस्तथारव्रणैम्
 ऽक्षिप्रयशक्तिः सतः पूर्णताद्यपात्रगोधूमैर्वापितुलैःसमप्र्यदेवभक्त्यैवसमूर्तिप्रदेद्विजे एवंकृतेव्रतेविप्रसा
 क्षात्सूर्यहवीदितः सुरासदेदुराधर्षजायतेभुविमानवः इहकामान्वरान्भुक्त्वायात्येतब्रह्मणःपदं सर्वदेवस्तुतो
 भीक्षुं विमानवरमास्थितः मायशुद्धतृतीयायां ललितासौभाग्यसुदरीतं नारदीये मायशुद्धतृतीयां
 यांपूज्यासौभाग्यसुहरी पूर्वोक्तेनविधानेननारिकेलार्घ्यदानतःप्रसन्नादिशतिस्वीयंलोकतुसमुपिपाता अस्यवि
 धानकथाभविष्योचरेयुधिष्ठिरउवाच अथएच्छामिभगवन्त्रतंद्वादशमासिक ललिताराधननाममासमासक्रमेणच
 श्रीकृष्णउवाच शृणुपाण्डवयत्नेनयथापृष्ठपुरातन कैलासाशिखरेरम्येवहुपलतावृते शंकरस्यमहादेव्यासं
 वाटकुरुसत्तम सचूतपल्लवभुतेचंपकाशोकभूपिति कदंबवकुलामोदवशीकृतमधुव्रते मयूरवसंधुष्टराजहंसो

पशोभिते मृगक्षेगजसिंहशशास्त्रामृगगणावृत गधवयक्षदवार्पसिद्धकिन्नरपन्नगैः तपस्विभिर्महाभागैः से
 व्यमानंसमतत सुखासीनमहोदेवं भूतसंघे समावृत ओम्पसरोभिःपरिवृतमुमानत्वेदमब्रवीत् ॥ उमोवाच ॥
 भगवन्निन्देदेवशशूलपाणिवृषध्वज कथयस्वमेहेशान तृतीयाव्रतमुत्तम सौभाग्यलभतेयेन धनपुत्रान्पशुसुखं
 नारीरूपंशुभंस्त्रगेमारेग्यंश्रियमुत्तमां एवमुक्तोदयितयाभार्ययाप्रीतिपूर्वकं विहरयशकर'प्राहृक्रित्रेतनतवश्रिये
 धेकामात्रिपुल्लोकिपुदिव्यम्रीमांतरिक्षजा सर्वपितेतवायत्तायस्यास्तहंपतियतः उमोवाच सत्यमेतत्सुरेशान
 त्वचितुष्टनदुर्लभं किंचित्तुभुवनभोगभूषणेशशभूषण भक्त्यास्त्रियोहिमादेवप्रयुजंजतिशुभाभिवि सुरूपा' सुभगा
 काश्चिद्रूपान्नावहुषुत्रिकाः सुशीलास्तपसाकाश्चिच्छ्रूभिःपीडिताभृश शौचाचारसमायुक्ता नरोचेतयकस्य
 चित्त एवबहुविधेदुःखैः पीडयमानाश्चदारुणैः शरणंमांप्रपन्नास्ताः कृपाविष्टाततोप्यहं येनता' सुख
 संभोगरूपलावण्यसंपदा पुत्रैः सौभाग्यवित्तोद्यै युक्ता स्युः सुरसत्तम तमेकथययेत्नेनव्रतानामुत्तमं व्रतं
 ईश्वरउवाच माधेनासोसितपक्षेदृतीयायांचतत्त्वतःमुखंप्रक्षाल्यहस्तौचपादौचैवसमाहितःउपवासस्यनियमंदंतश्चा
 वनपूर्वक मय्याह्लुततःस्नानतिलैरामलैकस्तथास्नात्वोत्थिजलाच्छुद्धेवाससीपरिधायच सुगंधैःसुमनेभिश्चप्रभू
 तैःकुंकुमादिभिःअर्चयंतुसदादेवीभक्त्यात्वांभक्तवत्सलां कर्पूराद्यैस्तथाधूपनैर्घैःशर्करादिभिःयदृच्छालाभसंपन्नै
 धूपदीपार्चनादिभिः ततः सायंगृहीत्वातु प्रतीछेदूघटिकांतथा पात्रेताम्रमेयशुद्धजलाक्षतादिभिश्चिते सहिर
 ण्यद्विजंकृत्याम्रपूवंसमाधिना शिरसिप्रक्षिपेत्तोयध्यायंतमिनसेप्सितं ब्रह्मावर्तः समाख्यतोब्रह्मयेनिनिवि.
 निर्गतः 'भद्रेचराततोदेवी ललिताशंकराप्रिया गंगाद्वारेहरंप्राप्तागंगाजलपवित्रता सौभाग्यारोग्यपुत्रार्थम
 चैयंदहरवह्मभे' आयातावटिताभद्रेप्रतीछित्स्वनमोनमः दत्त्वाहिरण्यतस्मैप्राशयीतकुशोदकं आचम्यप्रयता

भूत्वाभूमिस्थाक्षपयेत्क्षणं ध्यायमानामुदादेर्वीहरितेभवाविस्तरे द्वितीयेद्विपुनः स्नात्वा तथैवाभ्यर्च्यपार्वतीं यथा
 शक्त्याद्विजान्पूज्यततोभुंजीतवाग्यता एवंपुत्रप्रथमेमासिपूजनीयातुकालिका द्वितीयेपावतीनामदृतीयेशंकरत्रिया
 चतुर्थेगिरिजादेवीपंचमेहरवल्लीभा दक्षस्यदुहितापृष्ठेनाकीसप्तमेस्मृता मृडानीचाष्टमेमासिगौरीतुनवमेस्मृता
 दशमेमासिर्विख्यातादेवीसौभाग्यदायिनी उमात्वेकादशेमासिगौरीतुद्वादशीपरा कुशोदकंपय सार्पगोमंत्रगोम
 र्यंफले-निवपत्रंकटारीवचाशृगेदकंदधि पंचगव्यंतथागो रंप्राशनानि क्रमादमी मासिमासिस्थिताह्यवमुपवास
 परायणा ददातिश्रद्धयैतानियाचकेब्राह्मणोनमे हरिद्राकुंकुमलवर्णजरिकंगुडमेवच देयैरेभिःश्रद्धयात्वं सूर्यस्थैस्तु
 प्यसिप्रिये मासिमासिभवेन्मंत्रःसौकारोद्वादशाक्षरः उँकारपूर्विकेदेविनमस्कारांतदीपितैः एभिस्त्वंपूजितामंत्रे
 स्तुभ्यसित्वंहरिप्रिये तुष्टात्वमीप्सितान्कामान्ददामिप्रीतिपूर्वकं समाप्तेतुवेतस्मिन्ब्राह्मणवेदपारंगं सहि
 तंभाययाभ्यर्च्यैंगंधपुष्पादिभि शुभैः द्विजंमहेश्वरकृत्वाउमांभार्य्यैतथैवच अन्नंसदक्षिणंदद्यात्तथाशुभ्रचवाससी
 रक्तवासोयुगंदद्यात्त्वामुद्दिश्यहरप्रिये ब्राह्मणेभद्रयायुक्ततस्याःफलमिदंशृणु दशवर्षसहस्राणि लोकान्प्रा
 प्यपरत्पेरान् मोदतेभर्तुसाहितायथैद्रेणशचीतथा मानुपत्वंपुन प्राप्यनवैधव्यमवानुयात् पुत्रान्भोगांस्तथारू
 पंसौभाग्यंश्रियमेवच एकपत्न्यंतथाभर्तुःप्राणेभ्योप्याधिकाभवेत् शृणुयाद्वाच्यमानंतुभक्त्यायाललिताव्रतं
 महाज्ञेहेनकथितंसापितृफलभागिनी संपूज्यपूज्याललितांगयष्टांगधौकैर्मृतघटोशिरसिस्त्रिषेद्या मास्व
 र्गमर्त्यललनामुलभामभूताभूत्वधिपतिमवाप्यभुवंभुनाक्ते

इति श्रीभविष्योत्तरेमाघशुक्लालिताव्रतीयाव्रतं ॥

अत्रैवरसकल्याणिनीव्रतम्

भविष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच अथान्यामपिवक्ष्यामितृतीयांपापनाशिनीं रसकल्याणिनिमेतांपुराकल्पवि-
दोविदुः माघमासेतुसंप्राप्यतृतीयांशुक्लपक्षतः प्रातर्गव्येनपयसातिलैःस्नानंसम्माचरेत् स्त्रापथेन्मधुनादे-
वीतथैवैक्षुरसेनच पुनःपूजाप्रकर्तव्याजात्यावैकुंठमेनच दक्षिणांगानिसंपूज्यवामांगानिचपूजयेत् ललितायै-
नमः पादौ गुल्फौतद्वदार्चयेत् जेधजानूतथाशास्त्रैतथैवैरूश्रियेनमः मदनालसायैकार्टिमदनयैतथोदरं स्तनं-
मदनवांसिन्यैकुमुदायैचकंधरं भुजंभुजाग्रमाधवैकमलायैमुखस्मितं भुवौललाटरुद्राण्यैशंकरायैतथालकान्
मुकुटविश्वव्यापिन्यैपुनःकांत्येतथालकान् मदनायैललाटंतुमोहनायैपुनर्भुवं नेत्रे तथा धिदारिण्यैपुष्ट्यैचवदनंपुनः
उत्कांठियैतथाकंठममृततायैचकंधरां रंभायैवामबाहुंचाविशोकायैचदक्षिणं हृदयंमन्मथारिण्यैवामदेव्यैजग-
च्छ्रियै आनंदनायैनंदायैसुभद्रायैनमोनमः एवंसंपूज्यविविधिवदद्विजदांपत्यमर्चयेत् भोजयित्वान्नपानेनमधुरेण
विमत्सरः सलङ्कंकवारिकुम्भंशुक्लांवरयुगावृतं दत्त्वासुवर्णकमलंगंधमाल्यैर्यार्चयेत् प्रीयतामत्रकुमुदागृ-
हीयाच्छ्रवणव्रतं अनेनविधिनादेवीमासिसमासिसमर्चयेत् लवणवर्जयेन्माघेफाल्गुनेचगुडंपुनः तुवराजंतथा
चैत्रैवर्ज्यचमधुमाघे यावकंज्येष्ठमासेतुह्यापाढेजीरकंतथा आवणेवर्जयेत्क्षीरंदधिभाद्रपदेतथा घृतमाश्वयुजे
नैरदुर्लैवर्ज्याचप्राजिका धान्यकंमार्गशीर्षेतुषेविवर्ज्याचशर्करा व्रतीनुकरकान्पूणांन्नेपांवेमासिमासिच दद्याद्
त्रिकालवेलायांभक्ष्यपात्रेणसंयुतान् लङ्कान्वडकांश्चैवसंयावमथपरिकान् घातिकाघृतपूराश्रगुडपूणींश्चमे-
डकान् क्षीरंशाकंचदध्यन्नामडयोशाकवर्तीकाः माघादौक्रमशोदद्यादेतानिकरकोपरि कुमुदामाधवीगौरी

रं भ्राभद्राजयाशिवाः । उमासतीशचोतद्वन्मंगलशतिलालसा क्रमान्माधादिसर्वत्रप्रयितामिति किंचियत् सर्वं
 त्रपंचगण्यंचप्राशनेसमुदाहृतं उपवासीभवेद्वित्यमशक्तो न कर्मिष्यते पुनर्मोघचसंप्राप्ते साक्षसूत्रकमंडलुं तद्व
 द्वेमिथुनं शुक्लं सुवर्णस्यैः सितं वरं सवस्त्रभाजनं दद्याद्भवः । न प्रीयतामिति अनेन विधानायस्तुरसकल्याणिनी
 व्रतं ॥ क्रुद्ध्यात्सर्वमपेभ्योस्तक्षणादेयमुच्यते भवः शुद्धसहजं नन्दुःखी जायते किंचित् आग्निष्टोमसहस्रेण य
 त्कलं न दद्यात्पुनः । न शिचकुरुते यातुकुमारिवायुधिष्ठिर विधवायावराकोवासापितः फलभागिनी सोभाग्या
 र्ज्यसंमन्नागौरी लोके महीयते ॥ इति पठति चित्यं यः शृणोति प्रसंगात्सकलकलुषमुक्तः पार्वती लोके मति मणिम
 मित्रवराणां यो ददाति प्रियार्थं विपुलमभिनानां नायकः स्यादमेयः ॥ इति भ्राविज्योत्तरसकल्याणिनी माघशुक्ला
 तृतीया व्रतम् ॥ अस्यामेव गौरी तृतीया व्रतं सा चरंति शिष्टाः माघशुक्लतृतीयायां कन्यासम्यग्वरार्थिनी प्रातः
 स्नात्वा चैव गौरीं पुज्यन्ते वैद्यचर्दनीः मत्स्यपुराणे माघमासितृतीयायां गुडस्य लयणस्य च दानं श्रेयस्क
 लोके महीयते गुडव्रतो गुडभात्रदानपरः भविष्यपुराणे माघमासितृतीयायां गुडस्य लयणस्य च दानं श्रेयस्क
 रं राजन्स्त्रीणां च पुरुषस्य च गुडेन पुज्यते देवी लयणे न महेश्वरः इत्युमामहेश्वरप्रीतिकरं गुडलवणदानव्रतं अथ
 माघशुक्लचतुर्थी कृत्या न माघशुक्लचतुर्थी वरदाख्याकुंदचतुर्थीति च हेमाद्रौ निर्णयाम्ते चोक्तं कुंभां कति प्रशस्ता-
 सा प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या अत्र कुंदपुष्पैः शिवमम्यर्च्य नरो न कर्भे जी श्रियमाप्नोति तदुक्तं कूर्मपुराणे कुंभशुक्ल
 चतुर्थी कुंदपुष्पैः सदा शिवं संपूज्य यो हिनकाशी स प्राप्नोति नरः श्रियमिति अस्यामेव ब्रह्मपुराणे कुंभशुक्ल
 रीचतुर्थी व्रतं उमाचतुर्थी माघे शुक्लायां योगिनी गणैः प्राह क्षयित्वा सृष्ट्या च भूयः स्वांगात्स्वर्के गुणैः ससृ
 जुः सहिता यस्मात्तस्मात्स्त्रीका सतीपुरा तस्मात्सा तत्र संपूज्या नरेः स्त्रीभिर्विशेषतः कुंदपुष्पैः प्रयत्नेन स

स्वयम्भुक्त्या समाहितैः । कुकुमालक्तकाभ्यां चरुसूत्रैः सकुण्डकैः । अर्घ्यैः पुष्पैस्तथा धूपैर्वालिभिरेव च गुडाद्रि-
 क्ताभ्यां प्रयसालवेणेनथ पालकैः पूज्यास्त्रियश्चाविधवास्तथा विप्रारस्तुलोचनाः । सौभाग्यवृद्धये पञ्चाङ्गोक्तव्यं
 बंधुभिः सहैतिकुण्डकैर्मङ्गलानि शोभयितुं । आविधवा इत्यनेन सधवाः कुमार्यश्च संगृहीता इति गौरीचतुर्थी व्रतं
 देवीपुष्पांशुस्त्रियं कुण्डचतुर्थीत्युक्तं । माघमासे तु संप्राप्ते चतुर्थी कुण्डसंज्ञिता उपोष्य सा सुरश्रेष्ठततो रान्यं भविष्यति
 सर्वेषां पिहारे संयुक्तं सर्वोपस्करमाहरेत् पुष्पपत्रफलनालकंदमूलानि यानि च वन्यानि चैव धान्यानि तद्देयानि विशेषतः
 लक्ष्मणरुच्यारुवीजानि नवानि पक्षवानि च वलभद्रवल्गुभंशांकलवणुगुण्डशर्करा खंडजीरकं कुरंतु धान्यानि विविधा
 नि च द्वादशव्यानि सुरश्रेष्ठकन्यकानां तु भक्तितः अर्घ्यपात्रं तथा भांडं मृगया निवेशितः उद्दिश्य दापयेद्देवीं प्रीयतां मिस-
 दादति । अनेन विधिनाराक्रमसौभाग्यपुत्रसंततिः वर्द्धते नात्र संदेहो नान्यथां मम भाषितं इति देवीपुराणोक्तं कुण्डच-
 तुर्थी व्रतं । माघशुक्लचतुर्थी बुद्धिपूजा काशीखंडे इयमेव तिलचतुर्थीत्युच्यते माघशुक्लचतुर्थी तु नक्तं तत्र परायणाः
 धेनुवर्द्धिर्मर्चयन्ति ध्वजाः स्फुरसुरद्रुहां विधाय बार्पिकायां चतुर्थी प्राप्य तापसीं तपोमाघस्तस्येयं तापसी चतुर्थी
 सुधाम् । शुक्लशुक्लतिलैर्बद्धा प्राग्भीयाल्लुङ्कान् व्रती तां यात्रानां त्रयः कुर्यान्नेवेद्यं तिललङ्कैः उपसर्गसहस्रैस्तु
 सहैतवधो ममाज्ञया होमं तिलाज्यद्रव्येण यः करेण्यतिभक्तितः तस्यां चतुर्थी मंत्रज्ञस्तस्य मंत्रः प्रसेप्सतीति तथा च
 माघमासे चतुर्थी तु तस्मिन्काले उपोषितः अर्चयित्वा तु देवीं जागरंतत्र कारयेदिति त्रिस्थलीसेतौ लिंगेपि तिथि
 तत्वे भविष्योत्तरे । माघशुक्लमधिकृत्योक्तं चतुर्थी वरदानां तस्यां गौरीसंपूजिता । सौभाग्यमजलं कुड्यां द्विचतुर्थी
 श्रीरमिथ्रियमिति । माघशुक्लचतुर्थी शांतिचतुर्थी व्रतं भविष्योत्तरे सुमंतुरुवाच । माघे भाषितं या शुद्धया चतुर्थी
 महीपते । सा सर्वशांतिदानित्यं शांतिं कुर्यात्सदैव हि स्नानं दानं बालं कर्म सर्वमस्यां कृतं विभो । भवेत्सहस्रगुणि

नप्रसादाद्वंतिनः सदा, दंतिनैर्गणेशस्य कृत्वोपवासंयस्तस्यापुण्येद्विघ्ननायक तस्यहोमादिकं कर्म भवेत्साह
स्त्रिकनूप लवणगुण्डपुष्पांश्च दृताक्तांस्त्वथभारत दत्त्वाभर्त्स्यैव विघ्नेशेफलं साहस्रिकं लभेत विशेषतस्तथा
जन्पूजयेत्स्वगुरुं नृप गुडलवणघृतैर्वीरसदास्यां कुरु नंदन इति भविष्योत्तरोक्तं शांतिचतुर्विंशतं नारदीयेपि इदं
गौरीव्रतं विप्रसौभाग्यारोग्यवर्द्धनं प्रतिवर्षं प्रकर्तव्यं नारीभिश्च नरैस्तथा दुर्द्धि व्रतं परैः प्रोक्तं कश्चिद्विघ्नं व्रतं स्मृतं
ललिताव्रतमित्यन्यैः शांतिव्रतमथापरैः स्नानं दानं जपो होमः सर्वमस्यां कृतं नरैः भवेत्सहस्रगुणितं प्रसादाहं
तिनः सदेति ॥ * ॥ माघशुक्लपंचमीश्रीपंचमी गायत्र्या तैत्तिरीयं पुराणसमुच्चये माघे मासि सुरश्रेष्ठशुक्लायां पंचमी तिथौ रति
तोत्सवारंभः कार्य्य इति निर्णयामृते अतएव यं वसंत पंचमी तिथौ भद्रोजिदीक्षिता अत्रादौ रतिकामपूजनं श्रीपूजापू
र्वकृत्वा ततो वसंतोत्सवारंभः कार्य्यः पुराणसमुच्चये माघे मासि सुरश्रेष्ठशुक्लायां पंचमी तिथौ रति
कामौ तु संपूज्य कर्तव्यः सुमहोत्सवः दानानि च प्रदेयानि कर्तव्याः सुमहोत्सवः तथा श्रीपूजनं कार्य्यते
नतुष्यति माघवदिति तिथितत्त्वे भविष्योत्तरे माघशुक्लमधिकृत्य चतुर्थी वरदानां मतस्यांगौरीसुपूजिता
सौभाग्यं मंतुलकुर्यात्पंचम्यां श्रीरपि शिवं हेमाद्रौ भविष्ये माघशुक्लचतुर्थी तु वरमाराध्य च श्रियः पंचम्यां
कुंदकुसुमैः पूजां कुर्यात्समृद्धये अथ रतिकामयोर्ध्यानं हेमाद्रौ शुभारति प्रकर्तव्या वसंतोत्सव लभूपा नृत्य
मानां शुभदेवसि मस्ताभरणैर्युता वीणावादनशीला च दक्षकूर्चचिता कामदेवस्तु कर्तव्यो रूपेणाप्रतिमो भुवि श्र
ष्टवो ह्यसकृत् वयः शंखपद्मविभूषणः चापवाणकरश्चैव मदार्या चितलोचनः रतिः प्रीतिस्तथा शक्तिर्मदशां किं स्तथा
ज्ज्वला च तस्त्रिस्तस्य कर्तव्याः पत्न्योरूपमनोहराः चत्वारस्तुकरास्तस्य कार्य्यभागास्तथोपगाः केतुश्च मकरः का
र्य्यः पंचवाणमुखो महानिति अत्र श्रीपूजनं मार्गशुक्लपंचम्योक्तमनुसंधेयं ॥ इति माघशुक्लाश्रीपंचमी वसंतपंचमी

कृत्यः माघशुक्लपष्ठीअरुणाख्योक्तानारदयि माघमासेसितापष्ठीसारुणाख्यास्मृताशुभा तस्यामरुणमभ्य
 च्यविष्णुरूपसनातनं रक्तैर्गंधाशुकैः पुष्पै नैवेद्यैः पुष्पधूपकैः सम्यगभ्यर्च्यविधिव द्यदत्राविलिखेन्नरः
 ततश्चायनतौभूयात्सोदतेतत्प्रसादतः इवमंदारपष्ठी भविष्योत्तरे ॥ * ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 श्रुणुपार्थप्रवक्ष्यामिसर्वपापप्रणाशिनीं सर्वकामप्रदांपष्ठीनाम्नामंदारसंज्ञितां माघस्यमलपक्षेपुंचम्याल-
 पुशुद्धनरः ॥ दंतकाटततः कृत्वास्वपेद्रुमैजितेद्रियः सर्वभोगविहीनस्तुपष्ठीमुपवसेन्नरः प्राप्यानुज्ञां
 द्विजश्रेष्ठान्मंदारंप्राशयेन्निशि मंदारोराजार्कवृक्षः ततः प्रातःसमुत्थाय कृतस्नानः पुनर्द्विजान् संपूज्य
 संहतं कृत्वामंदारकुसुमाष्टकं सौवर्णपूषणंतद्वत्प्रहस्तं सुशोभनं पद्मकृष्णतिलैः कृत्वा त्राघपत्रदलाष्टकं पु-
 न्यमंदारकुसुमैर्भोस्करायतिपूर्वतः नमस्कारेण तद्वच्चसूर्य्यायेत्यनलेदले दक्षिणे तद्वदकार्ययज्ञशायचने ऋते
 पश्चिमे वैसुधाघ्नेति वायव्येयं च भांडवे कृष्णयोत्तरतः पूज्यश्चानंदायि शानकेदले कार्णिकार्याचि पुरुषपूज्यसर्वात्म
 नाहिरः शुक्लवस्त्रे समवेष्ट्य भक्ष्यमालय फलादिभिः एवमभ्यर्च्य तत्सर्वमुपाध्य ये निवेदयेत् भुंजीता तैललवणे
 धारयतः प्रादुर्मुखो निशि अनेन विधाना सर्वसप्तम्यां मासिमासिच कुर्यात्संवत्सरं यावद्विंशत्यविवर्जतः
 एतदेव ब्रतं तितु विधाय कलशोपरि रवियुक्तं द्विजैर्द्रायदा तव्यभूतिमिच्छता रवियुक्तं सौवर्णं रवियुक्तं मित्यर्थः नमो
 मंदारनाथाय मंदारभवननायकः त्वं रवेतारय स्वास्मान् ब्रतास्मात्संसारसागरात् विधिनानेन यः पष्ठीमंदारभवं सज्जिता-
 विपाः मासमुखीमर्त्यो मृतः स्वर्गमहीयते इमामघोषपटलध्यातो द्वांसनदीपिकां प्रगृह्य गच्छन् संसारगतायां
 न संखेन्नरः मंदारपष्ठीं विख्यातं वांछितार्थफलप्रदां यं पठेच्छृणुयाद्वापि सोऽपि पापैः प्रमुच्यते पश्चिमपौष्य
 तिलप्रंकजकार्णिकार्यां संपूज्य नमस्कारं महासुखं पुण्यैः यत्प्राप्नुवंति पुरुषान् हितं कदाचिद्भो भूहिरेण्यतिलदाः फ

लमाप्नुवन्ति इतिभविष्योत्तरेमाघशुक्लामंदारपष्ठोव्रतम् ॥ अथमाघशुक्लसप्तमीकृत्यानि नारदायै माघस्यशु-
क्लसप्तम्यामचलारव्यंत्रतस्मृतं त्रिलोचनाजयंतीयसर्वपापहरास्मृता रथास्यांसप्तमीचियं चक्रवर्तित्वदायिनी
अस्यांसमर्च्यसविनु प्रतिमातुहेमहिमाम्बराश्वरथागतातदत्सेहेमां योभावभक्तिसहित संगतोहिलोकंशोभो प्र-
सादतइहापिभुक्तभोग भारकरीसप्तमीचयेकोटिभास्वद्रूपमा अरुणोदयेवेलायामस्यांस्नानंविधीयते अ-
कंस्यचवदर्याश्रसप्तसप्तदलानिच विधायशिरसिस्नायात्सप्तजन्माघनाशन पुत्रप्रदं व्रतचात्राहादित्य स्वयं
प्रभु योमाघसितसप्तम्यापूजयेन्माविधानत तस्याहपुत्रतायास्येस्वांशेनभृशतोपित तस्यांजितेन्द्रियोभूत्वा
समुपोष्यदिवानिश पूजयेदपरैचाह्निहोमकृत्वाह्निंस्तथा दध्योदनेनपयसापायसेनचभोजयेत् अनेनविधि-
नायस्तुकुरुतेपुत्रसप्लवर्णी लभतेस्तुसत्पुत्राचिरायुपमनामय इयमचलासप्तमीत्रिलोचनाजयंतीयुक्तंभविष्यो-
त्तरे माघस्यशुक्लपक्षेस्तुसप्तमीसात्रिलोचना जयतीनामसाप्रोक्तासर्वपापहरातिथिरिति मत्स्यपुराणे यस्यां
मन्वंतरस्यादौ रथमापदिवाकर जयंतीनामसाप्रोक्ताशुक्लामाघस्यसप्तमीति सास्त्रानादावरुणोदयव्यापिनी
ग्राह्या सूर्यग्रहणतुल्यातुशुक्लामाघस्यसप्तमी अरुणोदयेवेलायांतस्यांस्नानंमहाफलमिति विष्णुके दिनद्वये
ऽरुणोदयेचैष्वैवपण्ण्योरिति युग्मवाक्यादिति भट्टोजिदीक्षिताः अयंचस्त्रानकालोरुणोदये येमाघेस्नानं कुर्वतिता-
न्प्रत्येय अन्यान्प्रतिसूर्योदयएव माघर्मासस्यसप्तम्यामुदयत्येवभास्करे विधिवत्तत्रचस्नानंमहापातकनाश-
नामित्यपराकैविष्णुकेरित्युक्ततन्मृग्य मदनरत्नादिसर्वप्राचीनवीनग्रेयैवतद्वचनस्यानुपलंभात् तदग्रथविरो-
धाच्चमाघस्नानकालस्तुसूर्योदयएव खमुद्रच्छतिभास्करइति माघमासेरटंत्याप किंचिद्भयुदितेरवाविति यो-
माघमास्युपसिसूर्यकराभितेस्नानंसाचरतीत्यादि नारदायभविष्योत्तरप्रभृतिवचनडिडिमस्यजागरूकत्वात्

तन्मात्राघस्नानं सूर्योदये कर्तव्यं अचलासप्तमीस्नानं त्वरुणोदय एवेति सिद्धांतः यत्तु दिवोदासीये अचलासप्त
मीदुर्गाशिवरात्रिभान्नरः द्वादशीवत्सपूजायां सुखदा प्राग्युता सदेति पृथग्युक्तं - तद्यदि पूर्वोद्धिपधो धंडिकाद्वयं
सप्तमीचपरेद्युः क्षयवशादरुणोदयात्पूर्वसमाप्यते तत्परं ज्ञेयं तत्र प्रध्यासप्तमीक्षयप्रवेश्यारुणोदये स्नानं कर्तव्यं - इ
यंच प्रयागे प्रशस्ता अरुणोदये वलायां शुक्लामाघस्य सप्तमी प्रयगे यदिलभ्येत कोटि मूर्ध्वग्रहैः समेति वचनात् तथा
माघमासि सितपक्षे सप्तमीकोटिभास्करा कुर्व्यात्स्नानार्थं दानाभ्यामायुरारोग्यसंपद इति इदं च स्नानं तिथ्यादि
संकीर्त्य सप्तार्कपत्राणि सप्तवदरीपत्राणि च सुवर्णादिपात्रस्थितैस्तैलकुसुमैर्भवति प्रज्वालितं दीपं चाशिरसि कृत्वा द्विक्षु
दंडेन जलचालयित्वा भास्करं हृदये ध्यात्वा नमस्ते रुद्ररूपाय रसानां पतये नमः वरुणाय नमस्ते स्तुह रिवा स नमो रस्तुते
इति श्लोकं पठित्वा दीपं प्रवाहे विमृज्य शुक्लतिलैर्गोद्वर्तनं कृत्वा स्नानं कर्तव्यं दिवोदासीये मदनरत्नं तु इक्षुदंडेन जलं चा
लयित्वा - सप्तार्कपत्राणि सप्तवदरीपत्राणि च शिरसि कृत्वा वक्ष्यमाणमंत्रं स्नात्वा तिलापिष्ठमयापूषं हें मसूर्यं स
पूज्य - विप्रोच्य दद्यादित्युक्तं स्नानमं गार्थकाशीखंडे यद्यजन्मकृतं पापमया सप्तसुजन्मसु तन्मे रोगं च शोकं च
माकरो हंतु सप्तमी एतज्जन्मकृतं पापं यच्च जन्मार्तराजितं मनोवाक्कायजं च ज्ञाता ज्ञातं च यत्पुनः इति सप्तं वि
धंपापं स्नानान्मे सप्तसप्तिके सप्तव्याधिसमाकीर्णं हरमाकारि सप्तमीति एतन्मत्रजं पंजपत्वा स्नात्वा पादोदकं
नरः केशावादित्यमालोक्य नरो निष्कलुषो भवेत् ततो अर्घ्यं दद्यात् 'सच सौ रागमे प्रोक्तः अर्कपत्रैस्सवदरैर्दूवाक्षतसंच
दनैः' अष्टांगविधिना चार्घ्यं दद्यादादित्यतुष्टये अर्घ्यदानमंत्रो मदनरत्ने सप्तसप्तिवह प्रीतं सप्तलोकप्रदीपन
सप्तम्या सहितो दिव्यगुणार्घ्यं दिवा करेति - ततः सप्तमी प्रार्थना 'जननी सप्तलोकानां' सप्तमी सप्तसप्तिके 'सप्त
व्यावृत्तिके देवि नमस्ते सूर्यमंडल इति अत्र सप्तमी ध्यानं ताम्रवर्णीज्यं पात्रासाहयस्था सप्तमीमतेति ॥ नीलकुंत

लंकटास्राजटाखंडुभूषिता इमस्थासप्तमीगौरीद्विभुजावज्रपात्रिणीति । उभयसप्तमीर्ध्यानं ततो नित्यविधि
निर्वृत्य चंद्रनेनाष्टवकलं विलिख्य तत्कर्णिकायां प्रणवसहितं सप्तलीकाशिवं संपूज्य पूर्वोदिदलेषु रवि भानुविव
स्वंतं भास्करं सवितार अर्कं सहस्रकिरणं सर्वोत्मानं क्रमेण प्रणवादिनमोतनामभिर्वह्नादिभिः संपूज्य स्वस्था
नंगम्यतामिति विसृजेत् ततस्ताद्यदि पात्रकांचनकर्णाभरणं घृतगुडतिलपिष्टसाहितं अशक्तश्चेत्तिलपिष्टजंसं
स्थाप्य रक्तवस्त्रेणाच्छाद्य पुष्पादिभिः संपूज्य ब्राह्मणैः स्वस्तिवाचनं कारयित्वा ब्राह्मणाण्यदद्यात् तत्र मन्त्रः आदित्य-
स्य प्रसादेन प्रातः स्नानफलेन च दुष्टदोर्भाग्यदुःखघ्नमया दत्तं तालकमिति ततो गुरुं संपूज्य सूर्यं ध्यायन् विप्रान्सं
भोज्य स्वयं भुंजीत इति तालकदानं ततः सप्तारथिरथं वर्णकैर्विलिख्य तथा यथाशक्ति स्वर्णोदियटितं मानुस
पूज्य दद्यात् इति रथदानविधिः अत्रान्योपि विशेषः कथायां द्रष्टव्य इधं मन्यादि शुक्लपक्षस्थत्वात् पूर्वोदिकी
ग्राह्या माघस्य मलमासत्वे मन्यादिकश्चाद्धमुभयत्रापि कार्थं मन्यादिकमिति पूर्वोक्तवचनात् अस्यां काशीखंडे विशेषो
पञ्चकः लोकार्कं रथसप्तम्यां स्नात्वा गंगादिसगमे सप्तजन्मकृते पापैर्मुक्तो भवति तत्क्षणादिति पद्मयोगो ध्येयः स
तिसृं भवेत्तैः सचिनिर्णयामृतं त्रैलोक्यं पृथिवी सप्तमी चैव वारश्चेदं शुभालिनः योगोपपद्मको नाम सूर्यकोटिश्रेष्ठः सम इति
अथ भविष्योत्तरोक्ताऽचला सप्तमी व्रतकथा युधिष्ठिर उवाच अश्रुवेण शरीरेण सुपुष्टेनापि किं फलं माधस्नानं विना
देववयोक्तं यदुनदनं प्रातः स्नाना समर्थं तु शरीरं यस्य देहिनः कितेन वदकरो न्यभा घिसंसारं भीरुणा सौकुर्ध्या
च्छरीरस्य त्रवलत्वात् तथैव च कथं स्त्रियः सूरूपास्युः सुभगा सुप्रजास्तथा पुण्यस्य महत्तथैव सर्वमेतत्फलं यतः
अरूपाया सेन सुमहयं न पुण्यमवाप्यते स्त्रीभिर्मोघिममद्विहस्नानेन कजगदुरो श्रीकृष्ण उवाच ध्रुवतां भरते अष्टर
हस्य मुनिभाषितं यन्मया कस्यचिन्नोक्तमचला सप्तमी व्रतं देश्या चेदमुतीनाम रूपादां र्धगुणान्विता आसीत् कुरु

कुलश्रेष्ठसागरस्यविलासिनी सावसिष्ठाश्रमं पुण्यं गामगजगामिनी वसिष्ठमुनिमासीनं प्रणम्यान्तर्कंधरा
 कृताजलिपुटाभूत्वा प्राहेदं जगत्तोहितं मयानन्दतनूतं नोपवासव्रतं कृतं भक्त्या संपूजितः शंभुः स्वामिन् शार्ङ्गध
 रानच सांप्रतंतप्यमानायाव्रतौकचिद्विशस्वमे येन दुखां पुष्पं कौघादुत्तराभिभवाणैवं एतत्तस्याश्रवहुराश्रु
 त्वातिकरुणं वच. कारुण्यात्कथयामास वसिष्ठो मुनिस्तमः वसिष्ठ उवाच माघस्यसितसप्तम्यां सर्वकामफल
 प्रदं रूपसौभाग्यजननं स्नानं कुरुवरानने कृत्वा पञ्चामेकं सप्तम्यां निश्चलं रात्र्यं ते चालयेथास्त्वं द
 त्वां शिरसि दीपकं माघस्यसितसप्तम्यां मचलाचालितं च यत् जलं मलानां सर्वेषां स्मृतं प्रक्षालनंततः वसिष्ठ उ
 चर्नं शुल्वांतस्मिन्नहनि भारत चकारेंदुमती स्नानं दानं सम्यग्यथाविधिः स्नानस्यास्य प्रभावेन भुक्त्वा भोगान्यथे
 ष्मिमतान् इद्रलोकैः प्सरामध्ये नायकात्वं मुपागता अचला सप्तमी स्नानकथितं ते विशांपते, सर्वपापप्रशमनं सु
 खसौभाग्यवर्द्धनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सप्तमी स्नानमाहात्म्यं श्रुतं कृष्णविशेषतः सांप्रतं श्रोतुमिच्छामि विधिं
 मंत्रसमन्वितं श्रीकृष्ण उवाच एकमेकं न संतिष्ठेत्पद्मां स पूज्य भारकरं सप्तम्यां तु प्रतिप्रातः सुगंभिरंजलाशयं
 सरित्सरस्तडागं वा देवखातमथापि वा सुखावगाहमन्वेष्टुं स त्वैव दूषितं व्यालां वृक्षभिश्चैव जलं गैर्मत्स्यक
 छपैः न केन चालयेथावत्तावत्स्नानं समाचरेत् सौवर्णे राजते पात्रे भक्त्या लांबुमेयतथा तैलवर्जं स्तुदातव्यां महारंज
 नं रंजिता महारंजनं कौसुभं समाहितयनाभृत्वा दत्त्वा शिरसि दीपकं भास्करहृदये ध्यात्वा इमं मंत्रमुदाचरेत्, नम
 स्ते रुद्ररूपाय रसानांपतये नमः वरुणाय नमस्ते रुहरि वासनमोस्तुते जलोपरितरे दीपं स्नात्वा संप्रत्यर्चयेद्वताः च
 दर्शने नालिखेत्पद्मपत्रसंकारिणं अर्घ्ये शिवस्य पत्नी कप्रणवेन समन्वितं शाक्रे दले रविः पूज्यो भानुश्चैवानेतत्तथा
 याम्येयविवस्वा नैऋत्ये भास्करं पूजयेद्बुध पश्चिमे सविता पूज्यो तार्काश्चानि लेदले सौम्ये महस्त्रकिरणः शैवे सर्वान्मेने

नमः पूज्याः प्रणवपूर्वास्तु नमस्कारधुतास्ततः पुष्पैः सुगंधधूपैश्च पृथक्केन युधिष्ठिरविशर्गवस्त्रसंवीतस्वस्थानं गन्धयता
 मिति विसर्ज्यैतैः सह त्वां शौसमागम्य स्वमालयं ताद्यपान्नेयथाशक्त्या मृण्मये वा भक्तिमान् स्थापयेत्तिलापिष्ठचसधृतं
 सगुहं तथा कांचनतालकं कृत्वा अशक्तस्तिलापिष्ठकं संछाद्य रक्तवस्त्रेण पुष्पैर्धूपैश्चैव यत्ततस्तं चालयेद्विभ्रदधानम्
 त्रेणतालकं आदित्यस्य प्रसादेन प्रातः स्नानफलेन च दुष्टदौर्भाग्यदमनं मया दत्तं तु तालकं पूजयित्वा पितृष्टार
 विप्रानन्यांश्च पूजयेत् ततो दिने समग्रे च भारस्करध्यानतत्परः ता एव च कथाः शृण्वन्नन्यावाधर्मसंहिताः पाखं
 डादिभिरालापं दर्शनस्पर्शनादिकं वर्जयेत्क्षपयेत्प्राज्ञस्ततो बंधुजनैः सह एतत्ते कथितं पार्थरूपसौभाग्यकारकं
 अवलासप्तमीस्नानं सर्वकामफलप्रदं इति पठति य इत्थं यः शृणोति प्रसंगात्कलिकलुपविनाशसप्तमीस्नान
 मेतत् इदमपि च जनानां यो ददाति प्रयत्नात्सुरसदनगतो सौमो दत्ते चाप्सरोभिः इति भविष्योत्तरोक्तमचलासप्त
 मीव्रतम् ॥ अथोद्यापनकौमुदीप्रोक्तं संक्षेपेण अचलासप्तमीविधानं तत्र माघशुक्लपक्षां प्रातः स्नात्वा देशका
 लोत्संकीर्त्य ममाखिलपापक्षयपूर्वकरूपसौभाग्यसर्वकामफलप्राप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मचलासप्तमीव्रतं क
 रिष्ये इति संकल्प्य भास्करं संपूज्य स्वयमेकभक्तं कुर्यात् ततः सप्तम्यां गुंगं भीरं जलाशयं तडागं देवस्थानं
 दीवगत्वा-

मयै- कौसुमं रंजितवर्त्तितैलप्रज्वालितं दीपं संस्थाप्य- सप्तार्कपत्राणि सप्तवदरीपत्राणि च सिरसि धृत्वा भारस्करं
 ध्यायन् इमं मंत्रमुदीरयेत् नमस्ते रुद्ररूपाय रसानां पतये नमः वरुणाय नमस्तुभ्यं हरि वासनमोस्तुते इत्यु
 क्ता जले दीपं न्यसेत् ततः स्नात्वा देवतां संतप्य तत्तरे चंदनेनाष्टदलं विलिख्य तत्र पूर्वादि क्रमेण रविं १
 भानुं २ विवस्वंतं ३ भास्करं ४ सवितारं ५ अर्कं ६ प्रभाकरं ७ सहस्रकिरणं मध्यमासाहतिं शिवं

सप्रणवनाममंत्रैः॥ संपूज्यविसृज्यचस्वहमागत्य॥ तत्रताम्रपात्रेथवामण्मयेधृतगुडयुततिलपिष्टयुतंसौवर्णः॥ ताम्र
मृपत्रंक्रणभरणमिति भविष्योत्तरे रक्तवस्त्रेणाच्छाद्यसंपूज्य॥ ब्राह्मणाञ्चालयेत्॥ ततोब्राह्मणंसंपूज्य॥ तत्सर्वनिवे
दयेत्॥ तत्रमंत्रः॥ आदित्यस्यप्रसादेन प्रातःस्नानफलेनच दुष्टदौर्भाग्यदुःखघ्नमयादत्तहितालकं॥ इतिपृष्ठिवा
नितिवेदयेत्॥ ततःसमग्रंदिनहृदिभास्करंध्यायन्॥ क्षपयित्वा॥ वंधुजनैः॥ सहभुजीत॥ इत्यत्रलासप्तमीव्रतविधिः॥ अ
रुणामेवरथसप्तमीव्रतः॥ भविष्योत्तरे॥ कथंसाक्रियतेकृष्णमनुज्यैरथसप्तमी॥ चक्रवर्तित्वफलदायिविख्यातात्वया
मम॥ श्रीकृष्णउवाचः॥ आसीत्कावोजविपयेयशोवर्तीनराधिपः॥ वृद्धेवयसितस्यासीत्सर्वव्याधियुतःसुतः॥ तत्क
र्मपाकंसोऽपृच्छद्विनीतोद्विजपुंगवं सचाहराजन्वैश्यायंक्षपणः॥ पूर्वजन्मनि॥ ददर्शरथसप्तम्यांक्रियमाणंव्रतंनृप॥ व्रतद
र्शनमाहात्म्यादुत्पन्नो जठरेतव अदाताविभवेतस्मात्तेनायंव्याधितोभवत्॥ ततःसराजापप्रच्छकिमेतस्यविधीयतांदि
जउवाचः॥ यस्यसंदर्शनाज्जातःपुत्रोऽयंतवसद्भानि॥ तदेवक्रियतांराजनरथसप्तमित्सद्भितं॥ व्रतंपापहरेयेनचक्रवर्तित्व
माप्न्यते राजोवाच॥ ब्रूहिचित्रव्रतं कृत्स्नविधानंसमंत्रकं ईश्वराणांदरिद्राणांसर्वसंपत्प्रदायकं॥ द्विजउवाच॥ शुक्ल
पक्षेतुमाघस्यपष्ठामामंत्रयेद्ब्रूही॥ स्नानशुद्धितैः॥ कार्यं नवभावेतुकुत्रचित्॥ विमलेसलिलेराजन्विधितद्वर्णधर्मतः
देवादीन्पूजयित्वातुगत्वासूर्यालयंततः॥ सूर्यसम्यङ्नमस्कृत्य॥ पुष्पधूपाक्षतैःशुभैः॥ आगत्यभवनपश्चात्पंचय
ज्ञांश्चनिर्वपेत्॥ संतोष्यातिथिभृत्यांश्चबालवृद्धांश्चितान्स्वयं॥ विद्यामनेदिनेश्रीयाद्वाग्यतः॥ सैतलवर्जितः॥ रात्रौ
विप्रंसमाहूयविधिज्ञेवेदपारंगं संपूजयानियमंकुर्यात्सूर्यमाधायचेतासि सप्तम्यांतुनिराहारोभूत्वाभोगविवार्जितः॥ भो
क्ष्येष्टम्यांजिगन्नेत्रनिर्विघ्नंतत्रमेकुरु॥ इत्युच्चाव्यनृपश्चेष्टतोयंतोयेपुनिक्षिपेत्॥ ततोविसृज्यतंविप्रंस्वपेद्भूमौजितेन्द्रियः॥
ततःप्रातःसमुत्थायकृतावश्यःशुचिर्नरः॥ कारयित्वाथंदिव्यंकिंकिणीजालमालिनं॥ सर्वोपस्करसंयुक्तंरत्नैः॥ सर्वगणः॥

चित्रितं कांचनराजं तथा हयसारथि संयुतं ततो मध्याह्नसमये कृतस्नातादि को ब्रती अतिर्यग्वीक्षमाणस्तु पाखंडाला
 पर्वजितः सौरसूक्तं जपन् प्राज्ञः समागच्छेत्स्वमालयं निवृत्तानन्यकार्यस्तु कृत्वा ब्राह्मणवाचनं वल्लभं डापिकामध्ये
 स्थापयित्वा रथोत्तमं कुंकुमेन सुगन्धेन चर्चयित्वा समंततः मालाभिः पुष्पदीपानां समं तात्परिं वेष्टयेत् धूपेनागुरुमि
 श्रेण धूपयित्वा तथोपरि रथे संस्थापयेद्गन्धानुसर्वलक्षणलक्षितं वित्तानुरुपहं च वित्तशाल्या विवर्जितः शाक्याद्भज
 तिवेकल्पे धैकल्प्या द्विकलं फलं ततो देवं समभ्यर्च्य सरथं सह सारथिं पुष्पैर्धूपस्तथा गंधैश्चालंकारभूषणैः फलै
 र्नानाविधेर्भक्ष्यैर्नैवेद्यैश्च तपायसैः पूजयेद्वा स्करं भक्त्या भर्त्रैरेभिस्त्रिभिः क्रमात् भानो दिवाकरादित्यमातैर्द्वजगतां
 पते अपां निधेजगद्रक्षभूतभावनभास्कर प्रणतार्तिहरा चित्यविश्वचिंतामणे प्रभो विष्णो हंसादिदेवशस्त्रादि
 मध्यांतकारक भक्तिहीनं क्रियाहीनं मंत्रहीनं जगत्पते प्रसादात्तव संपूर्णमर्चनं तादिहास्तु मे एवं संपूज्य देवेश
 प्रार्थयेत्स्वमेनो गतं ददाति प्रार्थतो भानुभक्त्या संतोषितो नरैः वित्तहीनोऽपि विधिनोऽसर्वमेतत्प्रकल्पयेत् रथं स
 सारथिं साश्वं श्वैर्कैर्भित्तिलेखितः सौवर्णवतया भानुं यथाशक्त्या प्रकल्पितं प्रागुक्तेन विधानेन पूजयित्वा सुविस्तरं
 जागरं कारयेद्वा त्रैगीतवादित्रनिःस्वनैः प्रोक्षणीयैर्वैचित्रैश्च पुण्याख्यानकथादिभिः रथयात्रां प्रप्रश्येत भानो
 रायतनं श्रितः अनिमीलितेन त्रस्तु नयेत्तारजर्णबुधः प्रभाते विमले स्नानः कृतकृत्यस्ततो द्विजान् अर्चयेद्दि
 विधैः कामैर्दानैर्वा सोविभूषणैः अश्वमेधेन तुल्यं स्यादिदं ब्रह्मविदो विदुः अतो देयानि दानानि यथाशक्त्या विवक्षणेः
 रथं च गुरवे दद्यात्सर्वोपस्करसंयुतं रक्तं च वस्त्रं गुगलं रक्तं धेनुसमन्वितं एव चीर्णेन तैराजिकेनाप्तोतिजगत्त्रये तस्मा
 त्सर्वं प्रयत्नेन कुरुत्वं रथसप्तमीं येनारोगो भवेत्पुत्रस्त्वदीयोनृपसत्तम व्रतस्यास्य प्रभावेन प्रसादाद्वा स्करस्य च
 भविष्यति महते जा महाबल पराक्रमः भुक्त्वा भोगान् सुविपुलां कृत्वा राज्यमकंटकं दत्त्वा सौरथसप्तम्यां मृते

त्वयिमहाभुजः उत्पाद्यपुत्रान्पौत्रांश्चसूर्यलोकप्रयास्यति तत्रस्थित्वाकल्पमेकचक्रवर्तीभवति श्रीकृष्णउवाच
 इति सर्वसमाख्यायक्षितिपायद्विजोत्तमः यथागतं जगामासौ नृपः सर्वचकार ह यदादिष्टाद्विजैरेणतत्सर्वसंबभू
 वह एवं सचक्रवर्ति त्वेव प्राप्तवानृपनन्दन श्रूयते यस्तु मां धाता पुराणेषु परंतप यद्वदंश्रुणुयाद्भक्त्या यश्चापि परिकी
 र्त्तयेत् तस्मै प्रतुष्यते भानुर्यच्छते वाभयं लडा एवं विधंरथवरं यवाजि युंक्तं हेमं हेमशतदीधितिना समेतं तथा च
 माघसितसप्तमिवासरेयः सोमश्चक्रगतिरेव महर्भुना कि इति भविष्योत्तरे रथसप्तमी व्रतकथा यदा सप्तमी
 हस्तार्क्षयुतास्यात्तदा महामहोष्वारं रथसप्तमी भवति ॥ तदुक्तं हेमाद्रौ मत्स्यपुराणे इत्येपाकथिता वीररथाख्यासंप्तमी
 परा महती च समाख्याता महापातकनाशिनी तथाच शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां यदा र्क्षतुं करो भवेत् तस्मात्सा सुम-
 हापुण्या सप्तमी पापनाशिनी तस्यां संपूज्य देवेश चित्रभानुं दिवाकरं सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्यते नान्न संशयः
 यश्चोपवासं कुरुते तस्यां नियतमानसः सर्वपापविशुद्धात्मा सूर्यलोकमहीयते इति मार्घशुक्लायां सप्तम्यारथस-
 त्तमी व्रतं त्रयाः अनुष्ठानविधिरुद्यापनकौमुद्यां तत्र प्रमात्रातः शुक्लतिर्नद्यादौ स्नात्वा देवादिपूजं विष्वास्-
 र्यालंयंगत्वासूर्ध्वनत्वां पुण्यपादतैः संपूज्य गृहमागत्य त्र्यतिथिपूजादिकां विधाय विद्यमानो दिने अतएव भोजनं
 नन्वयज्ञश्चोद्यात् रात्रौ विप्रसमाहूय नियमं कुर्यात् सप्तम्यां च निराहारं भूत्वा भोगविबो जितः भो देवैष्टम्यां
 जंगमांश्चानिर्विघ्नं कुरु मे व्रतं इत्युच्चार्य संकल्प्य जलं लेक्षिषेत् विप्रं संपूज्य भू नौ स्वर्पततः सप्तम्यां प्रातः अरुं
 णोदयवेलायां हरिद्रां मिलकं चूर्णं मृत्तिकाभिः सह स्नात्वा कृती वैश्यकः सारसूक्तं च जप्त्वा गोमयोपलिप्तायो भूमौ
 नदीतीरे गृहां गेष्वांश्च मूलं तुलसी वने वा वस्त्रादिभिर्भण्डकृत्या तन्मध्ये विट्कान्तदुपरि धितूनारं जोभिः कुंकुमं न-
 वाश्च एतदलं विधाय तदुपरि त्रारक्तयन्त्रं प्रसाध्या परि एकचक्रं तुरंगान्वितं सौवर्णसोपस्करं रथं अशकौ राजतं संस्था-

न्यासितायासमुपापितः - पूजयेद्वास्करदेवं विध्य रूपसनातनं ॥ "आदित्यभास्कररेवेभानोसूर्यदिवाकरः ॥ प्रभो कं
 रतिसंपूजयेद्देवः सर्वेश्वरोरविः ॥ पञ्चाचैव कृताहारः सप्तभ्यामुपवासकृतं ॥ अष्टभ्यांचैव भुजितं एत एव विधिः स्मृतः ॥
 अनन्यत्सरेषु पूजयेद्विधिनारविं ॥ तस्यारोग्ये धनं धान्यमिह जन्मनि जायेत ॥ अथास्यामिवरंथं सप्तमीव्रतं ॥ भद्रं न
 भवेत् ॥ आदित्यपुराणे ॥ "आदित्य उवाच ॥ माघमासे तु सप्तम्यां शुद्धायां समुपापितः ॥ पूजयेत्तु भिक्षुं सप्तम्यां तस्याहं
 पुत्रतां व्रजे ॥ एवं चोभयं सप्तम्यामासौ सिसुरेक्षतम ॥ यस्तु मां पूजयेद्भक्त्या समैकमेकमर्दरात् ॥ समैकं वै परमेकं ॥ प्रय
 ः क्षामि सुतं तस्य ह्यात्मनो शसं मुद्रवं ॥ वित्तं यशस्तथा पुत्रमारोग्यं परमपदं ॥ आघमासे तु यो ब्रह्मन् शुक्लपक्षे जितो द्वयः
 पाशं दान्यपतिता न न्याजलप्यन्यजितो द्वयः ॥ उपोष्य विधिवत्पक्षांश्चित्तं माल्यविलेपनैः ॥ पूजयेत्वा तु मां ब्रह्मन् वीर
 होमं समाचरेत् ॥ प्रीणयित्वा हारभक्त्या हविर्भिः पद्मलोचनं ॥ वारहोममाग्निहोत्रं हरिरत्रादित्यः ॥ दध्योदने न पयः
 सापायसनाद्ब्रजान्तथा ॥ अनेनादेशः ॥ तस्यैव कृष्णपक्षस्य पक्षां सम्यगुपापितः ॥ तस्यैव तिमं धिमासस्य रक्तोत्पलैः
 मंग्यं दिव्यैरक्तपुष्पैश्च पूजयेत् ॥ एवं यः पूजयेद्भक्त्या नरो मां विधिवत्सदा ॥ उभयोरपि देवद्वैतं पुत्रलभे तव रमिति ॥ पुत्र
 सप्तमीव्रतं ॥ इयमाथ शुक्लसप्तमीमन्वादिः ॥ तत्र मन्वादिगणोक्तं श्राद्धादिविधेयम् ॥ अथ माघशुक्लसप्तम्या
 रभ्यः सर्वस्वरसाध्यविशोकसप्तमीव्रतं ॥ हेमाद्रौ तत्र सूर्यसंपूज्य ॥ अतैलं लवणं भुजितं ॥ अस्यामि वारोग्यसुप्तमा
 व्रतं ॥ तत्र सप्तम्यां उपवासादिकृत्वा ॥ अष्टभ्यां पारणकुयादिति ॥ अथ भविष्योत्तरोक्तं ॥ द्वादशं सप्तमीव्रतं भविष्ये
 श्राकृष्ण उवाच ॥ अथान्येते प्रयक्ष्यामि सप्तमीकल्पमुत्तमं ॥ माघमासात्सप्तम्यं शुक्लपक्षे युधिष्ठिर ॥ सप्तम्यां कृतं स
 कल्पे विप्रेभ्यः कर्तव्यं भवेत् ॥ वरुणमाघमासे तु भार्गवसंपूज्य कारयेत् ॥ ब्रह्मकूर्चविधानं च यथाशक्त्या तनुपतिम् ॥ अष्टभ्यां
 भाजयेद्ब्रह्मि प्रांस्ति लपि ण्डोदनेन ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं कृत्स्नमवाप्यते ॥ ॥ ॥ तद्वच्च फाल्गुने मा

सिस्सूयेतिप्रपूजयेत् वाजपेयस्यज्ञस्य यथोक्तंलभतेफलं सप्तम्याचैत्रमासेतु 'वेदांशुरितिपूजयेत्
 उक्त्वाध्वरसम्पुण्यनर प्राप्नोत्यसंशयः वैशाखस्यतुसप्तम्याधातारमभिपूजयेत् पशुबंध्याध्वरपुण्यनर प्राप्नो
 त्यसंशयम् ॥ ४ ॥ सप्तम्याज्येष्टमासेतुद्रमित्यभिपूजयेत् अश्वमेधफलावाप्तिर्जायतेनात्रसंशयः ॥ ५ ॥
 तथापाठस्यसप्तम्यांपूजयित्वादिवाकरं बहुस्वर्णस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिपुक्कलम् ॥ ६ ॥ आतपीतिआवणेचना
 म्नादेवंप्रपूजयेत् सौत्रामणिफलंपार्थनर प्राप्नोतिभारत ॥ ७ ॥ रविभाद्रपदेमासिसप्तम्यामर्चयेच्छुचिः तु-
 ल्यपुरुषस्यसूकेनगुडेनफलंभुजात् ॥ ८ ॥ अश्वयुक्शुक्लसप्तम्यांसवितारंप्रपूजयेत् गोसहस्रप्रदानस्यफलं-
 प्राप्नोतिमानव ॥ ९ ॥ कार्तिकेशुक्लसप्तम्यासप्तार्ध्वनामपूजयेत् योभ्यर्चयतिपुण्यात्मापुडकस्यफलंभवेत्
 ॥ १० ॥ मार्गशीर्षतथाभांनुपूजयित्वाविधानतः चतुर्णामपिदानांस्वाध्यायस्यफलंलभेत् भास्करेणो
 पमासेतुपूजयित्वाविधानतः राजसूयमखस्यापिफलंभागीभवेन्नर तथैवकृष्णसप्तम्यानामपूजादिकंचयः
 सोपवास प्रयत्नेन वर्षमेकं समाचरेत् पारितो नियमेयार्थयांगंतत्रसमाचरेत् शुद्धभूमौशुभदेशरक्तचंदनलेपिते
 एकहस्तंद्विहस्तंवाचतुहस्तमथापिवा सिद्धरेणारिगणसम्यमंडलमालिखेत् रक्तपुष्पैः पायसैश्चधूपैःकुटुर
 कादिभिः संपूज्यदद्यान्नैवेधंविचित्रवृतपाचितं पुरत स्थापयेत्कुभान्जलपूर्णंनसदक्षिणान् द्वादशात्रनृप
 श्रेष्ठरक्तवस्त्रान्सुचार्चितान् अग्निकार्थंततःकार्थ्यसम्यगर्च्यहुताशनं आकृष्णेनेतिमंत्रेणसोमिद्विश्वाकंसंभैः
 तिलैराज्यगुडोपेतैर्दद्यादष्टशताहुतीः दक्षिणाचततोदेयात्राह्मणेभ्यः पृथक् पृथक् देयानिरक्तवासांसिद्वाद
 शानांद्विजन्मनां द्वादशान्नप्रशंसंतिगावावस्त्रादिभूषिताः छत्रोपानद्युतंचैवैकैकस्मैप्रदापयेत् वितृहीनो-
 नशक्नोति दातुंद्वादशधेनवः एकाह्यपिपशुशीलाच रक्तवर्णापयस्विनी उपदेष्टुंप्रदातव्यावित्तशाठ्यमकुर्वता

ततोविसृज्यतान्विप्रान्स्वयंमुंजीतवाग्यतः य एवं कुरुते पार्थ सप्तमीव्रतमादरात् नीरुजोरूपवान्वाग्मीशीलिवान्जाय
तेनरः विशेषाद्द्विगोणग्रस्त-कुष्ठादिभिस्तुयः तेनकार्थ्यं प्रयत्नेन व्रतमेतद्व्रजापहं न ह्यस्ति भास्करादन्यदौप
धंरोगहानिदं भास्करैकगतिर्यस्तु सर्वभूतहितैरतः तस्य संदर्शनात्स्पर्शीद्विगहोनिः प्रजायते कुतस्तस्यैव भक्तानां
रोगदर्शित्यसंभवः जायते भरत श्रेष्ठ प्रत्यक्षे परमेष्ठिनि सप्तम्या प्रतिमा संतुजन्मव्रतधरो हि यः उपवासी रवेर्भक्तः
सर्वभूतहितैरतः श्रुष्टम्यां विप्रसाहितो ह विष्वक् भोजयेन्नरः एकादशीसमायस्मान्नित्यरूपा तिसप्तमी, सूर्यस्य मंडलं
भित्वा याति ब्रह्मसनातनं ये सप्तमीमुपवसंति सितसितां यां नानाक्षरैरहिमदीधितिमर्चयंति ते सर्वरोगरहिताः सुखि
नः स देवभूत्वा रेव नुचराः सपुंरेव संति इदमुद्यापनमुक्तद्वादशसप्तमीव्रतज्ञेयं अथ भविष्यपुराणोक्तं सिद्धार्थकादि
सप्तमीव्रतं तदुक्तं हेमाद्रौ माघे वा मार्गशीर्षे वा कार्त्तिकशुक्लार्थे सप्तमीत्यादि तत्र जले सिद्धार्थं कंकल्या प्राशयेदिति । सि
द्धार्थसप्तमीव्रतं अथ त्रैवसूय्यरुणसंवादीकाः सप्तमीभेदाः अर्कसंपुटकैरकाद्वितीया मरिचैस्तथा तृतीया निवप
त्रैश्चतुर्थीफलसप्तमी सप्तमीकामिकाज्ञेयादि धितामां निबोधमे शुक्लपक्षे रविदिने प्रवृत्ते चोत्तरायणे पुन्र्नामधेये
नक्षत्रेषूजयेच्च दिवाकरं उत्तरायणे माघमासे पुन्र्नामनक्षत्राणि ज्योतिःशास्त्रे हस्तो मंत्रस्तथा पुष्यो मृगशीर्षपु
नर्वसुः पुन्र्नामधेयनक्षत्राण्येतान्याहुर्मनीषिण इति आसां फलानि अर्कसंपुटकैर्वर्तनमलं सातपौरुषं मरि
चैः संगमः स्यात्प्रियपुत्रादिभिः सदा सर्वरोगाः प्रणश्यंति निवपत्रैर्न संशयः फलेश्च पुत्रपौत्राश्च दौहित्राश्चा
पि पुष्कलाः शत्रोर्दकं धृतं धान्यं सुवर्णं रजतं तथा तथा यशो हिरण्यं च आरोग्यं संततिर्नृप उषोऽप्यविजयांश
द्वनूराजा जयति निश्चितं साधयेत्सर्वकामानि विधिवद्युपासिता पुत्रादीन्सर्वानित्यर्थः अथ विजया सप्तमी
व्रतं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे माघे मासे सिते पक्षे सप्तम्यां कुरु नंदन निराहारा रवेर्भक्त्या पूजयेद्विधिनानृप पुत्रोक्तं

नजपेजप्येदवस्यपुस्त स्थितः वायो बलिषु भद्रतनुभद्रतस्तुवैसदौ ममापकुरु भद्रवप्राशनाच्छत्रुहाभव अनेनमंत्रे
एषितपवनोरात्रिमतिवाह्यादितयोह्निपारणकुर्व्यात् इति विजयासप्तमीव्रतं अथ नानासप्तमीव्रतानि हेमाद्रौ
सुमंतुर्याच यः क्षिपेदकभकेन शुक्लाद्वा दशसप्तमी राजेंद्रयापकाहार शर्णिपर्णाशतोपि वा क्षीराशीचैकभको
वाभिश्चाहारोथवापुनः जलाहारोथवाभूवापूजायित्वादिवाकरं एव भक्त्या विस्वत प्रतिमासं समाहित पूजये
द्वि विध्वज्जन्मानामानेपरिकीर्तयेत् तत्र नामानि चेन्नादिक्रमेण मधोविष्णुः माधवे अर्घ्यमा शुक्रो विवस्वानशुचौ
दिवाकरः आवणेपर्जन्यः नभस्यैवरुणः अश्वयुजे मित्रः कार्तिके मारुतं मार्गशीर्षे अङ्गः पौषे पूषा माघे भृ
गु फाल्गुने त्वष्टे इति भविष्योत्तरोक्तगोमयादिसप्तमीव्रतं अथोदकसप्तमीव्रतं उदकप्रसृतिपौत्वाक्रियते
याचसप्तमी सेवोदकसप्तमास्यात्सर्वदा सर्वकामदेव्युदकसप्तमी वराटकासप्तमी हेमाद्रौ वराटत्रया
मूल्येन यावदद्वादिलभ्यते तदेव भद्रं कल्पयित्वा उपोषणं कुर्यादिति भविष्योत्तरे वराटकासप्तमीव्रतं अथ स
प्तमीमात्रे आदित्यमंडकव्रतं तत्र रक्तचंदने मंडले सूर्यसंपूज्य सहिरण्यसंवस्त्रमंडकदद्यात् तत्र मंत्रः आदित्यते
जसोत्पन्नं राज्ञीकरविनिर्मातं श्रेयसे भद्रविमलप्रतीच्छा पूषमुत्तमं प्रतिग्रहमंत्रः कामदं धनदं धर्म्यं पुत्रदं सुखदं तथा
आदित्यप्रीतयेदत्तं प्रतिगृह्णामि मंडकं एवं प्रति संवत्सरं कर्तव्यमिति इत्यादित्यमंडकव्रतं माघशुक्लाष्टम्यां
भीष्माष्टमीव्रतं नारदीये माघे मासे सिताष्टम्यां भाष्मसंतर्पणं देहिज संततिं आप्यविच्छिन्नामिच्छेत् श्रवापरा
जयं पादोपि माघे भासि सिताष्टम्यां संततिं भीष्मर्तपणं श्राद्धैव त्रये कुर्युस्ते स्युः संततिं भागिन इति अत्र
श्राद्धं काम्यं तर्पणं तु काम्यं नित्यमपि ब्राह्मणाद्या श्रेयवर्णादिदुर्भीष्माय नोजलं सवत्सरकृते तपापुण्यं नश्यति
सत्तमेति इति मदनरत्नवचनात् इदं च जीवत्पितृकेनापि कार्यं जीवत्पितापि कुर्वता तत्तर्पणं यमभीष्मयो

रिति पाद्मदयनात् । यत्तु सपितुः पितृकां ध्येयं नानाधिकारः कथंचन इति निषेधः । स्वतद्व्यतिरिक्तपितृकार्थपरः । एत-
न्नाप स्वयनेतेनापिकार्याभितेति निषेधसिद्धौ दिवादासीये मन्त्राश्च महाभारते । श्रीष्मः शांतनवो वीरः सत्यवादी-
जितेन्द्रियः । आभिरद्विरवाप्तो पुत्रपौत्रौ त्रैपिस्तांगतः । वेयाध्रपदगोत्राय सांकृतिप्रवराय च । अपुत्राय ददास्येत-
त्सलिलं भीष्मवर्मणः । वसूनामवताराय शंतनोरात्मजाय च । अर्घ्यं ददां मिभो मायश्चावालब्रह्मचारिणे ॥ साधु-
कुनवं मोमहानं दात्रोक्ता । नारदाये माये मासेतुयाशुक्लानवमीलोकपूजिता । महानं देति साख्याता महानंदकरी-
नृणां । तस्यां स्नानं तथादानं जपो होम उपायपणं । सर्वमक्षयं तां याति नात्र कार्या विचारणेति ॥ माघशुक्लदशम्या-
मांगिरसदेवानां पूजोक्ता । नारदाये माघशुक्लदशम्यां तु सोपासो जितेन्द्रियः । देवानां गिरसो नाम दशसंभ्यकप्रपु-
जयेत् । कृत्वा स्वर्णमयान् विप्रं गंधाद्यैरुपचारकैः । आत्मा ह्ययुर्मनुदंशोः । मद्प्राणस्तथैव च । हविष्मांश्च गवि-
ष्ठश्चंदनः सन्त्यश्चेतदश । दशविप्राभोजयित्वा मधुराग्नेन नारद । मूर्तिस्तिभ्यः प्रदद्यात् । स्वर्गलोकां तथैव क्रमात् ।
इत्यांगिरसदशमीव्रतं ॥ अथारोग्यदशमीव्रतं । सनत्कुमार उवाच । अथ त्वं शृणु देवर्षे दशमीव्रतमुत्तमं । सर्वरोगा-
शमनं सर्वपुष्टिप्रदं शुभं । व्रतमेतन्महाबुद्धे कार्थ्यभारोग्यमिच्छता । सर्वदा कार्थ्यमेति ह्यलिप्सतां च रज्ज्वितं उप-
वासश्च कर्तव्यो नवम्यामिपि मानद । दशम्यां च कृतस्नानो मंगलाय तनं हरिं । देवमिदिरया साद्धैव्यात्वा जगतां पतिं
वैनतेयं भुजाशक्तं वनमालाविभूषितं । शंखचक्रगदापद्मशङ्खगोसिं धरमच्युतः । फलैश्च मधुरैः पुष्पैः पात्रसेनसम-
येयत् । अत्रतः स्थापयेत्कुर्भंतीथो यनपूरितं । तस्मिन्नावां हयेत पंचचक्रादीन्यायुधानि च । चक्रगदामुशालधनुः
शार्ङ्गगोणीतिहेमाद्रिः । पूजयेद्भक्तकुसुमैर्गुग्गुलैः स माहितः । द्रोणमात्रा तैलैः रज्जुं कारयेद्दज्जिनोपरि । तस्मिन् नष्ट-
दलपद्मसौवर्णीहिनिधाय च मनः । पठानां द्रियाणि प्राणवुद्धिदलेष्वथ कर्णिकायां तथा काले । क्रमेणैवं समयेयत्

मनःश्रोत्रं च त्वं कक्षाज्ज्ञाघ्राणप्राणेषु बुद्धिरिति क्रमात् पूर्वादिदलेषु अनामयानिति छेतुप्राणाश्च विरसं स्थिताः
अनाकुंलाचमेबुद्धिः सर्वस्युर्निरुपद्रवः मनसा कर्मणा वाचामया जन्मनि जन्मनि संचितं क्षपयत्येवः काला
त्मा भगवान्हारिः इति संप्राप्त्यं गुरवे स दक्षिणे मुपस्करं दत्त्वा ब्राह्मणो न्पायसादिसदन्नेन भोजयित्वा
आचार्येण मंत्रपरायणपुरःसरं स्नापितो अवशिष्टेनान्नं गुर्वनुज्ञापुरःसरं बांधवैः सह भुङ्क्तो नियमानुत्सृजत
एवं कृतं क्षिप्रमारोग्यं भवतीति गरुडपुराणोक्तमारोग्यदशमीव्रतम्
दशमीभ्यां न वीरमित्रोदये हेमाद्रौ सिंहासनस्थिता शुभ्रादशमी पीतकुंडला ज्ञानमुद्राभया चैव पीतवस्त्राब्ज
मालिनी १ कृष्णवर्णालुलायस्थादशमीदंडपात्रिणी अथ विष्णुधर्मोत्तरोक्तं धर्मव्रतत्रयं शुक्लपक्षे दशम्यां
कार्त्तयं मार्कण्डेय उवाच शुक्लपक्षे दशम्यां च सोपवासस्तु मानवः धर्मसंपूजयेदं सर्वलोकसुखाहं मार्गशी
र्षादथारभ्य नित्यमेतदरिंदमं ततो गंधनं स्कारधूपदोपान्नसंपदा संपूज्य सर्पिषा वह्नौ हुत्वा विप्रान् प्रपूजयेत् ब्र
ह्मते पयस्विर्नीगां दत्त्वा श्वमेधफलं प्राप्नोति कृष्णपक्षे तथाप्येतत्कृत्वा संवत्सरं व्रतं राजसूयमवाप्नोति कुलमुद्धरते
स्वयं कृत्वा पक्षद्वयेप्येतद्व्रतं नृजसत्तम राजसूयां श्वमेधम्यां फलं प्राप्नोत्यसंशयं इदं व्रतं शुक्लायां कृष्णा
यां द्वयोर्वै ति त्रीणि व्रतानि च स्वर्गलोकं मवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकं धर्मे मतिर्भवेत्स धर्मप्राप्नोति मानवः यत्र य
त्राभिजायेत तत्र धर्मपरो भवेत् आरोग्यं मायुष्यं करग्रशस्यं ज्ञानं प्रदं पापविनाशकारि कर्तव्यमेतत्पुरुषैर्ध्यात्वा
त्पूज्यो हि विष्णुर्भगवान्सं धर्मः इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं धर्मव्रतत्रयं अथ भाविष्योत्तरे यमव्रतं दशम्यां यमउद्दिष्टः
सर्वव्याधिहरो ध्रुवं मूलमंत्राः स्वसंज्ञाभिर्गमंत्रांश्च कीर्त्तिताः मूलमंत्राः प्रधानमंत्राः अग्रमंत्राः परिवारदेवता
मंत्राः पद्मपत्रे पुपरिवारं सहितं कर्णिकां स्थितं यो शं कृत्वा गंधादिभिः संपूज्य समिक्षी रात्रिदधिमिक्षिकादिर्केः

होयकुर्व्यात् अत्रादौ पूजा ततो घृताक्तधान्यहोमस्तत आज्यधारादिहोमः इति भविष्योक्तोक्तं यमव्रतं ५ अथ विश्व
 व्रतम् पुलस्त्य उवाच दशम्यामेकभक्ताशसिमां तदशधेनवः दिशश्चां चनीर्दद्यान्नारीरूपमर्हपिते तिल
 द्रोणोपरिगताः सर्वभौमोभवेद्वृषः एतद्विभ्रतं नाम महापातकनाशनं इति पद्मपुराणे क्तं विश्वव्रतम् अथ द
 शोदित्यव्रतम् कश्यप उवाच भानुवारे सिते पक्षे दशम्या चैव नारद प्रातः काले यमध्यान्हे स्नानं कुर्याद्यथाविधि
 स्नानं दद्यादिव स्वातेतिर्थे प्रस्त्ववेतथा विधाय नित्यकर्मणि तर्पयेत्पितृदेवताः तत आगत्य स्वर्गे हे स्थांडिल
 कारयेच्छुभम् तस्योपरि न्यसेत्पद्मं द्वादशारं प्रकीर्तितम् ततः पूजा प्रकर्तव्या गगनस्त्वस्य क्रमेण च सूर्यपूजनं
 सौरमंत्रैरावाहनादि षोडशोपचारैः कार्यं तद्यथा नमः सवित्रे आवाहनम् आसनं पाद्यं अर्घ्यं आच
 मनं स्नानं वस्त्रं यज्ञोपवीतं गंधाशतपुष्पधूपदीपैर्नैवद्यफलतांबूलदक्षिणाश्च विसर्जनम् ततो दुर्मुखादिपूजनम्
 कूर्णवृणोदशपुत्रिकाः कुर्यात् दुर्मुखायै नमः दीनवदनयै नमः मलिन्यै नमः सुबुद्धिनाशिन्यै नमः हि
 स्त्रायै नमः दुष्टायै नमः मित्रविरोधिन्यै नमः उच्चाटकारिन्यै नमः बहुचिंताप्रदायै नमः एभिर्नाममंत्रैः प्र
 तिष्ठापूजां च कृत्वा गोमयेन लेपयेत् ततः प्रार्थना नित्यपापकरे पापे देवद्विजाविशोधिनि गच्छत्वदुर्देशे दि
 नित्यं शोस्त्रविरोधिनि इति विसर्जनम् दशग्रंथिसमायुक्तं दशसूत्रोपशोभितं ङोरं कंतुं प्रतिष्ठाप्य करे वंध्वा प्र
 पूजयेत् सौरमंत्रेण षोडशोपचारैर्दशैरकपूजनम् ततः क्षमापयेद्वेवं भास्करं च दिशाकरं दुर्दशानाशनं देवां जित
 पेद्विभ्रूपिणम् अर्चनेन नमस्कारः अथ वायने मंत्रः ॥ फलानां दशकंदद्याच्छात्रियाय कुटुंबिने दक्षिणासाहित्ये
 न प्रोतो भव दिवाकर भास्वरं विद्विदां चंद्रव्यस्यो भास्करः स्वयं भास्करस्तारको भाभ्यां भास्कराय नमोस्तुते
 अर्चनेन वायनदानम् अथ दशपूजनम् कुंड्यस्थाने चंदनेन कारयेद्दशपुत्रिकाः सुबुद्धिदायिन्यै नमः सुखं का

रिप्येनमः सर्वसंपत्तिर्दायेनमः इष्टभोगप्रदायेनमः लक्ष्म्येनमः कांतिदायेनमः दुःखनाशिन्येनमः पुत्र-
 दायेनमः विजयायेनमः धर्मदायिन्येनमः एभिर्नाममंत्रैः षोडशोपचारपूजां कृत्वा अर्थप्रार्थना विशुद्धव-
 सनादयोऽसर्वाभरणभूषिता ध्यायेद्दशदिशं देवीं विरदायैभयप्रदाम् इति ध्यानम् इत्येवं पूजनं कुर्यात् अथ कथा
 सप्तउवाच मेरुपार्श्वे भद्रपीठे सुखासीनं जगद्गुरुं कश्यपं सृष्टिकर्तारं तापसं शुद्धमानसं नारदो वैष्णवश्चेष्टस्त्रैलोक्य-
 क्यश्चर्मणः प्रियः कदाचिद्दुर्दशां प्राप्ता कश्यपं शरणगतः नारद उवाच देवदानवगंधर्वाः क्रुपिपन्नगमानवाः स्त्र-
 ष्टांसि सर्वभूतानां धर्मो धर्मवतांवर दुष्टग्रहाभिभूतानां दुर्दशाहते चेतसां रतुत्वा विज्ञापयामीह कश्यपं धर्म-
 यत्सलम् कश्यप उवाच देवानां दुर्दशां चैव जायते ब्रह्मवादिनां प्रसन्नो ह मुनिश्चेष्टलोकानां हितकाम्यया ना
 रद उवाच देवदानवगंधर्वा मानवाश्च विशेषतः प्राप्तास्तु दुर्दशां किनकेन मुक्ता भवंत्युत कश्यप उवाच साधुष्टं महा-
 भागजगदानंदकारकं वक्ष्ये सौरत्रतं पुण्यं दुर्दशानां शनं परं दशाकरं हि भूतानां मनोरथफलप्रदं भानुवारे सिते
 पक्षे दशम्यां चैव नारद प्रातः काले तथमध्यह्ने स्नानं कुर्याद्यथाविधि भानुं ध्यायेत् तस्मिन् चैवैन्यविनाशनं सू-
 र्यपूजां प्रकर्तव्या तथा गंधानुलेपनैः उपचारैः षोडशभिर्नैवेद्यैस्तु फलादिभिः वहिर्देशे लिखत्कृष्णादुर्दशादशपुत्रि-
 काः पूजयेत्ताः प्रयत्नेन गंधपुष्पादिभिर्वह्निः पूजयेद्दुर्दशास्तत्र लिखित्वा दशपुत्रिकाः दुर्मुखादीनवदनाम
 लिनीसत्त्वनाशिनीं सुबुद्धिनाशिनीं हिंसादुष्टां मित्रविरोधिनीं उच्चाटन करीनाम बहुचिंताप्रवर्धिनीं एताः पू-
 ज्याः कृष्णवर्णा भक्तियुक्तेन चेतसा आदौ पूज्याः प्रयत्नेन गोमयेनानुलेपयेत् नित्यं पापकरे पापे देवा द्विजवि-
 रोधिनि गच्छन्तु दुर्दशे देवि नित्यं शास्त्राविरोधिनि अनेन प्रार्थयमानाश्च विसर्ज्याश्च प्रयत्नतः ततः पूजाप्रक-
 र्तेन व्याडोररूपधरस्य च दशम्यां सप्तम्यां युक्तं दशसूत्रोपशोभितं डोरकतु प्रतिष्ठाप्य करे वध्वा प्रपूजयेत् आवाह

नादिदानांतं पूजनं कारयेत्ततः भक्तिभावे च दनेन लेखे दशपुत्रिकाः सुबुद्धिदा सुखकारी सर्वसंपत्प्रदायिनी इष्ट
भोगप्रदालक्ष्मीः कीर्तिदा दुःखनाशिनी पुत्रप्रदा च विजया दशमी धर्मदायिनी एताभिर्नाममंत्रैश्च पूजयेच्चष्ट
धर्मकृत् प्रष्टिष्ठा पूजनं कुर्व्यान्नेवैवं च यथाविधि ततः प्रार्थयेत्क्षमाप्येव भक्तानुग्रहकारिणीं विंशुद्धवसनं दि
वीं सर्वाभरणभूषितां ध्यायेद्दशदशां देवीं वरदां चाभयप्रदां इति ध्यानप्रकुर्वीत दशायास्तु प्रयत्नतः फलकै
दंशसंख्याकैर्भुजीत तैलपाच्यैः एवं व्रतं प्रकर्तव्यं दशाकारकं मुत्तमम् नारद उवाच कथं स्वप्नप्रसादेन व्रतं मत्त
पोधन दशाव्रतं कृतं केन कस्य तुष्टो हि भास्करः कथं पउवाच पुराभून्नलभून्पालश्च ऋक्वर्त्तौ स धार्मिकः राज्यश्च
ष्टोदशाहीनो ह्येतैर्नैव हिनारद तेनापि पूजितः सूर्यो व्रतं कृत्वा प्रयत्नतः दुष्टशाना शीयवानुप्रां साराज्यी श्रयास
तंतं श्रद्धापरे विप्रपांडवो दुदंशान्वितः भ्रममाणं वने धोरे प्राप्त सत्यवतीमुतं अभिवाद्य मुनिश्चेष्ट सर्वज्ञकरुणा
न्वितं धर्मराज उवाच राज्यश्चेष्टोदशाहीनो जातो हं केन कर्मणा प्रत्युपायं हितं ब्रूहि राज्यप्राप्तिकरं मुने क्ष
णध्यात्वा मुनिश्चेष्टोदृष्ट्वा सूर्यं दशाकरं दशाव्रतं प्रकर्तव्यं प्रयत्नेन नराधिप एतद्व्रतस्य सामर्थ्यात् प्राप्स्यसे वसुधा मि
माम् व्यासस्य वचनं श्रुत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः व्रतं कृत्वा प्रयत्नेन चतुर्भिर्धौतृभि सह व्रतस्य तस्य सामर्थ्यो
त्प्राप्तं राज्यो वभूवह श्रुत्वं वनारदो वाक्यं पुनः प्रच्छ सारवित् नारद उवाच केन कर्म विपाकेन दुदंशा प्राप्य
ते नरः जायते मुनिशार्दूल तत्त्वतस्तद्वत्स्वमे कथं पउवाच तु पभस्मास्थिमुशालकदाचिच्छेद्येन्नरः कुत्रागं
रजकीं वृक्षांशुपोनिं ब्रजे च द्रा अयोनीं गुदगामी च ब्राह्मणी गमनेन च सध्यामुपर्वसमये रमते च रजःदलां
पितृमातृपरित्यागी स्वामिनं सकटे त्यजेत् त्यजेद्वा धर्मपत्नीं च दुदंशा प्राप्य ते नरैः तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन न्यायमग
रतो भवेत् - आपुर्दंशा ततो राज्यं न्यायमार्गेण वर्तते इति स्कंदपुराणे कश्यपनारदसंवादे दशादित्यव्रतम् ॥

पक्षद्वयगतसुसर्वास्वपिदशमीपुतिथिपत्वेनांतकः सदापूज्यः इतिदशमीव्रतम् माघशुक्लजयैकादशीव्रतं
 नारदये ॥ माघशुक्लैकादशीतुजयास्यांसमुपलभ्यैव प्रातर्हरिदिनेभ्यश्चेत्तुश्रीपतिंपुरुषोत्तमं भोजयेद्वक्षिणांदि-
 त्वोविप्रान्विज्यंस्वयं ततोभुंजीततच्छेषप्रयतोनिजवांधवैः य एवंकुरुतेविप्रव्रतकेशवतोपणं सभुक्तेहवरान्भो
 गान्तेविष्णुपदं व्रजेत् ॥ अथास्याः कथा ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ साधुकृष्णपरब्रह्मन्नादिदेवजगत्प्रभो स्वेदजाश्च
 दुजाश्चैवंद्विजाश्चजरायुजाः तेषांकर्त्ताविकर्त्तात्वंपालकः क्षयकारकः माघस्यकृष्णपक्षेतुपट्टितलाकथितात्व-
 यी शुक्लचैकादशीयाचकथयस्वप्रसादतः किंनामकोविधिस्तस्याः कोदेवस्तत्रपूज्यते ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 कथयिष्यामिराजेंद्रशुक्लामाघस्ययाभवेत् जयनाभेतिविख्यातासर्वपापहरापरा पवित्रांपापहर्त्रीचकाम
 दामोक्षदान्णां ब्रह्महत्यापहंत्रीचपिशाचत्वविनाशिनी नैवतस्याव्रतेचीर्णेप्रेतत्वंजायतेदृणां नातः परतराका
 चिदपिपद्मीमोक्षदायिनी एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्त्तव्यं प्रयत्नतः श्रूयतांराजशार्दूलकथांपौराणिकींशुभां-
 पंक्त्यांस्वैयपुराणेचमहिमाकथितामया एकदानाकलोकेवाइन्द्रोराज्यंचकारह देवास्तत्रसुखेनैवनिवसन्तिमनो-
 रमेपीयूषपाननिरताश्चप्सरोगणसेविताः नंदनार्यंवनंतत्रपरिजातोपशोभितं रेमुस्तत्रसंमताञ्चअप्सरोभि
 दिवौकसः एकदारममाणोसौदेवेंद्रः स्वेच्छयानृप वर्तयामासहर्षतुपचाशत्कोटिनायकः गंधर्वास्तत्रगायन्ति-
 तन्मध्यपुष्पदंतकः चित्रसेनस्तुनाम्नावैतत्रास्तेतत्सुतस्तथा मालिनीतिचनान्नातुचित्रसेनस्ययोपिता मालि
 न्यैर्तुसमुत्पन्नाकन्योपुष्पवतीशुभा पुष्पदंतस्यपुत्रौवैमाल्यवान्नाम्नामतः पुष्पवतीचतेनैवमाल्यवतीतुमोहिता
 कामवाणैः सुतीक्ष्णैश्चविह्वंगीसाबभूवुह तयाहवैः कटाक्षैश्चमाल्यवांश्चवशीकृतः लावण्यरूपसंपन्नातस्या-
 रूपं नृपंशृणु ॥ बाहूतस्यास्तुक्रमेनकंठपाशीकृताविव चंद्रवद्भद्रदंतस्यानैवैककर्णायतेतथा कर्णौसंशोभितौतस्याः

कुंडलाभ्यां नृपेत्तम - कंबुग्रीवायुतासेवदिव्याभरणभूषिता पानोन्नतौ कुचौ तस्यामुष्टिग्राह्यं तु मध्यमं नितंबो-
 विपुलस्तस्याविस्तीर्णजघनस्थलं चरणौ शोभमानौ चरकोत्पलसमधुती गायमानौ चतौ तत्र अश्वत्थरो गणसंगतौ-
 मदं नातिपरीतांगौ परस्परवशानुगौ परस्परानुरागेण मोहितौ मदद्विलौ मधवं तं न जानातिः काममार्गणमोहितौ
 नरागशुद्धिमायातौ कामस्य वशवार्त्तनौ कुपितो मधवानाहमाल्यवंतं सुरागिणं धिक्कांपापं दुराचारं यस्य पापे रता-
 मतिः - अशपञ्चातिकोपात्तां माल्यवंतं पुरंदरः पिशाचवं गच्छ मूढमाल्यवत्यासहानया एवं शप्तौ तु शक्रेण पेतु-
 धीरणीतले - मर्त्यलोके मनुप्राप्तौ भुंजानौ कर्मणः फलं एवं मधवता शप्तौ चातिदुःखितमानसौ हिमवंतं गिरिप्रा-
 ण्तां विद्रुशापविमोहितौ उभौ पिशाचतां प्राशौदारुणं दुःखमेव च संतप्तमानसौ तत्र महादुःखगता वृभौ - गंधर्व-
 त्वं चोप्सरा त्वं न जानातीति मोहितौ पीडयमानौ निदाघेन तु पारपवनेन च दंतघर्षं प्रकुवाणौ रोमांचितवंपुर्धरो सपि-
 शाचस्तदा प्राह स्वांतु पत्नीं पिशाचिकां किमावाभ्यां कृतं पूर्वपापैर्वैलोमहर्षणं येन प्राप्तं पिशाचत्वं दुःखदुःकृतकं
 मंणा - नराणामथ मम त्वापि शाचत्वाच्च दुःखितौ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पापैर्नैव समाचरेत् इति चिंता परौ तंत्रसं-
 जातौ दुःखकारिणौ देवयोगात्तयोः प्राप्तामाघस्यैकादशीसिताजयानामेति विख्यातां तिथिनामुत्तमातिथिः
 तस्मिन्दिने तुतौ पार्थसर्वाहारविवर्जितौ चिंतयानौ च नृपतेजलपानविवर्जितौ नक्ततो जीवधातोहि न पत्रफलभक्षणं
 अर्थं यस्य समीपे तु पतितौ दुःखसंयुतौ रविरस्तं गतोरजस्तथैवास्थितयोस्तयोः संप्राप्तां च निशाघोरादां रु-
 णां शीतकारिणी - चेपमानौ तुराजस्तौ सुखार्थमिथुनकृतौ परस्परं संलग्नग्रात्रयोर्भुजयोरपि न निदानरतिस्त-
 न्नतौ सोऽस्य मविदतां एव तौराजशार्दूलशापेन नैद्रस्य पीडितौ एव तयोर्दुःखितयोर्निजगमतदानिशा मातुल्यं यो
 देवो जातौ धादशीदिवसागमे मया तुराजशार्दूलतयोर्भक्तिर्दुताहृदि - जयायास्तु तत्र ते चीर्णरात्रौ जागरणे कृते - त

स्माद्भूतप्रभावाच्चयथाह्यासीत्तथाशृणु द्वादशोदिवसेप्रातः प्राक्किणेतुप्रजायते विष्णोः प्रभावाच्चपते पि
 शाचत्वतयेगितं पुण्यवतमाल्यवाश्रयपूर्वभूतः पुनस्ततः स्नहयुतौपूर्वालकारधारिणो विमानमधिरू
 ढौताश्रप्सरेगणसेवितौ स्तूयमानौतुगंधैर्वस्तुवरुप्रमुखस्तथा हावभावसमायुक्तौगतौनाकेमनोरमे देवद्र
 स्याश्रितोराजन्प्रणामचक्रमुदा तथाविधौतौदृष्टमघवाविस्मितोब्रवीत् वदतांकेनपुण्येनपिशाचत्वाविनिर्गतं
 ममशापवशात्तांकेनदेवेनमोचितौ माल्यवानुवाच वासुदेवप्रसादेनजयायास्तुव्रतेनच पिशाचैर्वंगतंत्वा
 मिस्त्वभक्तिप्रभावतः प्रतिश्रुत्यवचस्तस्यप्रत्युवाचसुरेश्वरः पवित्रपावनौजातौवदनीयौसमापिच हरिवासरक
 तैरोविष्णुभक्तिपरायणौ हरिवासरकर्तारोविष्णुभक्तिपराश्रये अस्माकमपितेतमत्याः पूज्यावद्यान
 संशयः विचचारयथासौख्यपुण्यवत्यासुरालये एतस्मात्कारणाद्राजन्कृतव्याहरिवासरः जयाव्रतंतुरा
 जेद्राजहत्यापहारक सर्वदानानिदत्तानियज्ञास्तनकृतानपु सर्वतथैपुसुस्नातःकृतयेनजयाव्रतं यःक
 रेतिनरोभक्त्याश्रद्धायुक्तोजयाव्रतं कल्पकाटिशतयावृकुठमादेतद्भुवम् पठनाच्छ्रवणाद्राजन्नाग्निष्टोमफल-
 लभेत * इतिभविष्योत्तरेपद्मपुराणेचमाधशुक्लाष्टमोऽध्यायः ॥ १३ ॥ इयंकल्पांतरेभीमसेनोपोषिताभीमसेनेति-
 चलोकेविख्याताऽस्याःकथापुराणांतरेज्ञेया वर्तयामास हद्वादशीव्रतं वाराहपुराणे दुर्वासाउवाच एवं
 माघेसितेपक्षेद्वादशीधरणीभूतः वाराहस्य स्तेतस्सुतस्तथा पुण्यपरमपावनं प्रागुक्तेनविधानेनसंकल्पस्तानमेवच
 कृत्वादेवंसमभ्यर्च्यएकादश्याविचक्षणः स्युप्तोर्ध्वमस्तेतमचयित्वाच्युतंनरः पश्चात्तस्याग्रतःकुम्भजलपूणेतिवि
 न्यसेत् वाराहायेतिपादौचमाधवायेतिवैकादश्याहवैःकटयैतिजठरंविश्वरूपैःपुरोहरेः सर्वज्ञायेतिवैकंठप्रजा-
 नांपतयेशिरः प्रद्यम्नायेतिचभजौदिव्यान्नायः विविच च कामनोन्वायंशंखंचएवाचनेविधिः एवमभ्यर्च्यभि-

धावीतास्मिन्कुम्भेतुविन्यसेत सौवर्णरौरे चिवाशक्त्यायात्रचभक्तिः सर्ववैजस्तुसंपूर्णस्थापयिन्वाविचक्ष-
 णः तत्रशक्त्यासौवर्णवाराहंस्थापयेद्बुधः दंष्ट्राग्रेणोद्धृताष्ट्वासिपर्वतवनद्रुमा माधवंमधुहंतारं वाराहं रूप-
 शालिनं सितवस्त्रयुगलत्रत्नाद्याभावेतुवैणवे स्थाप्याचयेद्बुधपुष्पेनैवैधिविधेः फलः पुष्पमंडपिकांकृत्वाजा-
 गरंतत्रकारयेत् प्रादुर्भावाहरेस्तत्रकारयेद्गोपयेद्बुधः एवंसस्तूयमानस्यप्रभोतेभ्युदितैरवौ शुचिः स्नातोहरि-
 पूज्यब्राह्मणायानिवेदेयेत् एवविधानतोदत्वाहारवाराहरूपिणं वेदेवदांगविदुपेसाधुवृत्तायधीमते वि-
 ष्णुभंक्तयविप्रपैर्विशेषेणतुदापयेत् ब्राह्मणायभेदेद्वयफलतस्तयनिशामय इहजन्मनिर्साभाग्यंश्रृंकांतिस्तुष्टि-
 रेवच ज्ञानवान्पुत्रवान्भोगीऽपुत्र पुत्रवान्भवेत् इतिवाराहपुराणे धरणीत्रितपु वाराहद्वादशीत्रतम् *
 माघशुक्लद्वादश्यांतिलद्वादशीत्रतम् तस्यांतिलैः स्नात्वातिलैर्विष्णुमभ्यर्च्य तिलतैलेनदीपंदत्वा तिलनैवेद्यम्
 तिलदानंचकृत्वा तिलान्भुजीत तदुक्तं ब्रह्मपुराणे माघेशुक्लद्वादश्यांयमोहिभगवान्पुरा तिलानुत्पादया-
 मांसतप कृत्वासुदारुणं राजादशरथोभूमौतस्यांतानवतारयत् तिलानां माघिपत्येतुर्विष्णुस्तत्रकृतः सुरैः
 तस्यामुपोषितः स्नातस्तिलैस्तत्स्थंयजेद्धारं तिलतैलेनदीपाश्रदेयादेवगृह्यथ निवेदयेत्तिलानेवहोतव्या
 श्रुतथातिलातिलान्दत्त्वाचविभ्रेभ्योभक्षयेच्चतिलानिह इतिब्रह्मपुराणोक्तंतिलद्वादशीत्रत इयंचपद्मपुराणे
 भीमद्वादश्यंका यथोक्तं त्वयाकृतमिदंवीरतवनान्नाभाविष्यति साभीमद्वादशीनामसर्वपापहराशुभेति
 हेमाद्रौ इयंपूर्वयुताग्राह्या एकादश्यांचकेशवमितिसंकरेपमंत्रालिगात् भीमद्वादशीकथाम
 विज्येतिरे श्रीकृष्णउवाच विदुर्भाधिपतिः श्रीमानासीत्पूज्य सुधार्मिकः धर्मविद्वर्मकर्त्ताचशास्त्रदृष्टेनवर्त्मना
 दमयंत्यापितापूर्वनलस्यश्वशुरोभुवि सत्यवाग्दानशीलश्चप्रजापालनतत्परः आजगाममहाभागः पुलस्त्यो

ब्रह्मणः सुतः । सर्वज्ञानविधिः । श्रीमांस्तीर्थयात्राप्रसंगतः तमागतमथोद्वह्योनिमकल्मषं उत्थायप्रद
 दोराजास्वमासनमभीप्सितं अर्ध्यपाद्यचयत्किंचित्तस्मैतत्प्रददौ प्रभुः । राज्यचैवात्मनासाधनिवेद्यसुकृतांजलिः
 तेनैवाभ्यनुज्ञातो निपसादवरासने पप्रच्छकुशलं राजन्देशे जनपदे तथा धर्ममातिस्तेरमेतकञ्चित्पार्थिववर्तते राजोवाच सर्वत्रकुश
 पुलस्तप उवाच कञ्चित्कुशलं राजन्देशे जनपदे तथा धर्ममातिस्तेरमेतकञ्चित्पार्थिववर्तते राजोवाच सर्वत्रकुश
 लं ब्रह्मन् ये पां कुशलमिच्छसि तवागमनजेनाहङ्गावितोमृतवारिणा एव तौ संविदं कृत्वा संभाष्याथ परस्परं रेमाते
 पूर्ववृत्ताभिः कथाभिरितरेतरं ततः कथांतरैराजा पुलस्त्यं जातविस्मयः पप्रच्छ सर्वलोकस्य हिताय जगतः पतिः
 राजोवाच भगवन् प्राणिनः सर्वे ससाराण्येव मध्यगाः दृश्यंते विविधैर्दुःखैः पीडयमाना देवानि शंकरकेगर्भासे च
 व्याधिभिर्जरया तथा तथैवैष्येवियोगादिदुःखदौर्गत्यसंभवैः लालप्यमाना च हवः परापिंडोपजीविनः एवंविधा
 न्यनेकानि दुःखानि मुनिपुंगव दृष्ट्वा हि नानितान्येव भृशमेव्यथितमनः तेषां दुःखाभिभूतानां प्राणिनां भुवि मानद
 उपकारकरं ब्रूहि ममानुग्रहकाम्यया उपवासं व्रतं चापि दानं वामुनिसत्तम स्वल्पायासेन येनेह जायते चमहत्फ
 लम् - ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानां मुत्तमं व्रतं यामुपोष्पनदुःखानां भाजनं जायते
 क्वचित् माघमासे सिते पक्षे द्वादशीयाच सा स्मृता तस्यां जलाद्रवसन उपोष्य सुखभाग्भवत् शृणुराजन् नवहितो
 व्रतं पापप्रणशनं तव शुश्रूषणा द्वाच्यं मया ज्येष्ठतन्त्रसंशयः अदीक्षिता धनोदेयनां शिष्याय कदाचन विष्णुभ-
 क्ताय दत्ताय धर्मनिष्ठाय चैव हि वाच्यमेतन्महाराज भुवि नान्यस्य कस्यचित् ब्रह्महागुरुधाती च गोघ्नः स्त्रीघात-
 कस्तथा कृतघ्नो भिन्नधुक् क्रूरो न शोभन्न व्रतस्तथा मुच्यते पातकैः सर्वैः व्रतेनानेन भूपते शुद्धेतिथौ मूहूर्ते च मण्डपकारये
 द्युःदशहस्तप्रमाणेन देशे पूर्वोत्तरे तथा तन्मध्ये होहस्तं तु विदिकां परिकल्पयेत् श्लक्ष्णां सुकुट्टिमां भूमिवेद्यां कृत्वा

प्रयत्नतः विलिखेन्मण्डलं तत्र पंचवर्णं विधानतः ब्राह्मणो वेदसंपन्नो विष्णुभक्तो जितेन्द्रियः पंचवर्णशतित्वज्ञः स्वाचार
 निरतस्तथा कुंडानिकल्पयेत्तत्र अष्टौ चत्वारि यापुनः ब्राह्मणां स्तेषु यं जीतवान् श्रुणिकान् शुभान् मध्ये च मण्डलस्याथ
 कर्णिकायां जनार्दनं प्रत्यङ्मुखं न्यसेद्वचनं बह्वर्हदम् पूजयित्वा विधानेन शास्त्रोक्तेन विचक्षणः गंधैः पुष्पैस्तथा
 धूपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि एवं संपूज्य देवेशं ब्राह्मणैः सह दैक्षिकैः न्यसेत्स्तं बह्वयं पश्चात्तिर्यक्काष्ठसमन्वितं देवस्याभिमुखं
 तत्र आपि ठपरिकल्पयेत् पटत्रिंशदंगुलं शुभं चतुरस्रं समंततः तत्र शिख्यं समालंब्य सुष्ठु तं सुहृदं नवं आरोपयेद्दध
 दंतत्रयादंशं तच्छृणुष्व मे कलधौ तंतथारौप्यं ताम्रं वाप्यथ मृगमयं सर्वलक्षणसंपन्नं दंडं व्यंगं विवर्जितं तं सहस्रस्त्र
 वं कुर्व्यात्सलिलं वस्त्रगालितं होमार्थं कल्पयित्वा पिपालाशीसमिधास्तथा तिलान्घृतं तथा क्षीरं शुभं पत्राणि चैव हि
 वेद्याः पूर्वोत्तरे भागे ग्रहपठप्रकल्पयेत् तत्र पूज्या ग्रहाः सर्वे ग्रहयज्ञविधानतः पूर्वस्यां दिशि शक्रस्य पूजां कुर्वीत यत्नतः
 दक्षिणस्यां यमस्याथ प्रतीच्यां विरुणस्य च कुवेरस्य तथा दीच्यां बलिपुष्पफलाक्षतैः एवं संभृतं सभारं शुक्लांबरधरं तदा
 समालंब्य शुभं गंधैर्भूषणमंतद्वितं पीठमारोपयेद्युक्तं यजमानोऽपि देवस्य सन्मुखः प्रयतः शुचिः
 उपविश्य पठेन्मंत्रं प्रुरुषोक्तमिदं शृणु नमस्ते देव देवेश नमस्ते भुवनेश्वर व्रते नानेन मात्रा हि परमात्मन्नमोस्तुते तत्रो
 दकस्य धारास्ताः प्रत्यङ्मध्याः समीपतः शिरसाधारयेत्तूष्णीं तद्भतेनांतरात्मना होमं कुर्युस्ततो विप्रादिभ्यः सर्वासु त
 तपराः पठेयुः शान्तिकान्पाठान्विष्णुसूक्तानि यानि च वादित्रैस्ताड्यमानैस्तु शंखभेरिस्वनेन तथा पुण्याहजशब्दै
 श्रवणैश्च निविमिश्रितैः मंगलैस्तु तिसंयुक्तैः कारयति महात्सवं प्रणम्य देवदेवस्य वैकुण्ठस्य महात्मनः हरिं वशा
 दिं कंसं सर्वशत्रुं ब्रह्मणोपरः सौपर्णिकमथास्थानं महाभारतमेव च व्याख्यानकुशलाः केचिच्छावयेयुरतंद्रिताः
 अनेन विधिना सर्वतारां त्रिपुण्यवर्धिनीं यजमानो नयेद्वापान्यावत्सूर्योदयो भवेत् ब्रह्मणा श्रुयिष्यतां त्राजि जुह्वतो

जातवेदसं मंत्रैस्तुवैष्णवैर्द्व्यैः क्षिपयेयुर्महीपते वासुदेवस्य शिरसि वसो धारां प्रापातयेत् ॥ क्षीरेण पयसाराजन्स
 र्वसिद्धिप्रदायिनीं ततः प्रभातसमये यजमानो द्विजैः सह स्नानं कुर्यात्कुरु श्रेष्ठ नद्यां सरसि वा पुनः । गृहे वा शक्तिही
 नस्तु यजमानो ण्यवारिणा ततः शुक्लानि वस्त्राणि परिधाय यतव्रतः आर्घ्यं दद्याद्वाङ्मास्करस्य सर्वविधानं प्रसन्नधीः पुष्पधू
 पेः स नैवेद्यैः पूजयेत्पुरुषोत्तमं हुत्वा हुताशनं भस्म दत्वा पूर्णाहुतिं ततः पूजयेद्वाङ्मास्करस्य सर्वविधानं प्रसन्नधीः पुष्पधू
 द्याभोजनगोदानैर्वस्त्रैराभरणैस्तथा आचार्यैः पूजनीयोत्र सर्वस्वेनापि भारत येन वानुष्ठिमायाति देवतुल्यो गुरुयतः
 वित्तशाल्यविहीनस्तु भक्तिशक्तिसमन्वितः दीनानाथविशिष्टाश्रवां दिनश्रममागताः तेषां गावो हिरण्यं च दद्याच्छु
 ब्देन चेतसा एवं संपूज्य विप्रादीन् भोजयित्वा यथेप्सितान् यथा विभवसारेण पश्याद्भुजं तित्वा ग्यतः हविष्यमन्नं यत्नेन स
 भृत्यः सातिथिस्तथा मयेवं कथितं राजन्वैष्णवास्ते प्रकीर्त्तिताः यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः वाजपेयाति
 रात्राभ्यां ये यजंति शतं समाः सर्वे ते विष्णुयोगेभ्यः कलानार्हतिपौडशीं सप्तजन्मानि सौभाग्यमायुरारोग्यमेव च प्राप्नो
 ति द्वादशीमेतामुप्यविधिवन्नरः मृतो विष्णुपुरं याति विष्णुना सह मोदते चतुर्धुगानि द्वात्रिंशद्विष्णुरूपधुरः सदा
 रुद्रलोकं तथा राजन्युगानि द्वादशैव तु ब्रह्मलोकं तथा त्रीणि सूर्यलोकं ये गेताः पुण्यक्षयादिहा गत्य राजा भवति
 धार्मिकः पृथिव्यधिपतिः श्रीमान् विजितारिः प्रतापवान् ब्रतमेतत्पराचीणसगरेण महात्मना नलेन धुधुमा
 रेण दिलिपिनययातिना एतैश्च पृथिवीपालैः पालिता शेषभूतलैः स्त्रीभिर्वैश्यैस्तथा शूद्रे धार्मिकैस्तु सदानुप
 भृग्वाधैर्मुनिसंघैर्वाह्मणैर्वेदपारगैः त्वया पृष्टेन च मया कथितं यन्नराधिप अद्य प्रभृति चैव यं स्याति यास्पति
 भूतले भीमाख्याद्वादशी चंति कृताभीमेन वैयतः एपापुलस्त्ये मुनिना कथिता कुरु नंदनं यच्चैनां शृणुयात्कुट्या
 द्यत्नाद्वा किं स्वभावतः सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं महीयते सद्रव्येणापि वार्थवित्तशाल्यविवर्जितः विष्णु

भक्तकृतं त्वयं संसारभयभीरुणा ॥ भूमिनयत्किल पुरासमुपेयिता भद्रात्रोगलच्छिशोः शीतलवारिधाराः तां ह्यद-
 शोदंशु मुखारिमुखं स्मरन्त्यः सम्यक्समाचरति पार्थिवविष्णुलोकं इति भविष्योत्तरे माघशुक्लाभीमाद्वा दशी त्रितमम् ॥
 नारदोऽपि माघस्य शुक्लद्वादश्यां शालिग्रामशिलां द्विज अभ्यर्चय विधिवद्भक्त्या सुवर्णतन्मुखेन्यसेत् तां स्थाप्य
 रोप्य पात्रिवासांस्तव स्त्रियुतां वृतां प्रदद्याद्देविदुपेतं च संभोजयेत्ततः पायसान्नेन खंडाप्यसीहेतुन हितेन च एव कृतै-
 कभक्तस्सन् विष्णुर्चिंतनतत्परः वेष्णवंलभते धामभुक्ता भोगानि हिंप्सितान् माघशुक्लत्रयोदश्यां माघत्रिरात्र स्ना-
 नम् नारदयि माघशुक्लत्रयोदश्यां समासमारभ्य दिनत्रयं माघस्नानव्रतं विप्रकार्यं मासफलावहं प्रयागे माघ
 मासे तु ग्रहे रस्नानस्य यत्फलं नार्थमेधसहस्रेण तत्फलं लभते भुवि तत्र स्नानजपो होमोदानं चानुत्पमश्नुते महा-
 माघोऽपु रस्कृत्य स्नायात्तत्र दिनत्रयमिति पादोऽपि माघशुक्लचतुर्दश्यां यमतर्पणमुक्तं नारदयि माघशुक्लचतुर्दश्यां
 यमतर्पणमरितं अनर्कान्भ्युदिते काले स्नात्वा सतर्पयेद्यमं द्विसप्तनामभिः प्रोक्तैः सर्वाद्यो विनिवृत्तये तिलदर्भां युभिः
 कार्यतर्पणं द्विजभोजनं कृशरान्नं स्वयंचापि तदेद्याश्चातवाग्यतः माघपौर्णमास्यां तिलकार्पासकं वलदानं नार-
 दीये पूर्णमास्यां तोमाध्यां तिलकार्पासकं वलं रत्नानि कंचुकोष्णीपपादत्राणानि वंधनं दत्त्वा प्रमोदस्ते स्वर्गे दा-
 नं वित्तानुमारतः यस्तत्र शंकरंदं वपूजयेद्विधिपूर्वकं सोऽथ मेघफलं प्राप्य विष्णुलोके महीयते अस्यां स्नानदाना-
 दिप्राशस्यं भविष्योत्तरे वैशाखी कार्तिकी माघी तिथयो तीव्रपुण्यदाः स्नानदानां विहीनास्तानेनेयाः पांडुनंदने
 ति तथा च तत्रैव माध्यां स्नानं तथा सम्यक्संतर्प्य पितृदेवताः तिलपात्राणि देयानि कंचुकाकं वलास्तथा कर्पा-
 सदानमंत्रवेधेन दानं प्रशस्यते भगिनीभागेनेयानि मातुलानीपितृष्वसा दरिद्राणां च वंधूनां दानं कोटिगुणोत्तरं
 अत्र तिलपात्रदानं ब्रह्मपुराणे ताघपात्रं तिलैः पूर्णं प्रस्थमात्रं द्विजायतु सहिरण्यं च यो दद्याच्छब्दा वित्तानुसा-

रतः "सर्वपापविशुद्धात्मा लभतेतु परांगतिं । अत्रविशेषः ॥ ताम्रपात्रेति लान्कृत्वा पलपोडशकल्पिते । सहिरण्यं स्व
 शंसया वा कल्पिते विधिपूर्वकं विप्राय दत्तं हरति पापं जन्मशतोद्भवमिति कूर्मपुराणात् । तत्रैव तिलपूणिताद्यपात्रं स हि
 रण्यं द्विजातये । प्रातर्दत्त्वा तु विधिवद्दुःस्वप्नं प्रतिहंति सः तिलपात्रं त्रिधा प्रोक्तं कनिष्ठो नमः मध्यमं ताम्रपात्रं दशपलं जघ
 न्यपरि कीर्तितं द्विगुणं मध्यमं प्रोक्तं त्रिगुणं चोत्तमं । स्वर्णमेकं जघन्यं तु द्विगुणं मध्यमं च यत् । त्रिगुणं चोत्तमं तद्वत्सु
 वर्णपरि कीर्तितं । सुवर्णे दक्षिणां दत्त्वा सर्वपापक्षयो भवेत् । अथ तिलपात्रदानमंत्रः । तिलाः स्वर्णे युतास्तुभ्यं प्रद
 चाह्नघनाशनाः । विष्णुप्रीतिकरानित्यमतः शान्तिं प्रयच्छत । गोदानमंत्रः । गवामग्रेषु तिष्ठति भुवनानि चतुर्दश
 यस्मात्तरमाच्छिवं मे स्यादिह लोके परत्र च । और्णवस्तदानमंत्रः । और्णपद्ममनुष्येयं स्वर्णं बीजंतव प्रभो । दत्तं गृहाण
 देवैः पापं मे हरस्त्वरं । मदनरत्ने तु । जीर्णे मे पसमुत्पन्नाशीत दुःख भयापहा । यस्मात्तु वारहारी स्यादतः शान्तिं प्रय
 च्छतु । वस्तदानमंत्रः । शरणं सर्वलोका नालजा संरक्षणं परं । सुवैशीर्धारितं च स्माद्वासः शान्तिं प्रयच्छ मे । रक्तवस्त्रं युगं य
 स्मादोदित्यस्याप्रियं सदा । प्रदानादस्य मे सूख्यं अतः शान्तिं प्रयच्छतु । उपानहानमंत्रः । उपानहौ प्रदास्यामि कंठ
 कादिनिवारणे । सर्वस्थानेषु सुखदे अतः शान्तिं प्रयच्छतं । रत्नदानमंत्रः । यथा सर्वेषु रत्नेषु सर्वदेवाव्यवास्थिताः
 तथा शान्तिं प्रयच्छतु रत्नदाने न मे सुराः । तथा चान्यात्किंचिन्मात्रं दीयते । तस्य मंत्रः । तन्माघस्त्रानि नादेव विप्राणां भू
 तिमिच्छता । स्वल्पदाने पि दातव्यं माधवः प्रीयतामिति । इयं माघपूणिं मामाधानक्षत्रयुता माघी प्रोक्ता । योगविशे
 पेण महा माघीति । तथा च गार्ग्यः । मे पराशौ यदा शौरिः सिद्धे चैव वृहस्पतिः । भास्करः श्रवणक्षेत्रं च महामाघीति सारम्
 तो । महामाघी प्रयागे तु नैमिषे फाल्गुणे तथा । शालिग्रामे महाचैत्री कृत्वा पुण्यं महाफला मिति गार्ग्यं वचनात् । अत्र
 विशेषमाह विष्णुः । माघी मघायुक्ता चेत्तस्यां तिलैः श्राद्धं कृत्वा पुतो भवतीति । ब्रह्मपुराणे । पौर्णमास्यां मघायो गे-

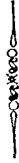
वायसाः पंचजज्ञिरे इंद्राद्वावरुणाद्वायोर्यमादथचनैऋतेः श्राद्धांपितृभ्यः कृताव्य । तलः । पूज्यास्तथा किलेति
ऐंद्रवारुणवायव्यायाम्यनैऋतिकाश्रये वायसाः प्रतिगृह्णंतु भूमादंतमयात्रकं दद्यादनेनमंत्रणतिभ्योभोज्यं
मधुप्लुतं ब्राह्मणान्भोजयित्वा तृभुजितवांधवैः सहेति माध्याह्नातिः स्नानं सर्वपापैः प्रमुच्यते अन्यत्रच माध्या
पूजातु कर्तव्या देवी वैमंगलाय जेतु देवीपुराणे धेनुगुडमर्थीकृत्वामाध्यायश्रोत्ररायणे सर्वकाममवाप्नोति ज्येष्ठां
जलमयी तथा इयमन्वष्टका तत्कृत्यं श्राद्धादि अथमाघस्नानविधिरुच्यते तत्रकालमाह विष्णुः तुलामकरमे
पेपु प्रातः स्नायी सदा भवेत् हविष्यं ब्रह्मचर्यं च माघस्नानं महाफलमिति । अत्र तुलामकरमेपि पितृत्वेन
सौरमास्तकः ब्राह्मे एकादश्यां शुक्लपक्षे पौष्णमासे समारभेत् द्वादश्यां पौष्णमास्यां वा शुक्लपक्षे समापनमिति पाद्वेपि
पौष्णस्यैकादशी शुक्लामारभ्य रथं डिलेशयः मासमात्रं निराहारं निराहारं चरेत् त्रिकालमर्चयेद्विष्णुं त्यक्त
भोगोजितं द्विष्यः माघस्यैकादशी शुक्लायावद्विधाधरोत्तमेति अत्र त्रिकालस्नानं मासोपवासविषयं निराहार इ
त्युक्तेः पृथ्वीचंद्रादये पक्षांतरमाह विष्णुः दर्शवापौष्णमासीं वा प्रारभ्य स्नानमाचरेत् पुण्यान्यहानि त्रिंशतुम
करस्यैवाकर इति अत्र दर्शमिति शुक्लादिमुख्यचंद्रायणाभिप्रायेणेति बालवृद्धयुवानश्च नरनरिणं पुंसकाः
स्नात्वा माघशुभेतीर्थं प्राप्नुवतीप्सितं फलमिति पाद्वे सर्वधिकारिणो ह्यत्र विष्णुभक्तौ यथानुप ब्राह्मे उष्णोद
केन वा स्नानमशक्ये सति कुर्वते दृढे पुसर्वगात्रे पुनोष्णोदकविशेषता वैष्णवाभ्युते गौडनिबंधे स्कांदे पौष्ण्या
तु समतीतायां वद्वति पूर्णमा माघमासस्य तावद्विष्णुपूजाविधीयते । पितृणां देवतानां च मूलकं नैव द्वाप-
येत् । ब्राह्मणो मूलकं भुक्त्वा चरेच्चांद्रायणव्रतं अन्यच्चयातिनरं कक्षवविट्शूद्र एव च वर्जनं यिं प्रयत्नेन मूलकं
मदिरोपमम् यदा गाधेमलं मासो भवति तदा काम्यानां तत्र समाप्तिनिषेधान्मासद्वयं प्रातः स्नानं तन्निश्चयमाश्रयते

५५५ : मासोपवासार्चाद्रादिमलमास एव समापयेत् । तदुक्तं दीपिकायाम् । नियतं त्रिंशद्दिनत्वाच्छुभमावा-
 स्यारभ्य समापयेत् ॥ ५५६ मलिने मासोपवासव्रतमिति । स्नानारंभचमत्राविष्णुनोक्तः तत्र चोत्थाय नियमं गृह्णीत द्वि-
 धिपूर्वकं ॥ ५५७ माघमासि मेषपुण्यं स्नास्येह देवमाधव । तीर्थस्यार्थं जले नित्यमित्सं कल्पयेत्तस्मात् । ततः स्नात्वा
 शुभे तीर्थं दत्त्वा शिरसि वैमृदं । वेदोक्ते विधिराजन् ॥ सूय्यायार्थं निवेदयेत् ॥ पिदद्गणांतर्पयित्वा तु श्रवतर्पयितुं
 जलात् । प्रेत्यहं स्नानं मंत्रश्च पादौ दुःखदारिद्र्यनाशाय श्रीविष्णोस्तौ पणाय च । प्रातः स्नानं करोम्यद्यमाध-
 पापविनाशन मकरस्थे रवौ माधगोविदाच्युतमाधव स्नानेनानेन मे देव यथोक्तं फलदो भव इममंत्रं समुच्चार्य
 स्नानं यान्मौनसमन्वित इति सतौ ब्रह्मक्षत्रविशचैव मंत्रवस्नानमिष्यते तूष्णीमिव तु शुद्राणां तथैव कुरु नदन, नम-
 स्कारोऽथ वा कार्यं सर्वपापौघहानिद इति प्रत्यहं सूय्यायार्थं दानं मंत्रश्च पृथ्वीचंद्रोदये पादौ सवित्रे प्रसावित्रे च प-
 रं यामजले मम त्वत्तेजसा परिभ्रष्टं पापं यातुमहस्त्रयेति स्नानकालश्च सूय्योदय उक्तः त्रिस्थलीसेतौ संप्रा-
 प्ते माघमासे तु तपास्विजनवल्लभे क्रोशंति सर्ववारीणि समुद्रच्छातिभास्करे हनामः सर्वपापानि त्रिविधानि न संशय इति
 नारदोक्तः मकरस्थे रवौ यो हिनस्नात्यभ्युदिरवौ इति माघमासे रटेत्यापः किंचिदभ्युदिते रवौ इति पाद्वचनान्त-
 यो माघमास्युपासिसूर्यं करभितप्ते स्नानं समाचरति चारुनदी प्रवाहे उद्धृत्य सप्तपुरुषान् पितृमातृवंश्यान् स्वर्ग-
 प्रयात्य मरदेहधरो नरोऽसौ इति भविष्यो नरवचनाच्च ब्राह्मेतु अरुणोदय उक्तः अरुणोदये तु संप्राप्ते स्नानं कृ-
 ले विचक्षणः माधवाग्निपुंगव्याय न्यः स्नाति सुरपूजित इति तथा अरुणोदयमारभ्य प्रातः कालविधिं प्रभो, माघ
 स्नानं भवपुण्यं क्रमात्तत्राधारणा उत्तमंतु स नक्षत्रमध्यमं लुप्तं तारकं । सवितर्युदिते भूपततो हनिं प्रकीर्तितमिति
 तेनात्र शक्ताशक्तापेक्षया व्यवस्थेति । इदं च स्नानं प्रयागेऽतिप्रशस्तं । काश्यां शतगुणं प्रोक्तं गंगायामुनसंगमे सहस्र-

गुणितासापिभवेत्पश्चिमवाहिनी पश्चिमाभिमुखीगंगाकालियासंगतायदा ॥ हंतिकल्पकृतं पापं समाघ्रेन प-
दुल्लभेत्यादिपाद्मादिवचनेभ्यः प्रयागासभवेकाश्यादंशाश्वमेधोत्तरस्थप्रयागतीर्थस्नानमुक्तं काशखंडे काश्यप-
द्वेप्रयागेयेतपसिस्नानातिमानवाः दशाश्वमेधजनितं फलेत्पांभवेदध्रुवमिति ॥ ब्राह्मे तडागेपुतुवास्नायात्तपःपांडा
श्रितेतथा माघमासेवराहेशस्तैवेतिस्नानाजल पांडाश्रितेत्ययि विशेषः ॥ सरित्तोयमहोवंगनवकुंभस्थितं तथा
वायुनाताडितरात्रौगंगास्नानसममत यत्र कुत्रापि वामाघे प्रयागस्मरणां न्वितः करोति मज्जन्तीर्थे सलभेद्गंगामज्ज-
ने इदं च स्नानेन रथ्येणकार्थं तदुक्तं पृथ्वीचंद्रोदये प्रभासखंडे माघे मासि च यः स्नायात्त्रैरतथ्येण भावतः
पांडरीकफलेत्तस्यादिवसेदिवसे भवेत् माघस्तानं काम्यमेवेति कोचत् विष्ण्वादिवाक्येन सदावश्यं शब्दां त्रित्यताव-
गतेर्नित्यं काम्यमिति युक्तं मासपठ्यतस्नानासभवेत्तु हमेकाहवास्नायात् महाभाघौ पुरस्कृत्य स्नायाच्च त्रिदिनत्रय
मितिलिङ्गात् आस्मिन् प्रयागे त्वशक्तोपि स्नायादपि च दिनत्रयं प्रयागे माघमासे तु त्र्यहं स्नातस्य यफलं नाश्वमेधसह-
स्रेण तत्फलं लभते भुवीत्यादिवचनात् अत्र मकरसंक्रमस्थसप्तमीमाघीति त्र्यहमित्येको माघशुक्लदशम्यादीत्यन्त्रे
मकरादि त्र्यहस्यन्ये माघस्याद्यत्र्यहइति केचित् त्रयोदश्यादीति वहुवः यत्किंचिद्विनत्रयमिति भट्टाः अत्र त्रयोदश्या
दिपक्ष एव ज्यायान् अन्येतु वचनाभावात्निर्मूलाः माघस्तानेनियमास्तु नारदीये नवर्हसे वये स्नातो ह्यस्नातोपि
वरानने होमार्थे सेवयेद्विहं नशीतार्थं कदाचन अहं न्यहं निदातव्या स्ति लाः शर्करयान्विताः ॥ त्रिभागस्तुति
लोनां च चतुर्थः शर्करयान्वितः ॥ अनभ्यगीवरा रोहसेर्वमासं नयेद्वृत्ती ॥ असंयुतशरीरस्तु यः कथं स्नानमाचरेत्
पदे पदे श्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ तथा शंखचक्रधरेदं वामधवं नाम पूजयेत् ॥ वह्निं हतुं वा विधानेन तत्स्वेका
शनो भवेत् ॥ भूशय्या ब्रह्मचर्येण शक्तः स्नानं समाचरेत् ॥ अशक्तो ब्रह्मचर्यादौ विच्छेदा सर्वत्र कथ्यते ॥ अशक्तु वधना

ह्यस्येतिपाठः कृत्यरत्नावल्यां बहुधनदानं कुर्वत इति तिलस्त्रापीतिलोद्वेत्तौ तिलहोमीतिलोदकी तिलमुक्
 तिलदाता च पट्तिताः पापनाशना इति स्नानोत्तरं कृत्यमाह मदनपारिजाते विष्णुः काष्ठमौनं पुरस्कृत्य
 पूजयेत्पुरुषोत्तमं श्रवश्यमेव कर्तव्यं यमाघस्नानमिति श्रुतिः अविष्ये तेलमामलकाश्चैव तीर्थे देयास्तु नित्यशः त
 तः प्रज्वालयेद्ब्रह्मिह सेवनार्थं द्विजन्मना एवं स्नात्वा वसाने तु भोज्ये देयमवारितम् भोजयेद्द्विजदांपत्यं भूपयेद्वस्त्रमु
 पणोः कंबलाजिनरत्नानि वासांसि विधानि च चोलकानि च देयानि च्रच्छादनपटास्तथा उपानहौ तथा गुह्यमो
 चकोपापमोचको अनेन विधिना दद्यान्माधवः प्रीयतामिति भूमौ शयीत होतव्यमाज्यं तिलसमन्वितं तथा
 अन्नं चैव यथाशस्त्य देयं माघेन राधिप सुवर्णरक्तिकामात्रं दद्याद्देद विदे तथा माघांतं विशेषो नारदायै माघावसा
 ने सुभोगे पङ्कजं भोजनं स्मृतं सूर्ये मिप्रीयतां नित्यं विष्णुमूर्तिं निरंजनः दंपत्योर्वा ससीसूक्ष्मे सप्तधान्यसमन्विते त्रि
 शतं मोदका देयाः शर्करा तिलसंयुताः इति अत्रोद्यापनं एकादशी विधानेन व्रतस्योद्यापनं तथेति वचनात्
 पूर्वोक्तेऽपवासपूजनादि परेऽहि तिलाज्यैरद्योत्तरशतं होमं कृत्वा सवित्रे प्रसदि त्रेति पूर्वोक्तं मंत्रमुक्त्वा दिवाकर
 जगन्नाथप्रभाकरनमोस्तुते परिपूर्णं कुरुष्वेह माघस्नानमुपस्यते इति क्षमापयेदिति संक्षेपः इति निर्णय
 सिधावुक्तं कार्तिके वाथ तपसि विधेरेवं विधेयम् इति कार्तिकोद्यापने विशेष वचनात् कार्तिकोद्यापनविधेरैवात्र
 विधिरिति अथ त्रैव्यूतकंबलविधिः काव्या तदुक्तं हेमाद्रौ अविष्यपुराणे माघशुक्लचतुर्दश्यामुप्यनिय
 मस्थितः शिवायै पूर्णमास्यां तु कर्तव्यं द्यूतकंबलं कृष्णगोमिथुनं पश्चात्स्वरूपं विनिवेदयेत् दिव्यं वर्षशतं सा
 ग्रं शिवलोके महीयते आलिङ्गयेदप्यर्धं तयो दद्याद् द्यूतकंबलं तस्यानंतं भवेत्पुण्यं माघपौर्णिमपर्वणि जागरं
 गतिं नृणां यैः सकृत्कृत्वा तु पर्वणि मन्वन्तरं तं सांश्रुद्रलोके महीयते इति माघ्यां द्यूतकंबलविधिः माघ्यांत्रह्म

वेवर्त्तपुराणदानमुक्तं मतस्यपुराणे रथंतरस्यकल्पस्यदृत्तांतमधिकृत्यच सार्वणिनानरादायकृष्णमाहात्म्यसंयुते
यत्रब्रह्मवराहस्यचरितंवर्ण्येतेपुनः तदष्टादशसाहसंब्रह्मवैवर्त्तमुच्यते पुराणब्रह्मवैवर्त्तयोद्धान्माघमासिच
पूर्णमास्याधिनुयुतंब्रह्मलोकैर्महीयते इतिब्रह्मवैवर्त्तपुराणदानम् अत्रैवस्कंदपुराणमीयेदयम् स्कांदिसर्वो
द्यमकयोशिवमाहात्म्यवर्णनम् लिखित्वैतनुयोद्द्यादिमशूलसमन्वितं माध्यासंकृत्यविप्रायसशैवेमोदेतेपदे
इतिस्कंदपुराणदानम् ॥ स्वस्तिश्रीरणवीरसिंहधरणीपालोदवान्याग्रणी ०१ रणवीरसिंहभूषेशकारितिकृत्यसा
गरे अभयन्माघकृत्यानारम्योरत्नसमुच्चयः इतिश्रीमत्सूर्यवंशावतंस रघुकुलतिलकरणवीरसिंहमहाराजकारिते
कृत्यरत्नाकरे माघमासकृत्यरत्नसमुच्चयः समाप्तिमगमत् ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायवालेये ॥

लालाशिन्वामल्लाधिकारेमाघमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्

संवत् १९४२ वैशाख प्र. २०

फाल्गुण मासप्रारम्भः

‘ॐ श्रीरघुनाथो जयति’

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ :

ॐ अथ फाल्गुनमासकृत्यनिर्णयः । तत्रादौ - कुभाके पूर्वाः षोडश नारदप्रिये ।
याम्यायेनेस्थिरत्वाद्याः पराः सौम्ये द्विर्मासिभे । मध्याविषुवति प्रोक्ताः पुण्याः षोडश नारदिकाः ॥ इति शेषसंक्रांतिनि-
र्णये ज्ञेये । अत्र कृत्यः । भविष्यपुराणे देवाची फाल्गुने मासिकृत्वापिष्टमयी दुवैः । गंधमाल्यैरलंकृत्य स्थापयेद्भारक-
रालये । विमानैः सूर्यसंक्रांतिवाद्यमाकुलैः । समैकादशसाहस्रसूयलोके महीयते । समागत्य झूलोके यथे-
च्छेदिवदेते सुखमिति । व्रतमधिकृत्य स्कंदपुराणे । एकभक्तकुर्वाणः फाल्गुने मासि नित्यशः । स्त्रीपुंसौ भाग्यमा-
प्नोति स्त्रियश्च परमाप्रियः ॥ विष्णुधर्मोत्तरे । त्रियंगु फाल्गुने देवा प्रियो भवति भूतले । त्रियंगुः कंगु इति प्रासिद्धः फा-
ल्गुने मासि राजेंद्रयः कुर्यान्नक्तभोजनं । श्यामाकक्षीरनीवारैर्जितक्रोधो जितेन्द्रियः । पद्मांवाचाथ सप्तम्यामुपवास-
परो भवेत् । अष्टम्यां तु महास्नानं पंचगव्यघृतादिभिः । त्वग्निश्चक्षीरवक्षाणां स्नापयित्वा प्रपूजयेत् । सौरभेयीततो
दद्याद्राकां गारिममालिने । गत्वा दित्यपुंरं रम्यमोदतेशाश्वती । समा । इति । वामनपुराणे । भगदेवतयोमासमे-
कभक्तेन संक्षिपेत् । ऐश्वर्यमनुलभेत् पुंमन्स्त्रीवा प्रपद्यते स्त्रीषु बल्लभतां याति तस्याश्चैव भवति ते । विष्णुधर्मे । क्षपये-
देकभक्तेन शुश्रूष्य फाल्गुणे । सौभाग्यस्वजनानां च सर्वपचितसोन्नतिः । विष्णुशुश्रूषुः । वामनपुराणे । फाल्गुणे
त्रीहयोगीवीरक्षैरुष्णाजिनान्विते । गोविंदप्रीणनार्थं यदा तं वं परुरुपुंभं ॥ । तथा प्रातः स्नायी भवति त्वं द्वौ मा-
सौ माघ फाल्गुनौ विति । वाराहे । फाल्गुनस्य तु मासस्य पुष्पाणि सुरभीनि च । कर्माण्यनि शुभानीह गृहीत्वा भक्तिः

प्राद्वरः । जानुभ्यां धरणीं गत्वा काराभ्यां गुलैः पुटं ॥ उ० नमो नमो ज्ञायिष्याय । नमस्तदेवदेवैः शब्देकनिर्मनप्रभो नम
 स्ते लोकनाथाय मुप्रवीरनमोस्तुते । आदिमध्यावसानंतुतजानातीह कश्चन वसंतागमुपाणिगृहाण
 पुरुषोत्तम । ये एतेन विधानेन कुर्यान्मासे तु फाल्गुने । न चागच्छति संसारं परलोकं सगच्छति । ॥
 इति फाल्गुणविधिः ॥ - फाल्गुनकृष्णप्रतिपदायां तिथिपूर्वत्वेन द्विपूजा । द्वितीयायां ब्रह्मणः पूजा तृतीया
 यां गौरीव्रतम् । फाल्गुनकृष्णचतुर्थ्यां विघ्नविनायकगणेशव्रतम् । भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथा
 विघ्नं विघ्नराजं कथयामि व्रतं तव येन सम्यक् कृतेन हन विघ्नमुपजायते । चतुर्थ्यां फाल्गुने मासि गृह्णीयात्तु व्रतं
 शुभं । न काहारेण राजेंद्र तिलपारणकरं मृतं । तदेव न होतव्यं ब्राह्मणाय च दापयेत् ॥ तत्र मंत्रः ॥ शूराय
 वीराय गजाननाय लंबोदरायैकरदान्विताय । एवं च संपूज्य पुनश्च होमं कुर्याद्विघ्नविनाशहेतोः । चातुर्मास्यं व्रतं
 चैव कृत्वा पंचमेतथा । सौवर्णीं गजवक्रं तु कृत्वा विप्राय दापयेत् । हे रं वं राजतं तद्विधानेन प्रदापयेत् । रुद्राय च
 पुरं याति वराहवचनं यथा । विघ्नानि तस्य न भवंति गृहे कदाचिद्धर्मार्थं कामसुखसिद्धिकराणि चैव । अस्तं विनायकव्रतं
 कुरुते मनुष्यो विघ्नशमयति कृष्णतिलैश्चतुर्थ्यां । इति भविष्योत्तरे ॥ अत्र विघ्नविनायकव्रतं ॥ - फाल्गुनकृष्णपंच
 म्यां तिथीशत्वेन नागानां पूजाव्रतं । फाल्गुनकृष्णपक्षातिथिपूर्वत्वेन स्कंदपूजे तिथि साप्ताभ्यां निषेधात् । फाल्गुन
 कृष्णसप्तम्यां च एष्टम्योरष्टकाष्टकाष्ट्यां । फाल्गुनकृष्णाष्टम्यां सोमादेवीपूजानां दीये । फाल्गुने त्वसिता
 ष्टम्यां सोमादेवीं प्रपूजयेत् । नक्तव्रतधरो विप्रः सर्वकानसमृद्धये । ब्रह्मपुराणे कृष्णाष्टम्यां फाल्गुने तु द्वादश्यां श्रवणे
 न तु । चकार भगवान्विष्णुः पिंडनिर्वपणं महत् । पितापितामहभ्योऽपि तिलैश्च कृतवान्पुरा । सोपवासो हरि रितस्मात्
 त्रसंपूजयेत् तिलैः तिलैश्चैव वा स्तिलांश्च ग्रहं योऽर्चयेत् । तिलैस्तैलेन दीपाश्च दातव्य देवसद्मनि । तिलान् दद्यात्तु दे

३५ भ्यःपितृभ्यश्चतिलोदकं तिलांश्चभक्षयेत्तत्रधर्मवृद्ध्यर्थमात्मनः फाल्गुनकृष्णनवम्यां तिथिदेवतात्वादुर्गो
 पूजात्रतं फाल्गुनकृष्णदशम्यां दशम्यामंतकस्यचेति धर्मराजपूजात्रतमितिदशमीतिथिसामान्यनिर्णये ॥
 फाल्गुनकृष्णकादशीविजया नारदीये तपस्येकृष्णकादशीवैविजयासमुप्येव द्वादश्यांप्रातरभ्यर्चयेयोगीशं
 गंधपूर्वकैः ततःसंपूज्यभूदेवान् दक्षिणाभिः प्रतोप्यतान् विसृज्यवाय्वैः सार्द्धस्वभुंजीतवाग्यतः देहतिवैष्ण
 वंलोकयातिदेवैःसुसंस्कृतः अस्याःकथास्कंदपुराणे ॥ सूतउवाच पत्रच्छदेवदेशं ब्रह्माणंजगतांपातं नार
 दःसर्वतत्त्वज्ञाःसर्वपिंगणसंवृतः ॥ नारदउवाच कथंनमिदं ब्रह्मन्पुरारामेणैकृतं प्रब्रूहिमेविस्तरतःकथां
 रामंस्वपावनीम् ॥ ब्रह्मोवाच शृणुवत्सप्रवक्ष्यामिराधवेणयाकृतं रामोवसद्वनेतत्रवर्षाणिनवपंचच न्यव
 संपंचवर्षांचससीतः सहलक्ष्मणः तत्रैववसतस्तस्यराधवस्यमहात्मनः रावणेनहताभार्यासीतानामतपस्वि
 नी तेनदुःखेनरामोपिमोहमभ्याजगामह भ्रमन्जटायुषमथोददशविगतायुषं कंवधोनिहतःपश्चाद्भ्रमतारण्य
 मध्यगः रक्षसोमरणैंचैववालिनैर्वैवधस्तथा सुग्रीवेणसहैवादौमित्रत्वंसमजायत -वानराणामधिष्ठातावानरैः
 सहसंगतः ततोहनुमताष्टालंकोद्यानितुजानकी रामसंज्ञापनंतस्यदत्तकर्ममहत्कृतं समेत्यतत्ररामेणसर्वमस्मै
 निवेदितं अथश्रुत्वारामचंद्रोवाक्यंचैवहनूमतःसुग्रीवानुमतेचैवप्रापद्यतहिस्त्वरं सगत्वावानरैःसार्द्धयत्रपोस्ति-
 ह्यपानिधिः दृष्ट्वाब्धिदुस्तरंरामोविस्मितोभूत्कालिप्रिय आरकलोचनोभूत्वालक्ष्मणंचेदमब्रवीत् - सौमित्रेकेन
 चीर्णेनतीत्येतवरुणालयः अगाधसालिलैःपूर्णैर्कैर्मत्स्यैःसमाकुलः उपययैवपश्यामोयेनायंसुतरोभवेत् ॥ ल
 क्ष्मणउवाच आदिदेवस्त्वमेवासिपुराणपुरुषोत्तमः वकदालभ्योमुनिश्चात्रवर्ततेह्रीपमभ्यगः - अस्मात्स्थाना
 नाथोजनार्द्धमाश्रमस्तत्स्यराधव अनेनदृष्ट्वावहोब्राह्मणोरनुनंदनं - तंष्टच्छगंगत्वारार्जेन्द्रपुराणमृषिपुंगवं -इति

तस्यैव च शुक्लालदमणस्यातिशोभनं जगाम राघवो ब्रह्मकुतोरामितवाग्मिः ॥ शर्मते वाच ॥ त्वत्प्रसा
 ददद्विप्रवरुणालयसमीपतः आगतोऽस्मि ससेन्योत्रलोकजितुसुराक्षसा भवतश्चानुकूलवार्त्तायै त्वेति धर्मयामया
 तदुपायवदमुने प्रसादं कुरु सत्तम एतस्मात्कारणादेव प्रष्टुत्वामहमर्गतः ॥ मुनिरुवाच ॥ कथयि
 प्याम्यहं रामव्रतानामुत्तमव्रतं कृतेन येन सहसा विजयस्ते भविष्यति लंकां जित्वा रिपुहृत्वा व्रततनुनिशामय
 फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजयैः काटशी भवेत् तस्या व्रते कृते रामविजयस्ते भविष्यति निःसंशयं समुद्रं त्वन्तरे
 प्यसि सवानरः विधिस्तु श्रूयतां रामव्रतस्यास्य फलप्रदः दशम्यादिवसे प्राप्ते कुम्भे कंतु कारयेत् हेमवाराजतं
 वापिताम्बवाप्यमृण्मयं स्थापयेच्छोभितं कुम्भं जलपूर्णं सप्लवं तस्योपरि न्यसेद्देवहमनारायणं विभुं एका
 दशी दिने प्राप्ते प्रातः स्नानं समाचरेत् निश्चलस्थापयेत् कुम्भकठे माल्यानुशोभितं दाडिमैर्नारिकेलैश्च पूजयेच्च
 विशेषतः सप्तधान्यमधस्तस्य यवानुपरिविन्यसेत् गंधैर्धूपैस्तथा दीपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि कुम्भाश्रेता द्विने
 रामनीयेति भक्तिभावतः रात्रौ जागरणं चैव तस्याग्रे कारयेद्बुधः द्वादश्यादिवसे प्राप्ते मार्तण्डस्योदये तु तं नत्वा
 कुम्भजलेशु भ्रंशं चान्ध्यां प्रस्त्रवणे तथा तडगे स्थापयित्वा वापूजयित्वा यथाविधि दद्यात्सदैव तं कुम्भं ब्राह्मणे वेदपारगे
 कुम्भेन सह राजेंद्रमहादानानि दापयेत् अनेन विधिनारामयूथैः सह संगतः कुरुव्रतप्रयत्नेन विजयस्ते भवि
 ष्यति इति श्रुत्वा ततो रामो यथेक्ष्मकरोत्ततः कृते व्रती स विजयीवभूरधुनंदनः प्राप्तासीता तुलंकायां पौ
 लस्त्यो निहतारणे अनेन विधिना पुत्रये कुर्वति नराव्रतं इह लोके जयस्ते पां परलोके स्तथाक्षयः एतस्मात्कार
 णात्पुत्रकर्तव्यं विजयाव्रतं पठनाच्छ्रवणैश्चैव वा जपेय फलं लभेत्

इतिस्कदपुराणोक्तं फाल्गुनकृष्णविजयैकादशीव्रतमाहात्म्यम् ॥

फाल्गुनकृष्णद्वादश्यां विशेषकृत्याभावात्तिथिदेवतात्वेनद्वादश्यांहारिपूजनमित्युक्तत्वाद्धरिपूजैवकार्या - फाल्गुन
कृष्णत्रयोदश्यांपक्षप्रदोपकार्यं तच्चसविस्तरमार्गमासकृत्येप्रपचितम् ॥ फाल्गुनचतुर्दश्यांशिवरात्रिव्रतम्
उैनमोभगवतेरुद्राय ॥ अथामांतमासेनमाघकृष्णचतुर्दश्यांशिवरात्रिव्रतमुक्तम् ॥ अस्याःस्वरूपंशिवरह
स्येमदनरत्ने ॥ तत्प्रभृत्यथदेवर्षेमाघकृष्णचतुर्दशीशिवरात्रिःसमाख्यातासांप्रियात्रिपुरद्विषदिति । स्कां
देपि माघफाल्गुनयोर्मध्येअसितायाचतुर्दशीशिवरात्रिस्तुसाख्यातासर्वज्ञोत्तमोत्तमेति ॥ तथाहि ॥ तत्राशि
वरात्रिरितितत्पुरुषसमासेनयोगेनप्रवर्तमान शब्दोरूढ्यामाघकृष्णचतुर्दशीरूपेकालीविशेषेनियम्यते शिव
रात्रिर्धस्मिन्त्रते इतिवहुव्रीहिसमासेनयोगेप्रवृत्त शब्दोरूढ्याव्रतविशेषेनियम्यते । इति कालतत्त्वविवेचने
तुरात्रिशब्दस्यतिथिपरत्वाद्योगेनाशिवव्रतयोग्यतिथि लाभाद्ब्रूव्याच तद्विशेषपलाभात् । अत्रयोगेरूपयंरात्रि
शब्द यस्तुक्किचिद्भक्तेकेवलशिवरात्रिशब्दप्रयोगः सलक्षणयानवरात्रादिशब्दवत् नचमुखसंभवति लक्षणाश्र
यणाश्रवणमनुचितमितिवाच्यं लक्षणाया अभवेत्रतविषयत्वप्रसंगाभावात् अतएवप्राचुर्येणशिवरात्रिव्रतश
ब्दएवव्रतेप्रयुज्यते तिथिविशेषपसज्ञाकरणप्रयोजनंचतेनशब्देनतानिर्दिश्यतत्रोपवासपूजादिविधानमिति तत्राशि
वरात्रिव्रतमेकादशीजयंतव्रतवत्संयोगपृथक्क्यायेननित्यकाम्यंचेत्युभयविधं तत्राकरणे प्रत्यवायः स्कंदपुरा
णेपठ्यते परापरतरमासिशिवरात्रिः परात्परं नपूजयंतमुक्तीशंरुद्रात्रिभुवनेश्वर जंतुर्जन्मसहस्रेणश्रमेतेना
त्रसंशयिइति वीप्सापितंत्रैवपठितं वर्षवर्षमहादेविनरोनारीपतिव्रता शिवरोत्रैमहादेवकामभक्त्याप्रपूजयेदिति

नित्यनिश्चलशब्दोच्यते तत्रैव माघकृष्णचतुर्दश्यां यः शिवं संशितव्रतः मुमुक्षुः पूजयेन्नित्यं सलभेदीप्सितं पद-
मिति सागरोयि दिवा शुष्यत्क्षीयते हिमवानपि मेरुमंदरशैलाश्च शैलौ विध्य एव च लस्येते कदाचिद्वैनिश्चलं हि-
शिवव्रतमिति काम्यत्वं च फलश्रवणादवगंतव्यं तथा हरस्कंदपुराणे शिवं च पूजयित्वा यो जागर्त च चतुर्दशीं मातुः प-
योधरं संनापिवेत्सकदाचन यदीच्छिद्वांछितान् भोगान् दिवि देवमनोरमान् आगमोक्तविधिं कृत्वा प्राप्नोति परमं पदं
मम भक्तस्तु यो दिवि शिवरात्रिमुप्यच गणपत्वमयं दिव्यमक्षयं शिवशासनमिति सर्वान् भोगान्समुक्ता तु मृतो भू-
यो न जायत इति काम्यव्रतस्यैव शासनं संहितायां वर्षसंख्या पठ्यते एवमेतद्व्रतं कुर्यात्प्रति संवत्सरं व्रती द्वाद-
शाब्दिकमेतत्स्याच्चतुर्दशाब्दिकं तथा सर्वान् कामानवाप्नोति त्रैत्यचेह च मानव इति अत्रोपवासं शिवपूजा जागर-
णानि त्रीण्यपि समुदितानि प्रधानकर्माणि आधिकारवोधोके पुनर्नागरखंडादिवाक्येषु दयाणामपि फलसंबंधश्रवणा-
त् तथा च नागरखंडे उपवासप्रभावेन वलादपि च जागरान् शिवरात्रेस्तथा मर्त्यासतस्या च प्रपूजया अक्षयां
लभते भोगान् शिवसायुज्यमाप्नुयादिति संग्रहेऽपि स्वयं च लिंगमभ्यर्च्य सोपवासः सजागरः अज्ञानन्नपि नि-
प्पापो निपादो गणतांगत इति तस्मादुपवासादित्रयाणां समुदायस्यैव व्रतरूपत्वं अस्यैवोद्वलकालिङ्गमभिधीय-
ते लुब्धकस्य भद्राश्च जन्मप्राप्तवतो दुर्वाससाहसं वा देपठ्यते कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां कंच न्मृगमासवान् अत्रोपि प्रा-
थम्यार्थं धृषां सपीडितो वसदिति उपक्रम्य धनुःकोट्या विल्वपत्राणि मानव पतितानि महाराजशंभोः शिरसि
भूतले तत्रैव तस्योरजेंद्रसर्वरात्रमंतद्रितः रात्रिं शेषेस्ततो व्याघस्तव्धट्टादिरनामिपः प्रभाते विमले जाते कंदमूलश्च
पारित इति ननु क्वचिदुपवासादित्रयं विधाय पुनः पक्षांतररूपेण उपवासव्यतिरिक्तं द्वयं पठ्यते अथवा शिवरात्रिं च
प्रजागरे नयेदिति नायंदोषः अथैवैतन्मुक्त्युक्त्योपयं क्रमेणाशक्तविषयत्वात् पपत्तेः यान्यपि अखंडितप्रभावा हि-

मन्दिरात्रोद्योदशीं अन्यथातुमेवपूर्वापरैर्माचेदुजिज्ञेमा इति तन्निशोयवेदस्तु ॥ ईशानसंहितायां माघकृष्णचतुर्द-
 श्यामादिदेवोमहेश्वरः त्रिवर्णिगतयोद्धतः कोटिसूर्यसमप्रभः तत्कालव्यापिनीग्राह्याशिवरात्रिब्रततेतिथि अर्द्धरात्रौ
 नृपंश्रीं द्विपुंकायवचतुर्दशीं तन्निशोयवचतुर्दशीं अर्द्धरात्रादयश्चोद्धमुकायचतुर्दशीं नैवतत्रव्रतं कु-
 र्यादायुरेश्वर्यं हानिदइति व्याप्यार्द्धरात्रयस्यांतुजायतेयाचतुर्दशीः ॥ तस्यामेवव्रतं काष्ठ्यमप्रसादाथभिर्नरैः
 पूर्वदुरपरेद्युर्वामहतास्याच्चतुर्दशी व्यातासादइयेयस्यांतस्यांकुर्याद्ब्रतं नरः लिगाविर्भावकालेतुव्याताग्राह्याच
 तुर्दशी तदूर्ध्वधोनिवताभूतासाकार्याव्रतिभिः सदा ममाप्रियकरीह्योपामाघकृष्णचतुर्दशीं महानिशां निवतायातुव-
 त्रकुर्यादिभं व्रतमिति ॥ अतएतस्यव्रतस्यरात्रिप्राधान्यमुक्तं स्कंदपुराणे निशिभ्रमंतिभूतानि शक्तयः शूलभृ-
 दयः अतस्तस्यांचतुर्दश्यांसत्यांतत्पूजनं भवेत् एतस्यार्थः निशिभ्रमंतिचरतिभूतानि पिशाचादयः शक्तयोदेव्यः शू-
 लभूतशंकरः यतोतस्तस्यांचतुर्दश्यांतेपाभूतशक्तिशिवानांपूजनकार्यं नागरखंडे माघमासस्य कृष्णायांचतु-
 र्दश्यांसुरेश्वर अहंयास्यामिभूष्टरेरात्रावस्तेदिवाकरे लिगेपुचसमस्तेपुस्थावेरपुचरेपुच संक्रमिष्यामिसंद-
 र्धवर्षपापविशुद्धये तस्माद्रात्रौ हिमेपूजांयः करिष्यतिमानवाः मंत्रैरतैः सुरैश्चैष्टविषाण्मासमविष्यति एवंसतीति
 पूर्वदुरेवपरेद्युरेवयात्रप्रदोपनिशीथो भयव्याप्तिस्तत्रव्रतमाचरणीयं पूर्वदुरेवोभयव्याप्तौ स्कंदपुराणेपठ्यते त्र-
 योदशीयदोदेविदिनभुक्तिप्रमाणतः जागरेशिवरात्रिः स्यान्निशि पूर्णाचतुर्दशी दिनभुक्तिरत्रास्तसमयः परेद्युरे-
 वोभयव्याप्तौ कामिकोपिपठ्यते निशाद्वयेचतुर्दश्यांपूर्वात्याज्यापराशुभेति तथातत्रैव आदित्यास्तमयेका-
 लेअस्तिचेद्याचतुर्दशी तद्राविः शिवरात्रिः स्यात्साभवेदुत्तमोत्तमेति दिनद्वयेप्युभयव्याप्तिरनुभयव्याप्तिश्चनसं-
 भाव्यते यामद्वयवृद्धेः यामद्वयश्चस्यचाभावात् यदापूर्वेद्युर्निशीयव्याप्तिः परेद्युः प्रदोपव्याप्तिस्तदापूर्वदुरेवो

पवासः कार्यः कृष्णाष्टमीस्कंदपष्ठांशिवरात्रिश्चतुर्दशी एताः पूर्वयुताः कार्ययोः स्तिथ्यन्ते प्रारणं भवेत् । जन्माष्टमी
 रोहणीचशिवरात्रिस्तथैव च पूर्वविद्वैवर्तव्यतिथ्यन्ते प्रारणेशुभा आरवणीदुर्गनवमी तथा दुर्वाष्टमी च या पूर्ववि
 द्वैवर्तव्यतिथ्यन्ते प्रारणच्छुना जयंती शिवरात्रिश्च कार्यभद्राजयान्विते इत्यादि स्कंदपुराणादि वचनैरेया योग
 स्यादृतचेन तस्य प्राशस्त्यावगते । माघफाल्गुनयोर्मध्ये स्याच्छिवचतुर्दशी अंगनेन समायुक्तकर्तव्यसातिथिः
 सदेति नागरखंडवचनाच्च महतामपि पापानां दृष्टानिष्कृतिः पुरा नष्टा कुर्वतां पुंसां कुहूक्तं तां तथा शिवाभिति
 तत्रैव दर्शयुक्त्यानां निदानं यदा तु पूर्वद्युर्निशीथाद्धै प्रवृत्ता चतुर्दशी परेद्युः ॥ क्षमवशांनिशीथादवगोच
 समाप्ता परेद्युरेवोपवासः प्रदोषव्याप्तेरकस्याः सद्भावात् एतदभिप्रेत्य माघवैश्वस्येते माघासिते भूतदिनं
 कदाचिदुपैति योगं यदि पंचदश्या जयाप्रयुक्ताननुजातुकुर्याच्छिवस्य रात्रिः प्रियकृच्छिवस्येति ॥ अत्र त्रयो
 दश्याप्रकर्षेण युतामित्युक्तत्वात् पूर्वद्युस्त्रयोदश्यां वहुरात्रिव्याप्तिप्रतीतिः एतन्माध्वमतानुसारेणोक्तं हेमाद्रि
 मदनरत्नादौ तु निशीथव्याप्त्या निर्णयः कार्य इत्युक्तं निर्णयामृते तु प्रदोषव्यापिनो ग्राह्येत्युक्तं मयूखे यदा च
 तुर्दशी पूर्वद्युर्निशीथे परेद्युश्च प्रदोषे तदा पूर्वद्युरेव अद्वारात् परस्ताच्चैज्यायोगो यदा भवेत् पूर्वविद्वैवर्तव्या
 शिवरात्रिः शिवप्रियेति मयूखेभिहितं यत्तु एतस्मादेव वचनादि न द्वयेऽपि निशीथव्याप्तौ पूर्वतिहेमाद्रिमदनौ ॥
 इत्यत्र एतस्य वचस उत्तरदिने निशीथव्याप्ताभावोऽप्युपपत्तेः उत्तरदिने गतप्रदोषनिशीथव्याप्तादिवारात्रि व्रत
 मिति पूर्वोक्तवचसः संकल्पकालस्य च बाधो योगादिति तच्चित्यं तत्रैतादृशग्रंथानुपलंभात् उत्तरदिने प्रदोषनिशी
 थो मयव्याप्तिस्तोपग्राह्यातिथिनिर्णयकया योगसंग्राहकामपीडानिषेधसत्वेत्त पूर्वविद्वैद्याः एव ग्रहीतुं युक्तत्वाच्च
 दिवारात्रि व्रतमित्यस्य व्रतांतरचरितार्थत्वेन विशेषवचनप्रकृतव्रतनिर्णयकत्वाच्च संकल्पस्य बाधत्वेन तत्कालव्या

प्लुतं द्वावनाहंत्वाच्च वैष्णवानात्रयोदशीनिषिद्धा ॥ पाद्मेहरिभक्तिविलासे शिवरात्रित्रतेभूतकामविद्धं विवर्ज-
 येदित्युक्तं तत्रैव पराशरः ॥ माघासितं भूतदिनीं हिराज्जप्रेतियोगयदिपंचदश्या जयाप्रयुक्तं न तु जातुकुर्याच्छि-
 वस्य रात्रिप्रियकृच्छिवस्य ॥ योगउक्तौ लौगाक्षिणा ॥ द्विमुहूर्तौ भवेद्योगो गोमौहूर्तिकः स्मृतः अस्य टीका
 प्रमाणमाह ॥ माघासितेत्यादि एवं च माघफाल्गुनयोर्मध्ये आस्याः च्छिवचतुर्दशी अनेगेन समायुक्ता कर्तव्या स-
 र्वदातिथिरिति वचः शिवरात्रिव्यतिरिक्तशिवचतुर्दशी त्रितविषयकं अथवा परदिने आमायोगाभाविषयं सका-
 र्मवैष्णवविषयकं वाज्ञेयं इत्थं च यदा चतुर्दशी क्षयः स्यात्तर्हि वैष्णवानामपि विद्वोपवासः प्रसज्येतैव अन्यथा
 अमावास्यासंयोगव्यवस्थायामत्रलोपप्रसंगात् अतः साव्यवस्थैवैष्णवजनसंमता स्यादित्युपेक्षा अतएव न
 सिंहपरिचर्यायां तुदर्शविद्वेषोपोष्येत्युक्तं इयं त्रिस्त्रिंशच्चैदतिप्रशस्ता तदुक्तं माधवीयपुराणे त्रयोदशीकला-
 प्यकामध्ये च चतुर्दशी अतैव च सिनीवाली त्रिस्त्रिंशदशिवमर्चयेदिति ॥ यथा त्रिस्त्रिंशत्प्रशस्ता तथावार-
 विशेषेण योगविज्ञेयिणां प्रशस्ता भवति तथा च स्कंदपुराणे पठ्यते माघकृष्णचतुर्दश्यां रविवारो यदा भवेत् सो-
 मोवाथ भवेद्देविकर्तव्यं तमुत्तमं शिवयोगस्य योगैव तद्देवदुत्तमोत्तमं शिवरात्रित्रत्वे तत्तद्देवदुत्तमोत्तममिति ॥
 इति ग्राह्या शिवरात्रित्रततिथिनिर्णयः ॥ अथ पारणर्णयः ॥ यदोत्तरदिने पूर्वमेव चतुर्दशी समाप्यते
 तथा तिथ्यंतकार्थं तथा च स्कंदपुराणे कृष्णाष्टमीत्यक्ता एता पूर्वयुताः कार्यतिथ्यंते पारणं भवेदिति पठितं
 यदा तु दिवान समाप्यते तदा चतुर्दशी मध्ये पूर्वाह्णे कार्थं तदप्युक्तं तत्रैव उपोषणं चतुर्दश्यां चतुर्दश्यां तु पारणम्
 कृतैः सुकृतलक्षैश्च लभ्यते वांथवानां ब्रह्मास्वयं चतुर्वक्त्रः पंचवक्त्रस्तथाप्यहं वक्ष्ये यदि फलं तस्य शक्तो वक्तुं न पा-
 र्ति ब्रह्मांडोदरमर्धं युनितीर्थानि संति वै संज्ञातानि भवन्तीह भूतायां पारणे कृते तिथीनामेव सर्वसामुपवास

व्रतादिषु तिथ्यन्तेपारणकुर्व्याद्विनाशिवचतुर्दशीमितिमदनरत्ने कालादर्शेषि सात्वस्तमयपर्यन्तव्यापिनीचेत्परेह
 नि द्विवेवपारणकुर्व्यात्पारणनेवदोषभागिति केचित्तुशक्तिस्तिथ्यन्तेअशक्तितिथिमध्यह्न्युचुः मयूखेतु मध्य
 कालोमुख्यस्तदंतकालोर्गौणइत्युक्तं यत्तु निर्णयसिद्धौ यामवयादवार्कचतुर्दशीसमाप्तौतुतदंतदूर्ध्वागामिन्या
 तुत्रातःस्तिथिमभ्यएवेति हेमाद्रिमाधवादयोरव्यवस्थामाहुस्तत्र तिथिभन्तेचपारणनवयोदितयामत्रयोर्ध्वगामि
 न्यांप्रातरेवहिपारणेत्यादि तच्चित्यं तिथिमध्येपारणाविधायकवचनानामेकमूलकल्पनालाघवानुरोधेनएत
 द्वयनार्सिद्धार्यनुवादकत्वस्यैवयुक्त्वात् यदप्युक्तं वयंतुतिथ्यन्तेपारणंभवेदितिकृष्णाष्टम्यादिविषयकमितिद्व
 म्ब्रूति तदपिचित्यंतिथ्यन्तेपारणंभवेदित्यत्रतिथिशब्देनप्रक्रांतसर्वतिथिपरामर्शस्या सिद्धत्वेनसंकोचस्यान्या
 व्यत्वात् यदपिसाह्यस्तमयपर्यन्तव्यापिनीचेत्परेहनीतिमदनरत्नकालादर्शधृतवचर्नशिवरात्रित्रतभिन्नव्रतपरमि
 ति तदपिनप्रकरणवायापत्तेः तच्छब्दस्यप्रक्रांतशिवरात्रिपरानर्शकत्वेनतद्विन्नव्रतपरामर्शकत्वानुपपत्तेश्चेति
 ॥ इतिपारणनिर्णयः शिवरात्रौअवश्यंकराव्याशिवपूजातदुपयोगित्वेनप्रासंगिकंकिंचिन्निरूप्यते तत्रादौ
 शिवलिंगमहिमानंदिभविष्यपुराणयोः आयुष्मान्वलवान्श्रीमान्धनवान्पुत्रवान्मुखी वरमिष्टलभोल्लिंगपार्थिव-
 यःसमर्चयेत् मृदस्मगोशकृत्पिंडताम्रकांस्यमयंतथा कृत्वाल्लिंगसकृत्पूज्यवसेत्कल्पयुतांदिवि कामनावि-
 शेयेर्णलिंगभेदाः देवीपुराणे वाक्षीवित्तत्रदल्लिंगस्फाटिकसर्वकामदं नर्मदागिरजंश्रेष्ठमन्यद्वापिहि
 ल्लिंगत्रत् कृत्यापुनयविभ्रल्लप्स्यसेयोप्सितफलं अथफलविशेषोहेमाद्रौलक्षणसमुच्चये । आयुष्यंहीरज
 ज्ञेयंरोगहन्मौक्तिकोन्नवं संस्कृत्पुष्परागेत्यैवड्यंशत्रदपहत् ॥ पद्मरागंचलक्ष्मदिमैन्द्रनीलयशःप्रदः

लिंगमारकतं पुष्ट्रफाटिकं सर्वकामदमिति ॥ शिवनरेदसंवादः पितृणां मुक्तये पूज्यं लिंगं रजतसंभवं
 कोटिकां मोर्चयेन्नित्यं लिंगं कांस्यसमुद्रं ॥ यजयेत्तान्त्रिकं लिंगं पुष्टिकां मोहिमानवः ॥ तुष्टिकां मस्तु सततं लिंगं पत-
 ले संभवं शत्रुमारणकामस्तु लिंगं लोहमयसदा ॥ तथामोर्चयेत्सदा ॥ तथा ॥ ब्रह्मस्वपरि-
 हारार्थं सौवर्णलिंगमर्चयेत् ॥ स्थिरलक्ष्मीप्रदं हेमराजं तैवराज्यकृतं ॥ प्रजावृद्धिकरं रंगं तान्त्रमायुः प्रवर्द्धनमिति
 लिंगे ॥ श्रीप्रदं शार्वल्लिंगं शैलं सर्वसिद्धिदमिति ॥ कालोत्तरे ॥ ॥ गंधपुष्पमयं लिंगं तथा त्र्यादि विनि-
 र्मितं सर्वकामप्रदं पुंसां लिंगं तात्कालिकं स्मृतमिति ॥ लक्षणं समुच्चये ॥ गंधसोभाग्यदं पोष्टभुक्तिमुक्तिप्रदाय-
 कं प्रभुमानप्रदं शाङ्गीसैन्यदं नागदंतजं ॥ शालिपिष्टं द्रवपुष्टं पौष्टिकं धनवर्द्धनं ॥ गोधूमं वातरोगघ्नं यमजं वलपु-
 ष्ठिदं ॥ रिपुभेदकरं मौद्गलीसैन्यदं नागपिष्टजं ॥ आन्नमायुः प्रदं ज्ञेयं गोडं प्रीतिविवर्द्धनं ॥ नानाफलोद्भवं लिंगं नाना-
 कामप्रदायकं ॥ तैलपिष्टकरोत्यग्निं सैद्धार्थं भयनाशनं ॥ तैलमिश्रितापिष्टोद्भवं लिंगं शुभां करोतीत्यर्थः ॥ सुखकृत्वा
 वनेयं च गोमयं रोगनाशनं ॥ गुणदं सैकतं भूरिसौभाग्याय चलावणं ॥ उच्चाटने तु पांशव्यमौलं शत्रुक्षयावहं ॥ वंशां
 कुरं समुद्रतुवं शवृद्धिप्रदं भवेत् ॥ पुरक्षोभकरं मौरं रामं ठं चाग्निकारकं ॥ मौरं गौगुलं रामं ठं हिगुमयं ॥ पूज्यं गंधमयं
 लिंगं त्रिकालं मुमुखावहं ॥ चद्रेण चंदनेनाथं कुंकुमेन सुगंधिना ॥ चतुःसमेन वार्क्यं लघुना केवलेन वा ॥ चंद्रः कपूरः
 लघुरगुरुः चतुसमलक्षणं ॥ गारुडे ॥ कस्तूरिकाया द्वाभौ चत्वारश्चंदनस्य च ॥ कुंकुमस्य त्रयश्च शशिनश्च चतुःस-
 मइति ॥ शिवनारदसंवादे ॥ तत्रापि पार्थिवं श्रेष्ठं क्षिप्रं सिद्धिप्रदं भवेत् ॥ पार्थिवेन तु लिंगेन वहवः सिद्धिमागताः ॥ कृते
 रत्नमयं लिंगं त्रेतायां हेमसंभवं ॥ द्वारे परे पारदं श्रेष्ठं पार्थिवं वंतु कलौ युगे ॥ ॥ श्रेष्ठमित्यनुपंगः ॥ ततश्च कलावपि नालिंगां
 तरनिषेधः ॥ अथ पार्थिवं लिंगं तु संख्याभेदेन फलविशेषः ॥ नारद उवाच ॥ देवेकेन प्रकारेण कर्तव्यं सर्वकामिकं यस्य

पूजनमात्रेणकृतकृत्याभवेन्नरः । शिवउवाच ऋषेः सर्वप्रयत्नेनपार्थवलिङ्गमुत्तमम् । कर्तव्यं हि नृभिर्नित्यं कामं
 मुद्दिश्ययत्नतः मालिङ्गपार्थिवलक्ष्मिभुक्तिमुक्तिफलप्रदं देशकालवलङ्गात्वाकुर्व्यालिङ्गं फलप्रदं विद्यार्थालिङ्गं
 साहस्रधनार्थंचतदर्धकं पुत्रार्थं सार्धसाहस्रं कन्यार्थंचशतत्रयं वद्धोलिङ्गायुतंकुर्व्यात्सर्वपापहरं परं राज्यार्थं
 शतसाहस्रं कांतार्थं शतपंचकं मोक्षार्थं कोटिगुणितं भूकामश्चसहस्रं रूपार्थं त्रिसहस्रं तु तीर्थार्थं द्विसहस्रं सु
 दृक्कामः सहस्रं तु स्त्रार्थं शतपंचकं उच्चाटनपरश्चैव सहस्रं च यथोक्तवत् स्तंभेन च सहस्रं च मारणे च तदर्धकं निग
 डां नृभुक्तिं कामस्य सहस्रं सार्द्धं मीरितं महाराज भये पंचशतं घोराच्च संकटे शतद्वयं च डाकिन्याभये पंचशतं परं दारि
 द्र्यं पंचसाहस्रं तस्यार्धं सर्वकामिकमिति पूर्वोक्तमहासंस्थापूर्वप्रत्यहं कियलिङ्गं संस्थाविधेयेत्यपेक्षायामाह एकं
 पापहरं प्रोक्तं द्विलिङ्गं चार्थसिद्धिदं त्रिलिङ्गं सर्वकामानां कारणं परमीरितं मारणे तु चतुर्लिङ्गं पुत्रकाम्ये च पंचकं उत्त
 रोत्तरमेवं स्यात्पूर्वोक्तगणनावधीति ॥ अन्यत्रापि ॥ लिङ्गानामयुतंकृत्वा महाराज भयं हरत् सहस्रमेकं लिङ्गा
 नां व्याधानां तु भयं हरत् सहस्राणि तथा पंचनिगडां नृभुक्तये नृणाम् कारागृहविमुक्तार्थमयुतं कारयेद्बुधः डाकिन्या
 दिभ्येऽसहस्रं कारयेत्तथा सहस्राणां तु पंचाशदपुत्रोपि हि कारयेत् लिङ्गानामयुतं नैव कन्याकामस्तु कारयेत्
 एकलिङ्गाच्च नैव शत्रुलां श्रियमाप्नुयात् लक्षमेकं तु लिङ्गानां यः करोति नरो भुवि शिव एव भवेत्सोऽपि नात्र काव्या
 विचारणेति क्रियासारे ॥ लिङ्गस्य शिवनाभेऽस्तु नहि पीठप्रकल्पनं तदा धाराशैले वस्यत्तस्य पीठमिति स्मृतं उत्त
 मं मध्यमं हीनामिति लिङ्गां त्रिधा स्मृत एकैकं त्रिविधा तद्बहुतमां गुलिमानतः नवाष्टसंप्तां गुलिं कालिङ्गं श्रेष्ठं तथैव स्मृतं
 पट्पंचकं चतुर्मानं मध्यमं त्रिविधं स्मृतं त्रिद्वेकां गुलिं कालिङ्गं त्रिविधं तु कनीयकं उत्तमं बुद्बुदाकारं मध्यमं कुक्कुटां
 डवत् अधमं गोकुक्कुब्ध इति लिङ्गां त्रिधा स्मृतं अक्षादल्पपरीमाणं त्रिलिङ्गं कुत्र चित्रः कुर्वीत गुष्ठोद्भूतं न कदाचि

तस्माचरेत् अक्षोशीतिगुंजः गुंजः पंचाज्यमापकः तरोडशाक्षः कर्षोत्तीत्यमरकोशात् तस्मादशीतिगुंजपरिमाण
 द्यामृदापार्थिवलिङ्गकर्त्तव्यं रुद्राक्षं शिवलिङ्गं च स्थूलं प्रशस्यते ॥ इति वचनाच्च ॥ सिद्धांतशेखरे अंगुलादिवि
 तं स्वं तालिङ्गं हे प्रपूजयेत् प्रासादेतुतदूर्ध्वस्यापूजनीयं प्रयत्नत इति पाद्मे शालिग्रामशिलालिङ्गेयः करोति ममाचं
 नं तेनार्चितः कार्तिकेयः युगानामेकसप्ततिं प्रागादिदिग्भिमुखनियमः सारसमुच्चये प्रागाननोधनददिग्वदनोय
 वेति अन्यत्रापि रात्राबुद्धिमुख कुर्याद्देवकार्थं सदैव हि शिवार्चनं सदाप्येवं शुचिः कुर्याद्बुद्धिमुख इति वाचस्प
 तिभिश्चास्तु प्राक्पश्चिमोदगस्थस्तु प्रातः सायं निशा सुचितवचनात्कालभेदेन व्यवस्थामाहुः पारिजाते गृह्यप
 रिशिष्टे प्रतिमाः प्राङ्मुखी रुद्राङ्मुखौ जेत एतच्च स्थिरप्रतिमाविषयं अन्यत्र प्राङ्मुखः अन्यत्र चलादादि
 ति निर्णयसिद्धौ ॥ अन्यत्र तु चरेल्लोचयेदेवपूर्वाभिदं नंबुधः स्थिरालिङ्गे यथा कृप्तासतमेव प्रपूजयेदिति गो
 भूहिरण्यवस्त्रादिवलिष्णुपनिवेदने ज्ञेयो नमः शिवायेति मंत्रः सर्वत्राप्यधिकश्चायमोकाराद्यः
 पडक्षरः ॥ नंदिपुराणात्पंचाक्षरेण वा पूजनं कार्त्तव्यं लिङ्गे चार्च्यं डिलेवापिशंकरं विधिपूर्वकं पूजयेति शेषः ॥
 युगदोषं विनिर्जित्य रुद्रलोके प्रसीदते ॥ पार्थिवं लिङ्गमधिकृत्य ब्राह्मे ॥ हरो महेश्वरश्चैव शूलपाणिः पिनाकधृक् पशुप
 तिः शिवश्चैति महादेवेति पूजयेत् मृत्तिकाग्रहणैश्च घटने च प्रतिष्ठितौ ब्रावाहेन च स्त्रपेन पूजने च विसर्जन इति ॥

अथ मंत्रमहोदधिस्थं पार्थिवपूजनाविधानम् ॥

अथ पार्थिवलिङ्गस्य विधानमभिधीयते स्नातो नित्यं विधायादौ गत्वा शुद्धां भुवं सुधीः उपरिस्थामथाकृत्य पडणैर्ना
 भिमंत्रयेत् ॥ आकाशः पृथिवी शेषस्थितो विदुसमन्वितः पृथ्वीचचतुर्थतानमोतः स्यात्पडक्षरः ततो मृदुमु
 पदाय कृत्वानिःशर्करांततः पात्रे निदध्यात्स शुद्धं ब्रत्य हं पूजनायतां सद्दिने सहस्रैर्भोजैर्नाश्वकुमारयोः हराद्यां

श्रमन्नुत्सृष्ट्वा यो गसिद्धये अथार्चनं शुभे घस्त्रे आरभेत प्रसिद्धये कृत्वानित्यक्रियाः शुद्धोदयादध्वं विवस्वते
 मृदमादाय तोयेन सुधयामंत्रेन च आसिच्य पिंडये त्रेष्टमान पात्रे निधापयेत् तदा कालमनुस्मृत्य कामनामपि हृद्
 तां लिगानि पार्थिवानीह पूजयेत् भुक् संख्यया संकल्पं वृद्धा पिडादाया लपां मंदं सुधीः एकादशार्णमनुनाकुर्व्या
 द्वालग्नेश्वरं मायागणे शम्भुवीजैर्जातौ गणपते पुटः एकादशोर्णमंत्रो यस्मै तोया लग्ने शितुः वराभयलसत्पाणि
 पद्मं वालगोणेश्वरं निर्माय स्यापयेत् पीठं लिगानि रचयेत्ततः हरमंत्रेण गृह्णीयादक्षमानाधिकां मृदं ॥
 महेश्वरस्य मंत्रेण लिङ्गं कुर्यात्तथा शुभं अंगुष्ठमाणादधिकं वितस्त्य वधिसुंदरं पार्थिवं च यो ह्निगन् न्यूननाधिकं ततः
 शूलपाणेस्तुभ्यं त्रणं लिगपीठे निधापयेत् एवमन्यानि कुर्वीत यथासकलपमादरात् अवशिष्टमृदाकुर्व्यात् कुमारं
 तत्समं त्रतः स्थापयौ ह्निगं पत्तयेत्स्वमंत्रेण विंशच्चतं वाग्वर्मकणं विद्याल्वचरमेमिनेकेतनः कुमारं
 यनमौ तोयगुहमंत्रे दशाक्षरः मंत्रेणावाहयेद्देवप्रतिमं त्रपिनाकिनं ततो लिगस्थितं ध्यायेत्स प्रसन्नमहेश्वर
 दृक्षांकं ह्यं गजपतिमुखं त्रामृश न दशदोणां वामोरुस्थानगपतितनयां किं गुहं चापरेण इष्टाभीतिं वरकरयु
 मेधारयाः पण्डकांतिरव्यादस्मान् त्रिभुवनमतो नीलकंठश्चिनेत्रः एवं ध्यात्वा पशुपतेर्मंत्रेण स्थापयेच्छिवं
 शिवमंत्रेण गंधादीनर्पयेद्बहिरेतसे प्रागादि वामार्धे नदिश्च यौ परिपूजयेत् सर्वं भवं रुद्रमुग्रं भीमं पशुपतिं
 तथा महोदेवमथेशानं क्रमाद्विस्त्यादिर्भुक्तान् क्षित्यशेजो निलाकाशयजमानेन्दुभास्कराः क्षित्याद
 यः स्युः सर्वोद्यास्तत इन्द्रादिकान्यजेत् धूपदीपनिवेद्यादिनमस्कारप्रदक्षिणां जयचक्राविसृजेन्महादेव
 स्वमंत्रतः तारानंतादि कांडे ताहाराद्यामनवोद्गृह्यः ॥ प्रतिलिगे जयेद्देवमखिलानि सहैव वा पूजितौ निजमंत्रेण
 विसृजेद्गणभृद्बहौ धनपुत्रादिकामैस्तु शिवोऽध्वः प्रोक्तलक्षणः विद्याकामैश्चितनीयः परशुहरिणं वर

ज्ञानमुद्रादधद्वैतवटमूलमुपोश्रित. पुंसोर्विरुद्धयोः संघो कुर्व्याल्लिंगानिसाधकः नदीतीरद्वयान्तिमुद्राता
 निचपूजयेत् तत्रयेहोहरिहर ' शखपद्मादिशुलभृत् इदानीलशरच्चद्रभूतिभूषणपुंजवान् दंपत्यारविरोधार्थमर्ध
 नारीश्वर' स्मृत. " पौषपपूर्णकलशधत्पाशांकुशावपि उच्चाटमारणोद्वेधे ध्यातव्य. पुनरीदृशः कालीहस्ता-
 वुजालवः शुलभ्रोतद्विषयः मुंडमालाक्षरुत्कठोरावविनाहिताखिलः इत्थंतुकामनाभेदाध्यानेभेदा प्रकीर्तिताः
 पूजयेत्कार्यसिद्ध्यर्थलक्षावधिसहस्रत लक्षपार्थवाल्लिंगानांपूजनाद्भुक्तिमुक्तिभाक् लक्षंतुमुंडल्लिंगानांपूजनात्पा
 र्थिवोभवेत् येनारीशिवल्लिंगानिसंपूज्येष्टमवाप्नुयात् भस्मनोगोमयस्यापि बालुकायास्तथाफलं क्रीडंत शि
 शुकाभूमौल्लिंगंकृत्वारजोमय पूजयंतिविनोदनं तेषु स्युःक्षतिनायका. प्रातर्गोमयल्लिंगानिनित्यंयस्त्रापि
 पूजयेत् दृहतीविल्वयो. पत्रे नैवेद्येगुडमर्पयेत् एवंमासत्रयकुर्वन्ननल्पलभतेधनं एकादशैवल्लिंगानिगोमयो
 तथानिमर्चयेत् प्रातर्मध्याह्नयोः सायंनिशीथेप्रतिवासरं सप्तर्षोः संपदोयायात्पण्मासानेवमादरात् एकाद
 शयजेन्नित्यशालिपिष्ठतानिय. ल्लिंगानिमासमात्रेणसकल्मषचयंदहेत् स्फाटिकंपूजितल्लिंगमेनोनिकरनाश
 न सर्वकामप्रदंपुंसामुदवरसमुद्रव रेवाशमजंसर्वसिद्धिप्रदंदुःखविनाशन यथाकथंचिल्लिंगस्यपूजानित्यंकृतेष्ट
 दा योचयेत्पितृमदोत्थे पत्रैर्गोमयजंशिवं क्रुद्धंमेहेश्वरंध्यायन्सपराजयतेरिपून् लिंगंसंपूजयन्नित्यंशिवम
 क्तिपरायण मेरुतुल्योपितस्याशपापराशिलयव्रजेत् चतुर्दश्यांताष्टम्यांपौर्णमास्याविधुक्षये पयसान्नापि
 ताशशोधरादानफललभेत् दोग्ध्राणांतुगवांलक्षयोदद्याद्वेदपाठिने पाथैर्वयोचयेल्लिंगंतयोल्लिंगार्चकोवरः लि
 गपूजाविधयाग्रेस्तोत्रवाशतरुद्रिय पूजयेत्तन्मनाभूत्वाशिवेस्वांविनिवेदयेत् यत्संख्याकंयजेल्लिंगंतन्मिंतहो
 ममाचरेत् आज्यान्वितैस्तिरैरग्रेष्टवैर्वापायसेनवा शिवमंत्रेणतस्यातिब्राह्मणान्भोजयेच्छतं एवंकृतेसमस्ते
 ष्टसिद्धिर्भवतिनाश्रितमिति ॥

अथपंचसूत्रविधानं लिङ्गद्वयसममध्यमूढविस्तारेणैवच तदद्वैतगोमुखब्राह्मणं पंचसूत्रमिदमतं कालोत्तरे ॥ लिङ्गम
स्तकाविस्तारोऽल्लगोच्छ्रायसमोभवेत् त्रिगुणः परिणहः स्यात्ततः पिंडीप्रतिष्ठिता लिङ्गतुल्यं प्रणालस्याल्पचसूत्रस्यल
क्षणं पंचसूत्रसमायुक्तं शिवाल्लगंसमवेयेत् भुक्तिदं मुक्तिदं देविधनारोग्यसुखप्रदं गौतमीतंत्रं लिङ्गमस्तकाविस्ता
रोऽल्लगोच्छ्रायसमोमतः परिधिस्तत्रिगुणितस्तद्वत्पिठव्यवस्थितं प्रणालिकातथैवस्याल्पचसूत्रविनिर्णयः लि
गमस्तकाविस्तारपूजाभागसमभवेत् नानाहत्त्रिगुणं कुड्यान्नाहवत्पीठविस्मृतिः पूजांशादद्विगुणं कुड्यार्थदुन्नतं पीठमु
त्तमं वृत्तं वाचतुरस्त्रवाममध्यमं कंठसमन्वितं द्विगुणं लिङ्गनाहवत्कंठनाहं समाचरेत् त्रिमेष्वलमधश्चोर्द्धसमं वा यदि मेखलं
लिङ्गमस्तकाविस्तारं पडभागविभजेत्ततः मेखलमिहकभागेन कुड्यात् वातंचतत्समं लिङ्गैर्दध्यसमं कुड्यात्त्रिगुणं पीठं
याह्यतः विस्तारतत्समं मूलतदद्वैतचतद्व्रतः जलमार्गः प्रकर्तव्यः स्तस्य मध्ये त्रिभागतः कुड्यात्पीठादद्वैतं वा प्रणालं
चतथोदितं सर्वेषां तत्र लिङ्गानां सपीठानां विशेषता लोहादीनां च लिङ्गानां मेखलक्षणमाचरेत् लिङ्गनाहसमपीठवि
स्मृतं विस्मृतस्य समभागतुल्यं तुल्यं कर्द्धसमं गोमुखं तस्य कंठनाहं शिल्पशास्त्रेऽपि लिङ्गमस्तकावि
स्तारोऽल्लगोच्छ्रायवत्समकृत्वा ॥ तत्रिगुणवेष्टनाहं लिङ्गस्यैतल्यं कृत्वा तत्समं वृत्तं चतुरस्त्रं वा पीठविस्तारं अथ
उद्वेचकुड्यात् ॥ पीठोचततुल्यं गौच्यमतो द्विगुणा पीठमध्यं लिङ्गादद्विगुणं स्थूलं पीठोच्चतातृतीयांशेन कंठक
त्वा तस्योर्द्धमधश्चसमं वप्रयं वा कृत्वा लिङ्गविस्तारं पञ्चांशेन पीठोपरिवाह्यमेखलं कृत्वा तदंतः सल्लभतत्समं
सातं कृत्वा पीठद्विहिङ्गसमदीर्घ्यं पीठादद्वैतं घातुल्यं मूलैर्दध्यसमं विस्तारमथेतदद्वैतविस्तारं तृतीयांशेन मध्ये स्वातां
पीठवत्समेखलां प्रणालिकां कुड्यादिति ॥

इतिपंचसूत्रविधानम्

इदंपंचसूत्रविधानं पार्थिवेन विधानं कुर्यात् तदुक्तं पार्थिवं श्वरार्चितामणौ पंचसूत्रविधानं च पार्थिवेन चकार येन यथा कथंचिद्विधिनारमणीयं प्रकल्पयेत् रत्नादिलिगेष्येवं ॥ तदुक्तं हयशीर्षपंचरात्रे न कुट्यलक्षणोद्धारं रत्नजानां चलात्मनां स्वप्रभालक्षणं तेषां स्वर्णजातामपि ध्रुवं तस्मात्तलक्षणोद्धारं कुट्यन्पापाणालिगवत् अचलानां तजसां नांकाश्चिदिष्ये तलक्षणं लक्षणं कल्पनीयं तुस्थाप्यल्लिगेयथाविधि चलालिगे कुशाग्रेण लक्षणं कल्पयेद्गुरुः मनसा च तेषां द्वाचिलक्षणं लिगसंस्थितं सोमशंभावपि रत्नजलक्षणोद्धारो न लोहेन सरिद्रवे लिगे पुचललोहे पुनदृष्टं कचिदागमे स्वरूपलक्षणे तेषां प्रारत्ने पुनिर्मलेति अन्यत्र संस्थया विशेषे निषेधः गृहे लिगद्वयं नार्ह्यं शालिग्राम इयं तथा द्वे चक्रद्वारिकायाश्च गणेशत्रयमेव च ॥

अथ शिवपूजामधिकृत्य कालिकापुराणे कपिलापंचगव्येन कुशवारिर्युतेन च स्नापयेत् पंचपूतेन ब्राह्मन्स्नानं तदुच्यते ॥ एकाहमपि योल्लिगे ब्राह्मं स्नानं सभाचरेत् विधूय सर्वपापानि रुद्रलोके महीयते कपिलापंचगव्ये नदधिक्षिरयुतेन च स्नानेन शतगुणं पुण्यमिति रभ्योन संशयः वर्षकोटिसहस्रेण यत्पापं संपुर्णं धृतस्नानेन तत्सर्वदहत्यग्निरिवेन कृष्णाष्टम्यां धृतस्नानं कृत्वा लिगे सकृन्नरः कुलैकविंशमुतार्य शिवलोके महीयते स्नाप्यदग्धासकृद्विंशिवलोके महीयते ॥ ब्रह्मपुराणे देवानां प्रातिमायत्र घृताभ्यंगक्षमा भवेत् पलानितस्यै देवानि श्रद्धया पंचाविंशतिः श्रोतोरं पलशतं स्नानं दंपंचसर्वदा द्वे स हस्ते पलानां नुमहा स्नाने तु संस्थया दांतव्यं येन सर्वासु दिक्षु निर्याति तद्वृत्तं पंचविंश पलालिगे अर्घ्यंगं कारयेद्य शिवस्य सार्पिषा स्नानं प्रोक्तं पलशतेन च तां वीतवचक्षीरेण गव्येन भवेत्ततः भूयः सार्द्धं सहस्रेण पलानां मैक्षयेद्द्वचः रसेन कारयेत् स्नानं भक्त्या चोष्णां वृत्तातः

शीतानुनापिदत्त्वाचवत्पूतेनमंत्रवित् स्नापयेद्वक्तितोभूयोगंधपात्रास्थितेनतु महास्नपनोत्तरं कौस्तुभविशेषः॥महा
 दीपद्वयेदंशतमष्टोत्तरं पुनरिति पूजारंभप्रभृतिस्ततएकोदीपःपरोभूयःपूजानंतरंशतमष्टोत्तरं दीपादेयइतिबोध
 म् ॥ विल्यादौतुस्कदि ॥ क्षीरादशगुणंदद्यावृतेनैवदशोत्तरं वृतादशगुणंद्रौक्षौद्राश्चैवक्षुजंतथा वस्त्रयामले
 धीतकौशेयवसनंविष्णुप्रीत्यैप्रकीर्तितं रक्तशत्स्यकविघ्नानांशिवस्यचसितांत्रियं मलहीनंतथाछिद्रक्षौमंकार्पासमेव
 चेति अथचंदनं चंदनागुरुकपूरैःश्लक्ष्णपिष्टैःसंकुम्भैः शिवस्यार्चांसमालिप्यकल्पकोटिवसेद्विवि हेमाद्रौतु
 विशेषः विधिनास्त्राप्यचोनेनततोरोचनयालिपेत् कृष्णागुरुसकर्पूरचंदनागुरुयुक्तया लेपयित्वाततोल्लिगमा
 पीठजवनंशुभं अनुलेपनपरिमाणेनैवे अनुल्लिगेच्चतत्सर्वंपंचविंशफलेनचेति अथपुण्याणि धर्तूरैकस्तुयालि
 नं कृष्णैः संपूजयेन्नरःसगोलक्षफलंप्राप्याशिवलोकेमहीयते नीलोत्पलसहस्रस्यमालांवध्याप्रपूजयेत् अलाम्भे
 तुसहस्राणामर्द्धद्विनैवपूजयेत् उत्पलानामलाम्भेतुपद्वैश्चश्रीतरोर्धजेत् श्रीतरोर्विल्वस्य विल्वपत्रैरखंडैश्चयोल्लि
 गंपूजयेत्सकृत् सर्वपापविनिर्मुक्तःशिवलोकेमहीयते सर्वकामप्रदंविल्वंदारिद्रस्यविनाशनं विल्वान्यत्परं
 नास्तियेनतुव्यातिशंकरः शुक्लाण्यपिचपत्राणिश्रीगृक्षस्यसदैवहीति ॥ पारिजातोकियासारे ॥ मध्यमा-
 नांमिकामध्यपुष्पंसंगृह्यपूजयेत् अंगुष्ठतर्जन्यग्राम्यानिमाल्यमपनोदयेत् अपनीतंचनिर्माल्यंचंदशायनिवेदयेत्
 अशून्यमस्तकालिंगंसदाकुर्वीतपूजकः॥ अथाशिवेवर्ज्यपुण्याणिभविष्यपुराणे ॥ केतकीजातिमुक्तचक्रकुंदयूथमंदंति
 कां शिरीषंसर्जवंधूंकुमुमानिंविवर्जयेत् निर्गंधीन्युग्रगंधीनिकुमुमानिधिवर्जयेत् गंधहीनमपिश्राह्यपवित्र-
 यन्तुकुशादिकं प्रासाददीपिकायां जपावंधूकसिंदूरं तथात्रैसीधिकीशुभेमंदंतोकेतकीपुष्पंमालतंपुरजातिचतुस्रुणं
 साश्वमारचंप्रमर्देनापिनापयेत् ॥ अथधूपःशिवपुराणे ॥ गुग्गुलंधृतसंयुक्तंशिवेश्वरानिवेदयेत् रुद्रलोकमवाप्नोति

गाणपत्यं चोर्वेदति । अथदीपः भविष्यपुराणे घृतदीपप्रदानेन शिवाय शतयोजनं विमानं लभते दिव्यसूर्यको
 टिसमप्रभं अयनैवेदं तत्परिमाणं हेमाद्रौ दशद्रौ णेस्तु नैवेद्यैरष्टद्रौ णेरथापि वा शतद्रौ णे समपुण्यमाढा
 केन विधीयते वित्तहीनस्य मर्त्यस्य नात्र कार्या विचारणेति गुडखंडघृताकानां भक्ष्याणां च निवेदनैः घृतेन पा-
 णितानां च ते पांशतगुणं फलं अयं फलं मातुलंगफलाद्यानि सुपकानि निवेदयेत् शिवाय सत्फलतस्य तद्भक्ष्याणां नि-
 वेदने अथ प्रदक्षिणाः तत्र विशेष उक्तो गृह्यपरिशिष्टे एकां विनायकं कुर्यात् द्वे सुगन्धैर्विणीशंकरे च त्वारिकेशवे
 दद्यात्सप्ताश्वत्थे प्रदक्षिणाः आदित्यपुराणे प्रदक्षिणत्रयं कुर्यात् शिवस्यायतने नरः अश्वमेधसहस्रस्य फ-
 लं प्राप्नोति मानवः गृहन्नारदीये तु एकां चंडयारवोसप्ततिस्त्रोदद्याद्दिनायके चतस्रः केशवे दद्याच्छिवे तद्ध प्रदक्षिणं
 तत्रैव पदांतरैः पदंतस्य करौ चलनवर्जितौ स्तुतिर्वाचिहृदि ध्यानं चतुरंगं प्रदक्षिणं शिवलिङ्गे विशेषो-
 लिङ्गपुराणे सव्यं व्रजेत तोऽसव्यं प्रणालं नैवलं घयेत् वृहन्नारदीये शिवप्रदक्षिणमित्यः प्रणालं नैवलं घयेत्
 वृषं चंडवृषं चैव सोमसूत्रं पुनर्वसु चंडचसोमसूत्रं च पुनश्च डपुनर्वसु ॥ हेमाद्रौ प्रातिष्ठाकांडे ॥ प्राच्यां
 नंदिमहाकालीयाम्यधृगिविनायकौ वारुणो वृषभस्कंधो देवी चंडी तथोत्तरे त्रैविक्रम्यां तु ऐशान्ये च डस्थाय पनमुक्त-
 तथा अप्रसव्यं यतिः कुर्यात्सव्यं तु व्रतज्ञचारिणः सव्यापसव्यं गृहिणो नित्यशंभोः प्रदक्षिणं तृणैः काष्ठैस्तथा
 पर्णैर्द्विर्वेष्टकादिभिः अंतर्दानं पुरः कृत्वा सोमसूत्रं नलं घयेत् सोमसूत्रप्रमाणमपि तत्रैव प्रासादविस्तारमात्रा-
 तु भवेद्दुदोष्यां सत्राद्बिहिलं घनेन दोषः स्याद्दोषश्चाभ्यंतरलं घनेन सोमस्य दिशि मंडपादुदीच्यां दिशि प्रासाद-
 विस्तारसमानं सोमसूत्रपरित्यज्य वहिः प्रदक्षिणेन दोष इत्यर्थः ॥ विशेषांतरमुक्तं तत्रैव सोमसूत्रद्वयं यत्र यत्र वा वि-
 ष्णुमंदिरम् अप्रसव्यं न कुर्वीत कुर्वीतैव प्रदक्षिणमिति ॥ अथ नमस्कारः ॥ जानुभ्यां चैव पाणिभ्यां शिरसा चा-

विचक्षणः कत्वा प्रणमं सर्वेशो सर्वाङ्कामानवाप्नुयात् अश्वमेधादिसर्वकृतुफलं भवतीति ॥ भविष्योत्तरे अथ शिवा
 गारे निषिद्धावाद्यो निते त्रे शिवागारे च फलं कसूर्यागारे च शंखं दुर्गागारे वंशवाद्यं मधुराचनवाद्येन ॥
 अथ निर्माल्यलंघने निर्धौनसिंहपुराणे शांतरथं प्रतिनारदः ॥ अद्य प्रभृति निर्माल्यलंघयति महामते नर
 सिंहस्य देवं स्य तथा न्ये पां दिवौ कसां पच्यते नरकोरे यावदाभूत संप्लवम् ॥ भविष्यपुराणे ॥ निर्माल्य
 लंघन करं स्तामि स्त्रं नरं कं व्रजेदिति ॥ अथ निर्माल्यप्रतिपतिः ॥ रुद्रांगलभ्रमभौतुदहे स्तर्चतक्षणात् वैष्ण
 वं स्नानकेभ्यश्च भस्मागिभ्यश्च शोभवमिति यानि तु रूकादे शिवनिर्माल्यभोक्तारः शिवनिर्माल्यलंघकाः शि
 वनिर्माल्यदातारः स्पर्शस्तेषामपण्यकृतं स्पृष्ट्वारुद्रस्या निर्माल्यं सवासा आहृतः शुचिरिति नैवेद्यं मेनरो भुक्त्वा शु
 द्धौ चाद्रायणं चरेदिति ॥ कालिकापुराणे ॥ अग्राह्यं शिवनैवेद्यं पत्रं पुष्पं फलं जलं शालिग्रामशिला स्पर्शोत्सर्वयति पवि
 त्रतामिति परिशिष्टे दत्त्वा नैवेद्यवस्त्रादिना ददति कदाचन त्यक्तं यच्छिवमुद्दिश्य तदादानेन तत्फलमिति भविष्ये च
 शिवनिर्माल्यधारणनिषेधवचनानि निर्माल्ययोगिहमद्रत्न्या शिरसाधारयिष्यति अशुचिर्भिक्षमर्यादो नरः पापसम
 न्वितः नरके पच्यते घोरेति र्गयोगेनैव संसेतु ब्रह्महापिशुचिर्भूत्वा निर्माल्यं यस्तु धारयेत् तस्य पापं महच्छीघ्रं नाश
 यिष्ये महाव्रत ॥ इति स्कंदपुराणशुचिना नतवग्राह्यं किंतु शुचिना स्नानादिना शुचिनेत्येवंपराणीति स्मार्ताः अपनी
 तंतं वग्राह्यमिति श्रीदत्तः शिवदीक्षारहितैर्योतिर्लिगातिरैकैर्वानग्राह्यमिति शैवाः रूकादे ॥ अनर्हममनैवेद्यं
 पत्रं पुष्पं फलं जलं शालिग्रामशिलासंगात्सर्वेधातिपवित्रतामित्युक्त्वात् ॥ पंचायतनपूजायां शालिग्रामस्यापि त
 त्रसंस्त्यान्नेवेद्यां दवाद्यैश्चैव शिवाः तथा नैवेद्यं मेनरो भुक्त्वा शुद्धे चाद्रायणं चरेदिति ॥ एतदपवादः शिवनारद
 सर्वदे ॥ वाणल्लोके स्त्र्यं भूते चंद्रकांतं हृदि स्थिते चांद्रायणसंज्ञं यं शोभे नैवेद्यं भक्षणमिति ॥ तथा च काशीखंडे ॥

जलस्यधारणंमूर्द्धनिविश्वेशस्तानजन्मनः ॥ इत्युपक्रम्य ॥ स्नापयित्वाविधानेनयोर्लिङ्गस्त्रपनोदिकं त्रिःषि
वेत्त्रिविधंपापंतस्येहाशुचिनश्यति ॥ लिङ्गस्त्रपनवाग्भिर्यःकुर्यान्मूर्द्धन्यभिषेचनं गंगास्नानफलं तस्य जायेतत्र
विष्णुमनइति अत्रभक्षणप्रतिप्रसवःशिवदीक्षाविषयः ज्योतिर्लिङ्गंविनालिङ्गयःपूजयतिसत्तमः तस्यनैवेद्य
निर्मात्यभक्षणसकृच्छूकं सालिग्रामोद्वेलिगेवाणालिङ्गेस्वयंभुवि रसलिङ्गेतथाप्येचसुरसिद्वप्रतिष्ठते हृद
येचंद्रकांतचस्वर्णरूप्यादिनिर्मिते शिवदीक्षावताभक्तेनेदंभक्तमितीर्यते ॥

॥ इतिभविष्योत्तरेज्योतिर्लिङ्गेनैवेद्यादिस्वीकारस्तुदीक्षारहितैरपिकार्यः ज्योतिर्लिङ्गंविनेत्युक्तवचनात् तथा
पादोदकंचनिर्माल्यंभक्तैर्धार्थप्रयत्नतः ॥ इत्यग्निपुराणात् ॥ आदित्यपुराणेच ॥ निर्माल्यंधारयेद्भक्त्या
शिरसापार्वतीपतेः रायसूयस्यज्ञस्यफलंप्राप्नोतिनिश्चितं लोभादिनातुनधार्यं लोभान्नधारयञ्छंभोर्नि
र्माल्यंनचभक्षयेत् नस्पृशेदपिपादेनलघयेन्नापिनारद लिङ्गांतरेपुतीर्थोदकवंदनमात्रच श्रद्धावच्छिवभक्त
मात्राधिकारिकाः श्रद्धावतांस्वभक्तानामुपसर्गैर्महत्यपि नोपायतरमस्त्येवविनेशचरणोदकं येन्याद्य
योहिदुःसाध्यावहिरंतःशरीरिणां श्रद्धयेवोदकरुपशान्तिनश्रुत्येवनान्यथेतिरत्नेश्वरोपाख्यानैस्कांदवचनात् स
र्वैरपिचंडेशंदत्त्वैवधार्यमिति क्वचित्तु वाणरावणचंडीशनंदिभृगोरिटादयः सदाशिवप्रसादोयं सर्वेगृह्णंतुशंभवा
इति क्वचिचंडाभावोऽप्युक्तोऽग्निपुराणे वाणलिङ्गेचलेलोहेसिद्धलिङ्गेस्वयंभुवि प्रतिमासुचसर्वासुनचंडोधि
कृतोभवेत् ॥ आदित्यपुराणे ॥ लिङ्गेस्वायंभवेवाणेरत्नतेजसिनिर्मिते सिद्धेप्रतिष्ठितेलिङ्गेनचंडोधिकृतो
भवेत् ॥ येपुचंडाधिकाज्ञानास्ति तन्निर्माल्यधारणेनदोषइत्याहुः ॥ अथरुद्राक्षधारणंतन्महिमाच ॥ शि
खायांहस्तयोःकंठकर्णयोश्चापियोनरः रुद्राक्षधारयेद्भक्त्यासंशंवेलोकमाप्नुयात् नववक्त्रंरुद्राक्षधारयेद्द्वामवा

हुना चतुर्दशमुखैवशिखायांधारयेद्बुधः ॥ तत्रविशेषः ॥ एकवक्त्रःशिवःसाक्षाद्ब्रह्महत्यांव्यपोहति अत्र
 ध्यत्वंप्रतिस्त्रोतोविहस्तंभं करोति च द्विवक्त्रोहरगैरीस्याद्द्वेधाघविनाशकृत् त्रिवक्त्रोह्याग्निजन्माचपापरशि
 प्रणाशयेत् चतुर्वक्त्रःस्वयंब्रह्माब्रह्महत्यांव्यपोहति पंचवक्त्रस्तुकालाग्निरगम्यागम्यपापपनुत् षड्वक्त्रस्तुगु
 होक्षेयोध्रूणहत्यांविनाशयेत् सप्तवक्त्रस्त्वनंतःस्यात्स्वर्णरतेयादिपापहृत् विनायकोऽष्टवक्त्रःस्यात्सर्वानृताविना
 शकृत् भैरवो नववक्त्रस्तुशिवसायुज्यकारकः दशवक्त्रःस्मृतोविष्णुर्भूतप्रेतभयापहः एकादशमुखोरुद्रो
 नानायज्ञफलप्रदः द्वादशास्यस्तथादित्यःसर्वरोगनिर्वहणः त्रयोदशमुखःकामःसर्वकामफलप्रदः चतुर्दशा
 स्यःश्रीकंठोवशोद्धारकरः पर इति ॥ निश्चिद्धाश्रसुपक्काश्रुद्राक्षाधारणेरस्मृताः पंचासृतेपंचगव्यंज्ञानका
 लेप्रयोजयेत् रुद्राक्षस्यप्रतिष्ठायांमंत्रंपंचाक्षरंतथा त्र्यंवकादिमंत्रस्तुयथातत्रनियोजयेत् त्र्यंवकंयजामहे
 मामृतात् इति ॥ यद्वा अघोरमंत्रेण अघोरेणापिमंत्रेणरुद्राक्षस्याद्विजोत्तम प्रतिष्ठांविधिवत्कुर्व्यात्ततो
 धिकफलंलभेत् ततोयथास्वमंत्रेणधारयेद्भक्तिसयुतः एकवक्त्रादीनांक्रमेणमंत्राः ओंओंभूंशनमः ॥ १ ॥
 ओंओंनमः ॥ २ ॥ ओंह्रींनमः ॥ ३ ॥ ओंहुंनमः ॥ ४ ॥ ओंओंहुंहुंनमः ॥ ५ ॥ ओंओंहुंहुंनमः ६ ओंसःहुंनमः ७
 ओंहुंनमः ॥ ८ ॥ ओंह्रींनमः ॥ ९ ॥ ओंओंनमः ॥ १० ॥ ओंहुंहुंनमः ॥ ११ ॥ ओंओंनमः ॥ १२ ॥ ओंओंक्षीं
 नमः ॥ १३ ॥ ओंनमो नमः ॥ १४ रुद्रोक्षेदेहसंस्थेतुकुक्कुटोऽभियतेयदि सोऽपिरुद्रपतिंयातिर्किंपुनर्मनवोगुरुः क
 चिन्मालायांविशेषउक्तः ॥ अष्टोनरशतैः कार्यो चतुः पंचाशताथवा सप्तविंशतिमानावाततोहीनाधमामता ॥
 तथाचप्रजापतिः ॥ मोक्षार्थीपंचविंशत्याधनार्थीत्रिंशताजपेत् पुष्करार्थीपंचविंशत्यापंचदश्याभिचारिके सप्तविंश
 तिरुद्राक्षमालयादेहसंस्थया यत्करोतिनरः पुण्यसर्वकोटिगुणंभवेत् योददातिद्विजातिभ्योरुद्राक्षंशृणुषमुत्सु

तस्य प्रीतिर्भवेद्बुद्धस्त्वपदं च प्रयच्छति पदार्थादर्थवोपदेवः रुद्राक्षान्कण्ठदेशे दशनपरिमितान्मस्तके विंशती द्वेः पड्पङ्-
 क्के प्रदेशे करयुगलकृते द्वादश द्वादशैव वाक्कोरिन्द्रैः कलाभिर्नयनयुगकृते एकमेकं शिखायां वक्षस्य षाधिकं यत्कलय-
 ति शतकंसंस्वयं नीलकण्ठ इति रुद्राक्षधारणम् ॥ अथेशिवरात्रिकृत्यमुच्यते ॥ तत्र प्रातः संध्यादिकृत्वा धृतत्रिपुंड्र-
 रुद्राक्षस्ताम्रपात्रं गृह्णाति ध्यायित्वा लिलंस्थ ओमद्याशिव प्रीत्यर्थं शिवरात्रि व्रतं करिष्ये ॥ व्रतधारणमंत्रः ॥ शिवरात्रि व्र-
 तं ह्येतत् करिष्ये हं महाफलं निर्विघ्नमस्तु मे चात्र त्वत्प्रसादाज्जगत्पते चतुर्दश्यां निराहारो भूत्वा शोभोपरे हनि भो द्ये हं भु-
 किमुत्तयर्थं शरणमेभवेत् श्वर इमं मैतौ पठित्वा जलमुत्सृजेत् ततो नित्यकृत्यं विधाय शिवनामस्मरणेन दिनमतिवाह्य सं-
 ध्याकालात्पूर्वसंध्या समयोत्तरं वा स्नानं कृत्वा सायं संध्यां निर्वर्त्य विभूतिरुद्राक्षमालाधारणं कुर्यात् इदं च शिवपूजायां
 नित्यं विनाभस्मत्रिपुंड्रेण विनारुद्राक्षमालया पूजितोऽपि महो देवो न स्यात्तस्य फलप्रदः तस्मान्मुद्रापि कर्तव्यं ललाटे
 तु विपुंड्रकर्मिर्तिलगपुराणवचनात् ततो रात्रौ प्रथमप्रहरे शिवाय नंगत्वा शुचिराचांता आसने प्राङ्मुख उपविश्य
 शिवसन्निधौ पूजासंकल्पं कुर्यात् तद्यथा एवं गुणविशेषेण विशिष्टायां पुण्यतिथौ एतद्वर्षकृतसमस्तपातको
 पपातक प्रकीर्णकादिका यिकवाचिकमानसज्ञाताज्ञातप्रकारहस्यपापस्य क्षयार्थं पुत्रघनदीर्घायुः प्रभृति
 सकलकामावाप्स्यर्थं शिवरात्र्यां शिवपूजनं करिष्ये इति संकल्प्य अपसर्पेति तसिर्पयां चिरीष्य सोमादि सा
 क्षिदेवतामंत्रं पठित्वा सामान्यार्घ्यं संस्थाप्य भूतशुद्धिं कृत्वा प्राणप्रतिष्ठां रमातृकान्यासं च कृत्वा श्रीकंठादिमातृ
 कान्यासं कुर्यात् ॥ तद्यथा अस्य श्रीकंठादिमातृकान्यासस्य दक्षिणमूर्तिः ऋषिर्गार्गीयः त्रीछंदः अर्हं नारीश्वरो
 देवता ॥ हलो बीजानि स्वराशकयः ज्ञातविज्ञानार्थं विवियोगः अक्षं खं गं घं ङं आं ह्रां अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥
 इं चं छं जं झं ञं ईर्होर्तर्जनीभ्यां स्वाहा उं ठं डं डं ऊं हूं मध्यमाभ्यां वपट् एं तं थं दं धं नं ऐर्ह्रानामिकाभ्यां हूं औं पं फं वं भं मं

ओहौं कनिष्ठिकाभ्यांवौपट् अयंरलवं शंपसंहंक्ष्णकरतलकरपृष्ठाभ्यांवौपट् एवमेवहृदयादिपङ्गन्यासंकुट्यानि ॥ ततोभ्यानम् ॥ वंधूककांचननिभरुचिरक्षमालांपाशाकुशौवरदंनिजवाहुदंडैः विभ्राणमिदुशकलाभरणं
 त्रिनेत्रमर्द्धविकेशमनिशवपुराश्रयामि ॥ २ ॥ दक्षाधःकरमारभ्यवामधःकरपर्यंतमाधुध्यानंकला ततोभ्यासं
 कुर्यात् ओहौंश्रीकण्ठपूणीदरीभ्यांनम इतिमस्तके ॥ १ ॥ ओहौंआश्रितेशविरजाभ्यांनमइतिआननदृशे
 ॥ १ ॥ ओहौंसूदमेवशाल्मलीभ्यांनमइतिदक्षिणेनेत्रे ॥ ३ ॥ ओहौंइंद्रिमुर्गिलोक्षीभ्यांनमइतिवामनेत्रे ॥ ४ ॥
 ओहौंउंअमरेशवर्नुलाक्षीभ्यांनमइतिदक्षकण्ठे ॥ ५ ॥ ओहौंऊंअर्धशोघाणाभ्यांनमइतिवामकण्ठे ॥ ६ ॥ ओहौंऊं
 भारभूतीशदीर्घमुखीभ्यांनम इतिदक्षनासापुटे ॥ ७ ॥ ओहौंऊंआतिथीशसुमुखीभ्यांनमइतिवामनासापुटे ॥ ८ ॥
 ओहौंलंस्याण्वीशदीर्घजिह्वाभ्यांनम इतिदक्षगडे ॥ ९ ॥ ओहौंलंहृरेशकुंडेदरीभ्यांनमइतिवामगडे ॥ १० ॥ ओहौं
 एंबिटीशोर्द्धकेशीभ्यांनमइतिउर्ध्वोष्ठे ॥ ११ ॥ ओहौंऐंमौक्तिकेशविकृतमुखीभ्यांनम इतिअधरोष्ठे ॥ १२ ॥ ओहौंओं
 सद्योजांतज्वालामुखीभ्यांनमइतिऊर्ध्वदंतपंक्तौ ॥ १३ ॥ ओहौंओंअनुग्रहेशोल्कामुखीभ्यांनमइतिअधोदंतपंक्तौ ॥ १४ ॥
 ओहौंअंअक्रूरेशश्रीमुखीभ्यांनम इतिशिरसि ॥ १५ ॥ ओहौंअः महासैन्येशविद्यामुखीभ्यांनमइतिमुखमध्ये ॥ १६ ॥
 ओहौंकंक्रौधीशमहाकालीभ्यांनमइतिदक्षस्कंधे ॥ १७ ॥ ओहौंखंचंडीशसरस्वतीभ्यांनमइतिदक्षकूर्परे ॥ १८ ॥ ओहौं
 गंपंचांतकेशगोरीभ्यांनमइतिदक्षमणिबंधे ॥ १९ ॥ ओहौंघंशिवोत्तमशैलोक्यविजयाभ्यांनमइतिदक्षकरांगुलि
 मूले ॥ २० ॥ ओहौंङ-एकरुद्रेशमंत्रशक्तिभ्यांनमइतिदक्षकरांगुल्यग्रेषु ॥ २१ ॥ ओहौंचक्रूंमेशात्मशक्तिभ्यांनम इति
 वामस्कंधे ॥ २२ ॥ ओहौंछएकनेत्रेशभूतमैत्रिकाभ्यांनमइतिवामकूर्परे ॥ २३ ॥ ओहौंजचतुराननेशलंबोदरीभ्यांनम
 इतिवाममणिबंधे ॥ २४ ॥ ओहौंझअजशचिद्रावणीभ्यांनम इतिवामकरांगुल्यग्रे ॥ २५ ॥ ओहौंटंसोमेशखचरीभ्यां

नमइतिदक्षोरुमूले ॥२६॥ ओंह्रींलंगलीशमंजरीभ्यांनमइतिदक्षजानुनि॥२७॥ ओंह्रींढवाहुमूलेषु ॥३०॥ ओंह्रीं
 ढंडमाकांतेशवृक्षोदरीभ्यांनमइतिदक्षपादगुल्यग्रेषु ॥ ३१॥ ओंह्रींतंत्रापाढीशपूतनाभ्यांनमोवामोरुमूले ॥३२॥
 ओंह्रींथंचंडीशभद्रकालीभ्यांनमइतिवामजानुनि॥३३॥ ओंह्रींदंअस्त्रीशयोगिनीभ्यांनमइतिवामगुल्फे॥३४॥ ओंह्रींधं
 मीनेशशंखिनीभ्यांनमोवामपादागुलिमूलेषु ॥ ३५ ॥ ओंह्रींनमयेशतर्जनीभ्यांनमइतिवामपादांगुल्यग्रेषु
 ॥ ३६ ॥ ओंह्रींपलोहितेशकालरात्रिभ्यांनमइतिदक्षकुक्षौ ॥ ३७ ॥ ओंह्रींफशिखीशकुंडालिनीभ्यांनमइ
 ति वामकुक्षौ ॥ ३८ ॥ ओंह्रींवंछागलंडिशकपर्दिनीभ्यांनमइतिष्टे ॥ ३९ ॥ ओंह्रींभंहिरंडेशवज्राभ्यांनमइति
 नामौ०॥ ओंह्रींमंहकालीशसुभुजाभ्यांनमोजठरे॥४१॥ ओंह्रींयत्वगात्मनेवाणीशसुखीभ्यांनमइतिहृदये०२ ॥
 ओंह्रींरंअसृगात्मनेभुजगेशरेवतीभ्यांनमइतिदक्षांसे ॥ ४३ ॥ ओंह्रींलंमांसात्मनेपिनाकीशमाधवीभ्यांनमइति
 ककुदि ॥४४॥ ओंह्रींवेमेदआत्मनेखड्गशिखारुणीभ्यांनमइतिवामांसे ॥४५॥ ओंह्रींशंअस्थ्यात्मनेविकेशवायवी
 भ्यांनम इतिहृदयादिदक्षकराग्रांतं ॥४६॥ ओंह्रींपंमज्जात्मनेश्वेतशरक्षेविदारणीभ्यांनमइतिदक्षपादाग्रांतं ०७॥
 ओंह्रींसंशुक्रात्मनेभृग्वीशसहजाभ्यांनमइतिवामकराग्रांतं ॥ ४८ ॥ ओंह्रींहंप्राणात्मनेनकुलीशमहालक्ष्मी
 भ्यांनमइतिहृदयादिवामपादाग्रांतं ॥ ४९ ॥ ओंह्रींलंशस्त्यात्मनेशिवेशव्यापिनीभ्यांनमइतिहृदया
 दिनग्रांतं ॥ ५० ॥ ओंह्रींलंपरमात्मनेसंवरकेशमायाभ्यांनमइतिहृदयादिशिरैतं ॥ ५१ ॥ इत्येवं
 मातृकास्थानेषुपुन्यसेतुं अत्ररुद्राःस्मृतारक्तधूलकपालकाः शक्तयोरुद्रपीठस्थाःसिंदूरारुणविग्रहाः
 रक्तोत्पलकपालाभ्यामलंकृतकंभुवज्रः ॥ इतिमूर्तिशक्तीनाभ्यानम् ॥ इतिश्रीकंठादिन्यासः ततः
 प्राणायामंकरन्त्यदेहमईकादिपरतत्वादेवताभ्योनमइत्युच्चार्य्य ॥ वामादिशक्तिपूजनंकृत्वाशिवपडक्षरादि

मन्त्रन्यासंकुर्यात् अस्य श्रीशिवपंचाक्षरमंत्रस्य वामदेवऋषिः पंक्तिछंदः सदाशिवदेवता ओंवीजं नमः शक्ति
 शिवायेतिकीलकं चतुर्विधपुरुषार्थसिद्धयर्थन्यासेविनियोगः शिरसि वामदेवऋषये नमः मुखे पंक्तिछंदसे नमः हृदि
 सदाशिवदेवतायै नमः ओं विजाय नमो गृह्ये नमः शक्तये नमः पादयोः शिवाय कीलकाय नमो नाभाय न्यासे विनि
 योगः इति सर्वगो व्यापकंकुर्यात् ओं हृदयाय नमः न शिरसे स्वाहा मं शिखायै वषट् शिं कवचाय हुं वनित्रत्र
 याय वैषट् यं अस्त्राय फट् एवं करन्यासमपि कुर्यात् ॥ ओं तत्पुरुषाय नमः तर्जन्योः ओं मंत्रघोराय नमः मध्य
 मयोः शिंसद्योजाताय नमः कनिष्ठिकयोः ओं वां वामदेवाय नमः अनामिकयोः ओं यं ईशानाय नमः अंगुष्ठयोः
 ओं नंतत्पुरुषाय नमः मुखे ओं मंत्रघोराय नमः हृदये ओं शिंसद्योजाताय नमः पादयोः ओं वां वामदेवाय नमो गृह्ये
 ओं यं ईशानाय नमो मूर्ध्नि ओं नंतत्पुरुषाय प्राग्वाय नमः ओं मंत्रघोराय नमः शिरसे स्वाहा मंत्रनादिवोधशक्तिधाम्ने शिखायै वषट्
 जाताय पश्चिमवक्त्राय चूडायः ओं वां वामदेवायोत्तरवक्त्राय नमः वामकर्णे ओं यं ईशानायोर्ध्ववक्त्राय नमः ऊर्ध्वभागे
 ओं सर्वज्ञशक्तिधाम्ने हृदयाय नमः न नित्यतृप्तिशक्तिधाम्ने शिरसे स्वाहा मंत्रनादिवोधशक्तिधाम्ने शिखायै वषट्
 शिं स्वतंत्रधाम्ने कवचाय हुं वानित्यमलुप्तशक्तिधाम्ने नेत्रत्रयाय वैषट् यं अनंतशक्तिधाम्ने अस्त्राय फट् ततो
 मूलमंत्रेण नमो रूपाय भूताय ज्योतिर्लिंगा मृतात्मने चतुर्मूर्तिवपुस्थाय भासितांगाय शंभवे इत्यनेन व्यापकं कु
 र्यात् लिंगादिमुद्रादर्शनपूर्वकं ॥ स्वेष्टदेवं स्वभेदेन ध्यात्वा शिरसि मूलमंत्रेण पुष्पांजलिं दत्त्वा पुनर्हृदयक
 मले ध्यात्वा मानसपूजां कारिष्ये ॥ इति संप्राप्त्य कृतांजलिपुटो भूत्वा चित्तये दृढं शंकरं ऋणपातकदोर्भाग्यदा
 रिद्रविनिर्मुक्तये अशेषाद्यविनाशाय प्रसीद मम शंकर दुःखशोकान्नि संतप्त संसारभयपीडनं बहुरोगाकुले दी
 नं पाहि मां वृंधाह न आगच्छेद वेदं वेदं महो देवाभयं करगृहाण सह पार्वत्या तव पूजामं यां कृतां स्वागतं देवदे

वैशोमित्रिद्योतवशांकर गृहाणसहपविस्त्यायार्थपरिभाषितामित्युक्ता मानसैरुपचरितैर्विधातिसंपूज्यः यथाश
 क्तिर्नपित्वातैस्समपेक्षत्वा वाह्यपूजार्थमनुज्ञाप्यविशेषार्थस्थापनं कुर्यात् तद्यथा स्ववामाग्रचतुरवृ
 त्तिकोणात्मकमंडलविलिख्य ओह्राश्चाधारशक्तयेनमइतिसंपूज्य तत्रत्रिपादिकां सस्थाप्य मंदशकलात्म
 नेवाह्ममंडलयइतिसंपूज्य वृत्ताकारेणवाह्मिदशकलाः पूजयेत् यंधूव्याचिपेनमः ॥ वंऊर्ज्मायैनमः ॥ लज्वा
 लिनीकलायैनमः ॥ शैर्विस्फुलिगिन्यैनमः ॥ पंसुश्रियैनमः ॥ संस्वरूपायैनमः ॥ हंकापिलायैनमः ॥
 लहंयवाहनयैनमः ॥ क्षकव्यवाहनयैनमः ॥ इतितदुपरिअस्त्रमंत्रशालितंपात्रनिधाय अंद्वादशकलात्मने
 सूयमंडलायैनमः ॥ इतिसंपूज्य ॥ वृत्ताकारेणतत्रसूर्यस्यद्वादशकलाः पूजयेत् ॥ कंमंतपिन्यैनमः ॥ खं
 तापिन्यैनमः ॥ गंफंधूव्यायैनमः ॥ घंपमरीच्यैनमः ॥ ङंभज्वालिन्यैनमः ॥ चंधरूचिन्यैनमः ॥ छंदसु
 पुष्पायैनमः ॥ जंयंभोगदायैनमः ॥ झंतंविश्वान्यैनमः ॥ अणवोधिन्न्यैनमः ॥ ठंडक्षमायैनमः ॥ क्षलंहंसपंश
 वंरयंभवंफनंधंयंतंण्डंठंजंज्ञंछंचंडंगंखंकंअःअंउंओंऐंएल्लंलृंळंऊंउईंअंअं इतिविलोममातृकां
 जपन् ॥ मूलजमधावुंध्याजलेनापूर्य्यजलमध्येंडपोडशकलात्मनेचंद्रमंडलायनम इतिसंपूज्य वृत्ताकारेणच
 द्रस्यपोडशकलाः पूजयेत् ॥ अंअमृतकलायैनमः ॥ आमानदायैनमः ॥ इंपूपायैनमः ॥ ईतुष्टैर्नमः ॥ उपु
 ष्ठैर्नमः ॥ ऊंमत्स्यैनमः ॥ ऋधृत्यैनमः ॥ रुंशशिन्यैनमः ॥ लंचंद्रिकायैनमः ॥ लृंकस्यैनमः ॥ एंज्योत्स्नायै
 नमः ॥ ऐंश्रियैनमः ॥ ओंप्रीत्यैनमः ॥ ओंअंगदायैनमः ॥ अंपूणायैनमः ॥ अंःपूणामृतायैनमः ॥ अत्रअमृता
 दिकलानांप्राणप्रतिष्ठाविधाय सूर्यमंडलाकार्थमावाह्यमूलमंत्रेणार्ध्यंजलसंयोज्यतीर्थसंपूज्य मूलमंत्रेणलिंगमुद्रां
 प्रदश्यं वमिति धेनुमुद्रयाअमृतोक्त्य तत्रदेवध्वात्वादेर्वस्यदेहेपडंगविधायकवचेनावंगुठ्य नेत्रमंत्रेणसंवीक्ष्य

शंखमुद्रं पातपात्रमवष्टभ्ययोनिसुद्रं यातजलं स्पृष्ट्वा मूलनगंधादिभिः संपूज्य प्राग्वत्पङ्क्त्यानि संपूज्य मूलमं-
 त्रेणाष्टवारं जलमभिमंत्र्य मत्स्यमुद्रया छादयेत् तत्पात्रस्योत्तरे पत्तया त्रिकोणमंडलत्रयं कृत्वा तेषु मंडलद्वये साधारं-
 सजलं पात्रद्वये तृतीयमंडले धृतमधुदधियुक्तं कांस्यपात्रं चेति पात्रत्रयं संस्थाप्य मूलमंत्रेण एतत्कथकृत्वा गोधादि-
 भिः संपूज्य तेषु पात्रांतरेणाध्यजलं किंचित्कृत्वा मूलमंत्रेण एतत्कथग एवारमभिमंत्र्य मत्स्यमुद्रया छादयेत्
 ततोऽध्यपात्रेश्यामाकदूवीजविष्णुक्रांतादिनिःक्षिप्याचमनपात्रे जातं फललवंगं कक्कोलचूर्णं निक्षिपेत् अत्राध्य-
 दिपात्रालाभे प्रक्षालितान् तंडुलान् पुष्पाणि दत्त्वा ततः पूजाक्रमस्य दक्षिणे त्रिकोणमंडले साधारं सजलं पुनरा-
 चमनपात्रं निधाय तत्राध्यपात्रजलं किंचित्पात्रांतरेणोद्धृत्य दत्त्वा मूलमंत्रेणाभिमंत्र्य संप्राक्ष्य स्वदेहं गंधपुष्पैरलं-
 स्य स्वैष्टदेवतारूपं संचित्य पीठं ऋद्धुकादिपरतत्वात् संपूज्य लोचनमोभगवते सकलगुणाल्मशक्तियुताय अनंता-
 यै योगपीठाय कमलासनाय नमः ततस्तत्केसरे पुस्वाग्रादि प्रादक्षिण्येन वामदेव्यैनमः ज्येष्ठायैनमः शैब्ये नमः
 काल्यैनमः कालविकरण्यैनमः वलयैनमः वलविकरण्यैनमः सर्वभूतमन्यैनमः मध्य-
 मनोन्मन्यैनमः लोचनमोभगवते सकलगुणाल्मशक्तियुताय अनंताय योगधर्मपीठायैनमः ॥ इति पीठपूजा ॥ अथ
 पार्थिवविधिः सर्वाधारधरारूपत्वद्वूपसृष्टिकामिनां ग्रहिण्यामिप्रसन्नात्वं लिगार्थाभिवसुव्रते इति भूमिसंप्राप्त्यै
 उपरितनामं दमपाकृत्य ततः स्नां पृथिव्यैनमः इति पृथिव्यानमस्कृत्य ततो निःशर्करामक्षाधिकाम् अशीतिगु-
 णादिमानमृदमित्यर्थः हराय नम इति तं वेणुसंग्रहं सद्योजातमिति मंत्रं पठित्वा वामदेवायैति मंत्रेण जलं प्रक्षिप्य
 महेश्वरायैति संघटनं कुर्यात् अघोरं ण्डति लिगकरणं तत्पुरुषायैति वाणं कृत्वा ईशान इति वेदिकायां वाणं संयोज्या ॥
 मूलं न शूलपाण्यैनम इति वैद्यो शिवं संस्थाप्य हस्ते पुष्पादि गृहीत्वा मूलाधाराकुंडलिनीं तुत्याप्य मदचक्रादिक्र-

मण्डयकमलात्स्वेष्टदेवतां तेजोरूपां ब्रह्मरंध्रनीत्वा परमाभूतांबुधौ परमशिवशक्त्यात्मकं तेजः प्रवहन्ना
 सापुटाध्यनिकरस्थपुष्पांजलौ निः सार्धं पुरः स्थितमूर्तिशिरसि पुष्पांजलिनिःक्षिपेत् आत्मसंस्थमजं शुद्धत्वा
 महं परमेश्वर अरण्यामिव हव्याशं मूर्त्तामावाहयाम्यहं आयाहि भगवन् शोभो शर्व्वेवं गिरिजापते प्रसन्नो भवेद
 वेशनमस्तुभ्यं हि शंकर ततो मूलमुच्चार्य्योपि नाकधूपेन मः आवाहनमतेवं यमहिमामूर्त्तिस्तस्यां सर्वगतां शिव भ
 किस्नेहसमाकृष्टोपवत् स्थापयाम्यहम् देवशक्तिमुलभसर्वाभरणसंयुत यावत्त्वां पूजयिष्यामि तावत्त्वंसु
 स्थिरो भव ततो मूलं पठित्वा शिवत्वं हतिष्ठतिष्ठ इति संस्थाप्य सन्निधापनं कुर्यात् अनन्यातवदेवेशमूर्त्तिं श
 क्तिरिधं प्रभो सान्निध्यं कुरु तस्यांतं भक्तानुग्रहतत्पर ततो मूलमुच्चार्य्य शिवइह सन्निधौ भव ॥ इति सन्निधानं कृत्वा
 सान्निधौ प्रभो आज्ञया तव देवेश कृपां भो धिसुखांबुधे आत्मानं दैकतृप्तं त्वानिरुणद्धि मपि तु गुरो मूलं ति शि
 वइह सन्निधुस्व ततः संमुखीकरणं अज्ञानादुर्मनस्त्वाद्वा वैकल्पात्साधनस्य च यदपूर्णं भवेत्कृत्यं तदप्यभि
 मुखो भव ततः अवगुंठनं अभक्तवाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रदूरं चित्तयुते स्वतेजः पंजरेणाशु वेष्टितो भव सर्वतः मू
 लं ति शिवश्च वगुंठितो भव ततः पङ्गेन सकलीकरणं मूलेन महामुद्रया परमीकरणं ततो मूलमंत्रमुच्चार्य्य
 ऐवं दददवाग्वादिनि ऐं ह्रीं क्लिं क्लेदय महाक्षोभं कुरु ह्रीं सौमोक्षकुरु २ सौहसौमिति दीपिनीमकारादिकारां
 तां मातृकामुच्चार्य्य अर्धोदकेन देवं त्रिः प्रोक्ष्य देवस्य हृदयं स्पृशन् प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् सायथा ओं आहौं
 क्रौं हंसः शिवस्य जीवइह स्थितिः पुनः आहौं क्रौं हंसः शिवस्य वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रघ्राणरसनप्राणा इहागत्य सु
 खं चरंति पठतु स्वाहा इति प्राणप्रतिष्ठा विश्वेश्वरमहाराजप्रियेश्वर प्रजापते आसनं दिव्यमीशानदास्येह परमे
 श्वर मूलेनासनं महानंदमहेशानमहदानंददायक पाद्यं गृहाणे देवेश पार्वती परमेश्वर मूलेन पाद्यं त्रियं वक

सदाधारवियदादिविधायक अर्धगृहाणदेवेशशोभोसर्वार्थसाधक मूलैनार्घ्यदत्त्वा त्रिपुरांतकदीनार्थिनाशिन्
श्रीकंठशूलधृक् गृहाणाचमनंचालंपावित्रोदककल्पितं मूलैनाचमनं घृतमध्वाज्यसंयुक्तंपरिपूर्णसुखात्मनेमधु
पर्कमिंदेवकल्पयामिप्रसीदमे मूलैनामधुपर्कदत्त्वा मूलैनाचमनं पंचामृतं समानीतं पयोदधिघृतं मधु शर्करं
राजलसंमिश्रं गृहाणा परमेश्वर मूलैनापंचामृतस्नानं त्रिकालकाशिकालश्रीः स्थितिसंहारकारक स्नातं तीर्थोह
तेस्तैर्यैर्गृहाणा परमेश्वर मूलैनास्नानं दत्त्वा पुनर्मूलैनाचमनं दद्यात् कालाग्निरुद्रदेवेशवरदाभयदायक वस्त्रं गृहाण
सर्वेशदिव्यगंधोदवासितं ॥ मूलैनाश्वेतवस्त्रम् ॥ पशुपतये नमः ॥ यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं विधि
निर्मितं नीलकंठोपवीतं च मया दत्तं गृहाणभो मूलं पशुपतये नमः ॥ यज्ञोपवीतं ततो भूषणानि स्वभावसुंदरांगाय
नानाशक्त्या श्रयायते भूषणानि विचित्राणि कल्पयामि सुरार्चितं पशुपतये नमः भूषणानि स मर्षयामि नमः ततः
कनिष्ठान्गुष्ठयोगेन गंधमुद्रया गंधं दद्यात् चंदनागुरुकपूरतमालजलकुंकुमं उशीरकुटुसंयुक्तैश्चैव गंधाष्टकं विभो गृ
हाण देवदेवेश स मस्तसुरपूजितं पशुपतये नमः गंधसमर्पयामि सदाशिवसदानंदं अक्षतान् परमेश्वर गृहाण
त्वमुमाकांतं दयां कृत्वाममोपरि मूलैनापशुपतये अक्षतान्समर्पयामि पुष्पाणि च विचित्राणि मालत्वादीनि धैप्रभो
इयानि च सुगंधानि विल्वपत्रं गृहाण मे मूलं पशुपतये नमः पुष्पाणि समर्पयामि अमृतोद्भवं श्रीवृक्षं शंकरस्य
सदाप्रियं विल्वपत्रं गृहाण शर्मिष्ठां सर्वकामदं ॥ मूलं पशुपतये नमः ॥ विल्वपत्रं समर्पयामि तर्जन्यं गुष्ठयोगेन
पुण्यमुद्रया मूलैनापशुपतये वौषट्कं त्र्यंतेन पंच पुष्पांजलीं न्दत्त्वा सदाशिवमहेशानजगद्भयमहाप्रभो अनुज्ञादिहि भग
वन्परिवारार्चनार्थमां एवं पूजार्थं मनुज्ञाप्य त्रयमेष्टदले दिग्दले पु पूर्वदलमारभ्य उो नंतत्पुरुपायनमः उो मंत्राघो
रायनमः उो शिखो जाताय नमः उो वांवाग्भदेवाय नमः उो धं ईशानाय नमः मध्ये इति देवाग्नादग्नेयादि

प्रादक्षिण्येन उ०निवृत्त्यनमः उ०प्रतिष्ठायै नमः उ०विधायै नमः उ०शास्त्रिनमः उ०मध्येशात्यतयै नमः ॥
 अभीष्टसिद्धिर्मेदिशरणगतवत्सल भक्त्यासमर्चयेत्तुभ्यं प्रथमावरणार्चनं इति प्रार्थयेत् ॥ एवमग्रेऽपि द्वितीया
 षष्ठ्या तत्केसरेषु देवस्य दक्षाग्रे ॥ उ० हृदयाय नमः वामाग्रे नाशिरसे नमः पृष्ठदाक्षिणे मंशिखायै नमः वामेः
 शिंकवचाय नमः अग्रे वानेत्रत्रयाय नमः अग्न्यादिक्षु अस्त्राय नमः इति अभीष्टसिद्धिर्द्वितीयावरणार्चनं द्वितीये
 अष्टदले देवाग्रदलमारभ्य प्रादक्षिण्येन उ० अन्नंताय नमः सूक्ष्माय नमः शिवोत्तमाय नमः एकनेत्राय नमः
 त्रिमूर्ताय नमः श्रीकंठाय नमः शिखंडिने नमः इति संपूज्य अभीष्टसिद्धिं ० तृतीयाष्टदले देवस्य वामदलमारभ्य प्रा
 दक्षिण्येन ॥ उमायै नमः चण्डेश्वरायै नमः नादिने नमः महाकालाय नमः गणेश्वराय नमः वृषभाय नमः भृ
 गुरे नमः स्कंदाय नमः अभीष्टसिद्धिं चतुर्थावरणं चतुरस्त्ररेखात्रयांतरालगतवर्धायां यथास्थितपूर्वदिशमार
 भ्य ॥ लंईंद्राय नमः अश्विनै नमः यमाय नमः निऋतये नमः वरुणाय नमः वायवे नमः सोमाय नमः ईशाना
 य नमः ईशानैंद्रमध्ये ब्रह्मणे निऋतिवरुणमध्ये द्वा० अनंताय नमः इति संपूज्य अभीष्टेति पंचमावरणं द्विती
 यवीथ्यां श्रवज्जाय नमः शक्तये नमः दंडाय नमः खड्गाय नमः पाशाय नमः शक्रुशाय नमः गदायै नमः
 त्रिशूलाय नमः पद्माय नमः चक्राय नमः इति लोकपालायुधानितत्समीपस्थानेषु संपूज्य अभीष्टेति प्रार्थयेत्
 षष्ठावरणं ततः म० रुच्चार्य सांगाय सपरिवाराय सवाहनाय सशक्तिकाय साधुधाय पुष्पांजलिं समर्प्य धूपपादिना पू
 जयेत् महादेवमृडाधीशजगदीशानिरंजन धूपगृहाण देवेश साज्यंगुलुकल्पितं वनस्पतिरसा इति पठित्वामूले
 न धूपमुद्रया धूपं दद्यात् तर्जन्यंगुष्ठयोगेन धूपमुद्रा हिरण्यवाहो सेनानी ईशानी शायते प्रभो दीपंगृहाण कर्पूरकपिला
 ज्यत्रिवार्तिकं आज्यं त्रिवर्तिसंयुक्तमिति दीपं मध्यमांगुष्ठयोगेन दीपमुद्रया अन्नानामापि सर्वेषां पतेदनिर्नार्त्तिनाशक

पट्टसैश्वसमायुक्तं गृहाणान्ननिवेदितं नैवेद्यं गृह्यतादेवतिपठित्वाऽमृतोपस्तरणमसि प्राणाय
॥ नमस्तेदेवदेवेश सर्वव्यसि करवरं अन्ननिवेदितं शुद्धं प्रकृतिस्थं सुशीतलं परमानंदसंपूर्णं गृहाण जलमुत्तम
मित्यनेन मध्ये पानं विंदत्वा ब्रह्मेन्द्राद्यैरिति च पठित्वा ब्रह्मेन्द्राद्यैः सदसमभितः सोपाविष्टैः समंताद् द्रौढ्यैः सिंजद्
लयकरयासादं वीज्यमानः नर्मक्रीडाप्रहसनपरेहासयन्यं किमोक्तुं भुंक्ते पात्रे कनकघटिते पट्टसान् श्रीमहे शः यथा
शक्तिं जपित्वा उत्तरापोशानं च दत्वा नैवेद्यं शेषं निर्माल्यभोजनेन च देवश्रयाय समर्प्य सुगंधिचंदनेन करोद्धर्तनं कारयित्वा मू
लेनाचमनं च दत्वा राजाधिराज देवेशानिराकारनिरूपद फलं गृहाण देवेश नारिकेलं आदिकं शुचैत्यनेन फलं दद्यात्
इदं फलमिति मूलं न च शाश्वतश्रीमयानंदमदनांतकधूर्जटे गृहाण पूगतांबूलचूर्णैश्च वसखादिरं पूगी फलमिति मूलं न तां
बूलं दद्यात् तांबूलमुखवासाविति कौस्तुभे तल्लक्षणे हिमाद्रौ रत्नकोशे महापिप्पलपत्राणिकमुकस्य फलानि च ना
रिकेलफलोपेतमातुलगसमायुतं एलाकर्पूरकंकालैर्मुखावांसप्रचक्षते एते पात्रप्यलाभेतुत न द्रव्यं स्मरेद्बुध इति
हिरण्यगर्भस्थमिति दक्षिणां दद्यात् ततः पुष्पांजलिं दद्यात् हरविश्रालाधारनिराधारनिश्रय पुष्पांज
लिशिखंशं भोग्य गृहाण वरदायै कति पुष्पांजलिं दत्वा निराजनं कुर्यात् तत्र विशेषे हिमाद्रौ चंद्रादित्यौ च धरणी
विद्युदग्निस्तथैव च सर्वपांज्योतिषां ज्योतिरासि क्यं प्रति गृह्यतां शालिपिठोद्भवैः शुद्धैः धृतपूर्णैः समुज्जलैः ततो
निराजनं दीपैः पट्टविंशत्यानुकारयेत् सर्वपैर्देधि संयुक्तं देवगोरोचनादिभिः शांतिकुंभततः पद्ममण्डपं संसक
र्णिकं ध्यात्वा निवेदयेन्मूङ्गं निर्लिङ्गस्य कुसुमैः सह ततो वस्त्रयुग्मचामरदर्पणादन्यर्पयेत् ततः प्रदक्षिणं कृत्वा
साष्टांगं प्रणमेत् मृडानीनाथे सर्वानपराधानेकधा क्षमस्वाभिप्रणा मते करोम्यष्टांगं संभवमिति नमस्कारं
कृत्वा ईश्वरवेद्याश्च षष्ठिश्चाग्नेय्यां तमष्टमूत्तं पूजनं कुर्यात् तथा च भविष्ये मूर्चयोऽष्टौ शिवस्यैता पूर्वादि क्रम

योगताः आग्नेयं ताः प्रपूज्यास्तु वेद्याल्लिङ्गेशिवं यजेदिति अष्टमूर्त्तिपूजनतु प्राचीमग्रतः शंभोरितिरुद्रयामले देवा
 न्नेस्वस्ववाप्यग्रे प्राचीप्रोक्तागुरुतमैरित्यागमिकां प्राचीमारभ्य प्राच्यैशान्यादिक्रमेणाग्नेयी वामावर्त्तेन कुट्ययी
 तच्चेत्यं नमः शिवायेति मन्त्रेण पूर्ध्वलिङ्गेशिवं संपूज्य ततो वामावर्त्तेन अष्टौ मूर्त्तयः पूजयेदिति कालतत्त्ववि
 वेचनप्रभृतयः ॥ ॥ वस्तुतस्तु रुद्रयामलियपदार्थादशादिमहानिर्विष्वदर्शनाग्निर्मलेव मन्त्रमहे
 दधौ तु मे पुष्पांजलिदानोत्तरं आवरणपूजनादवर्णागष्टमूर्त्तिपूजनंतद्यथा उं शर्वाय शक्तिर्मूर्त्तये नमः उं भवाय जलमूर्त्त
 ये नमः रुद्राय आग्निमूर्त्तये नमः उग्राय वायुमूर्त्तये नमः भीमाय आकाशमूर्त्तये नमः पशुपतये यजमानमूर्त्तये नमः
 महादेवाय सोममूर्त्तये नमः ईशानाय सूर्यमूर्त्तये नमः मध्येशिवाय नमः ॥ चंदनादिपंचोपचारैः संपूज्य
 यथाशक्ति जप्त्वास्तौत्रैः स्तुत्वानमस्कृत्य ॥ प्रथमप्रहरार्धं दद्यात् ॥ शिवरात्रि व्रतं देवतवपूजापरायणं करो
 मिविधिवद्दत्तं गृहार्धमहेश्वर अथ प्रार्थना नमो यज्ञजग्गनाथ नमस्त्रिभुवनेश्वर पूजागृहाण मद्दत्तां महेश प्रथमे
 पदइति ॥ ततः शुष्पंजलिं दत्वा तन्मन्त्रजपेन तत्कथाश्रवणादिना जागरेण कुर्व्यात् ततो द्वितीयप्रहरे पूर्ववत्पूज
 नं कृत्वा द्वितीयप्रहरार्धं दद्यात् ॥ नमः शिवाय शांताय सर्वपापहराय च शिवरात्रौ ददाम्यर्घ्यं प्रसीद उमया सह
 ततः प्रार्थना ॥ नमो व्यक्ताय सूक्ष्माय नमस्ते त्रिपुरांतक पूजागृहाणे देवेश याशक्त्योपपादितामिति ततस्त
 तीयप्रहरपूजनं यथावत्कृत्वा तृतीयप्रहरार्धं दद्यात् दुःखदारिद्र्यशोकैर्न दग्धो हं पार्यतीपते शिवरात्रौ ददाम्य
 र्घ्यं मुमाकांतगृहाण मे ततः प्रार्थना, बद्धो हं विविधैः पाशैः संसारभयवर्द्धनैः पतितमोहजाले मां त्वं समुद्धर शंकर
 ततश्चतुर्थप्रहरपूजनं यथाविधिकृत्वा चतुर्थप्रहरार्धं दद्यात् ॥ मया कृतान्यनेकानि पापानि हर शंकर शिवरात्रौ
 ददाम्यर्घ्यं मुमाकांतगृहाण मे ॥ ततः प्रार्थना किं न जानासि मां वदंता वदंता किं प्रयच्छ मे स्वपादाग्रतले देव दास्य

देहजगत्पते ॥ इतिचतुर्थप्रहरपूजासमर्प्य ॥ पुनः प्रार्थयेत् श्रविष्मन्नत्रतदेवत्वत्प्रसादात्समर्पितं क्षम
 स्वजगतांगयवेलोक्याधिपतेहर यन्मयाद्यकृतं पुण्यं तद्द्रव्यसमर्पितं त्वत्प्रसादान्महदेवत्रतमद्यसमर्पितं
 प्रसन्नोभयमैश्रीमन्सद्गतिप्रतियातुसत् तदालोकनमत्रिणपवित्रोस्मिनसंशयइतिप्रसादपुष्पपत्रादियहीत्वात्र
 तसाद्गुण्यार्थगोदानं कृत्वापरदिनेयथाशक्तिब्राह्मणभोजयित्वा संसारधनदग्धस्यव्रतेनानेनशंकर प्रसादसुमु
 खोभूत्वज्ञानदृष्टिप्रदोभवेतिसंप्राप्त्यै वंधुभिः सह पारणकुर्व्यादिति कालतत्त्वविवेचनेन उहोईशानायनम
 इतिप्रथमप्रहरे ॥ दुग्धेनस्नपनं पूजनं ॥ अर्घ्यादिकंच पूर्ववेदव द्वितीयप्रहरे उहोईशानायनम इतिद
 ब्राह्मणं तृतीये उहोवामदेवायनम इतिद्वृतेनस्नपनं चतुर्थे उहोईसद्योजातायनम इतिमधुनास्नपनमित्यु
 क्तं नृसिंहपरिचर्य्यायांतु शतरुद्रियंपचार्य्यावा पयसासर्पिषामधुरान्नरेसेनक्षुरसेनोदकेनवासंततधार्याशिवं
 संस्त्राप्यप्राणायामं ॥ शिवायनमः ॥ इतिगंधपुष्पपतिलतंडुलमाषगोधूमादिभिर्महापूजांकृत्वापंचब्रह्ममंत्रैः उहोस
 द्योजातायनमः पश्चिमे उत्तरेवामदेवायनमः पूर्वतत्पुरुपायनमः दक्षिणेअधोरायनमः ऊर्ध्वमुखे ईशाना
 येतिपंचवक्त्राणि पुष्पादिभिः संपूज्यतांवृत्तादिकं निवेद्यार्घ्यं दद्यात् तत्रमंत्रः गौरीवल्लभदेवेशशर्वाद्यशशि
 शंख चर्यपापविशुद्ध्यर्थमर्घ्यमितिगृह्यतां इत्यर्घ्यं दत्त्वाजागरणंकुर्यात् द्वितीयप्रहरे शंकरायनमः ॥ तृतीयमहे
 श्वरयनमः चतुर्थे रुद्रायनमः एवं संपूज्य प्रभाते नित्यं कृत्वा शिवमभ्यर्च्य शिवभक्त्या द्विजभोज्य पारणकुर्व्यादि
 ति वार्षिकं शिवरात्रिपूजनम् अथ वार्षिकं शिवयोगयुक्ता शिवरात्रिकथा ॥ श्रीशिव उवाच ॥ आसीद्वाजाविदेहायां प्रजा
 पालमंतर्परं सुधरोनीमविस्मृतोऽसौ परमाधार्मिकः प्रथिव्याः सर्वराजानोवर्त्तते वशवर्त्तिना तस्य राज्येन वैकाश्री
 द्याधिपतौ दुःखितो भवत एवंगुणविशिष्टस्य तस्य राज्ञः प्रियं शुभाभाख्यातिलोचनानामसर्वैः समुदिता गुणैः रूपला

वयस्यसंपुत्तः स्थिरयौवनसंस्थिताहंसकोकिलसंभाष्यामचामार्तगामिनीः । यथारूपातथाशीलातस्यभाष्योमहीप
 तेः भर्तुः प्रियहितेयुक्ताभर्तुश्चैव हिवल्लभा याश्चतस्यापराभाष्याः शतसाहस्रसंस्मिताः । सर्वास्वाशुणसंयुक्तादास्य
 एव व्यवस्थिताः । एवं गच्छति काले तु कस्मिंश्चित्सुरसुंदरि । अतः पुरसधर्मात्माजगाम रिमुदने । पतितिलोत्तमा
 देवोसर्वैः समुदितगणैः । आगच्छतंततोद्वाराजान रिमुदने । ततश्च स्वयमुत्थाय ददौ राजानं तदा । वंदत्येव
 तदारानी प्रियेति च पुनः पुनः । उपविष्टा तदारानीः समीपे वरवाणिनी । सच राजा तदारानी शिवेति स्वमुदीरितं
 श्रुत्वेति शेषं संस्मारप्राक्तनकर्मयुक्तं तस्याजासौ तदा स्मृत्वा तां वूलं करं संस्थितं । चकार मनुजसाराजा संकल्पं
 शिवपूजने । प्रच्छसात ददेवी किमिदं त्यागकारणं यदिव क्षासिनो तत्वं मरिष्यामि तवाग्रतः सोंपिराजा तदा
 देवो मरणे कृतनिश्चयां विज्ञाय कथयामास पूर्वजन्मविचेष्टितं श्रूयतामभिधास्यामि सावधाना भवप्रिये । अह
 मासंपुरा वैश्यः स्वधर्मनिरतः शुचिः । कालेन गच्छता देवि पूर्वकर्मवशेन च । स्वकर्मनिरतस्यापि चौर्ये भक्तिरजा
 यतः । निशि निष्क्रमणं कृत्वा चौर्यं कर्तुं मंहतः । मम वैश्रममाणस्य अर्द्धरात्रमभूत्तदा । मया हि भ्रमता दृष्टः समवा
 योजनस्य च ॥ जागरणं तु प्रकुर्वीणः । शिवस्यायतने शुभे अंतरंतु समासाद्य उपविष्टस्ततः क्षणं । कस्याश्च
 द्रुहमेधिन्याः कर्णसंस्थं च कुडलं हत्वा पलायमाणस्तु दृष्टो हंतत्रपालकैः ततस्तु संहिताः सर्वे खड्गहस्ता धनुर्धराः
 तद्रथादिभया तत्र मुखे क्षिप्तं कुडलं ततः क्रुद्धनैकेन शिरश्छिन्नं महासिना । ततश्च कर्मणा तेन रात्रौ जागरणेन
 च । त्रेतेन च कृतेनापि राजा हंसवभूवह ततश्च जातिस्मरणं जातमति लोचने चतुर्दशीतिथिज्ञात्वा तां वूलं तन्म
 योजितं एतच्छ्रुत्वा च सा देवी विस्मयपरमं महत् उवाचै नंपुनराज्ञी विस्मयेन समन्विता यदि मे प्रत्ययं
 किंचिदुत्पादयसि भूमिप । तदा जीवामि भूपालनान्यथा संप्रतारणा । एतच्छ्रुत्वा तदारानी उवाच । सुरसुंदरि

एतद्वेशिरोमेद्यप्येतत्कूपसंस्थितं कालेनकूपः पूर्णोयं मृत्काष्ठस्तृणसंचयैः उत्थायवगतौतत्रदंपतीविस्मयान्विता
 स्वातयित्वाततोद्वैदशंयामासताच्छिरःकुण्डलचमुखेदृष्ट्वाविस्मयंपरमंगतौ ततस्तौदंपतीतत्रचक्रतुर्नियमंपरं उप
 वांसस्यनियमं तथाजागरणस्यचः कालेनगच्छतातौतुप्रपौत्रसमन्विताः संपूर्णचतयोः कालेमरणसमुपागतौ
 शिवरात्रिप्रभावेनदंपतीशिवसन्निधौ शिवरात्रिमिमंदेवियः करोतिनरोभुवि निर्मुक्तः सर्वपापेभ्योऽशिवलोकेमहयते
 यद्दमांशुणुयान्नित्यंशिवरात्रिकथानरः कृततेनमहादेविशिवरात्रिर्नसंशयः ॥ इतिशिवयोगयुक्तशिवरात्रिव्रतमाहा
 त्म्यम् ॥ अथाशक्तविषयेष्व्युक्तमन्यत्र कुर्वतिसांवत्सरिकांशिवस्यपूजासुशक्त्यातुयथाकथंचित् कृत्वाप्रया
 त्येवशिवस्थलौकंव्याधोपियातोह्यघकृत्परंतदिति ॥ उंनमोभगवतेरुद्राय ॥ अथशिवरात्रिव्रतकथा हेमाद्रौ
 स्कंदपुराणेनागरखंडे ॥ अश्वसेनउवाच कलिकालकृतोकिंचिद्व्रतमेवदपमख स्वल्पायांसमहापुण्यंसर्वपापप्र
 णाशतुः ॥ लक्षायुषःसदामर्त्याब्रह्मन्कृतयुगपुरा त्रतायांद्वापरेचापिनतुत्राप्तेकलौयुगे तस्माद्वपत्रतंत्यक्ताकिंचिदे
 काहिकंव्रदश्वः कार्यमद्यकुर्वीतपूर्वाहणेचापराहणिकं नहिमृत्युः प्रतीक्षेतकृतंवानचवाकृतं तस्यतद्वचनंश्रुत्वाभ
 तृप्तजउदारधीः अत्रवीत्सुचिरंध्यात्वाज्ञात्वादिव्येनचक्षुषा अस्तिराजंन्रतंपुण्यंशिवरात्रीतिसंज्ञितं एकाहिकं
 महाराजने सर्वपापप्रणाशनं तस्याचदीयतेदानंहुंतंजतंथैवच सर्वमक्षयतांयातिरात्रिजागरणेकृते अपुत्रालभते
 पुत्रान्निर्दोहनमाप्नुयात् स्वल्पायुर्दीर्घमायुश्चशत्रूणांचैवसंक्षयं ययैकानमपिध्यायन्न्रतमेतत्समाचरेत् तंतस्मानु
 यान्मर्त्यैर्निष्कान्मोक्षमाप्नुयात् तथावर्षकृताः पापान्मृच्यतेनात्रसंशयः ॥ कपटेनापिचितेनयदिकुर्व्यात्प्रजागरं
 यानिक्तांन्यत्रलिंगानिस्थावराणिचराणिच ॥ तत्रसंक्रमतेदेवस्तुष्टुस्तस्याप्यतोहरः ॥ शिवरात्रिस्ततः ख्यातास्तेन
 साहरवह्मभाः ॥ प्रार्थितासासुरैः सर्वलोकानुग्रहकाम्ययाभंगवन्कलिकालेऽस्मिन्सर्वपापसमाश्रिते ॥ वर्षपापवि

शुद्ध्यर्थेदिनमेकस्तित्रजं येनत्वांपूजयापूज्यंमर्त्याः शुद्धिमवाप्नुयुः ॥ ततोदंतंद्भुतचैपामस्माकमुपतिष्ठतु । तैरु
 च्छिष्टैश्चयद्वैततत्तस्यांयतोखिलं कालेकालेनचास्माकंकिंचिन्नैवोपतिष्ठति । अद्वयमानवैर्दंतं प्रभूतमपिशंकर
 शिवउवाच माघमासस्यैकृष्णयाचतुर्दश्यांसुरेश्वराः अहयास्यामिभूष्टरात्रौचैवदिवाकलौ ॥ लिङ्गेषुच
 समस्तेपुरस्थावरेष्वरेषुच संवसिण्यामिसंदिग्धं सर्वपापविशुद्धये तस्यांरात्रौहिमेषूजां यः करिष्यतिमानवः
 मंत्रैरैतैः सुरश्रेष्ठ विपाप्मासभाविव्यति ॥ मन्त्राश्च ॥ ह्रांसद्योजातायनमः ह्रींवाग्देवाय च्छं अघोराय-
 ह्रंतत्पुरुषाय- ह्रींईशानायनमः पंचवक्त्राणिसंपूज्य गंधपुष्पानुलेपनैः वस्त्रैर्दोषैश्चनेवैद्यस्तोर्ध्वसंप्रदापये
 त मंत्रेणानेनमद्रक्तो मांघ्यात्त्वामनासिस्थित गौरीवल्लभदेवेश शर्वास्यशशिशेखर वर्षपापविशुद्ध्यर्थ
 मर्ध्योमिप्रतिगृह्यतां ततः संपूजयेद्विभ्रंभेजनाछादनादिभिः दत्त्वाचक्षिणांतस्मैवित्तशाल्यविवर्जितः ततोजागरणं
 कुर्यात् द्वीतवादित्रिनिः स्वनैः धर्माख्यानगताभ्यश्चसलस्यस्तांडवादिभिः तांडवैरुदितैर्नृत्यैः तांडवोल्लीन
 णांतरं भवेदुद्धृतनृत्येचेतिमोदिनीकोशात् एवंकरिष्यतेयोत्रव्रतमेतत्सुरेश्वराः सर्वपापविशुद्ध्यर्थंप्रायश्चित्तंभवि
 ष्यति तस्येतेशेपः तच्छुरुत्वात्रिदशाः सर्वंप्रणम्यशशिशेखरं संप्रहृष्टान्पृथग्स्थानिस्थानानिभोजिरे प्रेष
 यामार्ससहोर्ध्वनारदंमुनिसत्तमं प्रवोधनायलोकानांशिवरात्रिकृतेतदा । सोपिगत्वाधराष्टष्टवोधयामाससर्वतः
 शिवरात्रेस्तुमाहात्म्ययदुंकंशूलपाणिना ततः प्रभृतिंसंजाता शिवरात्रिर्धरातले तत्रतेकथयिष्यामिपुरावृत्तकथां
 तत्र यद्वृत्तनैमिपारण्येलुब्धकस्यापिकुत्रापि तत्रासीच्छुब्धकः कश्चिज्जातिमात्रानुकर्मतः व्यसेननाभिभूतात्मा
 परवितापहारकः नकदाचिद्व्रततेननदत्तनजपः कृतः केवलतुहंतंविंतेल्लोकानांचलसंश्रयात् कस्यचिच्चिथकाल
 स्यशिवरात्रिः समागता । माघमासे सितेपक्षे सर्वपातकनाशिनी तत्रास्यायतनं पुण्येदेवैवस्यशूलिनः तत्र

जागरणं रात्रौ प्रारब्धं बहु भ्रिज्जनैः नारीभिर्नरशार्दूल भूपिताभिः सुभूषणः अथासौ चितयामास चोऽप्यचितो ब्रज-
 भरः गच्छामियदिकाचित्स्त्राभूपणैः परिभूषिता निष्क्रान्ता वाह्यतश्चास्माद्वासादन्वययास्यति ततो गत्वा समादाय
 भूषणानि ब्रजाम्यहं इति निश्चित्य मनसा गतस्तस्य समापतः कार्णकारं समाकुरु स्थितो गुप्तस्ततो हि सः वीक्ष्य मा-
 णो दिशः सर्वा नारीनिष्क्रमणोद्भवाः चोऽप्येकं मम प्रवृत्तस्य शीतार्तस्य विशेषतः स्वल्पापि निद्रानो जाता कापि नारी
 विनिर्गता ॥ तस्याधस्तात्ततोऽल्लिगमनुद्धूतमवस्थितं एतस्मिन्नेव काले तु प्रोद्धतस्तर्क्षिणदोषिणः असतो चैव चौरा-
 णां कामिनामसुखं बहः ततो नराश्च नार्यश्च जग्मुः स्वस्वनिवेशनं उपवासपराः शांताः प्रणिपत्य महेश्वरं सोपि
 चौरोनिराशश्चक्षुःक्षामः शीतविब्हलः अवतीर्य्य द्रुमात्तस्माद्भूम्याग्रं कचिदाश्रितः कालेन महता सोपि पंचत्वं समप-
 द्यत जातो जातिस्मरो भूत्वा दशाणीधिपतेः सुतः उपवासप्रभावेन जागरस्य फलादपि शिवरात्रौ तथा तस्य लिंगस्या-
 पि प्रपूजनात् ततो राज्ञ्यं समासाधयितुं पैतामहं महत् कारयामास लिंगस्य प्रासादं तस्य शोभनं वर्षे वर्षे समाग-
 त्य शिवरात्र्यां प्रजागरात् उपवासपरो भूत्वा गीतवादित्रनिःस्वनैः धर्माख्यानकथाभिश्च सामस्तुतिभिश्चैव
 पूर्वोक्तैः संपूज्य अर्घ्यं दत्त्वा विधानतः समर्प्य ब्राह्मणान् कौर्मजगाम विषयनिजं कस्यचित् स्वथ कालस्य शिवरात्रिः
 समगता प्रासादे तत्र मुनयः प्राप्ताः शांडिल्यपूर्वकाः शांडिल्यो यमभरद्वाजो यवक्रीतश्च गालवः पुलस्त्यः पुलहो ग-
 र्यः स्तस्य लिंगस्य चाग्रतः पूजयित्वा ततो देवं प्रणिपत्य ऋषींश्च तान् उपविष्टस्तु तस्याग्रे अश्रुना तो द्विजातिभिः ते
 तु तस्याग्रतश्चक्रुः कथा बहु विधान् प राजर्षीणामतीतानां ब्रह्मर्षीणां विशेषतः अथ तस्मिन्कथतिवैतैः पृष्ठो ब्रह्मवा-
 दिभिः कौतुका विष्टचित्तैश्च विरमयोत्फुल्ललोचनैः राजन् पृच्छामहे सर्वे वयं कौतूहलान्विताः यदि ब्रवीषि पिनः सत्यं देवता
 यतने स्थितः ॥ राजोवाच ॥ यदि ज्ञास्यामि विप्रैर्द्राः कथयिष्याम्यं संशयं देवस्याग्रे तु संपूज्य सत्येनात्मानमालभे

॥ ऋषयः ॥ सुलभो न परित्यज्य कस्माद्दानान्यनकशः जागरं कर्तुं कामोत्रस्वदेशादुपतिष्ठसि ॥ वर्षवर्षे सदा
 प्रातननत्ववत्सिकारणं रहस्ययादितेन स्यात्तद्वह्निर्वनराधिपः सविलक्ष्यस्थितकृताततः ॥ ग्राहसुदुर्भनाः ॥ रहस्यं
 परमहेतुदवाच्यहि द्विजोत्तमाः तथापि कथयिष्यामि मदेवोयतोऽग्रतः सकथयामास पूवेदेहसमुद्रवं मलिं म्लुचक
 राननवत्ताहि नराधिपः चोऽयं भवेन देवस्य पूजनं जागरस्तथा उपवासि विना ब्रह्म शिवरात्रौ पुनराभवत् ॥ जातिस्म
 रणसमुक्तं तेषां सर्वथा तथं कथयामास भूपालो ब्रह्मन्तं पूजन् मनः ततस्तं मनयः सर्वं साधुवादान् पृथग्विधान् ॥ व्य
 यान्तमस्य राजपः सदाशीभिः समन्वितः रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रजग्मुः स्वास्तिदापुमान् ॥ सोऽपि राजा समभ्यर्च्य तं
 देवतान् द्विजोत्तमान् जगाम स्वपुरपथात् कृत्वा रात्रौ जागरम् ॥ भट्ट उवाच ॥ शिवरात्रिः समुत्पन्ना एव भूमितले नृप एवं
 विधवमाहात्म्यं तथा अपरिजल्पितं तस्मात्सर्वत्रयत्नेन कार्या सा नृपसत्तमं कलिकाले विशेषेण यदीच्छेद्व्रतिमात्मनः
 यज्ञेन शृणुयाद्वापि पठेद्वा शिवसन्निधौ तनुजात्पातकात्सोऽपि मुच्यते ॥ नात्र संशयः नास्ति गंगासममर्थोऽन्येन स्थिते वोह
 रापमः शिवरात्रिः समास्ति तत्र तस्य मयोदित सर्वरत्नमयो मेरुः सर्वोऽश्वमेधं नभः सर्वधर्मयाराजन् शिवरात्रिः प्र
 काशिता गरुडः पक्षिणां यद्ब्रह्म तदीनां सागरो यथा प्रधानं सर्वधर्माणां शिवरात्रिस्तथोत्तमा ॥ इति स्कंदपुराणे नागरखंडे
 शिवरात्रिब्रतमाहात्म्यं समाप्तम् ॥ अथ वार्पिकशिवरात्रिब्रतोऽद्यापनम् ॥ स्कंद उवाच ॥ ब्रतस्योद्यापनं कर्म करोष्य
 किंच मानवैः कोविधिः कानिद्रव्याणि कथं कार्यं वद प्रभो ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु पुण्मखतत्वेन लोकानां हितकाम्यया
 चतुर्दशाब्दकृतं व्यशिवरात्रिब्रतशुभं ॥ एकभक्तं चतुर्दश्यां चतुर्दश्यामुपोषणं संपाद्य सर्वसंभारान् भंडं पतत्र कारयेत् व
 स्त्रः पुष्पैः समाच्छन्नपद्मकूलैश्च शोभितं ॥ तन्मध्ये लेखेद्यादिव्यालिङ्गं तोभद्रमंडलं ॥ अथ वा सर्वतोभद्रमंडपांतः प्रकल्प
 येत् शोभोपशोभासंयुक्तदीपैः सर्वत्र चोज्ज्वलं ॥ आचार्यं वरयेत् तत्र ऋत्विग्भिः सहितं शुभं ॥ शिवरूपा श्रुते ज्ञेयाः

पल्याश्रयद्वयपुष्पकैः अनुज्ञातश्चैतर्विप्रैः शिवपूजासमाचरेत् रुद्रनाम्नानमोतिनब्राह्मणानपि पूजयेत् अव्रणं स
 जलकुभतस्यापारे तु विन्यसेत् सौवर्णीराजतं वापि मृण्मयं वापि कारयेत् कुभोपरिन्यसेद्वयमुमयासाहितं शिवं सौ
 वर्ण्यथैव शिवायैवैवभसं स्थितं शुभे रत्ने राभरणे हंभे रलंकृत्य प्रपूजयेत् वस्त्रद्युमेन संवेष्ट्य विल्वपत्रैः प्रपूज
 येत् पलेन वातद्वेन तद्वेनाथवापुनः उमा माहेश्वरी मूर्तिं पूजयेद्द्वयं भस्थिताम् अथ पूजा हृदि संविनयेद्देवशु
 ब्रह्मरूपिकसन्निभं व्याघ्रचर्मपरीधानं चितयेदव्ययं हृदि इति ध्यानम् आगच्छ देव देवेश मत्स्यलोकं हितं च्छया
 पूजयामि विधानेन प्रसन्नमुखो भव इत्यावाहनं प्राज्यासनं कुरु प्राज्ञनिर्मलं स्वर्णनिर्मितं भूषितं विविधैः रत्नैः
 करुत्वपटुकासनं इत्यासनं गंगादिसर्वतीर्थभ्यो मया प्रार्थनया हतं तोयमेतत्सुखरूपं शेषाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां इति
 पाद्यं गघोदकेन पुष्पैश्चन्दनेन सुगंधिना अर्घ्यगृहाणे देवशक्तिं मे ह्यचलं कुरु इत्यर्घ्यं गंगजलं समानीतं
 सुवर्णकलशस्थितं आचम्यतां महादेव त्रलोक्यव्याधिनाशन आचमनं स्नानं पंचामृतं दिव्यं पयोदधि धृतं मधु
 शर्कराजलसंयुक्तं सर्वतीर्थोदकान्वितं स्नानं वस्त्रसूक्ष्मं दुकूलं च देवानामपि दुर्लभं गृहाण त्वमुमाकांत प्रसन्नस्त्वं
 सदा भव श्रीखंडचंदनं दिव्यं मलयाचलसंभवं विलेपनं सुरश्रेष्ठगृहाण परमेश्वर इति गंधं यज्ञोपवीतं सहजं
 ब्रह्मणो निर्मानं पुरा आयुष्यं ब्रह्मवर्चस्यमुपवीतं गृहाणे इति यज्ञोपवीतं अक्षतान् धवलात्तदेव कुक्कुटाद्येन रं
 जितान् मुक्तारत्नमयानन्यान् गृहाण सुरपूजित इत्यक्षराः माल्यादीनि सुगंधीनि माल्यादीनि विप्रभो मया हता
 नि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां इति पुष्पाणि वनस्पतिरं सोऽधूयोगे धाड्यः सुमनोहरः आग्रयः सर्वदेवानां धूपोयं
 प्रतिगृह्यतां इति धूपः आग्न्यं च वार्त्तसंयुक्तं बन्धुना योजितं च यत् इप्सितं मे वरं देहि परत्र च शुभांगतिं इति नैवेद्यं ददं
 फलमया देवस्थापितं पुरतस्तवं तेन मे स फलावाप्तिर्भवेन्नमनि जन्मनि इति फलं पूर्णाफलमहादिव्यं नागवल्लीदलै

युतं कर्पूरादिर्मांयुक्तं तां वलप्रतिगृह्यतां इति तां वूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजविभावसोः अनंतपुण्यफल
 दमतः शांतिप्रयच्छमे इति दक्षिणा सोमं च सगणैश्चैव पूजयित्वा महेश्वरं ततो रौद्राप्रतियानमर्धदद्याद्यथा विधि
 ततः पारायणस्तोत्रैरात्रिशेषं नयेद्बुधः ततः प्रभातसमये कृत्वा संध्यादिकाः क्रियाः पुनः पूजां प्रकुर्वीत ततो होमं स
 माचरेत् तिलव्रीहियैश्चैव पायसेन च भक्तिः त्र्यंबकं चैतिमंत्रेण ततो नमः शंभवेति च गौरीमिमं तिमंत्रेण शत
 मष्टोत्तरद्वयं होमं च कुर्यान्मतिमान् विल्वपत्रैस्तु नामभिः पूर्णहुतिं ततो दद्याद्द्वोमशेषं समापयेत् ब्राह्मणान्भो
 जयेद्भक्त्या पूजयेच्च चतुर्दशीं आचार्यं च सपत्नीं कंवस्त्रालंकारभूषणैः यज्ञोपवीतवस्त्रादि दद्यात्तेभ्यः पृथक् पृथक्
 गांसवत्सांसवसनानां लकारभूपितां दद्यादाचार्यं वर्यां यशिवोमि प्रीयतामिति ततः सकुंभांतं मूर्तैः सवस्त्रां वृ-
 पभस्थितां सर्वालंकारसहितामाचार्याय निवेदयेत् शंभो प्रसीदे देवश सर्वलोके श्वरप्रभो तव देव प्रदानेन म-
 म संतुमनोरथाः व्रतं मे तत्कृतं तन्मे पूर्णैवापूर्णैश्चैव सर्वसंपूर्णतां तु प्रसादाद्भवतो मम इति संप्राथ्यतां न्विप्रा-
 न्प्रणम्य च पुनः पुनः अजैकपादादि देवेभ्यो दध्यात्कुम्भान् पृथक् पृथक् अजैकपादादिर्बुधयो भवः सर्व उमापतिः
 रुद्रः पशुपतिः शंभुर्वरदः शिव ईश्वरः महादेवो हरो भीमो नामान्येव चतुर्दश ॥ अथ प्रयोगः ॥ संकल्पपूर्वकं नां-
 दीश्राद्धांतं कृत्वा त्राचार्यस्य चतुर्दश शक्रत्विजां च वरणं कुर्यात् ततो मंडपमध्ये अलिंगतो भेद्रे च एकः पूर्वादि दिक्षु प्रत्ये-
 कं कर्त्तव्यं न्मध्यकलशदक्षिणोत्तरयोर्द्वौ वित्येवं चतुर्दशकलशान् महीधौ रित्यादिकलशस्थापनविधिमारभ्य वरुण-
 पुजनं कुर्यात् ततो मध्यकलशेन दिशंस्मिन्नुमामहेश्वरौ च सरथाप्य चतुर्दशकलशेषु अलिंगानि स्थापयेत् मध्यकल-
 शस्थप्रतिमायामुक्तैः पौराणमंत्रैश्चैव दिकमत्र सहितैर्यथासंभवोऽडशोपचारैः पूजां कुर्यात् इतरकलशेषु प्रा-
 दक्षिण्येनाजपदेन म. आहिर्बुध्याय नम इत्यादिनाममंत्रैः पूजां कुर्यात् पात्रासंभवेऽत्रावृत्तिः पुष्पनिवेदनं ते

आह्निकप्रकरणस्थायशिवपूजायामुक्तावरणपूज्यः पंचामृतादिगतविशेषाः शिवरात्रिप्रकरणस्थायथासंभवं
 द्रष्टव्याः ततोजागरणं प्रातर्नित्यक्रियति आचार्योहोमंसंकल्प्यतेयद्रसंस्थितमित्यादिसर्पपादिविकरणं
 पंचगव्यप्रोक्षणादिनाभुवंशोऽध्याग्निप्रतिष्ठाप्यतद्व्यानति तदशान्यालोकपालांतदेवता सहितग्रहपूजांविधाय
 तदशान्यांविधिनारुथापितकलशेश्वरपूज्यं कलशस्थमुखे ऽदेवदानवसंवादे इत्यादिसंप्राप्त्यर्थं ॥ अग्नेःपश्चा
 दुपविश्यचादध्यात् चक्षुषीआज्यमित्यंतम् आदित्यादीनुद्दिशार्कादिसमिच्चर्वाज्याहुतिषु अंगदेवतोद्देशकत
 दाहुतिचाष्टोत्तरशतादिचिकीर्षितसंख्यासंकीर्तनकार्यं प्रधानदेवतारुद्राष्टोत्तरशतसंख्याकाभिर्वल्वसमिदाहुति
 भिस्तावतीभिः पायसाहुतिभिस्तावतीभिराज्याहुतिभिरुमानंदिनं अजैः रुपादमहिर्बुज्यंभवांशिवंउमापतिरुद्रप
 शुपतिंशंभुवरदंशिवंईश्वरं महादेवहंभीमंएताः षोडशदेवता एकैकयाज्याहुत्याशेषेणस्विष्टकृतमित्यादिततः
 स्थालीपाकविधिनापायसंश्रपयित्वागुरुंसिद्धं मादायाज्यभागंतियथान्वाधानंयजमानेत्यागेकृत्यथात्यागं
 ग्रहतदंगोद्देश्यकंक्रतुत्वजः कुर्युः प्रधानदेवताहोममाचार्यः कुर्यात् कटुद्रायेतित्रिभिस्त्रिभिरेकैकमष्टोत्तरश
 तंकुर्यात् एकैकंवापट्त्रिंशदाहुतपइत्येवमष्टोत्तरशतसमिद्धिः उमायै नंदिनेऽअजैकपदेइत्यादिषोडशदेवता
 भ्यंएकैकयापायसाहुत्या स्विष्टकृदादिप्रायश्चित्तहोमांतेवलिदानपूर्णाहुतिः ततःप्रणीतानियमनससर्पापरि
 स्तरणविसर्जनान्यग्न्यर्चनानि ततोवरुणकलशोदकेनयजमानाभिपेकः आचार्य्यायधेनुदानं ततोऽजैकपादा
 दिसंहितस्योमायुतश्रीरुद्रस्यग्रहाणांचित्तरपूजातिश्रीरुद्रप्रतिमामाचार्य्यहस्तेप्रतिपाद्यसौपरस्कराश्चतुर्दशप्रतिमा
 अजैकपादादिनाममंत्रैः पूर्ववृत्तैभ्यश्चतुर्दशविभ्रेभ्यःप्रतिपाद्य व्रतमेतत्कृतंयन्मेपूर्णापूर्णमेववा सर्वसंपूर्ण
 तांयांतुप्रसादाद्भवतांमेमितान्संप्राप्त्यर्थंपूर्ववृत्तांश्चतुर्दशविप्रान्वस्त्रोपवीतकुंडलादिभिः संपूज्यसाचार्य्यास्तान्सं

भोजयित्वाचतुर्दशभ्योयथाशक्तिदक्षिणादस्वश्वराप्पणं कुर्यात् ॥ इति शिवरात्रिब्रतोद्यापनविधिः ॥ अथ
 मासशिवरात्रिनिर्णयः तदारभस्तु मार्गशीर्षिकास्तिकमाधवचतुर्दशोपुवा न्यतमचतुर्दश्याकार्यः तदुक्तमदनर
 त्स्फुटपुराण आदौ मार्गशिरमासिदोषोत्सवदिनेपिवा गृहीयान्माघमासेवाद्वादशैवमुपोयेत् तथा दी
 पोत्सवमथासाधकृष्णायचचतुर्दशी द्वादशस्वपिमासेपुत्रकुर्व्यादिहजागरं तथाकृष्णपक्षे शिवरात्रिमुपक्रम्य-
 यतः प्रतिचतुर्दश्यापूजायत्नेनमेकृता तथाजागरणरात्रौसांनिधौमेकृतंतेथेति अस्यव्रतस्यवर्षसंख्योक्तातत्रैव
 एवद्वादशवर्षोत्तेद्वादशवतपोधनानिति हेमाद्रौकालोत्तरखंडेषु चतुर्दश्याब्दं कर्तव्यं शिवरात्रिव्रतं शुभमित्युक्तं
 अत्रचतुर्दशीवहुरात्रिव्यापिनीग्राह्या तस्यां रात्रौ प्रतियामपूजायाः जागरस्यचैकैकवापट्त्रिंशदाहुतयइत्ये
 वमष्टोत्तरशतसामिद्भिः उमायै नंदिनेऽश्रजैकपदेइत्यादिषोडशदेवताएकैकयापायसाहुत्या स्विष्टकृदा
 दिप्रायाश्चित्तहोमंतिवाल्लिदानपूर्णहुतिः ततः प्रणीतानियमनसपर्यापरिस्तरणविसर्जनान्यग्न्यर्चनानि ततो
 वरुणकलशोदकेनयजमानाभिपेकः आचार्य्यायधेनुदानं ततो जैकपादादिसहितस्योमायुतश्रीरुद्रस्यग्रहा
 णांचोत्तरपूजांते श्रीरुद्रप्रतिमामाचार्य्यहरते प्रतिपाद्यसोपस्कराश्चतुर्दशप्रतिमाअजैकपादानाममत्रैः पूर्व
 दत्तेभ्यश्चनुर्दशविप्रभ्यः प्रतिपाद्य व्रतमेतत्कृत्यन्मेपूणीवापूणमेववा सर्वसंपूर्णतांयातुप्रसादाद्भवतांमेति
 तानंसंप्राथ्यपूर्ववृत्तांश्चतुर्दशविप्रान्वस्त्रोपवीतकुंडलादिभिः संपूज्यसाचार्य्यास्तान्संभोजयित्वाचतुर्दशभ्योयथा
 शक्तिप्रतिपादन्त्ये अगस्त्योक्तं गीतानि

इति शिवरात्रि व्रतोच्चापनविधिः अथ मासशिवरात्रिनिर्णयः

तद्वारं भस्ममागं शोषकाचिकमाघचतुर्दशीपुष्यान्यतमचतुर्दश्याकात्यः तदुक्तं मदनरत्ने स्कंदपुराणे आदौ मागं शि
रमासिर्दशैपोत्सवदिनेपि वा शुक्लपान्माघमासेवाद्वादशैवमुपोषयेत् तथा दीपोत्सवमथासाद्य कृष्णाय च चतुर्द
शी द्वादशैव पिमासेषु प्रकुप्यादिह जागरं तथा कृष्णपक्षे शिवरात्रिमुपक्रम्य यतः प्रतिचतुर्दश्यां पूजायत्नेन मे
कृतां तथा जागरणं रात्रौ सन्निधौ मेकतंतयेति अथ व्रतस्य वर्षसंस्थोक्ता तत्रैव एवं द्वादशवर्षातिद्वादशैव त
पेधनानिति हेमाद्रौ कालोत्तरखंडे पु चतुर्दशाब्दं कर्तव्यं शिवरात्रि व्रतं शुभमित्युक्तं अत्र चतुर्दशी विहारात्रि
व्यापिनी ग्राह्या तस्यां रात्रौ प्रति यामं पूजायाः जागरस्य च विधानात् तयोः संकल्परात्रि साध्यत्वात् दिनद्व
यं रात्रौ संस्थाप्य करत्रिव्यापिनी ग्राह्या तुल्यैकदेशव्याप्तौ पूर्वा रुद्रव्रतेषु सर्वेषु कर्तव्या संमुखीति थिरिति ब्रह्म
वर्तते जयायोगं प्रशस्त्याच्च कृत्य रत्नावली कालतत्त्वविवेचने दीक्षितादावप्येवं मदनरत्ने निर्णयसिंधुमयू
खादौ तु वार्तिकशिवरात्रिनिर्णयइत्युक्तं यत्तु प्रदोषव्यापिनी ग्राह्याति तत्सत्यस्त विषयमिति दीक्षिताः मोक्ष
मां गतानां च मुनीनामूर्द्ध्वरेतसां तेषामेव तु सांप्रोक्ता सामावास्या च त्रिदशैति विश्वरूपनिबंधे अथान्यापि वार्तिक
शिवरात्रिकथा सूत उवाच कैलासशिखरासीनो देवदेवो जगद्गुरुः पंचवक्त्रो दशभुजस्त्रिनेत्रः शूलपाशधृक्
भस्मगन्धालभोगाढ्यः शंखांकृतशेखरः नीलजीमूतसंकाशः सूर्यकोटिसमः प्रभः क्रोडते भगवांस्तद्वर्णै
सपरिवारितः विसृज्य देवताः सर्वास्तिष्ठते उभयासह द्वादशैव देवैः शंभुप्रहस्योत्कृष्टलोचनाः एकाकिनं सुरश्रे
ष्ठमष्टच्छत्रपार्वती पार्वत्युवाच कथमस्वमहादेव यद्वाप्यं व्रतमुत्तमं भवेतां भवेदेवैः शत्रुव्रतानां विषयाः शु

भाः दानधर्माण्यनेकानितपस्तीर्थान्यनेकशः नास्तिमेनिश्चयोदेवश्रामिताहंत्वयापुनः व्रतानामुत्तमदेव
 भुक्तिमुक्तिप्रदायकं तदहं श्रोतुमिच्छामि प्रसीद कथं स्वमे ईश्वर उवाच शृणु देवि परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं य
 न्न कस्यचिदाख्यातं रहस्यं मुक्तिदायकं येन वै कथयमानेन यमोपि विलयं व्रजेत् कथयामि व्रतं गोप्यं शृणुष्वेकम
 नाः प्रिये माघ फाल्गुनयोर्मध्ये श्रमिताया चतुर्दशी शिवरात्री तिसाज्ञेया सर्वयज्ञोत्तमा दानध
 र्मेस्तपोयज्ञैः किंवा तीर्थशतैरपि शिवरात्रि समं नास्तिकृत्वा स्नानसहस्रकं कृण्व्या कलिहन्त्री च यममार्ग
 विनाशिनी न ते यमपुरुं यांति कृतार्थैः सा चतुर्दशी ॥ देव्युवाच ॥ कथं यमपुरुं त्यक्तानरः शिवपुरं
 व्रजेत् एतन्मे कौतुकं देव कथं यममप्रभो ॥ शिव उवाच ॥ शृणु देवेशिया वृत्ता कथौ पारिणि कीशुभा
 यं मशासनहं त्रीच शिवस्थानप्रदायिनी कश्चिदासीत् पुरा काले निषादस्त्वामिषप्रियः प्रत्यंत देव शवासी च त्र
 चिकित्स्योतिनिर्घृणः मृगयाव्यसनी तत्र कुटुंबपरिपालकः तत्त्वापीनोऽयनुधारी श्यामांगः कृष्णकंचुकः वदगो-
 धांगुलित्राणो वामबाहौ सचर्मकः धनुर्गृहीत्वा वामे तु दक्षिणे शरमुमं निर्गतो सौ वनं दुर्गं निषादश्चाभिषप्रियः
 जीवघातेन तेनैव कुटुंबपरिपालकः वनं गत्वानिरीक्ष्यैव दिक्षु मार्गमितस्ततः पदं च पदमार्गं च आश्रमे मृग
 सूकरात् इतश्चेतश्च वात्स आमिपे लुब्धमानसः वनं च पर्वतं चैव भ्रममाणो निशागतः न भ्रातं तेन नो किंचि
 न्मृगसूकरतितिरं निराशो लुब्धको भूत्वा तदा ह्यस्तंगतो रविः चितयत्तजलमासाद्य तडागे जविघातकः जा
 लमध्ये महालिङ्गं तिष्ठे तानादि संभवं विल्ववक्षोमहादिव्यो जालमध्ये हि संस्थितं गृहीत्वा तस्य पात्राणि
 मार्गं श्रुत्वा रथमाक्षिपत् लिप्तानि तानि पत्राणि वायुनाभ्याहृतानि च दक्षिणाशास्थितान्येव पल्लवैर्जालकैः सह लू
 तानि देवादि निलाङ्गि मूर्धूनि चाक्षपत् लुब्धेन कृतं पापमपानीतं च तत्क्षयं तद्विवाभोजनं तस्य ह्यामिपे लुब्धचेतसः

ततोऽश्रितयमानस्यननिद्रासमजायत तस्यगंधंसमाध्रायलुब्धकस्यवरानने नतिष्ठतिमृगाःसर्वेशरपांतभया
 दिताः निपादंमपितेदृष्टाराव्यतेसमुपस्थिते नानीतमामिपतेननिराशाःशिशवोगताः रुदंतिकरणैःप्राहुर्भो
 जेनदीयंतांचनः - ततस्तूष्णींपिताभूत्वाह्यधोवदनदुःखितः भोजनंचकृतंतेनयथादत्तंभुज्यार्थहमीनीनोनिपा
 दांसौधर्मवातांपिराडुमुखः - अकामजागरंत्रौशिवरात्र्यांवरानने कृत्वासौकालपर्यंतैगृहीतोयमकिंकरैः यमे
 नहेतुमारव्यःशूलपट्टिशधाराभिः शिवेनप्रेपितास्तावद्विमानगणकोटयः शीघ्रमानीयतांगत्वाशिवरात्रिउपोषकः
 यःपूर्वलुब्धकोभूत्वाकंसोतिप्राणिनांवयं इतिश्रुत्वावचोदिव्यंगणास्तंतेनुमुद्यताः स्तूयमानाःपरदेवशिवंशांतिनि
 र्गमयं : याद्वयच्छतितेसर्वेतावपश्यतिलुब्धकं हन्यमानंलोहदडैर्वहुभिर्मुष्टिभस्तथा सर्वेकोलाहलंचक्रुरस्मा
 क्मितिगणाः - परस्परंयुध्यमानानुचुस्तेयमकिंकराः किंकराज्जुः मुंचामोनेत्विमंदुष्टपापिष्ठजीवघातकं यमं
 यावेन्नपश्यंतशुद्धिश्चनभवेततः - गणाज्जुः लुब्धकोयंपूर्वमांसोत्पापपिष्टोयमकिंकराः अनेनशिवरात्रिस्तुकृता
 कामेनकांतनेः तस्माच्छिवाज्ञयासर्वेविमानैर्द्रुतमागताः यावच्छिवंनपश्यामोनमुचामोवयंह्यमु - ततोहंतुस
 मारवधेवद्वंगमुद्गरपाद्विशैः अष्टतंतमहशुद्धमन्योन्यजयकांक्षिणां भग्नगंधयः केचित्केचित्मच्छीसमाश्रिताः
 जर्जरीकृतेदेहास्तुः क्रुद्धमानाः सुदारुणं आहित्राहीतितिराजन् गतास्तेयममंदिरं निपादोपिगणैर्नतोय
 त्रदेवोमहेर्ध्वरः - दृष्टमात्रस्तुदेवेननिपादोगुणतांगतः स्थितोसौदेवदेवस्यकुंडलाभरणोज्ज्वलः - तस्यदत्तमहे
 शेनविमानंसार्वकामिकं : रुद्रकन्याशताकीर्णपुष्पमालाकुलांबरं नानातूर्यसमायुक्तसर्वरत्नोपशोभितं क्रीड
 तेसचिरकालंयावदाभूतसप्तवर्षं - एवंसलुब्धकोभूत्वाक्रीडतेशिवशासने अथदूतावदंतस्तेधर्मराजानमग्रतः रुधि
 रारुणवर्ष्माभिन्नगात्राःसमंततः दृष्टास्तेधर्मराजेनकोसौकालेनयोजितः दूताज्जुः शृणुराजन्पदस्माकं युद्धंशि

वगणैः सह नीतोसौपापकर्मपिनिपादोजीवघातकः अस्माभिर्गृह्यमाणस्तुगणैः शैवेयंहताः धर्मात्माक्रुद्धरूपस्तु
 चित्रगुप्तमथाब्रवीत् आमिपाशोसपापिष्टोलुब्धकोजीवघातकः कथंशिवपुरयातश्चित्रगुप्तविचारय निरीक्ष्यपुस्तकं
 तेननाकिंचित्सुकृतं धर्मेवुद्धिर्नतस्यास्तिधर्माधर्मनान्वदति एतन्मेलिखितंज्ञातसत्यंदेववदाम्यहं इतिश्रुत्वानि
 पादस्यचित्रगुप्ताच्छुभाशुभं नाहंचितांकरोमीहजंतूनांपापकर्मणां गत्वानिवेदयिष्यामिनियोगंतुशिवव्रतः एवमु
 क्तागतःशीघ्रंत्रास्तेशंकरःस्वय दृष्ट्वातदेवदेवेशंस्तोत्रमेतदुदाहरत् नमस्त्रैलोक्यनाथायसृष्टिसंहारकारक
 कालकूटविनाशायकामनिर्दहतेनमःशुद्धोदेवदेवासौ निपादः पापकर्मकृत् मेरुमंदरतुल्यानिदुष्कृतानिवहून्
 पि ईश्वरउवाच केनापरार्थितोधर्मःकेनमानस्तुमर्दितः किमर्थंदडमुद्रांल्वत्यक्ताब्रूहिममाग्रतः धर्मउवाच
 त्वद्गणैर्देवदेवेशत्वपापस्यचकारणात् मदीयाकिकरादेवघातिताः शक्तिमुद्गरैः जविघातीनिपादोसौसर्वधर्मव
 हिःकृतः कर्मणोपार्जितयेननिश्चितंममशासन अयोग्यस्त्वद्गणैर्देवगणेपुविनियोजितः तेनाहमागतोदेवत्य
 क्तामुद्रांवदाम्यहं शंकरउवाच निपादःपापकर्मचजीवन्प्राणिवधेरतः कदाचित्सर्वगत्वानाकिंचिदाप्तवां
 स्तथा सचविल्वस्यपत्राणिगृहीत्वामार्गतोक्षिपत् कथंचिद्वैवसंयोगाद्वायुनाशिवमूर्धेनि निक्षिप्तानिप्रतराज
 कोमलान्यस्यकामतः शिवरात्रिः कृतोतेनजाग्रतामार्गहेतुना शिवरात्रिप्रभावेनसगतोममाशासनंगृह्णमहा
 धर्ममुद्रांदडयथेच्छया पालनायस्वधर्मस्यसत्यंसत्यमहायम स्वगृहंगम्यतांशीघ्रंग्राह्यमेतत्सदंडकं ताडय
 न्पापकर्मणिपालयनैसुधीमण एवमुकोधर्मराजोगतोसौस्वगृहंशुभ एवंदेविमयाख्यातंशिवरात्रिमहाव्रतं
 देव्युवाच अकामाच्छुद्धोदेवकृत्वाह्यमरतांगतः आश्चर्य्यमेतदेवेशममाद्भुततममहत कामतः शास्त्रदृ
 ष्टेनयत्कर्तव्यंशिवव्रतं तदहंश्रोतुमिच्छामिप्रसादाद्वक्तुमर्हसि शिवउवाच शृणुदेविमहाभागेसर्वतत्त्वारुभा

शिणी शिवरात्रिप्रभावश्चनकथ्यः पापकर्मणां माघमासेस्त्वया कृष्णफाल्गुनादौ चतुर्दशी सातु पुण्याति तिङ्गैः यो
सर्पपापप्रणशिनी शांतात्माक्रोधहीनस्तुतपस्वीह्यनसूयकः तस्मै देयमिदं देवि गुरुपादानुगे सदा अन्यथा यो
ददातीदं सदा तानरकं ब्रजेत् वर्षे वर्षे महादेवि नरो नारी पतिव्रता वक्ष्यामि जगत्सर्वकोमांभस्तथा प्रपूजयेत् शिवम्
त्रैलोक्यं हि वयमक्षयशिवशासन सर्वकृत्वा तु भुजे भोगानमृतसंभवान् एवं द्वादशवर्षाणि शिवरात्र्यामुपोषकः यो मा
त्वमक्षयं दिव्यमक्षयशिवशासन सर्वकृत्वा तु भुजे भोगानमृतसंभवान् एवं द्वादशवर्षाणि शिवरात्र्यामुपोषकः यो मा
जागरते रात्रि मनुजः स्वर्गमारुहेत् श्रकृत्या मां न जानाति व्रतमेतदुदाहृतं शिवं च पूजयित्वा यो जागर्त्त च चतुर्दशी
मातुः पयोधररसं न पिवेत् सकदा च न यदीच्छेच्च क्षया न भोगान् दिवदेव समोपमान् आगमो कविधिं कृत्वा प्राप्नोति
सकलफलं आदौ मार्गेशे रमासि दीपोत्सवादिने पिवा गृह्णीयान्माघमासे वा द्वादशैव मुपोषयेत् निशि जागरणं कृ
त्वा दीपो द्योतितादि दुमुखः गतिवाद्यविनोदेन पूजा जाप्य सदा रतः एवं द्वादशवर्षं तिद्वा दशैव तपो धनात् आचा
र्यं शिवशास्त्रं ब्राह्मणं श्रवितः श्रामश्रय परयाभक्त्या गृहगत्वा तपो धनात् आचार्यभक्ति युक्तश्रगृहीत्वा चर
ण द्वयं अगच्छेत् गृहं तात कृतकृत्यं गृहं कुरु आमश्रय निशितानेवं प्रभो ते विमले पुनः गृहीतो भयलिङ्गं तु स्थावरं जंग
मपुनः घृतेनाभ्यज्य यत्नेन सुगंधैर्मालिकादिभिः पंचामृतेन दिव्येन स्नाप्य चोद्धरानादिभिः स्नापयेद् द्वारिकुभानां स
हस्रेण शतेन च पंचाशता तर्धेन स्नापयेच्छीतलेन तु चंदनेन विलिप्याथ स्थावरं जंगमं तथा शतपत्रैर्जातिपुष्पैर
र्घ्याद्विल्वपत्रैः दीपान् दिक्षु च सर्वा सुप्रज्वाल्य सघनांस्तथा सघनान्सकर्पूरान् नैवेद्यमपि भक्ष्यांश्च क्षीरखंडसंभ
डकान् गुडाद्व्यान् लङ्कुरैश्च वतयान् रुचिरं बहु निवेद्येदथैतानि गुरुदेव तपस्विनाम् देवाग्रतु गुरुं पूज्य कृत्वा मंडल
कं शुभं सुसूक्ष्माणि च वत्साणि शय्यांसोपस्करामपि द्वादशैव तु गादद्यात्परिधानादिकं तथा अथ वा दाक्षिणमेव प्रद

दत्त्वा तु भोजयेत्सर्वान्गुरुंश्चैव तपस्विनः पश्चात्क्षमापयेद्देवं प्रीयतां मे महेश्वरः सर्वैश्च तया चा-
 र्यैः शिवव्रतपरायणैश्च । गंधादिविविधैः सर्वानन्यास्तत्र समागतान् दक्षिणाभिश्च कुम्भैश्च नवान्नै-
 श्च प्रपजयेत् । तस्मान्न च्यवते स्थानात्कल्पकोटिशतैरपि आत्तः कालपर्य्याये द्रष्टुयातिस्वयं भवं सहितो लोक-
 पायैश्च विमानैः सार्वकामिकैः ततः पश्येन्महादेवं नानागणसमन्वितं तदद्वास्तौति देवेश शिवं त्रिभुवनेश्वरं न-
 मस्तुभ्यं जगन्नाथं द्रार्धकृतशेखरं नमस्तेऽयमया युक्तमुक्तिमुक्तिप्रदायकं नमस्ते कालकालोद्यकलतीतोऽसि शंकर-
 शिव उवाच । तुष्टो ह तव भक्तस्य शिवरात्रौ पोषकं वरं ददाम्यहं तुभ्यं देवदानवदुर्लभ एताः कन्यामहादिव्यास्त्रि-
 नेत्राश्च चतुर्भुजाः रूपयौवनसपन्नाः पानोन्नतपयोधराः हेमगौर्यैर्महतजाः संयुक्ताः सूर्यसन्निभाः देवा-
 गवश्च संछन्नाश्चंदनागुरुचर्चिताः सर्वलक्षणसंयुक्ताः कुण्डलैर्द्योतिताननाः एवं विधामया दत्तामनास्विन्यः सुमध्य-
 माः विमानकोटिसंयुक्ताः सर्वाभरणभूषिताः क्रीडाङ्कुरमहाभागगणस्त्वममपुत्रकः । सर्वगामी भवोद्य ह लोक-
 लोकचरारः । तुष्टो ह तव भक्तस्य शिवव्रतपरस्परं रुद्रलोकैः पुयाः कन्यास्त्रिनेत्राश्च चतुर्भुजाः अतीव भक्त्या भक्तैश्च
 यथाहमुमया सह । तांभिः सार्द्धं महाभागं भुञ्क्ष्व भोगान् यथेप्सितान् । कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानि च त-
 दनेत्रे तत्रावेन शिवसांयुज्यं तां व्रज । सर्वव्यापि भवत्वं चलीयसे परमेष्ठे । परात्परतरनां स्ति शिवरात्रि व्रतात्परम् न
 पूजयति भूतेशं रुद्रं त्रिभुवनेश्वरं । जंतुर्जन्मसहस्रेषु भ्रमते नात्र सशयः यदा तद्भावसंयुक्तः सरुद्रगणतो व्रजेत् । स
 र्धं ग्रहेऽङ्कुरक्षेत्रे हिमवत्कुरुजंगले । शिवरात्र्यां तथा भक्त्या दत्तमक्षयती व्रजेत् । अखंडितव्रतो यो हि शिवरात्रिमुपो-
 पेयेत् । स सर्वकाममाप्नोति रुद्रेण सह मोदते । अर्णवाय दिशुर्ग्यंति क्षीयंति हिमवानपि । मेरुमंदरलंकाश्च श्रीशैलो-
 विंध्य एव च । चलते वै कदासर्वे निश्चलं हि शिवव्रतं । अतस्तस्यां त्रयोदश्यां कृष्णायामेकभुङ्क्ते नरः । मंत्रेणानेन गृहणीया-

त्रियमंभक्तिमात्रः शिवरात्रिव्रतं ह्येतत्करिष्येहमहाफलं निर्विघ्नमस्तु मे चात्र त्वत्सदाज्जगत्पते रात्रिप्रपद्ये जन-
 नीजगत्यावैसमाहितः ऋग्वेदे प्रसिद्धावेतौ मंत्रौ गृह्णीयाद्वाह्मणां श्रवणियमं वेदं विद्मिभोः शिवमिष्ट्वा गुरुदृष्ट्वा स्वा-
 चांतः शुचिरात्मवान् संकल्पैव व्रतं कुर्यात्पूर्वद्युः प्रातरेव च ततो ह्यश्वमेभंगे स्वगायत्र्या ह्यतं व्रितः स्नानं
 कृष्णतिलैः कुर्याद्गृहे चाथ जलाशये रम्यं निशा मुखे गच्छेच्छिवस्यायतनं व्रती दिनं तस्मिन् कुर्याच्छिवनाम्ना
 प्रपूजयेत् धूर्ध्वैर्नैवेद्यं यैश्च वृत्त्यगीतैः सदीपकैः शंखतूर्यनिनादैश्च कुर्यात्पुस्तकवाचनं द्वितीयप्रहरे च वना-
 म्नां शंकरमर्चयेत् पूर्वोक्तैर्न विधानेन पूजयेत् परमेश्वरं तृतीये प्रहरे देवं नाम्नामाहे भवतं तथा यमिचतुर्थे संप्राप्ते रुद्रं
 नाम्नां तु पूजयेत् य एवं भक्तिसंयुक्तो जागरं कारयेन्निशि सकलं फलमाप्नोति सत्यमेतद्वरानने उपः स्नानं जपो होमो
 भोजयेच्छिवं स्मलान् श्वेतान्कुम्भान् प्रदद्याच्च यथा शक्त्या सदक्षिणान् पूजयेद्वाह्मणान् भक्त्या ब्रते माहे श्वरं स्थितान्
 वाचयेच्छिवं शस्त्रं च स गच्छेच्छिवमंदिरं उभेतौ पुण्यकर्माणां नियतस्वर्गगामिनौ शिवं व्रतीतं दास्यान् यः प्रेष्ठे
 श्छिवं सन्निधौ शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥ इति स्कंदपुराणे ॥ इत्यन्या शिवरात्रिव्रतकथा ॥ अथ
 फाल्गुनामावास्याकृत्य साचयुगादिश्रमावास्या च माघस्येति मात्स्यात् 'दर्शेतुमाघमासं स्येति स्कंदश्च' अत्र माघो
 मातमासेन ग्राह्यः अस्यां युगादिवादिपिंडश्राद्धकार्थं प्रकृतिपार्वणेन सह तत्रैव प्रयोगे पशतभिपानक्षत्रयुक्तां यातु
 श्राद्धादिकं पिष्ट्वां महातृप्तिं भवति तदुक्तं हेमाद्रौ विष्णुपुराणे माघासिते पंचदशी कदाचिदुपैति योगं सह वारुणेन
 श्रवणं कालः सपरः पिष्ट्वां न ह्यल्पपुण्यैरुपलभ्यते साविती अस्यामे पूर्वभाद्रपदा युक्ता यां पिष्ट्वा श्राद्धे सह स्रद्युगंतं
 तिरिति तत्रैवोक्तं तत्रैव चैन्द्रपदां तु पूर्वोक्तैस्तदायक्रियेतो पितृभ्यः श्राद्धे परां तृप्तिमवाप्नुवंति युगाग्मं सह त्रिपितरं श्र-
 तेनेति यद्विचर्य धनिष्ठा युक्ता तदा वर्षायुतं तदतिरिक्त्युक्तं महाभारते युगादिमाघमावास्या प्रकरणे ॥ काले धनिष्ठाय

दिनामतीस्मन्भवंति भूपालतटापितृभ्यः । इत्तज्जलाशप्रददति त्वत्तवर्षायुतं तत्कुलजैर्मनुज्यैरिति , पूर्वाभाद्रपदे दा-
 योगे पाठांतरविशेषः । अत्र वैचन्द्राप्रदातु पूर्वाकालतदाया क्रियते मनुज्यैः । आर्द्धतदा त्वत्तमे वर्षायुते तद्गुणसहस्रपित
 रं स्त्वदंतीति अत्र माध्यन्तरपक्षस्यैव शुक्लद्वितीत्यामाद्या सितत्वमुक्तं इदं च कुम्भादित्येव ज्ञेयमिति हेमाद्रिः । इदमन्वादि
 रपि अस्यामेवामायां रुद्रादिपूजाकाले गफाल्गुनप्रक्रमे श्रीमन्वास्यां पूर्जनीया रुद्रेशिर्वाह्याणां स्तथाः मासोदने . पौल्लि
 काभिः पूज्याश्चत्मास्वर्वाधैर्विरिति फाल्गुनामावास्याकृत्यं फाल्गुनशुक्लप्रतिपत्तकृत्य नारदीये अथ फाल्गुने शुक्लादौ
 देवदेवगिरिप्रियं ॥ धूलिधूसरसर्वांगजलैरुक्षेत्समाहितः कर्मणालौकिकेनापितस्य तुष्टो मे हे श्वरः स्वसायुज्यं प्र-
 द्दिशेति भक्त्या सम्यक् समर्चितः इमं मेव । फाल्गुनशुक्लप्रतिपदमारभ्य द्वादशदिनपर्यन्तं पञ्चात्रतमुक्तं श्रीभागवते
 ऽष्टमस्कन्धे । तच्च तत्रैवान्वेष्टव्यम् । फाल्गुनशुक्लद्वितीयायां प्रारभ्य वन्हिपूजाव्रतं तच्च शुक्लासुकृष्णासु च सर्वस्वे
 व द्वितीयापुत्रेकं नारदीयेः । अथ फाल्गुलशुक्लायां द्वितीयायां द्विजोत्तमः पुण्यैः शिवसमभ्यर्च्य सुश्रुतैरष्टगधिभिः पुण्यै
 र्धर्तानर्ककृत्यमुज्ज्वालकरणैः शुभैः नैवेद्यविधिविधौ पूर्णैर्नाराजनादिभिः । प्रसाद्य प्रणमैश्चैव साष्टांगपतितो भुवि
 एवमभ्यर्च्य देवेशं मर्त्योऽप्यधि विवर्जितः धराधान्यसमायुक्तो जीवेद्वर्षं शतं भुवि । यद्विधानं द्वितीयासु शुक्लपक्षगता-
 सु च प्रोक्तं तदेव कृष्णासु कर्तव्यं विधिविधौ विदः । वन्हिरेव पृथक् सा सुनानोरूपवपुर्धरः । पूजयेत्तद्वितीयासु ब्रह्म
 चर्यादिपूर्ववत् । इति द्वादशमासगतो भयपक्षद्वितीयाकृत्यं अथ फाल्गुनशुक्लद्वितीयादिदिनद्वयगतद्वितीयाकृत्यं
 नारदीये । फाल्गुनस्यासिते पक्षे तृतीयाकुलसौख्यदा पूजिता गंधपुष्पाद्यैः सर्वमांगल्यदा भवेत् । 'सर्वा सुचतुर्ती
 यासु विधिः साधारणो मुनेः' देशपूजाविप्रपूजादानहोमो विसर्जनं इत्येवं कथितानीह तृतीयाया व्रतानिर्भक्त्या
 कृतानि चैष्टांस्तदद्यु कामान्मनोगतानि ति अस्यामेव भूपिका तृतीयाव्रतम् - भविष्योत्तरे कथ्यपउवाच फाल्गु

[illegible]

ज्यस्वयंवाभ्रीतवाग्यतः । गणेशाराधनपरोदानहोमपरांणः । तिलैरेवकृतेसिद्धिप्राप्तुयात्तत्प्रसादतः । सो
वर्णगजवक्रचक्रत्वासंप्रप्ययत्नतः । द्विजायपश्चादद्यात्तं सर्वेसौभाग्यवृद्धये । यस्मिन्कस्मिंस्तुवामासेचतुर्थीरवि
वारयुक् । सांगारकावाविर्ब्रसाविशेषफलप्रदाः सर्वोसुचचतुर्थीपुशुक्लाकृष्णामुनारदः । विघ्नेशएवसंप्रप्येदेवे
शोभक्तितपरेः । अथांगारकचतुर्थीविशेषकृत्यं । अंगारकचतुर्थ्यातुत्तात्वोत्तरवहांभिसि । अभ्यर्च्यंगारकेकेशानं
नमस्यंतिनरोनमाः । नतेपाग्रहपीडास्यात्कदाचिदपिकुत्रचिदिति । अंगारचतुर्थ्यामंगारकपीडानिवृत्तिर्भवती-
ति । अथमत्स्यपुराणोक्तमंगारकचतुर्थीव्रतम् । शुक्रउवाच चतुर्थ्या गारकादिनेयदाभवतिदानव मृदास्त्रानंतदा
कुर्ध्यात्पद्मारागविभूषणैः । अग्निर्बोद्धिवोमंत्रजपतिष्ठेदुदुम्बुखः । शूद्रस्तूष्णींस्मरन्भीममास्तेभोगविवाजतः
अथास्तमितश्रादित्येगोमयेनोपलिप्यच प्रांगणंपुष्पमालाभिरक्षताभिः समंततः अभ्यर्च्याभिलिखेत्पद्मंकुंकु
मेनष्टपत्रकं । कुंकुमस्याप्यभिवितुरक्तचंदनंमिष्यते चत्वारः करकाः कार्यभक्ष्यभोज्यसमन्विताः तंडुलैरकशा
लयैः पद्मरागैश्चसंयुताः । चतुःकोणेपुतान्कृत्वाफलानिविविधानिच । गंधमाल्यादिकंसर्वतथैवविनिवेदयेत् सुव
र्णशृंगोपिलामथाचर्यरौप्यैः खुरैः कांस्येदुहांसवत्सा । धुरंधरंरक्तमतीवसाम्यधान्यानि सप्तांवरसंयुतानिः यव
गोधूमशान्यंतिलकंगुरयामाकमुद्गानि । अंगुष्ठमात्रं पुरुषं तथैवसौवर्णमस्यायतवाहुदंडं । चतुर्भुजैर्हमयं निविष्टं पात्रे
गुडस्यामलसर्पपायुते सामस्वरज्ञायजित्वाद्रियायपात्रायसामध्वनिसंयुताय । दातव्यमेतत्सकलंकुटं विनेद्विजा
यवनेवचदंभयुक् । अत्रभीममंत्रः । भूमिपुत्रमहातेज । स्वेदोद्भविपतिनाकिनः । रूपार्थीत्वांप्रसन्नोद्गृहाणार्धयन
भोऽनुते । मंत्रेणानेनदत्त्वार्ध्वरक्तचंदनवारिणा । ततोर्वैयेद्विजवरंरक्तमाल्यां वरादिभिः । दद्यान्मंत्रेणतेनैवभो
भंगोमिथुनान्वितं । मौमपुर्वोक्तसुवर्णप्रतिमामयं । गोमिथुनंपुर्वोक्तमेव । पूर्वोक्तगुणसंपन्नायत्राह्मणायदद्यादिति

शयार्थचशक्तितौ दद्यात्सर्वोपरकरसंयुतां दद्यादिष्टमं लोके यच्चाप्यन्यदपि स्वगृहे तत्तद्वरापतेर्देयं तदेवाक्षयमि
 च्छेतेति अन्यत्रापि अंगारकदिने प्रातश्चतुर्थीवाचतुर्दशी पष्टिवर्षसहस्राणि तत्कर्ता विंदते फलमित्यनेनांगार
 कचतुर्थीव्रतं सम्यक्तफलकं इत्यंगारकचतुर्थीव्रतं च चतुर्थीष्णुमित्रेणेत्यादि सामान्यव्रतप्रकरणे पिष्टपृष्ठे अथा
 नोपयुक्तौ भौमपूजाविधिर्लिख्यते आन्हांसः खइत्यनेन प्राणायामत्रयकृत्वा अस्य भौममंत्रस्य विरूपाक्ष
 पिर्गायत्रीछंदो भोर्भो देवता ओं वाज स्वांशक्तिः खः कीलकं भौमप्रात्यर्थे विनियोगः
 ऋष्यादीन् शिरःप्रभृतिषु विन्यस्य षड्विजैः षडंगन्यासं विधाय जपमं शिवस्वेदजहस्तपद्मेन
 दोशूलशक्तीर्विधारयते अवंतीसमुत्थं सुमेधासनस्थं धरानंदं नरकवस्त्रं तमीडे इति ध्यात्वा मानसोपचारैः संपू- १
 ज्पावाह्यचपूजाचिकत्वा षड्भिवर्णैः षडंगानि संपूज्यैकविंशतिकोणकोष्ठं पुमंगलादीन् पूजयेत् मंगलायनम् ॥ १
 भूमिपुत्रायनम् ॥ २ ॥ अणुहर्त्रेनम् ॥ ३ ॥ धनप्रदायनम् ॥ ४ ॥ स्थिरासनायनम् ॥ ५ ॥
 महाकायायनम् ॥ ६ ॥ सर्वकर्मविरोधकायनम् ॥ ७ ॥ लोहितायनम् ॥ ८ ॥ लोहिताशायन
 मः ॥ ९ ॥ सामगर्वाकृपाकरायनम् ॥ १० ॥ धरात्मजायनम् ॥ ११ ॥ कुंजायनम् ॥ १२ ॥ भौमायनम् ॥
 ॥ १३ ॥ भूमिदत्तयनम् ॥ १४ ॥ भूमिर्नदनायनम् ॥ १५ ॥ अंगारकायनम् ॥ १६ ॥ यमायनम् ॥ १७ ॥ सर्वरो
 मापहारकायनम् ॥ १८ ॥ वृष्टिकर्त्रेनम् ॥ १९ ॥ वृष्टिहर्त्रेनम् ॥ २० ॥ सर्वलामफलप्रदायनम् ॥ २१ ॥ इतित
 द्वाद्यैर्द्विर्द्वीन् वजादींश्च पूजयेत् ततो धूपादिविशेषपूजासमाप्य विशेषार्थे दद्यात् प्रदक्षिणं ततः कृत्वा विसृ
 ज्यैर्द्विजपुंगवैर्नैकामक्षारलवणमश्रीयाद्घृतसंयुतं यस्तु व्रतं पुमान्कुर्व्यादेवं भारकाष्टकं चतुरोवाधवा तस्य त
 त्पुण्यप्रवदामिते रूपासौ भाग्यसंपन्नः पुनर्जन्मनि जन्मनि वैष्णवो वा शिवाभक्तः सप्तद्वीपाधिपो भवेत् सप्तकल्प

सहस्राणि रुद्रलोकमहीयते इत्यगारकचतुर्थाव्रतपूजा अगारकशुक्लचतुर्थसुखचतुर्थाव्रतकथा भविष्योत्तरे ॥ सु
मंतुरुवाच ॥ सुखावहारणसुखासौभाग्यकरणपरां चतुर्थीकुरुशादूलरूपसौभाग्यदां शुभा सुखव्रतमहापुण्यं
रूपाराग्यप्रदायकं सुसद्मसुंदरं धन्य मिदपुण्यमुखावहं परब्रह्मदं वरि दिव्यं रूपप्रदायकम् ॥ वि
लासाचिवमाक्षपहसितचोपेतशुभं सुखव्रतेन सर्वस्याच्छुभं कुरुकुलोद्ग्रहं कृते ब्रते तु देवेश विघ्ने शशिवयोः सुते
यद्वाशुक्लचतुर्थ्या तवोरोभास्य वामे भवेत् तदा सा सुखदाज्ञेया चतुर्थी विमुखति च ॥ पुरमेधुनमाश्रित्य स्थिताभ्यां
तुहिमाचके भोमोमाभ्यामिहोरोद्रक्ताविदुश्च्युतः क्षितौ मेदिन्या स प्रयत्नेन सुखं ननु धृतो यतः जातिस्तस्यां महो
वोरोरोरं कोरं कसमद्रवः उमायाश्चैवोत्पन्नस्तस्मादंगारको ह्ययं अंगदो गौरीकांतिश्च अंगानां सुखदायकः सौभा
ग्यादि करोयस्मात्तस्मादंगारको मतः भक्त्या चतुर्थ्या नि केन यो वै श्रद्धा समन्वितः उपोष्यति नरो राजन्ना रिवानन्य
मानसा पजयच्च कुजभक्त्यारकं पुष्पविलिपनैः गणेशप्रथमं भक्त्या संपूज्य श्रद्धयान्वितः संतुष्टः प्रयच्छेत्तसौ भा
ग्यरूपं संपदम् पूर्वतु कृतं सकल्पः स्नानकृत्वा यथाविधि गृहीत्वा मृत्तिकां विदे न्मंत्रेण निभारत ॥ देवेस्त्वव
दिता पूर्वकृष्णेनोद्धारिता किल तस्मान्मे दह पाप्मानं यन्मया पूर्वसंचितं ॥ इदं मंत्रं पठन्वीर आदित्यार्थं प्रदर्शयेत्
आदित्यराशेभिः पूतांगोजलकणोक्षिता दत्त्वा मृदं शिरसि तां सवौ गेपुनियोजयेत् ॥ ततः स्नानं प्रकुर्वीत मन्त्र
पूर्वजलशुभं ययमापः स्थसर्वेषां देवदानवसंविताः स्वदांडजोद्भिजानां च जतूनां सुखयोनयः ॥ स्नातो हं
सर्वतार्थपुसर्वे भ्रवणपुच तथाकाश्यादिक्षेत्रे पुमानंसादिसरस्सुच ॥ नदीपदे वखाते पुस्नातो हेतुपते पुवैध्याय
न्यपठन्नमंभत्र ततः स्नानं समाचरेत् ततः स्नातः शुचिर्भूतो गृहमागत्य च स्पृशेत् दूर्वाश्वत्थशर्मिस्पृष्टवागां
तुमं वणं भवति ॥ दूर्वा निमस्ये मंत्रेण श्वत्थशमयस्तथा ॥ गोदध्नतुंतो देव्ये दद्याद्दीरप्रदक्षिणां समाळभ्य

केन विभोऽर्थतः कुजसंयुताः संवत्स्वंगारकचतुर्थोपुसमान्यविधिनोपेप्यमानासुतिसृभित्सभिरतरितायां च
 तुर्थीविशेषाधिपशृण्वत्यर्थः दशसावर्णिकमुख्यदद्याद्द्विद्विधापिवा ॥ सौवर्णपात्रैरेप्येवाशक्त्याताम्रयेपिवा
 विशत्यलानिर्पात्राणिविशत्यद्वयान्विता ॥ विशकर्षाणिवावीर्यतोहीतंजकारयेत् शक्त्याविचस्यभक्त्यानुप्रा
 त्रान्नामयेपिवा ॥ प्रतिष्ठाप्यकुजपात्रैरक्तवह्नेणवोष्टितं पुष्पमंडपिकांकृत्वादिव्यधूपैश्चभूषिताः ॥ तत्रस्थपूजये
 देवपदमंत्रैः ॥ क्रमेणतु ॥ भक्ष्यभोज्यरत्नैकैश्चफलैरत्नैश्चसंयुतैः ॥ वस्त्रैः प्रावरणैर्यनैः शय्यापानद्वारासन्तैः छद्मैः पुष्पैर्ग
 धवरैः शक्त्यात्रिचानुसारतः ब्राह्मणायचतुर्दद्याद्दक्षिणासाहितं नृप ॥ वाचकायमहाबाहो गुणिनेऽयेसेनघ ॥ अंगार
 केषुसंयुक्तधेनुशालसंमन्विता ॥ अनेनविधिनादंत्वायथोक्तफलभागभवेत् ॥ इतितिकथितापुण्यातिथिसामुत्तमा
 तिथिः ॥ यामुपेप्यनरोरूपदिव्यमंगोप्रतिभारत ॥ कात्यात्रेयसमवीरतेजसारविसुप्रभं ॥ प्रतापेहरितुल्यं दुःसर्वतो
 वलसंमितं ॥ इदंरूपं परंप्राप्ययातिभौमसदनं ॥ प्रसादाद्विघ्ननाथस्यगणेशस्यगुणायते ॥ पठतांश्रुष्वन्तरांज
 न्कुर्वतांश्चविशेषतः ॥ ब्रह्महत्यादिपापानिक्षीयतेनात्रसंशयः ॥ इतिभविष्यपुराणेषुखांगारकचतुर्थोऽव्रतं ॥ एवमे
 वगणपतिचतुर्थी भविष्यपुराणे हेमाद्रौ चतुर्थीनुसदाराजनिहारोब्रतान्वितः ॥ चतुर्थ्याचसदाराजनारवारैर्ब्र
 तान्वितंइतिनिर्णयामृतपाठः ॥ दूर्वातिलान्नविप्रायस्वयंभुक्केतिलोदनं ॥ दिवानिराहारोरात्रौभुक्ते ॥ इतित्रिराध
 परिहारः ॥ वर्षद्वयेसमाप्तिहव्रतस्यतुयदाभवेत् विनायकस्तस्यतुष्टोददातिफलमीहितं ॥ इतिभविष्यपुराणेषुपति
 चतुर्थीव्रतं ॥ अथकूर्मपुराणेकोकंमचतुर्थीव्रतं भरण्यांतुचतुर्थ्यांतुशेनश्चरदिनेयमं ॥ पूजयेत्सप्तजन्मोत्थैर्मुच्यतेपात
 केनर ॥ इतियमचतुर्थीव्रतं अयंफाल्गुनादिचातुर्मास्यचतुर्थीव्रतं वाराहपुराणे अगस्त्यउवाच ॥ अथविघ्नहर्त्राजन्क
 यामितवान्च ॥ येनसंम्यककृतेनवनविघ्नउपजायते ॥ चतुर्थ्याफाल्गुनेमासिगृहंतयंव्रतं त्विदं ॥ नृकाहारोरात्रेद्र

तुहस्तैतन्ततोमंत्रमुदीरयेत् सर्वदेवमयविनिर्ऋतिस्त्वप्रपूजिता - तस्मात्स्थशामिवंदेत्तावदितापापहामव
ततोमोनेनवागत्यवंदित्वागृहदेवताः प्रक्षाल्यचमृदापादायांतोमिगृहविशेत् होमंतत्रप्रकुर्वीतएतैर्मंत्रपदैः शुभैः
शंभोवशर्वपुत्राय पार्वतीशसुताय च कुजापलोहितांगाय ग्रहेशंगारकाय च ओंकारपूर्वकैर्धैः स्वाहा
कारसमन्वितैः अष्टोत्तरशतैर्वीर चार्द्धमर्द्धाद्धैर्मववा एतैर्मंत्रपदैर्भस्त्रयाकामतोऽकामतोपिवा स्वादि
रीभिः समिद्धिश्रआज्यमिश्रैर्वैस्त्रिलैः भक्ष्यैर्नानाविधैश्चान्यैः शक्तयभक्तिसमन्वितः कृत्वाहोमंततोवीरदेवं
संस्थापयेद्विती सोवर्णैराजतताम्रमर्द्धदारुमयंतया भद्रदारुः सरलः गमियपात्रैरौप्येवा श्रद्धैः कुकुमकेस
रेः अन्यैर्वालोहितैर्भग्यैः पात्रैः पुष्पैः फलैरपि रक्तैश्चविविधैर्वीरअथवाभक्तितोर्वयेत् यावद्विसृज्यतेवित्तपुष्पं
वावीरभक्तिः तावद्विवर्द्धतेपुष्पयंतुः शतसहस्रकंयद्वाताम्रमयेपात्रं वंशजमृण्मयेथवा पूजयेत्तुनरोभक्त्या शक्त्याकुं
कुर्मकैसरैः 'ओंअंगारकायनमः पदियोः कुजायनमोवदने भोमायनम स्कंदयोः मंगलायनमोवाङ्मोः । वज्राय
नमऊर्वोः वक्रायनमोजंघयोः लोहितायनम शिखायां पुरुषार्कतिकुजपात्रेऽभिर्भंत्रपदैर्धैजेत् भूमिपुत्रोमहतेजः
स्त्वदोद्भवपिनाकिनः रूपार्थत्वांपन्नोस्मिगृहाणार्धनमोस्तुते इत्यर्धमदः महर्द्धिवांगसंभूतमेदिनिगर्भसंभ
व अंगारकमहाराजलोहितांगनमोस्तुते सुगंधपुष्पधूपार्थैर्ब्राह्मणोयः प्रपूजयेत् गुडोदनघृतक्षीरगोधूमान्
शीलतंडुलान् श्रवक्ष्यशक्तिदद्याद् ब्राह्मणेभ्योजितेद्रियः वित्तयाध्यंतुर्कुर्वाणो नामुत्रफलमाभवेत्
शतानीकउवाच अंगारकेणसयुक्ता श्रुतुर्ध्यानकभोजनैः उपोष्याः कतिसंख्यास्तु उताहोसकदेवहि सुम
तुलवाच चतुर्थीतुचतुर्थीतुयदांगारकसंयुता चतुर्थीतुचतुर्थीतुविधानशृणुषादृष्ट एकश्रुतुर्धोशब्दस्तिथिरः द्विती
यस्तत्संख्यापरइत्यर्थः उपोष्यातत्रतत्रवप्रदेयोविधिवत्कुजः यायाशुक्लाश्रंगारकश्रुतुर्धोसासौपाण्या उपोष्यन

तिलानांपारणस्मृतं तदेवाग्नौचेहोतव्यतदेयब्राह्मणेपुत्र तत्रमंत्रः दिव्यायशूरायगजाननायदंष्ट्राकरालायनमः
शिवाय नगाल्मजादेहमलोद्भवायकुठारहस्तायनमोवराय ताच्चपात्रैः पायसाद्यै श्रुतुभिः सहितैर्नृप पंचमेनति
लेः साद्वै गण शांतिकरेणच निर्णयाम्नेतु आयसैः पात्रै रुपेनवभिस्तथेतिपाठः मृण्मयानिदरि
द्रस्तुविधिनोनेनकारयेत् चातुर्मास्यव्रतंचैवकृत्वैवंपंचमेतथा अनेनमंत्रेणपूजां कृत्वा स्वाहंतेनतिलान्हुत्वातिला
न्नेब्राह्मणेभ्योदत्त्वास्वयमपितदेवाश्रीयात् सौवर्णगजवक्त्रं कृत्वाविप्रायदापयेत् इत्थंव्रतमिदंकृत्वासर्वविघ्नात्प्रमु
च्यते निर्णयाम्नेतु एवंमासचतुष्टयेव्रतकृत्वा आपाढशुक्लचतुर्थ्यासौवर्णविनायकदानमात्रंकुर्यादिति हयमेध
स्याविघ्नेतुसंजातेसगरः पुरा एतदेवचरित्वातुहयमेधंसमाप्तवान् एतदेवहरश्चक्रेत्रिपुरोयेनघातितः मयासमु
द्रमथयेनैवतदेवव्रतंकृतं अन्यैरपिमहापालैरेतदेवपुराकृतं ततोनिर्वघ्नसिद्धिर्विघ्नोपशमनंपरं अनेनकृतमात्रे
णसर्वविघ्नैः प्रमुच्यते ततोरुद्रपुरीयातिवाराहवचनंयथा विघ्नानितस्यनभंवतिगृहेकदाचिद्ध र्थकामसुखसिद्धि
विधातकानि य सप्तसिन्धुशकलाकृतिकंतदंतविघ्नेशमर्चयतिनकृतीचतुर्थी इतिवाराहपुराणोक्तमविघ्नविनाय
कंव्रत" निर्णयाम्नेतु देनायकचतुर्थीव्रतम् मत्स्यपुराणे चतुर्थ्यनिकभुग्दत्वाअब्दतिहेमवारणं व्रतदेनायकनाम
शिवलोकफलप्रदं इदंव्रतंविशेषानभिधानाद्वादशस्वपिपुश्रुकृष्णोभयचतुर्थीमात्रेविधेयमितिगम्यते एवमनो
रयचतुर्थ्यादिविनायकव्रता निकुदचतुर्थ्यादिगौरिव्रतानिच तृतीयायुक्तचतुर्थ्यमेवकार्थ्याणि अन्यानि
नागचतुर्थ्यादित्रतानिपंचमीयुक्तायांचतुर्थ्याकार्थ्याणितिसिद्धांतः पक्षद्वयगतास्वपिचतुर्थीपुतिथिपत्वेनगणेशः
पूज्यः चतुर्थ्यागणनाथस्यसुकृत्वात् सर्वासुचतुर्थीषु दुर्ंदाराजगणपति यात्रोक्ता काशीखंडे कुर्या
त्सर्तिचतुर्थीहयात्राविघ्नेशितुःसदा ब्राह्मणेभ्यस्तुतस्यैव देवाःस्यमोदकामुदेति... अथभविष्यपुराणोक्तंगणे

शयतुर्धौत्रं । ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गणेशः पूजितः कुर्याच्चतुर्थीसर्वकर्मसु अविघ्नं सुरलोके पुगातिमिष्टां प्रयच्छति
 कर्मस्य विदुषां विघ्नं कुर्याच्च वनसंशयः अतो भवति विघ्नमविदुषां स्मरणमकुर्वतां तेन कर्मकाले अवश्यं
 स्मर्तव्यः पूज्यश्च मूलभद्राः स्वसज्जाभिरंगमन्त्राश्च कीर्त्तिताः पूर्ववत्पद्ममध्यस्थः कर्त्तव्यश्चार्थिभ्यः अत्र ति
 धीभ्यो गणेशः अस्य मन्त्रः गणेशाय नमः एभिरेवमन्त्राक्षरैः पङ्गादिन्यासः गंधपुष्पोपहारैश्च यथाशक्ति विधी
 यते पूजास्य विचाराद्येन कृतापि न फलप्रदा आज्यधारासमिद्धिश्च दधि क्षीराद्वमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलदोहोमः
 कृतः शान्तेन चेतसा इति भविष्योत्तरोक्तं सदा गणेशचतुर्थीव्रतं अथ वर्षसाध्यगणपतिव्रतं सूत उवाच चतुर्थीन
 तर्भुं जीतस्त्वा नवां नृपोत्तम रक्षां वरधरो भूत्वारक्तगंधानुलेपनः रक्तवीतोगणाधीशं विनायकमथाचयेत् रक्तच
 दनतो येन स्नाप्य पूर्वविधानतः विलिप्य रक्तगंधेन रक्तपुष्पैरथाचयेत् ततः सौगंधिकं धूपमाज्ययुक्तं संचंदनं नैवे
 द्यं चैव हारिद्रगुडखंडद्यूतक्षुतं एव संवत्सरं पूज्य विनायकमथास्तुवत् इक्ष्वाकुरुवाच नमस्कृत्वा महदिवंस्तो ज्ये
 हं तं विनायकं महागणपतिं शूरमूर्तिं जयवर्द्धनं एकदंतं द्विदंतं चतुर्दंतं चतुर्भुजं अक्षं त्रिशूलहस्तं च रक्तेन व्रं
 प्रदं आं विक्रयं शुकुर्णं प्रचंडं डंडनायकं आरकदण्डिनं चैव वाह्निं चंद्रां हुताग्रिं अनार्चितो विघ्नकरः सर्वकार्येषु यो
 नूनां तं नमामि गणाध्यक्षं भीममग्रमुमासुतं मदमंतं विरूपाक्षं भवक्रसंमुद्गवं सूर्यकोटिप्रतीकांशं भिन्नां
 जनचयप्रभं बुधं सुनिश्चलं शांतं नमस्यामि विनायकं नमोस्तु ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय तेन नमोस्तु गजरूपाय ग
 जानां पतये नमः मेरुमंदररूपाय नमः कैलासवासिने नमो विघ्नविनाशाय नमस्ते ब्रह्मचारिणे जगत्स्तुताय देवा
 य नमस्तुभ्यो विनायक त्वया पुरातु पूर्वोपादेवानां कार्यसिद्धये गजरूपं समास्थाय त्वासिताः सर्वदानवाः ऋषीणां देव
 तानां च कृताः सर्वे मनोरथाः यतस्ततः सुरैः सर्वैः पूज्यं सत्त्वं भवात्मज त्वामाराध्य गणाध्यक्षं सर्वज्ञं कामरूपिणं कामार्थे

रक्तकुम्भैरुक्तचन्दनवारिभिः रक्तावरधरोभूत्वाचतुर्थ्यामर्चयेज्जपेत् त्रिकालमेककालंवानियतोनिधताशनः राजा
 नराजपुत्रचराजमंत्रिणमेवच राज्यवासर्वविधेशंशशुक्रार्थ्यत्सराष्टकं अविघ्नतपसामय कुरुविघ्नविनायकं मे
 यात्वं संस्तुतोभक्त्यापूजितश्चविशेषतः यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वयेज्ञेषु यत्फलं तत्फलं सर्वमाप्नोतिस्तुत्वादेवंविनायकं वि
 पमं भवेत्स्य न सगच्छेत्पराभवं न च विघ्नो भवेत्स जातो जातिस्मरो भवेत् यद्दं पठति स्तोत्रं पङ्क्तिभिर्मासैर्वर्लभेत् सं
 वत्सरेण सिद्धिचलभतेनात्र संशयः ॥ इति श्रीनरसिंहपुराणोक्तं गणेशचतुर्थीव्रतं तदुपयोगिगणेशस्तोत्रं गणेशचतुर्थी
 व्रतमात्रिवश्यं पठनीयं अथ भविष्येत्तरोक्तं सप्तपञ्चतुर्थीव्रतं शुधिष्ठिर उवाच ॥ यन्नासिद्धं तिकाख्याणि प्रारब्धानि
 नरोत्तमैः तत्केन कारणेनैव पृष्टो मे द्वाहिमाधवः श्रीकृष्ण उवाच विनायकश्च सिद्धार्थलोकास्त्या विनियोजितः गणानामा
 धिपत्ये च रुद्रेण ब्रह्मण तया तेनोपसृष्टो यस्य स्तस्य लक्षणानि निबोध मे स्वप्ने वगाहतेत्यर्थं तं मुदं च पश्यति कपाय
 वा संसृज्यापि कव्यादांश्चाधिरोहति अत्यजैर्गर्भैरुष्टैः संहवायाति निर्दिशति ब्रजमानं तथा त्मानं मन्यते नृगत
 पैरैः विमानं विफलारं भोजनं ऐसीदत्कचिचतः पताका विहितछायां प्रयाति हतलक्षणाः करभारुढमात्मा
 नमहिं पंखरंगतया यातुधानान्वितं यातं प्रासादोपरि धावनं पश्यते कुरुशार्दूलस्वप्नतयिस्तुमानवः शंखलालान
 संयुक्तं करवोरविभूषितं तेनोपयुक्तस्तुनरो नराज्यं लभेत तथा कुमारिचर्भर्तारमपत्यं गुर्विणी तथा आचार्यत्वं
 श्रोत्रियश्च नाशिष्यो ध्ययनं तथा वणिग्लभं न चाप्नोति कृपि चापि कृपिवलः सप्तपन्तस्य कर्तव्यं पूर्ववै विविधेषु धेकं
 मोरसं येषं कल्केन वस्त्रेणाच्छादितस्य तु सर्वोपधैः सर्वगर्धैर्विलिप्तो शिरसस्तथा शुक्रपक्षे चतुर्थ्यां तु वारेण धिपणस्य तु
 तिथौ च वीरनक्षत्रे तस्यैव पुण्यं च भद्रासनोपविष्टस्य स्वस्ति वाच्यं द्विजैर्नमैः चत्वारः ऋषयः सामाथर्वाणि प्रवृणो
 स्तथा व्योमकेशं तु संपूज्य पार्वतीसुमिजं तथा धिपणं छेदपुत्रं वाकांतं लदयं च भारत विधुतुदं बाहुलेयं नरकस्य च

दारुणं कृष्णस्य पितरतातश्रवतासितं तथा अश्वस्थानाद्रस्थानाद्वल्मीकाद्दूदसंगमात् मृत्तिकासेव नरकंगुग्गु-
 लं वाप्सु निक्षिपेत् पंटावृतेषु कोणेषु चतुर्भिः कलशोद्भवान् चर्मण्यानडुहेरक्तेस्थाप्य भद्रासनं तथा सहस्राक्षं
 शतधारं मृद्विभिः पावनं कृतं तेन त्वामाभिषिचामि पावमान्यः पुनर्नृते भर्गमिद्रश्च वायुश्च भगं सप्तपयोविदुः यन्मेके
 शेषु दर्शनं यस्मीमंते यश्च मूर्द्धनि ललाटे कर्णयोरेक्षणापस्तद्व्रतं सर्वदा स्नातस्य सार्धं पं तैलं श्रावयेदुर्वरेण तु
 जुहुयान्मूर्द्धनिकुशान् सव्येन प्रतिगृह्य च सितस्त्रिमसितश्चैव तथा शालकं कटः सकृज्ज्वाळः सपुत्रो वाचोतिहास
 समन्वितैः नामभिर्वैलिमत्रैश्च नमस्कारसमन्वितैः दद्यात्संतोष्य संतर्प्य कुशानास्तीर्थं सर्वतः कृताकृतां
 स्तंडुलांश्च पल्लोदनमेव च मत्स्यान्पक्वांस्तथा मापात्रां सितं त्रिवेदवत् पुण्यान्वितं च गंधं च सुरांश्च त्रिविधमपि मू-
 लं कं पुरिकां पांसां स्तर्पेत् वेदुरिकास्तथा दध्यन्नं पायसं चैव गुडापिष्टं समोदकं विनायकस्य जननीमुपतिष्ठेत्ततो विना-
 दूर्वासं सर्वपुष्पाणां दत्त्वा ध्वं पूर्णमंजलिं रूपं देहि यशो देहि मह्यदेह्यभयं शिवे प्रबलं कुरु मे वित्तं बलं च ज्ञाति सभवं
 ततः शुक्लान्नं रधः शुक्लमाल्यानुलेपनः भोजनं ब्राह्मणान् दद्याद्दक्षं युग्मं पुराण्यपि एवं विनायकं पूज्य ब्रह्मांश्चैव वि-
 धानतः कर्मणां फलमाप्नोति श्रियमाप्नोत्यनुत्तमां आदित्यस्य दत्तासत्यं त्रिलोकस्वामिनस्तथा महागणपतेश्चै-
 व कुर्वन्सिद्धिं मवाप्नुयात् विनायकं सत्यं वतानराणां स्नानं प्रशस्तमिह विद्वान् विनाशकारि कुर्वन्ति विधिं विद्वत्प्रस-
 दे वंते पांकार्याण्यभ्यर्च्य फलं दानं निशंशो यत्र ॥ इति भविष्योत्तरे विनायकस्तपनचतुर्विधं ॥ इदमेव वि-
 नीयं कशांतिविधानम् फाल्गुणशुक्लपंचम्यां पितृपूजनं नारादीये पंचम्यां प्रतिमांस्तु शुक्ले-
 ष्णोपनिर्द पितृणां पूजनं शस्तेनागानां चतुर्दश हि फाल्गुनशुक्लपक्षां पशुपतिपूजाव्रतं नारदीये फाल्गुणशु-
 क्लपक्षां तु देवपशुपतिद्विज मृगमयं विधिना कृत्वा पूजयेदुपचारकैः संस्त्राप्य शतरुद्रेण पृथक् पंचामृतैर्जलैः गंधै-

रालिप्यं शुभैरक्षतैः श्वेतपुष्पकैः विल्वपत्रैश्च धर्तूरकुसुमैश्च फलैस्तथा संपूज्य नानानैवेद्यैर्नाराज्यं विधिवत्ततः
 समाप्य प्रणिपत्यैनं ॥ कैलाशाया विसर्जयेत् एव कृतशिवार्चस्तु नरो नार्य्यथवा मुने इह भुक्ता वरान्भोगानं
 तेशिवगतिं लभेत् ॥ अथ दारिद्र्यहरपष्टीव्रतं स्कंदपुराणे पष्टीनामतिथिः पूज्या सामान्यदिवैतरपि
 एकभक्तेन केन तथैवायाचितेन वा उपवासेन दानेनैतैलक्षारविर्जिताः अयं हि भारुकरो देवो भगवान्मा
 स्करद्युतिः येन शैर्घ्येण दृश्येत तद्ब्रह्म कथाम्यहं गोपनीयं व्रतं दिव्यमिह लोकाफलप्रदं अस्मिन्कृते व्रतैवैवदारि
 द्र्यं न भवेत्कुले पष्टीतिथिं समुद्दिश्य ब्राह्मणस्याहिभोजनं शाल्योदनचपयसि कृत्वा शर्कराया युतं वसुं लघूतसंयु
 क्तं वर्षभक्तं प्रदापयेत् कुले तस्यैव ये जाता ये भविष्यति मानवाः अक्षयास्ते महात्मानो व्रतेन पुण्यपावना इहतस्यै
 व ये संसृतिद्वारिद्यं वगच्छति ॥ इति दारिद्र्यहरपष्टीव्रतं पक्षद्वयगता सुसर्वासु ॥ पष्टीपुतिथिपत्वेन स्कंदपूज
 येत् तदुक्तं पद्मां पूजागुहस्य चेति फाल्गुनशुक्लसप्तम्यामर्कपुटव्रतं नारदीये ॥ तस्य शुक्लसप्तम्यां व्रतमर्कपुट
 भवेत् अर्कपुत्रैर्ये जेदं कर्म पात्राणि चाभूयात् अर्कपत्राण्यपि पाठः पात्रपाठे तु अर्कवत्सुवर्णपात्राण्यतिथिः पत्रपाठे तु
 पत्रवाहनपत्रयोरित्यभिधानात् अर्कवाहनादिरश्वप्राप्तिरिति फल अर्कनाम जपेत्पश्चादित्येवार्कपुटव्रतं धन
 दंपुत्रद्वैतत्सर्वपापप्रणशनं ॥ त्रिवर्गदमिति प्राहुः केचिद्व्रतं द्विज यज्ञव्रतं तथा ह्यन्ये विधिवद्बोमकर्मणा ॥ सर्वासु
 सर्वमासेषु सप्तमीषु द्विजोत्तम भारुकरा धनं प्रोक्तं सार्वकामिकमित्यलं अत्र विधिः खलोत्कायनम् इत्यनेन सूच्य
 संपूज्य ॥ अष्टम्यामर्कपत्रप्राशयं भुंजीतेति इत्यर्कपुटसप्तमीव्रतं अस्यामेव भविष्योत्तरे क्त त्रिवर्गेष्टदासप्तमीव्रतं
 तदुक्तं हेमाद्रौ सप्तम्यां शुक्लपक्षे तु फाल्गुनस्येह योनरः जपेद्वलीति देवस्य नाम्ना त्रिपवणे च न त्रिवर्गेष्टफलं दद्यादि
 त्यादितेनैव पूजनादिकं कर्तव्यमिति अस्यामेव भविष्यपुराणे कंकामदासप्तमीव्रतं ॥ पितृसिंह उवाच ॥ फाल्गुने न

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥ यो विनाशो नरोत्तमस्य च्यवतमो पहं सूर्यनामजपुत्रस्तथाभावयुक्तो जितेन्द्रियः
 प्रपुत्रस्य सप्तम्यां दमाधराधरः ॥ ३ ॥ यो विनाशो नरोत्तमस्य च्यवतमो पहं सूर्यनामजपुत्रस्तथाभावयुक्तो जितेन्द्रियः
 अतिष्ठत्प्रम्वं पंश्चैवसूयमेवानुकीर्तयेत् ततो न्यदिवसे प्राप्ते अष्टस्यां नितो रविः स्नात्वा सम्यक् समभ्यर्च्य दद्या
 द्वे प्रायदक्षिणां रतिमुद्दिश्य चैवाग्नौ कृतहोमकृतक्रियः प्राणिपत्यजगन्नाथमिति वाक्यमुदीरेयेत् यमाराध्यपुरादे
 श्रीसावित्रीकाममाप्यै समेददानुदेवेशः सर्वान्कामान्निभावसुः समभ्यर्च्य दिवाकरं कामार्थमाप्तवान् राज्ञ्यस
 संदात्वा खिलान्कामान् प्रसन्नो मिदिवरूपतिः ॥ अष्टराज्यो भवेद्दूः समभ्यर्च्य दिवाकरं फाल्गुने चैत्रवशा
 मेकामान्प्रयच्छतु एवमभ्यर्च्य पूजां तु निष्पाद्ये हविशपतः भुंजीत प्रयतः सम्यग् हविष्यपतगध्वज फाल्गुने चैत्रवशा
 खे ज्येष्ठमासितथा परं चतुर्भिः पारणमंसे रभिर्नैष्पादितं भवेत् करवीरैश्च चतुरो मासान्संपूजयेद्भविं कृष्णागुरु
 द्दहद्वपं प्राश्य गोशृंगजं जलं नैवेद्यं खड्गवैद्यं दद्याद्द्विप्रैश्चैव ततश्च श्रूयतामन्यात्वा पाढादिपुया क्रियां जाती
 पुष्पाणि शस्ता निधौ गुग्गुलु रेवच कुतपोदकमश्रीयान्नैवेद्यपायसंभृतं स्वयंतदेवचाभ्याच्छिपं पर्ववदाचरेत्
 कुतपोदकं कुशोदकं कार्तिकादिपुमासे पुगो मंत्रकायशोधनं महंगांधूपः संदिष्टः पूजारक्तः त्यलेस्तथा महंगांधूपो
 भविष्योत्तरैरुक्तः ॥ कर्पूरकुंभं पुष्पमगुरुचंदनं तथा शर्कराकुष्ठमुद्दिष्टं महंगांसिद्धकं तथा महंगांयं स्मृतो धूपः त्रि
 योदेवस्य दिक्पतेः पलासपुष्पमिति वीरनित्रोदये स्वरसः महंगांसांसी कासारचैव नैवेद्यं वित्तशाल्यं विवर्जयेत्
 सद्भवे नैव सप्ताश्वः पूजितः प्रीयते ततः पारणांते तथा शक्त्या स्थापितः पूजितो रविः प्रीणितश्चेत्सितान्कामान्द
 यादं व्याहृतान् रविः एषा पुण्यां पापंहरा सप्तमी सर्वकामदा यथाभिलिपितान्कामान्ददाति गरुडध्वजः श्रुपुत्रः पु
 त्रमाप्नोति अधनोधनमाप्नुयात् रोगाभिभूतश्च रोग्यं कन्याविदति सत्पतिः समाग्रमंत्रवासाभिरुपोऽप्येतदमाप्नुयात्
 सर्वान्कामान्वा

धनदेनसमीनरः। मोतल्लस्यान्नसदेहः प्रसादाद्गोपतेनरः। इतिकामदासप्तमीव्रतं रविवारयुतासप्तमीकल्याणसप्त
मी विजयाचमवति तस्यां श्रीसूर्यसंपूज्य सोदंकुंभसकनकवृतपादचदत्त्वा गूढक्षीरघृतादिभिः पायसेन द्वितीय
दिवसे विप्रान्संभोज्य स्वयंपायासंभोजनं कुर्यादिति कल्याणविजयासप्तमीव्रतं अथ यस्यां कस्यांचितः शुक्लसं
स्तम्यां मत्स्यपुरीणां सप्तमीत्स्नपनं सप्तमीस्नपनं मयाधिपाडाविनाशनं बालानां मरणं यक्षीरपाणांतु
द्वयपते जातस्य मृतवत्सायाः सप्तमीमांसिनारद अथवा शुक्लसप्तम्यामेतत्सर्वं प्रशस्यते गोमयेनोपलिप्तायां
भोमवेकात्रिवत्तदौ तंडुलैरंशुनां अथैश्वर्यं गोक्षीरसंयुतं निर्वपेत्सूर्यरुद्राभ्यामातृभ्यश्च विशेषतः कीर्तयन्सूर्यदेव
त्यस्यैवैवधृतं हुती जुह्याद्भुद्रसूकेन कद्रुद्रायैति नारद होतव्याः समिधश्चावृतं यैवार्कपलाशयोः यवकृष्णतिलहो
मः कर्तव्यां पृशंतपुनः व्याहृतीभिरथाज्येन तथैवाष्टशतं द्विजं हुत्वा स्नानं प्रकर्तव्यं मंत्रैस्तेरेवधीमता विप्रैरेव दानवि
दुपाविधिष्वहं पाणिनां स्थापयित्वा तु चतुरः कुंभान्कोणेषु शोभनान् पुंचमं च पुनर्मध्ये दध्यक्षत विभूषितं स्थापये
दं त्रैकुंभं सप्तैव पाणिभिर्मन्त्रितं मंत्रायथा सप्तैव पयः प्रतिहिताः शरीरे सप्तरक्षतं स दमप्रमादः सप्तायः सप्ततो
लोकं मर्युस्तवं जाग्रतौ अस्वप्नजौ सप्तसदौ च देवौ सौरिणो रथतो येन पूर्णरत्नसमन्वितं सर्वान्सर्वप्रधियुतान् प
ंचसंगजलान्वितान् पंचरत्नफलैर्युक्तान् वासोभिः परिविष्टान् सप्तधान्यसमायुक्तान्सप्तमृद्भिर्जलेस्तथा चतु
र्ध्वपिचुकेभ्यो तां यगेभ्यो पुमध्यमं शुहीत्वा त्राह्मणस्तत्र सौरमंत्रानुदीरयेत् नारीभिः सप्तसंख्याभिरव्यंगंगीभि रं
क्षं पूजितो भिरथा शक्त्या मल्यं वस्त्रादिभूषणैः सवित्राभिश्च कर्तव्यं मृतवत्समाभिपेचनं दीर्घायुरस्त्वयं बालो
जीव पुत्रां विन्यतथा आदित्यश्चंद्रमाः सादः ग्रहं क्षत्रं मंडलः शक्रः सलोकपालो वैवस्वत्वा विष्णुमहेश्व
रः एतेनैवेदवाचा सदीपांतु कुंभारकं मां शोनिर्भाचराहु अमात्रवालग्रहाः कश्चित् पीडां कुर्वतु बालस्य या

भूतुर्नर्नकस्य च - ततः शुक्लांवरधराकुमारपतिसंयुता - सप्तकंपूजयेत्स्त्रीणामाचार्य्यभार्यया सह - कांचनीच
 ततः कृत्वा ताद्यपत्रोपरि स्थितां प्रतिमां धर्मराजस्य गुरवे विनिवेदयेत् वस्त्रे कांचनरत्नाद्यैर्भक्ष्यैः सघृतपायसैः
 पूजयेद्वाक्प्राणांस्तत्र वित्तशाल्यविवर्जिता भुक्ता च गुरुणा चेदमुच्चार्य्य पुत्रसंततिः दीर्घायुरस्तु बालोऽयं यावद्दर्श
 तं सुखी - यत्किंचिदस्य दुरिततत्क्षिप्तं बन्धवामुखे ब्रह्मारुद्रो हरिः स्कंदो विष्णुः शक्रो हुताशनः - रक्षंतु सर्वदुष्टे
 भ्यो वरदा स तु सर्वदा एव माद्यानि चान्यानि वदत पूजयेद्गुरुं शक्तिः कपिलां दद्यात् प्रणिपत्य विमर्जयेत् गुरुं
 च पुत्रसंहिता प्रणम्यरविशकरो हुतशेषतदश्रीयादावित्यायनमोस्तुते इति मस्य पुराणोक्तं सप्तमस्ति पन्न
 अथ सौरव्रतं पद्मपुराणे पक्षोपवासी सप्तम्यां समाप्ते हेमपंकजं गावश्च शक्तितो दद्याद्बोमांते घृतसयुताः एतत्सौ
 रव्रतं प्रोक्तं सूख्यलोके प्रदायकं इति सौरव्रतं अथान्यान्यपि सूख्यप्रियाणि व्रतानि शाल्योदनतथा मुद्रास्तु
 भगंधृतमेव च - अप्रुपानाह पूर्णाश्वपयोदधितया गुड एतैस्तु तृप्तां याति भास्करो ब्रह्मसप्ततीः वर्षाणि भरतु
 अष्टनात्रकाढ्या विचारणा - कुलुष्यकान्मसूरांश्च ब्रह्मांश्चाटक एव च शिवं किंकृतं तथा स्य म्लंराजमापांस्तथैव च - एता
 न्नाभास्करे दद्याद्येच्छं चिह्नयमात्मनः सप्तम्यां न स्पृशेत् तैलं नीलवंधनं धारयेत् न जाप्यामलकैः स्नायादित्यादिनि
 पेयास्तु हेमाद्रौ स्पृष्टा पक्षद्वयगता सुसप्तमीपुतिता यत्वेनादित्य पूज्य उक्तं सप्तम्यां भास्करस्य चेति
 अथ फल्गुन शुक्लाष्टम्यां शिवयोः पूजाव्रतं नारदीये शुक्लाष्टम्यां फाल्गुनस्य शिवं चापि शिवां द्विज गथाद्यैः स
 म्यगभ्यर्चयेत् सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् अस्यामेवाष्टम्यां शीतला व्रतमप्युक्तं तत्रैव फाल्गुना परपक्षे तु शीतलामष्टमीदि
 ने पूजयेत् सर्वपक्तां सप्तम्यां विधिवत्सितैः शीतले त्वं जगन्माता शीतले त्वं जगदिप्तिता - शीतले त्वजगद्वात्री शीत
 लयैर्भगोत्तमः ॥ १ ॥ - वदेहं शीतलां दीर्घारा सभस्यादि गवरां - मार्जनी कलशोपेतं विस्फोटकविनाशिनी ॥ २

शीतलेशीतलेचेतियेजपेतिजलेस्थिताः तेषां शीतलादेवीस्याद्विस्फोटकशांतिदा ॥ ३ ॥ इत्येव शीतलामंत्रं
 यः समर्चयेते हि ज तस्य धर्मभवेच्छांतिः शीतलायाः प्रसादतः सर्वमासे द्रव्यपक्षे विधिवच्चाष्टमीदिने शिवचा
 यि शिवांप्राच्यर्च्यलभते वांछितं फलम् ॥ इति शीतलाष्टमीव्रतम् ॥ अथात्र विरात्रोत्सवविधानं फाल्गुनशुक्ल
 प्रथमपक्षम्योक्तं ब्रह्मपुराणे स्वल्पान्नभुंक्तिरष्टम्यां सुस्नातैश्च स्वलंकृतैः लक्ष्मीसीतां वसपूज्य गंधमालयादिभिर्भोद
 वा ततः प्रदोषसमये दीपाः शतसहस्रशः तैर्युग्हे गृहे देयाः सर्वदेवेभ्य एव च देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च ततो वा होस्व
 वे श मनः दत्तमिष्टततो भोज्यं भक्षितव्यं स्ववंधुभिः तृतीये हनिमध्यान्देशो भर्तृर्नान्यराशिभिः गृहाणि भूषणीया
 न्ति तथा देवगृहाण्यपि सीतां रामं च संपूज्य गतिनृत्यसमाकुलं पक्वान्नि त्वदानं चतुत्रदेयं च याचते नान्यत्किंचि
 त्प्राथित्यं लब्धं ग्राह्यं प्रयुज्यतः इयं प्रदेयव्यापिनी ग्राह्या तत्रैव दीपदानादेरुक्तत्वात् दत्तद्वये तद्वासावव्या
 त्तौ वा परैश्च शुक्लपक्षे ति निर्णयवाक्यात् अथ फाल्गुनशुक्लपक्षे पुष्पवनक्षत्रे सति हरिपूजनं तत्र गोडाः फाल्गुने सि
 तपक्षस्थे पुष्पक्षे पूजयेद्दरं पद्ममष्टदलं कृत्वा नवम्यां वार्चयेद्दरिं दशम्यां वा पिकर्तव्यं वलिकर्म तथा स्नानः मंगला
 लभनं कार्कश्यं मुत्सवं च विशेषतः ब्राह्मणेभ्यो धनं देयं भृत्येभ्यश्च यथाक्रमं धान्यमंजनं सुवर्णचवस्त्रमाभरणं तथा
 गोभूमिर्नृनृवैश्च मानिदेयानि प्रयत्नात्मना संप्राप्तान् ग्राहयेत्सम्यङ् न तत्र ग्लपयेत्स्ननः शय्यासेनं च कर्तव्यं गंधपु
 ष्पाधिवासिते स्त्रियः पूज्याः स्त्रजः कार्याः प्रहृष्टाश्च सुरक्षिताः निशायां क्रीडमाना वैनृत्ये पुरुषं भोजनाः अथ
 बुधष्टमीव्रतं यदाष्टम्यां पूर्णां बुधवारो भवति तदा कल्पोक्तविधिर्नैकभक्तव्रतं कार्यं तदुक्तं निर्णयामृतं भवि
 प्योत्तरे यदा द्वादशिताष्टम्यां बुधवारो भवेत्किंल तदा तदा हि संग्राह्यां सैकभक्तोऽर्शेनैव बुधाष्टमी तु संपूर्णायथोक्त
 फलदायिनी संभ्या काले तथा चैव प्रसूते च जनार्दने बुधाष्टमी न कर्तव्या हति पुण्यपुराकृतं अस्याः कथा विधा

नयभविष्ये श्रीकृष्णउवाच बुधाष्टमीव्रतपार्थशृणुष्वकाश्रमानसः आसीद्भजाविदेहानामिथिनामसवैरिभिः
संग्रामेनिहतोवीरस्तस्य भाट्योदरिद्रिणी ऊर्मिलानामवध्राममर्हीवालकसंयुता परंपाकर्मकुर्वाणाताद्व्यू
मानवचुरत् उपयेमेकुलीनत्वात्कन्यां दयामलांयमः ससप्तवासरान्हित्वाविहरस्वचितांपतिः उवाचसाचताने
वनिपिद्वापिष्यलोकयत् - ददर्शमातरंतेपुपच्यमानांमहाभटैः तांविपणायमःप्राहचौर्यपापफलंत्विदं मातात
वानुभवतीत्यत्रोपायस्त्वयापुरा बुधाष्टमीव्रतंवीरैतच्छ्रेयोस्यसमर्पयतथाकृतेश्यामलया निःस्पृपास्वर्गतोर्मिला
सातुभंतुस्समीपेचदृश्यतेद्यापिभारत बुधस्यपार्थ्वेनभसिमिथिराजसमीपगा विस्फुरंतीमहाराजबुधाष्टम्याः
प्रभावतश्चथातः संप्रवक्ष्यामिबुधाष्टम्याविधिंनृप यदायदासिताष्टम्यांबुधवारोभवेत्कचित् तदातदाहिसंग्रा
ह्याएकभक्ताशनैर्नृभिः स्नात्वानद्यांतुमध्याह्नेमृहत्वाकरकंनवं जलपूर्णं सहेमानं कृत्वास्वधैः समन्वितं दद्या
द्विप्रायतंगत्वागृहं चैवक्रमेणतु अष्टम्योष्टविधातव्याविचित्रान्नैः पृथक्पृथक् प्रथमामोदकैर्भक्ष्यैर्द्वितीयागुणकै
स्तथा तृतीयाघृतपूरैश्चतुर्थैर्वटकैर्नृप पंचमीशुभ्रकासारैःषष्ठीसौहालकैःशुभैः अशोकवर्त्तिभिः शुभ्रैः
सप्तमीचातिवाहयेत् अष्टमीफणितापूर्णैः खंडवैर्युधिष्ठिर एवक्रमेणकर्तव्याः सुहृत्स्वजनवांधवैः सहै
कत्रस्थितैर्भोज्यभोक्तव्यप्रीतिपूर्वकं उपाख्यानमिदंपार्थकीर्तयद्भिः शनैः शनैः
आख्यानोपरमेपार्थभोजनंसहसात्यजेत् ततोभुक्त्वाबुधस्याग्रेआचम्यचसमाहितः विप्रायवेदविदुर्पेवाचकाय
प्रदापयेत् साक्षतंसहिरण्यंचजातरूपमयशुभं शोभितंचार्चतंगंधैःपुष्पैर्धूपैःसुगंधिभिः पतिवस्त्रैःसमाछन्नं
बुधंसोमात्मजाकृतिम् मापकेनसुवर्णस्यतदद्वाद्धेनवाकृतां बुधरूपंतुमस्यपुराणेउक्तं पीतमाल्यांवरधरःकाणि
कारसमद्युतिः खड्गचर्मगदापाणिःसहस्रथोवरदोबुधः भक्तियुक्तस्तुकीर्तयद्वादेवंसमुच्चरन् उर्विविबुधायनम

ओं सोमात्मजाय नमः ॥ ओं दुर्बुद्धिनाशाय नमः ॥ ओं सुबुद्धिप्रदाय नमः ॥ ओं तारात्मजाय नमः ॥ ओं सौम्यग्रहाय नमः ॥
 ओं सर्वसौख्यप्रदाय नमः ॥ इमे पूजामंत्राः ॥ ओं बुधाय प्रतिगृह्णाति ब्रह्मव्यदस्तु बुधः स्वयं दीयते बुधरूपेण तु ज्योतिःसं बुधो
 मम दानमंत्रः ॥ दुर्बुद्धिबोधदुरितनाशायै त्वावयो बुधः सौख्यं सोमनसं नित्यं करोतु शशिनंदन इत्युच्चाय्ये रैही
 त्वा तु दत्वामंत्रं पुरस्कृतं ॥ सप्तजन्मानि राजेंद्र भवेज्जातिस्मरो भुवि धनधान्यसमायुक्तः पुत्रपौत्रसमृद्धिमान् दी
 र्घाशुर्वपुलान्भोगान्वहन् भुक्तामही तले सतीर्थपुरे चैव ध्यात्वा नारायणं लभेत् ॥ मृतो सौ स्वर्गमाप्नोति पुनरुपरीं न
 प यत्वा स्तेयावदासुष्टया विदभूतसंघं ॥ एवमेपासमाख्याता गुह्या पार्थ बुधाष्टमी यां श्रुत्वा ब्रह्महा गोघ्नः सर्वपापैः
 प्रमुच्यते ॥ यो वाष्टमी प्राप्य बुधेन युक्तं भक्त्या चैव च्छशिशुस्तं करकोपरि स्थं पक्वान्नपानैः सहिरण्यवस्त्रं पश्यत्य
 सोममपुरं न कदाचिदेव ॥ इति भाविष्यो नरे बुधाष्टमी व्रतं ॥ अथ सोमाष्टमी व्रतं ॥ हेमाद्रौ भ
 विष्योत्तरे चारे सोमस्य चाष्टम्यां पक्षयोरुभयोरपि विधिवच्चंद्रचूडानं सोमं संपूजयेन्निशि सोमं मुमासं हि
 तं शिवं पूजयेदतिशेषः ॥ इति सोमाष्टमी व्रतं ॥ अथाकाष्टमी व्रतं ॥ हेमाद्रौ यदाष्टम्यां शुक्लपक्षे रविवारो
 भिजायते ॥ उषस्यासाप्रयत्नेन नक्तं विधिवद्वृष अर्चयेद्देवदेवं शं सहदेव्यामहेश्वरं ॥ विशेषप एवात्राशिवस्य नयने
 स्थितं भातुं संपूजयेद्ब्रह्मस्य गंधपुष्पाक्षतैः शुभैः शिवं वासितं पुष्पैस्तुक्तं पुष्पैस्तथां विकां पूजयेदतिशेषः ॥ इत्य
 काष्टमी व्रतं ॥ अथ शुक्रवारश्रवणयोगे महाव्रतं ॥ हेमाद्रौ शुक्रश्रवणयोगस्तु यदाष्टम्यां प्रजायते ॥ चतुर्दश्यामथो वत्स
 तदा व्रतमिदं चरेत् ॥ षोडश्यां विधिना महास्नानं समाचरेत् ॥ तत्र शिवपूजनं कृत्वा रात्रौ जागरणं कृत्वा परेद्युः पारणं कु
 र्यात् ॥ इति कालांतरं ॥ शुक्राष्टमी व्रतं ॥ अथ रेवतीशानियोगे गोविश्वरूपाष्टमी व्रतं ॥ हेमाद्रौ रेवतीशानियोगं
 स्तुतिताष्टम्यां पदाभवेत् ॥ भूतायां वामहासेन विश्वरूपं व्रतं शृणु ॥ अत्र शिवपूजनं कृत्वा कुशोदकं तु प्राश्रीयाद्वा

त्रोजागरणंतथोतः इतावश्वरूपाष्टमात्रत एवचिश्चरूपवत्तुर्दशीत्रितमपिज्ञेयं अथाशोकाष्टमीव्रतं भानुरुवाच
 अष्टमीपुचसर्वोसुपूजनीयाप्यशोकिका अशोकलतिकापूजेत्यर्थः गंधमालयनमस्कारदीपधूपान्नसंपदा त
 सिमन्नहनियाभुंकेनक्तमिदुविवर्जिते कृष्णपक्षेइत्यर्थः भवत्पुत्रविशोकासायत्रयत्राभिजायते अष्टमीपुचसर्वसुनचे
 च्छक्रोतिवैमुने प्रोष्टपद्यामतीतायांयास्यात्कृष्णाष्टमीद्विज्ञ तस्यामवरयंकर्तव्यंव्रतपूजाययाविधि इत्यादि
 त्यपुराणोक्तं इत्यशोकाष्टमीव्रतं अथसुगतिव्रतं अष्टम्यांचनवम्यांचपक्षयोरुभयोरपि योद्धमेकनभुजीतव्यं
 ङिकाराधनेरतः सयातिपरमंस्थानंयत्रसांचडिकास्थितेतिभाविष्योत्तरे चंडिकाष्टमीव्रतं अथेद्यापनविधिःतत्र
 कर्त्ताअष्टम्यां प्रातःस्नानादिनित्यनैमित्तिकेविधायमंडपादिशोभांकृत्वा पुनःसंध्यासमयेसायंसंध्यादिनिर्वर्त्य
 उद्यापनसंकल्पंविधाय गणपतिपूजनादिकलशस्थापनोक्तं कृत्वा तदुपरिस्तिस्रपात्रैरुक्तवस्त्रोपरिमंडूकादिपरत
 त्वांतंसंपूज्यसौवर्णींस्विष्टदेवतासांगांनाराजनांतोपचारैः संपूज्यरात्रौजागरणंकृत्वा नवम्यांपुनः पूजयित्वा वैदि
 केनमूलमंत्रेणवाष्टोत्तरशतसंख्ययाहोमंविधायग्रांसुवर्णादियुतांदत्त्वा आचार्ययामूर्तिसमर्प्यदंपतीः कुमारेश्वरसं
 पूज्य स्वयमपिभोजनंकुर्यात् इत्यष्टमीव्रतोद्यापनविधिः फाल्गुनशुक्लनवम्यांनंदानवमीव्रतं नारदीये फाल्गु
 तामलपक्षस्यनवमीयाद्विजोत्तम आनंदासामहापुण्यासर्वपापहरास्मृता सोपवासोर्चयेतत्रयस्त्वानंदोद्विजोत्तम
 सलभेद्विजोत्तमस्यसत्यसत्यमयोदितं एवमेवब्रह्मपुराणेपि आनंदानवमीव्रतंफाल्गुनामलपक्षेतुनवमीयामही
 पते आनंदासामहापुण्यासर्वपापहरास्मृता इत्यानंदानवमीव्रतं भविष्यपुराणपि आनंदानं दिनीनंदा महा
 नंदामहीपते तथाचनवमीपुण्या पंचमीमिहतीस्मृता फाल्गुनामलपक्षस्यनवमीयामहीपते दिनीनंदा महा
 दासासहपुण्यासर्वपापहरास्मृता कत्वैकभक्तपंचम्यांपश्चानंकेतयान्प अथाचितचसप्तम्यामुपवासःपरेहनि

नवम्यामर्चनदानं पारणचसमचरेत् य एवं पूजयेद्भक्त्यानवम्यां विधिवन्नुप
सलभेद्वाञ्छितान्कामान्नात्रकार्यो
विचारणा इति फाल्गुनशुक्लानंदानवमीव्रतम् ॥ फाल्गुनशुक्लदशम्यां यमपूजनव्रतमुक्तं नारदीये श्रं
त्यशुक्लदशम्यांतु चतुर्दशयमानयजेत् यमश्रधर्मराजश्रमृत्युश्रान्तकएव च वैवस्वतश्रकालश्रसर्वभूतक्षयस्तथा
जैतुं वरश्चदधरचह्वीनीलपरमेष्ठिनौ वृकोदरश्चचित्रश्चविचित्रगुप्तश्चतुर्दश गंधार्थैरुपचरैस्तु समभ्यर्च्यार्थतर्पये
त् तिलांबुमिश्रांजलिभिर्दर्भाप्रत्येकशस्त्रिभिः ततश्च दद्यात्सूर्यार्घ्यं तथा पात्रेण नारद रक्तचंदनसंमिश्रं तिलाक्षतय
वांबुभिः मंत्रश्च एहि सूर्य सहस्रांशो तेजोराशेजगत्पतेः ग्रहाणार्घ्यं मया दत्तं भक्त्या मामनुकंपय इति मंत्रेण दत्त्वा र्ध
वित्रान्भोज्यचतुर्दश रौप्यं तु दक्षिणां दत्त्वा विमृज्या श्रुतिस्वयं एवं कृतविधिर्विप्रधर्मराज प्रसादतः भुक्ता भो
गांश्च पुत्राचरैरिहिकान्देवदुर्लभान् विमानवरमास्थाय देहं तं विष्णुलोकभाक् इति नारदीयोक्तं यमदशमीव्रतं अथ
यस्यां कस्यांचिद्दशम्यामारभ्य भविष्योत्तरोक्तमाशादशमीव्रतं युधिष्ठिर उवाच राज्याशयाराजपुत्रः कृष्य
र्थं चेकूपीबलः वाणिज्यार्थं विणिक्पुत्रः पुत्रार्थं गुर्विणी तथा धर्मकामार्थं संसिद्धैलोकः कन्यावरार्थिनी यष्टुका
मोद्विजवरो रोगी श्रेयो धीमव च विप्रवासिते त्रेष्ठे बाले दंतनिपीडिते कथयस्व प्रसादेन सर्वकामप्रदं व्रतं श्री
कृष्ण उवाच शृणु ज्वेतन्महाराज व्रतानामुत्तमं व्रत एतेष्वन्येषु कर्तव्यमाशाव्रतमिदं तथा यस्माद्यस्य भवेदा
र्त्तिः कार्यं तेन तदा व्रतं शुक्लपक्षे दशम्यांतु त्वात्वासंपूज्य देवताः नक्तमाशास्तु पूज्या वै पुष्पालक्तचंदनेः गृहांग
णेलेखयित्वा यवैः पिष्टात्तेकेन वा स्त्रीरूप अधिदेवस्य शस्त्रवाहनचिह्निताः अधिदेवस्य तत्तद्विष्णुपालस्यैव ब्राह्मे
स्तं न च्छस्त्रैर्वाहनैश्च चिह्निता लेखयित्वेत्यर्थः दत्त्वा घृतान्नं नैवेद्यं पृथग्दीपांश्च दद्यापयेत् फलानि कालजातानि ततः
कार्यं निवेदयेत् आशाः स्वाशाः सदा संतु सिद्ध्यन्तां मे मनारथाः भवतीनां प्रसादेन सदा कल्याणमस्त्विति ए

धंसंपूज्यविधिब्रह्मत्वाविप्रायदक्षिणां श्रनेनक्रमयोगेनमासिमासिसमाचरेत् वर्षमेकंकुरुश्रेष्ठ ततः पश्चात्स
 मुचयेत् अर्वाक्संवत्सरस्यापि रौप्याः पिष्टातकेनवा ज्ञातिबंधुजनैः सार्द्धः स्नातः सम्यगलंकृतः पुज्याः
 प्राक्क्रमयोगेनमंत्रैर्भिर्गृहाण त्वयिसन्निहितः शक्रः सुरासुरनमस्कृतः पूर्वोत्वेभुवनस्यास्य ऐत्रिदिग्देवते
 नमः अग्नेः परिग्रहादाशैत्वमग्नेयीतिपठ्यसे तेजोरूपापराशक्तिराग्नेयीवरदाभूत धर्मराजंसमाश्रित्यलो
 कान्संयमयत्यसौ तेनसंयमनीचासियाम्येमत्कामदामभव खड्गहस्तोतिविकृतोनिर्झातिसंस्माश्रितः तेननै
 र्क्रान्तिनामासित्वमाशांपुरयस्वमे त्वय्यांस्तेभुवनाधारावरुणोयादसांपतिः कामार्थमथधर्मार्थवारुणिप्रवणाभव अ
 धिष्ठितासिंयस्मास्ववायुनाजगदायुना वायव्येत्वमतः शांतिं नित्यं यच्छममालये धनदेनाधिष्ठितावैप्रख्या
 तास्त्वमिहोत्तरा निरुत्तराभवास्मासुदत्त्वासद्योमनोरथम् ऐशानिजगदेशानि शंभुनात्वमलंकृता पूरय
 स्वधुमेदेविवां छित्तानिनर्मोनमः भुजंगाष्टकुलेनत्वंसेवितासियतोह्यधः नागांगनाभिः सहिताहिताः भवम
 माद्यवै सर्वलोकोपरिगतासर्वदात्वांशवायव्यं सनकाद्यैः परिवृता ब्राह्ममांयाहिस्वदा नक्षत्राणिचसर्वा
 णिग्रहास्तारागणास्तथा नक्षत्रमांतरोयांश्चभूतप्रतपिशाचकाः सर्वमेष्टसिद्धार्थंभवंतुप्रवणाः सदा एभिर्म
 त्रैः समन्यच्यपुण्यपधूपादिनांतथा वासोभिरभिसंछाद्यफलानिविनिवेदयेत् ततोर्विदिनिनादेनगतिवादित्रमंगलैः
 नृत्यंतीभिर्वस्त्राभिर्जागरेणानिशांनयेत् कुंकुमाक्षततांवूलदानमानादिभिः सुखं प्रभातेवेदविदुपेब्राह्मणायनि
 वेदयेत् श्रनेनविधिनासर्वेक्षमाप्यप्राणिपत्य च भुजीतमित्रसहितः सुहृदंधुजेनच य एवंकुरुतेपार्थदशमीत्र
 तमादरात् सर्वान्कामानवाप्नोति मनसोभिमता वरः स्त्रीभिर्वेशेषतः कार्य्यव्रतमेतद्युधिष्ठिर प्राणिवर्गेयतो
 नार्यैः श्रद्धाकामपरायणाः धन्यं यशस्यमायुष्यं सर्वकामफलप्रदं कथितं ते महाराजमया व्रतमनन्तम् ऐमान

वामेनृजपुंगवकामकामाः संपूजयंतिदशमीपुसदादशांशं तेषांविशेषनिहितहृदयेभिकामानाशाःफलंत्यल
 मल्वंवहुर्नोदितेन ॥ इतिभविष्योत्तरोक्तमाशादशमीव्रतं - अस्याश्याश्विनशुक्लदशम्यांपूजामात्रमेवोक्तम्
 फाल्गुनशुक्लाहोमर्दक्यैकादशीनारदीये - फाल्गुनस्यासितेपक्षेएकादश्यांद्विजोत्तम - उयोप्यमर्दकोभक्त्याद्वाद
 श्यांप्रातरर्चयेत् पुंडरीकाक्षमतुलरूपचारैस्ततोद्विजान् भोजयित्वावरन्निनदधोत्तिभ्यश्चदक्षिणां - एवंकृत्वा
 विधानेनामलक्याःपूजनादिकं एकादश्यामस्यसितेव्रजेद्विण्णोःपरंपदमिति अस्याःकथा - ब्रह्मांडपुराणे
 मांघातोवाच आमर्दकोव्रतंब्रूहिमहापातकनाशनं सरहस्यंमनिश्रेष्ठगोसहस्रफलप्रदं ॥ वसिष्ठउवाच -
 श्रेत्रेवोदाहरतीमामितिहासंपुरातनं यथा मुक्तिमनुप्राप्तो व्याधोर्हि सापरायणः वैदिशंनानमनगरंष्टष्टपुष्टजनान्वितं
 ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रैश्चसमधिष्टितं रुचिरराजशादूलब्रह्मघोषेणनादितं ननास्तिकोनदुर्वृत्तःकश्चित्तस्मि
 न्पूरेजनः - तत्रसोमान्वयोरराजाविख्यातश्चयथाशशी नाम्नाचैत्ररथोनामधर्मत्मासत्यसंगरः - नागायुतव
 लःश्रीमान्सर्वशास्त्रार्थपारगः सुभिक्षक्षेममारोग्यतास्मिन्पुरवरेभवत् साधुसेवार्ताःसर्वेतास्मिन्त्राज्यंप्रशास्य
 ति विष्णुभक्तानराराजनरान्नाजचैवविशेषतः ततःकालेनसंप्राप्तैकादशीपुण्यवर्द्धिनी - फाल्गुनस्यासितेपक्षे
 नास्नाह्यामर्दकीशुभा शुक्लामेकादशीराजन्शुक्लानचजहुर्जनाः सर्वधर्मान्परित्यज्यहरिभक्तिपरायणाः तामवा
 प्यजनाः सर्वे सवालस्थविरानृप नियमंचोपवासंचभक्त्याचक्रुर्मुदान्विताः - महाफलंव्रतंज्ञात्वास्नानंचक्रुर्वहि
 जले ध्यौदेवालयंराजापौराश्चास्यमुदान्विताः पूर्णकुंभमवस्थाप्यछत्रोपानहेमवच पंचरत्नसमायुक्तंदि-
 व्यंगंधाधिवासितं - दीपमालासमायुक्तमग्निहोत्रसमन्वितं तत्रजागरणंचक्रुर्जनाः - सर्वस्वशक्तितः एत
 स्मिन्नैवकालेतुव्याधस्तत्रसमागतः - क्षुधाश्रमपरिक्षीणो भयार्तोनिः श्वसन्मुहुः संप्राप्तोमलसंष्टको

महाभारेणपीडितः कुटुंबार्थेजीवघातीसर्वधर्मवहिष्कृतः जागरंतत्रसोपश्यदामर्दक्याःशुधान्वितः दीपमा
लांकुलंदृष्ट्वातत्रैवसानिवेशितः किमेतदितिसिंचित्यप्राप्तोविस्मयमात्रतां ददर्शकुंभेतत्रैवदेवंदामोदरंतथा
ददर्शमलकीदृक्षंतदधस्थांचदीपकां वैष्णवीचकार्यारम्यांपठतांशृण्वतानृणां एकादश्याश्रमाहात्म्यंशुश्रावक्षु
धितोपिसन् जाग्रतस्तस्यसारात्रिर्गतासर्वापितत्रवे ततःप्रभातसमयेविविशुर्नगरंजनाः व्याधोपिगृहमागत्य
बुभुजेप्रीतिमानसः ततःकालेनमहताव्याधःपंचत्वमागतः एकादश्याःप्रभावेनरात्रिजागरणस्यच राज्यंप्रपेदे
सुमहच्चतुरंगवलान्वितं जयतीनामनगरितस्याराजावहद्रथः तस्यैवसुतोज्ञेनाम्नासत्यरथेवली तेजसा
दित्यसंकाशःकांत्याचंद्रसमःसतुचतुरंगवलोपेतोधनधान्यसमन्वितः सहस्राणिदशशत्रोक्तमयुतंगणकोत्तमैः त
स्यराज्यंवभूवाथइतिगीतिविवर्जितं पराक्रमेशक्रसमःक्षमयाष्टविधिसमः धर्मत्मासत्यवादीसविष्णुभक्तिप
रायणः एकदासगायायातौदवान्मार्गपरिच्युतः नदिर्नैवचदिशोविवेदसमहीपतिः अथोपश्यत्परिश्रान्तोन्य
ग्रीधंशाखिनावरं तस्यछायांसमाश्रित्यसुषुप्त्वापसमहीपतिः उपधानीकृतभुजःसौत्रैकाक्यजनेवने श्रत्रांतरैम्ले
च्छगणःपर्वतांतरवासकृत् आययौतत्रयत्रासीन्द्राजापरवल्दःनःधृतवैरास्तुतैर्वैम्लेच्छाद्वैवोपपादिता.परिवार्य
नृपंतस्थुःसमंताद्धृतहेतयः हन्यतांहन्यतामेपराजाम्माकंविरोधकृत्त्रनेननिहिता.पूर्वपितरोध्रातरःसुता.पौत्रानो
भागिन्याश्चमातुलाश्चनिपातिताः निष्कासिताश्चस्वस्थानात्प्रापिताश्चदिशोदश एवमुक्तातुतैर्वैराजानंहं
तुमुद्यताः पार्श्वेचपाट्टिशैःखड्गैर्वाणैर्धनुपिसाधितैः मुक्तानितैःशस्त्ररातानिमूरिनवैशरैरेप्रविशंशतितस्य तेचापिसर्वे
हंतस्त्वसंधा म्लेच्छावभूवुर्धृतदारुसघाःयदापिचलितुंतवनशक्तास्तेदुराशयाः शस्त्राणिकुठंतांजमुस्तीक्ष्णान्य
पिभृशतदा दीनावभूवुस्तेसर्वेयेतंहंतुंसमुद्यताः एतस्मिन्नेवकालेतुतस्यराज्ञःशरीरतः निर्गताकृत्यकातत्रसर्वा

भरणभूषिताः दिव्यगंधसमायुक्ताविमलांबरधारिणी दिव्यमाल्यधराचारुभृकुटीकुटिलानना सविस्फुलिंगनेत्रा
भ्यांविमंतीपावकंमुहुः चक्रवेधधराचैवकालरात्रिरिवापरा अभ्यधावतसंक्रुद्धाम्लेच्छानत्यंतदुःसहा निहताश्र
तयाम्लेच्छास्तेविकर्मपरायणाः ततोरजाविवुद्धःसंन्दधृततन्महदद्भुतं हतान्म्लेच्छगुणान्दध्वासराजासमाचितयत
इहकेनहताम्लेच्छाअत्यंतवैरिणोमम केनेदंचकृतकर्ममहदस्माद्धितार्थिना एतास्मिन्नेवकालेतुवागुवाचाशरीरि
णी शरणंकेशादन्योनोनास्तिकोपिमहीयते वनेरणेशनुजलान्धिमध्यमहाणैवेपर्वतमस्तकेवा सुप्तंप्रमत्तवि
पमास्थितंवासपातिभक्तंखलुशाङ्गधन्वा इतिश्रुत्वासकुशलीवनदेत्यनिजंपुरं राज्यंचकाररारजेंद्रः सभाया-
मुदितोवसन् वसिष्ठउवाच आमर्दकीव्रतंराजन्येकुर्वतिनरोत्तमाः तेषांतिवैष्णवलोकंकनात्रकाग्याविचारणा
माहात्म्यश्रवणादस्याःसर्वपापैःप्रमुच्यते चकंपूजेयेद्भस्त्र्यावसुद्रविणभूपणैः ॥ इतिब्रह्मांडपुराणोक्ताफाल्गु
नशुक्लामर्दन्यैकादशीव्रतकथा अथास्यमेवगोविंदद्वादशीव्रतंभविष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच फाल्गुनामलपक्षस्यए
कादश्यामुपोषितः नरोवायदिवानारीसमभ्यर्च्यजगत्पतिं हरेर्नामजपेद्भक्त्याभावयुक्तोयुधिष्ठिरः संतिष्ठ
न्प्रचलंश्चैवहरिनामानुकीर्तयेत् ततोऽन्यदिवसेप्राप्तेद्वादश्यांनियतोहरिं स्नात्वासम्यक्समभ्यर्च्यदत्त्वाविप्रायद
क्षिणां हरिमुद्दिश्यचैवाग्नौघृतहोमकृतक्रियः प्रणिपत्यजगन्नाथसंतिवाणीमुदीरयेत् पातालसंस्थावसुधायं
प्रसाद्यमनोरथान् यमभ्यर्च्योदितिः प्राप्ता सकलान्स्वमनोरथान् सवासुदेवःसकलान्प्रददातुमनोरथान्
एवंमभ्यर्च्यपूजांचनिष्पाद्यचहरेःस्वयं भुंजीतप्रयतःसम्यग्भविष्यंपांडुनंदन फाल्गुनेचैत्रवैशाखौज्येष्ठमासंच
सत्तमं चतुर्भिःपारणमासैरभिर्निष्पादितंभवेत् रक्तपुष्पैस्तुचतुरोमासान्कुर्वीतचार्वनं प्रदेदञ्चजलंप्राश्यगोशृंग
क्षालनंजलं हविष्यान्नंचनैवेद्यमात्मनश्चापिभोजनं ततश्चश्रूयतांपार्यआपाढादिपुयाक्रिया जातीपुष्पानिधूप

शक्रसर्जरसोद्वेगः प्राश्यदभौदकंचेवशाल्यन्नश्चनिवेदयेत् स्वयंतदेवचाश्रीयात्शोपपूर्ववदाचरेन् कान्तिका
 द्विपुमासेपुगोमूत्रकायशोधन सुगंधेवेच्छयाधूपपूजाभृगारकेण्य कासारचैत्रनैवेद्यतदेवाश्रीतचस्वय प्रति.
 मासचविप्रायदोतव्यादक्षिणातथा प्रीजनचेच्छयाविष्णोः पारणेपारणंगते यथाशक्त्यायथाश्रीत्यावित्तिशाख्य.
 विवर्जयेत् सद्भवैवगोविंद पूजितः प्रीयतेयत् पारणतिथ्याशस्त्य स्नापितः पूजितोहरि. प्रीणितश्चे
 द्दिसर्तान्कामन्दद्यादव्याहृतान्नप दपतिप्रतिमांविष्णोः कारचित्तसुशोभनां स्वर्णैकेनयथाशक्त्याशंखशाङ्ग
 विभूषितां पुष्पवलयगच्छन्नांब्राह्मणायनिवेदयेत् द्वादशात्रप्रदातव्याः कुभाः सान्नजलान्विताः द्वादशाब्राह्मणांस्त
 त्रभोजयित्वाक्षमापयेत् 'छत्रोपानद्युग्ः साईदक्षिणाभिश्चभारत एपापपहराप्रोक्ताद्वादशीफलमिच्छतां . य
 थाभिलषितान्कामान्ददतिनृपमतम पूरयित्वाखिलाङ्कामान्यतश्चवमनोरथान् मनोरथद्वादशीयंततोलेके
 पुविश्रुता उपोष्यैतां त्रिभुवनंलब्धमिद्रेणैवपुरा आदित्यश्चैशितान्पुत्रान्धनमौशनसातथा धौम्यनाध्ययन्
 श्रष्टमन्यैश्चाभिमतंफलं राजर्षिभिस्तथावित्रैः स्त्रीविट्शूद्रैश्चभूतले यंकाममभिध्यायत्रतमेतदुपोषितं तत्तदा
 न्नोतिसिंदिग्धविष्णोराधनाद्यतिः अपुत्रोलभतेपुत्रमधनोलभतेधन रोगाभिभूतश्चरोग्यं कन्याप्राप्नोति स
 त्पति समागमंप्रवसितैरुपोष्यैतामवाप्यते सर्वान्कामानवाप्नोति मनस्त्वय्यंचमोदते नापुत्रोनाधनोनेष्ट
 वियोगीनचनिर्गुण उपोष्येतद्व्रतंमर्त्यः स्त्रीशूद्रोवापिजायते सूर्यलोकेसहस्राणिपर्पाणामयुतानिच भोगानभि
 मतान्भुक्त्वासचतत्रयथेच्छया इहपुण्यवतान्दणधानिनांसाधुशीलिनां गृहेप्रजापतेराजन्सर्ववाधाविवर्जितः न
 द्वादशीमुपवसंतिमनोरथाख्यानैवार्चयतिपुरुषोत्तममादिदेवं गोब्राह्मणावन्नमयतिनपूजयतिधेतमनोभिलषितं
 कथमाप्नुवन्ति ॥ इतिभविष्योचरोक्तंमनोरथद्वादशीव्रतं अत्रैवगोविंदद्वादशीव्रतं नारदीये अत्रेतिस्तायां

द्वादश्यासौवर्णीप्रतिमांहरः श्रभ्यर्च्यगंधपुष्पपाद्यैर्दद्याद्विदेवितथा द्विपक्षसंस्थान्विप्रांश्चभोजयित्वासदक्षिणां
 दत्त्वाविंशर्जयेत्परचात्स्वयंभुजीतवाग्यतः फाल्गुनेद्वादशीशुक्लायापुण्याकैणसंयुता गोविंदद्वादशीनामसास्या
 द्वौविंदंभक्तिदा तस्यामुष्यविधिनाभगवंतंप्रपूजयेत् लिखितःपापनाशिन्याविधिर्योपिहिसंस्थतः ॥ तन्माहा
 त्म्यंत्रंरत्नपुराणे फाल्गुनामलपक्षेतुष्यपुष्यैर्द्वादशीयदि गोविंदद्वादशीनाममहापातकनाशिनी तस्यामुष्यवि
 धिवन्नरःसर्क्षाणकल्मषः प्राप्नोत्यनुत्तमांसिद्धिपुनरावृत्तिदुर्लभाभिमर्तिर्दकायाद्वादशीचेतिद्वादश्येदकादश्यारेभे
 दमिप्रायेण किंवाद्वादश्यापुष्यनक्षत्रेसतितस्यामेवोपवासापेक्षयेति अथैकादश्यांकर्त्तव्यमविष्ये फाल्गुनेमा
 सिशुक्लायामेकादश्यांजनार्दन व सत्यामलकीवृक्षेलदभ्यासहजगत्पतिः तत्रसंपूज्यदेवेशशक्त्याकुर्व्यात्प्रदाक्षिणं-
 उपोष्यविधिवत्कल्पविष्णुलोकेमहीयत इतिगोविंदद्वादशीव्रतंहरिभक्तिविलासे फाल्गुनेद्वादशीशुक्लाया
 पुष्यैर्क्षेणसंयुता गोविंदद्वादशीनामसास्याद्द्वौविंदंभक्तिदा तस्यामुष्यविधिनाभगवंतंप्रपूजयेत् लिखितः
 पापनाशिन्याविधिर्योपिहिसंस्थतः ॥ अथनृसिंहपरिचर्योक्तमा मर्दकीकृत्यमियमेवपापनाशिनीद्वादशी
 तत्रव्रतग्रहणमंत्रः द्वादश्यांतुनिराहारःस्थित्वाहमपरेहनि भोक्ष्यामिजामदग्नेशशरणंभेवाच्युत ततआम
 लकीमूलेसामान्यकलशस्थापनं पूर्वोक्तप्रकारेणस्थापिते कलशेशांघैर्वाणवेवालाजान्वितेयात्रपोडशमाप त
 दधर्तदधीर्नमितसौवर्णपरशुरामं अत्रांतकरणेघोरमुद्रहन्परशुकरे जामदग्न्यः प्रकर्तव्योरामोरोपारुणेक्षण
 इतिथ्येत्वा ॥ पोडशोपचारपूजाक्रमेण पचामृतस्नापितमुपवेश्यवस्त्रयुगंछत्रोपातद्युगंसमर्प्य भवतर्चदनेना
 नुलिप्यतुलसीपुष्पैर्भ्यर्च्यविवयवपूजांकुर्यात् पादयोर्विशोकानयनमःजान्वोःसर्वरूपिणेनमः ऊर्वोर्हयग्रीवा
 यनमः वांक्षिर्हमांगदायनमः उरसिर्वकुंठायनमः चक्षुषोर्ज्योतिरूपिणे नासिकायांशोकनाशनाय- लला

देवामनायनम् भुवोरामाय. शिरसि सर्वात्मनेनमः स्वनाम्ना आयुधानिसंपूज्य धूपदीपादिदत्त्वाब्धं
 दद्यात् - अथार्घ्यमन्त्रः नमस्तेदेवे देशजामदग्न्यनमोस्तुते गृहाणार्घ्यमयादत्तमालत्यासहितप्रभो ॥ १ ॥
 ततः परं शुरुर्गमप्रार्थयेत् जादग्न्यनमस्तेस्तुक्षत्रियांतकराय च सर्वाणियानि पापानि सप्तजन्मकृतान्यपि क्षयं
 यांतुमर्हन्वाद्यत्वासादाच्चार्गव वाचिकमर्नसपापं ज्ञानतो ज्ञानतोपि वा आयुर्यशस्तथा रोगधंधान्यंच-
 सपदाः सौभाग्यं तव भक्तस्य सतानं विपुलं भवेत् सर्वान्कामानवाप्नोतु दिवि सौख्यं निरतरं अत्रेचास्तु-
 मेषानभक्तिस्त्वच्चरणंबुजजनार्दनहृषीकेशलक्ष्मीनाथसुरार्चित रामराममहावाहोकार्तवीर्यविनाशन एतत्स
 र्वमयादत्तं ज्ञानज्ञेयतवाच्युत मामुद्धरजगन्नाथरूपां कृत्वा ममोपरि अथ धात्रीमभिर्पिचेत् तत्रमन्त्रः ॥ पितापिता
 महेश्रान्येऽपुत्राये च गोत्रिणः वृक्षयोर्निगताये च ये च कीटत्वमागताः रौरेव न रेके ये च महारौरवसज्ञके वियोगीनि
 च गताये च ये च ब्रह्मांडमधगाः पिशाचत्वं गताये च ये च प्रेतत्वमागताः तेषां वं तु मया दत्तं धात्रो मूलसदापयः सर्वे ते तृ
 सिमायां नु धात्रि मूलनिपेचनादिति ततोऽष्टोत्तरशतकृत्वो वाष्टाविंशतिकृत्वो वामलकर्णप्रदक्षिणीकृत्य हरिनी
 राज्यजागरणं कृत्वा नित्यकर्मनिर्वर्त्य गुरवे देवसपरिकरं निवेद्य ब्राह्मणान्संभोज्य स्वयं वंधुभिः सममश्री
 यात् - ॥ इति ब्रह्मपुराणे आमर्दकीपापनाशिनीद्वादशीव्रतम् ॥ अथास्यामेव फाल्गुनशुक्लद्वादश्यां नृसिं
 हद्वादशीव्रतं वाराहे ॥ दुर्वासा उवाच ॥ तद्वच्च फाल्गुने मासि शुक्लपक्षे तुद्वादशी उपोष्या प्रोक्तविधिना हरि
 माराधयेद्बुधः नरसिंहाय पादौ तु गोविंदायोदरं तथा कटि विश्वभुजे पूज्य अतिरुद्धे पुरस्तथा कठचशितिकंठाय
 पिनाकेशाय वैशिरः असुरध्वसनायेति चक्रं तोयात्मने तथा शंखमित्येव संपूज्य गंधपुष्पफलस्तथा तदग्रे स्थाप्य
 बुधदंसितवस्त्रयुगान्वितं तस्योपरि नृसिंहं तु सौवर्णतश्चाभाजने सौवर्णशक्तितः कृत्वा दारुवंशमये पिवारत्नगर्भे

घटंस्थाप्यतत्संपूज्यविधानतः द्वादश्यावेदविदुषे ब्राह्मणाय निवेदयेत् गोविन्दं च संह रूपीति मंत्रः एवं कृतं फलं प्रा-
प्त्यनुरागार्थं वेन तु वत्सनाम्ना तु तत्तत्तद्देहं प्रवक्ष्यामि महामुने तस्य ब्रतं ते भगवान्नरसिंहस्तु तोष च क्रमादाच्च शत्रु-
णां विध्वंसनकरमृधे तेनास्त्रेण स्वकं राज्यं जितवान्मुपसत्तम राज्यस्थित्वा श्वमेधानां सहस्रं मकरोद्भिभुः अंतैव ब्र-
ह्मलोकं काख्यं पदमागाच्च सत्तमः एषा धन्या पापहरा द्वादशी भवतो मुने कथितं यं प्रयत्नेन श्रुत्वा कुरुयथेच्छसि
इति वाराहे धरणीव्रिते युफाल्गुनशुक्लिकादश्यां नरसिंह द्वादशी ब्रतं अथ फाल्गुनशुक्लासु कृतद्वादशी ब्रतं भविष्योत्तरे
युधिष्ठिर उवाच यन्न तायाय वै पुंसां भवत्यामुष्मि कंकटापाययच्च भवति तदा च दश्वयदूतम् उपवासप्रभाव च कृष्णा
राधूनकांक्षिणः कथयेह महाबाहो न चतृज्यामि जल्पिते श्रीकृष्ण उवाच श्रूयतां पार्थ यत्पृष्ठं कौतुकाद्भवता यथा
आमुष्मि कंकटापाययच्च तापाय जायते उपोषितप्रभवेण कृष्णाराधनकांक्षिणाम् कथयामि यथा पृष्ठं पूर्वमेव न
रोत्तमः वैदिशानामनगरप्रस्थानं नृपसरास तत्र वैश्यो भवत्पूर्वशूरभद्र इति श्रुत भार्ययामातृदुहितृपुत्रपौत्रसम-
न्वितः प्रभूतभृत्यवर्गैश्च बहुव्यापारकारकः पुत्रपौत्रादिभरणव्यासकमतिरेव च परलोकं प्रति मतिस्तस्य नासी-
त्कथंचन चकारानुदिनसोऽथ न्याय्यान्याय्यं धनार्जनं सर्वथान्यत्र निःस्नेहपरस्वेष्यति तर्पितः न जुहोत्युदिते का-
लेन ददात्यति तृणया वभूव चोद्यमस्तस्य पुत्रादिभरणे पर नित्यैर्नैमित्तिकानां च हानिचक्रे सकर्मणां तृष्णाभिभूतो
राजैर्द्रस्ववर्गभरणार्हतः कालेन गच्छता सोऽथ मृतो वैव्रवती तटे यातना देहभूत्रतो ग्रीष्मकाले भवन्नृप तदंशमहाभा-
गो दिव्यज्ञानसन्वितः वेदवेदांगविद्विद्वान्विपितो नाम वैद्विजः भास्करस्यां शुभिर्दक्षिणं तद्विद्वन्मतिदरूणैः प्रत-
स्तुवाल्लकामभ्येतृष्यतां निपीडितः क्षुधार्तशुष्ककंठास्यमूर्द्धोन्मीलितलोचन विक्रान्तजिनमग्नेपुविस्फोटैः सर्व-
तोद्यत निश्वासापासखेदेन वेपथं चासंमोदरं निजेन कर्मणा वद्धमसमर्थं समर्थं तं तादृशमथोदृष्ट्वा जर्द्धभेयो महामुनिः

विपीतः ॥ प्राहुराजेंद्रः कारुण्यार्थमिदवचः । जानन्नपि यथाप्राप्तं तदनुष्ठानजफलं जंतोस्तस्योपकाराय सर्वतोऽष्टाव
ग्रन्निव विपीत उवाच ॥ श्रयः सूर्याशुभिस्तप्तैर्वह्निभिः ॥ पथिपांशुभिः उपप्यर्ककरैस्तीक्ष्णैस्तृपाचां तर्निपीडितं अ
न्यस्तथाविधैर्धोरै रविपद्भिः ॥ सुदारुणैः कथयेह यथा तन्वा एकाकीदह्यसे कथं तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा विपीतस्य सवेदनं
वेदं तारं उवाचेद कृत्वा दुःखस्य भेदकं ॥ शीरभद्र उवाच ॥ अशाश्वते शाश्वतधरे स्तेनदह्यामिदुर्मतिः ॥ धनापणग्रह
क्षेत्रपुत्रदग्राहितैरतः ॥ नालमनो हितारं भीतेन दह्यामिदुर्मतिः ॥ १ ॥ इदं करिष्याम्यपरं त्विदं कृत्वा त्विदं पुनः इतीच्छा
शतमारुह्यते नदः ॥ २ ॥ शीतोष्णवर्षादिभवं लोभात्सोढुं मया शुभं तदेव हि न धर्मार्थे तेन दः ॥ ३ ॥ जुहोमि यदितन्नास्ति ददा
मि यदि सीदति ॥ कुटुंबमतिमूढो ह तेन दः ॥ ४ ॥ पितृदेवमनुष्याणामदत्त्वा पोसिता हि मे तेनापि कपिवत्तदेदह्यामेको ब्रदु
र्मतिः ॥ ५ ॥ पुत्रक्षेत्रकलत्रेषु मम त्वाह तेषु तसा बहुसाधुकृतं कर्म तेन दः ॥ ६ ॥ मृतमपि धर्ममस्तस्मिन्नन्यायोपार्ज
तमुपानूनमन्यपि वत्तदेदह्याम्येको ब्रदुर्मतिः ॥ ७ ॥ न मया पूजिता गेहाग्निर्गत्वा द्विजसत्तमाः स्ववर्गाहितकामेन ते
न दह्यामिदुर्मतिः ॥ यन्मन पूजिता देवाः ॥ कुटुंबपोषितपरं एकाकी तेन दह्यामि येषुष्टास्तान्यतो गताः ॥ ८ ॥ नित्यं
मेमिन्निकर्म कृतं येषां नेमकृतं ॥ एकाकी तेन दह्यामि ते नित्यं ॥ यन्मे परिजनस्यार्थे कृतं कर्म फलं शुभं
एकाकी तेन दह्यामि गतास्तैः फलभागिनः ॥ दारापुत्राश्च भृत्याश्च पापबुद्ध्या मया भूताः ॥ एकाकी तेन दह्यामि गतास्तैः
फलभागिनः ॥ पुत्रदारादिभृत्यर्थे मया यापार्थं संचयाः ॥ कृतास्तेन ब्रदह्यामि गतास्तैः फलभागिनः ॥ कृतपापं मया
मुक्तमन्यैः सत्कर्म संचितं ॥ दह्यामि कोहमत्यंतं गतास्तैः फलभागिनः ॥ यन्मम त्वाभिभूतेन मया पापमपार्जितं तद
न्यस्य कस्यापि नेन तप्येह माकुलः ॥ अंतर्दुःखेन दग्धो हं वदिदह्यामि भानुना ॥ नांतर्दुःखेन भानुर्मेपापं पंकं द्विधा छि
नतः ॥ कुतस्तस्मात्समुद्धारं पश्याम्यमुत्सुसागरात् ॥ तस्य पापदिवितुं मां प्राप्नुयान्मुनिस्तमः ॥ विपीत उवाच ॥ अल्प

कालिकमुद्धारंतवपश्याम्यसंशयः । प्रक्षीणं पापमेतत्ते सुकृतं चास्ति ते पर
 सुकृता द्विपदां भद्रद्वादशीत्यमुपोषितः । सर्वतस्या प्रभावेन पापमत्यतदुज्यं
 जलेम् । गतपापमयतस्या प्रभावो त्यतदुल्लभः । नरा पापस्य कुरुते जयं सुकृतकर्मणा सत्कर्मजयदाहोपाततो वै
 द्वादशीरुमृता याचेतद्देवनातेन भवतापरिवदितम् । तत्तथानात्र संदेहो मम तापापहेतुकी पापमत्र कृतं भद्रप्रेत्यता-
 पायजयते ॥ आह्लादयेत्तथा पुण्यमिह पुण्यकृतानुणां सीरभद्रं समाश्वस्य याचितिमहामुनिः ॥ सोप्यल्पेन-
 प्रिकालेन तु तोमोक्षमवाप्तवान् - उपवासप्रभावश्च कथितस्तेन रोत्तम येनाल्पैरेव दिवसेभूरि पापं गतं क्षय तस्मा
 न्नरेण पुण्याय यतितव्यं न पातके । उपवासश्च कर्तव्य सदैवात्महिते पिणाः ॥ १० ॥ युधिष्ठिर उवाच । ॥ अहो
 तिरुतपापानां विपाको नरकस्थिते पुरुषेर्भुज्यते शश्वत्तन्मोक्षवदसत्तम श्रीकृष्ण उवाच जयेयते तपुरुषः सदा
 सुकृतकर्मणः । जयाय द्वादशी शस्ता सदा सुकृतकर्मणा फाल्गुनामलपक्षस्य एकादश्यामुपोषितः द्वादश्यां तु नृप-
 श्रेष्ठ पूजयेन्मधुसूदनं एकादश्यां समुत्तिष्ठन् विष्णोर्नामान् कर्त्तनात् पूजायां वा सुदेवस्य भुजितसुसमाहितः कामक्रोध
 चलो भंचंदंभो महचर्जयेत् मानद्रोहादिदोषांश्च सर्वानात्मभेदोद्भवान् भावेयद्विष्णुभक्तश्च संसारासारान्तथा
 एवं भावित्वा चित्रन प्राणिनां हितमिच्छता नमोनारायणयेति वाच्यं तु स्वपतनिशि तथैव कुर्याद्द्वादश्यानां च श्रो
 द्धारणं हरिः सौवर्णता घप्राणिमृण्मयान्यपि पांडव यवपात्राणि पूर्वतु दद्यान्मासचतुष्टयं आपाढादि द्वितीयां तु पारण
 र्यन्महीपते - तत्रापि घृतपात्राणि दद्याच्छुद्धासमन्वितः । कार्तिकादिषु मासेषु मघातिपुतथा तिलान् - दद्याद्विप्रा-
 यशस्त्याग्नं प्रतिमासमुपोषितः - नामत्रयमशेषेण मासि दानद्वयं तथैवोच्चारयेद्दद्यान्मासि मासि यवादि क
 प्रार्णम्य चरुपीके शकृतपूजः प्रसादयेत् विष्णो नमस्ते जगत प्रसूते श्रीवासुदेवाय नमो नमस्ते । नारायणत्वां प्रणतो

स्म्यक्षित्यंजयोस्तुतेशाश्वतपुण्यराशेः प्रसीदपुण्यंजयमस्तुविष्णोर्जोवासुदेवार्द्धमुपैतिपुण्यं नारायणाङ्गुभि-
 मुपैतुपुण्यं प्रयातुचाशेषकुबुद्धिनाश विष्णोपुण्योद्भवोमेस्तुवासुदेवस्तुमेशुभं नारायणास्तुमेमौजाहिप्रापमशेष-
 तः अनेकजन्मजनितवात्ययौवनवार्द्धिकैः पुण्यत्ववृद्धिमायातुयातुपापचयः क्षयं आकाशादिपुशब्दादौ-
 श्रोवादादिमहदादिपु प्रकृतौपुरुषैवब्रह्मण्यपिचसप्रभुः यथैकएवधर्मात्मावासुदेवोव्यवस्थितः तेनसत्य
 नमेपापंनरकार्त्तिप्रदंक्षयं प्रयातुमुकृतस्यास्तुममानुदिवसंजयं पापस्यहानिः पुण्यस्यवृद्धिमेभ्योत्वनराम-
 एवमुच्चार्यविप्रायप्रदद्यात्कथितंनव भुजीतकृतकृतस्तुपारणेपारणेकृते पारणातिदुदैवस्यप्रीणनंशक्तितोत्तप-
 कुर्वीताखिलपाखंडेरालापंविवर्जयेत् एवमवत्सरस्यतेकाचनीं प्रतिमांहरैः पूजयित्वावल्लपुष्पैर्धृतपात्रेणसंयुतां
 तांगांसवत्सांविप्रायदद्याच्छ्रद्धासमन्वितः विष्णवेतंचयत्पूर्वदैवान्पात्रभवेद्यदि तस्मिन्नहनिदातव्यंभोजनचा-
 निवारितं इत्येपाकथितापुण्यामुकृतस्यजयावहा द्वादशीनरकर्पार्थयामुपोष्यनपश्यति नाशयेनचशस्त्राणिन
 चलोहेमुखाः खगाः भवत्यपापश्चपुनर्नरकेगमनंकृतः नमोनारायणायेतियासुदेवोक्तिर्नयेत् नयातिनरकंम-
 ल्यः संक्षीणाशेषपातकः तस्मात्पापपडिसंसर्गमकर्वन्द्वादशीमिमां उपोष्यद्वादशीमेतानंरंकयातिनक्वचित्पापं
 क्षिणोतिसुकृतस्यकरोतिवृद्धिं प्रज्ञानयच्छतिनियच्छतिसर्वदोषान् याद्वादशीहसुकृतानि कृतानि धत्ते कस्मान्नतामुप-
 वसंतिविमूढचिन्ताः ॥ इतिभविष्योत्तरेसुकृतद्वादशीव्रतं फाल्गुनशुक्लत्रयोदश्यांधानदन्नतरंभः नारदीये । फा-
 ल्गुनेतुस्तिपक्षत्रयोदश्यामुपोषितः नमस्कृत्यजगन्नाथंप्रारभेद्वनदव्रतं महाराजयक्षपतिंगंधार्थैरुपचारकैः लि-
 खितवर्णकैः पट्टेपूजयेद्भक्तिभावतः नरारूढगदाहस्तीशिविकासंस्थिततुवा एवशुक्लत्रयोदश्यांप्रतिमासं द्विजोत्तम-
 संपूजयेत्सोपवासश्चैकभक्तोयवानरः ततोव्रतातेसौवर्णसंपूज्यधननायकं निधायनिधिभिः साद्वै सौवर्णाभि-

द्विजोत्तम उपचारैः पौंडशभिः स्नानैः पंचामृतादिकै नैवेद्यैर्विधैर्भक्त्यं पूजयेत्सुसमाहित ततो धेनुमलकृत्यं व
 स्रस्त्रगंधभूषणैः सवत्सांदापयेद्विप्रसम्यग्वेदविदेशुभां सभोज्यविप्रान्मष्टौन्नैर्द्वादशाथत्रयोदश गुरुतमर्च्यं
 वंत्वाद्यैः प्रतिमांतांनिवेदयेत् द्विजेभ्योदक्षिणांशकृपादत्त्वात्स्वाविस्मृत्य च स्वयं भुजीतमतिमानिष्टैः सह समा
 हितः एवं कृतेन त्रैविप्रनिवेनेतुः प्रसादतः मोढते भुवि विख्यातो राजराज इवापर इति विष्णुधर्मोक्तं यनदन्न
 तं मार्कंडेय उवाच शुक्लपक्षे महाराज त्रयोदश्यामुपोषितः फाल्गुनानुसमारभ्य नित्यं स पूजयेन्नरः यक्षराजं
 महाराजं यनदं निधितायकं गंधमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा सुवर्णब्रह्मणैर्द्राया व्रतं तत्र तिपादयेत् कृत्वा व्रतं
 वत्सरमेतदिष्टं येन पुराजन्सुचिरं यथोष्य मानुष्यमासाद्य धनान्वितः स्यात्सौभाग्यमाप्नोति तथा विरोग इति फाल्गुन
 शुक्लत्रयोदश्यादि धनद व्रतम् सर्वासु त्रयोदशीषु प्रदोष व्रतम् तन्मार्गशीर्षकृत्यानिर्णयेद्रष्टव्य मार्गशुक्लचतुर्दश्यां
 दुर्गोपूजाव्रतं नारदीये- अत्यशुक्लचतुर्दश्यां दुर्गसंपूज्य भक्तिः गंधार्थैरुपचारैस्तु विप्रान्संभोज्य भक्तिः एव कृत्वा
 व्रतं विप्रदुर्गायाश्चैकभोजनः लभते वांछितान्कामानि हामुत्र च नारद ॥ अस्यामेव विष्णुधर्मोत्तरोक्तं माहेश्वरव्रतं
 मार्कंडेय उवाच शुक्लपक्षादधारभ्य फाल्गुनस्य नराधिप पूजयेत् चतुर्दश्यां सोपवासो महेश्वरं गंधमाल्यनमस्कारधूप
 दीपान्नसंपदा- व्रतं तिच तथा दद्यादग्निष्टोमफलं लभेत् एतदेव व्रतं कृत्वा शुक्लपक्षे तु वत्सरं पौंडरीकमवाप्नोति कुल
 मुद्धरति स्वकं चतुर्दशी द्वियै चैतत्कृत्वा सवत्सरनरः मासिमासि तथा सर्वान्कामानाप्नोति निश्चितं आसाद्य कामान्सं
 महेश्वरात्तु त्रेग्यकालं सुचिरं च राजन् सायुज्यमाप्नोति महेश्वरस्य परात्परस्य प्रतिमस्य तस्येति अत्रैवं वृषभवाह
 नमुक्तं वीरभिर्वा दये अग्निपुराणे यश्चरेदब्दे भक्तं तु न कं शिवपरो नरः पूजयेच्चतुर्दश्यां फाल्गुनस्य शिवयतः सं
 पूज्या विधिवद्भक्त्या वृषसर्वगुणान्वितं दद्याद्विप्राय राज्ञेन्द्रशिरोमे प्रीयतामिति एतच्छिवव्रतं नाम महापातकना

'शन' शिवरूपधरो नित्यं शिवलोके महीयते इति फाल्गुनशुक्लचतुर्दश्यां शिवव्रतं फाल्गुनपूर्णिमायां सूर्यसोमपू
 जाव्रतं कृत्यतत्त्वाणवे फाल्गुन्यामर्यमाजातश्चाद्रित्यां कश्यपादिपि अत्रैव चानसूयायां जातः पूर्णकरः शशी
 तौ तत्र विधिना पूज्यौ प्राप्ते चंद्रोदये सति नृत्यं गतिस्तथाद्यैः कार्यस्तत्र प्रजागरइति अत्रोपवाह्यव्रताभावात्त
 ककार्यं इयमन्वादिः अत्रापि गोविंदपूजां कृत्वा दोलोत्सवः कार्यः तदुक्तं स्याच्चितामणौ ब्राह्मे नरोदोलागतं द
 क्षगोविंदपुरुषोत्तमं फाल्गुन्यां संयतो भूचागोविंदस्य पुरव्रजेदिति अत्र दानविशेषमाह विष्णुः फाल्गुनी फाल्गु
 नीयुक्तं चेतस्यां ब्राह्मणाय सुसंस्कृतं शयनं निवेद्य भार्य्यामनो ज्ञांपुत्रवर्ती द्विविणवर्ती चाप्नोति नार्य्योपि एकपत्नी
 व्रतसुरूपं द्विविणशीलयुतं भर्तारमिति अत्र शयनं देयं मंत्रपाठो यथा यस्मादशून्यशयनं केशवस्य शिवस्य च श
 र्य्यामप्यशून्यास्तु तस्माज्जन्मनिजन्मनि अशून्यशयनं नित्यमशून्याश्रियमुन्नतिं सोभाग्ये देहि मे नित्यं शय्या
 दनेन केशव मत्स्यपुराणे भुवनदानमुक्तं त्रिरात्रोपोषितो दद्यात् फाल्गुन्यां भुवन्तं शुभ आदित्यलोकमाप्नोति धाम
 व्रतमिदं स्मृतं अस्यां विष्णुधर्मोत्तरोक्तं अशोकव्रतं मार्कण्डेयवाच अशोकपूर्णमासे तां शृणुष्व गदतो मम
 उपोष्य तु नराशोकं प्राप्नोति स्त्री तथापि वा फाल्गुनस्यामले पक्षे पूर्णिमा स्यान्वृते तम मृज्जेल न नरास्तात्वा दत्त्वा शिर
 सि वैमृदं दृष्ट्वा शनतत कृत्वा कृत्वा च स्थडिलं मृदा पुष्पैर्गंधैः समभ्यर्च्य भूधरं नामनामतः देवैश्चैव तथा देवी
 मशोकेति च कीर्तयेत् यथा विशोकां धरणीं कृतवांस्त्वं जनार्दन इत्यादि व्रतमेतत्ससाश्रित्य पारणं च याविधि स
 वैव्याधिविनिर्मुक्तो दशजन्मांतराण्यसौ विशोकः सर्वकल्याण भाजनं स्यान्न संशयः यथा त्वमेव वसुधेसप्राप्ता
 निर्वृतः पट तथा स परमं लोके सुखं प्राप्स्यति मानवः एवमेतन्महापुण्यं सर्वशांतिप्रदायकं विशोकाख्यं व्रतं पुण्यत
 ल्कं स्तुष्टवमहाव्रतं इति विशोकाख्यं महाव्रतं अथास्यामेव लक्ष्मीनारायणव्रतमकं हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे पुलस्त्य

उवाच पंचदशशुक्लपक्षे फाल्गुनस्य नराधिप पाखडपतिताश्चैव तथैवात्यावसायिनः नास्तिकान्भिन्नवृत्तींश्च पा-
 पिनश्चापिमालयेत् - नारायणगतमनाः पुरुषोपाविर्जितेन्द्रिय । तिष्ठन्त्रजं न्वलन्नश्नक्षते चोपि जनार्दन - कीर्तये-
 त्सत्किर्याकाले - सप्तकृत्वा पुनः पुन लक्ष्म्या समन्विते देवमर्चयेत्जनार्दन संध्याव्युपरमे चंदुस्वरूपं हरिमीश्वर-
 रविं लक्ष्मीं च सचित्यसंन्यगर्ध्येण पूजयेत् श्रीनिशाचद्रूपं त्वं देवजगत्पते मनोभिलषितं देवपूरय स्व नमो नम-
 भ्रेणो नैनदत्त्वा र्ध्ये देवदेवस्य शक्तिः नक्तं भुंजीत मौनेन तैलक्षारविर्वर्जितं तथैवैत्रवे शाखेज्येष्ठवमुनिसत्तम-
 श्रचयेते यथा प्रोक्तमासिमासि चतुर्दिने निष्पादितं भवे देवं पारणं दालभ्य भास्वितः । द्वितीयतत्र वक्ष्यामि पारणं
 त्रिविधमे । आषाढे श्रावणे मासि प्राप्ते भाद्रपदे तथा तथैवाश्वज्येष्ठे च श्रिया सह सम्यक् क्रमसेद-
 त्वां भुंजीता र्ध्यं यथा विधि द्वितीयमिदमाख्यातवृत्तीयमपि पारणं प्रतिपूज्य ततो दद्याद्वा ह्येभ्यश्च दक्षिणां प्रति
 मसिं प्रवक्ष्यामि प्राशनं कायशुद्ध्यै चतुर प्रथममासान्पचगव्यमुदाहृतं कुशोदकं तथैवान्यदुक्तं मासचतुष्टयं सू-
 र्य्यशुभं ततश्च जलं मासचतुष्टयं गीतवाद्यादिकं रात्रौ तथा कृष्णकथाः शुभाः कार्ये द्वे देवस्य पारणे पारणे गते
 जनार्दनं सलक्ष्मीकमर्चयेत्प्रथमतः स श्रीक श्रीधरं तद्वत्तृतीयं भूतिकं शवं एवं स पूज्य विधिवत्सपत्नीकं जनार्दनं
 नाप्नोतीष्टा विद्योगार्तिं पुमान्योपि दद्यात्पिवा यावंति जन्मान्य सुखनाप्नोतीष्ट विद्योगतां देवस्य च प्रभावेन मरणे प्रा-
 पुते स्मृतः कुलं स तारं स्फीतधने भोगान्भुक्तेयथेप्सितान् ॥ 'इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं फाल्गुन्यां लक्ष्मीनारायण-
 व्रतं - श्रयोऽस्यां फाल्गुनपूणिमायां' होलिकापूजनं नारदयि फाल्गुने पूर्णिमायां तु होलिकापूजनं स्मृतं - संचय-
 सर्वेकाष्ठानां पालानां च कारयेत् तत्राग्निविधिवद्ब्रह्मवारक्षोर्ध्वं भवन्नविस्तरैः अट्कूटाभयन्नस्तैः कृतां त्वं होलिवालिः शो-
 अतस्त्वां पूजयिष्यामि भूतिप्रदायिनी इति मंत्रेण संदीप्य काष्ठादिक्षेपेणैस्ततः - परिक्रम्योत्सवः काश्यपी

तवादिब्रून्ति स्वर्नैः होलिका राक्षसं चियं ग्रहं लादं भयदायिनी अतस्तोऽप्रदं हत्वेव काष्ठायै गीतं मंगलैः संवत्सर
स्येदाहोयं कामदोहोर्मतो गतः इति जानीहि विप्रैः द्रलोकस्थितिरनेकधा भविष्योत्तरेऽपि अयं पंचदशी शुक्ला
फाल्गुने संयनराधिप जल्पं त्वं शंकितालोका नृत्सुतुचह संतुच दारुजानि च खड्गानि गृहीत्वा समरोत्सुकाः योद्वा
रद्वयै र्भयं तु शिशवं संप्रहर्षिताः संचयं शुष्ककाष्ठानां पलांनाचकारेयत् तवाग्निं विधिवद्बहुत्वारक्षोर्ध्वमैव विस्तरैः
ततः किल किलाशब्देऽस्तालीशब्देर्मनोरमैः तमाग्निं विपरिक्रम्य गायंतु चह संतुच जल्पतु स्वेच्छया लोकानिःशंकाय
स्य यन्मनः भगंवद्बुविधैः शब्दैः कीर्तयेद्देशभाषया विस्तारयं श्रगायं श्रतस्य नाम सहस्रत्रक सर्वदुष्टापहो होमः
सर्वरोमोपशांतिं कृत् क्रियते स्याद्विजैः पार्थ तेन सा होलिका मता अस्यां निशागमे पार्थ संरक्षया शिशवांगृहे
गोमये नीपलितं च संचतुष्के गृहंगणे आकारयेच्छि शून्प्राप्तान् बहुव्यग्रं करान्नरान्नेकाष्टखड्गैरसंस्पृश्य गीतैर्हो
स्यं करैः शिशून् भक्षय च तेषां दातव्यं गुडपक्वान्नमेव च होलिकापूजने मंत्रः प्रागुक्तः होलिकाप्रदीपनं प्रदीपकार्थं तथा
च पृथ्वीचंद्रोदये दुर्वासो वचनं निशागमे तु संपूज्या होलिका सर्वतो मुखैरिति तच्च भद्रायां सत्यानं कार्थं तथा
च भद्रायां दीपिता होली रात्रौ भगं करोति वै नगरस्य नचेष्टा स्यात्तस्मात्तां परिवर्जयेदिति पुराणसमुच्चयवचनात् तथा
च भद्रायां द्वितुर्कृतं न्ये श्रावणी फाल्गुनी तथा श्रावणी नृपतिं हतिभ्रामदहति फाल्गुनी दिनाद्धात्परतोऽपि स्यात्फाल्गु
नी पूर्णिमा यदि रात्रौ भद्रावसाने तु होलिका दीपिका तदेति यदा तु पूर्वदिने चतुर्दशी प्रदोषव्यापिनी परदिने च क्ष
यं वशांस्तायां न्हे प्रागेव समाप्यते तदा पूर्वदिने संपूर्ण रात्रौ भद्रसत्वात् तत्रैव तन्निषेधात् परेह निप्रतिपद्ये कुट्यो
न सार्धयामत्रयं वा स्याद्वितीयदिनसेयदा प्रतिपद्वर्द्धमाना तु तदा सा होलिका स्मृतेति निर्णयाम्भते भविष्यवच
नात् मंदनरत्ने तु एवं यत्तु बन्धो वा न्द्विपरित्यजेदिति भविष्योक्तं बन्धो होलिकायां बन्धुप्रतिपदं वर्जयेदित्यर्थः

तदेतद्भिन्नविपर्ययमिति तत्रैवोक्त अन्येतत्तस्यांभद्रामुखत्व्येकोति प्रदोषण्यापिनीनस्याद्यदापूर्वदिनेतदा । भद्रा
मुखवर्जयित्वाहोलिकायाः प्रदीपनमितिनारदवचनात् निशागमेप्रपूज्येहंहोलिकासर्वदावुधेः तद्विवापूज्य
द्भद्रापूर्जितादुःखदाभवेदितिदोदासीयवचनात् यामत्रयोर्द्धयुक्ताचेःप्रतिपनुभवोतिथिः - भद्रामुखंपरित्यज्य
कार्यहोलोमनीपिभिरिति विद्याविनोदभिधानाच्च भद्रामुखंविहायपूर्वदिनएवकार्येत्याहुः नाड्यस्तुपं
चपदमितेरत्नमालायाः अन्येच्च । राकायायामपूर्वार्द्धचतुर्दश्यांभवेद्यदि होलांभद्रावसानेनितुनिशतिपिप्रदीप
येदितिभविष्योत्तरवचनात् यदातुपूर्वदिनेभद्रारहितः कालोनलभ्येत तदाउत्तरदिनेचसूर्य्यास्ताःपूर्वमेवपूर्ण
मासमाप्नोततदाभद्रापुच्छेकार्थं पृथिव्यांयान्कार्याणिशुभानित्वशुभानितु तानिसर्वाणिसिद्ध्यतिविष्टिपुच्छेनसंश
यैदतिलल्लवचनात् विष्टिपुच्छेतुज्योतिषे - इष्वर्कनखनारीभ्योभद्रापुच्छेघटीत्रयं क्रमेणधवलवक्षव्युत्क्रमेणसिते
तरङ्गतिः । इषुर्दृष्टार्कः ७ नख २० अस्मिन्नेवपलेयदोतरापूर्णमासीसाक्ष्यामंत्रयपरिमिता । अधिकायाप्रति
पदोत्तरदिनेनृद्धिर्गामिनी - तदापौर्णमास्युत्तरत्रप्रतिपत्प्रदोषएवर्कचैव्यम् ननुपूर्वरात्रौ विष्टिपुच्छइतिभविष्योत्तर
पूर्वोदाहृतवचनम् - एवंसतियाउत्तरदिनेपिफल्गुस्तप्रदोषेतेकदेशेवावर्तते सासुतरामुत्तरा पूर्वोक्तं । पूर्वविद्धा
ग्रहैवमुत्तरत्रप्रदोषारूपशेषवृद्धभावेच्चैव नतुयदापूर्यरात्रिः सर्वाभद्राव्याप्त उत्तरदिनेप्रदोषश्रपूर्णमासीश
पयुक्तोपिचंद्रग्रहणांक्रांतिग्रस्तोदयोवा तदा सर्वेषामेववर्णानांसूतंकराहुर्दशनइति शुचित्वाभिधानाचक्रकथं होलि
कादीपनस्यादितिचेत् । उच्यते - स्नात्वाकर्भाणि कुर्वीतश्रुतमत्रचवर्जयेदिति स्नातोत्तरनित्यनैमित्तिकैकृत्याधिका
रात् काम्यानिनु ग्रहणात्पूर्वग्रहणोत्तरं नभवंत्येव तथाचज्योतिर्ग्रथे त्रयोदश्यादितोवर्जयेदित्यदिनानांनवकं
वुधैः मांगल्येऽसमस्तेषुग्रहेष्वेवद्रसूर्ययोः - द्वादश्यादितृतीयातिवर्धद्भक्षयेस्मृतः - एकादश्यादिकः सौरैरेव

तुर्थतः प्रकीर्तितः । खडग्रहतयोः प्रोक्तोऽग्रयत्रदिनत्रयमिति । अस्यापवादस्तत्रैव नित्यनैमित्तिकजप्येहोमय
ज्ञक्रियामुच्यते । उपाकर्मणि चोत्सर्गग्रहेवधेन विद्यत इति होलिकानिर्णयः अथास्याहंजाविधान उोमध्यहो
लिकापूर्णमायामसपरिवारस्य असुपादिभयनिवृत्तिः पूर्वकानायासेनाकांक्षितसर्वमनोसिद्धिसकलनिवृत्तिनैमित्तिक
कचंडांडां हुंहालिकादीनां सापत्त्यानां प्रीतिसहितस्वसंतानरक्षार्थं होलिकापूजनं करिष्ये इति संकल्प्य तत्राग्निवि
धिवत्प्रतिष्ठाप्य ततोऽग्निसंक्षेपं विधिनार्चनादिभिः संपूज्य होमं कुर्यात् तत्र रक्षोघ्नमंत्रैः सघृतलाजाहुतीनां
मष्टोत्तरशतं जुह्यात् रक्षोघ्नमंत्राश्च ओं रक्षोहणे वो वलगहनैव ण्वि मिदमहंत वलगमुत्कारामि प्रियर्म्मनिष्ठो यम
मांत्यो निचखानेदमहंत वलगमुत्कारामि स्वाहा ॥ १ ॥ यम्मेसवंधुयमसवंधुर्न चखानेदमहंत वलगमुत्कारामि य
न्मे सजातो निचखातोऽत्कुत्स्यात्किरामि स्वाहा ॥ २ ॥ स्वराडसि सपत्नराडस्समभिमातिहाजनराडसि रक्षोहांसवरा
डसि मित्रहांस्वाहा ॥ ३ ॥ रक्षोहणे वो वलगहनो वनयामि वैष्णवान् स्वाहा ४ रक्षोहणे वो वलगहनो वरुणाग्नि
वैष्णवान् ५ रक्षोहणे वो वलगहनोऽपदयामि वैष्णवान् स्वाहा ६ रक्षोहणे वो वलगहनो वनयामि वैष्णवान् विष्ण
वमसि वैष्णवं स्वर्धस्वाहा ७ यानः शस्त्रसोऽररुपो धूर्तः प्रणङ्मर्त्यस्य रक्षाणो ब्रह्मणस्पते प्रत्युष्टं रक्षः प्रतिष्ठाः
स्वाहा ८ अरतयोनिरुष्टं रक्षोनिष्ठः अरतयउर्वतरिक्षमन्वेमि ९ रक्षोहा विश्वचर्षिणी रभिद्रोनिमद्रो
हतेः द्रोणसंघस्य मसदतस्वाहा १० एभिर्मंत्रं दशावृत्या लाजोमः अथवा घोरातरातीः प्रथममंदोऽणसे
वैरेववा शतमष्टोत्तरपूर्वमष्टां विंशतिरेववा ततो विधिवदग्निं संपूज्य प्रार्थनाः असुपाभयसंनस्ते कृतात्वा होस्मि
चालकः अतो मां पाहि भीतिभ्यो मांति वापत्यमात्मनः १ आयुर्देहि यशो देहि शिशूनां कुरुरक्षणं शत्रूणां चक्षयेयं
हिं होलिकैर्भूजितां सदा इति पूजति प्रार्थनामंत्रः ततोऽग्नित्रिः परिक्रम्य जलपंतुचहं संतुचजलपंतुस्वेच्छया चैव यस्य स्य

स्वयं च येन नः ॥ होलिके च नमस्तुभ्यं दुर्बले जो विमर्दिनि ॥ सर्वोपद्रवशां त्यर्था गृहाणा र्ध्वेन मोस्तुते ॥ इत्यर्थं दुष्टा
 उन्निप्रार्थयेत् ॥ येन मे या शीतं भित्तेन निपिदा चरणकृतं ॥ ते सर्वे क्षम्यतां वेदयेत् ॥ सर्वसहो भवान् ॥ अनेन मत्कृतेनाग्नि
 पूजितेन अस्मिन्नेन्द्रोऽङ्गं दुर्बलं होलिका दयः ॥ सर्वाः प्रीता भवंतु ॥ तथा च विधिकृतेन होमेन भगवान्सर्वोपद्रव नशको बलिः
 प्रीयेतां ॥ ततो दक्षिणा संकल्पं कृत्वा ॥ तिलक्रधारणं विधाय हुत शेष धानादि सर्वैः प्राशनीयं ॥ तस्मात्प्राशत्रौ गानक्रीडा हा
 स्त्यालापौ दिकरुचि विधेयं ॥ अथास्म्यकृतस्त्रुदोलिका पूजादिकर्मणो न्यूनतातिरिक्तदोषपरिहारार्थं मिदं दक्षिणाद्रव्यं
 यथानामगोत्राय दानं महमुत्सृजे ॥ ततो विभूतिधारणमंत्रः वदितं ॥ सिं सुरेंद्रेण ब्रह्मणा शंकरेण च ॥ अतस्त्वं पाहि मां देवि
 विभूतिभूति दामवं इति होलिका पूजा ॥ एवं होलिका पूजनं विधाय ॥ दोलांगतं गोविदं निरीक्ष्य पुमान् ॥ सर्वदोष विमुक्तो
 भवतीत्याचारः ॥ तरोदोला गतं दृष्ट्वा नो ॥ विदं पुरुषोत्तमं ॥ फाल्गुन्यां संयतो भूत्वा गोविदं स्वपुंरं ब्रजे विदिति ॥ कृत्वा चाव
 र्ण्य कर्मणि संतर्प्य मितु देवताः ॥ वंदयेद्बोलिका भूतिं सर्वदोषोपशान्तये ॥ अथ होलिका कथा ॥ भविष्यो गेरे ॥ युधिष्ठिर
 उवाच ॥ किमर्थं फाल्गुनस्य तैर्पौर्णमास्यां जनार्दन ॥ उत्सवो जायते लोके देश आमेतथापुरे ॥ को ह्यस्यां पुण्यते देवो नित्य
 मं किं ब्रतादिकं ॥ किमस्यां पुण्यते कृष्ण एतद्विस्तरतो वद ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आसीत्कृतयुगे पार्थरघुर्नृपमानराधिपः ॥ शू
 रः सर्वगुणोपेतः प्रियवादी बहुश्रुतः ॥ ससर्वाष्टथिवीं जित्वा व्रशोकृत्य नराधिपान् ॥ न दुर्भिक्षं न च व्याधिर्ना कालमरण
 तथा ॥ नाभयं च रते लोके स्तस्मिन्नाज्यं प्रशासति ॥ पौराः सर्वे समागत्य वालां सपीडयते वलात् ॥ रक्षायां धूपदीपैश्च भेषजैर्वानराधिपः ॥ मंत्रज्ञैर्मा
 न्दुर्बलैर्भक्तिराक्षसां ॥ दिवा रात्रौ समागत्य वालां सपीडयते वलात् ॥ रक्षायां धूपदीपैश्च भेषजैर्वानराधिपः ॥ मंत्रज्ञैर्मा
 न्दुर्बलैर्भक्तिराक्षसां ॥ दिवा रात्रौ समागत्य वालां सपीडयते वलात् ॥ रक्षायां धूपदीपैश्च भेषजैर्वानराधिपः ॥ मंत्रज्ञैर्मा
 न्दुर्बलैर्भक्तिराक्षसां ॥ दिवा रात्रौ समागत्य वालां सपीडयते वलात् ॥ रक्षायां धूपदीपैश्च भेषजैर्वानराधिपः ॥ मंत्रज्ञैर्मा
 न्दुर्बलैर्भक्तिराक्षसां ॥ दिवा रात्रौ समागत्य वालां सपीडयते वलात् ॥ रक्षायां धूपदीपैश्च भेषजैर्वानराधिपः ॥ मंत्रज्ञैर्मा

धिवीपालनात्पतिः । अरक्ष्यमाणः पृथिवीराजाभवतिकिल्बिषी । वसिष्ठ उवाच । शृणुराजन्परंगुह्यनाख्यातंकस्य
 चिन्मया । दुर्दानामेति विख्यातारक्षसीमालिनः सुता । तपसाराधयामास महादेवं वरप्रदं । प्रीतिस्तामाह भ-
 गवान्वरवरयमुव्रते । यत्ते भिलपितं तत्प्रदास्ये त्वविचारतः । दुर्दाप्राह महादेवं यादितुष्टः स्वयं मम । तदा वध्यासु-
 रादीनि मनुजानामहेश्वर । मांकुरुष्वत्रिलोकेश शस्त्रघातैस्तथैव च शीतोष्ण वातवर्षासु दिवारात्रौ गृहांतरे । अभयं स
 र्वदामे स्यात्त्वत्प्रसादात्सुरेश्वर । एवमस्त्विति प्रोक्ता तां पुनः प्रोवाच शूलभृत् । उन्मत्तेभ्यः शिशुभ्यश्च भयं ते संभाविष्य
 ति ऋतुसंधौ महाभोगेर्माव्यथा हृदये कृथाः । एवं दत्त्वा वरं तस्याः प्रेक्षं त्याभगवान्भवः स्वप्रेलब्धो यथा ह्यर्थस्तथैवांत
 रधीयत । एवं लब्ध्वा वरं तस्माद्राक्षसी कामचारिणी । नित्यं पीडयते त्वेवाला न्स्मृत्य हरभाषितं । अडाडयानि गृह्णा
 तिसिद्धमन्नकुटुंबिनां । गृहे पुतेन सालोके अडाडेत्यभिधीयते । एवं ते सर्वमाख्यातं दुर्दाया श्ररितं मया । सांप्रतं कथ-
 यिष्यामि यैनोपायेन हन्यते । इयं पंचदशी शुक्ला फाल्गुनस्य नराधिप । शतकालांतं संप्राप्तौ प्रातर्मधुमविष्यति । अ-
 भयं सर्वलोकानां दीयतां पुरुषोत्तम । यथा ह्यशक्तितालोकारमंति च हंसति च । दारुजानि तु खड्गानि गृहीत्वा समरो-
 त्सुकाः । युध्यंतु बंधुभिः सार्द्धं शिशवः संप्रहर्षिताः । नानारंगमयैर्वस्त्रैर्वेदनागुरुमिश्रितैः । अंवीरं च गुलालं च मुखे-
 तां वलमक्षतं । वंशोत्थं जलयंत्रं चर्मयंत्रं कैरैर्धृतं । गालिदानं तथा हास्यं ललनार्त्तनं स्फुटं । वेपं संन्यासिनां काष्ठ्यं
 नटानां योगिनां ध्रुवं । वेश्यानां योगिनीनां च मोहिनीनां च कारयेत् । तत्राग्निं विधिवद्दुत्वारक्षोर्ध्वमैत्रविस्तरैः । ततः
 किल किलाशब्देर्भृदंगैश्च विशेषतः । तमग्निं त्रिः परिक्रम्य गायंतु च हंसंतु च । जल्पंतु स्वेच्छया सर्वे निशंकाद्यस्यः
 जन्मनं । तेन शब्देन सांपापाहोमेन च निराकृता । अदृष्टा तैर्दिभानां राक्षसीक्षयमेप्स्यति । श्रीकृष्ण उवाच । तस्य
 तद्वचनं श्रुत्वा स नृपः पांडुर्नंदन । सर्ववैकारं विधिवद्बहुकृतेन धीमता । गतासाराक्षसीनां शतेनोद्येण च कर्मणा । ततः

प्रभृतिलोकोस्मिन्सादुताविमुखाभवत् सर्वदुष्टाप्रहोहोमः सर्वरोगप्रशातिदः कियतेस्याद्विज्ञेः पार्थतेनसाहो
 लिकामता शिशिरस्यातिमाद्येषाणामासीद्युधिष्ठिर सदास्यात्फाल्गुनस्यतिपरमानंददायिनी अस्मानि
 शायमेपार्थसंख्याः शिशवोगृहे गोमयेनोपलिप्तेचसचतुर्केगृहांगणे आकारयेत्तशिगुन्नासान्वदगव्यत्रक
 रात्रान् कृत्वासकाष्ठखड्गे अरुष्टयगीतपरान्शिगून् तथाचतेपादातव्यगुण्डपक्वाभेवच एवंदुडादिसंजा
 तसर्वदोषप्रशाम्यति वालानारक्षणेकार्थ्यतस्मिन्त्राशेनिशागमे युधिष्ठिरउवाच प्रभातेकिजनैःकार्थ्य-
 सदसुखमभिप्सुभिः अद्वेषेमाधवेमासिप्रतिपद्वास्करोदये श्रीकृष्णउवाच कृत्वाचावस्यकर्मसंतप्येयि
 तदेवताः चंदयेदोलिकायालसर्वदुष्टोपशान्ते भवितेचचित्तेरम्येउपलिप्तेगृहांगणे चतुर्ककारयेच्छेष्टवर्णके
 आर्क्षतेः शुभैः तन्मध्येस्थापयेत्पिठं शुक्वर्णवच्छदं अत्रपूर्णकलशंस्थापयेत्पचपल्लवैः साक्षतंसहिरण्य
 चसितचंदनचर्चित आसनेचोपविष्टस्य ब्रह्मघोषेणभारत अर्चयेच्चंदनेर्नारीअव्यगाशुभलक्षणा पञ्चरांगोत्तरप
 दाश्चष्टाशुकविमूषणा वस्त्राव्यर्थेशिरोत्तंसदधिदूर्वाक्षतान्वितं चर्द्धापयित्वा श्रीखण्डमायुरारोग्यवृद्धये
 वस्त्राव्यर्थमितिपादादारभ्यमूर्द्धानंचंदनेनचर्चयेत् तच्चंदनवर्द्धापयित्वाकींचिद्वशेष्यतु पश्चाच्चप्राशयेद्विद्वान्
 चतुर्ण्यसचंदनं मनोभवस्यसापूजाऋषिभिः संप्रदार्शिता तत्पितृवितसतादौचतुर्ण्यसचंदनं प्राशनम
 त्रश्च दूतमग्न्युवसंतस्यमाकंदकुसुमतव सचंदनंपिबाम्ययसर्वकामसमृद्धये अनंतरं द्विजेन्द्राणां सतमाग-
 धवादिना दद्याहानियथाशक्त्याकामोमेप्रीयतामिति ततोभोजनंवेलायांभृतपाकेततेर्नहि प्राशयेत्प्रथमपत्र
 ततोभुजीतकामतः एवयकुरुतेपार्थशालोकंफाल्गुणोत्सव अनायोसेनसिध्यतितस्यसर्वमनोरथाः अधमंश्वेव
 पापानिन्यातिनाशनसंशयः पत्रपौत्रसमायुक्ताः सुखिनो नित्यमानवाः पुण्यापवित्रासापूजासर्वविप्रविनाशिनी

एपातेकथितापार्थफाल्गुनीपूजितातिथिः वृतेतुषारसमयेपिचंपदृश्यां प्रातर्वसंतसमयेसमुपस्थितेच प्राश्ये
 नुवृत्कुसुमसहचंदनेनसत्याहप्रायपुरुषःससखीसदस्यात् ॥ इतिभविष्येतिरफाल्गुनीपाणमातेवसतमहात्मवः
 अथप्रसंगात्सकलपाणिमासिनासाधारणव्रतान्युच्यते अथायुव्रतहमाद्रागारुडं चतुर्दश्याशुचिःज्ञात्वादतथाव
 नपूर्वकं चरितब्रह्मचर्यप्रचयतवाक्कायमानसः पाणिमास्यातथाकृत्वादेवप्रजासमारभादित्यादि पाणिमास्याम
 पिस्तात्वादेवाचिनादिकृत्वापोपितश्च रात्राचद्रादये अध्ययनकृत्वा ब्राह्मणसंपूज्यहविष्यान्नादत्त्वास्वयतदेव
 भुजितइतिगारुडोक्तमायुव्रतं अथदेवाव्रतं पद्याव्रतपचदश्यामन्वातिगोयुगप्रदः लक्ष्मालोकमवाप्नोतिदेवी
 व्रतमुदाहृतं इतिपद्मपुराणदवाव्रतं उपोषितेश्चतुर्दश्यापाणिमास्यानराधिपः पंचगव्यपिवत्पश्चाद्द्विविषयाशी
 तथाभवत् शक्रव्रतमिदंकृत्वामासपाप्मनुच्यते तस्मात्सवप्रयत्नेनमासिमसिमाचरेत् सवत्सरात्त्राप्य-
 सुरद्रपूज्यस्ततोऽप्यराजासुचिरमनुज्यः मानुष्यमासाद्यसुरद्रपूज्याराजभवेद्वाद्भिजपुर्गोवा
 ककुचव्रतं अथेतासाद्वादशमासोपाणिमासिनाप्रत्येकस्थानविशेषेणपुण्यतमत्वमुक्तगव्येण महामाघाप्रया-
 गेति १ नमिषफाल्गुनीतिथाः २ शालग्राममहाचक्रिकृतोऽस्यःपुण्यहेतुकाः ३ गंगाद्वारेतुवशाखी ४ ज्येष्ठी
 चपुरुषोत्तम ५ आपाढाविकनखल ६ केदारआवणोतिथा ७ वंद्यध्याचप्रोष्ठपदी ८ कुब्जान्प्रेतुमहाश्विनी ९
 पुष्करकांतकी १० कन्याकुब्जमागेशिरतिथा ११ अयोध्यामहाप्रोपाकृतोऽस्यस्तमहाफलाइति ॥
 महामागदिविकार्यामपस्यात्सामहाफलति शालग्रामादिव्यतिरिक्तस्थानज्वापमहाचक्र्यादकमनतफलभवति
 तदाहगव्यः आसयाक्यतेश्राद्ध्यच्चदानयथावधि उपवासादिकथयच्चतदनतफलस्मृतामिति मासनक्षत्रयुक्ता-
 स्तुमहात्रिआदिकामताः एतासालक्षणगव्येषूप्युक्तं माससंज्ञयताश्चैव नतः संपादयन्तः

योगसातिथिर्महतीस्मृतिति शंकरगीतायामपि एकराशिगतौवालेयदागुरुनिशाकरो सापौर्णमासीमहतीसि-
 वपाहरस्मृता तथाच पौर्णमासीपुसर्वासुमासार्क्षसाहितासुच दनानामिहदानानांफलं दशगुणं भवेदिति
 अथास्यांफाल्गुनपौर्णमास्यांलिङ्गपुराणदानमुक्तं मत्स्यपुराणे तत्राग्निर्लिङ्गमध्यस्थः प्राह देवीं महेश्वरः धर्मार्थका
 ममोक्षार्थमाग्नेयमधिकृत्यच कृतं तल्लिङ्गमित्युक्तं पुराणब्रह्मणास्वयं तदेकादशसाहस्रं फाल्गुन्यायः प्रयच्छति
 तिलधेनुसमायुक्तं स्यात्तिशिवसाम्यतां इति लिङ्गपुराणदानं ॥ स्वस्ति श्रीरणविरसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणी
 र्नानाशास्त्रविचारसारसवित्सहस्रं संरक्षकः धर्माधर्मविभागकृद्द्रघुपतेः पादांबुजार्चरतोर्जायात्पुत्रकलत्रमित्र-
 साहितः संपालयन्धर्माचिरम् १ रणवीरसिंहभूषणकारिते कृत्यसागरे अभूत् फाल्गुनकृत्यानां रम्योरत्नसमुच्चयः २
 ॥ इति श्रीमत्सूर्यवंशावतंसरघुकुलतिलक श्रीरणवीरसिंहमहाराजकारिते कृत्यरत्नाकरे फाल्गुनमासकृत्यरत्न
 समुच्चयः ॥ ध्र ध्र ध्र ध्र ध्र ध्र ध्र ध्र ध्र ध्र ध्र ध्र ध्र ध्र ध्र

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायत्रालये ॥

तालाशिन्यामल्लाधिकारेफाल्गुणमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्

संवत् १९४२ ज्येष्ठ प्र. २६

मलमासप्रारम्भः

॥ श्रीरघुनाथो जयति ॥

अथ मलमासमुख्यप्रकीर्णव्रतानि भविष्योत्तरे श्रीरुवाच

देवदेवजगन्नाथभुक्तिमुक्तिप्रदायक कथयस्व प्रसादेन लोकानां हितं काम्यया मुनीश्वरा वदती हरकृष्णद्विपायनादयः
अदत्तं नैव लभ्येत दत्तं च वोपातिष्ठति यथा र्वध्या गृहस्थस्य पतिवशविनाशिनी तथा दानं विहीनस्य जन्मसर्वान् रथैकं
मलिम्लुचे तु संप्राप्ते क्रियाः कथय्याः कथप्रभो श्रीभगवानुवाच क्षौरमौजी विवाहादि व्रतं कांस्यापवासाकं मलिम्लुचे स
दात्याप्य गृहस्थेन विशेषतः श्रीरुवाच अधिमासं च संप्राप्तैर्ककार्थैर्ब्रह्मैर्प्रभो कस्योद्देशेन दातव्यं वद किंच प्र
देयं कुं शृणु देवि महाभागे सर्वलोकर न हेतवे स्वयं दाता स्वयं भोक्ता यो ददाति हि जातये नान्यो दातान भोक्ता च
इह लोके परत्र च ये च मासाः सप्तक्रांतास्ते पांस्वामी रविः स्मृतः असक्रांतास्तु ये मासास्ते पांस्वामी जनार्दनः
असक्रांतितु संप्राप्तौ मासौ हि श्रवतं चरेत् अधिमासस्याधिपत्यं ब्रह्मैवै पुरुषोत्तमः स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायः
पितृ तर्पणं दिवा र्चनमथान्यच्च ये च कुर्वन्ति मानवाः अक्षयं तद्भवेत्सर्वं भोद्देशेन यत्कृतं मलमासो गतः शून्यो
यां देवि प्रमादतः दारिद्र्यपुत्रशोकं च पातकं च विगाहंत मत्स्यलोके भवेज्जन्म ते पादे विभवेत्सदा यदा म
लिम्लुचे मासः प्राप्य ते मानवैः प्रिये महोत्सवस्तदा कार्थं आत्मनो हितमिच्छता कृष्णपक्षे चतुर्दश्यं निवम्या
वासुरेश्वरि अष्टम्यां वाप्यकर्तव्यं व्रतं शोकविनाशनं यथालब्धोपहारेण मासे चास्मिन्मलिम्लुचे पुण्ये ह्येति प्रातरुत्था

यकृत्वापोवाहिकाक्रियां गृह्णायात्रियमपश्चाद्वासुदेवहृदि स्मरन् उपवासस्यनक्तस्य एकभक्तस्य भामिनि एकस्य नि।
श्रयंकृत्वा ततो विप्रात्प्रमत्रयेत् सपत्नीकान्सदा चोरांस्सुवृत्ताञ्छुभवेयकान् श्रुताध्ययनसंपन्नाकुलीनानजति।
सम्भवान् ततो मया त्रसमयलक्ष्मणयुक्तजनार्दनम् स्थापयेदब्रणकुभेवदं मे त्रौर्द्विजोत्तमैः पूरयेत्परया भक्त्या गोत्रिभिः।
सोपतामह सापतामह ब्रह्मणा ध्यानमत्र साहितं गन्धतोयैतैः सस्थाप्य पर्चा मूर्तयुतेन च चंदनेन तु गंधेन पुष्पैः।
नानाविधैः प्रिय मिष्टान्नैश्चर्वनेनैवैधैर्घपादिभिः तादृजैः आच्छादनेन तु वस्त्रैश्च पीतवस्त्रैर्विशेषतः घंटा मृदंगानि घण्टैः।
शंखभरिसमुन्वितैः आरातकव्रतीकृत्वा कपूरगुरुचंदनैः अलाभयेनैकनापि फलं स्यान्त्यहेतवे तास्य पा।
त्रस्थितस्तस्यैश्वरदानशतपुष्पकैः अर्घ्यदद्यात्सपत्नीकः प्रहृष्टेन तारात्मना मंत्राणां नैकदेशे ब्राह्मणैः सह मां स्मरं।
रन् नारैर्नारिकेलैश्च फलनानां विधैः शुभैः पंचरत्नसमायुक्तैर्जानुनीकृत्य भूतले आरौप्य भाले हस्ताभ्यां श्रं।
द्धाभक्तिसमन्वितः अर्घ्यदानमत्रापि दैवदेव महाभाग प्रलयेत्पत्तिकारकं कृष्णसर्वेशं भूतेशं भूतेशं भूतेशं भूतेशं भूतेशं।
रक्तं गृहाणा ध्यामि देव कृपा कृत्वाममोपरि प्रार्थनां मंत्रः स्वयं भुवेन मस्तुर्भ्यं ब्रह्मणे भित्ते तेजसे न मे स्तुते।
श्रियानंदं दयां कुरु ममोपरि एवं संप्राप्य गोविंदं पूजयेद्ब्राह्मणैः सह सपत्नीकाञ्छुचिन्तां तां नृक्षमां नारायणैस्म।
रन् पूजयित्वा विधानेन सपत्नीकं स्मरन् विभुं स्मर्तव्यो द्विज रूपेण पत्नीं श्रियमनुस्मरन् परिधाप्य यथाशक्त्या।
वस्त्रालंकारं कुकुमैः द्राक्षाच्चैश्च कपित्थैश्च पुनसैः कदलीफलैः नारिकेलैश्च नारंगैः कृष्णमण्डिदाडिमैः प्रिये वृत्तप।
कान्नगोधूमैः शुभ्रैः सौहालिकैर्वटैः सक्षरैर्वृत्तपूरश्च फाणितैः खंडमण्डितैः वृत्ताकैर्कंठीशकैः शृंगवरैः समूलकैः अ।
न्यैश्च विविधैः शकैः स्पर्शकैः पृथक् पृथक् भक्ष्यभोग्यैश्च लेह्यादि खंडकानि विशेषतः गोरसानि विचित्राणि वा।
सितानि धृतादिभिः अथान्यान्यपि देयानि दानानि विविधानि च वित्तशाठ्यनकर्तव्यमात्मनः श्रेयमिच्छता

यथावसरसंप्राप्तमुपविश्यमृदुव्रतम् । इदंत्वादुद्भोज्यंभवदर्थप्रकल्पितं । याच्यंतीरोचितयश्चयन्मयापाचितं
 प्रभा धन्योस्म्यनुग्रहेतोस्मिक्तसार्थचमदिरः । विसर्जयेत्ततोविप्रान्दत्वात्तुलदक्षिणाः । पत्राणिपूग्मखडानि
 चणचिखादरशुभं । चतुर्भिर्मलितदेवितुल्लममवल्लभं । एलांलवंगकंपूरजांतीफलवज्रत्वचः । मृगनाभि
 मराचानिसर्गासंनखास्तथा । योददंतिद्विजांश्रेभ्यः । सभवेत्सुभगेत्तरः । सुभगेचशुभाचाराश्चन्द्राभि
 भवन्तुभ । पुत्रसौभाग्यसयुक्तांबूलाजायतेबला । पत्रैस्तुकेशवःप्रीतःपूग्मीशःसहांवयाः । चूर्णेनशुक्त्या
 ह्यमलःखदिरःप्राचमन्मयः । चतुर्भिर्विभ्वरूपोसौयःपुष्पातिजगतत्रयः । पंरितोऽख्यसंपत्नीकांहस्तेदद्याच्चदक्षि
 णांआसीमातमनुव्रज्यभुजितवधुभिःसह । असेक्रांतव्रतेनारीयांकराजिगतत्रये । दारिद्र्यपुत्रशोकचवैधव्यनैभवेत्क
 चित् । नराप्यविधोदिविद्यदिकुयन्मिल्लुच । मलिम्लुचप्राप्यनपूजितोयैःश्रीनाथिदेवःपरयेवभक्त्याऽकथं
 भवेत्तुसुखचसंपुत्राःसुहृत्सकवच्चमाया । इतिभविष्योत्तरेमलमासव्रतकथाः । ॥ । अन्यदपिकथनंकंदेवपुराणे
 श्रीश्वरउवाच । शृणुष्वदविमाहात्म्यमलमासस्यपार्वति । येचमासःसंस्क्रांतास्तेपांस्वामिरविस्तथाऽऽसं
 क्रांतास्तुमेमासास्तपांस्वामिजनादनः । तमुद्दिश्यचयत्किंचित्सर्वल्पवायादिवाचह । ॥ । अक्षयतद्ववेत्कर्मज-
 नानामयुतध्रुवमलिम्लुचतुसप्राप्तोऽनकुर्यात्स्वशक्तिः । दानवाथत्रतवापि विप्रभोजनमेवच । मलिम्लुचैर्नृदेहपुसया
 तितिरयनरः । एकभक्तेनकेनतथैवायाचितनच । उपवासेनकुर्वतिमलमासंप्रयत्नतः । दानेवाथव्रतेषापीयस्पशक्ति
 नावद्यत । शरीरपापणतेनकृतव्यतीर्थसेवनं । शुश्रूषाद्विजमुस्यानांसर्वव्रतफलभेत् । सर्वव्यापीयथाविष्णुःस-
 वभक्तक्रियापरः । मलिम्लुचतथादानलोकद्वयसुखावह । आदिषुवाच । भाग्यहीनस्तुयेमत्याःपापवाहचरतिते । विवे
 कानास्तिवयपाककार्यवमलिम्लुच । निधनाश्चदराचाराःपरभाग्योपजीविनः । श्रीईश्वरउवाच । दानेव्रतं तथाभुक्ते

आयासकायशापणं सर्वस्यानास्ति सामर्थ्यं कृतव्याविप्रसवनं साधूनां सर्वान् देवविस्वतीर्थफलप्रदं कृष्णेनल-
 भ्यततीर्थसद्यावसाधुसिखनात् साधूनां दर्शनं चैव कार्त्तनं श्रवणं तथा मलमांससदादेविकर्त्तव्यं श्रेयं च्छता पुण्यव्य-
 यनसंप्राप्ताः सपदाविधिगृहं ताभिः पुनः प्रकर्त्तव्यः सर्वैः पुण्यकर्मणो अभ्यायेन यथादेवियः प्राप्ताधनं सं-
 क्षयः यथाकमक्षयात्वेह प्राप्यते पुण्यसंचयः तस्मात्पणिसंप्राप्ते द्रव्यपात्रेषु कल्पयेत् यथावीजांकुरन्यायो-
 विद्वद्भिर्धर्मतत्परैः विचार्य निश्चयः प्राप्ता धर्मादर्थो न संशयः धर्मे वाजं फलवार्थो फलं वीजसुरक्षितं कर्त्त-
 व्यतत्स्य यत्ननं प्ररोहार्थं भवेत्तु वीजांकुरं ततो भक्षेद्यो न दद्याद्द्वन्द्वेन लक्ष्मीनारायणं पूज्य भोजयेच्च द्विजो-
 समानं सकृच्चान्ययोनी पुंभ्यः पार्थादित्यैर्विपुणे मलमांसं तत्र तम् ॥ अर्थमलमांसं तत्र वि-
 धानम् ॥ हेमाद्रौ पादौ देवशशकरदेवसर्वदेवं न मंस्कृतं पडानो नो महर्तेजाः प्रणम्य पर्य्यष्टच्छतिः संक-
 दउवाच देवदेव महादेव सर्वधर्मप्रवर्तकं त्रतानि बहुपुण्यानि श्रुतानि त्वत्प्रसादतः न तृप्तिमधिगच्छामि धर्मतत्त्वेषु सुरभ्ये-
 र त्रतानि महापुण्यकथयस्व महाप्रभो श्रीईश्वर उवाच शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि त्रतं पापहरं शुभं यस्यानुष्ठानमात्रे-
 ण तुष्टा भवति भास्करः दुः खहरति यत्किञ्चिद्प्रदद्यात्सौख्यमुत्तमं संकद उवाच किं त्रतं कस्यैवैदानं कस्य देवैस्वपुं-
 जनं केन चादौ पुरा चीर्णितं तत्सर्वं कथं स्वप्नः श्रीईश्वर उवाच मलमांसं त्रतं संकद सर्वपापहरं नृणां सांस्कृत्यं मन्त्रदानं तु-
 तुष्टये भास्करस्य च यस्यानुष्ठानमात्रेण पुत्रदौहित्रवान्तरः धनधान्यसमायुक्तः सर्वपापैः प्रमुच्यते श्रीसीतेश्वरा-
 महाराजानहं पः पृथिवीतले धर्मप्रियस्तपोनिष्ठो देवपूजनतत्परः प्रजानां पालको नित्यमतिथीनां च पूजकः ज-
 तु शक्रपदसौ यत्रास्मान्नरवाहने योक्तुं कामारयेद्देवाद्देवस्य मुनिपुंगवो वृक्षासमारुहेत्सो यत्तदानीं मिदं मर्यादां मो-
 हितं ननु तेनैव युक्तो ब्रह्मविदावरः सर्पसर्पेति भूतैर्न ताडितं श्रमं निस्तदा क्रुद्धं न मुनिना तेन शापितं कुंभयोनिना

सर्पो भवेति हे पापन हासर्पस्तदा भवत् राजा शतस्तदा स्कन्दसर्पत्वमतिदारुण महारण्ये महाप्राज्ञ सर्वसंतोषवर्जितः
देहभावेन तेनापि कृतास्तु पापराशयः एकदा तु महारण्ये कृष्णैर्पायनो मुनि आजगाम महाभागस्तस्य भा
ग्येन चोद्धृतः तयोस्तु संगतमभूदरण्यतरुसंकुलतद्वशनात्ससस्मारपूर्वजन्मविचेष्टितं ततश्च विवहलीभूत प्र
णम्य शिरसामूर्तिं प्रणम्य दडवत्सर्प इदवचनमब्रवीत् दयातवमहीष्टे पापिण्डक्षमप्रभो मादृशानां तु पापानां
त्वमेव शरणं सदा अस्मादुःखात्प्रमुंचेहं कृपां कुरुमधिप्रभो इति श्रुत्वा वचस्तस्य समुनि करुणान्वितः उवाच वच
नसर्पशृणु ध्वमनसोऽप्यसितं पूर्वकर्म विपाकेन त्वया दुःखमुपाजितं सर्प उवाच तात केन विमुंचेह मन्तं तादुःखसागरात् मु
क्तिर्धेवो द्विभोऽस्माकं स्येदं कर्मणः फलं व्यास उवाच पूर्वजन्म निराजेन्द्रमलमासे समागते नार्चितो भास्करो वि
ष्णुर्विधिना न कृतव्रतं तत्कर्म परिपाकेन बुद्धिस्ते विप्रयोजने शिवायां समभवच्छक्रमायासहायतः तस्मात्सर्वप्र
मलेन नृपलं व्रतमाचर-यस्यानुष्ठानमत्रेण स्वपदं प्राप्स्यसे ध्रुव केन तावद्विधानेन कर्तव्यव्रतमीदृश किंदं यं हि व्रते चे
ह तत्सर्वं कथयस्व नः व्यास उवाच विष्णुरूपं सहस्रांशुमलमासे प्रपूजयेत् पूजिते च सहस्रांशौ विष्णुर्भवति पूजितः
मलमासेस्तु मासानां मलिनः पापसंभवः-तस्य पापविशुद्ध्यर्थं मलमासे प्रपूजयेत् दिनैर्दिने प्रदेयानि विविधानि
भक्तिभूतदक्षिणावृतपक्रान्तिं स्प्रपात्रमयानि च मंत्रः-विष्णुरूपी सहस्रांशुः सर्वपापप्रणशनः अपूपान्नप्रदा
नेन मम पापं व्यपोहेतुः अधिमासे तु सप्राप्ते गुडसर्पियुतानि च दद्यादन्तेन मंत्रेण त्रयस्त्रिंशदपूपकान् त्रय
स्त्रिंशदपूपानि दातव्यानि दिनैर्दिने साज्यानि गुडमिश्राणि अधिमासेन पौर्णमासं यावत्तत्राच्छिद्राणि अपू
पसूयानि पार्थिव तावद्वर्षं सहस्राणि स्वर्गलोके महीयते च द्रांशुनिर्मलापूपाः शालितं दुलमिश्रिता आहारः सर्व
देवानां ते प्रकुर्वति मंगलं साहिरण्याद्युत्ताभ्यं क्रांस्त्रयस्त्रिंशदपूपकान् अधिमासे तु संपूज्य त्रयस्त्रिंशदपूपकान् उद्धि

श्रयापूषदानेन पृथ्वीदानफलं लभेत् मासाधिकेतुसप्राप्तयेवावत्संस्थानपूषकान् तावद्धर्ममवाप्नोति विष्णुलोकांसनातनं
 त्रयास्त्रिशदपूषांस्त्यपात्रेति धाय च सघृतसहिरण्यं च ब्राह्मणाय निवेदयेत् नारायणजगद्बीजभास्करप्रतिरूपक
 व्रतेनानेन पुत्रांश्च संपदं चाभिवर्धय इति प्रार्थना अत्राशक्तविषये विशेषः अधिमासे यदाराजान् द्वादशी वा य
 पूर्णिमा व्यतीपाते दिनं वापि दद्यादंश्वशक्तिः सा ज्यपात्रान्हिसगुडांस्त्रयास्त्रिशदपूषकान् कांस्यपात्रे वि
 तिः क्षिप्य सहिरण्यान्सवस्त्रकान् उपानच्छत्रसयुक्तान्विप्राय विनिवेदयेत् इदं च सर्वोधिमासत्रताशक्तपरं
 तत्र मंत्रायस्य हस्ते गदा चक्रं गण्डो यस्य बाहनं शस्त्रः करतले यस्य समे विष्णुः प्रसीदतु ॥ १ ॥ कलाकाष्ठादिरूपेणानि
 मेघघटिकादिना यो वंचयति भूतात्मा तस्मै कालात्मने नमः ॥ २ ॥ कुरु क्षेत्रमयं देशः कालः सर्वद्विजो हरिः पृथ्वी
 सममिमदानं गृहाण पुरुषोत्तम ॥ ३ ॥ मलानां च विषुद्ध्यर्थं पापप्रशमनाय च पुत्रपौत्राभिवृद्ध्यर्थं तव दद्यात्स्या
 मिभास्कर ॥ ४ ॥ मन्त्रेणानेनैव दद्यात् त्रयस्त्रिशदपूषकान् अन्नदानात्परं दानं मलमासेन विद्यते गृहे तस्य
 स्थिरालक्ष्मीर्यो दद्यात्सूर्यसन्निधौ दारिद्र्यं न भवेत् तस्य रोगशोकविवर्जितः व्याधिभ्यो मुच्यते रोगी मूको वा च रूप
 तिर्भवेत् एवमुविधिना राजन्मलमासव्रतं चरेत् पुत्रपौत्रैः समायुक्तो मोक्षो देपालयन्महीं ईश्वर उवाच इत्युक्त्वां समु
 निः स्कंदतैत्र्यांतरधीयत नहुयोमानसं सर्वव्रतमेतच्च कारह व्रतस्यास्य प्रभावेन सद्यो मानुषतांगतः पुनर्व्रतं च का
 रेदमुनिवय्योदितं तथा विमानवरमारुह्य जगन्मंदिरं तस्मात्स्कंदनरैः कार्यं व्रतमेतदनुत्तमं व्रतेन तोषितो दे
 वो भास्करो भक्तवत्सलः ददाति विपुलां लक्ष्मीं पुत्रपौत्रादिसंपदः इति पात्रोक्तमलमासव्रतं अथाधिभासे जपनी
 यं मंत्रो ब्रह्मांडपुराणे पुरुषोत्तमोपाख्यानं मन्त्रराजमिदं विप्रशृणु मे वच्मि दुर्लभं सुराणामपि यच्छ्रुत्वा मुच्यते ब्रह्म
 हत्यया वर्गाद्योनकुलारूढः शक्तिविदुविभूषितः छेतः कृष्णो नमश्चातेन कुलीवरदासनः सर्वदेवेश्वरो विदुद्युतो ग

रुडङ्गाम्निने वन्दिप्रियां तमंत्रायं कोटिदुष्कृतनाशकृत् सतारः षोडशोऽयमनुब्रह्मांडदीपकः लक्षमेकजपेदेनम् ।
सेस्मिन्ममदुर्लभे सितामधुतिलाद्यैश्च जहुयान्निर्जरानने देवतामुखे अग्रा वित्यर्थः तर्पणं ब्रह्मभोज्यचमार्जनं नादिदं
शांशतः नारदोऽक्षपिरत्रास्ति छंदोऽनुपुप्रकीर्तितम् देवकीनदनः कृष्णे देवोर्वाजं शिवोदितः नमः शक्तिः सर्व
सिद्धये विनियोगः प्रकीर्तितः षड्दीर्घभाजा कामेन पङ्गे पुन्यसेत्सुधीः जपत्रा विरतं मंत्रमनसा भवमोचनचतु
र्वर्गलभेद्वीरो ह्यनायासेन सर्वदा छांछीच्छूँछौँछः इति पङ्गन्यासः सदाध्यायन्निमं रूपं श्यामवर्णं चतुर्भुज-श
खंचक्रगदापद्महस्तं भुवनभूषणं मंत्रोयथा उँछीँछूँछौँछः हांगरुडगामिने स्वाहा इमं मंत्रं लक्षजपेत्
सितामधुतिलाज्यैः पालाशार्ककपित्थादिसमिद्धं शांशहोमं कुर्यात् तर्पणमजिनब्राह्मणभोजनादीनां दशांश
कल्पनाकार्या अथ व्रतविधिः मलमासस्य शुक्लप्रतिपदि अथवा कृष्णपक्षत्रतारं भं कुर्यात् अथवा कृष्णपक्षे,
चतुर्दश्यां त्रयोदश्यां अष्टम्यां नवम्यां वाऽन्यतमतिथौ कार्यं तिथ्यादिसंकीर्त्य आत्मनः दारिद्र्यपापदुःखनाशपू
र्वकस्तपुत्रप्राप्तिं श्रुतलसौभाग्यभोगसिद्धिद्वारा सवितृरूपजनार्दन प्रतियर्थं मलमासव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य-
आचार्यैर्यत्तत्वाः मध्याह्ने सर्वतोभद्रस्य कलशोपरि हेमलक्ष्मीयुतजनार्दनं पुरुषसूक्तमंत्रैः षोडशोप
चारपूजां सामान्यपद्धतिक्रमेण कुर्यात् तत्र पुण्यपूजांते विशेषपूजां 'मत्स्यादिनाममंत्रैः कुर्यात् उँमत्स्याय-
नमः सहस्रशीर्ष्णो नमः देवाय नमः सहस्राक्षपादाय नमः हरये नमः लक्ष्मीकांताय नमः मुनीश्वराय नमः स्वयं-
भुवे नमः अमृततेजसे नमः ब्रह्मप्रियाय नमः देवाय नमः ब्रह्मगोत्रिनमः ततोऽर्क्षो नाममंत्रैः पूजयेत् लक्ष्म्यै-
नमः कमलार्ये नमः श्रिये नमः पद्मवास्यै नमः हरिवल्लभायै नमः क्षीराब्धितनयायै नमः इति गंधाक्षतफलैः
संपूज्य ततो धूपदीपम् नैवेद्यांतं संपूज्य अर्घ्यं दद्यात् तत्र मंत्रः 'पुराणपुरुषे शानसर्वशोकानि क्लृप्तं न श्रधिमास-

ब्रवेत्प्रेत्यागृहाणाध्यर्थाश्रियासह पुराणपुरुपेशानजगद्धातःसनातनः सपत्नीकोददाम्यर्घ्यसृष्टिस्त्रित्यंतकारिणे-
 देवदेवमहाभागप्रलयोत्पत्तिकारक गृहाणाध्यर्धमिमदेवदयांकृत्वाममोपरि इतिविशेषपुजा ततःसपत्नीक
 ब्राह्मणवस्त्रादिनासंपुज्य त्रयस्त्रिंशद्वपूपांस्त्रयपात्रेनिधायसवृतं सहिरणवायनं ब्राह्मणायनिवेदयेत्
 तत्रमंत्रः... मल्लाम्रासस्तुमासानामलिनःपापसंभव. तस्यपापविशुद्ध्यर्थमपूपांश्चदाम्यहं ॥ १ ॥ विष्णुरू-
 पीसहस्रांशुःसर्वपापप्रणाशन अपूपात्रप्रदानेनममपापंव्यपोहेतु ॥ २ ॥ अधिमोसितुसप्राप्तेत्रयस्त्रिंशद्वपूपाः
 चद्रंशुर्निर्मलापूपा शालितंडुलामिश्रिताः ॥ ३ ॥ आहार सर्वदेवान्तैर्मुकुर्वतुमंगलं अधिमोसितुसंप्राप्तेत्रयस्त्रिं-
 शतुदेवताः ॥ ४ ॥ उद्दिश्यापूपादानेनपृथ्वीदानफललभेत् ॥ ५ ॥ नारायणजगद्बीजभास्करप्रतिरूपक ब्रतेना
 नेनपुत्रांश्चसपदंचाभिबर्धय ॥ ६ ॥ अत्राशक्तस्य वेशेषः अधिमोसयदाराजनद्वादशीवापिपुष्पेणामाव्यतीपातदि-
 नवापिद्रव्यादानं हिभक्तित साज्ययावचसगुडत्रयस्त्रिंशद्वपूपांस्त्रयपात्रेविनि क्षिप्यहिरण्येनसमन्वितान्
 उपानच्छद्वसुष्मान्चिप्रायविनिवेदयेत् तत्रमंत्र यस्यहस्तेगदाचक्रगरुडोयस्यवाहन शख.करतलेयस्यसमेवि-
 ण्णः प्रसीदतु कलाकाष्ठादिरूपेणनिमेषघटिकादिना योवंचयतिभूतानितस्मैकालाःमनेनमः कुरुक्षेत्रमयोदेशः
 कालासर्वद्विजोपरि पृथ्वीसममिमदानं गृहाणपुरुषोत्तम मालानांचविशुद्ध्यर्थं पापप्रशमनायच पुत्रपौत्रादिह
 द्रुपैतुवृद्धास्याभिभास्कर अत्रत्रयस्त्रिंशदेवता श्रुत्युक्ता. अष्टौवसव ८ एकादशरुद्राः ११ द्वादशादित्याः १२
 प्रजापतिर्वपट्कारश्च ततोऽग्निप्रतिष्ठाप्यश्चन्वाद्ध्यात् अत्रप्रधानम् इदंविष्णुःआकृष्णेन १० षोडशाक्षरोमं
 त्रैः एतान्सितामधुतिलघृतपायसैर्हुत्वा ततस्त्रयस्त्रिंशदेवतानामत्रहोमंकुर्यात् आपायनम्. अध्वरायनम्.
 सोसायनम्, ध्रुवायनम् अनिलाय० अनलायनम्. प्रत्युषायनम्ः प्रभासायनम्ः ८ इतिवसव-वीरभद्रायनम्ः

शभवेनमः॥ गिरिशायनमः॥ अजेकपदेनमः॥ अहिर्वृक्षायनमः॥ पिनाकिनेनमः॥ भुवनाधीशायनमः॥ कृपा
 लिनेनमः॥ विशापतयेनमः॥ व्याणवेनमः॥ भर्गयनमः॥ ११ इत्येकादशरुद्राः॥ इद्रायनमः॥ विष्णवेनमः॥ भर्गयनमः॥ त्वष्ट्रेनमः॥
 वरुणायनमः॥ अशायनमः॥ अर्यम्णेनमः॥ रवेयेनमः॥ पूरणेनमः॥ मित्रायनमः॥ यमायनमः॥ पर्जन्यायनमः॥
 इति द्वादशादित्याः॥ १२ प्रजापतयेनमः॥ वपटकारायनमः॥ इति त्रयोस्त्रिंशतिदेवताः॥ ३३ अप्रपदाने गंधादिभिः पू
 जनीयाः॥ सधृतसहिरण्यचक्राह्मणाय ददाम्यहं॥ अप्रपस्य प्रदानेन विष्णुर्मे प्रीयतामिति एवं होमं समाप्य॥ छत्रोपा
 ने हर्मणा छानेयुताः॥ शय्यापीठं गां च आचार्यः यदत्वा॥ अन्यान्यपि यथाशक्ति दानान् दद्यात्॥ इति सोद्यापनं
 मलमसत्रतम्॥ अथ मलमसिति विधिशेषकृत्याभावविधिः॥ समान्यकृत्यमुच्यते॥ तत्रादौ शुक्लकृष्णभेदेन तिथिध्या
 नानिहमाद्रौ॥ तिथयो ह्यधुनोच्यन्ते प्रतिपदद्विभुजारुणा॥ भर्गशक्तिपात्रासासितपक्षादिनामताः॥ वद्विदेवत्वादि
 यमपवाहनाः॥ शु-प्र-धूसरेः कृष्णपक्षाद्याभाससंस्थानचतुर्मुखाः॥ अक्षसूत्रसूत्रं सूक्तवात्राधरोचतुर्भुजेति॥ कृ-प्र-इ
 यमप्यग्निदेवत्वा अक्षसूत्रादियरा॥ १ अथ द्वितीयाध्यानम्॥ द्वितीयां मासं गां शुभ्रां पात्रपुस्तकधारिणीं॥ द्वितीया
 कुम्भदाभासावपस्यासाक्षकुडिकेति॥ इयं ब्रह्मदेवत्याहं सत्वाहनादिरूपा॥ २ अथ तृतीयाध्यानं॥ तृतीयां वृषगौरीं
 शूलपात्रधरां सितां॥ तृतीयां ताक्षगान्धारीं॥ शखपात्रधरां द्विदोः॥ द्विदोः द्विभुजा॥ इयं गौरी देवत्या॥ ३ अथ चतु
 र्थाध्यानं॥ नीलोत्पलदलश्यामा चतुर्थी मूपकास्थिता॥ परशुविभ्रती पात्रपातवस्त्रादिसंयुता॥ शु-च-चतुर्थी वक्त्रा
 भासामहिपस्थचतुर्भुजा॥ धत्ते क्षमालिकादंडचतुर्थीयाचंदष्टिणी॥ अस्य गणपतिदेवत्वां गम्य कवाहनादिमत्वं
 कृष्णं च॥ अथ पंचमीध्यानम्॥ ग्राहस्याचंद्रगौरास्या पंचमीसाक्षकुडिकेति॥ शु-प-पंकजं रक्षाप्रवालाभाक्षणमस्तकं भू
 पणा॥ क-प-इयं नगदेवत्या॥ ४ अथ षष्ठीध्यानं॥ मयूरगारुणपट्टी पात्रक्रकुटधारिणी॥ शु-प-कृष्णपक्षे व्यक्षामयूर

गारक्तशक्तिकुटुधारिणी एकस्याद्विभुजापेष्ठारक्तवस्त्रसुभूषणा नलिकुंतलकठासाजटासोर्ध्वेन्दुभूषणा इयस्कंद
 स्वामिदेवत्या ६ अथसप्तमोध्यनि ताम्रवर्णासज्यपात्रासप्तमिहयगामता शु.स. नीलकुंतलकठासाजटाखं
 डेदुभूषणा इमस्यासप्तमिगौरीद्विभुजावज्रपात्रिणी क.सं. इयसूयदेवत्या अयाष्टमीध्यानं घटापात्रधरागो
 स्थगौक्षरधवलामृशु.अ. प्रेतगाचाष्टमीरक्तकृष्णश्रीवासितांशुका अक्षखंडगंताखेटपात्रधनेचतुर्भुजैतिक.अ.
 इयशिवदेवत्या ८ अथनवमीध्यानम् नवमीसिंहगाशुआपाशपात्रपरशुभा शु.न. अक्षखंडतथाखेटपा
 त्रधनेचतुर्भुजा सर्पगानवमीनीलादृष्टिपात्रताजिनी क.न. इयदुर्गादेवत्या ९ अथदशमीध्यानंसिंहास
 नस्थिताशुभ्रादशमीपीतकुडला ज्ञानमुद्राभ्रयाचेयंपीतवस्त्राब्जमालिनी शु.द. कृष्णवर्णलुलयास्यादशमिदंड
 पात्रिणी इयधर्मराजदेवत्या १० अथैकदशीध्यानम् एकादशीवृषस्थातुनीलशुभ्रात्रिशूलिनी ताम्रवर्णार
 था रूढापात्रखेटासिपंकजा शु.ए. एकादशीमृगाब्जस्थातुलकंत्तरिकायुता सिंहाननारुणगलांतुदिनीलासि
 नीपेरति कृष्ण.ए.इयरुद्रदेवत्या ११ अथद्वादशीध्यानम् द्वादशीगरुडारूढामेघवर्णाब्जपात्रिणी आरंचक
 शु.द्वा. द्वादशीशुभ्रवस्त्रयनीलकुंतलभूषिता कृ.द्वा. इयहरिदेवत्या १२ अथत्रयोदशीध्यानम् चापवाणधरा
 गौरीमयूरस्यात्रयोदशी अशोककलिकावाणचापपात्रात्रयादशी शु.त्र. मेवकांजासनाश्यामाहरिद्वस्त्रामदाल
 सा गदापात्रधरागौरीनिधिस्याचत्रयादशी कृ.त्र. इयशिवकामदेवत्या १३ अथचतुर्दशीध्यानम् उक्षस्था
 पाटलमासाफलपात्रसुगमता नलिकेठद्वगोपभलोचनेयचतुर्दशी शु.च. द्विभुजातुरंगारूढाकृष्णवर्णाचतुर्द
 शा खड्गभल्लधरानीलकुडलाशुभ्रभूषणा कृ.च. इयशिवदेवत्या १४ अथपौर्णमासीध्यानम् शशिगापूणि
 माशुभ्रामौक्तिकाभरणान्विता सुधापूर्णापेडाधारवामदक्षिणबाहुका इयचंद्रदेवत्या १५ अथामावास्याध्यानं

तद्वभ्रधरा नीलकुतला शुक्लभूषणी ॥ अमोवास्या विधातव्या द्विदोमिरकतप्रभा दर्भासनस्थिता च येन दभ्रिधरा कृ
 शति ॥ इयपितु देवस्य ॥ ३० ॥ इति प्रतिपदादि सप्तमस्तोत्रानानि ॥ सकलतिथिब्रते पुंयथा संभवयोग्यानि ॥ अथाधिम
 सा तर्गतशुक्लकांशत्रितकथा ॥ भविष्योत्तरे ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि व्रतानां मुत्तमं व्रतम् ॥ शुक्लप
 क्षाधिके मासे पुरुषोत्तमपूजनम् ॥ पुरुषोत्तममासस्य कथा ब्रूहि जनार्दन ॥ कोविधिः ॥ किं फलं तस्याः ॥ को देवस्तत्र पूज्यते
 अधिमासे तु संप्राप्तं शुक्लाद्यैकादशी व्रतम् ॥ कस्य दानस्य किं पुण्यं किं कर्तव्यं नृभिः ॥ प्रभो ॥ कथं स्तानं च किं पुण्यं किं दानं क
 स्य पूजनं ॥ किं च भोज्यं भोज्यं वा मासे त्रपुरुषोत्तमे ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथयिष्यामि राजे ब्रतं त्वत्सहस्यकारणात् ॥ अग्नि
 मासे शुक्लपक्षे कांशे मादशौ भवेत् ॥ तस्या ब्रतस्य करणात् केमलासंन्मुखो भवेत् ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय स्मत्वा च पुरुषो
 त्तमम् ॥ स्नात्वा च विधानेन नियमान्कारयेद्भृती ॥ गृहत्वे कर्गुणं जप्यं नद्यां तु द्विगुणं स्मृतं ॥ गवांगोष्ठे दशगुणं मग्नया
 रेदं शार्धिकं ॥ पुण्यक्षेत्रेषु तथैषु देवानां चैव सन्निधौ सहस्रशतकोटी च फलस्याद्द्विजसंनिधौ ॥ पक्षे पक्षे महाराज येन रा
 विष्णुपूजकाः ॥ तेषां पापहरं पुण्यं व्रतमेकादशी स्मृतं ॥ दशम्यामेकं च एकादश्यामुपोषणं ॥ द्वादश्यां पारणं कृत्वा
 मुक्तिं भागी भवेन्नरः ॥ अद्वावां न्कुरुते यस्तु मलमासे तु कामदा ॥ वाञ्छितं लभते मोक्षं नान्यत्र कार्यं विचारणा ॥ पुरु
 पोत्तमो धिके मासि पूजनीयः ॥ प्रयत्नतः ॥ षोडशैरुपचारैश्च पूजयेत् पुरुषोत्तमम् ॥ कांस्यं मांसं मसूरां चणकं कोद्रवा
 मधुं शाकं चैव परां च पुनर्भोजनं मधुनं ॥ वैष्णवो व्रतकर्त्ता च दशम्यां दशवर्जयेत् ॥ द्यूतं कीडां तथा निदां तां वूलं दंतधावं न
 परां पादपेशून् ॥ हंसं स्तिर्यंत्यारोति ॥ व्यां यामं च व्रातं च पुनर्भोजनं मधुनं ॥ दृष्टं पिष्टं परां च द्वादश्यां शयनं दिवा ॥ अ
 ननं विविधैराजं कामदायेन च कृता ॥ रात्रौ जागरणं कृत्वा पूजितं ॥ पुरुषोत्तमम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तम् ॥ स याति
 परमं गतिं ॥ पठनीच्छृणवांश्चापि गोसहस्रं फलं लभेत् ॥ इति श्रीभविष्योत्तरेऽधिकं नाम संधुक्का कामदेकादशी व्रतं कथा

अथाधिमांसस्य कृष्णपक्षे कमले कादशी व्रतम् युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुता निवहु धर्माणि व्रतानि च जगत्प्रभो ॥ एकादशी व्रतं
 किंचिन्न श्रुतवैजनादित ॥ परत्वे कादशी त्रिहोमलमासेऽसिताममया कृत्वा मानं वोलोके प्राप्नुयात्परमं पदम् ॥ श्री
 कृष्ण उवाच ॥ शुक्ला वाय दिवा कृष्णानत्यज्य कादशी विधेः ॥ कर्त्तव्या सा प्रयत्नेन मलमासेऽपि मोक्षदा ॥ एकादशी कलौ
 राजन्भवधविमोचिनी ॥ कामदां सर्वलोकानां भुक्तिमुक्तिविधायिनी ॥ रविवारे च मांगल्ये संक्रांति च तथैव च ॥ एका
 दशी संक्षेपेऽप्यपुत्रपौत्रविवादिनी ॥ मोक्षदं धनदं राजन्नित्ये मे कादशी व्रतं ॥ यथोक्तविधिना कृत्वा नराः स्युर्विष्णुमनस्यः
 जीवन्मुक्तानं राराजन् जायेते नान्न संशयः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ जीवन्मुक्ताः कथं कृष्ण विष्णुरूपाः ॥ कथं हरे
 प्रापरूपाश्च कथं ते परं कौतूहलं मे ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ एकादशी प्रकुर्वीत स्वशक्त्या येनरोत्तमाः ॥ सहस्रशतको
 टीनां यज्ञानां फलभागिनः ॥ श्रवत्यामभवंत्काश्चित् ॥ शिवयर्भा द्विजोत्तमः ॥ तस्य पुत्राश्च पंचाशत्कनिष्ठः ॥ पापमू
 र्तिमान् ॥ पित्राथ वांधवैः सर्वैः परित्यक्तः स्वबंधुभिः ॥ वनं गतस्ततो देवाचार्यैः राजततः स्वयं ॥ क्षुत्क्षामः पूर्वेषु पुण्येन त्रिवि
 द्भ्यास्तानमाचरेत् ॥ ऋषीणामाश्रमांस्तत्र विचचारः क्षुधादितः ॥ हरि मित्रमुनेस्तत्र चाश्रमं सददर्शहं ॥ उपोषिता च
 कर्मला पूजितः ॥ पुरुषोत्तमः कथां श्रुत्वाश्च विधां भुक्तिमुक्तिविधायिनीं ॥ व्रतं कृतं च तैः सांध्यं स्थित्वा शून्यालये तदा ॥ नि
 शीथेऽसमं नृप्राप्ते कमला स्वयमागता ॥ वरं गृह्णाण भो विप्रकामदायाः प्रभावंतः ॥ विप्र उवाच ॥ कात्वं कस्यासि रंभोरुप्र
 सन्नाचिकं धर्मम् ॥ इन्द्रस्य शंकरस्यापि चैतस्यै प्रभांतथा ॥ गांधर्वा किन्नरीवापित्वं समो नांस्ति भूतले ॥ लक्ष्मीं रुवाचः प्र
 सन्नाहं स्वयं जातो वकुठादिह मागता ॥ प्रेषिता हरिणा शीघ्रं कमला व्रतं कारणात् ॥ पुरुषोत्तमं मांसस्य शुक्लपक्षे तु या
 स्मृता ॥ तस्या व्रतं त्वया चीर्णं प्रयागे मुनि संनिधौ ॥ व्रतस्यास्य प्रभावेण वैशंगोहनं संशयः ॥ तव वधशो भविष्यति हरि
 वांसरे सवकाः ॥ हरिपूजारेतामर्त्याः पुराणं श्रवणरताः ॥

॥ विप्रउवाच ॥ प्रसन्नायदिभेदेविप्रव्रतविस्तरतोवद यत्कथासुप्रवर्तितसज्जनापडिताजनाः ॥ लक्ष्मीरुवाच ॥
 श्रोष्टृणांपरमश्लाघ्यपवित्राणामनुत्तमं दुस्वप्ननाशनं पुण्यं ग्रहपापहरं शुभं योनिरश्रद्धया युक्तोऽश्लोकं लोकार्धं
 मेव च पाठेन श्रवणेनैव कुलकोटिसमुद्धरेत् मार्गशीर्षे हि मासानां पक्षिणं रुडो यथा नदीनां च यथा गंगाति
 थिष्ठेकादशी तथा श्रद्धापिनिर्जराः सर्वभारते जन्मलिप्सवः समर्चयन्ति विबुधानां रायणपरायणाः हरिनाम
 पराः पंचपूजाभक्तिपरायणाः ते कथार्याः कलियुगे सत्यं सत्यं वदाम्यहं शुक्लावार्या दिवा कृष्णाय दात्वेकादशी भवेत्
 गृहस्थानां नुपूर्वा स्याद्यतीनां मृगारासदा एकादशी द्वादशी च रात्रि शेषे त्रयोदशी तत्र क्रतुशतं पुण्यं त्रयोदश्यानुपा
 रणे अथ स्थित्वानिराहारा सर्वभोगविवर्जितः श्वभोक्ष्ये पंडरीकाक्षशरणं भवाच्युत व्रतं कृत्वा प्रयत्नेन माध
 वायनिवेदयेत् गीताद्यैः पुराणैश्च स्तुतिभिर्जागरं चरेत् पंचासृतेन संस्तुप्य हरिं पापैः प्रमुच्यते ततः प्रातः समु
 त्थाय स्नात्वा विष्णुं समर्चयेत् अज्ञानतिमरांधस्य व्रतेन निनेकेशव प्रसादसुमुखो भूत्वा ज्ञानदृष्टिप्रदो भव एवं विज्ञा
 प्य देवेशं देवदेवं चक्रिण ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्ष्याद्यात्तेभ्यश्च दक्षिणां कृत्वा पचमहायज्ञान्भोक्तव्यं वंधुभिः सह
 एवं प्रयतः कुर्यात्पुण्यमेकादशी व्रतं सयाति विष्णुभवनं पुनरावृत्तिदुर्लभं इत्युक्त्वा कमलात्मैवं दत्त्वा दिव
 ययौ ॥ धनधान्यसमायुक्तो विप्रो सा भवत्तदा ॥ एवं कुरुते राजन्कमलैकादशी व्रतं ॥ श्रुत्वा पठित्वा मर्त्यो हि वि
 ष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ इति ब्रह्मांडपुराणे अधिकमासे कमलैकादशी व्रतकथा ॥ ॥ नारदाया
 दिसकलपुराणसर्गोक्तैकादशीकल्पो विधीयते तत्रादौ विष्णुभवनद्वारं ध्वजारोपणव्रतम् ॥ नारदीये ॥
 सनक उवाच ॥ अन्यद्व्रतप्रवक्ष्यामि ध्वजारोपणमुत्तमं सर्वपापहरं पुण्यं विष्णुप्रीणनकारणं च कुर्याद्वि
 ष्णुभवेन ध्वजारोपणमुत्तमं ॥ संपूज्यते विरंच्यद्यैः किमन्यैर्बहुभाषितैः हेमभारसहस्रंतु यो ददाति कुटुंबिने

तत्फलत्वालपमात्रस्याध्वजारोपणकर्मणः ॥ ध्वजारोपणतुल्यस्याद्गंगारानामनुतमम् ॥ अथवातुलसीसे
 व/शुश्रूषां प्रपूजनं ॥ अहोपूर्वमहोपूर्वमिदं द्विज सर्वपापहरकर्मध्वजारोपणसंज्ञितं यानिकाय्या
 णिसर्वाणि ध्वजारोपणकर्मणि ॥ तानिसर्वाणि वक्ष्यामि शृणुष्व गदतो मम ॥ कान्तिकस्य सितेपक्षेदशस्यांसयतो
 नरैः ॥ तान्नान्कुशोत्पन्नलेन दंतधावनपूर्वकं एकादश्यां ब्रह्मचारीस्वयं नारायणं स्मरन् धौतांबरधरः शुद्धो
 विप्रनारायणः ॥ तैत्तिरीयसमुत्थाय त्नात्वा त्र्यम्बकं विधिं नित्यकर्माणि निर्वर्त्य पश्चाद्विष्णुसमं व्रजेत्
 चतुर्भिर्ब्राह्मणैः कृत्वा कृत्वा च स्तिवाचनं नादीश्राद्धं प्रकुर्वीत ध्वजारोपणकर्मणि ध्वजस्तंभो वगायत्र्याश्रये द्वेष्ट
 संयुतोऽसूयै च वै न ते यंच हि मां शुतलपट्टयेत् धातारं च विधातारं पूजयेद् ध्वजदंडके हरिद्राक्षतगंधाद्यैः शुक्लपुष्प-
 विशेषतः ॥ ततो गौचर्ममात्रं तु स्थंडिलं चोपलिप्य वै आधायार्घ्यं स्वर्गहोक्तमाज्यभागादिकं क्रमात् जुहुयात्पा-
 यसं चैव साज्यं मण्योरंशतं प्रथमं पौरुषं सूक्तं विष्णोर्नुक्तं मित्रांशं ततश्च वै न ते यायस्वाहेत्यष्टाहुतीस्तथा सोमो-
 धेनुमुदुत्यं च जुहुयाच्च ततो द्विज सौरमंत्रान्जपेत्तत्र शांतिं सूक्तानि शक्तितः रात्रौ जागरणं कुर्यादुपकंठं हरेः शुचि-
 ततः प्रातः समुत्थाय नित्यकर्म समाप्य च गंधपुष्पादिभिर्देवमर्चयेत् पूर्ववत् क्रमात् ततो मंगलवाचं श्रुत्वा पाठे सु-
 शोभनैः ॥ नृत्यैश्च स्तोत्रपाठैश्च गीतवाचनैः पूजयेद् ध्वजं पादपेद्धारदेशे वा शिखरे वा मुदुगन्धितः सुस्थिरं स्थापयेद् द्विप्र-
 ध्वजं सुस्तंभं संयुतं गंधपुष्पाक्षतैर्देवगंधदीपैर्मनोहरैः ॥ भक्ष्यभोज्यादिसंयुक्तैर्नैवेद्यैश्च हरियजेत् एवं देवाल-
 ये स्थाप्य शोभनं ध्वजमुत्तमं प्रदाक्षिणमुन्नम्रज्यस्तोत्रमेतदुदरिरेत् नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन
 नमस्ते स्तुह्यो किं शमहा पुरुष पूर्वज ॥ येनेदमाखिलं जातं यत्र सर्वं प्रतिष्ठितं लयमेत्यति यत्रैव तं प्रपन्नोऽस्मि केशव
 न जन्तंति परं भावं यस्य ब्रह्मादयः सुराः योगिनो यन पश्यन्ति तं वेदं ब्रह्मरूपिणं यन्मुखाद्वा ह्यजाता यद्वा होरं भवन्मुपा-

वैश्वदेवस्यैः सजातावैः पञ्चांशुद्राश्रयाक्षरेः मायासंगममात्रेणः वदंति पुरुषजनाः स्वभावविमलं शुद्धं
 निर्विकारं निरंजितं क्षीरादिशायिने देवमनंतमपराजितं सद्रूपकवत्सलं विष्णुभक्तिगम्यनभारग्रहं प्रथिव्या
 दीर्घभूतानि तस्मात्त्राणार्णवित्त्रियानि चः सूक्ष्मसूक्ष्मानि येनास्तंस्त्वदे सर्वतो मुखः यद्वा परमं धाम सर्वलोकान्तमो-
 र्त्तमं निमिगुणपरमं सूक्ष्मं प्रणतोऽस्मि पुनः श्रविकारमजं शुद्धं सर्वतो व्यासमीश्वरं यमामनंतियोगीशं सर्वका-
 रणकारणं यो देवाः सर्वभूतानां तस्मात्सा जगन्मयः निर्गुणः सच्चिदानंदः समे विष्णुः प्रसीदतु जगद्विनाशयेद-
 हं धियं ते लीलायां हरेः तानर्चयंति विबुधाः समे विष्णुः प्रसीदतु ज्ञानिनां कर्मिणां चैव तथा भाकिमं तान् पुणं फलद-
 दाति विश्वेशः समे विष्णुः प्रसीदतु यद्दंकीर्तयेन्नित्यं स्तोत्राणामुत्तमोत्तमं सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति
 इति स्तुतवानमे द्विष्णुं ब्राह्मणं श्रुत्वा प्रपूजयेत् आचार्यपूजयेत् पश्चाद्वा क्षिणावसतादिभिः ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चाद्वा
 स्या विज्ञानोत्तमोत्तमं पुत्रमित्रकलत्राद्यैः स्वयं च सह बंधुभिः कुर्वीत पारणविप्रनारायणपरायणः यस्त्वेतत्क-
 र्मे कुर्वीत ध्वजारोपणमुत्तमं तस्य पुण्यफलं वक्ष्ये शृणुष्व सुसमाहितः पटो ध्वजस्य विप्रैर्द्रवावच्चलति वायुना ताव-
 त्ति पापजालानि नश्यं त्येव न संशयः महापातकयुक्तो वा मुक्तो वा सर्वपातकैः ध्वजं विष्णुगृहे कृत्वा मुच्यते सर्वपातकै-
 र्वावहिरभाति तिष्ठेत् ध्वजो विष्णुगृहे हि ज तावद्युगसहस्राणि हारिसामिप्यभाग्भवेत् आरोपितं ध्वजं दृष्ट्वा ये भि-
 नंदन्ति धार्मिकाः तेऽपि सर्वविमुच्यन्ते ह्यतिपातकसंचयः आरोपितं ध्वजं विष्णुगृहे धुन्वन् परस्वकं कर्तुं सवाणि,
 पापानि धुन्वन्तं निमिपायतः यस्त्वारोप्य ध्वजं विष्णुगृहे नित्यमुपाचरेत् स देवयानेन दिवयाति विमुक्तोऽपि यथा
 इति नारदीयपूवभागे ध्वजारोपणव्रतम् अथ कथा नारद उवाचः भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रार्थपारंगः सर्वक-
 र्मविरहितः त्वयोक्तं तस्य चरितं विस्तरेण यस्तु वै सुमतिर्निर्मध्वजारोपकरो मुने-

समादिशः समकडवाचः शृणुष्वेकमनाः पुण्यमितिहासपुरातनं ब्राह्मणाकथितमह्यसर्वपापप्रणाशनं आ-
सीत्पुण्यकृतयुगसुमतिनामभूयतिः सोमवेशोद्भवः श्रीमान्सप्तद्वीपकनायकः धर्मोत्तमसत्यसंपन्नः शुचिर्वैश्यायति-
थिप्रियः सर्वलक्षणसयुक्तः सर्वसंपाद्विभूषितः सदाहरिकथासेवीहरिपूजापरायणः हरिभक्तिपराणाचशु-
श्रूयन्निरहंकृतिः पूज्यपूजापरो नित्यसमदर्शिगुणान्वितः सर्वभूताहितः शांताघर्मज्ञः कीर्चिवर्धनः तस्य भ्रा-
र्यामहाभागासर्वलक्षणसंयुता पतिव्रतापतिप्राणानाम्नासत्यवतीमुने तावुभेदंपतिनित्यहरिपूजापरायणौ
जातिस्मरौ महाभागौ सत्यज्ञौ सत्परायणौ श्रद्धदानरतौ नित्यं जलदानपरायणौ तडागारामवप्रादीनसंख्या
तन्वितेननुः सातुसत्यवती नित्यं शुचिर्विष्णुगृहेसती नृत्यतापरिसंतुष्टामनोज्ञामंजुवादिनी सोपिराजामहाभा-
गोद्वादेशीद्वादशीदिने ध्वजमारोपयत्येवमनोज्ञवहुविस्तरं एवं हरिपरं नित्यं राजानंधर्मकोविदं प्रियांसत्य-
वतीं चास्य देवाः अपि सदास्तुवन् त्रिलोके विभ्रतौ ज्ञात्वा दपतीधर्मकोविदौ आययौ वहुभिः शिष्यैर्द्रष्टु कामो विभां
डकः तमायां तमुनिं श्रुत्वा स्तुराजाविभांडक प्रत्युद्ययौ सपत्नीकः पूजाभिर्वहुविस्तरं कृतातिथ्यक्रियाशांतकृ-
तासनपरिग्रहः नीचासनस्थितो भूषः प्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् राजोवाच भगवन्कृतकृत्योस्मि त्वदभ्यागमनेनैव
सतामागमनं संतः प्रशंसंति सुखावहं यत्र स्यान्महतां प्रेम तत्र स्युः सर्वसंपदः तेजः कीर्तिर्धनं पुत्रा इति प्राहुर्विपश्चितः
तत्र वृद्धिमुपायांति श्रयांस्यनुदिनमुने यत्र संतः प्रकुर्वन्ति महतीं करुणां प्रभो योमूर्धनियारयेद्ब्रह्म महत्पादजलं रजः
सस्नातः सर्वतीर्थेषु पुण्यात्मानां त्रंशयः मम पुत्राश्च दाराश्च संपन्नेयं समापता ममाज्ञापय विप्रैर्द्रष्टुं किं प्रि-
यं करवाणि ते विनयावनतं भूषं निरीक्ष्य नरेश्वरः स्मृशन् करेण तं प्रीत्या प्रत्युवाचातिहर्षितः विभांडक उवाच ॥

राजन्यदुक्तभवतातत्सर्वैस्कुलोचितं विनयावनतः सर्वो बहुश्रेयोलेभेदिह धर्मशार्थश्रयकामश्रमोक्षश्चनृप
 सत्तम - विनयाच्छ्रयते मर्त्यैर्दुर्लभं किमहात्मना प्रीतोऽस्मितवभूपालसन्मार्गपरिवर्त्तनः स्वस्ति ते सततं
 भूयाद्यत्पृच्छामि तदुच्यतां पूजावहुविधाः संति हरिर्तुष्टिविधायिकाः तामुनित्यं ध्वजारोपेवर्त्तसे त्वं सदेव ततः
 भार्यापितवसा ध्योऽयं नित्यं नृत्यपरायणा किमर्थमेतद्वृत्तं तं यथावद्वक्तुमर्हसि राजोवाच शृणुष्व भगवन् सर्वय-
 त्पृच्छामि वदामि तत - आश्चर्य्यभूतलोकानामावयोश्चरितत्विह अहमासपुराशूद्रो मामलिनिर्नाम सत्तम - कुमा-
 रैर्निरतो नित्यं सर्वलोकाहितैरतः पिशुनो धर्मविद्वेषी देवद्रव्यापहारकः गोघ्नश्च ब्रह्महाचौरः सर्वप्राणिवधैरतः
 नित्यं निष्ठुरवक्ता च प्रापेवेश्यापरायणः एवं स्थितः कियत्कालमनाश्रितमहद्वचः सर्वबंधुपरित्यक्तो दुःखी वनमु-
 पागतः मृगमांसाशनो नित्यं तथापांथविलुपकः एकाकी दुःखबहुलो निदाघार्तः पिपासितः ज्ञीर्णो देवालयं वि-
 ष्णोरपश्यं विजनेवने हंसकारंडवाकीर्णं तत्समपि महत्सरः पर्यंतव न पुष्पाघादित तन्मुनीश्वर अपि वं तं त्रपानीयं
 तवोरे विगतश्रमः फलानि जग्ध्वा जीर्णानि स्वयशुद्धिनिवारिता तस्मिन् जीर्णालये विष्णोर्निवासं कृतवानहं जीर्णे
 स्फुटितसंधानंतस्य नित्यमकारिप परैस्त्वृणेश्चकारौघैर्गृहं सम्यक्प्रकल्पित स्वसुखार्थं तु तद्भूमिभयालितामुनी-
 श्वर तत्राहं व्याधवृत्तिस्थो हत्वा बहुविधान्मृगान् आजीवं वर्त्तयन्नि त्यवर्षाणां विंशतिस्थितः अथेयमागतासा-
 धीर्विध्यदे शसमुद्भवा निपादकुलजाविप्रनाम्नाख्याता चकोकिला वधुवर्गपरित्यक्ता दुःखिता जीवविग्रहाः क्षु-
 त्तृघ्नमपरिश्रान्तशोचंतीस्वकृतं त्वघं देवयोगात्समायाता धर्मती विजनेवने श्रीमता पार्दितवाह्ये स्वतेचा-
 धिप्रपीडिताः इमां दुःखार्दितां दृष्ट्वा जातमिविपुलादया दत्तं मया जलं चास्यैव न्यमूलफलानि च गतश्रमास्त्वियं
 ब्रह्मन्मया पृष्ठाय धृतं श्रवेदयस्त्ववृत्तं तं तच्छृणुष्व महामुने अहं कोकिलनीनाम्ना निपादकुलसंभवा दारुक

स्य संतो वाहं विध्य पर्वतवासिनी । परस्वहारिणी नित्यं सदापैशून्यं नादिनी । पुंश्चलीत्येव मुक्कानुवंधुवर्गैः समुज्झिता
 कियं कालं ततः पत्न्या धृतां हलोकं निदिता । दैवात्सोपिगतो लोकयमस्यात्र विहाय मां । कांतारो विजेनैव काश्चमतीदुः
 खपीडिता । दैवाच्च तस्मिन्निधिप्राप्ता जीविता हं लयाधुना इत्येवं स्वकृतं कर्म महांसर्वं निवेदितं । ततो देवा लयेतस्मिन्दं
 पतीभावमाश्रितौ । स्थितौ वर्षाणि दश च आवां मां स फलाशिनी । एकदामद्यपि नेन प्रमत्तो निर्भरमुने । तत्र देवा ल
 येरात्रो मादिरामां स भोजनान् । वृक्षा वृक्षा परिज्ञानौ नृत्यं च क्रिवमोहितौ । प्रारध्य कर्म भोगांतमावां युगपदागतौ । यम
 दूतास्तं दयाया तापाशहस्ताभ्यंकराः । नेतुमां वामघवतां सुघोरां यमयातनां । ततः प्रसन्नो भगवां न्कर्मणा मम मानंदं
 देवां वसथं संस्कारं संचितेनाकृतात्मनः । सद्गतेन प्रपेयामां स्वभक्तावनतत्परः । ते दूता देवे वस्यं शखचक्रगदाधराः ।
 सहस्रं सूर्यं संकाशाः सर्वचारुचतुर्भुजाः । किरीटकुण्डलधरा हरिणो वनमालिनः । दिशो वितिमिरा विप्र कुर्वतः स्वे
 न तेजसां । भयंकरां पांशहस्तान्दंष्ट्रिणो यमोक्तं करान् । आवयो ग्रहेण प्राप्ता न चूः कृष्णपरायणाः । विष्णुदूता ऊचुः
 भो भो क्रूरदुराचारा विवेकपरिवर्जिताः । मुच्यध्वमेतौ निष्पापी दंपती हरि वल्लभौ । विवेकस्त्रिपुलोकैः पुंसं पदामादिका
 रणं । अपापे पापीर्यस्नुत विद्यात्पुरुषाय मं । यमदूता ऊचुः । यममाभिः सत्यमेवोक्तं किं त्वेता पापि सत्तमौ । यमेन
 पापिनो दंडयास्तन्नेष्यामो यमांतिकं । श्रुतिप्रणिहितो धर्मो ह्यधर्मस्तद्विपर्ययः । धर्माधर्मविवेको यं तन्नेष्यामो यमांति
 कं । एतच्छूरं त्वं ताकुं पितृविष्णुदूतामहौजसः । प्रत्युच्चुस्त्वं ज्यमवरानधर्मममानिनः । विष्णुदूता ऊचुः । श्रहो कटं-
 धर्मदृशामधर्मैः स्पृशते सभां । सम्यग्विवेकशून्यानां निदानं ह्यापदं महत् । तर्केण स्वविकृष्टेण नरकाध्यक्षतांगताः ।
 यूयं किमर्थमद्यापि कुं पापानि सोद्यमाः । स्वकर्मक्षयपर्यंतं महापाता किं नोपि च । तिष्ठति न रे घोरो रयावच्चद्राकृतार
 कं । पूर्वसंचितपापानामदृष्टानिष्कृतिवृथा । किमर्थं पापकर्माणि करिष्यधपुनः पुनः । श्रुतिप्रणिहितो धर्मः सत्यं स

त्यनसंशयः कित्वाभ्यांचरितान्धर्मोन्प्रवक्षामोयथातथ ॥ एतौपापविनिर्मुक्तौहरिशुश्रूषणेरतौ ॥ हरिणाभ्य-
र्च्यमानौचमुचध्वमविलंबितं ॥ एपाचनर्तनचक्रतथैयोध्वजरोपणं ॥ अंतकालेविष्णुगृहेतननिष्पापतांगतौ ॥ अं-
तकालेतुयन्नामश्रुत्वोक्तापिचवैसकृत् ॥ लभतेपरमंस्थानंकिमुशुश्रूषणेरतः महापातकयुक्तोवाह्युपपातकैः ॥
कृष्णसेवीनरैतेपिलभतेपरमांगतं ॥ यतीनांविष्णुभक्तानांपरिचर्यापरायणाः ॥ तेद्रुताःसहसायांतिपापिनोपि
परांगतं ॥ मुहूर्त्तवानुहूर्त्तार्थ्यस्तिष्ठेद्वरिमादरे ॥ सोपियातिपरस्थानकिमहोमासवत्सरान् ॥ उपलेपनकर्तारैरसं-
मार्जनपरायणैः ॥ एतौपरिगृहेनित्यंजीर्णशीर्णाधिरोपकौ ॥ जलसेचनकर्तारौदीपदौहरिमंदिरे ॥ कथमेतौमहाभा-
गौयातनाभोरामहंतः ॥ इत्युक्ताविष्णुद्रुतास्तेछित्वापाशास्तदैवहि आरोप्यावाविमानागूं ययुर्विष्णाः ॥ पुरपदं
तत्रसामीप्यमापन्नौदेवदेवस्यचक्रिणः ॥ दिव्यान्भोगान्भुक्तवन्तौतावत्कालमुनीश्वर ॥ दिव्यान्भोगान्विष्णुलोकेभु-
क्तायतौमहीमिमां ॥ अत्रापिसंपदतुलाहरिसेवाप्रभावतः ॥ आनिच्छयाकृतेनापिसेवनेनहर्मुने ॥ प्राप्तमीदृक्कफ-
लविप्रदेवानामपिदुर्लभं ॥ इच्छयाराध्यविश्वेशभक्तिभावेनमाधवं प्राप्स्यावःपरमंश्रेयइतिहेतुर्नरूपितः ॥ अत्रशे-
नापियत्कर्मकृतस्यात्सुमहत्फलं जायतेभूमिदेवेंद्रकिपुनःश्रद्धयाकृतं ॥ एतदुक्तनिशम्याथसमुर्नद्रोविभांडकः ॥
प्रणम्यदंपतितौतुप्रययौसतपौवनं ॥ तस्माज्जानीहिदेवैर्देवदेवस्यचक्रिणःपरिचर्यातुसर्वेषाकामेधेनूपमास्मृताह-
रिपूजार्तानांतुहरिरेवसनातनः ॥ ददातिपरमंश्रेयःसर्वकामफलप्रदः ॥ यइदंपुण्यमाख्यानसर्वपापप्रणाशनं
पठेच्चशृणुयाद्वापिसोपियातिपरांगतिम् ॥ इतिश्रीनारदीयेपूर्वभागेध्वजारोपणव्रतकथा ॥ ॥ ॥

अथ वर्षसाध्यं पचाहकादशीव्रतं नारदीये

मनातनउवाच अन्यद्व्रतंप्रवक्ष्यामिशृणुनारदतत्त्वत दुर्लभंसर्वलोकेषुविख्यातंहारिपंचकम् नारीणांचनराणांच
सर्वदुःखानिर्वारण धर्मकामार्थबोक्षाणाप्रापकंमुनिसत्तम सर्वाभीष्टप्रदंचैवसर्वव्रतफलप्रद । मार्गशीर्षसितेपक्षे
दशम्यांविजितौद्रियः कुर्यात्स्नानादिकंकर्मदंतथावनपूर्वकंकृत्वादेवाचनंसम्यक्तथापंचमहाध्वरान् एकादशीभ
वेत्तस्मिन्दिनोर्निचममास्थितः तत प्रातःसमुत्थायएकादश्यांमुनीश्वर स्नानंकृत्वायथाचारंहरिमेवाचयेदृहे स्ना
पयेद्देवदेवेशंपंचामृतविधानतः अचयेत्परयाभक्त्यागंधपुष्पादिभिः क्रमात् धूपदीपैश्चनैवेद्यैस्तंबूलैश्चप्रदक्षि
णैः संपूज्यदेवदेवेशमिमंमन्त्रमुदीरयेत् नमस्तेज्ञानरूपायज्ञ नदायनमोस्तुते नमस्तेसर्वरूपायसर्वासिद्धि
प्रदायिने एवंप्रणम्यदेवेशवासुदेवजगत्पार्ति वक्ष्यमाणेनमंत्रेणउवांसंसमर्पयेत् पंचरात्रंनिराहारोह्यद्यप्रभृ-
तिकेशव त्वदाज्ञायाजगत्स्वामिन्ममाभीष्टप्रदोभव एवंसमर्च्यदेवेशमुपवासंजितेन्द्रियः पौर्णमास्यांप्रकर्तव्यमे
वंविष्णुवर्चनमुने । एकादश्यांपौर्णमास्यांकर्तव्यजागरंतथा पंचामृतादिपूजातुसामान्यदिनपंचके क्षीरेणस्ना
पयेद्विष्णुपौर्णमास्यांचशक्तिः ॥ तिलहोमरतुर्कतव्यस्तिलदानंतथैवच ततः षष्ठेदिनेप्राप्तेनिर्वत्सस्वाश्रमाक्रियां
सप्राश्यपंचगव्यंचपूजेद्विधिद्वारं ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्याद्विभवेसत्यवारितं ततोस्यबंधुवर्गेणस्वयंभुजीत
वारयतः ॥ एवंपौषादिमासेपुकार्तिकौतेपुनारद शुक्लपक्षेव्रतंकुर्यात्पूर्वोक्तविधिनारः एवंसवत्सरक्रूर्यव्रतं
पापप्रणार्शन पुनः प्राशेम र्गशीर्षे कुर्यादुद्यापनंव्रती एकादश्यांनिराहारोभवेत्पूर्वमिवद्विज ॥ द्वादश्यांपं
चगव्यंचप्राशयेत्सुसमाहितः ॥ गंधपुष्पादिभिः सम्यग्देवदेवंजनार्दनं अभ्यर्च्योपायनंदद्याद्ब्राह्मणाय
जितेन्द्रियः प्रायसंतिलसंमिश्रघृतयुक्तंफलान्वितं सुगंधजलसंपुर्णकंपूणंकुंभसदाक्षिणं वस्त्रेणाच्छादितंकुंभं

पंचरत्नसमन्वितं दद्याद्दध्यात्मविदुषे ब्राह्मणाय मुनिश्वर सर्वोत्तमस्सर्वभूतेश सर्वव्यापिन्सनातन परमा
 ब्रह्मप्रदानेन सुप्रीतो भवमाधव अनेनोपायनदत्त्वा ब्राह्मणभोजयेत्ततः शक्तितो वंधुभिस्सार्द्धस्वयं भुंजीत वाग्यतः ब्र
 तमेतत्तु यः कुर्यात्तद्विपरिचयसंज्ञित नतस्य पुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकोत्पत्त्या च न ब्रतमेतत्प्रकर्तव्यमिच्छद्भिर्मोक्षमुरामं
 समस्तपापकांतारदावानलसमप्रभं गवांकोटिसहस्रेषु तु दत्तेत्यत्फलमाप्न्यते तत्फललभ्यते पुंभिरेतस्मादुपवा
 सतः - यस्त्वेतच्छृणुयाद्ब्रतयानारायणपरायणः समुच्यते महाधरैः पातकानां च कोटिभिः इति नारदीयपुराणो
 कं हरेर्पचक ब्रतम् अथ ध्वजरोपणप्रयोगविधिः तत्र कार्त्तिकशुक्लदशम्यां नियमान्वितः एकादश्यामुपाश्रितः
 विष्णुकीर्त्तनश्रवणादिपरो भवेत् द्वादश्यां याविधिस्त्वावा नित्यकर्मनिर्वर्त्य सकल्पकुर्यात् तिथ्यादिसंकीर्त्य
 आखिलपापक्षयसकुलाभीष्टसिद्धिपूर्वकविष्णुसायुज्यकामो विष्णुद्वारे ध्वजारोपकरिष्ये ततः पुण्याहवाचनादिकृ
 त्वा आचार्य्यर्द्धविजश्रवृत्वा तैः सह देवालये विष्णुषोडशोपचारैः पुरुषसूक्तेन सपूज्य ततः श्रुत्युच्चस्तभोगाय
 त्र्यात्रोक्ष्य ध्वजयुक्तौ कृत्वा तत्र वै न ते यं धातारं विधातारं च नाम भैरवाद्या सपूज्य ध्वजं वहरिद्राक्षतगधपुष्पादि
 भिः पूजयित्वा शुद्धभूमौ स्थंडिले निप्रतिष्ठाप्य अन्वाध्यात् अत्र प्रधानविष्णुं अष्टोत्तरशतं पायसाहुतिभिः सूर्य
 वै न ते यं हि मां शं धातारं विधातारं च अष्टाष्ट संख्यापायसाज्याहुतिभिः भोषेणस्विष्टकृतमित्यादि होममंत्राः षोडश
 पुरुषसूक्तेन विष्णोर्नुकं इरावतीत्येतैरष्टादशमंत्रैः षडावृत्याष्टोत्तरशतं होमः उदुत्यजातवेदसं सूर्यस्वसामाध्यनिशरी
 रस्कृमिति सूर्यस्य सोमो धेनु रिति सोमस्य धातुधाता ददातु नो गायत्री शानो जगतस्पतिः स न पुण्येन खनविधा
 तु योनं पिता जनिता यो विधाता योनः ततो अभ्यासजनात इति ततः सौरमंत्रान् शांति सूक्तानि च पठित्वा जा
 गरणादि नारात्रिनिनयेत् ततो देवं स्वमंत्रैः संपूज्य सूक्तपाठैः स्तोत्रपठनैर्नृत्यमंगलवाद्यघोषैः सह देवं प्रदक्षिणीकृत्य

देवालयेष्वजौसमानीय देवस्यद्वारदेशेशिखरंवास्थिरिकृत्वा ध्रुवसूक्तपठित्वा तौसंपूज्य
 यप्रार्थयेत् देवशसर्वलोकेशमहापुरुषवर्ज यत्रैवसकलजातयत्रसर्वप्रतिष्ठित
 पन्नोस्मिकेशः १ नजानामिपरंभावं यत्रब्रह्मादयः सुराः योगिनेयनपश्यन्तिवन्देब्रह्मरूपिणम् २ यन्मुखं
 ब्राह्मणजनायद्वाहोरभुवन्नृपाः वैश्यायस्योरुतोजाताः पद्मांशद्रोव्यजायत ३ मायासंगममात्रेणवन्देतिपु
 रुषंत्वयं त्वंभावविमलंशुद्धंतिर्विकारंनिरंजनं एकोविष्णुर्महद्भूतंष्टथग्भूतान्यनेकशः त्रैलोक्यंव्याप्यस
 र्वीत्या समेविष्णुः प्रसीदतु योदेवः सर्वभूतानां मंतरात्माजगन्मयः निर्गुणः परमानंदः समेविष्णुः
 प्रसीदतु चतुर्भिश्चतुर्भिश्चद्वाभ्यांपंचभिरेवच हूयतेवपुनर्द्वाभ्यांतस्मैयज्ञात्मनेनमः ८ परेशः परमानंदः
 परात्परतरः प्रभुः चिद्रूपीश्रित्यरिज्ञेयः समेविष्णुः प्रसीदतु ८ ज्ञानिनां कर्मिणांचैवतथाभक्तिमतां नृ
 णां शक्तिददातिविश्वात्मा समे विष्णुः प्रसीदतु ९ यद्वंदकीर्तयेन्नित्यंस्तोत्राणामुत्तमोत्तमः सर्वपापविनिर्मु
 क्तः प्रसन्नोयुज्यमानुयात् इतिपठित्वा ततोद्वादशब्राह्मणान्सदेन्नसंभोज्यदक्षिणादिनाप्रतोष्या शिषोःगृही
 त्वाभुज्जीतः इतिध्वजारोपणव्रतम् एवमेवशिवादीनामपि तत्रगरुडस्थानेवृषादिवाहनपूजा श्रावकं कु
 दुब्राभेत्यादिसूक्तपाठः इतिनारदीयोकध्वजारोपणव्रतविधानम् अथहरिपंचकव्रतम् विष्णुधर्मोत्तरे तत्र
 व्रतग्रहणविधिः शुक्लद्वादश्यांरुणद्वादश्यांवा मार्गोदिमासेवाश्रवणार्धभ्रवति तद्विदितमारभ्यकार्यमेकस्मि
 न्मासेपंचउपोषणानि श्रवणयुतेकादशीद्वयंप्रारभ्य अमायांपूर्णिमायांवाविष्णुसंपूज्यउपवसेत् एवंसंव
 त्सरंकुर्वन् श्रुतेउद्यापनंकुर्यात् तद्यथा तिथ्यादिसंकीर्त्यात्मनः पंचमहापातकोपपातक क्षयपूर्वक
 विष्णुलोकप्राप्तिद्वाराश्रीविष्णुप्रीत्यर्थंआचरितस्यवर्षंयंतंविष्णुपंचकव्रतस्यपूर्णतासिद्ध्येतदुद्यापनंकरिष्ये इतिस्

कल्प्यः- आचार्यार्थादिवरणातेसर्वतोभिद्रे- तदुपरिसौवर्णाविष्णोः पचप्रतिमाः मंत्रपंचकेनप्रतिष्ठापयेत् ।
 तत्रक्रमेणमंत्रः- त्रिंशतिपदानिश्रवणक्षकलशे १ तद्विष्णोरिति शुक्लैकादश्याः ८ कलशे २ तद्विष्णोः सौ-
 विप्रप्यवो पूर्णिमायां कलशे ३ अतो देवैतिकृष्णैकादश्यां कलशे ४ इदविष्णुरिति अमायां कलशे ५ ततः
 क्रमेणः कलशपचके द्वादशतत्रदेवता- परित आवहयेत् गोवर्धनाय १ अंताय २ पुडरीकाक्षाय
 यः ३ नित्याय ४ वेदगर्भाय ५ यज्ञाय ६ पुरुषाय ७ सुब्रह्मण्याय ८ जयाय ९ शौरये १० वैकु-
 ण्ठाय ११ गुरुद्वजाय १२ इति श्रवणक्षदेवता १२ केशवाय १ नारायणाय २ माधवाय ३ गोवि-
 दाय ४ विष्णवे ५ मधुसूदनाय ६ त्रिक्रमाय ७ वामनाय ८ श्रीधराय ९ हर्षकिंशाय १० प-
 द्मनाभाय ११ दामोदराय १२ इति शुक्लैकादश्यां देवता १२ विष्णवे १ शशिने २ शशांक्याय ३ च-
 द्राय ४ सोमाय ५ उडुपाय ६ मनोरमाय ७ अमृताय ८ पावनाय ९ हिमकृते १० निशांक्याय ११
 आप्यायनाय १२ इति पूर्णमायादेवता १२ सकर्षणाय १ वासुदेवाय २ प्रद्युम्नाय ३ अनिरुद्धाय ४
 पुरुषोत्तमाय ५ अधोक्षजाय ६ नारसिंहाय ७ अच्युताय ८ जनार्दनाय ९ उपेन्द्राय १० हरये ११
 कृष्णाय १२ इति कृष्णैकादश्यां देवताः १२ महाधिराय १ जगन्नाथाय २ वेदेन्द्राय ३ देवकीसुताय ४
 वतुर्ज्जाय ५ गदापाणये ६ सुरेशाय ७ सुलोचनाय ८ चार्वगाय चक्रपाणये सुरसिंहाय १ असुरांतकाय २
 इति अमायां द्वादशदेवता १२ एवं पंचकलशेषु षोडशोपचारैः पूर्वोक्तमंत्रैः संपूज्य षष्टिनाम्नि षष्ठिनमस्कारान्
 कृत्वा धर्त्रिं निजयेत् नागराणं कृत्वा प्रातः अग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अन्नप्रधानं विष्णुघृताक्तमायसति
 लद्रव्यैः प्रत्येकमष्टोत्तरशतसंस्थाकाहुतिभिः १८ श्रवणदेवताघृताक्तपायसद्रव्यैः २ पूर्णमादेवताघृतापा

यसंग्या ३-कृष्णैकादशीदेवताः पंचामृततिलोदनैः ४ अमादेवताश्चतिलयुक्तगुण्डोदनैः प्रत्येकैककया
न्याहुस्त्याग्रहमादिदेवताश्चैकैककयाज्याहुत्यायक्षे ततश्चाचार्यसंपूज्य व्रतपूर्तयेगांचदद्यात् विभवेसतिसस्यवती
भूमिचदत्वा अन्यत्र पंचब्राह्मणेभ्योगोमेदं पुष्परागवैडूर्यनलं माणिक्यचेतिपंचरत्नयुताः पंचांगुलीयभूष
णानिदक्षिणापुरःसरं सहिरत्नानीतिमंत्रेणदत्त्वा षष्ठिब्राह्मणान्परमानेनसंतर्प्यश्वाशिषोगृहत्वाभुंजित एव
कृतेपंचमहापातकादिभ्योमुक्तोभवति इतिविष्णुपंचकव्रतोद्यापनम् अथमासोपवासव्रतम् अन्यद्व्रतंपरंवक्ष्ये
तेच्छृणुष्वसमाहितः सर्वपापहरंपुण्यसर्वलोकोपकारकं आपाढेश्रावणेवापितथाभाद्रपदेपिच तथात्राश्विन
केमासिकुर्यादेवव्रतं द्विजएतेष्वन्यतमेमासिशुक्लपक्षेजितेन्द्रियः प्रातर्देशम्यांस्त्रायतिदतधावनपूर्वकं नित्यं देवा
र्चनंकुर्याद्विधिवत्सुसमाहितः एकादश्यांब्रह्मचारीभूमिशायीजितेन्द्रियः प्राशयेत्पंचगव्यंचस्वपेद्विष्णुसमीप
तः॥ ततःप्रातः समुत्थायनित्यकर्मसमाप्यच श्रद्धयापूजयेद्विष्णुवशीक्रोधविवर्जितः विद्वद्भिः सहितोविष्णुमर्च
यित्वायथोचितं संकल्पंतुततःकुर्यात्स्वस्तिवाचनपूर्वक मासमेकंनिराहरोह्यधप्रभृतिकेशव मासंतिपा
रणंकुर्यादेवदेवतवाज्ञया तपोरतनमस्तुभ्यंतपसांफलदायक ममाभीष्टपदेदेहिसर्वविघ्नान्निवारय एवंसम
र्प्यदेवस्यविष्णोर्मासव्रतंशुभं ततःप्रभृतिमासतंनिसेद्धरिमंदिरे प्रत्यहंस्त्रापथेद्वेवपचामृतविधानतः दीपंनिर्
तरंकुर्यात्तस्मिन्मासेहरेर्गृहे प्रत्यहंस्त्रादयेत्काष्ठमपामार्गसमुद्रवं अपमार्गदतधावनम् क्षुत्तृट्निवृत्यर्थंकुर्यात्
तुतःस्त्रायीतविधिवन्नारायणपरायणः ततस्तंस्त्रापथेद्विष्णुपूर्ववत्प्रयतोचयेत् ब्राह्मणभोजयेच्छत्स्याभक्तियुक्तः
सदक्षिणं स्वयंचबंधुभिःसार्धंभुजीतप्रयतेन्द्रियः एवमासोपवासांश्चव्रतीकुर्यात्तत्रयोदशवर्षतेवेदविदुषेमां प्र
दद्यात्सदक्षिणां भोजयेद्ब्राह्मणांस्तत्रद्वादशैवविधानतः शत्स्याचदक्षिणांदद्याद्ब्राह्मण्यभरणानिच मासो

पवासितययः कुर्यात्सयतोद्वयः भक्त्यासोमस्प्रयज्ञस्यद्विगुणफलमश्नुते चतुःकृत्वः कृतयेनमासकमुनसत्तमः
 सलभपरमपुण्यमष्टाभिष्टोमसंभवं पंचकृत्वोत्रतमिदं कृतं येन महात्मना अत्र्याभिष्टोमजपुण्यद्विगुणप्राप्नुयान्नरः
 मासोपवासपटकयः करोति समाहितः ज्योतिष्टोमस्ययज्ञस्यफलसोष्ठगुणलभेत मासोपवासांन्यः कुर्व्यादष्ट
 कृत्वामनश्चरः नरमेधास्ययज्ञस्यफलपचगुणलभेत यस्तुमासोपवासांश्चनवकृत्वः समाचरेत् गोमेधमखं
 जपुण्यलभेत त्रिगुणनरः दशकृत्वस्तु यः कुर्यात्परांकुमुनिस्तमः सत्रहमेधयज्ञस्यत्रिगुणफलमश्नुते एकादि
 शपराकाशयः कुर्यात्सयतोद्वयः सयातिहरिसारूप्यसर्वभोगसमन्वितः एवं द्वादशकृत्वा पि सायुज्यलभते नरः
 त्रयदशपराकाशयः कुर्यात्त्रयतनरः सयातिपरमानंदयत्रंगत्वानशोचते मासोपवासानिरतांगोस्त्रानप
 रायणाः धर्ममार्गप्रवक्तारोमुक्ता एव न संशयः अवीरांश्चिन्तयन्ति भिन्नहचारिभिः मासोपवासाः कर्त
 न्यावनैथश्च विशेषतः नारीभिः पुरुषैर्वापि त्रतमत्सुदुर्लभं कृत्वा मोक्षमवाप्न्येत योगिनामपि दुर्लभं गृहस्थोवा
 नप्रस्थोवात्रतीवाभिर्नुरेव च मखोवापडितोवापिश्रुत्वैतन्मोक्षभागमवेत् इदं पुण्यं त्रतास्थानं नारायणपरायणः शृणु
 याद्वाच्यद्वापि सर्वपापैः प्रमुच्यते इति नारदचिपुराणे मासोपवासत्रतविधानम् अथैकादशी त्रतमाहात्म्यः सन
 कडवाच इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि त्रतत्रैलोक्यविश्रुतं सर्वपापप्रशमनं सर्वकामफलप्रदं ब्राह्मणक्षत्रियविशाशूद्रा
 णांचवयापितामाक्षार्थं कृत्वा तं भक्त्या विष्णोः प्रियकरद्विज एकादशी त्रतनाम सर्वार्थोष्ठप्रदं नृणां कर्तव्यं सर्वथा विप्रवि
 ण्णप्रीतिकरं यतः एकादश्यां नभुजीतपक्षयोरुभयोरपि योभुक्ते लोकपापीसः परत्र नरकं ब्रजेत् उपवासां फलं प्रप्नुजं ह्या
 दुक्तिवतुष्टयं पूर्वापरदिने रात्रावहारात्रतुमध्यमे एकादशीदिने यस्तु भोक्तुमिच्छति मानवः स भोक्तुं सर्वपापानि रष्टं
 हयालनसंशयः प्रवहशम्यामेकाशीद्वादश्यांचिमनीश्चरः एकादश्यां निराहाराय दिमां किमभिप्सति यानि कानि

चपापनिवृत्तहत्यादिकानि च ॥ अन्नमाश्रित्यतिष्ठततानिविप्रहरोदने ॥ ब्रह्महत्यादि पापानां कथंचिन्निष्कृतिर्भवेत्
 एकादश्यातु यो भुङ्केत तस्यैवास्ति निष्कृतिः ॥ महः पातं कयुको वापुको वा स र्यपातकैः ॥ एकादश्या निराहारः स्थित्वा
 याति परांगतिं ॥ एकादशी महापुण्या विष्णोऽप्रियतरातिथिः ॥ संसेव्या सर्वथा विप्रैः संसारच्छेदालप्सुभिः ॥ दश
 म्या प्रातस्तथा यद्वत धावनपूर्वकं स्नापयेद्विधिं पूजयेत्प्रयतं द्विजः ॥ एकादश्या निराहारो निगृहीतं द्विजो भवेत्
 शयीत स तन्निधौ विष्णोर्नारायणपरायणः ॥ एकादश्यां तथा स्नात्वा स पूज्य च जनार्दनं ॥ गंधपुष्पादिभिः सम्यक्कृतं तत्स्वे
 वमुदीरयेत् ॥ एकादश्या निराहारः स्थित्वाद्याहं परेह नि ॥ भोक्ष्यामि पुडरीकाक्षरणमेव भाच्युत ॥ इमं मंत्रं समु
 द्धार्य देवदेवस्य चक्रिणः ॥ भक्तिभावेन तुष्टात्मा उपवासं समर्पयेत् ॥ देवस्य पुरतः कृत्वा जागरनियतो व्रती ॥ गीतवा
 यो अन्त्यैश्च पुराणश्रवणादिभिः ॥ ततः प्रातः समुत्थाय द्वादश्यां दिवसे व्रती ॥ स्नात्वा च विधिवद्दिष्णुं पूजयेत्प्रयतं द्विजः ॥
 पंचामृतं संस्नाप्य एकादश्या जनार्दनं ॥ द्वादश्यां पयसा विप्रहरि सारूप्यमभ्युते ॥ अज्ञानतिमिरांधस्य व्रतेनानेन
 केशव ॥ प्रसादं सुखं भूत्वा ज्ञानदृष्टिं प्रदो भव ॥ एव विज्ञाप्य विप्रैर्द्रमाधं सुसमाहितः ॥ ब्राह्मणान्भोजयेच्छत्तया
 दद्याद्देवक्षिणां तथा ॥ ततः स्वधुभिः सार्धं नारायणपरायणः ॥ कृतपंचमहायज्ञः स्वयं भुंजितवागयतः ॥ एवं यः प्र
 यत् ॥ कुर्यात्पुण्यं मकादशी व्रतं ॥ स याति विष्णुं भवं न पुनराद्यति दुर्लभ ॥ उपवासव्रतपरो धर्मकार्यपरायणः ॥ चंडा
 लान्पततां श्रवणे सेविकापि दाचनं ॥ नास्ति कान्निभन्नमर्यादान्वृत्तपतिमेव च ॥ अयाज्ययाजकै च वनालपेत्सर्वदा व्रती
 कुंडाशिना गंधकंच तथा देवलकां शिन ॥ भिषजं काव्यकर्तारं देविद्वजविशो धिनं ॥ परात्र लोलुपं चैव परस्त्रीनिरतं तथा
 व्रतोपवासनिरतो वा इमां विषाणां पिनाचयेत् ॥ इत्येवमादिभिः शुद्धो वशी स र्वहितैरतः ॥ उपवासपरो भूत्वा परां सिद्धि
 मवाप्नुयात् ॥ नास्ति गंगा समतीर्थं नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ नास्ति विष्णुसमो देवस्तपो नाना शनात्परः ॥ नास्ति क्षमा

समातिनास्ति कांतिर्मम धनं नास्ति ज्ञानसमोलभो न च धर्मसमः पिता न विवेकसमो वंधुर्न कादृश्याः परं व्रतं । अत्राप्युदाहरणमितिहासपरांतनः । संवादं भद्रशीलस्य तत्पितुर्गालवस्य च । पुराहि गालवो नाम मुनिः सत्यपरायणः । उवाच नर्मदातीरे शितादांतस्तपोनिधिः । बहुदृक्ष समाक्रीणं गजवल्लीनिपेविते । सिद्धचारणं गंधर्वयक्षं च । अधरान्विते । कंदमूलफलैः पूर्यमाणं निवृत्तं गालवो नाम विप्रं द्वे निवासमकरोच्चिरं । तस्याभवद्भद्रशील इति स्मर्यते सुतो वशी । जातिस्मरेण महाभागो नारायण परायणः । बालक्रीडनकाले पिभद्भद्रशीलो महामतिः । मृदा च विष्णुं प्रतिमां कृत्वा पूजयेत्क्षणैः । वयस्यान्वाधयन्त्रापि विष्णुः पूज्यो नरैः सदा एकादशी व्रतं वैवर्कतं व्यमपि पंडितैः । एवं ते वो धिं तां स्तेनं शिशवोऽपि मुनीं श्रुतः । हरिं मृदेव निर्माय पृथक्संभूय वामुदा । अर्चयति महाभागा विष्णुभक्तिपरायणाः । नर्मस्कुर्वन् भद्रमतिं विष्णवे सर्वपांजगतां स्वस्ति भवेदित्यब्रवीत् । क्रीडाकाले मुहूर्तं वामुहूर्ता धर्मथापिवा । एकादशीति संकल्प्य व्रतं यच्छति केशवं । एवं सुचरितं दृष्ट्वा तनयं गालवो मुनिः । अष्टच्छद्भिस्मया विष्टः स मालिङ्गयतपोनिधिः । गालव उवाच । भद्रशील महाभाग भद्रशीलोऽसि सुव्रतः । चरितं मंगलयते योगिनामपि दुर्लभं । हरिं पूजां परो नित्यं सर्वभूतहिते रतः । एकादशी व्रतं परो निषिद्धाचारवर्जितः । निर्द्वो निममः शतो हरिभ्या न परायणः । एवं मे तादृशी बुद्धिः कथं जाता भक्तस्य ते । विनापि महतां सेवां हरिभक्तिर्हृदुलभा । स्वभावतो ज न स्यात्स्यत्राविद्या कामकर्मसु । प्रवर्तते न त्वत्सकथे लौकिकी कृतिः । सत्संगेऽपि मनुष्याणां पूर्वपुण्यातिरेकतः जायते भगवद्भक्तिस्तदहं विस्मयं गतः । पृच्छामि प्रीतिमापन्नस्तद्भवान्वक्तुमर्हति । सनक उवाच । भद्रशी लौमुनि श्रेष्ठः । पित्रं वं सुविकल्पितः । जातिस्मरः सुचिन्तासाहसः । प्रहसिताननः स्वानुभूतं यथा वृत्तं सर्वपित्रेभ्यो वेदयति । भद्रशील उवाच । शृणु तांतां मुने श्रेष्ठं भूतं मया पुरा । जातिस्मरत्वाज्जानामि मे न परिभाषितः । एतच्छ्रु

त्वामहोभागो गालवो विस्मयान्वितः । उवाच प्रीतिमापन्नो भद्रशालिं महामतिं । गालव उवाच । कस्त्वं पूर्वमहोभाग
 किमुक्तं च येन ते । कस्य वा केन वा हेतोस्तत्सर्वं कुमहसि । भद्रशालि उवाच । अहमासं पुरा तां तारां जासोम कुलो
 द्रवः । धर्मकीर्तिरिति स्यात्तोदात्रेयेण शासितः । नववर्षसहस्राणि महीं कृत्स्नामपालयम् । अधर्माश्च तथा धर्मो
 मया तु वहवः कृताः । ततः श्रिया प्रमत्तो हं बहुधर्ममकारिणम् । पाखंडजनसंसर्गात्पाखंडचरितो भवं पुरा जितानि
 पुण्यनिमया तु सुबहून् यपि । पाखंडे बोधितो हं तु वेदमार्गं समुज्झितं । मखाश्च सर्वे विध्वस्ताः कूटयुक्तिविदामया । अध
 मे निरतं मां तु दृष्ट्वा तद्देशजाः प्रजाः । विरक्ता दुःखिता भूत्वा मावमन्यत सर्वशः । मृगयाभिरतो भूत्वा ह्येकदा प्रावि
 श्वनं । सैन्यो हं वेन तत्र हत्वा बहुविधान् मृगान् । क्षुत्तृप्परिवृतः श्रांतो रेवातीरमुपगमं । रेवस्तीक्ष्णा तपक्कांतो
 रेवायास्तान्माचरं । अदृष्टसैन्य एकाकी पीड्यमानः क्षुधाभृशं । समंतास्तत्र ये केचिज्जनास्ततीरयासिनः । एकाद
 शत्रितपरां वया दृष्टानि शानुखे । निराहारश्च तत्राहमेकाकी तज्जनैः सह । जागरंकृत्वांश्चापि सेनया सहितो निशि
 अध्वश्च मपरिश्रांतः क्षुत्पिपासां प्रपीडितः । तत्रैव जागरंते हं तावत्पंचत्वमागतः । ततो यमभटवद्बो महोदंष्ट्राभयं
 करः । शनैकं क्लेशमापन्नः । प्रापितो हं यमांतिकं । दंष्ट्राकरालवदनमपश्यं यममूर्जितं । अथ कालश्चित्रगु
 त्ममाहुयेदमभापत । अस्यां शिक्षाविधानं च यथावद्वदंपठितं । एवमुक्ताश्चित्रगुप्तो धर्मराजेन सत्तमः । चिरं वि
 चारयामास पुनश्च दमभापत । असौ पां परतः सत्यं । तथापि शृणु धर्मप । एकादश्यां । निराहारः । संवैपापैः
 प्रमुच्यते । एष रेवा तटे स्थेन निराहारो रेवोदने । जागरंचोपवासं च कृत्यानि रूपापतांगतः । यानि कानि च पां
 पानि कृतानि सुबहून् यपि । तानि सर्वाणि नष्टानि ह्युपवासप्रभावतः । एवमुक्तो धर्मराजश्चित्रगुप्तेन धीमता ननामदं ।
 उवदूभो ममांश्रे तात कं पितः । पूजयामांसां तात भक्तिभावेन धर्मराट् । ततश्च स्वभटान् सर्वान्समाहुयेदमव्रवीत् ।

धर्मराज उवाच - शृणु ध्वमं द्वचोदूताहितवदध्याम्यनृतमम् ॥ धर्ममार्गरतान्मर्त्यानानयध्वममातिकं । ये विष्णुभ
 क्तिनिरताः भवन्ति ॥ कृतज्ञा एकादशीव्रतपरविनितोद्विग्राश्च ॥ नारायणाच्युतहरे शरणप्रवेति । नाम्नावदंतिसत
 त किल तांस्त्यजध्वं - नारायणाच्युतजनाईनकृष्णविष्णोपदेशपद्मजपितः शिवशंकरेति ॥ नित्यं वदंत्यखिललोक
 हिताः प्रशांता दूराद्भटारस्त्यजततान्ममैपशिक्षाः ॥ नारायणार्चनकृतान्दहरिभक्तिभाजः स्वाचारमार्गेनिरतान्गुरुसे
 वकाश्च ॥ नित्यान्नदाननिरताश्च सुदीपपालान्दूतास्त्यजध्वमनिशहरिनामसक्तान् ॥ पाषडसंगरहिता निध्वजभ
 किनिष्ठान्सत्संगलोलुपनराश्च तथातिथेयान् ॥ शोभारौचसमवुद्धिमतस्तथैव दूतास्त्यजध्वमुपकारपरंजनानां
 येवर्जिताहरिकथामृतसेवनेन नारायणस्मृतिपरायणमानसैश्च ॥ विप्रैर्द्रोणजलसेवनतोपकृष्टास्तान्पापिनो मम
 भटायुहमानयध्वम् ॥ ये मातृतातपरितर्जनशीलिनश्च कर्भद्विपोहितजनाहितकर्मणश्च ॥ देवस्वलोभनिरतान्
 जननाशकर्तृन्तानानयध्वमपरांश्वममाद्यदूताः ॥ एकादशीव्रतपराङ्मुखं मुग्रशीलं लोकपापदानिरतं परनिदकं च
 ग्रामस्थनाशनपरंपरैर्युक्तं दूताः समानयता विप्रधनेषु लुब्धं ॥ ये विष्णुभक्तिविमुखा प्रणमन्ति नैव नारायणाहि शरणां
 गतपालकं च ॥ विष्णालयं च नाहियांति नराः सुमुखस्तानानयध्वमंतिपापपरां प्रसह्य ॥ एवं श्रुतं मया तत्र यमेन परि
 भाषितं मया नुतापदग्धेन स्मृतं तत्कर्म निदिष्टं ॥ असत्कर्म नुतापेन सद्धर्मश्रवणेन च ॥ तवैव सर्वपापानि निःशेषानि गतां
 निभे पापशेषाद्विनिर्मुक्तं हरिसारूप्यतांगतं ॥ सहस्रसूर्यसंकाशं शंभुप्रणामयमश्च मां ॥ एवदृष्ट्वा विस्मितास्ते यमदूताभ्यो
 लकटाः ॥ विश्वासं परमं चक्रुर्मेनयारिभाषिते ॥ ततः सपूज्यमां कालो विमानशतसंकुलः ॥ सद्यः संप्रेषयामास ताद्विष्णो
 परमंपदं ॥ विमानकोटिभिः सार्धं सर्वभोगसमन्वितैः ॥ कर्मणा तेन विप्रैर्विष्णुलोकं मयोपितं ॥ कल्पकोटि सहस्राणि
 कल्पकोटिशतानि च ॥ स्थिता विष्णुपदं पश्यन्ति द्रिद्रलोकमुपागतः ॥ तत्रापि सर्वभोगाढ्य सर्वदेवनमस्कृतः ॥ तावत्कालं

दिविस्थित्वा ततो भूमिमुपागतः अत्रापि विष्णुभक्तानां जातो ह भवतां कुले जातिस्मरत्वा ज्ञानामिस्सर्वमेतन्मनी
 श्वरं तस्माद्विष्णुर्वनोदोगं करोमि सह बालकैः एकादशीव्रतमिदमितिन ज्ञातवाप्सुरा जातिस्मृतिप्रभावेन त
 दज्ञातं सांप्रतमया अवशेनापियत्कर्मकृतं तस्य फलं त्विदं एकादशीव्रतं भक्त्या कुर्वतां मुत प्रभो तस्माच्चरिष्ये
 विप्रेन्द्रशुभमेकादशीव्रतं विष्णुपूजां चाहरहः परमस्थानकांक्षया एकादशीव्रतं ये तु कुर्वन्ति श्रद्धयानराः ते यांति
 विष्णुभवनं परमानन्ददायकं एवं पुत्रवचः श्रुत्वा स तुष्टो गालवो मुनिः अवाप परमां तुष्टिम न सा चातिहासितः मज्जन्म
 सफलजातमदंशः पावनीकृतः यतस्त्वमदृहे जातो विष्णुभक्तिपरायणः इति संतुष्टचित्तस्तु तस्य पुत्रस्य कर्मणा
 हरिपूजाविधानचयथावत्समबोधयंत इत्येतन्मुनिश्चेष्टयथावत्कथितं मया सकोचविस्तराभ्यां च किमन्यच्छ्रे
 तुमिच्छामि ॥ इति नारदीयपुराणे एकादशीव्रतमाहात्म्यम् ॥ अथ त्रिस्वशैकादशीमाहात्म्यम् पद्मप
 राणे नारद उवाच त्रिस्वशाख्यव्रतं ब्रूहि सर्वेश्वरविशेषतः यच्छ्रुत्वा मुच्यते लोके कर्मबन्धनतः क्षणात् श्रीम
 हादेवदवाच सर्वपापौघशमनमहादुःखविनाशनं शृणुकृष्णावतारत्वं त्रिस्वशाख्यमहाव्रतं कामदं स स्पृहानां तु
 निस्पृहानां तु मोक्षदं त्रिस्वशाख्यं व्रतं विभ्रशृणुष्व गदंतो मम प्रत्यक्षमर्गचित्तस्तेन काले काले च केशवः त्रिस्वशां कीर्त्ति
 तानित्ययः करोति महामुने न पुनश्चरणैर्दृष्टिर्गैः सर्वपापक्षयो भवेत् त्रिस्वशानाममात्रेण क्षीयेते पापसंचयः न ना
 गर्भनपुराणाद्यैर्नैव स्वस्तीर्थकादिभिः बहुभिर्व्रतसंगैस्तु पूजितैस्त्रिदशैरपि मोक्षो भवति विप्रेन्द्र त्रिस्वशानं कृता
 यदि मोक्षार्थदेवे देवेन सृष्टवैष्णवादिभिः द्विजानां दुःखदं सांख्यं कलिकाले विशेषतः अनिग्रहाच्चोद्विग्याणां
 स्थिरत्वं मानसेना हि विपर्ययेषु प्रयुक्तानां प्राणधारणवर्त्तिनां कामभोगप्रसक्तानां त्रिस्वशामोक्षदायिनी मया
 चैव पुरा प्राक्ता चतुर्वक्त्रस्य सागर-क्षारो देप्रणतानां तु कथं मयानां तु चंक्रिणा त्रिस्वशां ये प्रकुर्वन्ति विपर्ययेरपि निजिताः

तेषामपि मया दत्तं मोक्षसांख्यविवर्जितम् । 'कुरुष्व त्वं मुनि श्रेष्ठ त्रिस्पृशा मोक्षदायिनी' बहुभिर्मुनिसंघैश्च कृतं यं
 चर्महामुने । 'कार्तिकेशु कृपयन्तु त्रिस्पृशा जायते यदि' सोमेन सोमजेनापि हत्याकोटिर्विनाशिनी - यस्याऽप्येषां
 कृत्वा हन्त्यायुक्तो महेश्वरः । 'हन्तां ब्रह्मकपालं तु तत्क्षणात्पतितभुवि कलिकल्मषपापैर्धैर्मुक्तो देवी त्रिमार्गगा' उप
 दर्शान्माधवस्य त्रिस्पृशासंमुपोषणात् विलययानि विप्रैर्द्रुपापेष्वन्यपुका कथा जीवोपदेशाच्छक्रस्य हत्यानमु
 चि संभवा विनष्टा मुनिमुख्येन्द्रा त्रिस्पृशासंमुपोषणात् न प्रयोगेन का इयां तु गोमत्यां कृष्णसन्निधौ मोक्षो भवति
 विप्रैर्द्रा त्रिस्पृशायादिनरुताः मरणाच्च प्रयोगे तु मुक्तिः का इयं तैथ्यतु । 'स्नानमत्रेण गोमत्यां मुक्तिर्भवति शाश्वती
 गृहं पि जायते मुक्तिस्त्रिस्पृशासंमुपोषणात् विपयैर्वर्तमानस्य कामभोगान्वितस्य च' निवृत्तविषयस्यापि मुक्तिसांख्ये
 न दुर्लभा तस्मात्कुरुष्व विप्रैर्द्रा त्रिस्पृशा मोक्षदायिनीम् ॥ नारद उवाच ॥ कीदृशं तन्मुनि श्रेष्ठ त्रिस्पृशासंयं महा
 व्रतं मुक्तिदं यद्द्विजातीनां त्वया श्रोतं ममाधुना ॥ महादेव उवाच ॥ जाह्नव्येऽग्रे पुरा विप्र त्रिस्पृशा माधवेन तु प्राची
 सरस्वती तीरे किथिता त्वनुकंपया ॥ जाह्नव्युवाच ॥ कलिकल्मषपापैर्धैर्ब्रह्महत्यायुतैरपि कलिकाले हपीकेशस्ना
 नं कुर्वति मज्जले तेषां पापशतैर्धैर्महकलुषीकृतं कथं यास्यति मे देव पातकगण्डध्वज प्राचीमाधव उवाच क
 थयां भिनसं देहो मायु त्रिरोदनं कुरु श्रीमत्स्थलं च मे स्थानं प्राचीं देवी ममाग्रतः वहते ब्रह्मतनया दृष्ट्वा मे च सुरेश्वरि
 स्नानं कुरुष्वानि त्वत्वं तत्र प्रभुतां भविष्यसि यत्र ब्रह्ममुता प्राची तत्राह नान्न संशयः । तीर्थकोटि शतैर्युक्तः सुरैः सह व
 साम्यं हं पवित्रं मास्त्रियं स्थानं हत्याकोटिर्विनाशनं संतुष्टेन मया दत्तं च स्मात्प्राणाधिकासिमे तत्र न श्यति पापा
 नियत्र प्राची सरस्वती । 'विशं पतौ ममाग्रे तु कलिकाले तु जान्हवि तीर्थकोटि सहस्राणि नित्यं तिष्ठति जान्हवि प्राची
 सरस्वती तीर्य सर्वदेवमंज्ञया' ब्रह्मावध्यात्सुरापानात् गोविधा ब्रूपलीवधात् ब्रह्मदेवस्वहरणान्मातापित्रोरपूज

नान् चक्रैर्वदुद्रोहादभक्षस्यभक्षणात् 'सर्वपापस्य करणात्प्राचीब्रह्मसुतामुने व्यपोहयतिपापानिसकृत्स्ना
 नेमाग्रतः कुरुत्तानंसुरश्रेष्ठेविपापत्वंविष्यसि जान्हव्युवाच 'नाहशक्रोमिदेवेशंआगंतुंनित्यमेवहि कथंन
 श्यतिपापानिकथयस्वैहमाधव' प्राचीमाधवउवाच नशक्रोपियदागंतुंनित्यमेवहि तदान्यत्संप्रवक्ष्यामि
 यस्मान्मत्पादसभवा 'सरस्वत्यधिकायाचतर्थिकोटिशताधिका मखकोट्यधिकाचापित्रिस्पृशाक्रियतांशुभे यस्मिन्मासेसमायातिसि
 जपहोमाधिकायावञ्चतुर्वर्गफलप्रदा साख्ययोगापिसायाचत्रिस्पृशाक्रियतांशुभे यस्मिन्मासेसमायातिसि
 तावार्यदिवासिता 'कर्णव्यासासरिच्छ्रेष्ठेकृतेपापात्प्रमुच्यते जान्हव्युवाच कीदृशीत्रिस्पृशादेवमाख्याहिसु
 माधव ईदृशीमहिमायस्यत्वयाप्रोक्ताममाधुना दशम्येकादशभिद्रादिनैकस्मिन्यदाभवेत् त्रिस्पृशाभावये
 द्वेवअन्यथावदसिप्रभो प्राचीमाधवउवाच आसुरीत्रिस्पृशादेवियात्वयापरिकीर्तिता वर्जनीयाप्रयत्नेनयथा
 नारीरजस्वला 'यथारजस्वलासंगोदूषितोज्ञानवर्तिनां तथेवदशमीपुक्तंमहिंनदूषितनृणां हत्यायुतशतं
 हतित्रिस्पृशासमुपोषिता 'एकादशीद्वादशीचरात्रिशेषत्रयोदशी त्रिस्पृशासातुविज्ञयादशमिसयुतानहि
 कृत्वापापप्रमुच्येतत्रार्यश्रितैः कृतेनर 'दशमीवैधजंजदोपनलभामिसुरापगे ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 भुक्तंहालाहलतेनस्वविष्टाभक्षणकृत दशमीमिश्रितेनकृतमेकादशीव्रत इतिमत्त्वानकर्तव्यमहिंनदशमीयुत
 जन्मकोटिकृतंपुण्यंसंतानंयातिसंक्षयं पातयेत्स्यकुलान्स्वर्गोत्प्रापयेद्रौरवादिपुण्डहंशोधयित्वातुर्कतव्यो मम-
 वासरः वृषोत्प्राज्यैविनावौवान्श्रवणादिपुसयुतः जन्मपुण्यक्षयंयातिएकादश्युपवासिनां सवृद्धौतुविशेषे-
 णसंदेहेसमुपस्थिते ममाज्ञयाचकर्तव्याद्वादशीवल्लभामम-जान्हव्युवाच करिष्येहंजगन्नाथत्रिस्पृशांवचना
 तव सर्वपापविनिर्मुक्तंविष्यामितवाज्ञया-श्रीभगवानुवाच-स्वस्थानंगच्छभद्रतेमाभी कार्याकदाचन' तव

देविसरिच्छेष्टेनपापं सक्रमिष्यति स्नात्वासरस्वतीतीयेथर्चयित्वातुमाधवं । प्रणमंतिजगन्नाथं प्रयांतिपरमार्गांति
 जान्हव्युवाच विधानमेवब्रह्मन्सर्वयेनकरोम्यहं प्रसादयामिदेवेशं परमानन्ददायिन श्रीभगवानुवाच दा
 मोदरोहैममयः कार्यविचिन्तानुसारतः पात्रं तावमयं कार्यं तैलैस्तुपरिपुरितः सजलनुष्ठुभ्रं पंचरत्नसमन्वित
 वेष्टितपुष्पमालाभिः कर्पूरागुरुवासितं न्यसेद्दामोदरपश्चात्स्नापयित्वाविलेप्यच परिधानततः कार्यपुराणसमु-
 दीरितं - पुणैः कालोद्भवैः शुभैस्तुलसिपत्रकोमलैः छत्रं तु विष्णवे दद्यात्पादुकेन वसयुते नैवेद्यानि मनोज्ञानि फ-
 लानि सुबहून् यपि उपवीतं तु तात व्यं सोरारीयं दृढनवं वैष्णवं दापयेद्दंडस्वरूपं सोन्नतं शुभं दामोदराय वै पादौ
 जानुनीमाधवाय च गुह्यं कामप्रदायेति कटिं वामनमूर्धये हृदये ज्ञानगम्याय कंठं वैकुण्ठगामिने । सहस्रबाहवे बा
 ह्वक्षुपीयोगरूपिणे संपूज्य विधिवद्भक्त्या दद्यादर्ध्यं विधानतः शुभेण नारिकेलेन शंखोपरि स्थितेन च सूत्रेण
 वेष्टितेनैव हस्तयोरुभयोरपि स्मृतो हरसि पापा निर्यादिति त्यजनादं न दुःखं प्रदुर्निमित्तानि मनसा दुर्विचिंतनं न
 रंकृतं भयं देवभयदुर्गति संभवं भयमस्मान्महादेव ऐहिकं पारलौकिकं । तेन देवेश मार्गदृष्टाणार्धं न मोस्तुते स
 दाभक्तिर्मेवामास्तु दामोदरतवोपरि धूपं दीपं च नैवेद्यं कुर्व्यान्नीराजनंतत शिरोपरि मुनिश्रेष्ठश्चाभये द्वारं जहरे ;
 कृत्वा विधानमेतद्विपूजयेत्स्वगुरुंततः दद्याद्ब्रह्माणि शुभ्राणि सोणीपंचैव कंचुकं उपानहौ च छत्रं च मुद्रिकांचकमं
 डलं । भाजनचैव धान्यं च सप्तधान्यं सदाक्षिणं - ततः संपूज्य देवं शं कुर्व्याज्जागरणं हरेः । गीतं नृत्यं समायुक्तमुपचार-
 समन्वितं निशांतं देवदेवेश दत्त्वा चार्ध्यं विधानतः भूभिः कृत्वा दिकुर्व्या दुर्जीयाद्ब्राह्मणैः सह अनेन विधिना ब्रह्म
 न्त्रिस्त्रिंशत्संभवं व्रतं य करोति नरो भक्त्या शृणुवद्भ्यामितत्फलं गंगावगाहने ब्रह्मन्वाराणस्यांच यत्फलं मन्वं
 तरसहस्रैस्तु त्रिस्त्रिंशत्करणे हितं प्राचीयामुनस्त्वेनैव वर्षकोटिपुण्यत्फलं तत्फलं समवाप्नोति त्रिस्त्रिंशत् व्रतकृत् नरः

यत्फलं तु कुक्षे त्रे मयं ग्रहणकोटिभिः ॥ हेमभारशतैर्दत्तैस्त्रिस्त्रिंशत्कारणेन तत् ॥ पापकोटिसहस्राणि हत्वा कोटिश-
तानि च ॥ एकै नैवोपासेन प्रदहेत् त्रिस्त्रिंशत्कोटौ त्रिस्त्रिंशदायात्र तत्प्रयत्नश्रुतीनां गतिप्रदं ॥ विनिर्गच्छति विप्रपेमहा-
पांशतानि च ॥ स्वयंकृष्णं न कथितं पाराशर्यं ममाग्रतः ॥ प्रकाशयत्र तं चेदं लिखित्वा वैष्णवे द्वे ॥ पापैर्धैर्येनित-
स्यापितं स्यं मुक्तिर्भविष्यति ॥ पुण्यैरवाप्यते विद्वत्सं वत्सरशतैरपि ॥ त्रिस्त्रिंशदुर्लभालोके प्राप्यते नैव मानवैः ॥ क-
लोचैत् त्रिस्त्रिंशदुर्लभान् कुर्वीत न राधमाः ॥ तेषां विष्णुफलं जन्मजीवितं निष्फलं भवेत् ॥ प्रेतत्वतैः समुत्तीर्णं विना श्राद्धं
विना सुतैः ॥ कृत्या यैस्त्रिस्त्रिंशद्विद्वत्सकृत् प्राप्यं कलौ युगे ॥ इति पाद्मे उचर खंडे उमापाति नारद सवादे त्रिस्त्रिंशदशीत्रि-
तम् ॥ ॥ अथ नित्यैकादशीव्रतं भविष्योचरे ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एकादशीव्रतं देव नित्यं वैकाम्यमेव वा ॥ कथं वा क्रि-
यते देवं नित्यं माश्रात्रकीदृशाः ॥ कृत्वा वा किं फलं जंतुः प्राप्नोति पुरुषोत्तम ॥ अकृत्वा वा किमाप्नोति पापं वै मे धूसूदन ॥ ए-
तत्सर्वं समासेन प्रसादाद्ब्रह्महंसि ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अहं ते कथयिष्यामि शृणु पांडुकुलोद्भव ॥ नित्यमेतद्व्रतं नाम क-
र्तव्यं सर्ववर्णिकं ॥ सर्वश्रमाणां सामान्यं सर्वधर्मेष्वनुत्तमं ॥ एकंदशीव्रतं परं नास्ति पुण्यतमं भुवि ॥ अपि पापसह-
स्राणि कुर्वन्नापि संदानरः ॥ एकादशीतिथिं सम्यगुपाप्य स सुखी भवेत् ॥ रंतीह पुराणा निश्चुतयः स्मृतिभिः ॥ सह-
न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं संप्राप्ते हरिवासरे ॥ भीतानां यमदूतैः भ्यः छिधिभिर्धीति जल्पनात् ॥ न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं सं-
प्राप्ते हरिवासरे ॥ वाल्याच्चेकृतं पापौघं दग्धुं संयतचेतसा ॥ न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं संप्राप्ते हरिवासरे ॥ दुर्गमार्गं हि-
यं स्वर्गं जिगीयते हितैरैः ॥ न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं संप्राप्ते हरिवासरे ॥ एकादश्यां न भोक्तव्यं पक्षयोः अथोरपि ॥ भु-
क्तेर्गोमांसं पक्षस्य पापमाप्नोति मानवः ॥ शुक्लावायवि वा कृष्णां समुपाप्य सुखी भवेत् ॥ भुजेत्सुरापानसमं पापमाप्नो-
ति मानवः ॥ यथाशुक्ला तथा कृष्णा यथा कृष्णां तथा रंती ॥ विभेदं मनयोः कुर्वन् विष्टायां जायते कामिः ॥ यथा गोतिलवि-

प्राणां कृष्णत्वं नैव दूषणं तथैवैकादशो राजन्नुपज्यापक्षयोर्द्वयोः । उभयोः पक्षयोरान्नैकादश्याद्विजन्मवान् यो
 भुंकेतरुजन्मासौ प्रेत्य च डालतां ब्रजेत् ब्रह्मचरिगृहस्थो वावानप्रस्थो वा वायतिः । 'एकादश्यां तु भुजानो भुंक्ते गोमां
 समेव हि' ब्रह्मस्य सूरपस्य स्तेयिनो गुरुतल्पिनः सर्वेषां निष्कृतिः प्रोक्त नैकादशयन्नभोजिनः विष्णुरहस्य
 पि 'यदाच्छेद्विष्णुसायुज्यां श्रियसंपदमात्मनः' एकादश्यां भुंजीत पक्षयोः रुभयोरपि । यानि कानि च पापानि
 ब्रह्महत्यासमानि च अन्नमाश्रित्य तिष्ठति संप्राप्ते हरिवासरे । 'तानि सर्वाण्युपाश्नाति भुंजानो हरिवासरे' नेह शं
 पावनं लोकैरणाभिहविद्यते यादृश पद्मनाभस्य दिनं पातकहानिदं । 'अश्वमेधसहस्राणि वाजिपेयशतानि च
 एकादश्युपवासस्य नार्हति षोडशैः कलां एकादशेन्द्रियैः पापं यत्कृतं भवति क्वचित्' एकादश्युपवासेन तत्सर्वं विल
 यं ब्रजेत् एकादशी स मर्कित्वा पत्राणान विद्यते स्वर्गमोक्षप्रदा ह्येव पाराज्यपुत्रप्रदा यिनी । 'सुकलत्रप्रदा ह्ये
 वाशरिरोरग्यदायिनी न गंगायमुनाभूपनकाशो न च पुष्करं' न चापि कैरवक्षेत्रनरेवानच देविका यमुना चं
 ब्रभागाचतुल्या हरिदिने न तु अनायासेन राजेंद्रप्राप्य तैवैषणवपदं चित्तमणि समाह्वयः पक्ष्यस्यानिधेः समा
 कल्पपादपतुल्या थवेदवा दोपमा तथा नारदीये मांघातारं प्रति वशिष्ठोक्तम् 'एकादशीं समित्येन वह्निना पातकैर्धनं
 भस्मतां याति राजेंद्रप्राप्य तैवैषणवपदं तत्रैव ब्रह्माणं प्रति यमोक्तम्' एकादश्युपवासीयः समां त्यक्त्वा हरिं ब्रजेत्
 कुलत्रपंसंभूधृत्य आत्मना सह पद्मजं तत्रैव मोहिनीं प्रति यमोक्तम् 'एकया ह्यपि वामोरुकादश्या सुचौर्णयाः ह
 त्यायुतविनश्येत् सर्वयज्ञफलं लेभेत् अत्रायं शास्त्रार्थः । 'एकादश्यां भुंजीत पक्षयोः रुभयोरपीति भोजननिषेध
 रूपविधिश्च व्रणात् 'तथा चैकादशीमुपवेसेदित्युपवासविधिश्च व्रणाच्च । 'एकादश्यामुपवासो विधीयते स चाहोरात्र
 व्याप्य भोजनाभावे दोषाभावाविशिष्टः । 'स चोपावृत्तस्तु दोषेभ्य इत्यादि परिभाषितः । 'तस्य चाकरणे निदाश्रव

एतत् करणाच्चजीवितपुत्रफलकामाद्यधिकारिकः । तत्र च । संक्रांत्यामुपवासं च कृष्णेकादशिवासरे । चंद्रसू-
 र्यग्रहे च वनकुर्त्यात्पुत्रवान्गृही । इंदुक्षये कसंक्रांतादेकादश्यासिते तरे । उपवासनकुर्वीत यदीच्छेत्संतिष्ठुव-
 संक्रांत्यामुपवासेन पारणेन युधिष्ठिर एकादश्यांतु कृष्णाय ज्येष्ठपुत्रो विनश्यति । इत्यादि स्मृत्या पुत्रवतां गृह-
 स्थानां कृष्णेकादश्युपवासो निषिध्यते । तथा च शयनीवोधिनीमध्ये धाकृष्णेकादशी भवेत् । सैवोपोष्या गृह-
 स्थेन नान्या कृष्णा कदाचनेत्यादि भविष्येत्तरवचने नान्यासामष्टकृष्णेकादशीनां गृहस्थमात्रप्रतिनिधेः सिद्ध-
 हरिशयनाल्लिगितादिविष्णुवचनेनापुत्रगृहस्थानां तत्फलकामनोदये च तस्युहरिशयनाल्लिगितासुकृष्णासु-
 अधिकारइति निर्गलितं अतएव एकादश्यां न भुजितपक्षयो रभयोरपि वनस्थययतिर्धर्मो यं शुक्लमेव सदा गृहातिवि-
 ण्णधर्मवाक्यात् शुक्ले गृहस्थानां नित्या तत्रैव यानि कानि च पापानि त्यादयोऽर्थवादाः शतशः संत्येयं अथ काम्यान् ये-
 कादशीव्रतानि तत्र नरसिंहपुराणे एकादश्यां नरश्रेष्ठ उपवासो विधीयते नरसिंहं समभ्यर्च्य सर्वपापैः प्रमुच्यते
 सर्वपापैः प्रमुच्यते इत्यर्थवादान्मुक्तिरभिधीयते श्रीभगवद्वाक्यं मच्छयने मदुत्थाने मत्पार्श्वपरिवर्तनं पयोमूलं फ-
 लाहारीहृदि शल्यममर्पति तस्मादवश्यमत्रोपोषणविधातव्यमिति वाक्यार्थः ब्रह्मपुराणे एकादश्यामुभेपक्षे
 निराहारः समाहितः स्नात्वा सम्यग्विधानेन धौतवासाजितेन्द्रियः स्तोत्रैर्नानाविधैर्दिव्यैर्गतेर्विधैर्मनोह-
 रैः दंडत्राणि पतैश्च जयशब्दैस्तथोत्तमैः एवं संपूज्य विधिवद्वात्राकृत्वा प्राजारं कथया गीतकान्विष्णोर्गायतो द्वि-
 ष्णुतत्पराः नारदीये मांधातारं प्रतिवासिष्ठः एकादशीसमूथेन वन्दिना पातकैर्धनं भस्मतां याति राजेंद्र प्रा-
 प्य ते हरि मदि रं रात्रौ जागरं कृत्वा समुपोष्य हरेर्दिनं दशैव मातृके पक्षे दशैव पितृपक्षके । त्रिधा याद-
 शपक्षे च पुरुषाद्भूरेन्नरः आत्मना सह राजेंद्र नयते वैष्णवं पदं तेदं द्वाहवो नित्यं नित्यनागारिवाहनाः स्रग्विवन्तः

पतवासाश्च प्रयाति हरिर्मदिर ॥ वाराहपुराणे ॥ एकादश्यां निराहारो भुक्ते द्वादशीदिने ॥ शुक्लावायुद्विवारु
 णात्तद्व्रतवर्णवमहत् ॥ एतद्विद्वन्मुखोराणि हंति पापानि पार्थिव ॥ अत्र द्वादश भोजनं श्रवणात् ॥ द्वादशी पारणपथ्येन
 मितव्रतं ॥ तत्रैव भविष्यपुराणे ॥ पारणत्रयोदश्यां ॥ यः करोति नाराधनं ॥ द्वादश द्वादशीं हंति नात्र कार्थ्या वि
 चारणा ॥ स्कंदपुराणे ॥ यद्वा भवेदतीवाधो द्वादशी पारणादिने ॥ प्रातरवतं दानं कुर्यात्कर्ममाध्याह्निकं च यत् ॥ देव
 लोपि ॥ सकटेनियमानि तु पारणतु भवेत्कथं ॥ आदिस्तु पारणं कुर्यात्पुनर्भोजनं दोषभाक् ॥ पारणायो ग्यद्वादश्यलाभे
 वायुपुराणे ॥ कलाप्येकादशी यत्र प्रतो द्वादशी न चेत् ॥ पुण्यं कर्तुं शतस्योक्तं त्रयोदश्यां तु पारणं ॥ अत्र कानि चि
 न्नियमानि ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ कास्यमांससुराक्षो द्रोभो भवितुं भक्षणं ॥ व्यायामं च विवासां च देवास्वप्नमंथानं ॥ शि
 लापिष्ठमसूरचद्वादशे तानि वैष्णवाः ॥ द्वादश्यां वैजयेन्नित्यं ॥ सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ पुनर्भोजनं मध्यानं भारमा
 यामभ्युषं ॥ उपवासफलं हन्याद्विवादिनां च पंचमी ॥ बृहस्पतिरपि ॥ दिवा निद्रा परान्नं च पुनर्भोजनं मधुने ॥ क्षौद्रं
 कास्यामि पतल द्वादश्यामठवजयत् ॥ एकादश्यां श्राद्धे सति श्राद्धशेषभोजनं प्रतपतिरंगं ॥ तदंथा ॥ श्राद्धं कृत्वा
 तयो मोहाभ्रमुक्ते यकदाचनं ॥ अकृतं तद्वच्यं द्वादपि तृहा चोपजायते ॥ तन्मते पितृद्वारां विनैव श्राद्धे सिद्धिरनन्यगतिकत्वा
 तदाजिघ्रसिदति संप्रदायविदः ॥ उपवासोचयानित्यः ॥ श्राद्धेनैमित्तिकं भवेत् ॥ उपवासं तदा कुर्यादाजिघ्रसिदसि
 वितमिति ॥ वाराहपुराणवचनात् ॥ उपवासो शकौ ॥ एकभक्तेन केन तथैवाचार्यचितेन च ॥ उपवासं न भक्षयेत् ॥ नैव द्वादशीको
 भवेदिति ॥ व्रतस्य निस्ततापदनं ॥ अत्राप्यशकौ प्रतिनिधयः ॥ अंसां मध्यं शरीरस्य व्रते च संमुपस्थिते ॥ कारयेद्दमं
 पत्नी वा पुत्रवा विनयान्वितं ॥ आतरभगिनी शिष्यब्राह्मणदक्षिणादिभिः ॥ उपवासोऽत्र तर्थाजपहोमादिकं च यत् ॥ वि
 त्रेः ॥ संपादितयस्य संपन्नतस्य तत्फलमिति ॥ काम्यव्रतविधिमाह विष्णुः ॥ मार्गशुक्लेकादश्यां समुपोषितो द्वा

दशभिर्गवतवासुदेवमभ्यचयत् पुष्पधूपानुलेपनदीपनवेद्यवेद्विद्वाह्मणतपैर्ब्रतमेतत्संवत्सरं कृत्वा पापेभ्यः पू
 तोभवति यावज्जीवकृत्वा श्वेतद्वीपमवाप्नोति उभयपक्षं द्वादशीष्वेवं संवत्सरं कृत्वा स्वर्गलोकं यावज्जीवं कृत्वा वि
 ण्णलोकं अत्रयद्यपि एकादश्यामुपोषित इत्युक्तं तथापि द्वादशीपूजायाः प्रधानस्यानुरोधात् यत्र द्वादशी द्विदिता
 तत्र पूर्वदिने एकादशी व्यतिरिक्तेनोपवासः कर्तव्यः पूजाहोमादितु वासुदेवपदेनैव श्रुतिवलात् इदं तु प्रतिशुद्धा
 दशीवत्सरं तमेकयावज्जीवमपरं प्रत्युभयद्वादशीवत्सरं तमेकयावज्जीवमपरमिति चतुष्टयं काभ्यचेदं फलश्रवणात्
 श्वेतद्वीपश्च वैष्णवोपभोग्यः क्षीराब्धितीररूपः स च भारतीयनारायणोपास्थानेन प्रपचितः अत्र पूजा च
 उन्नमोभागवते वासुदेवायेत्यनेन नमो तस्मात् स्वाह तिनहोमः कार्यः होमवह्नाहुतयः ब्राह्मणा अपि वहवो
 भोज्याः उभयत्र ब्रह्मवानुरोधात् मत्स्यपुराणे द्वादशद्वादशीर्यस्तु समाप्नोति पोषणैः पुनः गोवत्सकांचनैर्विप्रा
 भोजयेद्व्रक्तितोदप रम्यपदमवाप्नोति विष्णुव्रतमिदं स्मृतं अत्र द्वादशद्वादशी शुक्लाः समाप्येत्यर्थः विष्णुः
 पितृमातृपतिभ्रातृस्वसृगवादिभूजं अष्टार्थमुपोष्यापि स्वयंच फलभागं भवेत् अत्रानुक्तं पउको वायुपुराणे
 उपवासानपेधनकिचिद्विद्वद्व्यप्रकल्पयेत् नदुष्यत्युपवासनुपवासफलं भवेत् तथा प्रोक्तं नक्तं विष्यान्नम
 नोदन्नं वाहविस्तिलाक्षीरमथांबुचाज्यं यत्पच गव्यं यदिव पिवायुः प्रशस्तं मद्योत्तरमुत्तरं च एते पांस
 मूलत्वेऽपि अधिकारिश्रुते तत्रैव ब्रतवैशेषस्तद्विषयत्वं तथैव द्वादशीव्रतस्य विष्णवादीदर्शनात् देवीपुराणे कैशवं
 १ नारायण २ माधव ३ गोविंद ४ विष्णु ५ मधुसूदन ६ विविक्रम ७ वामन ८ हर्षकेश ९
 पद्मनाभ १० वासुदेव ११ दामोदरान्पूजयेत् युधिष्ठिर उवाच परिम्लुचं स्य मांसं स्यं कावा एकादशी भवेत् किं
 नाम कां विधिस्तस्याः कथयस्व जनार्दन श्रीकृष्ण उवाच मलमांसस्य यापुष्याश्रेष्ठं तस्माच्च पद्मिनीः सोपोषिता

प्रयत्नेनपद्मनाभपुरनयेत् ॥ मलमांसमहापुण्याकीर्तिताकल्मषापहा ॥ तस्याःफलकथयितुंनशकश्चतुराननःना
 रदायपुरात्राक्तविधिनत्रितमुत्तमम् ॥ पाद्वन्याःपापराशिभ्रभुक्तिमुक्तिफलप्रदं ॥ श्रुत्वावाक्यंयमुरारस्तुप्रोवाचातिमु
 दान्वितः ॥ युधिष्ठिरोजगन्नाथविधिपत्रच्छधमेवित् ॥ श्रुत्वांरज्ञस्तुवचनंप्रित्युफुल्लान्बुजेक्षणः ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्या
 मिमुनीनामप्यगोचरं ॥ दशमीदिवसेप्राप्तिव्रतारंभोविधीयते ॥ कार्त्तिकमासिमसूराश्चकाण्कोद्रवास्तथा ॥ शाकं
 मधुपरात्रचदशम्यादशवर्जयेत् ॥ हविष्यान्नचभुजातत्रक्षारलवणतथा ॥ भूमिशायीब्रह्मचारीभवेच्चदशमीदिने ए
 कादशीदिनेप्रातः ॥ प्रातरुत्थायसादरं ॥ विधायचमलोत्सर्गनंकुड्याद्विंशतधावनं ॥ गङ्गुपानद्वादशान्कृत्वाशुचिर्भूत्वा
 समाहितः ॥ सूर्योदयेशुभतीर्थस्नानार्थंप्रव्रजेत्सुधीः ॥ गोमयमृत्तिकागृह्यतिलान्दभान्शुचिस्थलात् ॥ चूर्णैरामल
 कभिर्तैविधिनान्स्नानमाचरेत् ॥ उद्धृतासिर्वराहेणकृष्णेनशतबाहुना ॥ मृत्तिकेब्रह्मदत्तासिकाश्येनभिमंत्रिता ॥ त्वं
 मेकुरुपवित्रांगलघ्नानेत्रिशिरोरुहे ॥ हरिपूजनयोग्यमामृत्तिकेकुरुतेनमः ॥ सर्वोपधिसमुत्पन्नगोवादरमधिष्ठितयवि
 त्करणभूमौगणवयंतुगोमयं ॥ ब्राह्मण्यविनसंभूताधावीभुवनपावनी ॥ संस्पृष्टापावयांगमोनिर्मलंकुरुतेनमः ॥ देव
 देवजगन्नाथशंखचक्रगदाधर ॥ देहिद्विष्णोर्ममानुजानवतीर्थावगाहनै ॥ वारुणांश्चजपेन्मंवांस्नानंकुर्याद्विधान
 तः ॥ गंगादितोर्थसंस्मृत्ययत्रकुञ्जलशये ॥ पश्चात्संमार्जेयद्वाविविधिनानृपसत्तम ॥ मुखेष्टेचहृदयेवाहोशिरसि
 चाप्यधः ॥ परिधायसुखंवासोशुक्लंशुचिह्यखंडितं ॥ ततःकुड्याद्धरेःपूजामहापापंविनश्यति ॥ संध्यामुपास्यविधिना
 तपयित्वापितृन्सुरान् ॥ हरेर्मंदिरमागम्यपूजयेत्कमलापतिं ॥ स्वर्णमापकृतदेवराधिकासहितंहरिः ॥ पार्वत्यास
 हितंदेवपूजयेद्विधिपूर्वकं ॥ कुभोपरिन्यसेद्देवंताम्रपात्रेथममये ॥ दिव्यवस्त्रसमायुक्तेद्विगंधानुवासिते ॥ तस्यो
 परिन्यसेत्पावताम्रौप्यहिण्ययं ॥ तस्मिन्संस्थापयेद्देवंविधित्तापूजयेरातः ॥ संस्नाप्यसलिलैःश्रेष्ठैर्गंधपूपादिवा

सिन्धुः ॥ वदनागुरुकपूरैः पूजयेद्देवमीश्वरं ॥ नानाकुसुमकस्तूरीकुङ्कुमेनासितांबुजैः ॥ तत्कालजातैः कुसुमैः पूजयेत्पर-
मेश्वरं ॥ नैवेद्यार्चविधिः शक्त्या तथा नाराजनादिभिः धूपैर्दोषैः सकपूरैः पूजयेत्केशवं शिवं नृत्यंगीततदग्रे तु कुर्याद्भक्तिपुरः-
सरं ॥ नालयेत्पितृत्वापान्तास्मिन्नहनिनस्पृशेत् ॥ नाट्यं हि वेदे द्वाक्यं सत्यं तूतं चो वेदेतः ॥ रजस्वलान्पश्येत्तन्निद-
द्राक्ष्यमाणं ॥ पुराणपुरतो विष्णोः शृणुयात्सह वैष्णवैः ॥ निर्जला सा प्रकच्य व्याचाच शुक्लमल्लिङ्गं च जलपानेन वा कुर्या-
दुदग्धाहारैरेणान्यथा ॥ रात्रौ जागरणं कुर्याद्द्वितीयादित्रयं पुतं प्रथमे प्रहरे पूजानां रिके लार्चमुत्तमं ॥ द्वितीये श्रीफले
इव च तृतीये विजयपूरकं श्रुत्य पूजयेद्भूमेर्नरैर्गैश्च विशेषतः ॥ प्रथमे प्रहरे पुण्यमग्निष्टोमस्य जायते ॥ द्वितीये वाजपेयस्य च
तीये हयमेधजं ॥ चतुर्थे राजसूयस्य जाग्रतो जायते फलं ॥ नातः परतरं पुण्यं नातः परतरा मखाः ॥ नातः परतरा विद्यानातः
परतरं तपः ॥ १ ॥ पृथिव्यां या निति र्थानि पुण्यान्या यतनानि च ॥ तत्सत्ता नि च दृष्टानि येन कारिहरे ब्रतम् ॥ एव जागर-
णं कुर्यात्वा त्सूयं दद्यो भवेत् ॥ सूर्योदये शुभ्रतीर्थे गत्वा स्नानं समाचरेत् ॥ स्नात्वा गत्य भवने पूजयेद्देवमीश्वरं ॥ पूर्वो-
दितेन विधिना भोजयेद्वाह्मणं ॥ अल्लुभान् ॥ कुभादिकं च त्सर्वं प्रातिमं केशवस्य च ॥ पूजयित्वा विधानेन ब्राह्मणाय स-
मर्पयेत् ॥ एवं विध्नत यो वै कुरुते भुवि मानवं ॥ स फलं जायते तस्य ब्रतं मुं कि फलप्रदं ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्पटोहं
त्वयानुप ॥ मल्लिङ्गं च संयमां सस्य शुक्लायां विधिमुत्तमम् ॥ पद्मिन्याः प्रीतियुक्तो यः कुरुते ब्रतमुत्तमम् ॥ ब्रतानि तेन ची-
रानि निस्वर्वाणि नृपे नंदन ॥ कृष्णायां मलमांसस्य विधिस्तस्यापि तादृशः ॥ परमासा तु विज्ञेया सर्वपापक्षयकरी ॥ अ-
त्र ते कथं चि पृथग्विधमिदं कथामेकामेव नारं मी ॥ नारदाय पुलस्त्येन विस्तरं निवेदिताम् ॥ कार्त्तवीर्येण कारायां निक्षिप्तं वाक्ष्य-
रावण ॥ विमोचितः पुलस्त्येन याचयित्वा महीपति ॥ तदा श्रयै तदा श्रुत्वा नारदो दिव्यदर्शनः ॥ १ ॥ पप्रच्छ च यथा भि-
स्य पुलस्त्यं मुनिपुंगवं ॥ दर्शानेन विजिताः सर्वदेवाः ॥ सर्वां सर्वाः ॥ कार्त्तवीर्येण विजितः कथं रेण विशारदः ॥ नारदस्य

वचःश्रुत्वा पुलस्त्यो मुनिरब्रवीत् । शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि कार्तवीर्यसमुद्भवम् । पुरा त्रेता युगे राजन् माहिष्मत्याम् ।
 हन्तः हेह यानां कुले जातः कृतवीर्यो महीपति । सहस्रं प्रमदास्तस्य नृपस्य प्राणवह्मभाः । न तासां तनयं किंचित्छे
 भेराज्यधुरधरं यजन्देवान्पितृन्सिद्धान्प्रचिकित्सा महत्तरान् । ते पां वाक्याद्भक्तं कुर्वन् न लब्धस्तनयस्तदा सुतं वि
 ना तदारज्यनसुखाय महीपते । क्षुधितस्य यथा भोगानभवंति सुखप्रदाः । विचार्य विचेदृषति स्तपस्तपस्तपन्मनोदधे
 तपमैव सदा सिद्धिर्जायेत मनसं स्पृशता । इत्युक्त्वा सौ सार्धं श्रीधरं वासाजटाधरः । तपस्तपुगतः सद्योगृहे न्यस्य सु
 मंत्रिणं निर्गतं नृपतिं विदूषय पद्मिनी प्रमदेक्षमा । हरिश्चन्द्रस्य तनया इक्ष्वाकु कुलसंभवा । पतिव्रता प्रियदृष्टा स्त
 पस्तपु कृतोद्यमं भूषणा निपरित्यज्य चरमेकसमाश्रयत । जगाम पतिना सार्धं पर्वते गंधमादने । गत्वा तत्र तप
 स्तेपे वर्षाणामयुतं नृपः । न लभे तनयं राजा ध्यायन्देव गदाधरं । अस्ति स्नायुमयं कांतं दृष्ट्वा सा प्रमदेक्षमा । अनुस
 यां महासाध्वोपप्रच्छ विनयान्विता । भर्तुः प्रतपत सा धिर्वर्षाणां मयुतं गतं । तथापि न प्रसन्नो भूत्केशव कष्टनाशनः ।
 व्रतं मम महाभागे कथय स्वयथा तथं । येन प्रसन्नो भगवान्मम भक्त्यप्राजायते । येन मे जायते पुत्रश्च कर्तव्यो महत्तरः ।
 श्रुत्वा तस्यास्तु वचनं पतिव्रतपरायणा । यं प्रव्रजंतं नृपतिं स्वयं प्रव्राजदीक्षितं । तदा प्रोवाच संतुष्टा पद्मिनी पद्मलोचना
 स्नात्वा मल्लिच्छेषु शुभ्रमासद्वादश संभित । द्वात्रिंशद्दिनैश्च प्रवतिमासः पूर्ण शुभानने । तन्मध्ये द्वादशी युग्मपाक्षिनी
 परमा तथा । उपोष्यात् प्रकर्तव्यं विधिना जागैः समम् । शीघ्रं प्रसन्नो भगवान्भविष्यति सुतप्रदः । इत्युक्त्वा क
 थयत् सर्वमया पूर्वोदितं नृपं । विधिं व्रतस्य विधिवत् प्रसन्ना कर्दमां गजा । श्रुत्वा व्रतं विधिं सैव यथोक्तमनुसूयया चक्रे
 राज्ञी च तत्सर्वं पुत्रप्राप्ति मभीप्सती । एकादश्यां निराहारा सदा जाता च निर्मला जागरेण युतारात्रौ गीतं नृत्यं समन्विता ।
 पूर्णव्रतैश्चैशीघ्रं प्रसन्नः केशवः स्वयं । वभापे गरुडारूढा वरं वरयं शोभने । श्रुत्वा वाक्यं जगद्वातुः स्तुत्वा प्रीत्या शु

चिस्मिता' ययविद्यवरं वृद्धि मम भर्तुर्भूतं हारं । पद्मिन्यास्तद्वचः श्रुत्वा कृष्णः प्रीतः प्रियंवदां । त्वया हंतो पितो भद्रे
 प्रत्युयाच जनार्दनः मल्लिभुवश्च श्रमां सोऽनान्यो मे प्रीतिदायकः । तन्मये कादशीरम्या मम प्रीतिविवर्धना सा त्व
 योपोपिता मुद्ध्य योक्तविधिना शुभे तेन त्वया प्रसन्नो हं कृतोऽस्मि सुभगानने तव भर्तुः प्रदास्यामि वरं यन्मनसेऽपि सत
 इत्युक्तान् पतिं प्राह विष्णुर्विश्वामिनाशनः वरवरयराजैर्द्रयते मनसि काक्षितं । सतोपिता हं प्रियया तव सिद्धिं वि
 कोपया । श्रुत्वा तद्वचनं विष्णोः प्रसन्नो नृपस रामः वत्से सुतमहाबाहु सर्वलोकनमस्कृतम् नन्दैर्वैर्मानैर्नैर्गदैर्दत्तदा
 नवराक्षसैः जेतुं शक्यो जगन्नाथ विना त्वां न धुसूदन इत्युक्तो वाढमि त्युक्ता तत्रैवांतरधीयत । नृपोऽपि सुप्र
 सन्नात्मा हृष्टः पुष्ट प्रियायुतः समायात्स्वपुंरं मन्य नरनारीमनोरमं सपद्मिन्यां सुतं लोभकान्तं वीर्यमहाबल नतेन स
 दृशः काश्चित्त्रिपुलोकैः पुमानवः तस्मात्पराजितः संख्ये रावणो दशकंधरः । नतजेतुं समर्थोऽस्ति त्रिपुलोकैः पुकश्च न
 विना नारायणं देवं चक्रपाणिं गदाधरं नतयो विस्मयः कार्यो रावणस्य पराजये मल्लिभुवच प्रसादेन पद्मिन्याश्चा
 प्युपोषणात् दत्तो देवाधिदेवेन कान्तं वीर्यो महाबलः । इत्युक्ता प्रययौ विप्रः प्रसन्नेनंतरात्मना । श्रीकृष्ण उवाच ॥
 एतत्ते सर्वमाख्यातयच्छो हं त्वयानघ मल्लिभुवचस्य मासस्य शुद्धायाः संभवो महान् ये करिष्यंति मनुजास्ते
 यास्यति हरेः पदं त्वमेवं कुरु राजैर्द्रयदिचष्टमभीप्ससि केशवस्य वचः श्रुत्वा धर्मराजो तिहापितः । चक्रे त्रतं विधाने
 न वंधुभिः परिवारितः ॥ सत उवाच ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातयच्छो हं पुराद्विजः । पुण्यं पवित्रं परम किं भूयः
 श्रोतुमिच्छसि एवं विधये पितृ तं मनुष्याभक्त्या करिष्यंति मल्लिभुवच उपोपिता ये स्तु सुखप्रदा वीयाः शुक्लपक्षे
 भुवि तेऽपि धन्याः । श्रोष्यति ये तस्य वीर्यं समग्रं तिप्यशं भजो मनुजाः प्रशस्ताः । ये वै पृथिव्यं तं कथां स मग्नं तैवैव
 मिप्यति हरेर्निवासं ॥ इति श्री श्रीअधिकशुक्ला एकादशी समाप्ता ॥ ॥ अथ अधिककृष्णा एकादशी कथा ॥ युधिष्ठिर

उवाच ॥ "मल्लिभुवस्यमासस्यकृष्णाकाकथ्यतेविभो॥ किनामकोविधिस्तस्याःकथयेत्स्वर्गपते॥" श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ परमेतिसमाख्यातापवित्रापापहारका ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदानदृष्टांस्त्रीणां चापियुधिष्ठिर ॥ पूर्वोक्तविधिना
 कार्यायांकृष्णैकादशीजनैः पूजयेत्परयाभक्त्यानाम्नादवेनरोचमं ॥ अत्रोक्तथयिष्यामि कथामेताम्नोरमां कां
 पिल्पनगरेजातामुनीनामथतःश्रुताः ॥ आसीद्विजवरःकश्चित्सुमेधानामधार्मिकः ॥ तस्यपत्नीपवित्राख्यापातिव्र
 त्यपरायणा ॥ कर्मणांकेनचिद्विप्रोदधानान्यविवाजितः ॥ नृकापिलभतेभिक्षायाचन्नपिपरान्वहून् ॥ नभोज्यलभ
 तेतादृङ्गनवस्त्रनैवमंडनं ॥ रूपयौवनमार्धयनारीशुश्रूष्यतेपतिः ॥ अतिथिपूजयेत्कापितदासाक्षुधिताग्नेह ॥ इष्टये
 वविंशालाक्षीचांमल्लान्मुखपंकजा ॥ विलोक्यभार्य्यासुदतीकर्पतीस्वकलेवरं ॥ नभर्तारकचिच्चैवनास्त्यन्नमितिभापते
 विचांयत्राह्मणश्चिरोभार्यायाः प्रेमबंधन ॥ निन्दन्भार्य्यंस्वकविप्रः प्रोचेवाक्यं प्रियंवदा ॥ कांतिकरोमिकिकार्थिनमया
 लभ्यतेधनं ॥ याचयामिनरान्भव्यान्नयच्छंतिचमेधनं ॥ किंकरोमिक्कगच्छामित्वामेकथयशोभते ॥ विनाधनेनसुश्रो
 णिगृहकार्यनसिद्ध्यति ॥ देह्याज्ञांपरेदशायगच्छामिधनलब्धये ॥ यस्मिन्दे शेषयत्प्राप्यभाग्यंतैवलभ्यते उद्यः
 मेनेविनासिद्धिः कर्मणानोपलभ्यते ॥ तस्माद्बुधः प्रशंसतिसर्वेष्वशुभोद्यमं ॥ श्रुत्वाकांतस्यवचनंसाश्रुनेवाविक्षणा
 प्रोवाचप्राजलिर्भूत्वाविनयानतकधरा ॥ त्वत्तोनास्तिसविज्ञातात्त्वयाज्ञाताव्रीम्यहं ॥ हतैपिणोनराब्रूयुःशश्वत्सा
 धुंक्षंसाध्वपि ॥ पूर्वदत्तंहिलभ्येतयत्रकुत्रमहीतले ॥ विनादानंनलभ्यतमेरौकनकपर्वते ॥ पूर्वदत्ताहियाविद्यापूर्व
 दत्तंहियद्वन ॥ पूर्वदत्ताहियाभूमिरिहजन्मनिलभ्यते ॥ यद्वात्रालिखितंभालेतत्रवैहिलभ्यते ॥ विनादत्तोनकिक्का
 पिलभतेनैवकिंचन ॥ पूर्वजन्मानिविभ्रेद्रनमयानत्वयाकचित् ॥ सत्पात्राणांकरेदत्तंस्वल्पंभूयैपिसद्वनं ॥ इहदेशेप
 रैवापिदत्तं सर्वत्रलभ्यते ॥ अन्नमात्रंतुविश्वेशोविनादनेनयच्छति ॥ तस्मादत्रैवविप्राग्युस्थ्यात्तयंभवतामया ॥ भव

द्विनानतिष्ठामिक्षणमात्रमहामुने । नमातानपिताश्रितानश्च श्रूयशुरोजनः । नसत्कुर्वतिताकिपिस्वजनाश्रयापरे
 कुतः भर्तृहीनाविनिर्दितादुर्भगतिवदितां तस्मादत्रस्थिरोभून्वाविहरस्वयथासुख भवतोभाग्ययोगेनप्राप्ति
 आत्रभविष्यति भ्रुत्वातस्यास्तुवचनंस्थितस्तवविवक्षणः तावत्रसमायातः कौण्डिन्योमुनिसत्तमः दृष्ट्वासमा
 गतं हृष्टः लभेधाद्विजसत्तमः सभार्यः सहसोत्थायनमामशिरसासकृत् धन्योस्म्यनुगृहीतोस्मिसफलंजीवितं
 मम यद्वृष्टोस्मिमहद्भाग्यादित्युवाचमुनीश्वरं दत्त्वासुविष्टं तस्मै पूजयामास तद्विजं भोजयित्वा विधानेन प्र
 च्छप्रमदोत्तमा विद्वन्केन प्रकारेण दारिद्र्यस्य क्षयो भवेत् विनादरां कथं लभ्येद्वनं विद्यां कुटुम्बिनीं मामेभृतां
 परित्यज्य गंतुकामोद्यवर्तते । अन्यदेशे परान् लोकान्याचितुं परपतने रक्षितोस्ति मया विद्वन्हेतुवाक्यैर्महत्तरैः
 नादत्तं लभेत् किंचिदित्युक्त्वा स निवारितः मम भाग्यान्मुनीन्द्राद्यत्वमत्रैव समागतः त्वत्प्रसादाद्वारिद्रमेशी-
 ग्रं नश्यत्यसंशयः केनोपायेन विभ्रं दद्वारिद्र्यं नश्यति ध्रुवं कथयस्व कृपासिधो व्रतं तीर्थजपादिकं श्रुत्वा तस्याः
 सुशीलायाभाषितं मुनिपुंगवः प्रोवाच प्रवरं चित्ते विचार्य व्रतमुत्तमं मलिम्लुवे महानागे व्रतानामुत्तमं व्रतं सर्व-
 पापौघशमनं दुःखदारिद्र्यनाशनं परमानामविख्याता विष्णोस्तिथिरनुत्तमा मलिम्लुचेतुया कृष्णाभुक्तिमुक्ति-
 फलप्रदा । तस्यामुपोषणकृत्वा धनधान्ययुतो भवेत् विधिना जागरे साकं गीतवादित्रसंयुत धनदेन पुराचीर्ण-
 व्रतमेतत्सुशोभनं । तदा हृष्टेन रुद्रेण धनानामधिपः कृतः । हरिश्च द्रेण च कृतं पुराकृतं सुतेन वै पुनः प्राप्ता प्रियते-
 नराज्यं निहतकंदकं । तस्मात्कुरु विशालाक्षि व्रतमेतत्सुशोभनं । विधिनाविधियुक्तेन समं जागरणेन च । इत्यु-
 क्ता ता द्विधिसर्वकथयामास वाडवः । प्रीत्या परमस्तुष्टस्ततो भक्त्या प्रसादितः पुनः प्रोवाच तं विप्रं पंचरात्रव्रतं शुभं
 यस्यानुष्ठानमात्रेण भुक्तिर्भुक्तिर्भुक्तिश्च त्राप्यते । परमादिवसे प्रातः कृत्वा पुर्वार्हिकं विधिं । कुर्यात्सुनियमान् शक्त्या पंच-

रात्रव्रतादरात् प्रातः कृत्वा निराहारायास्तिष्ठेद्दिनपंचकं सगच्छेद्दणवस्थानपितृमातृप्रियायुतः एकाशनस्तु
 योभयाद्दिनानापंचकनरः भोजितेनाविधिनानासदेवासुरमानुषं पूणकंभृतोयेनयोददातिद्विजातये दत्ततेनवस-
 कलेब्रह्मांडसचराचरं तिलपात्रनुयोदद्याद्ब्राह्मणायविपश्चिते तिलसंख्यावसेत्स्वर्गोसनरोनाकमडले घृतपात्रतुयो
 दद्यात्स्त्रात्वापचदित्तरः सभुक्काविपुलान्भोगान्सूर्यलोकेमहीयते ब्रह्मचर्येणयास्त्विष्टेहिनानापंचकनरः सस्वर्गमु-
 जतेभोगान्स्वध्याभिः सममुदा एवंविधव्रतंसाध्विकुरुत्वंपतिनाशुभे धनधान्ययुताभत्वास्वर्गायास्थितिसुव्रते
 इत्युक्तासात्रतचक्रैर्काडिन्येनयथोदितं भर्तृत्रासमभावयुतास्त्रात्वासासिमलिम्बुच पचरात्रव्रतेपुणपरायाः
 प्रियसंयुतासापश्यद्राजभवनानाद्यातनूपनंदनं दत्त्वा नवीनभुवनं दिव्यवस्तुसमन्वितम् वासयामासविधिनवि-
 धिनाप्रेरितास्वयं दत्त्वाग्रामवृत्तिं हरब्राह्मणाय समेधसे प्रसन्नस्तपसाराजासस्तुत्वास्वर्गहययो मलिम्बुचस्यमा-
 सस्यपराया परमादरात् कृष्णाहुपोषणात्सद्यः पचरात्रव्रतेनच सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वसांख्यसमान्वितः
 भुक्त्वा भोगान्प्रियासाधेभर्तृविष्णुपुरययो यैकरिष्यंतिमनुजाः परायाव्रतमुत्तमं पचरात्रभवपुण्यमयावकुनशा
 क्यते पुष्कराद्यानितीर्थानिगंगाद्यासरितस्तथा धेनुमुख्यानिदानानितेनचीर्णानिसर्वथा गयाश्राद्धकृतंते
 नपितरः परितोपिताः व्रतानितेनचीर्णानिव्रतखंडोदितानिवै द्विपदांब्राह्मणः श्रेष्ठो गौर्वरिष्टाचतुषदां देवा
 नांवासवः श्रेष्ठस्तथामासोमलिम्बुचः मलिम्बुचेपचरात्रमहापापहररश्मत् पंचरात्रेचपरमापद्भिनीपापशो
 विणि साप्पशकैः प्रकर्तव्यायाशक्त्याविचक्षणैः मानुषजनुरासाधनत्वातोयमलिम्बुचः तेजन्मघातिनो नू-
 नन्तोपोष्यतिहरदिनं चतुराशीतिलक्षाणिकामतेयोनिसंकटे प्राप्नोतेमानुषं जन्मदुर्लभपुण्यसचयैः तस्मा
 कार्यं प्रयत्नेन परमायाव्रतं शुभम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ एतत्सर्वमाख्यातयच्छाहत्वयानघमलिम्बुचस्य

मासस्य परमायाः समुद्रव तत्सर्वतः समास्यातं शृणुष्व वाहितो नृप श्रुत्व तद्यदुपतिनादितद्विप्रायद्विजमनुनिनात
थाकरोच्च भक्त्या सोऽपि विभुविदुर्भाश्च भोगान्निता सोऽसुरवरमादिरसुष्ठुः
सन्नाताः शुभविधिना व्रतचरन्ति तेभुक्ताः शुभविभवसुरैर्द्रुतुल्यगच्छयुस्त्रिभुवनवदितस्य गहम्

इति श्रीअधिकमासकृष्णक दशोपरानामाहात्म्यम्

अयाभिप्रियाचतुर्दशीव्रतम् भविष्योत्तरं श्रीकृष्णउवाच चतुर्दशीमहाराज हतुभुगदयि
ताशुभा नष्टस्तदाहव्यवाहः पुनरश्रित्वमाप्तवान् युधिष्ठिरउवाच कथमग्निः पुरानष्टो देवकाये ह्युपस्थिते क
नाशित्वं कृतं तेन कथं हि विहितो नलः एतद्वदस्व देवशसवै हि विदितं तव श्रीकृष्णउवाच पुरासुरमहाराज तार
केण पराजिताः श्रष्टच्छन्विष्वक्कर्माणतारकाकावधिष्यति उवाच सचिरध्यात्वा रुद्रो मां शिशुसंभवः गंगास्वा
हाग्निजे तोयः शिशुर्देव्यधिष्यति एतच्छ्रुत्वा ततो देवाय त्रशभुः सहोमया प्रणम्य ते तच्च हृदयं दुक्तं ब्रह्मणा तदा
प्रतिपन्नं हि रुद्रेण उमया सहितं नृच प्रयत्नमकरोत् तत्र यदुक्तं मम रस्ततः दिव्यवर्षशतं साग्रगतः कालोऽयमर्थुर्न
चाप्युपरमस्तत्र तप्यारोसात्कथंचन भयचसुमहरोऽपि देवानां समजायत रुद्रो मां स भवो यो भविष्यति महाबलः स
देव्यान् दानवगणान्वधिष्यति तं संशयः केन कालेन भवितारतो विरतिरित्योः एतद्विचिंत्य प्रहितो देवस्तत्रानिला
नलो गतो तोचो मया दृष्टोऽसमस्यो विपमस्यया अशपन्नतदा देवी देवान्स वां न्विलज्जिता यस्मान्मे जनितं विघ्नं म
पत्यार्थं दिव्योक्तैः तस्मादपुत्राः सर्वेऽपि भविष्यन्त संशयः उदतिष्ठ तदा देवी लज्जिता विदिवो कसांश्च भृगुहाण
वीथिं मे संधृतसुचिरा हि पत एवमुक्तो हि रुद्रेण नष्टोऽग्निर्देवसकुलात् नखस्थानां देवस्थानस्य स्थानं चानिल दे

वाहान्वेषणयत्नमकुर्वन्नाग्निदर्शने कामिकीटपतगाश्वपप्रच्छस्त्रादिवोकसः हहेभक्तभक्तवद्विषुष्माभिलोक्षितः कचित् हेगजाः सारिकाव्रतयदिवोविदितोनलः गजाः प्राचुरितोवन्निहः शीघ्रशरवनगतः शशापाग्निगजाः निजहाविगुणवोभविष्यति शण्ड्वाविनिगताश्चाग्निर्वनात्समादद्गुतगतः देवाश्चानुग्रहचक्रुस्तेपासानुग्रहास्थिताः संज्ञयाचेष्टयाप्रोक्तवितवोभविष्यति अनुग्राह्यचतान्देवा अपृच्छच्छुक्रशारिकाः ताजबुर्वशमध्योग्रिगत्वापश्यन्ते पुनष्टः शशापतानग्निर्विपरीताभविष्यथ सदैवजिह्वायुष्माकवदताचास्पृष्टाक्षरः देवैर्नुगृहीतास्तेह्यमाणा भविष्यति दृष्ट्वाचिविवुधाः सर्वेषुक्षिण्यक्षिणावरः जीवजीवकनामानभो मासत्यवदस्त्वनः क्वचिदृष्टस्त्वय वन्निहवैरेस्मिन्चरतासदा नभद्रवाप्यभद्रवाकिमिदं चवचोब्रवीत् भूयोभूयोपिपृष्टश्चनान्यांसोच्चारयाद्विरं तुष्टस्तादाब्रवीद्वह्निश्चरजीवददामिते यस्मान्नकिंचिदुक्तेतस्माचित्रतनूरुहः जीवजीवपुनर्जीदयावदिच्छात वायुपुः द्वितीयतेवरदग्निजीवजीवकशोभनं व्यक्ततेमानुधावाचास्फुटार्थाचर्भविष्यति कश्चिद्वदितवांधस्ता द्रवः स्नानकरिष्यति सप्तधापोडशब्दाभः क्षणात्तातोभविष्यति मासयश्चत्वदीयवैभक्षयिष्यत्यानिदितं अजरश्चामरश्चैवसर्वकालभविष्यति एवदत्वावरास्तस्यवन्निर्वशमथाविशत् विवुधाः प्राप्यतत्रैवमपश्यन्वशं मध्यगं ऊहमणाज्ञातकल्माषज्ञात्वांसहृष्टमानसाः तुष्टावैशमथोचुस्तेदेवास्त्रिभुवनेश्वराः ऊहमणाकलुषोभु त्वात्राग्निगर्भधरिष्यसि यागृहीवैष्णवोयाष्टब्रह्मचारीचनोष्टकः पंचाग्निपालनेपुण्ययदधुष्टवैदवादिभिः वह्कल्मपयाष्टितेप्राप्नोतीहद्विजोत्तमः वशस्यानुग्रहकृत्वादेवावन्निहमथाद्रुवन् इदममानस्सुतेनाग्निगीतायाः प्राक्षिपजले दह्यमानोऽग्नितवतीगंगाशरवेनचतत् तत्रजातोकुमरोसौगंगाग्निहरसंभवः शक्तयाजघानतदुष्टतारकदत्सप्तम एतत्सर्वमारूपातमग्नेनाशस्यकारणम् युधिष्ठिर उवाच ॥

यदाग्निनष्टदेवानि किनाग्निवत्तदाकृतं भूयोपिकेन कालेन श्रग्निरग्निवमाप्तवान् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 उत्तथाग्निरसर्वरमासीद्वातिकरामहान् अहं विधातपोभ्यवैतथाध्यायश्रुतेन च उतलथ्येनैवमुक्तस्तु श्रग्निरा-
 प्राहतमानं गच्छावो ब्रह्मसदननिश्चयस्तत्र नो भवेत्तोगत्वा ब्रह्मसदनं रीचिप्रमुखैर्द्वैजैः उपेतं चान्धमुनि-
 भिरब्रह्मराजपिसरमैः उतलथ्यप्राहस ब्रह्मकान्तपीस्तत्तमानसः ज्यायान्वैको धर्मोऽस्माकमिति नोक्त्यन्तरां स्फुटं
 श्रोवाचमुनो ब्रह्माता बुभो कुदमानसो आनयध्वं दुतंगत्वा विबुधान् भुवनेश्वरान् ततो विवादं पश्यामि भवतां तैः
 समेत्य च ततस्तासां हिता गत्य क्रुपेन्दवान् समानयत् लोकपालान् महेंद्रादीन् समयमान् वरुणानि लौ स्वाध्यान्म-
 रुद्रणान्विभ्वान् पृन्धुवन्निनारदान् गंधर्वां किन्नरान्यक्षान् राक्षसान् देत्यदानवान् नायातस्तत्र तिग्मांशुः
 सर्वान्यसमागताः दृष्ट्वा च विबुधान् सर्वान् ब्रह्मा प्रोवाच तान् पीन् आनयध्वमितिः सूर्यं साम्नावान्येन वा पुनः
 एवमुक्तो गतस्तावदुतलथ्यः सूर्यमंडलं सगत्वा प्राह महर्तुं दशीघ्रमेह्यं कस्य सदं स उतलथ्यं मयोवाच कथं ब्रह्मन्
 जान्यहं तपिष्यति च को ह्यत्र भुवनमयिनिगते एवमुक्ते मुनिः प्राया च त्रदेव समागमः आच चक्षे च यत्रो
 कभास्वतातपनं प्रति उवाचाग्निरस ब्रह्मा त्वमेन शीघ्रमानय सतथाको गतस्वत्रयत्रा सौतपतेरविः एह्येहि
 भगवन्सूर्यतपिष्यं भुवनेष्वहं एवमुक्तो गतः सूर्या यत्र देव समागमः स्थित्वा महर्तुं प्रोवाच किं वा कार्यमुपस्थि-
 तं एष्टमवमर्तुं ब्रह्मा प्रोवाच सादरं गच्छ शीघ्रं न दहति भुवनं यावदंगिराः दग्धप्रायस्तु गोलोको वने तैरु-
 प्पापिगलः पाटलो हरितः शोणः श्वेतावणः प्रतापतः शाकद्वीपः कुरुद्वीपः कौचद्वीपः पसपत्तनः द-
 ग्धमंगिरसा सर्वभूयोपि प्रदहिष्यति यावन्न स वदहति भुवनतदंगिराः गच्छतां वदितः शीघ्रं स्वस्थनि तिष्ठ भारं कर-
 एवमुक्तो यतपनः स्वस्थानमधि रूढवान् विसृष्टवानग्निरससकाशममृतां शिनां गत्वा गिरा उवाच दद्वृत्तं किकरवाण्यहं

देवाङ्गिरसं प्राहुस्तेजोराशिमकल्मषः संप्रणम्योचुरग्निवत्कुरुतावन्महीतले पूर्वययाग्निः कृतवान्त
 थात्वमपि सन्म यावदाग्निप्रपश्यामः कासौ नष्टः कतिष्ठति एवमुक्तः स देवैस्तु अग्निवत्कृतवांस्तदा देवैर्दृष्टाय
 दाहाग्निस्तेस्तसर्वानिवदित देवकार्थं कृतेतस्मिन् देवावल्लिनथाब्रुवन् अग्नेभित्त्वं कुरुष्व त्वमगिरास्तु यथापुरा एव
 मुक्तः सुरैर्वह्निश्चितयामास दुःखितः केन मे पहतं तेजः केनाग्निवत्कृतं त्विह अथाग्नेगिरसं दृष्ट्वा तजोराशिमकल्मषं मु
 चाद्यः मुंच मे स्थानं वचस्तोपकरं शृणु अहततनयः श्रेष्ठो भविष्ये प्रयमो मुने उहस्पतीति नाम्ना वितथान्वेव हवः सुताः
 एवमुक्ते मुनिस्तुष्टो वहुन जनयस्तुतान् वन्हीन्सो जनयामास पुत्रान्पौत्रांस्तथागिराः अवाप पुनराग्नित्वमग्निर
 स्याति यौ नृप सर्वमेव चतुर्दश्यां संजातं हव्यवाहनं हव्यवाहनं देवानां भूतानां गुह्यचारिणा तेनैष्टेयं तिथिस्तस्मै
 रुद्रेण प्रतिपादिता पूजितेयं तिथिर्देवैर्दिवि स्थैश्च नृपैरपि वालिमांथातृमन्वाद्यैरन्यैश्च नहुपादिभिः प्रियाशस्त्रह
 तानां च संग्रामे यत्र कुत्रचित् अज्ञाततिथयो ये च व्यालैश्च चापि हसिताः नदीप्रवाहे पतितः समुद्रे पर्वते ध्वनि धेच वै
 पतितानां च तोयाग्निदहे मृताः उद्धवघातिनो ये च वैवचात्मह नो जनाः तेषां शस्तचतुर्दश्यां श्राद्धं सर्वसुखप्रदम् श्राद्धा
 निर्वचदगानिदानानि सुबहून् यपि प्रभूतफलभोग्यानि उपतिष्ठति तान्नरान् एवतिथिर्यथा राजन्नाग्ने यो पठ्यते द्विजैः
 अस्यामनोरथययसमुद्दिश्य ह्युपोपति ददाति तस्य तद्वन्निहः साग्ने संवत्सरे गते चतुर्दश्यां निराहारः समभ्यर्च्य
 त्रिलोचनं पुष्पधूपपादिनैव धैरात्रौ जारणेन च पंचगव्यनिशि प्राश्य स्वपेद्भूमौ विमत्सरः इयामाकांथवाभुक्त्वा
 तलशरविजितं होमः कृणाति लैः कार्यः शतमष्टोत्तरं नृप अग्ने हव्यवाहा वसो मायागिरि सेनमः ततः
 प्रभाते विमलस्त्राप्यपचामतैः शिव पूजयित्वा विधानेन होमं कृत्वा तथैव च उदरि येन मन्त्रमेन कृत्वा शि
 रसि चाजलि नमस्त्रिभूतेभ्य नमः सूर्याग्निरूपिणे पुत्रान्यच्छमुख्यच्छमोक्षयच्छनमोस्तुते नरि राजन ततः

कृत्वा भोजयित्वा द्विजान्मान् शक्तिदक्षिणादत्त्वा पश्चादुज्जितवाग्यतः एवं संवत्सरस्यति कृत्वांसि
 त्रयोदशैः सोपकारयेद्देवत्रिनेत्रशूलपाणिनं दयस्कथगतसोमसितवस्त्रयुगान्वितं चंदनेनानुलिप्तानं सि
 ततमाल्योपशोभितं स्यापयित्वा तच्च पात्राह्मणायानवेदयेत् सर्वकालिकमेतत्ते कथितं त्रुतमुत्तमं संवत्सरसं
 मासिहत्रतस्य तु यदा भवेत् चोर्णव्रतस्मिन् यत्पुण्यं तद्विवोधजनार्धिप काले गते बहुतिथे तीर्थचरणे भवेत् मृतंश्च
 दिव्यदहस्यो दिव्यालंकारभूषितः दिव्यनारीगणवृतो विमानवरमास्थितः दिविदेवैः परितः क्रीडते त्रिपुरोच्चैर-
 हहागत्य च काले जातो जातौ नृपो भवेत् दाता यज्वा कृती दक्षो ब्रह्मण्यैर्ब्राह्मणप्रियः श्रीमान्निमसो धीमान्पुत्रपौत्र-
 समान्वितः पत्नीगणसमायुक्तश्चिरभद्राणि पश्यति यदुल्लभाभुवि सुरो रंगजगमानां कामानामयगुणेन यु-
 ताः सदैव तानाप्नुवन्ति शिवभूततिथौ सुरेशसंपूज्यसोमतिलका विधिवन्मनुज्यः इति भविष्योत्तरे शिवाग्नि-
 प्रियचतुर्दशो व्रतम् अथ पूणिमा व्रतनारदीय सनक उवाच अन्यद्भूतं वरवक्ष्ये शृणुष्व मुनि सत्तम सर्वपा-
 पहरपुण्य सर्वदुःखनिवहणं ब्राह्मणक्षत्रियविशाखद्रोणां योपिता तथा समस्तकामफलदं सर्वव्रतफलप्रदं दुः-
 स्वप्ननाशनं धन्यं दुष्टग्रहनिवारणं सर्वलोकैः पुत्रियां तपूणिमा व्रतमुत्तमं येन चोर्णेन पापानां राक्षिकोटिः प्रण-
 श्यते मार्गशीर्षे सितपक्षे पूर्णायानियतः शुचिः स्नानं कुर्याद्यथा चारंदंतधावनपूर्वकं शुद्धां वरधरः शुद्धो
 गृहमागत्य वाग्यतः प्रक्षाल्य पादावाचं न्यस्मरन् नारीयणशुभं नित्यं देवाचनं कृत्वा पश्चात्संकल्पपूर्वकं लक्ष्मी-
 नारायणदेवमर्चयेद्भक्तिभावतः आवाहनासनाद्यश्च गंधधूप्यादिभिर्ब्रंती ओं नमो नारायणायैति पूजयेद्भक्तिरूप-
 रः गतिवाच्यं श्रुत्वा श्रुत्वा पुराणपठनादिभिः स्तोत्रैरांगधेयैर्वैवर्तकं सुसमाहितः देवस्य पुरतः कृत्वा पांठानु-
 लचनुरस्त्रकः अरश्मिमात्रं तत्राग्निस्थायोपद्रव्यमार्गतः अज्यभागांतपयंतं कृत्वा पुरुषसूक्ततः वरुणायैतिलैश्चापि

घृतेनजुह्यात्तथा^{११} । एकवारद्विवारं वा त्रिवारं वापि शक्तिः 'होमं कुर्यात्प्रयत्नेन सर्वपापनिवृत्तये' प्रायश्चित्तादि
 कर्तव्यं स्वगृह्योक्तविधानत् होमं समाप्य विधिवत् शातिसूक्तजपे बुधः । पश्चाद्देवं समर्गम्य पुन पूजां प्रकल्पये
 त^{१२} । 'तथोपवासं देवाय ह्यर्पयेद्रक्षितस्युतः' । पूर्णमास्यां निराहारः । स्थित्वा देवतावाज्ञया^{१३} । भोक्षा निपुंडरीका
 क्षपरेऽर्हिशरणभव^{१४} । इति विज्ञाप्य देवाय न्यर्घ्यं दद्यात्तथैव । जानुभ्यामवनीगत्वा शुक्लपुष्पाक्षतान्वित क्षीरादा
 एव संभृत आत्रिगोत्रसमुद्रव^{१५} । गृहाणार्घ्यमर्थादितरो हिण्यासहितप्रभो । एवमर्घ्यं प्रदार्थयेदो । प्रार्थयेत्त्रांजलि
 स्थितं^{१६} । तिष्ठन् पूर्वमुत्सोभत्वा पश्यन्निदुचनारद नमः शुक्लांशवेतुभ्य द्विजराजाय ते नमः । रोहिणीपतये तुभ्यं
 लक्ष्मीभ्रात्रे नमोस्तुते । 'ततश्च जागरं कुर्यात्पुराणश्रवणादिभिः जितेंद्रियश्च संशुद्धः पाखंडालो कुवार्जितः त
 त् । 'प्रातः' प्रकुर्वीत 'स्वाचारचयया विधि पुन' सपूजयेद्देव । यथा विभवविस्तरं ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्ष्या
 ततश्च प्रयतो नर वंधुभृत्यादिभि सार्धं स्वयभुजतिवाग्यत । एवं पौपादिमासे थपूर्णमास्यामुपोषितः । आ
 चैयेंद्रकिं संयुक्तो नारायणमनामय । एव सवत्सरकृत्या कार्तिक्या पूर्णिमादिने । मण्डपं कारयेद्दिव्यचतुरस्रसुमंगलं
 शोभितं पुष्पमालाभि पताकाध्यजराजितं । बहुदोषसमाकीर्णः किंकिणीजालशोभित दर्पणैश्चामरैश्च व
 कलशैश्च समावृतं । तन्मध्ये सर्वतोभद्रं पंचवर्णविराजितं । जलपूर्णततः कुभं न्यसेत्तस्योपरि द्विज । पिधाय
 कुंभं वस्त्रेण सुसूक्ष्मेण विशोभित । हेमनावारजतेनापि । तथा ताम्रेण वा द्विज । लक्ष्मीनारायणं देवं कृत्वा तस्योप
 रित्यसेत् । पंचाशतेन संस्त्राव्या भ्यर्च्य गथादिभिः कृमात् । भक्ष्यभोज्यादिनैवेद्यं । भक्तिः सयते द्वियः जा
 गरं च तथा कुर्यात्सम्यक् श्रद्धासमन्वितः । परेऽर्हि प्राता विधिवत् पूर्ववाहुणैर्मर्चयेत् आचार्याय प्रदातव्या प्रतिमा
 दर्शनां न्विता ब्राह्मणान्भोजयेच्छत्तया विभवे सत्यवारितं । तिलदानं प्रकुर्वीत यथा शक्त्या समाहितः कुर्याद

शौचविधिवत्तिलहोमविचक्षणः एवं कृत्वानर सम्यक् लक्ष्मीनारायणव्रतं इह भुक्ता महाभोगान्पुत्रपौत्रसमन्वितः
 सर्वपापविनिर्मुक्तः कुलायुनममन्वितः प्रयाति विष्णुभवनं योगिनामपि दुर्लभं इति नारदीयपुराणे पूर्णिमाव्रतम्
 अथ प्रतिपदादि तिथिपुक्रत्यविशेषो भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तिथिकृत्यमिदानीं तैत्तिकययाभियुधिष्ठिर
 सर्वपापप्रशमनं सर्वविघ्नविनाशनं मानसं वाचिकं वापि कर्म भजयद्घभवेत् सर्वप्रशममायातिदानेनानेन पाण्डव
 अरण्यकार्तिके चैव वैशाखे फाल्गुने तथा सितपक्षात्प्रभूतितत्तत्तद्व्यपुण्यवर्धनम् वित्तश्रद्धासहायस्तु पात्रप्राप्ति
 स्तथैव च दानकालः स देवैकयितस्तत्त्वदर्शनेभिः तीर्थं वा यतने गोष्ठ्यहीत्वा नियतात्मवान् यो ददाति नर श्रेष्ठत
 दानत्यायकल्प्यते अग्निमिद्वारं च तुवाच प्रतिपद्यति धर्मतः हविष्यं सर्वधान्यानि प्राप्नुयादामितं धनं प्रतिपत्सुद्धि
 ज्ञानं पूज्य पूजयित्वा प्रजापतिं सौवर्णमरविदं च कारयित्वा षष्ठ्यं कृत्वा चौदुवरे पात्रं सुगंधघृतपुर्वकं पुष्पैर्धूपैः
 पूजयित्वा विप्राय प्रतिपादयेत् - अनेन विधिना दत्त्वा कर्मलं कर्मलालयाम् ईप्सितां ह्यभते कामान्निष्कामो ब्रह्मचा
 र्यान् ब्रह्माणच द्वितीयायां संपूज्य ब्रह्मचारिणः । भोजयित्वा च विद्यानां सर्वासां पारगो भवेत् वह्निं पज्यद्विती
 यायां भूर्भुवः स्वरितिक्रमात् तिलाज्येन शतहुत्वा दत्त्वा पूर्णो हुतिततः वैश्वानरतुसौवर्णस्थापयेताम्न भाजने गुडाज्य
 पुरिते राजस्तोयपूर्णघटोपरि पूजयित्वा वस्त्रमाल्यैर्भक्ष्यभोग्यैरेकधा ततस्तद्ब्राह्मणे दद्याद्वाह्निर्मे प्रीयतामिति या
 वज्रं मरुतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः । मृतो वह्निं पुरं याति श्राहे दनारदो मुनिः तृतीयायां चावित्तेश धनाढ्यो जाय
 ते भृशः । क्रयादिं व्यवहारेण लाभो बहुगुणो भवेत् । तृतीयायां महाराज गौरीं स्वर्णमयीं शुभां स्थापयित्वा ताम्ब
 पात्रे लवणोपरि विन्यसेत् वस्त्रपुष्पैः पूजयित्वा नैवेद्यां विनियेद्य च । ततस्तु ब्रह्मणे दद्याद्गुण्डपात्रं नैवेदयेत् रक्तवस्त्र
 युगं च्छन्नं कुंकुमेन विभूषितं पुष्पैर्धूपैः स नैवेद्यैः पूजयित्वा द्विजातये दत्त्वा यत्फलमाप्नोति पार्थ तत्केन गण्यते प्राप्तादा

यत्र सौवर्णा नद्यः गायसर्कमाः गंधर्वाप्सरसोऽन्यत्र तत्र त्रैयांतिमानवाः स्वर्गादिहैत्यसंसारसुरूपसुभगो भवेत्
दाता भोक्ता बहुधनपुत्रपौत्रसमन्वितः नारी वातदुर्णैर्युक्ता भवतीह न स शयः गणेशपुजितकुर्याच्चतुर्थ्यसर्वक
र्मसु अविघ्नं विदुषे विघ्नकार्ये चास्य न कर्हि चिन् चतुर्थ्या वारणहं मपलाद्धूर्वसुशोभनं कारयित्वां कुशयुतं तिलद्रोणो
परिस्थितं वस्त्रैः पुष्पैः पूजयि चानैव विनिवेद्य च ततस्तु ब्राह्मणेन्द्रत्वा गणेशप्रीयतामिति कार्या रं भेषु सर्वेषु
तस्य विघ्नं न जायते वारणाः सप्तजन्मानि भवंति मदविह्वलाः वरुणैर्द्रसमोलोकैर्वैलोक्य विजयी भवेत् ४ ना
गानि द्वचपचम्यां न विषैरभिभूयते स्त्रियवालभेत पुत्रं श्रियच परमांलभेत् ५ पचम्यां पद्मगंस्वर्णैस्त्वैने केन का
रयेत् क्षीराज्यपात्रमध्यस्थं पूज्यविप्राय दापयेत् द्विजसंपूज्यवसुभिः प्राणिपत्यक्षमापयेत् इह लोके परैश्चैव दा
नमेतत्सुखावह नागोपद्रवशां त्यर्थं सर्वदुष्टानि वर्हणं प्रायश्चित्तमपि प्रोक्तं नागदुष्टस्य शंभुना संपूज्य कार्ष्णि के-
यंचा द्विजः पद्मां प्रजापते मेधावीरूपसंपन्नो दीर्घायुर्कीर्तिवर्धनः पद्मायाः क्लिसमोपेतं कुमारं शिशुं विवाहनं कार
यित्वा यथाशक्ति हेममालाविभूषितं तंडुलद्रोणशिखरेवासोभिपूज्यशक्तिः नमस्कृत्य ततो दद्याद्ब्राह्मणाय कुटुं
बिने शुद्धो ब्राह्मणतामोति ब्राह्मणश्चैष्टलोकभाक् ६ सप्तम्यां पूज्य ऋक्षेशचित्रभानुं दिवाकरं सूर्यलोकमवाप्नोति
सूर्येण सह मोदते गंधर्वास्तुष्टिमायां तिदानेनानेन पांडव ७ अष्टम्यां पूजिते देवगोभूता वरुणो हरः ज्ञानं द
दाति विपुलं कामान् स यच्छते गुणान् मृत्युहा ज्ञानं दशैव पापह च प्रपूजितः ८ अष्टम्यां दृष्टपभस्यैव दृष्टे गंगाय
रंधुरं सितवस्त्रयुगच्छन्नं घंटाभरणभूषितं दद्यात्प्राणम्यविप्राय प्रीयतां दृष्टपभध्वजः प्रदक्षिणांततः कृत्वा अग्र
तस्तमनुज्जेत् दानेनानेन जयति शिवलोकं सुदुर्लभं वृषस्कंधे प्रतिष्ठति भुवनानि चतुर्दश तस्माद्दृष्टप्रदानेन दशा
भवति भूरिपं ९ दुर्गासंपूज्य दुर्गाणि न वंम्यांतरतीच्छताः सग्रामेव्यवहारे च सदा विजयमादिशेत् न वम्यां कां

चन्तिसिंहकारचित्वास्वशक्तिः मुक्ताफलाष्टकयुतं नालवत्खावगाठत द्विजालप्रवरयेत्थसर्वान्कामानवाप्नुयात् कान्ता
रापनदुर्गेचौरव्यालालकुलेपयि हिंसकातं नहिंसतिदानस्यास्य प्रभावतः मर्त्येदेविपुंर्यातिपूज्यमानः सुरासुरैः पुण्य
क्षयादिहागत्य राजा भवति धार्मिकः ९ दशम्यां धर्मराजश्च सर्वव्याधिरोधुर्व नरकादपमृत्योऽश्च समुद्धरति मानवम्
१० दशम्यां नृपशादूलदेशेऽपः स्वर्णनिर्मिताः लवनेन गुडक्षीरनिष्पावावुतिलैस्तथा गठयन्तं दुलैश्च मापावन्नेन स
मन्विताः संपूज्य वस्त्रपुण्याद्यैर्द्विजाय प्रतिपादयेत् अनेन विधिनार्यस्तु पुमांस्त्रीवाथवापुनः निर्वापयति राजेन्द्र
तस्य पुण्यफलं शृणु इह कामानवाप्नोति प्रीत्यास्वर्गमर्हयते स फलास्तस्य सर्वांशायाः काचिन्मनसा कृता ततः
स्वर्गादिहागत्य कुलमहातिजायते एकादश्यां यथोदिष्टा विधेवाः प्रपूजिताः प्रजापशून् धनं धान्यं प्रयच्छति महीं
तथा ११ एकादश्यां हारिर्मर्त्यः कारयित्वा हिरण्मय यथाशस्त्याताम्यत्र वृतेन परिपूरितं पचाग्निनिरंतं विप्रं
पुराणज्ञं विशेषतः दत्वा किं बहुनोक्तेन विष्णुलोकं मर्हयते १२ द्वादश्यां विष्णुमिष्टाच सर्वदा विजयी भवेत् पूज्य
श्च सर्वदेवानां यथा गोपतिगोहरः गोवृषमाहं पहेम सप्तधान्यानि यानि च पुण्याणि च यत्राणि गंधाश्चाञ्चावचां
स्तथा यथाशक्त्याप्यलकृत्य वस्त्रेणाच्छाद्य तन्नरः द्वादश्यां द्वादशैलानि ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् एकस्य वामह
राजतः फलत्वं निशामय इह कौर्त्तिपरां प्राप्य भुक्ता भोगान्यथेप्सितान् अंते विष्णुपुरीयाति पूज्यमानोऽप्यसुरो
गणैः कर्मक्षयादिहागत्य राजा भवति धार्मिकः यज्ञयाजीदानपतिर्जि विद्यशरदांशतं कामदेवं त्रयोदश्यां सर्व
श्र्वस्य समन्वितः बहुपुत्रो बहुधनस्तथास्यान्नान्नसंशयः १३ स्नापयित्वा ब्राह्मणान् स्तुत्रयोदश्यां त्रयोदश तान्
छाद्य नैवेद्यैर्गंधपुष्पैस्तथाप्येत भोजयित्वा तु मिष्टान्नं दक्षिणां विनिवेदयेत् त्रेतनाथार्यरौद्राय तथा वैवस्वता
य च यमाय च नमस्ते स्तुनमस्ते कर्मसाक्षिणे उच्चार्य्य श्रद्धया युक्तः प्राणिपत्या वि सर्जयेत् यः करोति महाराजपूजा

मेतामनोरमा यमायसुखमर्त्यः स्थित्वा व्याधि विवर्जितः यममार्गनतापंचदुःखमाप्नोत्यसौ पुमान् न पश्यति प्रेतं
 मुखं पितृलोकं स गच्छति कर्मक्षयादिहागत्य सुखी च पुत्रवान् भवेत् दृष्टे श्वरं चतुर्दश्यां सर्वैश्वर्यसमान्वितः बहुपुत्रो बहु
 धनो नरः स्यान्नात्र संशयः १४ माहेयं च शुभकुम्भं चतुर्दश्यां पयोऽश्रुतं सुवर्णेन च संयुक्तं न ववस्त्रा विभूषितं घंटा
 भरणशोभादयं वृषभेन समन्वितं यो दद्याच्छिवभक्ताय ब्राह्मणाय कुटुंबिने एतद्वत्त्वा नरश्चेष्टां शिवलोके महीयते तत्र
 स्थित्वा चिरं कालं क्रमादेत्यमहीतले आरोग्यधनसंयुक्तो कुलमहति जायते सर्वकामसमृद्धार्थे यावज्जन्म शतत्रय
 १४ पौर्णमास्यां च यः सोऽनं पूजयेद्भक्तिमादरः सर्वैश्वर्यसमायुक्तः कांतिमानभिजायते १५ पौर्णमास्यां वृषोत्स
 र्गकारयित्वा विधानतः चंद्रराजतनिष्पन्नपलेर्नैकेन शोभनः पूजयेद्ब्रह्मकुमुनैवेद्यं विनिवेद्य च दद्याद्विप्राय स
 त्कृत्य वा सौलंकारभूयैः मंत्रेणानेन राजेंद्रतन्निवो धन्योपात्तमक्षीरोदाणैव संभूतत्रैलोक्यगणदीपकः उमापते
 शिरोरत्नशिर्वयच्छन्मो नमः दानेनानेन नृपते भ्राजते चंद्रवाहिवि अप्सरोभिः परिवृतो यावदाभूतसंज्ञं १६
 पितरः स्यादिने पिंडारथाः कुर्वन्ति सर्वदा प्रजावृद्धिधनं रक्षां मानुष्यफलमेव च ३० अत्र पितृव्रतं हेमाद्रौ वाराहे स
 गौर्दो ब्राह्मणसुष्टास्तमूचुः पितरस्तदा वृत्तिना द्वाहि भगवन्कवर्त्तामहे वयं ब्रह्मोवाच अमावस्यादि नवोस्तु
 तस्यां कुशतिलोदकैः तर्पितामानुषैस्तर्पितं परांगच्छतान्यथा तिलोदयास्तैस्तस्यामुपोष्य पितृभक्तिः चिरस्य
 तस्य संतुष्टावरं यच्छतमाचिरं तस्मादस्यां तिया विद्वान्दानमेतत्समाचरेत् उपवासं विनाप्येते भवंत्युक्तफलप्रदाः
 पूजया जपहोमैश्च तोषिताः शक्तिः सदा इति ६ दानान्यमूनि विधि विष्कर्म शो न रेंद्रयच्छंति ये द्विजवराय विशुद्धसत्वाः
 ते ब्रह्मविष्णुभुवनेषु सुखं विहृत्य यां त्येकतां सहा शिवेन न संशयो मे इति श्रीभ्राविष्योत्तरोक्तं सकलतिथिकृत्यानि अथ
 प्रतिपदादि तिथिर्नांदिवता पूजादि मंत्राः त्वन्नो अग्ने वरुणस्य वि

द्वान्देवस्य हेडोऽश्रवयांसि सौष्टाः यजिष्ठो वह्नितमः शोशुचो नो विध्वेद पांशुः स्रेष्ठमुमुग्ध्यस्मत् । आश्रस्तुस्वर्णवर्णाभः
 सप्तर्षिः सप्तहस्तैः स्वाहा । सखो मे पवाहं शस्यन्नस्तु क्त्ववादिधृक् अग्नये नमः । द्वितीयायां ब्रह्मा ब्रह्मयज्ञानमित्यस्य
 गीतमोवाग्मेदं यश्चक्रपिस्त्रिष्टुपुच्छदः । ब्रह्मा देवता । अस्त्यज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वितीयायां सुरुचो वेन आवः सुबुध्य उप
 मां अर्थविष्टां शतं श्रयो निमसतं श्रविष । ब्रह्मणे नमः । पद्मासनस्योजटिलो ब्रह्माध्येयश्चतुर्मुखः । अक्षमालांस्तुव
 विध्वस्तं कंचकमंडलं वासः कृष्णजिनंतस्य पार्श्वे हंसस्तथैव च । तृतीयायां गौरी गौरी मिमायेति दीर्घतमम् ।
 पि । विष्टुच्छंदः गौरी देवता । गौरी मिमायसलिलानि तप्त्येकपदी द्विपदी च षपदी । अष्टापदी नवपदी वभ्रवुवी
 संहत्वाक्षपरमेष्ठ्योमन् । गौरांशं खेदुवर्णाभां शर्वरीशनिपेवितां । कृष्णपद्मासनासीनां साश्रुसूत्रकमंडलं । वरदा
 ज्ञानरूपां सर्वमाल्यप्रियां सदा । गौर्यै नमः । चतुर्थ्यां गणपतिः । गणानां त्वित्यस्य गृह्यस्तमदः ऋषिर्जगतीच्छंदः
 गणपतिर्देवता । गणानां त्वगणपतिर्ह्वामहे । प्रियाणां त्वप्रियपतिर्ह्वामहे । निर्धनां त्वानिधिपतिर्ह्वामहे
 वसेममश्नाहमजनिर्गर्भधमात्वमजासिर्गर्भं । पाशांकुशकल्पलतां विपाणं दधन्नुं डाहितवीजपूरः । रक्तस्त्रिनेत्र
 स्तरुणुं दुर्गौ लिहोर्ज्वलाहस्तिमुखो वताह । गुणपतये नमः । ४ पंचम्यां नागाः । नमोऽस्तु सर्पेभ्य इत्यस्य प्रजापति
 ऋषिः । अत्रुष्टुपुच्छदः । सर्पा देवताः । नमोऽस्तु सर्पेभ्यो ये केचन पृथिवी ननु ये अंतरिक्षे ये दिव्येऽप्येभ्यो नमः । सर्पा
 रक्ताग्निनेवाश्च द्विभुजाः पीतवस्त्रकाः । फलकासिधराः शृङ्गणाभिः स्वस्फणविभूषिताः । सर्पेभ्यो नमः । पद्मास्कंदः
 यदस्कंद इति मेधातिथिः ऋषिर्गोयत्रीच्छंदः । स्कंदो देवता । यदस्कंदं पृथिवी जायमान उच्यते । समुद्रादुत्तवापुरीपात् । श्ये
 नस्य पक्षाहरिणस्य बाहु उपस्तुत्य महीजातते अर्चन् । वराभयकरः साक्षाद्विभुजः शिखिवाहनः । किरीटीकुंडली
 देवो दिव्याभरणभूषितः । कुमारः पद्मसोऽध्येयः । शिखंडकविभूषणः । पताकावैजयंत्या च शक्तिश्च वतुवामयोः

कुमारायनमः ॥ ६ ॥ सप्तम्यारविः आरुणेतिहिरण्यस्तूपत्क्रुपिर्गयव्रीहदः ॥ सूर्योदेवता आरुणेनर
 जसार्वभौमोनिवेशयन्नमृतंमर्त्यवहिरण्ययेनसवितारथे ॥ नादेवोयातिभुवनानिपश्यन् पद्मासनः पद्मकरः
 पद्मगर्भसमद्युतिः ॥ सप्ताश्वरथसंस्थश्चाद्भिभुजः स्यात्सदारविः ॥ सूर्योयनमः ॥ ७ ॥ अष्टम्याशिवः
 अयंकमितिवाशिष्ठक्रुपिर्गयव्रीहदः ॥ रुद्रोदेवता अयंकयजामहेसुगंधिपुष्टिवर्धनं ॥ उर्वारुक्रमिवंधनान्मृत्यो
 र्मुक्षीयमामृतात् ॥ पंचवक्त्रोवृषारूढःप्रतिवक्रंविलोचनः ॥ कपालहेस्तःखट्वांगीचंद्रमौलिःसदाशिवः ॥ शिवाय
 नमः ॥ ८ ॥ नवम्यादुर्गा अवेअंवालिकेइत्यस्यप्रजापतिऋषिः ॥ अनुष्टुप्छंदः ॥ दुर्गादेवता ॥ अं
 वैअंविक्तेअंवालिकेनमानयातकश्चनससत्यश्चकः ॥ सुभद्रिकांकांपीलवासिनी ॥ १ ॥ कालाध्याभांकटाक्षैररि
 कुलभयदामौलिवद्धेदुरेखां ॥ शंखचक्रंरुपाणंत्रिशिखमपिकरैरुद्धहंती ॥ २ ॥ सिंहस्कंधाधिरूढांत्रिभुवनमालि
 लंतेजसांपूरयतीं ॥ ध्यायेदुर्गांजयाख्यांत्रिदशपरिवृतांसेवितांसिद्धिकामैः ॥ ३ ॥ दुर्गायैतु नमः ॥ ४ ॥ दशम्यायमः
 यनयेतिविवस्वान्ऋषिः ॥ त्रिष्टुप्छंदः ॥ यमोदेवता यनायत्वामस्वायत्वासूख्यैर्युत्वातपसे ॥ देवस्त्वासविता
 मध्यान्कुंठयिव्याःसंक्षुचर्मभृच्चरदः धर्मेरजायनमः ॥ १ ॥ एकादश्यांबिश्वेदेवाः ॥ उमासश्वर्षणी
 तिमंधुच्छं ॥ २ ॥ ऋषिर्गयव्रीहदः विश्वेदेवादेवता ॥ उमासश्वर्षणीधृतोविश्वेदेवासआगताः ॥ द्वाभ्वांसोदाशुपः
 सुतं ॥ विश्वेदेवाश्चसर्वेपिदक्षिणेवाणपाणयः ॥ ३ ॥ ध्यातव्यावामपाणौतुशरासनयुताःसदा ॥ ४ ॥ विश्वेभ्योदेवेभ्यो
 नमः ॥ ५ ॥ ११ ॥ द्वादश्यांबिष्णुः ॥ इदंविष्णुरित्यस्यः ॥ मेधातिथिऋषिर्गयव्रीहदः ॥ विष्णुर्देवता ॥ इदं
 विष्णुर्विचक्रमेवधानिदधेपदंसमूहमस्यपाशुमुरे ॥ विष्णुःकौमोदकीखड्गपद्मशंखकरःक्रमात् ॥ १ ॥ प्रदक्षिणंदक्षि
 णाधंकरादौरभ्यंनित्यंशः ॥ २ ॥ विष्णवेनमः ॥ ३ ॥ त्रयोदश्यांकामः ॥ ४ ॥ उक्तामगायत्र्याःसर्मोहनऋषिर्गयव्रीहदः

कामेदेवताकामार्चनेविनियोगः ' पुष्पवाणायचिद्देहकामेदेवायधोमाहितन्नोत्तमं प्रचोदयात् ' नमोस्तु पुष्प
 वाणायजगदाह्लादकारिणे ' मन्मथायजगन्नेत्ररतिप्रातिप्रदायिने आप्यायस्वेतिचंद्रमंत्रेणचंद्रपूजावा ॥ १३
 चतुर्दश्या.शिवः श्रवणकामितिमंश्रयवासिष्ठऋषिर्गायत्रीछंदः ' शिवोदेवताशिवाचनेविनियोगः श्रवणकंयजाम
 हे० पंचवक्रोष्टषारूढः प्रातिवक्रात्रिलोचनः कपालहस्तः खट्वांगीचन्द्रमौलिः सदाशिवः १४ अमायाः पितरः उदीरिते
 तिमंत्रस्यशंखऋषिः स्वधोदेवता त्रिष्टुप्छंदः पितृगणमर्चनेविनियोगः उदीरितात्पारासउन्मध्यमाः सौम्या-
 सश्चसुयइयुरटकंऋतज्ञास्तेनोर्वतुपितरोहवेषु ३० पूर्णिमायाः शशी आप्यायस्वेतिमंत्रः श्रुतः श्रुतांवरधरोदः
 शाश्वः श्रुतभूषणः ' गदापाणिर्द्धिदाह्रुकर्तव्यावरदः शशी अथमलमासव्रतानि युधिष्ठिरउवाच कथंवाचरितं-
 ब्रह्मन्मलमासव्रतादिकं तत्सर्वं ब्रूहि मे विप्र सर्वलोकहिताय च मार्कण्डेयउवाच ' विस्तरैर्णाचनं फलं कविभिर्नैव श-
 क्यते ' वं कुंजनार्दनस्येदं किंपुनः प्राकृतैर्जनैः ' प्रातिपत्तिथिमारभ्यमासेमेकं जनार्दनं श्रवणैर्द्रुधपुष्पाद्यैः पायसे-
 नससर्पिषा विप्रांस्तुभोजयेत्पथ्याह्रक्षिणाभिश्चतोपयेत् एवं व्रतं मासेमेकं कुड्यद्धानैर्विचित्रकैः अतेभूतदिने प्रा-
 सेउपोष्यसुसमाहितः पुण्यं ह्निप्रातरुत्थाय कुड्यार्त्पूवार्हिकीं क्रियां गृहीत्वानियमं पश्चाद्वासुदेवहृदि स्मरन्
 त्रिचित्रिशङ्खमनिरतानृतो विप्रान्निमंत्रयेत् ' सपत्नीकान्सदाचारान्सुरूपं श्चसुविद्यकान् वेदाध्ययनसंपन्नान्
 कुलनिज्ञातिसंभवान् ' ततो मध्याह्ने वलायां कृत्वामाध्याह्निकीः क्रिया पुष्पमंडपिका कृत्वा विचित्रैस्तोरणादि-
 भिः ' तस्मिन् शुशोभिते सर्वमण्डले तूर्यादिते ' सुलक्षणं लिखेत् व्रतं सर्वतोभद्रमण्डलं ' स्थापयेद्गणकुंभं पंचरत्नसम
 ण्वतं ' तस्योपरि न्यसेत्पात्रं देवं तत्र प्रपूजयेत् आदौ स्वस्त्ययनकृत्वा पूजां तत्र समारभेत् ' प्राणानायम्य विधिवन्म
 नः संकल्पपूर्वकं उपचारैः षोडशभिः पूजयेच्च जनार्दनं ' गंधतोयेन संस्नाप्य शुभैः ' पंचामृतैस्तथा स्थापयेद्

व्रणकुम्भवस्त्रयुग्मेनुवोष्ठनं । ततस्त्रिशच्चानामानिपूजयेच्चयथावीधिः । जिष्णुंविष्णुमंहोविष्णुहारिं कृष्णमधोक्षजं
 केशवं मोधवं राममच्युतं पुरुषोत्तमं गोविंदं वामनं श्रीशं श्रीकण्ठं विश्वसाक्षिणं नाराचणं मधु-
 रिपुमनिरुद्धं त्रिविक्रमं वासुदेवं जगद्योनिं शेषतल्पगतं तथा संकर्षणं च प्रद्युम्नं देव्यारिं विश्वतोमुखं जना-
 र्दनं धराधारं श्रीधरं च समर्पयेत् कुम्भस्थितेकांस्थपत्रे पूजयेच्चजनार्दनं आच्छाद्य वस्त्रयुग्मेन पीति
 न च यथावीधिः विष्णवे च ततो दद्यादुपवीते च शोभने चंदनेन सुगंधेन पुष्पैर्नानाविधैर्नृपैः धूपैर्नानाविधै-
 र्दोषैः पूजयेच्चयथावीधिः मिष्टान्नैः श्वेतैर्नैवेद्यैर्नागवाह्यदलान्वितैः घण्टा मृदंगनिर्घोषैः शंखध्वनि समन्वितैः आ-
 र्त्तिकं प्रकृति कर्तव्यं पूरा गुरुचंदनैः प्रदक्षिण नमस्कारान्मंत्रपुष्पं यथावीधिं तावपात्रस्थितं तोयं चंदनाक्षतपुष्पैः
 अर्धदद्यात्सपत्नीकः प्रहृष्टो नोत्तरात्मना नारैर्गौर्नालिकैश्च फलैर्नानाविधैः शुभैः पंचरत्नसमायुक्तं जानुनीस्था-
 प्य भूतले आरोप्य जालोहस्तौ च श्रद्धाभक्ति समन्वितः अधिमासे तु संप्राप्तशुभं सूर्याधिदेवते देवदेव महादे-
 व प्रलयोत्पत्तिकारकं गृहाणार्धमया दत्तं कृपां कृत्वाममोपरि स्वयं भूवेन मस्तुभ्यं ब्रह्मणे मिततेजसे नमोस्तुते
 प्रियानंतब्राह्मणानां दयांकुरु एवंस्तु त्वाजगन्नाथं गंधपुष्पपहारकैः पूजयित्वा जगन्नाथं चतुर्भुजं हरेषु च तथा
 जागरणं कुर्यात्कीर्तनं श्रवणादिभिः ततः प्रभ्रातसमेये श्रमावास्यादिने नृपः विष्णुं च पूजयेद्गृहस्थापश्चाद्धोमं समा-
 धरेत् समिन्त्रि लाज्यचरुणा पायसेन हुनेन्नृपः श्रतो देवैति पटकेन अयुतं वासहस्रं कं पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा होमं शेषं समाप-
 येत् गुग्गुलुः पूजां ततः कुर्याद्वसुधां व्यादिसंस्तकैः प्रदद्याद्धिनुनासां प्रतिमां च तथा नृपः दयस्त्रिशदपूपां श्रुकां स्यं
 पात्र समन्वितान् प्रदद्याद्दुरवे राजन् धृतशर्करया सह अधिमासे तु संप्राप्ते पीपमुत्तयै जनार्दनं उद्दिश्यापुपदा-
 र्त्तनं चूर्तन सहैरुक्मकं विष्णुं प्रीत्यै प्रदद्याच्चैष्टवीदीनं फलं लभेत् त्रयस्त्रिशदपूपां श्रदानाहं च दिने दिने

सुवर्णगुडसंयुक्तान्कांस्यपात्रेनिधाय च ॥ १ ॥ अधिमासेतुसंप्राप्ते पापमुक्तयेजनादेन ॥ २ ॥ उद्दिश्यापूपदानेन धृतं
न सह रुक्मकविष्णुग्रीत्यै प्रदद्याच्चष्टवीदानफलं लभेत ॥ अधिमासेतुसंप्राप्ते शुभे सूर्याधिदेवते नरकोत्तारणां
येवमयादत्तं प्रदीयते ॥ त्रयस्त्रिंशदुपांश्च वृत्तशर्करया सह ॥ ३ ॥ सदक्षिणामग्रानुभ्यंकांस्यपात्रेण दापिताः
दत्तादिवाकुरो देवो गृहीता च दिवाकरः ॥ दानेनानेन विभ्रेद्रसूर्यो मे प्रीयतामिति ॥ प्रीयतां दिवदेवेशा ब्रह्माशं
भुजनादनाः ॥ ४ ॥ तेषां प्रसादात्सकलाममसंतु मनोरथाः ॥ गृहाण परमान्नं कांस्यपात्रं पूरितं ॥ सवृत्तगुडसं
युक्तं प्रीतो भव दिवाकर ॥ ५ ॥ त्वया दत्तं मिदं प्राप्तं परमान्नेन पूरितं ॥ सवृत्तं प्रतिगृह्णामि प्रीयतां मे दिवाकरः ॥ ब्राह्म
णान् पूजयेत्पुष्पश्चाद्वस्त्रालंकारचंदनैः ॥ अपूपदानं दद्याच्च कांस्यपात्रं समन्वितं ॥ धेनुं सवत्सां दद्याच्च वस्त्रालंकारभूषि
ताः ॥ कांस्यदोर्ध्वं रौप्यसुरां दक्षिणां सहितान् प ॥ नत्वा तु वाचयेद्द्विप्रान् सफलं चास्तु मे व्रतं ॥ ऋत्विग्भ्यो वा ससीदु
द्यात् त्रयस्त्रिंशच्च कुंभकान् ॥ ६ ॥ कांस्यपावसमायुक्तान् पूजान् वृत्तसंयुतान् ॥ वटकैः सह राजेंद्रयथाशक्त्या च दक्षिणां
ब्राह्मणान् भोजयेत्पुष्पाच्छर्करांश्च तु पायसैः ॥ द्वादश्यामलमासस्य क्षये याते शुभे न्हि वा ॥ दुर्बलेनापि कर्तव्यं त्रयस्त्रिंश
वंपूपकैः ॥ मलमासे तु संप्राप्ते ऐकस्मिंश्च भुभेदिनैः ॥ निष्कचनेन दातव्यं घृतशर्करया सह ॥ मासानां मलमासोऽयं म
लिनः पापसंभवः ॥ तस्य पापस्य शांस्त्यर्थं मन्त्रद्वानं करोति यः ॥ यावत्ति चैव छिद्राणि अत्र पादिपुपांश्च ॥ तावद्वर्षस
हस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ मलमासव्रतं नारीया करोतीह भारत ॥ दारिद्र्यं पुत्रशोकतुनवैधव्यं लभेत सा ॥ यद्दुग्ध
मंसर्वस्वं कुटुम्ब्याल्लोकैः पुराकृतं ॥ ब्रह्महत्यादिपापघ्नं प्राप्नुयद्द्वैष्णवं पदम् ॥ एवं प्रार्थयेत्तु गोविंदं पूजयेद्ब्राह्मणान्नव ॥ स प
त्नीकान् शुचिस्त्रात्वालक्ष्मीनारयणौ स्मरन् पूजयेत्त्वा विधानेन भोजयेद्घृतपायसैः ॥ भोजयित्वा विधानेन सत्नीकं स्म
रन् विभुः ॥ स्मरन् विभो द्विज रूपेण पत्नी रूपेण वै द्विज ॥ परिधाय यथाशक्त्या वस्त्रालंकारकुंभैः ॥ द्वादश्यां चैव श्रुतिपि

श्रुपनसैः कदलीफले नारिकेलैश्चनारंगैः कूष्माण्डैर्दोडिमीफले उर्वारुकैः कर्कटैश्चशृंगवेरैः समूलकैः अन्यैश्चविभिर्धैः
 शार्करचैर्येच्चपृथक्पृथक्घृतपक्वान्नगोधूमैः शुभैः सौहालिकैर्वटैः शर्कराघृतपूरैश्चफाणितैः खडमडितैः भक्ष्यभोज्यै
 श्रलेह्यादिकदुकानिविशेषतः गोरसानांविचित्राणिवासितानिइलादिभिः अन्यान्यपिचदानानिदेयानिविविधा
 निच वित्तशाठ्यनकर्तव्यमात्मनः श्रेयइच्छता यथावत्सरसप्राप्यपरिवेश्यमुदुवन् इदंस्वादुइदमोज्यभवद
 र्थवचितये याच्यतारोचतेयच्चयन्मयापचितंप्रभो धन्योऽस्म्यनुग्रहेतोऽस्मिपवित्तममंदिरे विसर्जयेज्जतोवि
 प्रान्दत्वातांबुलदक्षिणे आसीमांतमनुब्रज्यभुजीतंवंधुभिः सह अंसक्रांतुव्रतंनारीयाकरोतिहरिप्रिय दारिद्र्य
 पुत्रशोकवैधव्यनभवेत्कदा एवविधोपिपुरुषोयदिकुर्यान्मालिग्लुचे मलिग्लुचप्राप्यनपूजितोयैः श्रीनाथदेवः
 परमैवमत्स्या कथंभवेच्छ्रेयसुखंचसंपत्पुत्रः सुहृत्स्त्वजनाश्चापिभार्या कदाचिन्नकृतं पापैर्मलमासव्रतंनरैः तेषां
 पापिष्ठतानित्यत्रह्रत्वापदे मार्कण्डेयउवाच एतत्तेकथितपार्थगृह्याहुस्तारं पर वाजपेयक्रतुफलं श्रोतावक्ता
 लभेद्भुवम् ॥ इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे मलमासव्रतोद्यापनम् ॥ स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालोद्वादन्याग्रणी ॥
 श्रीरणवीरसिंहभूषकारितेकृत्यसागरे मलमासादिसंकीर्णकृत्यरत्नसमुच्चयः - २- अथसक्रांतिव्रतानि ॥ तत्रा
 धौधान्यसक्रांतिव्रतम् स्कंदपुराणे - नन्दिकेश्वरउवाच अथात संप्रवक्ष्यामिधान्यव्रतमनुगमं यत्कृत्वाहिन
 रौराजन्सर्वान्कामानवाप्नुयात् अयनोवपुर्वैचैवस्तान्कृत्वाविचक्षणः उपचारैर्दूजेच्चध्यावादेविदवाकुरः करि
 ष्यामिब्रतदेवत्वद्रत्नत्वात्परायणः ॥ तदविघ्नेनेमयतुत्वत्प्रसादाद्दिनेश्वर इत्युच्चार्यलिखत्पञ्चकुम्भेनाष्टपद्मक
 भास्करंपूर्वपत्रेत्तुश्चाग्नेर्यातुरवितृया विवस्वततथायाम्यनैर्ऋत्येपूषंतथा ॥ आदित्यवारुणपत्रेवाययेतपन्
 तथा ॥ मार्तण्डमितिकौवेरैश्चैशान्येभानुमंचयेत् एवंक्रमशोभ्यर्च्योविश्वात्मासर्वदेशजैः कृताजलिपुटोभूत्वाव

धर्मदद्यात्समं त्रकं । उक्तालात्मा सर्वभूतात्मा सर्वतो मुखः । व्याधिशोकजरा मृत्युसंसारभयनाशनम् । इत्य-
 धर्ममंत्रः । पुष्पैर्धूपैः समभ्यर्च्य शिरसा प्रापिपत्य च । रविभ्या त्वातो दद्यात्तु धान्यप्रस्थं द्विजातये । एवं संवत्सरे
 पूर्णकुर्यादुद्यापनक्रियां । अर्घ्यपात्रां हंसौ वर्णिकारयेत्पटले शुभं । द्विभुजं पूजयेद्भानुरक्तवस्त्रयुगान्वित
 धान्यद्रोणेन सहितं तर्धेन स्वशक्तिः । स्वर्णशृंगीरौ प्यसुरांस्त्रां स्य देहां पयस्विनीं । रविरूपं द्विजं ध्यात्वा तस्मै
 वेदविदे तथा विद्यापात्राय विप्राय तत्सर्वं विनिवेदयेत् । अग्निष्टोमसहस्राणां फलं प्राप्नोति मानवः । सप्तजन्म
 सहस्राणि धनधान्यसमन्वितः । निर्व्याधिर्नोरुजो धीमान् रूपवानपि जायते । इदं व्रतं वर्षात्मकं । तत्र व्रतविधिः
 संक्रांतिदिने प्रातः शुक्लतिलैः स्नात्वा गोमेयनोपलितशुद्धदेशे । कुंकुमादिनाष्टदलं पद्मं विरच्य । पूजासमग्रं सिंहा-
 य सकल्पं कुर्यात् । तिथ्यादिसंकीर्त्यं ममाग्निष्टोमादिफलं प्राप्तिपूर्वकं सप्तजन्मसु । धनधान्यपुत्रपौत्रादिसमन्वित
 निर्व्याधिर्निरुजत्वादि सिद्धिद्वारा श्रीसवितृरूप परमेश्वरं प्रीत्यर्थं धान्यसंक्रांतिव्रतं कारयेत् । इति संकल्प्य गणेशं
 पूज्य । पूर्वनिर्मितपद्मकर्णिकायां । विश्वात्मने नम इति नाममंत्रेण बाह्यपूजयेत् । अष्टपत्रपुष्पादि क्रमेण देवतांश्चा-
 वाहयेत् । भास्करं १ रावं २ विवस्वंतं ३ आदित्यं ४ तपनं ५ मार्तण्डं ६ भानुं ७ पूषणं ८ मध्यविद्वात्मानं
 आवह्य संपूज्य चांते अर्घ्यदानमंत्रः कालात्मनः सर्वदेवात्मन् विश्वात्मन् विश्वतो मुखव्याधिमृत्युजराशोकसंसारभय-
 नाशन । ततः प्रस्थमिति धान्यसदक्षिणं । ब्राह्मणाय दत्त्वा मौनेन स्वयं भुंजीत । पुत्रवतोगृहिण उपवासनिषेधात्
 संवत्सरं ते उद्यापनं कुर्यात् । उक्तमंडले पूर्ववदेवता । आवाह्य । सुवर्णादिपात्रेणार्घ्यं दत्त्वा संपूज्य । द्रोणपरिमित
 धान्यं तदधार्थिवा । आचार्य्याय दत्त्वा पीठसहितां गां च दत्त्वा । ब्राह्मणान्संभोज्य स्वयं भुंजीत । अन्नहोमादिसामान्य
 विधिना कार्ग्यं । इति धान्यसंक्रांतिव्रतं । अथ रूपसंक्रांतिव्रतम् । स्कादि । अथान्यदपि ते चित्तिरूपसंक्रांतिमुत्तमं

संक्रांतिवासरैस्तैलस्नानकृत्वाविचक्षणः ॥ हेमपात्रेवृत्तं कृत्वा हिरण्येन समन्वितं ॥ स्वरूपवीक्ष्य तत्पात्रे ब्राह्मणा
यनिवेदयेत् एकभक्ततः कृत्वा भक्त्या चैव समन्वितं ॥ व्रतांते कांचनं दद्याद्घृतं धेनुसमन्वितं ॥ आश्वमेधसहस्रा
णां फलमाप्नोति मानवः रूपयौवनसंपत्त्या आयुरारोग्यसंपदा ॥ लक्ष्मीचविपुलाभोगाद्भुनक्तीह न सशत्रुः ॥ सर्व
पापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोकं गच्छति ॥ अस्याविधिः ॥ तिथ्यादिसंक्रांत्य आत्मनः कर्मनीयं रूपं प्राप्तिपूर्वं ऋश्रीपर
मेश्वरप्रीत्यर्थं रूपसंक्रांतिव्रतकरिष्ये ॥ इतिसंकल्प्य ॥ पूर्ववत्तलिखितपद्मे भानुं संपूज्य ॥ कांस्यपात्रे सघृते स्वरूपं
वीक्ष्य पात्रब्राह्मणाय दद्यात् ॥ एवं प्रतिसंक्रांतौ कुर्यात् ॥ वत्सरतिउक्तमंडले सौवर्णे भानुं संपूज्य ॥ कांस्यपात्रस्थं यु
क्तं हिरण्यसहितमाचार्योपदत्वा गांच दद्यात् ॥ फलभूयस्त्वकामो घृते धनुमपि दत्त्वा ॥ ब्राह्मणाभोजयित्वा स्वयमपि
भुजीत ॥ इति स्कंदे ॥ करूपसंक्रांतिव्रतं २ ॥ अथ भोगसंक्रांतिव्रतम् ॥ तत्रैव संक्रांतिदिवसं प्राप्य भोपापितरनुसमा
ह्वयेत् ॥ कुंकुमं कमलचैव सिंदूरं कुसुमानि च ॥ सुगंधानि च द्रव्याणि तांबूलं शालितं दुलान् ॥ तंदुलान्फलसंयुक्तांस्त्वा
भ्यो दद्याद्वा द्विचक्षणः ॥ दद्यात्प्रहृष्टमनसामिथुनेभ्यः प्रयत्नतः ॥ भोजयित्वा यथाशक्ति वस्त्रयुग्मं प्रदायेत् ॥ एवं स
वत्सरस्यातिरगे संपूज्य पूर्ववत् ॥ धेनुसदक्षिणां दद्यात्सपत्नीकद्विजातये ॥ स्यात्सुखी सर्वमर्थेषु भोगी जन्मनि जन्मनि
अस्य विधिः ॥ तिथ्यादिसंक्रांत्य आत्मनोऽनेकविधभोगप्राप्तिपूर्वकं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं भोगसंक्रांतिव्रतकरिष्ये ॥ इ
तिसंकल्प्य ॥ पूर्ववत् भानुपद्मे संपूज्य त्रिभ्यो अधिकानि मिथुनानि संपूज्य ॥ वायनानि ॥ कुंकुमजलसिंदूरसुगंधि
पुष्पतांबूलशालितंदुलदक्षिणायुतानि दत्त्वा भुजीत ॥ वत्सरतिपूर्वोक्तमंडले सौवर्णे भानुं संपूज्य ॥ द्वादशभि
धुनेभ्यः पूर्वोक्तवस्त्रयुग्मं सहितानि सौभाग्यद्रव्याणि दत्त्वा ब्राह्मणाय गांच दत्त्वा भोजयेत् ॥ इति स्कंदादि कंभोगसंक्रां
तिव्रतं ॥ अथ लवणसंक्रांतिव्रतं ॥ तत्रैव ॥ अथ तत्संप्रवक्ष्यामि लवणसंक्रांतिमुत्तमं ॥ संक्रांतिवासरं प्राप्य स्नानं

कृत्वा शुभैर्जलैः । वस्त्रालंकारसंभूते भक्तिभावसमन्वितः ॥ ५ ॥ कुंकुमेन लिखेत्पद्ममष्टपत्रं सकांशं । कंभास्करं पूजये-
 द्भक्त्या धान्यप्रसूय समन्वितः ॥ तदग्रे लवणपात्रं सगुणं स्थपयेद्बुधः । पूजितस्त्वं यथा शक्त्या प्रसीदस्व मम भास्कर-
 लवणं सगुणं श्याव्राह्मणाय निवेदेत् ॥ एवं संवत्सरे पूर्णैर्भानुकुशोद्भिरेषमयं ॥ रक्तवस्त्रयुगच्छन्नं रक्तचंदनचर्चितं
 कुमलं लवणपात्रं ॥ धेन्वा सार्धं द्विजातये ॥ प्रदद्याद्भानुमुद्दिश्य विश्वात्मा प्रीयतामिति ॥ एवं कृत्वा तु यत्पुण्यं प्राप्य
 ते भुवि भानुनैवः ॥ तत्केन गदितुं शक्यं वर्षकोटिशतैरपि ॥ लवणाचलदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ सर्वकाम-
 समृद्धात्मा विमानवरमास्थितः ॥ सूर्यलोके वसेत्कल्पं पूज्यमानः ॥ सुरासुरः ॥ अथास्य विधिः ॥ तिथ्यादिसं-
 कीर्त्यनैकविधसुखप्राप्तिपूर्वकं पूर्य लोके प्राप्तिश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं लवणसंक्रांतिव्रतं करिष्ये ॥ पूर्ववत्पद्मे भास्करं सं-
 पूज्य ॥ तदग्रे सगुणं लवणपात्रं निधायेद्वं प्रार्थयेत् ॥ पूजितस्त्वं मया भक्त्या प्रसीदस्व मम भास्कर ॥ व्रतं संपूर्णं तां या तुल्य-
 त्प्रसादाद्ब्रह्माकुर ॥ ततः सगुणं लवणं युतं पात्रं दत्त्वा ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत् ॥ वत्सरं तं पूर्ववद्बुधाय पनंकुर्यात् ॥ इति
 लवणसंक्रांतिव्रतम् ॥ ४ ॥ अथ तेजःसंक्रांतिव्रतम् ॥ शालितंडुलसधुककरं कारयेच्छुभं ॥ तन्मध्ये दीपकं स्थाप्य प्र-
 ज्वलंतं स्वतेजसा ॥ तन्मध्यमोदं स्थाप्य ब्राह्मणायानि वदयेत् ॥ अर्धपूर्वोक्तवत्कुर्यादिकभक्तचर्चपूर्ववत् ॥ संवत्सरे-
 तु संपूर्णं कुर्याद्बुधाय पनंबुधः ॥ शोभनं दीपकं कार्थसुखेन तु नारद ॥ ताम्रेण करं कार्थयन् तन्मध्ये दीपकं न्यसेत् ॥ कपि-
 लासहृदा तं व्याकरकेण द्विजातये ॥ अत्र विधिः ॥ आत्मनो अति तेजस्त्वप्राप्तिपूर्वकं सविता देवता प्रीत्यर्थं तेजःसंक्रां-
 ति व्रतं करिष्ये ॥ इति संकल्पपूर्ववत्कमलसवितारं संपूज्य ॥ पुरतः शालितंडुलं संपूर्णं करं निधाय ॥ तन्मध्ये मोदं कं-
 तप्यादेदीपं प्रज्वलितं कृत्वा ॥ ब्राह्मणं संपूज्य दद्यात्संवत्सरंति ॥ सौवर्णं भानुमंडलं संपूज्य ॥ पुरतः शालितंडुलपू-
 णं करं केमुवर्णं निर्मितं दीपकं कृत्वा ॥ ब्राह्मणाय दत्त्वा कपिलांगाच्च दत्त्वा द्विजान्भोजयेत् ॥ इति तेजःसंक्रांतिव्रतम् ॥ ५

अथसौभाग्यसंक्रांतिव्रतम् पूर्ववद्भानुमभ्यर्च्य तथा चैव सुवासिनीः पूर्ववत्भोगसंक्रांति सुवासिनीश्च संपूज्याः
 सौभाग्याष्टकसंयुक्तं वस्त्रयुग्मं तु योपिते विप्राय वेदविदपे भक्त्या तत्प्रतिपादयेत् एवं सवत्सरे पूर्णकृत्वा ब्राह्म
 एवाचनं पर्वतलवणकृत्वा यथा विभवसारतः लवणपर्वतं शस्तेया तममध्यमकानिष्टकृत्वेत्यर्थः कांचनं कमल
 कृत्वा भास्करचैव कारयेत् गंधपुष्पादिना पूज्य विप्राय प्रतिपादयेत् सौभाग्याष्टकं तु इक्ष्वारं जिह्वातद्वनि
 प्पावाश्रयसोभनाः धान्यकंजीरकचैव कौसुमं कुंकुं तथा लवणचाष्टमं प्रोक्तं सौभाग्याष्टकमुच्यते अस्य वि
 धिः ओमधात्मनोऽश्रुतुलसौभाग्यप्राप्तिपूर्वकं भानुदेवप्रात्यर्थं सौभाग्यसंक्रांतिव्रतं ररिष्ये । इति संकल्प्य पूर्व
 वत्पद्मे भानुं संपूज्य गांवसंपूज्य सपत्नीकाया द्विजाय सौभाग्याष्टकं वस्त्रयुग्मं साहितं वायनं दत्त्वा अल
 वणमोनीं भुजित वत्सरांति सौवर्णभानुमंडलं संपूज्य तत्पुरतः यथाशक्ति लवणाचलकृत्वा कांचनकमलकृत्वा संपूज्य
 मुरभिसंहितं विप्राय प्रतिपादयेत् इति सौभाग्यसंक्रांतिव्रतम् अथान्यत्संप्रव
 क्ष्यामि तांबूलव्रतं मुतमं तांबूलचदनाढ्यचग्रह्याज्ञां द्विजोत्तमांत् एवं सवत्सरे पूर्णरात्रौ रात्रौ ततः परं तांबूल
 भक्षणं द्विप्रैः कारयेद्देवतांतरं वत्सरांतिकं मरुकृत्वा चैव तु कांचनं पूर्णकोशं च कुर्वीत तथानंत फलांतये चूर्णे
 भांडं च कुर्वीत पूगप्रस्फोटनं तथा मुखवासं दिपणानां भांडां निचिद्विजपेभ द्विजदांपत्यमावाह्यसर्वोपस्करं संयुतं
 दत्तं च तत्पूजेन द्रव्यपदसौभोजयेद्विजान् उपकल्पितं च यार्किचिद्विज्ञायां निवेदयेत् एवमेकमेव यानां रीतांबूला
 रूपं व्रतोत्तमं धनपुत्रश्रपान्त्रश्च मोदते त्वगृहे सदा अत्र विधिः तिथ्यादि संकीर्त्यात्मनो भद्रांसि ह अंतुलं सुख
 प्राप्तिपुष्पकसावित्रप्रत्यर्थं तांबूलसंक्रांतिव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य पूर्ववत्पद्मे भानुं संपूज्य ततो द्विजदंपती चंदना
 दिना संपूज्य तस्मै लालवगजातीपत्रककोलखादिराप्रत्येकभांडे निधाय रौप्यं मयं चूर्णपात्रं पूगप्रस्फोटनं च पूगी

फलानि नागवल्लीदलानि च । सति मा मध्यस्थणा निमित्तानि कानि चित् । नागवल्लीदलानि चरोप्यादिपात्रे
 निधाय सकल्पकद्वयात् । दानमन्त्रः । तावुलश्राकरभद्रब्रह्माविष्णुशिवात्मकः । प्रदानादेव देवशृणोः सन्तु ममो
 रथाः । इति दत्तवागचदस्वात्राह्मिणो भोजयेत् । अथ प्रकारांतरेण तावुलव्रतभविष्ये । तत्र ग्रंथे ह्येव विधिः । ॐ श्रीपिंडि
 शुद्धशम्याचातुमास्यव्रतं । तत्र तिथ्यादिसकाल्यतावुलव्रतस्य पूर्ववत् फलावाप्तये चातुमास्ये तावुलव्रतकरिष्ये इति
 सकल्प्य पाठं फणाग्विनाशपनागकन्यायुनहरिपुरुषसूक्तेन संपूज्य । तदंशद्विजसपत्नीकवसंपूज्य । सोपस्करं तां
 वलवीटिहृदये वायद्विजोयवद्व्याप्रणमेत् । एवं प्रतिदिनं । अतः कातैकशुक्लकादेश्यापौर्णमायावाउद्यापनं कुर्व्यात्
 तद्यथा । अथेत्यादि तिथ्यादिसकाल्यात्मनः । अनेकदानफलप्राप्ति सकलभोगयुतनारायणं प्रीत्यर्थं श्राव्य रितचातु
 मास्यतावुलव्रतोद्यापनकरिष्ये । इति सकल्प्य गणेशपूजनादिविधाय श्राव्यार्थं वृणुयात् । अथाचार्यः पूर्ववत् मंडल
 ब्रह्मादिदेवताः । संस्थाप्य तदुपरि कलशरोप्य मयशपेहाटकानि मितं । नारायणनागकन्यायुतं । सहस्रं शपिंति म
 त्रं एतस्यार्थः । ततः पूर्वादिदिने । ब्रह्माणेशदुर्गा । क्षेत्रपालव्रततन्मंत्रैरावाह्यं । पुरुषसूक्तेन पंचामृताभियेकपुरः
 सरपूजयेत् । नानावधभक्ष्यभाज्ययुतपायसापहारं निवदयेत् । देवाग्रे शतसंख्यापूगानि नयथा शक्तिवर्णानां फणायुतं
 च संस्थाप्य देवस्तोत्रं स्तुवात् । ततो दशनवान्ताम्रपात्राणि क्रमुकं गुण्यु कानि शोप्य मयानि वातां च तच्चूणपात्राणि
 राप्य मयानि च तत्तद्रव्यपूरितानि । पक्षिशूयनवकानि धाय । वस्त्रद्वयेन संवेष्ट्य सप्तधान्योपरि देवांश्च निधाय । तत्र दे
 वनागरूपव्यात्वा प्राथयेत् । नवनागममहाराजपल्यास्तव प्रपूजनात् । इप्सिते देहि मम सर्वसौख्यप्रदो भव ततो
 मातवाद्यपुराणपठनादिभिर्जागरणनरात्रिनीत्वा । प्रातर्देवसंपूज्य । अग्निप्रतिष्ठाप्य अर्चादध्यात् । तत्र प्रथा
 ननारायण । अतादृवातमत्र एणखंडमि श्रुतमाज्यपायसचरुद्रव्यणाष्टोत्तरशतसंख्याकां हुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैके

क्रयाहुत्यायक्षः एवंहमसमाप्य दपतनवकं वस्त्रादिना संपूज्य पूर्ववत्स्थापितं शूर्पनवंकं नवब्राह्मणेभ्ये दद्यात्
 तत्र मंत्रः तब्रूलश्रकरभद्रब्रह्मविष्णुशिवात्मकं अस्य प्रदोना द्वे शसिफलमेस्तु वाञ्छितं ततस्तैभ्यो नवगोदा
 नानि तेदभावमाल्यत्रादिणा त्वेन दत्त्वा देव प्रार्थयेत् तब्रूलदानमाहात्म्यात्प्रोतो भवजनार्दनं संपूर्णैकुरुमे
 देवा उचितं पुरुषोत्तमं ततः पठिमाचार्याय च दत्त्वा कपिलांगां च दत्त्वा गुडनपूणकुंभं च सर्वस्वं शक्तिः संक्रांतिं गसरे दद्या
 तब्रूलत्रतम् ७ अयमनोरयसंक्रांतिव्रतम् गुडनपूणकुंभं च सर्वस्वं शक्तिः अयनचोत्तरे
 ब्राह्मणाय कुटीर्वने एवंसंवत्सरे पूणैस्त्वयस्तयोद्यापनचरेत् गुडनपर्वतं कृत्वा वस्त्ररत्नैश्च भूषितं तिथ्यादिस
 दद्याद्विंशशठ्येन कारयेत् ययकामयेत कामततं प्राप्नोति पुष्कलं अथ विशोकं संक्रांतिव्रतविधिः तिथ्यादिस
 कीर्यात्मनो विशोकत्वं समन्वितः पुत्रपौत्रादिवृद्धिद्वारा श्रासितुं देवताप्रोत्यर्थं विशोकं संक्रांतिव्रतं करिष्ये इति सं
 कल्प्य पद्मपूजेन भास्करं रत्नामपत्रिं सस्याप्यसंपूज्य चरुत्तवस्त्राभ्यां परिचेष्य पूर्ववत् अर्घ्यं दत्त्वा ब्राह्मणा
 यगुडपूणकुंभं सदक्षिणं दद्यात् वत्सरंतिमडलं हंभास्करं रत्नामपत्रं संपूज्य - गुडपूणकुंभं सदक्षिणं दद्यात् गु
 दपर्वतेन सह पठिकापिलासहितं दद्यात् अथातः सप्रवक्ष्यामि विशोकं संक्रांतिमुत्तमां - अयने विपुलं चैव व्यती
 पतिभेद्यदि एकभक्तं दत्तं कुर्याज्जलदानप्रपूर्वकं काचन भास्करं कृत्वा यथाविभवशक्तिः स्नापयेत्पचगव्ये
 नगधपुष्पस्तुपूजयेत् संछाद्य चरुत्तवस्त्राभ्यां रत्नामपत्रं निधाय च भास्कराय नमः पूर्णं च वाहुभ्यां मय
 आदित्याय नमो जानुवोर्द्विद्विजय - अयं पूणै च कटिपूज्य - मानवचोर्द्विद्विजय - शिरःवरु
 म्णैव पुनस्तनो विवस्वते नमः कंठमुखपूज्य सहस्रशेषे - प्रभाकराय च दक्षिणे स्तेजो रशे नमः शिरःवरु
 णाय नमः केशान्पादां पौजयेद्धारि - अर्घ्यं च पूर्ववत् कार्य ब्राह्मणाय निवेदयेत् - एवंसंवत्सरे पूणैकं च ननंदि

वाकरं सपद्महस्तसंपूज्य यथाविभवशक्तिः कारयेत्पूजेयद्वकोरक्तवस्त्रेणैवैष्टयेत् ततोहोमंप्रकुर्वीतसूर्यमंत्रे
एनारद द्वादशकपिलाद्याद्वह्वालंकासंयुता अशक्तः कपिलाभिकां वित्तशाल्याविवर्जितः आयुरारोग्यमैश्वर्यं
भाव्यापुत्रसमन्वितः इति विशोकं संक्रांतिव्रतम् ॥ १९ ॥ अथायुः संक्रांतिव्रतं अथान्यां संप्रवक्ष्यामि-
आयुः संक्रांतिमुत्तमां संक्रांतिदिवसे पूर्ववत्समर्च्य दिवाकरं कांस्थेक्षीरं घृतं दद्यात्सहिरण्यं स्वशक्तिः एतच्छृणु
कप्रदानं पूजामिव प्रकीर्त्तता सक्षीरं सुरभीजातं पीयूषमसर्पयुक् आयुरारोग्यमैश्वर्यमंतो देहि दिवाकरः इति
मंत्रः अनेन विधिना वर्षसर्वदयादायित उद्यापनादिक सर्वधान्यसंक्रांतिव्रतम् - निर्व्याधिश्च वदीर्घायुस्तेज-
स्वाकांतिमांस्तथा अपस्युभयं नास्ति जीवेच्च शरदांशत अयधने संक्रांतिव्रतम् हेमाद्रौ स्कांदे संक्रांतिदिव-
से पूज्य भास्करं तु विधानतः कलशं निर्व्रणग्राह्यं वारिपूर्णं निधापयेत् मुवर्णं पुरुषं कृत्वा प्रतिमां संतुष्टं पथेत् - विधि-
नानेन वपाते प्रीयतामे दिवाकरः पूजाविधानं सर्वतु धान्यसंक्रांतिव्रतम् सौवर्णं कलशं कृत्वा सूर्यं चोपरिविन्ध्य सेतु-
हस्ते सुवर्णं धटितं पंकजवैनिवेशयेत् शोढानतत्र दत्तव्यमेवं संपूर्णं ताव्रजेत् यतात्मा शतसाहस्रं धनयुक्तो भवेन्नरः आयु-
रारोग्यसंपन्नः सूर्यलोके महीयते इति धनसंक्रांतिव्रतम् डोमद्यात्मनो विपुलधनप्राप्तिपूर्वकं आयुरारोग्यपुत्रपौत्रा-
दिकामनया धनसंक्रांतिव्रतकारिण्ये पद्मे वारिपूर्णं कलशं निधाय सुवर्णपात्रे भातुं संपूज्य सुवर्णधेनुं साहितं पाठं द्विजाय
दद्यात्सदन्नेन द्विजान् भोजयेत् शेषधान्यसंक्रांतिव्रतम् ॥ ११ ॥ अथ रूद्रपुराणे कमाज्ञा संक्रांतिव्रतम् ब्रह्मोवाच
आज्ञा संक्रांतिमाहात्म्यं शृणु स्कंद विधानतः यां कृत्वा सर्वलोके पुत्राज्ञावान् जायते नरः संक्रांतिदिवसे पुण्ये प्रा-
रभेन्नियमं व्रती पद्ममण्डलं कृत्वा कुकुमेन सुशोभनं पूजयेन्मंत्रमुच्चार्य विधिबद्धं रुद्रसन्निधौ - आज्ञां तजस्करींष्ट
ष्टप्रभादीं जन्तय शस्करीं आज्ञां सर्वत्र गां देवमम देहि नमोस्तुते संपूज्यैवं कुकुमेन दद्याद्विप्रैर्यो भोजनं - उद्यापने

तुच्छांशुसौवर्णीसरथंतयोः एकचक्रं च सृज्नाश्वमरुणेन स मन्वितं । यः कुठ्यां द्विधिनानेन आज्ञासंक्रांतिमुत्तमं । आ-
ज्ञास्यस्विच्छिन्नालोके सूर्यभक्तं श्रृंजयते । इति स्कांदे आज्ञासंक्रांतिव्रतम् ॥ १२ ॥ अथापापसंक्रांतिव्रतम्
नंदिकेश्वर उवाच ॥ १ ॥ वक्ष्याम्येपापसंक्रांतिशृणुस्कंदविधानंतः । संक्रांत्यानि यतो भूत्वा तिलैः श्रुतैः समन्वितैः । अ-
रुं कं वै धर्मानं च भ्रंतिमांसं निवेदयेत् । वर्द्धमानं शरावम् । भवेण निनतुस्तोयोद्धि किमावममन्वितः । भक्तिरंतःकरण-
स्यैर्तदाकारं चृत्तिः भवो विध्यासः । तिलोमां पातु पापेभ्यस्तु वदे च प्रसादतः । त्वंचमारक्षे देवावाङ्मनः कायकल्प-
मत् । उवाच पुनर्वदेत् स वै सौवर्णीमापकेन तु । द्विभुजा प्रतिमा कार्या रजतेनाथ कारयेत् । देवस्य सूर्यस्य च स्पर्णमाय-
केण संमितिं तेषाम् । अथवाः श्रुयं च शकाशकविषयत्वेन व्यवस्थितो विकल्पः । तिलधेनुः प्रदातव्या व्रतो स्मिन् ।
असंशयः । सर्वपापं प्रणेशाय श्रुयं शरीरो गृहं ते वै । एतत्सर्वं पुरात्रोक्तं ब्रह्मणा विष्णुवैतथो । विष्णुरिन्द्राय जगदे-
तथैमांशं भवेन्नतं । शंभुश्चैव न मां चष्टेमया प्रोक्तं तव प्रभो । सर्वसंक्रांतिदिवसे प्रारभेद्भक्तमुत्तमः । दक्षिणोत्तरसं-
क्रांतेः सर्वस्वस्वित्तिकेशं च । श्रुयं ब्रह्मणा च्छरीरस्य योगपदं प्रशस्यते । न चात्र विधिदोषः स्यात्सर्वत्रैकतुदैवतं । नानादेवब्र-
ह्मणोऽनु एककालं प्रशस्यते । इति स्कंदपुराणे कर्मपापसंक्रांतिव्रतम् ॥ १३ ॥ अयं कीर्तिं संक्रांतिव्रतम् । नांदिकेश्वर उवाच
कीर्तिं संक्रांतिमाहात्म्यं शृणुस्कंदविधानतः । संक्रांतिवासरे प्राप्य रविचिच्छिन्नं विष्णुचिच्छिन्नं तदेव पूजयेत्सू-
र्यं मंत्रतः । यथा रविमंत्रं सुरेण ततो विप्राय दक्षिणाः । प्रतिमासं तु वैश्वंतवस्त्रयुग्मं प्रदापयेत् । उवाच पुनरुत्तरांशुः ।
मंत्रप्रदापयेत् । वैश्वंतवस्त्रयुग्मं च्छत्रं ब्राह्मणाय निवेदयेत् । एवं कृते पराकीर्तिर्जायते च विबुधवत् । फलं न वाक्यते
वक्तुं गीष्पते रघिजिह्वया । विमला कीर्तिराज्यं च जायते नात्र संशयः । आयुरारोग्यं संपन्नो जीविद्वैधं शतं तु र । इति
स्कंदपुराणे कीर्तिव्रतम् ॥ १४ ॥ अथोत्तरायण दक्षिणायनं संक्रांतिमारभ्य कर्तव्यं शीलव्रतम् । प्रलस्य उ-

दद्याच्छवपुरं याति विप्राय घृत-
 पायम् । एनच्छीलव्रतं नाम शीलारोग्यमुखप्रदः । इति पद्मपुराणोक्त शीलव्रतम् । १५ । अथ राग्यव्रतम् । कृष्ण उवा-
 च । उत्तरेत्यनेन प्राप्तेयुतप्रस्थेन यो हरिः । स्नापयित्वा ब्राह्मणाग्रवड्वांसं प्रयच्छति । सर्वपापविनिर्मुक्तः । सूर्य-
 लोकवसेच्चिरं । ततो भवति भूपालः प्रजानंदविधर्षनः । राज्यव्रतामिदं प्राकं परं तुष्टिकरं हरिः । इति भविष्योत्तरांश-
 संख्यव्रतम् । अथोत्तराग्रेण धृतस्तर्पणव्रतम् । पुलस्त्य उवाच । अन्ये चोत्तरे प्राप्ति यः स्नापयति के शवम् घृतप्रस्थे
 न पापैः सकलं च न्यपोहति । कापिला विप्रमुखा यददात्यनुदितं च यः स्नानं देवस्य यच्छति ये घृतं तो गरायणे । ते-
 योति विष्णुसाधुग्यं सर्वपापविनिर्मुक्तः । इति विष्णुधर्मोत्तरं कृतस्तर्पणव्रतम् । १७ । अथ वृताकल्याणव्रतम् । भवि-
 र्यमोत्तरं । वृताकल्याणव्रतं । संवत्सरं वापणमासां न्नीज्मासां न्वासां माहितः । अस्त्यो वापण-
 न्मासां कृतं कृतं मप्रतिहृतं वरं हेमसिद्धं दद्यात् । द्विजाग्रधृतवस्त्रसमन्वितं यः । कृतानुवर्पणमासमथैकसेवयुः स्य न परम् ।
 तिपुरं पुरुषं कदाचित् । अथ तस्य विधिः । अस्य भुरग्यामघायां वा एकरात्रोपवासं कृत्वा संधिलेखे वा नाहूय । गोधा-
 पुरुषधूपदीपनैवेद्यादिभिर्भुरग्यामघायां वा पूजयेदिति संबन्धः । १८ । आवाहनप्रकारमाह । दध्मपाणिर्गोधोदकेन जला-
 हयेत् । यमराजमीवाहयामि । कालमावाहयामि । नीलमावाहयामि । चित्रगुप्तमाह । वैवस्वतमावाह । मृ-
 त्युमाह । परमेष्ठिनमीवाहयामि । ततोऽग्निमुपसमाधाय । तिलाज्यं जुहुयात् । अयमराजाय स्वाहा । कालाय
 स्वाहा । नीलाय स्वाहा । चित्रगुप्ताय । वैवस्वताय स्वाहा । मृत्यवे स्वाहा । परमेष्ठिने स्वाहा । अग्निर्मेधेत्या-
 हुतं । रित्येतरं शतं जुह्यात् । प्रायश्चित्तं हुत्वा । ब्राह्मणस्वयमितरेषामाचार्यः । अथ स्वशक्त्या । सौविणीवृताकल्या-
 प्रायदद्यात् । कृष्णांगारुपं भवतैव कर्णवैष्णवीयं केशत्रोपानहौ कृष्णवस्त्रयुगं । कृष्णकंबलं च दद्यात् । ब्राह्मणा

नभोऽग्राशिपोवाचयेत् ॥ १८ ॥ अनेनविधिनायस्नुदंताकंसं प्रयच्छति ॥ त्रीन्मासान्वापणमासंवावर्धयेत्कंवातप्रक्षयेत्
 शय्येनविधिं कृत्वा जन्मवार्धित्यागं यः करोति स विष्णुलोकं प्रयाति ॥ पुंढरीकारश्चमेधफलमाप्नोति ॥ सप्तजन्मसह
 स्त्राणि नाकपट्टे सहियते ॥ सप्तजन्मांतरं पावय म्लोकं न पश्यतीति ॥ जन्मावधिवृता कत्यागपक्षेपि ॥ होमादिं कृत्वा
 र्धवेदेव ॥ इति वृता कत्यागविधिः ॥ १८ ॥ अथ शत्रुनाशनव्रतम् ॥ विष्णुधर्मोत्तरे ॥ रामव्रतिपुच्छरुवाच ॥ कृत्वा प्र
 वासेऽयाम्यर्धैरक्षुण्णिकानुसैदवहिः ॥ पूजयेद्वासुदेवं तु कंकुमेन सुगंधिना ॥ त्वेति श्रुत्वा सुमहद्यैर्धूपं दद्याच्च गुग्गुलुं ॥ ध्वजे
 न दीपं श्याम्वरं कं वस्त्रं तथैव च निवेदनीयं देवाय तथा सर्वं निवेदयेत् ॥ होतव्याश्च समिद्धो तथैवा सुरसुपपायश्चासुरसा
 र्धपो रंजिका ॥ आयुधानि च दयानि ब्राह्मेणैभ्यश्च दक्षिणा ॥ कर्मैतदुक्तं रिपुनाशकादिकादयः सदा शत्रुघ्ना एव प्रसाथी
 कृत्यैतद्गन्धं रिपुनाशमाशु प्राप्नोति मर्त्यो न हि संशयोत्र इति शत्रुनाशनव्रतम् ॥ १९ ॥ अथ मौनव्रतं शिवधर्मे ॥ तदिके श्व
 रउवाच ॥ शृणु वत्स प्रवर्द्ध्या भिमौनं सर्वाधि साधकं मौनव्रतं महापुण्यं हुंहंत व्रतिवर्जयेत् ॥ पुसां भोजनकाले तु हुंका
 रोऽयं दिनिर्गतः ॥ सर्वमेव मरुमांसं तस्मान्मौनविवर्जयेत् ॥ कर्मणामनसा वाचा परा हि सां विवर्जयेत् ॥ मौनस्यास्या
 प्रभावेण ऋषयस्त्रिदिवं गताः ॥ श्रवदेमर्कचरेऽन्मौनयः पणमासमथापि वा ॥ मासत्रयं समाधुको मासमेकं तथैव च ॥ मासा
 र्धं तु पुनः कुप्यादिवसान् द्वादशा यवा ॥ पटपंचवाधत्रोण्येकमौनं भुजितयत्नतः ॥ असमाते तु व्रते तस्मिन्मौनव्रतसमा
 हितः ॥ लिंगचंदनं कृत्वा पण्डगेन तु प्रोक्षयेत् ॥ पण्डगं यथा ॥ गोमूत्रं गोमयसर्पक्षीरं दधि च रोचना ॥ पण्डगे मतस्परमं
 मंगलं सर्वदा गवामिति परिभाषितं ॥ गोरोचनां समालभ्य लब्धगधैस्तु पूजयेत् ॥ धूपं च गुग्गुलुं कंदं दद्याद्भस्मस्कारांस्ततः
 पुनः ॥ करं पादशिरोभिस्तु प्राणिपत्यविसर्जयेत् ॥ आत्मवित्तानुसारेण ह मघटा प्रदापयेत् ॥ शिवाग्रतो निबध्नीया
 च्छिवं स्यातीतं वल्लभा ॥ कांस्यलोहमयं वापि एकां वा शक्तिस्तथा ॥ शिवस्य पुरतो वैद्यं शिवभक्ताः श्रमोजयेत् ॥ प्राय

'समधुसमि'श्रमधुमासपरिदुः॥१॥ अनेकभक्ष्यभोज्यान्नेर्लेह्यपयसापिच्छिलैः॥२॥ सर्जिकाधृतसांसिःश्रैर्मदकैःसुसमाहि
 तैः॥ भोज्यैलांप्राजितान्निरुद्वेगःसमाशयेतःशक्त्याचर्दक्षिणादद्याद्विन्नशाठ्यविवर्जयेत् क्रमेणवीर्येतेविप्रयस्य
 येत्यतुयद्भवत्॥३॥ शिवभक्तार्थतो नित्यशांतिवाक्यंपुनः॥४॥ शतयार्हादिदक्षिणादद्याच्छिवभक्त्यान्नामेततः॥ ताम्रपा
 त्रतुतच्छिन्नस्थापपुष्पैरलंकृतः॥५॥ शिरसाधार्थतत्प्रात्रंस्वयंमौनीसमाहितः॥६॥ संगच्छेन्नृपमार्गेणयावतुःशिवगोचरः॥ प्र
 दक्षिणीकृत्यशिवंवीर्यंश्रयसमंततः॥७॥ नमस्कारैस्ततःकुर्यात्त्रिणम्याशिरसाभुवि॥८॥ मौनस्यैपुविधिःप्रोक्तोमया
 तैवमहामते॥९॥ अस्यमौनस्यमाहात्म्याद्देवताःशिवतांगताःएतन्मौनव्रतंप्रोक्तंसर्वकामार्थसाधकः॥ भुविसर्वासमर्था
 मासुकरप्रकटीकृतम्॥१०॥ इतिशिवधर्ममौनव्रतमाहात्म्यम् अयसंक्रांत्युद्यापनेफलं॥११॥ यदक्षयंपरलोकपुण्यकव
 योविदुः विपुलैरन्येवापिसंक्रातिव्रतमाचरेत्॥१२॥ पूर्वयुरेकभक्तेनंदंत्थावनपूर्वकं॥ संक्रातिवासरेप्राप्ततिलैःस्नानं
 विधीयते॥१३॥ अभिसंक्रमणेभूमौचंदनेनाष्टपत्रकं॥१४॥ पद्मसकणिकंकुर्यात्तास्मिन्नावाहयद्रव्यं॥ कणिकान्यसेत्सूर्यमा
 दित्यपूर्वतस्ततः॥१५॥ सहार्चिपमार्थग्रेय्याभ्येऋद्धमंडलाय॥१६॥ नमःसवित्रेनैऋत्यावारुणैवरुणयजेत्॥१७॥ सप्तसप्त
 र्चवायव्येजस्यतर्मानसः॥१८॥ मातृदुर्मतेरविष्णुमीशानेविन्यसेत्ततः॥१९॥ गंधमाल्यफलेभक्ष्यैःस्नानं॥२०॥ डिलपूजयेत्ततः॥२१॥
 दनोदकंपुष्पैस्तुदेवायोर्धन्यसेद्भुवि॥२२॥ अयोर्ध्वमेत्रे॥२३॥ नमोनमस्तेसूर्याग्रविश्वेधाम्नेस्वयंभुवे॥२४॥ नमोनमस्तेवरु
 ऋद्धंसांमर्जुयोपते॥२५॥ अन्नमविधिनोदत्वादवायोर्ध्वनरोत्तमः॥ द्विजायसोदकंकुंभंतिलप्रात्रादिरप्मपा॥२६॥ कमंडलुय
 थाशक्त्याकारिपिबानिवदेयंत्॥२७॥ विधिनानेनकर्त्तव्यंमासिमासिनरोत्तमः॥२८॥ एकभक्ताशनैःपुभिःसर्वमेतद्यथाविधि
 एकस्मिन्नन्निर्करव्यंवंसरंतेथवापुनः॥२९॥ अन्नव्रतेत्रयःपक्षाःआसिमासिर्करव्यमित्येकः॥३०॥ संवत्सरमध्येएकस्मिन्नकृतं
 वयमितिद्वितीयः॥३१॥ संवत्सरंतेकरव्यमितितीर्थः॥३२॥ एतेचशक्ताशक्तत्वेनव्यवस्थिताः॥३३॥ संवत्सरंतेघृतपायसेत्-

सतप्यवान्द्विजुगोवांश्च कुर्मान्पुनर्द्विजुगोवांश्च कुर्मान्पुनर्द्विजुगोवांश्च कुर्मान्पुनर्द्विजुगोवांश्च कुर्मान्पुनर्द्विजुगोवांश्च
रः सवस्त्राः खलुर्द्विजुगोवांश्च गवोवायाः सप्तसर्कास्यदेहाभ्यां गवोवायाः सप्तसर्कास्यदेहाभ्यां गवोवायाः सप्तसर्कास्यदेहाभ्यां गवोवायाः सप्तसर्कास्यदेहाभ्यां
कोनिवेदयेद्वाह्मणपुंगवयः हर्मचिदद्यात्पिदासशेषान्नकथं शेषान्नकथं शेषान्नकथं शेषान्नकथं शेषान्नकथं शेषान्नकथं शेषान्नकथं शेषान्नकथं शेषान्नकथं शेषान्नकथं
शक्तो विसुधाविधाय सुवर्णशरीरं सप्तसर्कास्यदेहाभ्यां गवोवायाः सप्तसर्कास्यदेहाभ्यां गवोवायाः सप्तसर्कास्यदेहाभ्यां गवोवायाः सप्तसर्कास्यदेहाभ्यां
योत्राद्यावन्महद्भ्रमुखाः सुरेशः पृथ्वीचसता विधुते हतिष्ठेत् तावत्संघर्षेण शेषैः संप्रज्येते नारदनाकपृष्ठे त
तत्रैकमक्षर्ममप्यसद्वर्षाधिपः स्यात्कुलं शीलपुत्रः नाकस्य पृष्ठे सप्तसर्कास्यदेहाभ्यां गवोवायाः सप्तसर्कास्यदेहाभ्यां गवोवायाः सप्तसर्कास्यदेहाभ्यां गवोवायाः सप्तसर्कास्यदेहाभ्यां
पठति शृणोति याति मत्स्या विधिं मखिलं रवि संक्रमेण पुण्यं मतिमपि च ददाति सोऽपि देवैरमरपतिप्रमुखैर्वृतस्तुतः
स्यात् इति मत्स्यपुराणे संक्रांतिव्रतौ चापनम् अथ वारव्रतानि नदिके अश्वरुवाजुः येत्वा दित्यदिने ब्रह्मपूज
यति दिवाकरं स्नानदीनां दिनाते पांकिं फलस्याद्ग्रीहिमे ब्रह्मोवांच येत्वा दित्यदिने प्राते श्रीर्दुर्ध्वतिमानवाः सप्त
जन्मानि प्राज्ञाः समवाति विरोगिणः नक्तुर्ध्वति येतत्र मानवास्तं समाश्रिताः जपमानाः परं जप्यमादित्यहृदय
परं आरोग्यमिहं संप्राप्य सुखं लोकं व्रजति उपवासं तूर्ध्वति येत्वा दित्यदिने सदा जपंति ये महाश्वेता तैलभति
यथैस्मिन् अहोरात्रेणैकैर्निरात्र नियमेन च जपमानो महाश्वेता मीप्सितं लभते फलं विशेषेणादित्यादिने ज
पमानो गणाधिपः पंडितं महाश्वेतां गच्छेद्द्वैरोचन पदं तं समाश्रिता आदित्यमाश्रिता इत्यर्थः श्रीकृष्ण उवाच ॥
रवि संक्रमेण वेत्स्याद्रविचारो नराधिप सज्ञे यो हृदयो नाम आदित्यहृदय प्रियः तत्र भक्तं समाश्रित्य देवसंप्रज्यय
तेतः गत्वा चायते मनो रार्दित्यायतेने स्थितः जपेदादित्यहृदयं सख्यया पृथं तं बुधः योत्र संपूजयेद्ब्रह्म तं तथा
श्रवांसं भवति संकामांलभते सर्वानादित्याद्बुदये स्थितान् आदित्यहृदयमत्र घृणि सुखं आदित्यो महाश्वेतां ह्यसि

इति मन्त्रः । खखोत्कायनमइति पदशरमत्र हूँ ह्रास सूय्याय इति केचित् । यो वै सूयै दिने भस्मभातुं संपूज्य श्रद्धया-
 नैकैरिति पुरुषः स्यात् । मरलोकता । इदं ब्रतमेकदिनसमाप्य भित्तिरत्नाकरः तथा च आदित्य उवाच यो ब्रतमेकं प्रकु-
 र्यात् नक्तममादिने रतः । ब्रह्मचारी जितक्रोधो ममाचेन परः स्वर्गः । संवत्सरं ते च मृगान्मद्वक्तांश्चैव वै द्विजान् । भोज-
 यित्वा ततो ब्रूयात् प्रायतामि दिवाकरः । मृगान् दिव्य ब्राह्मणान् । एवं भक्ति समाप्योक्तो मम लोकः स गच्छति । न च मानुष्य-
 कला किमध्वं प्राप्नुयाद्वरः । इत्यादि त्वं वारं न कदा दिव्यतानि । अथादित्य वारं त्रयविधिः । सौरधर्मं तत्रादौ मासपक्षाद्यु-
 छिष्य मम समस्त रागिनी सार्थमायुष्यादि सकल मनोभिलाषितकामना सिद्ध्यर्थं श्रीसूर्यनारायणप्रीत्यर्थं यथाशक्ते-
 र्मायनारायण पूजनसहितमादित्यं ब्रतं महं कारिष्ये । तां च पात्रैरुक्त्वा तत्र देवं पूजयेत् । ध्यानम् । तेजो-
 रूपसहस्रांशुः सप्ताश्वरथगरीवि । द्विभुजं वरदं पद्मलाञ्छनं सर्वकामदं । ध्यायामीति शेषः । आगच्छ भगवन्सूर्यमंडल-
 स्मिन् स्थितो भव । यावत् पूजा समाप्येतावत्स्वप्नं निधौ भव । आवाहनम् । हे मास नमं हृदि व्यंनानां रत्नविभूषिते । आ-
 सनं गंगाजले समानीतं परमं पावनमहत् । पाद्यं गृहाणे देवेश धामरूपेण ।
 मोस्तु । पाद्यं ३ । सोमसूर्याग्निरूपाय ब्रह्मविष्णुस्वरूपिणे । अर्घ्यमजलिना दत्तं गृहाणे परमेश्वर । अर्घ्यं । ४ ।
 गंगादितीर्थजं तां च जातं पुष्पैश्च वासितं । तां च पात्रे स्थितं दिव्यं गृहाणा च मनोयुक्तं । आचमनं । ५ । जान्हवी-
 जलमत्यंतं पवित्रं करुणं । स्नानार्थं च यथानीतं स्नानं करुण गत्पते स्नानं । ६ । स्नानं ते आचमनं पूर्वोक्तमंत्रेण । ७ ।
 शुद्धं वस्त्रं युगे देवैरुक्त्वा । तव भक्त्या मया दत्तं गृहाण कमलाकर । वस्त्रं । ८ । नमः कमलहस्ताय विश्वरूपा-
 य तनयः । उपवीतं मया दत्तं गृहाण लोदिवाकर । यज्ञोपवीतम् । ९ । कुंकुमागुरु कस्तूरी सुगंधश्च दत्तादिभिः । रक्तचं-
 दनं युक्तं गुग्गुलुं च प्रभाकर । गंधम् । १० । जंपाकं दंवकुसुमं रक्तोत्पलमनुतं । पुष्पाणि गृह्यतां देव सर्वकामप्रदो भव ।

पुष्पाणि ॥ १७७ ॥ दंशांगगुल्फं कालांगुरुसमन्वितं ॥ आग्नेयसर्वदेवानामिमं धूपं गृह्णाणे ॥ धूपः १७८ ॥ कापो
 सर्वत्रिकायुक्तो धूर्तैर्नर्मसन्वितः ॥ दीपगृहाण देवशत्रैल्लोक्यति मिरापहं ॥ दीपं १७९ ॥ पायसधृतसंयुक्तं ज्ञापका
 न्नसमर्प्य नैवेद्यं गृह्णात दिवं ॥ शक्तिरुज्ज्वलते नैवेद्यं ॥ १८० ॥ कर्पूरवासितोयं मंदाकिन्याः समाहृतः ॥ आचम्य तां जगत्त
 थं प्रसीद परमेश्वर ॥ आचमनं १८१ ॥ इदं फलं मया दत्तं स्थापितं पुरतस्तव ॥ तेन मे स फलावाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि
 फलं ॥ १८२ ॥ एलांलवंगकर्पूरखादिरादिसमन्वितः ॥ तां ब्रूलं गृह्णात दिवमुखाभरणमुद्रामं तां ब्रूलं ॥ १८३ ॥ यानि
 कानि च पापानि जन्मांतरं कृतानि च ॥ विलयं यांतु तानि ह प्रदक्षिणपदे पदे ॥ प्रदक्षिणां ॥ १८४ ॥ तां च पात्रे स्थितं
 तोयं फलपुष्पसमन्वितं ॥ गृह्णाणार्घ्यं मया दत्तं सर्वकामप्रदो भव ॥ आर्घ्यं ॥ १८५ ॥ नमः पंकजहस्ताय नमः पंक
 जमालिने ॥ नमः पंकजनेत्राय भास्कराय नमः ॥ नमः स्कारः ॥ १८६ ॥ हरिरेण्यगर्भगर्भस्थं हे मबीजं विभावसोः
 अर्चयेत् पुण्यं फलदं मतः ॥ शान्तिं प्रयच्छेम ॥ दक्षिणां ॥ १८७ ॥ वज्रमाणिक्यवैडूर्यमुक्तविद्रुममेव च पुष्परागेण
 संयुक्तं हे मं पुष्पगृहाण मे ॥ सौवर्णं पुष्पम् ॥ १८८ ॥ पंचवर्त्तिसमायुक्तं सर्वमंगलदायकं ॥ नीराजनं गृह्णातु मि
 त्रमे संप्रसीदतु ॥ नीराजनं ॥ १८९ ॥ तं दुल्लैपूरितं पात्रं हरिण्येन समन्वितं ॥ रक्तवस्त्रयुगोपेतं ब्राह्मणाय निवेदयेत्
 धाय नंदनं ॥ १९० ॥ यस्यादये स्याज्जगतः प्रबोधोयः कर्मसाक्षी भुवनस्य गोप्ता ॥ कुष्ठादि व्याध्यौ घविनाशको य
 स भास्करो मे दुरितं निहन्त्यात् ॥ इति प्रार्थना ॥ इति पूजा ॥ अथ कथा ॥ मां धातो वाच ॥ भगवन् ज्ञानिनां श्रे
 ष्ठं कथयस्व प्रसादतः ॥ त्वद्भक्ताच्छ्रेतुमिच्छामि व्रतं पापप्रणाशनं ॥ सर्वकामप्रदं चैव सर्वार्थमय विनाशनं ॥ पूजाध्य
 दानं संहतं नैवेद्यं प्रार्थनां न्वितं ॥ एतत्कथं यः सर्वत्र प्रसन्नो यदि मे प्रभो ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि यद्ब्रुह्यं
 व्रतमुत्तमं ॥ सर्वकामप्रदं पुंसां कुष्ठादि व्याधिनाशनं ॥ भानोस्तुष्टि करं राजन् भुक्तिमुक्तिप्रदायकं ॥ यस्योदये सुरगणा

मानसिर्वाः संचरणीः । दानवीर्मानवगणाः कुर्वन्ति सततार्चनम् ॥ यस्योदयेऽर्जुनसर्वपात्रबोधोद्यत्पसत्तमः ॥ तस्यदे-
 वस्यैव श्यामि व्रतरोजसो विस्तरं । पूजां ध्येयं प्राशनं दानं चैव शृणुत चक्रतः सर्वतीर्थेषु ग्रन्थुण्यं सर्वयज्ञेषु यः फलं सर्व-
 दानैर्न तस्य सायं पुण्यं समर्वाप्यते ॥ प्रातः स्नानेन यः पुण्यं तः पुण्यं रात्रि विवासरैः ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु द्वादशस्वपिभू-
 पते ॥ सुदृढं व्रतं कुर्यात्पुण्यामियां विद्वर्षी देवाकरं ॥ इति व्रतग्रहणम् ॥ ततः प्रातः
 समुत्थाय नद्यादौ विमले जले ॥ स्नात्वा सितपत्रे देवान्पितृंश्च वसुधाधिपः ॥ उपलिप्य शुचौ देशे सूयतत्र समापयेत्त-
 विलिख्य तत्र प्रदत्तुं द्वादशारं सकार्षिकं ॥ तांघ्रपात्रे तथा पद्मरक्तचंदनवारिणा ॥ ततः संपूजयेद्देवं दिननाथं सुरेश्वर-
 मा सर्वमसि चैरांजलिं चैवांस्तान्गुणैर्बुधैः ॥ मार्गशीर्षे यजेन्मित्रं नारिकेलार्घ्यं मुद्राम् ॥ नैवेद्यं तंडुल्यादेयाः साज्याश्च
 संगृह्णात्स्मृताः ॥ पत्रत्रयं तुलस्यास्तु प्राशयतिष्ठतिष्ठति द्वयः ॥ दद्याद्द्विप्राय भोज्यं तु दक्षिणां सहितं नृपः ॥ पौषे विष्णुं
 सर्वभूयश्च नैवेद्यं कुरु शरं तथा ॥ बीजपूरेणैवार्घ्यं प्राशय चूतदलत्रयं ॥ दद्याद्द्वयं तु विप्राय भोजनेन समन्वितं ॥ माघे
 वरुणं निर्मानं संपूज्या ज्योतिर्लान्गुहः ॥ भोजनं दक्षिणां दद्यान्नैवेद्यं जातिकाफलं ॥ अर्धं तेनैव दत्त्वा तु प्राशय मुष्टित्रयं
 तिलान् ॥ फाल्गुने सूर्यं मन्मथं जवीराधं निवेदयेत् ॥ पलत्रयं दधिप्राश्य नैवेद्यं सघृतदधि ॥ दधितंडुलदानं च भो-
 जनेनैव ददाति ॥ चैत्रे मानुं संपूज्य नैवेद्यं चूतपूरिकाः ॥ फलं तु दाडिमं प्रोक्तं प्राश्य दधिपलत्रयः ॥ विप्राय भोजनं दद्यात्
 निमृष्टं त्रितुलं क्षिणम् ॥ वैशाखे तपनं पूज्य मायाद्यं सघृतं तथा ॥ अर्धं दद्यात्तु द्वादशभिः प्राशने गोमयं मृतं ॥ कुम्भ-
 मायान्नं दानं च सघृतं वै स दक्षिणा ॥ ज्येष्ठे द्रव्यं जेह्दीमान्नैवेद्यं च करं भजः ॥ अर्धं च सहकारेण प्राशय तोयां जलित्रयं
 दधौ दानं समायुक्तं भोजनं ब्राह्मणाय तु ॥ आपाढेरविर्मथ्य न्ययं दद्याच्चिभिरकं तथा ॥ चिभिरकं बालुकमिति भाषया प्र-
 सिद्धं ॥ विप्राय भोजनं दद्यात्प्राशनेनैव चित्रयः ॥ गभस्ति श्रावणे मासि च पुसी फलमेव च ॥ मुष्टित्रयं वसक्तूनां प्राशने

समुदाहृतं विप्रायभोजनं दद्यात् इक्षिणासाहितं नृप यमं श्राद्धपदे पूज्य कृष्णमादृतं डलान्ज्यकं गोमदेनाश-
नेत्रोक्तं तथा ब्राह्मणभोजनं हिरण्यरेतसा निषेधं शर्करासहृतं दण्डिधूल्यं वानुप्राश्य वडपलत्रय
विप्राय परयाभक्ष्याभोजने शालिशर्करा दिवाकरः कान्तिकेच संभायाः फलमेव च प्रायश्चित्तं वेद्युपा-
यसंप्रशयेत्तर्गने एवं व्रतं समाप्येत च दुद्यापतमाजरेत् ततो गुरुगृहे गत्वा गृह्णीमाच्चरणौ उद्यापनं
करिष्येह मागुच्छममवेशमनि मापकेन मुवर्णस्त्रप्रतिमाकारेयद्वेभ्यः सूर्योऽप्युमयः कार्यः सुवापलक-
रसंयुतः कृत्वा द्वादशपवनतु क मलं रक्ततुलैः स्थापयेद्वर्णकुम्भं च रत्नसमन्वितं तस्योपरि न्यसेत्पान-
ताम्रतुलपूरितं रक्तवस्त्रमाच्छन्नुपमा लाविभूपितं पंचाशतेन स्तनपनमं श्युशरशर्पूवकं प्रतिष्ठांचतत् कृत्वा
पञ्चदेवस्य आरेयेत् चंदनं कुसुमैरन्यैर्विविधैः कालसंभैवैः श्रवणं पद्मवस्त्रं च कर्मण्डलमुपानहो वर्द्धनीजितयतव्रस्था
पयेद्विसन्निधौ वृद्धनीघटिः घटीतु वृद्धनीतिमेदिनीकोशात् सज्ञायाम्बुमुचकोसुभंचमहीपते प्रतिपान-
पुसंपूज्या सूर्याद्वादशनामाभिः मित्रो विष्णु सवरुणः सूर्यो भानुस्तथैव च तप्तैर्द्रो रविः पूज्योगभस्ति शमनु-
स्तथा हिरण्यरेतादिनकृत्पूज्या एते यथाक्रमं मध्ये सहस्रकिरण संपूज्य सज्ञायाम्बुमुचकोसुभंचमहीपते प्रतिपान-
यसंयुतं नारिकेलैर्नैव वार्धदद्याद्देवस्य भक्ति मंत्रणानंतरा जैर्ब्रह्म तस्य परिपूर्ते तप्तं सहस्रकिरण संपूज्या
धिविनाशनः गृहाणार्धमया दत्तं सज्ञया साहितो रवेः इत्यर्घ्यमंत्रः तत आरात्तिकं कृत्वा पूजां सांक्रलय मे वृक्षं सां-
करूप्यं च ततः श्राद्धं कार्थ्यैर्बसूर्यैर्देवत ब्राह्मणभोजयेत्तु भक्ष्या मिष्टान्नैर्द्वादशप्रभो देवपत्ये भोजनं देय परमां नृ-
समन्वितं ततस्तु दक्षिणा देयां समभ्यर्च्य स्वगादिभिः उपहारादितत्सर्वं गुरवे प्रतिपादयेत् गुरुतत्रैव सतोष्य-
ब्राह्मणं च विसेजयेत् मंत्रहीनं क्रियाहीनं विधिनिवृत्तम् तत्सर्वं पूर्णतां यातुं भूमिदेव प्रसादतः शत्रुवज्रगु-

रुविप्रान्नं तु समापेयतः ॥ ६ ॥ इदं श्रवधुभिः सद्धिं न द्वादं दिवा करः ॥ ७ ॥ एवं यः कुरुते मयो विनशाख्य विवर्जितः सः
 धनं तं महाराजतस्वपुत्रं फलं शृणु ॥ ८ ॥ ब्राह्मणो लभते विद्याक्षत्रियो राजस्य माश्रयात् ॥ ९ ॥ वैश्ये धनं समृद्धिं च शुद्रः सुख
 मवाप्नुयात् ॥ १० ॥ अपुत्रो लभते पुत्रं कुमारी लभते प्रति ॥ ११ ॥ योगाजो मुच्यते रोगाद्वेदो मुच्यते बंधनात् ॥ १२ ॥ ययं विप्रतु कर्मसु
 तस्यै भवति ध्रुवं ॥ १३ ॥ यदंशुषु याद्वत्सया एषे क्वितो जराधिपः ॥ १४ ॥ सर्वान् कामानवाप्नोति प्रभावाद्वास्वतोदप ॥ इति सा
 र्धं भोक्तृसूत्रम् ॥ १५ ॥ अथास्य प्रयोगः ॥ १६ ॥ डोमयेति तिथ्यादिसंकीर्त्यात्मनोऽखिलपापक्षयपूर्वकरो गुरुक्षयपुत्रलाभा
 दिपूर्वकाभीष्टकामसिद्धयर्थवर्षात्मकं सूर्यत्रतं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य ॥ गोमयेनोपलितभूमौ पंचरुग्णादशारं पद्मवि
 लिखं ॥ १७ ॥ तत्र तत्रात्र पात्रं निधाय तन्मध्ये रक्तचंदनादिना पद्मं विलिख्य ॥ तत्र वक्ष्यमाणरीत्या सूर्यपूजयेत् ॥ मार्ग
 शीर्षादिमासे पुक्रमेण देवतानामर्धनैवेद्यं भक्षणं दानं च ज्ञेयं ॥ तत्रादौ मार्गशीर्षे ॥ मित्रायेतमः ॥ तारिके लाध्यं ॥ सा
 ज्यगुहंतुलनैवेद्यं ॥ तुलस्याः पद्मत्रयभक्षणं ॥ साज्यगुहभक्तदानं ॥ १८ ॥ पीपे ॥ विष्णवे तमः ॥ वीजपूरार्धं ॥ पुलत्र
 यदृतस्य नैवेद्यं ॥ प्राशयं वृत्तदलत्रयं ॥ १९ ॥ माघे ॥ वरुणाय तमः ॥ पूर्णाफलार्धं ॥ तिलगुडनैवेद्यं ॥ मुष्टित्रया तिलप्रा
 शनं ॥ सगुह तिलकुडवदानं ॥ २० ॥ फाल्गुने ॥ सूर्याय तमः ॥ जंबीरार्धं ॥ सधृतदधि नैवेद्यं ॥ पलत्रयं दधिप्राशनं ॥ दधित
 डुलदानं ॥ २१ ॥ चैत्रे ॥ भागे तमः ॥ दाडिमाध्वं ॥ घृतपूरिकनैवेद्यं ॥ पलत्रयदुग्धप्राशनम् ॥ मिष्टान्नदानं ॥ २२ ॥ वैशाखे ॥ तप
 नाय तमः ॥ द्राक्षाध्वं ॥ घृतमन्ननैवेद्यं ॥ गोमये प्राशनं ॥ माषान्नदानं ॥ २३ ॥ ज्येष्ठे ॥ इन्द्राय तमः ॥ सहकारार्धदानं ॥ करभक्त
 अर्जालिखत्रप्राशनं ॥ दद्यादन्नदानं ॥ २४ ॥ आषाढे ॥ रवेय तमः ॥ जातिफलार्धं ॥ पृथुकनैवेद्यं ॥ दानं च ॥ २५ ॥ श्रावणे ॥ गुरु
 स्तये तमः ॥ त्रपुसीफलार्धं ॥ यवसक्तनैवेद्यं ॥ तदेव पलत्रयप्राशनं ॥ अथवा यथेष्टभोजनं दानं च ॥ २६ ॥ भाद्रपदे ॥ यमाय तमः
 कुम्भाडार्धदानं ॥ तुलज्यनैवेद्यं ॥ पलद्वयगोमूत्रप्राशनं ॥ तंडुलाज्यदानं ॥ २७ ॥ आश्विने ॥ हिरण्यपूतसंनमः ॥ दाडिमाध्वं

शर्कराभक्तनैवेद्यं शर्करापिलत्रयश्राशनं शर्कराभक्तदानं ११ कार्तिकेदिवाकरायुनमरंभाफलाध्ययदातं प्रायस्तेवैद्य
 मन्तेदेवश्राध्नीयात् ॥ १२ ॥ एवंवर्धमात्रव्रतचरित्वा ॥ अतमागेशीर्षापरुखिवारे उद्यापनेकस्यात् ॥ त
 दया ॥ आर्चाद्यैवुरणविधाय ॥ सर्वतोभद्रेकलशंप्रतिष्ठाप्य ॥ तदुपरिरक्ताक्षतयुतं ॥ तामयपूणेपात्राधाय
 तत्रद्वादशारकमलविरच्य ॥ तमध्यैरोप्यमयंधंप्रतिष्ठाप्य ॥ तदुपरिहंसंज्ञासहितसहस्रकिरणं ॥ आरुणे
 नेतिमंत्रिणप्रतिष्ठाप्यपरितोद्वादशकमलेशुद्वादशमासाधियान् ॥ क्रमेणपूजयेत् ॥ तद्यथा ॥ ओमित्रं ॥ १ ॥ वि
 ण्णुं ॥ २ ॥ वरुणं ॥ ३ ॥ सूर्यं ॥ ४ ॥ भानुं ॥ ५ ॥ तपनं ॥ ६ ॥ इंद्रं ॥ ७ ॥ रवं ॥ ८ ॥ गभस्ति ॥ ९ ॥ यम ॥ १० ॥ हिरण्यं ॥ ११ ॥ दि
 वाकरं ॥ १२ ॥ आवाह्य रक्ताक्षतपुष्पादिभिः ॥ संपूज्य ॥ परमाव्रतैवेचंदृज्वा विशेषार्थेनारिकेलयुतं दद्यात् ॥ मंत्र
 ओनमः ॥ सहस्रार्किरणसर्वव्याधिविनाशनं गृहाणार्ध्यमयादत्तसंज्ञायासहितोखे एवंपूजांसनाप्सु ॥ ततः
 सूर्यदेवतैश्चादंकृत्वा ॥ तत्रमासाधिपतामभिः ॥ पिंडदानं पूजासहितंकुर्यात् ॥ सूर्यायुनमः १ ॥ धावेनमः २ ॥
 वरुणायनमः ३ ॥ माधवायनमः ४ ॥ हरयेनमः ५ ॥ रवयेनमः ६ ॥ रुद्रायनमः ७ ॥ भर्गायुनमः ८ ॥ स्वर्ण
 रतेसेनमः ९ ॥ अर्धर्मणेनमः १० ॥ भानवेनमः ११ ॥ भोस्करायनमः १२ ॥ एषपिंडोत्तमः ॥ पूजति ॥ आवा
 र्ध्यैः ॥ अग्निप्रतिष्ठाप्य ॥ अन्वाद्यात् ॥ सज्ञासहितं भास्करं पायसद्रव्येण ॥ अष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिः परिवार
 देवतात्रह्यादेवताश्चैकैकयाज्याहुत्यायक्षे ॥ इतिहोमंसमाप्य ॥ ततोद्वादशब्राह्मणपूजांकद्वादशतामभिर्वस्त्रद
 क्षिणादिभिः संपूज्य ॥ आचार्यायपीठंगच्छद्वा ॥ परमाव्रतेन ॥ ब्राह्मणानंतर्पयेत् ॥ इतिमौरपुराणं कंसोद्यापनमा
 दित्यव्रतम् ॥ अथाश्विनादिरविवारेषु आश्लादित्यव्रतम् ॥ स्कंदे स्कंदउवाच ॥ शण्डिर्व्यपंपरंपुण्यमादित्यारधनं
 परं ॥ यत्कृत्वा सर्वकामानां सकलं फलमाप्नुयात् ॥ समंद्रतरेविशेषपुरीद्वाराव्रताशुभा ॥ ॥ वासुदेवोयदुबुरोयत्रराज्य

प्रशासति 'दुर्वास-शंकरस्यांशआजगोमात्रलोकि तु' - कृष्णेन पूजितस्तत्र अर्घ्यपाद्यासनादिभिः ॥ ३ ॥ भोजनं तु तत्पुत्र
 इत्यर्थमिलयितुमुनेः संपूजितः संकृष्येतयावद्दृश्यसौमिनिः - सांज्ञेन हसितस्तत्पुत्रसुतोत्तसहसाकिल ॥ ४ ॥ कृद्वा
 पिमुंतिशार्दूलः कोपसंहतवान्स्वयं - पूजितेन मेयदानीमपकर्तुं कथं क्षणः - सगज्वानारदं प्राह साक्षेत्तु हसितो रिम्भिभो
 प्रभासेचस्तस्तस्य कार्थ्यशिक्षा पर्नत्वया इत्युक्तो नारदः प्रायद्वारिकां कृष्णसन्निधौ - स्वकर्त्तव्यं दशयस्व मम देव कि
 नन्दन - देवयात्रामिपं कृत्वा हस्यश्वरथसंकुलं नारदैर्नैव मुक्तस्ते तु त्रैव कृतवान् प्रभु - दर्शने तु बलस्य ह्नावासां व - प्र
 दृश्यते - मयैवानीव तेशां द्विद्वारवत्यास्तवातिकं गत्वैव मुक्तोऽस्मि नानादृष्टो जाववतीसुतः - सशृंगारस्तथातीतो मकर
 ध्वजदर्शनः गत्वा लिङ्गयच्चुर्वुर्वुस्तंगोप्य - कृष्णपरिअहाः नारदः प्राह भगवन् दुश्चरित्रं तवानघ - कुब्जेन शौरिणा
 शतं कुष्ठीभवनरधिप एव मुक्तस्तथापुत्र कुष्ठरोगानुरोभवत् सांवः प्रणम्याह पितः - किमर्थं शपितस्त्वया स्व
 आत्मा ज्ञानदृष्ट्या तु विचारय विनिश्चय - ध्यानादुर्वासो ज्ञात्वा विक्रियात्प्रकारेण अनुग्रहो स्यात्पुत्रकार्यस्ते
 स्वजनेशुभे आदित्यस्य व्रतं चैव कुरु कुष्ठविनाशनं सांव उवाच कथं तात मया कार्यं व्रतं सर्वं फलप्रदं किं विधानं
 चैकमत्राकिदानां किंच पूजनं श्रीकृष्ण उवाच मासमाश्रयुजं प्राप्य यदारुविदं भवेत् तदा व्रतमिदं ग्राह्यं नैः
 स्त्रीभिर्विशेषतः यावत्सुवत्संस्तावद्विधिमाज्ञेन पुत्रकः - गोमयेन क्षितौ कुर्यान्मण्डलं वतुलपुनः रक्तपुष्पैरक्षताभिः
 चर्यतत्र प्रदापयेत् - मंत्रेणानेन भास्वंतमाचार्यः प्रतिवासर यथाश्याविमलाः सर्वा सूर्यभास्वरभानुभिः तथा श्याः
 संकलामहं कुरु नित्यं ममाशुता इत्यर्धमत्रः एवं तमर्चयेत्तावद्योवर्धसमाप्यते समाप्ते तु व्रतवत्स कुर्यादुद्योगं
 नैविधि गोमयेनानुलिप्तायां भूसौमण्डलमालिखेत् रक्तचंदनरेखाभिः कुकुमेन विशेषतः - तान्मध्ये द्वादशदलम्
 अं संकारयेद्बुधः - सिन्धूरपूरितदलजपाकुसुमपूजितं तान्मध्ये स्थापये - कुभप्रवालांकुरसन्निभं - श्यालितं दुलसपुष्पं

शर्कराचंदनान्वितं तस्योपरिन्यसेत्पात्रंताम्रशक्त्याविनिर्मितं सौवर्णभास्करंशुक्लापद्महस्तंस्वशक्तिः रक्त
 वस्त्रयुगोपेतं पात्रोपरिनिवेशयेत् अथपंचामृतेनादौजपाकुसुमलेपनैः रक्तपुष्पैस्तुनैवेद्यैः फलैः कालोद्भवैस्तथा
 पूजयेज्जगतामीशधूपदीपैस्तथोत्तमैः ॐसूर्यायनमः १ वरुणाय-२ माधवाय-३ धात्रे-४ हरये-५ दुर्गाय-६
 सुवर्णरेतसे- ७ अर्यम्णे- ८ दिवाकराय- ९ भानवे- १० तपनाय- ११ हंसावनमः १२ इति द्वादश
 नामभिः पूजा कार्थवैव्रतिभिः सदा नमोनमः पापविनाशनाम् विश्वात्मने सप्ततुरंगमाय सामर्ग्य
 जुर्धामनिधेविधात्रे भवाविधपोतायनमः सवित्रे इत्यर्घ्यम् एवं संपूज्य भान्तुनक्तं भुजीतवाग्यतः आचार्य
 पूजयित्वा तु वस्त्रैराभरणैः शुभैः तस्मै ताप्रतिमांकुं स हिरण्यं प्रदापयेत् प्रीयतां भगवन्देवो मम संसारता
 रकः ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्द्वादशाब्नादिविस्तरैः तेभ्यस्तुकलशान्दद्याथाशक्त्या तु दक्षिणां एवंयः कुरु
 ते स म्यग्भूव्रतमेतदनुत्तमं आशादित्येति विख्यातस्य गुण्यफलं महत् निर्व्याधिरिति तेजस्वि पुत्रपौत्रसमन्वि
 तः भुक्ताचिविपुलान्भोगानमरैश्चापि दुर्लभान् देहांतेरविसागुण्यप्राप्त्या दुत्तमोत्तमं प्राप्स्यसे परमाशुद्धिं
 विमुक्तः कुष्ठरोगतः आशाभंगेन तस्यास्ति कदाचिदपि जन्मनि एतस्मात्कारणाद्दत्तस्करुष्वव्रतमुत्तमं एत
 च्छ्रुत्वा वचः सांबः पित्राकृष्णनभापितं व्रतं चरित्वा संप्राप्तः सर्वसिद्धिसुदुर्लभां इदंयः शृणुयाद्भक्त्या
 आवयेद्वापि मानवः तावुभौ पुण्यकर्माणोरविलोकनमवाप्तुः इति स्फुटपुराणोक्तमाशादित्यव्रतम् अथ प्रयो
 गः आश्विनाक्षरविवारमारभ्य प्रतिवारं वर्षपर्यंतं कुर्यात् तत्रादौ तिथ्यादिसंकीर्त्यात्मनः सकलरोगनि
 र्वासनपूर्वकपुत्रपौत्रधनधान्यसकलाभीष्टसिद्धिकरश्रीसंवित्प्रात्यर्थआशादित्यव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य गोम
 धेनोपलिसंभूतैरक्षचंदनादिना वर्तुलं मंडलं विरच्य तत्रमाशाधिपदेवमावाह्य पोडशोपचारैः संपूज्य रक्त

पुण्याक्षतादियुक्तं सजलं तद्यपि त्रैणश्रद्धयभूमौ जानुनीनिपात्य दद्यात् तत्रमंत्रः यथा शाविमलाः सर्वो स्तवभा
 स्करभानुभिः तथा शाविमलामहं कुरु नित्यममर्धतः ततो नमस्कारः नमोस्तुते पापविनाशनाय विधा
 त्मेने स ततुरंगाय सामग्यं जुधांमनिधे विधोत्र भवादिधपोताय नमः सवित्रे अनेन मंत्रेणा शाधिपनाममंत्रे
 एवांपुजाकांक्षी एवं प्रतिभानुवारं वर्षपर्यंतं चरित्वा श्रुते आश्विनाद्यरविवारोऽद्यापनं कुर्यात् तत्र पूर्वोक्त
 संकल्प्यति आचार्यवृत्त्वा सर्वतोभद्रैरकवस्त्रवेषितं तद्यकलशं प्रतिष्ठाप्य तत्र ताभ्यमयं पूर्णपात्रं निधाय
 तंत्ररक्ताक्षैर्द्वंद्वं शरं कलं विरच्य तन्मध्ये रौप्यरथस्थं हंसं सितारं आकृष्टेनेति मंत्रेण संस्थाप्य परितः पृ
 र्वोक्तान् द्वादशमासाधिपानं संस्थाप्य उक्तप्रकारेण पूजयित्वा ततः आग्नं प्रतिष्ठाप्य होमं कुर्यात् तत्र प्रधा
 नम् सविनारपायसद्रव्येण अष्टोत्तरशतसंख्याकं हुतिभिः मासाधिपद्वादशदेवताः ब्रह्मादिदेवताश्च
 कैयं व्याहुत्यां यक्ष्ये होमं समाप्य पूर्वोक्तद्वादशमासाधिपनामभिर्द्वादशब्राह्मणान्संपूज्य तेभ्यः शालितंडुल
 संभवं पक्वान्निर्वोपूरितान् रक्तकलशान् रक्तवस्त्रवेषितान्सदक्षिणान् दत्त्वा आचार्याय पीठव्रतपूर्तये गांवदत्त्वा
 संद्वेन न ब्राह्मणान्त्तर्पयित्वा आशिषो गृहीत्वा स्वयं भुंजीत अत्र पायसपूरितं तद्यपात्रदानमुक्तं होमोप्युक्तं एवं कृते
 सर्वव्याधिमुक्तो भवति इति रक्तंदपुराणोक्तं सोऽद्यापनमाशादित्यब्रतोऽद्यापनविधिः अथ भविष्योत्तरादादित्यपी
 डाशांतित्रंतम् अतः परंप्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमं येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिः कांतिश्च जायते आदित्यवारं
 हस्तेन पूर्वं गृह्यविचक्षणः मंत्रोक्तविधिना सर्वकुर्वात्पूजादिकं रवेः प्रत्येकं सप्तनक्तानि कृत्वा भक्तिपरो नरः तत
 स्तु सप्तमे प्रातः कुप्याद्ब्राह्मणवाचनं भारुकरं शुद्धं सौवर्णं कृत्वा यत्नेन मानवः तद्यपात्रे स्थापयित्वा रक्तपुष्पैः प्रपू
 जयेत् धृतं न स्नापयित्वा च लडुकान्विनिवेद्य च होमो घृततिलैश्चैव समाभिधश्चार्कं वृक्षजाः मंत्रेणानेन विदुषे ब्राह्म

एयं निवेदयेत् आदिदेवनमस्तुभ्यं सप्तसप्तदिवकर
 रजैर्द्रुः भवेद्दाराग्यमुत्तमं द्रव्यसंपत्सुखप्राप्तिं
 सदां नृणां सूर्यपीडासुघोरासुकृतांशान्तिः शुभप्रदा
 ल्मीकीयेरां मायणेषु बुद्धकाण्डे ततो बुद्धपरि श्रुतं समरे चितया स्थितं रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितं देवतै
 श्च सर्मगन्धर्वैः पुमभ्यागतोरविः उपगम्या ब्रवीद्वा मम गस्त्यो भगवांस्तदा अगस्त्य उवाच रामराम महाबा
 हो शृणु गुह्यं सनातनं येन सर्वानरोन्वत्समरे विजयिष्यसि आदित्य हृदयं पुण्य सर्वशत्रुविनाशनं जया वहं जप
 त्रित्यं मक्षयं परमं पदं सर्वमंगलमांगल्यं सर्वपापप्रणाशनम् चित्ताशोकप्रशमनं चायुर्वर्द्धनमुत्तमं लोअस्य श्री
 आदित्य हृदयस्तोत्रस्य अगस्त्ये ऋषिरनुष्टुप् छंदः परंब्रह्मरूपी भगवान्नादत्यो देवता निर्विघ्नतया ब्रह्मविद्या
 जपादिसिद्धिविनीयोगः अथ करपङ्कगन्यासः रश्मिमंतं १ समुद्यंतं २ देवासुरनमस्कृतं ३ विवस्वतं ४ भा
 स्करं ५ भुवनाधिपं ६ अथ ध्यानम् ध्येयः सदासवितुर्मंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसि जासनसन्निविष्टः
 केयूरचान्मकरकुण्डलान्करीटी हारीहि रणमयं पुर्धृतं शंखचक्रः १ पद्मासनः पद्मकरो द्विबाहुः पद्मद्युतिः सप्ततु
 रंगवाहः दिवाकरो लोकगुरुः करीटीमयि प्रसादां विधातु देवः २ इति ध्यानम् रश्मिमंतं समुद्यंतं देवासुर
 नमस्कृतं पूजयस्व विवस्वतं भास्करं भुवनेश्वरं सर्वदेवात्सको ह्यपस्तेजस्वी रश्मिभावनः एष देवासुरगणा
 ल्लोकान्पाति गभस्तिभिः एष ब्रह्मा च विष्णुश्चाशिवः स्कंदः प्रजापतिः महेंद्रो धनदः कालो यमः सोमो ह्यपां पतिः
 पितरो वसवः साव्याश्चिन्मरुतो मनुः वायुर्वह्निः प्रजाः प्राणः क्रतुः कर्त्ता प्रभाकरः आदित्या सविता सूर्यः स्वर्गः
 पृथांगं अस्मिमान् सुवर्णसदृशो भानुर्हं मरेता दिवाकरः हरिश्चः सहस्राक्षैः सप्तसप्तभि रश्मिमान् तिमिरो ज्ञा

धनः शुभ्रस्त्वष्टामादिः कौशुमान् ॥ हिरण्यगर्भः शिशिरस्तपनो हस्करो रविः ॥ अग्निर्गर्भो दितेः पुत्रः शंखः शिशिरना
 शनः ॥ व्योमनाथस्तमो भेदी ऋग्यजुः सामपारगः ॥ धनदृष्टिर्पांमित्रो विध्यवीथिष्ठवंगमः ॥ आतपीमंडलीमृत्युः
 पिंगलः सर्वतापनः कविर्विष्णोर्महतेजस्कः सर्वभवी द्रवः ॥ नक्षत्रग्रहताराणामधिपो विश्वभावनः ॥ तेजसामपि-
 तेजस्वी द्वादशमन्त्रमोस्तुते ॥ नमः पूर्वोद्यगिरये पश्चिमाया द्रये नमः ॥ ज्योतिर्गणानां पतये दिनोधिपतये नमः ॥ जया
 यजयभद्राद्यहर्ह्यश्वायनमोनमः नमोनमः सहस्रांशो आदित्याय नमोनमः नम उग्राय यवीराय सारंगाय नमोनमः
 नमः पद्मप्रबोधाय प्रचंडाय नमोस्तुते ॥ ब्रह्मेशानः ॥ च्युते शायशूरायादित्यवर्से ॥ आस्वते सर्वभक्षाय रौद्राय पुरुषे नमः
 तमो ग्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नाया मितात्मने ॥ कृतघ्नाय पदेशाय ज्योतिपां पतये नमः ॥ सतचामीकराभाय हरये विश्वकर्माणे
 नमस्तमोभिनिघ्नाय रुचये लोकसाक्षिणे ॥ नाशयत्येवैभूतं तमेव सृजति प्रभो ॥ पालयन्ने प्रतपति वपुस्त्येव गमस्तिभिः ॥ ए
 पसुते पुजां गतिं भूतेषु पारिनिष्ठितः ॥ एषैवाग्निहोत्रं च फलं वैवाग्निहोत्रिणां ॥ देवाश्चक्रत वश्रैव क्रतूनां फलमेव च
 यानि कृत्यानि सर्वेषु पुरात्मा परमः प्रभुः ॥ १२५ ॥ इति सूर्यनामामानि ॥ एनमापत्सुकृष्टेषु कान्तारेषु भ्रमेषु च कीर्तय
 म्पुरुषः काश्चिन्नावसीदति राघवः ॥ पूजयस्वैनमव्यग्रो देवदेवं जत्पतिं ॥ एतत्त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसि
 अस्मिन्क्षणे महोवाहो रावणं निहनिष्यसि ॥ एवमुक्ता तो गस्त्यो जगाम स यथागतं ॥ एतच्छ्रुत्वा महति जानष्टुशो
 को भवंतं ॥ धारयां मासकंठाग्रं राघवः प्रयतात्मवान् ॥ आदित्ये प्रेक्ष्य जप्त्वेदं परं हर्षमवाप्तवान् ॥ त्रिराचम्य शु-
 चिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥ रावणे प्रेक्ष्य हृष्टात्मा जपार्थं समुपागमत् ॥ सर्वयत्नेन महता वृत्तस्तस्य वधे भवत् ॥ अथ
 रविरवदन्निरीक्ष्य राममुदितमनाः परमं ब्रह्मण्यमाणः ॥ निशि चरपति संशयं विदित्वा सुरगणमध्यगं तो वचस्त्वेति ॥ इ
 त्वापैराप्रायेण युद्धकांडिपदुत्तरशततमः सर्गः ॥ १०६ ॥ अथापरं सूर्यस्तोत्रं ॥ महाभारते वनपर्वणि ॥ धौम्य उवाच ॥

सूर्य्यार्थ्यमाभगस्त्वष्टापूर्वाकः सविताराविः भगस्तिमानजः कालो मृत्युर्धाता प्रभाकरः पृथिव्यापस्तथातेजः खवा
यश्च परायणं सोमो वृहस्पतिः शुक्रो ब्रह्मर्षिः कवच इन्द्रो विवस्वान्दीप्तशुः शक्ति शौरिः शनैश्चरः ब्रह्मा विष्णु
अरुद्रः अस्कन्दो वैश्रवणो यमः वैद्युतो जाठरश्चाग्निर्धनस्तेजसां पतिः धर्मध्वजो वेदकर्त्ता विदांगो वेदवाहनः " कृतं
त्रेताद्वारपरश्चकलिः सर्वामराश्रयः कलाकाष्ठामुहूर्ताश्रपक्षो मास ऋतुश्चयः सवत्सरकरोऽव्ययः कालचक्रं विभावसुः
पुरुषः शाश्वतो योगी व्यक्तेऽव्ययः क. सनातनः लोकाध्यक्षः सुराध्यक्षो विद्वक्कर्मात्मो नृदः वरुणः सागरांशश्च
जाम्बतो जायन्मोहिता भूताशयो भूतपतिः सर्वभूतनिधिवितः स्रष्टा सर्वतर्कको वह्निः सर्वस्यादिकरो व्ययः अनन्तः क
पिलो भानुः कामदः सर्वतो मुखः जयो विशाखे वरदः सर्वधातुनिधिवितः मनः सुपणो भूतादिः शीघ्रगः प्राणधारणः ध
न्वन्तरि धूमेकनुरादि देवादि तेऽमृतः द्वादशात्मारविः श्चपितामाता पिता मह स्वर्गद्वारं प्रज्ञाद्वारं मोक्षद्वारं त्रिवि
ष्टपं वेदकर्त्ता प्रशांतात्मा विद्यात्मा सर्वतो मुखः चराचरात्मा भूतात्मा भैत्रेणवपुषा न्वितः १०८ एतद्वैकर्त्तनीय
श्च सूर्य्यस्यमिततेजसः नाम्नामष्टशतं प्रोक्तं शुक्लेण सुमहत्मानः शुक्राच्च नारद प्राप्य धौम्येन तदनतरं धौम्या
द्युधिष्ठिरः प्राप्य सर्वाङ्कामानवाप्तवान् सुरपितृगणयक्षसेवितमसुरनिशाचरसिद्धन्दिनं वरकनकहुताशान प्रभं
त्वमपिनमस्वाहिताय मास्करं सूर्य्योदयेय पठते समाहितः स पुत्रलाभधनरत्नसंचयं लभेत् ज्ञातिस्मरतां सदा
नरः स्मृतिंचेमधामपि विदते पुमान् इमं स्तव देववरत्यो नरः प्रकीर्त्तयेच्छुद्धमना समाहितः समुच्यते पातक
राशि सांगरात् लभेत्ते कामान्मनसा योऽपि तान् इत्यारण्यपर्वणि सूर्य्यस्तवः इत्यादि त्यवारव्रतं विधिः ॥ अथा
दित्यनक्तव्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच यदाराग्यं करं पुंसां यदनतफलप्रदं - तद्व्रतं ब्रूहि गोविन्द सर्वपापप्र
णाशनं श्रीकृष्ण उवाच यत्तु विश्वात्मकं धाम परं ब्रह्म सनातनं सूर्य्याग्निंचंद्ररूपेण तत्त्रिधा जगति स्थितं तमा

राधेयपुमान्कनप्राप्तोतिकुरुनन्दन तस्मादादित्यवारेणसदान्नकाशनोभवेत् उत्पद्यतेयदाभीकृर्भगोरुपरिश
 श्वतो तदारभ्यसदाकार्यनक्तमादित्यवासरे पूर्वोक्तविधिनाराजपूजयित्वाद्विजोत्तमान् आशादित्यव्रतोक्तं
 विधिर्नैत्यर्थः ततोस्तुसमयेक्षानोरक्तचन्दनपंकजं विलिरूपद्वादशदलं पूजयेदकर्णामभि - सूर्येतिप्रथमपूज्यपू
 वतश्चैत्रभाकरं दिवाकरं तथा मेष्यां विवस्वतमतः परं भगवतुनैऋते देवं धरुणपाशिवमेदले माहेंद्रं मारुतदलेत
 थादित्यमयोचरे शान्तिमीशानभगवतुनमस्कारेण विन्यसेत् कार्णिकायां पूर्वदले सूर्यस्य तुरगान्यजेत् दक्षिणेयजमा
 नं नमार्तिद्विपश्चिमेदले उत्तरेणरविदेवं कार्णिकायां च भास्करं अर्धदद्यात्तदा पार्थसातिलारुणचन्दनं फलाक्षतपु
 ततद्वादिमंत्रमुदीरेत् कालात्मा सर्वभूतात्मा वैदात्मा सर्वतो मुखं यस्मादग्नादुरूपं स्त्वमतः पाहिप्रभाकरं अग्निमिले
 नमस्तुभ्यमिपेत्वोज्ज्वलभास्करं अग्नआयाहिवीतेत्वं शन्नो देवी नमोस्तुते अर्ध्यदद्याद्विदमृज्याथ निशितैलविवर्जितः
 भुजतिभावितमना भास्करं संस्मरन्मुहुः प्रागेतस्मिन्शनैचान्हितैलाभ्यंगं विवर्जयेत् वत्सरतिकारयित्वाकां
 चनं कुमलाचमं संकल्पयित्वा पुरुषं सपद्मं दद्यादनेन विधिना व्रतनायकाय अर्घ्यं गुरुपायजिते द्विपायकुटुंबि
 ने नित्यं नम्रव्रताय नमोस्तुऋक्सामयजुर्वेधात्रेजगत्त्रयोधा यजगत्सावित्रे त्रयीमया यन्निगुणात्मने च त्रैलोक्य
 नाथाय नमो नमस्ते इत्यनेन विधानेन वर्षमेकं तु योनरः नक्तमादित्यवारेण कुर्यात्स निरुजो भवेत् धनधान्यसमा
 युक्तः पुत्रपौत्रसमन्वितः मर्त्यास्थित्वं चिरकालसूर्यलोकमवाप्नुयात् कर्मसंक्षयमवाप्य पार्थिवः शोकदुःखभय
 रोगवर्जितः स्यादमित्रकुलकालसन्निभोधर्ममूर्तिरपि तेजसा युतः याचभर्तृगुरुदेव तत्परावेदमूर्तिर्दिननक्तमा
 चरेत् सापिलोकं ममरे शपूजितायाति कौरवरे वने संशयः यः पठेद्यशूणोति वानरः पश्यतीदमथ वानुमोदयेत्
 सोपि शक्रभुवने दिवौकसैः कल्पकोटिशतमेकमीडयते इति भविष्योत्तरे आदित्यनक्तविधिः ॥

अथ सोमवारव्रतानि । तत्रादौ चंद्रपडाशांतिकरं सोमवारनक्तं व्रतं भविष्ये

तत्राद्यत्राद्युसृष्टसोमवारविचक्षणः तद्वत्तहस्तार्कवत् आगमोक्तविधिना कुर्यात्तृपूजादिकं विधौः सप्तमे तु ततः
प्रातः कुर्याद्ब्राह्मणभोजनं सप्तमे नक्तं प्रातः इत्यर्थः कांस्यपात्रे तु संस्थाप्य सोमं रजतसंभवं श्वेतवस्त्रयुगच्छत्रं श्वे
तगन्धः सुपाजितं पादुकापानं हच्छत्रं भोजनासनसंयुतं होमं घृततिलैः कुर्यात्सोमनाम्ना च मंत्रं वित् समिधोष्टोत्तरं
शतमष्टाविंशतिरं ववा होतव्यामधुसर्पिषभ्यां दध्ना च घृतेन च दध्ना घृतेन च भिन्नो होमः समिधः पालिशयः राज
तशांशनं कृत्वा ब्राह्मणाय निवेदयेत् तत्र मंत्रः महोदयो जातिमल्ली पुष्पगोक्षीरपांडुर सोमसोम्येभवास्माकं सर्वदा
तनमो नमः एवं कृते महासोम्यः सोमस्तुष्टिकरो भवेत् संतुष्टोऽत्र सुते तस्मिन् सर्वे सानुग्रहाः इति चंद्रशान्ति
करं सोमवारव्रतम् अथ चंद्रस्तोत्रं तत्रादौ ध्यानम् श्वेतांबरः श्वेतविभूषणश्च श्वेतद्युतिर्दंडधरो द्विबाहुः चंद्रा
मृताद्भावरदः क्रूरोटो मयि प्रसादं विदधातु देवः १ हिमगोक्षीरवर्णाय शंखकुंदनिभाय च चालचंद्राय चंद्राय पूर्णचं
द्रमो नमः नमश्चंद्राय सोमाय नमः कुमुदचोर्धवे विज्ञेहि ताय शुक्लाय शुक्लांबरधराय च त्वमेव सर्वलोकास्य
चाप्याय नंकरः सदा क्षीरोद्भवाय देवाय नमः शंकरशेखरयुगानां युगकर्ता त्वं निशानां च निशापतिः संवत्सराणां
मासानां मृतूनां च तथैव च ग्रहाणां च त्वमेको हिरो हिणोऽपि तेन म इदं तु पठते स्तोत्रं प्रातरुत्थाय योनरः नभयं
विद्यते तस्य कार्यं सिद्धिर्भाविष्यति दिवा वायादिवारात्रौ दुःखं च सतियोनरः अहोरात्रं कृतं पातं तक्षणादेव नश्यति ॥
ज्ञातं चंद्रस्तोत्रम् ॥ अधा शिवप्रीतिकरं सोमवारव्रतं स्कंदपुराणे ॥ नारद उवाच ॥ अथान्यदपि मे ब्रूहि ये
न हि प्राप्नुयापदं श्राविच्छन्नां शिवे भक्तिः पुत्रसौभाग्यसंपदः ॥ नैदिकेश्वर उवाच ॥ सोमवारव्रतं तु पुण्यक

ध्यमाननिबोधमे आरण्येनैवैवाश्विन्येष्टेवामागशीर्षिके प्रथमेसोमवारेचण्ड्रीयाद्वतः तमं यदाश्रद्धा-
 भवेकतुःसोमवारोऽतःप्रति तदावापिपुररुत्तयश्रद्धाभक्तिसमन्वितः सुस्नातशृंगुचिर्भूत्वाशुक्लावरधरःशुचिः
 कामक्रोधादाहकारद्वेषपशन्वर्जितः आहरेतुश्चेत्पुष्पाणिमालतीमालिकादिकं श्वेतपद्मानिद्वयानि
 चपकानितैथैवच कुमुदात्तपल्लवैःपुष्पैःपद्मैश्चशशतपत्रकैः आचार्येणोमयासार्धशंकरंलोकशंकरं मायोद्भवेन
 धूपनपूजयेत्पार्वतीपतिं अन्यानिचान्यमीष्टानितानिसर्वाणिदापयेत् नागपुष्पैश्चधूपश्चपूजयेत्पार्वतीपतिं का
 मिकेनतुमंत्रेणव्यापयेकनमहेश्वरं पूजयेन्मूलमंत्रेणत्र्यंबकेनततःपर भवायभवनाथायमहादेवायधीमहि उग्रा
 यचोग्रनाथायशर्वायशशासमौलये रुद्रायनीलकंठायाशिवायभवहारिणे शंकरायनमोज्ञेघोशेवाधितेचजानुनी
 शूलपाणिनमोशुहोक्तव्यांशंमुप्रपूजयेत् गुह्येख्यंभुनामानंपूजयेत्पार्वतीपतिं महादेवायइतिचपूजयेन्नाभिमं
 डले उदरेविश्वेकत्रैतिपार्थव्योः सर्वतोमुखं स्थाणुतनौचसंपूज्यनीलकंठायकठतः मुखेसंपूजयेद्देवंश्रीकंठा
 यशिवायचत्रिनेत्रायनमोनेद्वैमुकुटेशशिभूषणं ननेदेवाधिदेवायसर्गिपूजयेद्विभुं एवंसंपूज्यदेवेशमुपहारै
 र्मनोरमैः यथादिभंवसोरणतस्यपुष्पफलशृणु सोमवारेयजतेयेपार्वत्यासहशंकरं तेलभत्यभ्यांल्लोकान्पुन
 राद्यन्तिदुर्लभान् एकमेकस्ययत्पुष्पंकययामिसमासतः सप्तजन्मार्जितंपापमभयोदेवदानवैः नश्यतेचैक
 भक्तेनानात्रकोट्यप्यविचारणा मौसैकस्यतुल्यपुष्पंशृणुयत्नेननारद आभाग्येजातभाग्यःस्यदुर्भगःसुभगोभ
 वेत् पुत्रार्थोलभतेपुत्रार्थनाथोलभतेधनं कन्यार्थोलभतेकन्यारूपलावण्यशालिनीं ययंचितयतेकामर्तंत-
 प्राप्नोतिमानवः इहलोकैचिरस्थित्वाभुक्ताभोगान्मनोहरमान् विमानवरमारुह्यलोकैकेशेवमहीयते यथात्मा
 नंतथादेवयथादेवंतथागुरुं तोपयेच्चपरंभक्त्यैतैनपुणंभवेद्वतं उपवासिनयोदेवंसमाचरंतिमानवः यदाचितं

चवित्तं च जायते पुरुषस्य वै तदेवोद्यापनं कुड्याद्रतसंपूर्तिहेतवे चलचित्तं चलचित्तं च लज्जो वित्तमेव च एवज्ञात्वा प्रप
 लेन व्रतस्योद्यापनं चरेत् उमामहेश्वरौ हेमौष्टपभिनसमन्वितौ यथाशक्त्या प्रकृतं व्योवित्तं शाख्यं न कारयेत् म
 डलकारयेद्विव्यालिगोद्वयसमुद्भवकलशपयसागूणं श्वेतवस्त्रयुगान्वितं ताघपात्रवेणुपात्रं कुभयोरोपरिन्यसेत् स्था-
 पेन मण्डले दिव्यं कलशं कनकोज्वलं तस्योपरिन्यसेद्देवमुमया सहितं शिवं पूर्वोक्तेरवमत्रैस्तु पूजयेत्पावतीपार्तिं ना
 नापुष्पैः फलेर्दिव्यैर्नानारत्नैः समचयेत् श्वेतवस्त्रयुगेन वनाममत्रैर्महेश्वरं उपवीतं सोत्तरीयं भक्ष्याणि विविधानि च
 अन्यानि न्यभ्रीष्टानि तानि चान्यानि कल्पयेत् रात्रौ जागरणं कुर्व्याद्भित्तिवादित्रनिःस्वनैः स्वगृह्योक्तविधानेन
 कृत्वाग्निस्थापनंततः ततो होमं च शवाधिर्भैत्रैः काव्योष्ठभिः सदा पलाशशमीसमिद्भिर्जुहुयादधिकं शतं आप्यायस्वे
 तिमंत्रेण पृषदाज्ययुतस्तदा यवव्रीहितिलाज्येन पूर्णैर्पृथक् पृथक् पूर्णाहुतिं ततो दद्यात्कृत्वा स्विष्टकृदादिकं
 होमं तेषां गुरुं गृह्यसपत्नीकंसमाहितः वस्त्रैराभरणैः श्रेष्ठैर्गृहोपकरणादिभिः श्वेतागौः कपिलावापिसुशीलाच
 पयस्विनीं सवस्त्रारत्नपुच्छाचघंटावस्त्रविभूषितां दक्षिणासहितादिप्राशिवोमे प्रीयतामिति धेनुर्वैजगतामाता-
 नित्यं विष्णुपदे स्थिता सवत्साचनयादत्ता शिवोमे प्रीयतामिति ब्राह्मणभोजयेद्विद्वास्त्रयोदशसुशोभनान् व-
 त्वालंकारछत्राद्यं सदाक्षिणास्त्रयोदश घटादेयांश्च पात्रैर्भक्ष्यभोज्यसमन्विताः सफलावस्त्रसंयुक्ता यज्ञसूत्रसम
 न्विताः पूजितं तु ततो देवं देवोपकरणानि च आचर्या यततो दद्यात्प्राणपत्यं पुनः पुनः इमं देवं गृहाण त्वं सर्वो
 पस्करं संयुतं परिपूर्णव्रतं मे स्यात् शिवोमे प्रीयतामिति तत्र ग्रहणमंत्रः गृह्णामि देवं देव शत्रयाणां जगतां गुरुं शा
 तिरस्तु शिवं चास्तु व्रतस्या विकलं फलं यद्भक्त्या देवं देव शमया व्रतमिदं कृतं दानं वांधक्रियाहानी परिपूर्णतद-
 स्तु मे इति संप्रार्थय तं देवं द्विजं चैव पुनः पुनः भूजीयात्सह धर्मात्मा शिष्टैरिष्टैश्च बंधभिः श्रमेनैव विधानेन यद्दे-

व्रतमाचरेत् यथाचितयत्कामतत्प्राप्नोतिमानवः ॥ दाती सुखचित्तजे स्वोत्रिपुलोकैकपुजायते ॥ विमानवरमारु-
 ह्यसामलोकमहापते मननाचशतयात्तवद्वत्रयोदश शिवलोकततो गत्वा शिवेन सह मोदते ॥ क्रीडते शंभुरु-
 पण्णुनरावृत्तदुर्लभं ॥ कृष्णनाचारतपवसोमवारव्रतं शुभं नृपैरन्यैस्समाचीणमास्तिके धर्मतत्परैः ॥ इति
 पठति रहरूप्यः शृणोताह नित्यं त्वनवदति य इत्यथ ह्ययान्यस्य लोकासकलकुलपहनि वंद्यमानो गणायः ॥ शिव
 विमलावमानयातशिवपुरसः ॥ इति स्कंदपुराणसाध्यापनसोमवारव्रतम् ॥ अथान्यद्वपसाध्यसोमवारव्रतम्
 स्कंदपुराण ॥ इत्थं उवाच ॥ अथ व्रताविधानं हि कथयामि समासतः ॥ यथा भवति मनुजाः सिद्धिं सर्वार्थकामदां व्यु-
 त्क्रातकारिणो मासि शुक्लमागोदने भवेत् प्रथमः सोमवारस्तु तनूकेन प्रपूजयेत् यदा श्रद्धा भवेत्कतुस्सोमवारव्रतं
 प्रातिपदसु च कारयित्वा ब्राह्मणायः समाचरेत् मार्गमाधेतथा चैत्रगृह्यायात्सोमवारकं ॥ अस्मिन्मासि प्रारभेत तस्मिन्
 न्नयापयद्भूतं सुस्नाताथ शुचिर्भवा शुक्लावरधरो नरः कामक्रोधाद्यहंकारद्वेषं शून्यं व्रजितः आहरेच्छुतपुण्याणि महि-
 कामालतातया श्वेतपद्मानिदं व्यानचक्रावल्बपाटलाः कुंदमंदरैः पुष्पैः पुष्पागशतपत्रकैः ॥ अर्चयेच्चंदनेनाथदि-
 व्यधूपनधूपयेत् ॥ अन्यान्यान्यान्यभीष्टानि तानि सर्वाणि दापयेत् पूजयेद्भक्तिभावेन सोमनाथं जगत्पते ॥ कामिकेन तु-
 मंत्रेण प्रापकं न महेश्वरं निवेदयेत्सर्वमवशूणमंत्रवरशुभं ॥ उर्मिमोदशं भुजायात्रिनेत्राय चात्रिशूलिने ॥ श्वेतवृ-
 पमारूढाय सवाभरणभूषिताय उमादहाधसंस्थाय नमस्तं सवमन्त्रये ॥ अर्चयेत्तु मंत्रेण पुज्याहिमं तु कारयेत्
 सिद्ध्यति ॥ सर्वकल्याणमनसा चित्तानि च पूजयेत्तु केवलायामृक्षाणां दर्शनेन तु प्रदाय भोजनं पूर्वं
 ब्राह्मणाय सुभक्तिः ॥ एताद्विधिसमायुक्तो रागद्वेषविवर्जितः ॥ एकभक्तस्य यत्पुण्यं कथयामि समासतः ॥ श-
 तजन्मान् जातमापमभये ददानवैः ॥ नश्यते ह्येकभक्तेन नात्र कार्या विचारणा ॥ मासस्यैकस्य यत्पुण्यं शृणु तत्त्वेन सु-

नृपि आरोग्यजायेतभार्यदुर्भागसुभगाभवत् पुत्रार्थंलभतेपुत्रानंदरिद्रोधनवर्नभवेत् गृहंतस्यवराहोहेसो
 रूपानिविधानिच तदशोधनभार्याद्विद्वद्भिः क्षितिचरेत् अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः स्वर्गे
 भुक्तावरभोगानजायतेमानवोत्तमः नक्तानिसोमवारैरनुषेमासेमहेश्वरि तेषांपुण्यफलवदयैसंक्षेपेणतवा
 ज्ञतः आग्निष्टोमस्ययज्ञस्यफलशतगुणभवेत् तत्फलंलभतेदिविभक्तिश्रावसमोन्वतः माघस्यैवतुमासस्यसो
 मवारणपञ्चयत् स्नापयेन्मधुदुग्धाभ्यातथैवक्षुरसनतु - द्विजहस्यादिपापानि तानिसर्वाणिनाशयेत् विशुद्ध
 तजसर्विक्रिजायतेत्यंतनिर्मलः बहुस्वर्णस्ययत्पुण्यदुर्लभंयत्सुरैरपि लभतेनात्रसंदेहोममभक्तिप्रचोदितः फा
 ल्गुनेकपयिष्यामिसोमवारफलशुभं कृतेनकेतुकल्याणिगुणांस्तेविस्तरैणु गवांलक्षस्यदत्तस्यचंद्रसूर्यग्रहे
 प्रिय फलेमस्याधिकंतत्रलभतेनात्रसंशयः चैवेपिशृणुकल्याणिमदंददतोवचः सोमवारणत्तेनकृतेनसु
 रसुंदरि यत्फलंलभतेनारीलक्षेनतुपार्धति गंगोदकस्यनीतस्यसोमनाथस्यसन्निधौ घृतस्यमधुनोवापि
 शतंथाहिंकृतंफलं गुग्गुलोश्चतथापचसहस्रपरमेश्वरि तत्पुण्यंचभवेत्तस्यमानवस्यनसंशयः वैशाखकारयेन्न
 केसोमवारनसंशयः वैशाखकारयेन्नकेसोमवारिनसंशयः पूजयेच्छेत्तुपुष्पैश्चतथालब्धैःसुरैश्चरिः अपूपपाहि
 प्रदातव्याः कदलीफलसंचयाः एकचित्तनभोवेननिर्मलेनयशस्विनि कन्यानांवरचोर्ग्यानांसहस्रेणवरानने
 दत्तानांविधिबहोविनराणारूपशालिना एतद्विनियत्पुण्यंलभतेमानवोभुवि तत्फलंलभतेतत्रसोमवारत्रतेनतु
 ज्येष्ठमासिमहादेविसोमवारत्रतस्यतु श्रीणैस्ययज्ञैवेत्पुण्यंतत्सर्वकययामिते गवांसुवर्णगृणांपुष्करेविधिव
 त्रित्रयेत्त्वादशसहस्राणांफलंप्राप्नोतिमानवः पदंवलभतेपुण्यदुर्लभंदेवदानवैः इशस्यकल्पमतुलंकीडतेतत्र
 सुंदरि आपाढेसोमवारस्य भावितात्माचरेद्वतं विधिपुणैतुकल्याणिमत्तः शृणुवदामिते नरमेधशतैकेनविधियुक्ते

नयः फलं - तद्वेत्मानवेदविपुण्यसर्वशुभान्वितं साधितुर्नवशक्यतेदविनक्तमिदंततः तस्माद्भक्तिमदं सारं यतः
कष्टेन सिध्यति श्रावणे तु महदेव सोमवारेण पूजयेत् रात्रौ तु भोजनं कुर्यान्मदकौटिल्यवर्जितः भवेद्राजवरः
प्राणी जीवमानो महेश्वरः इह ते तादृशी चेष्टा परत्र कथयामि ते - अश्वमेधशतस्यायं पुण्यप्राप्नोति मानवः ममलो
के सर्वमर्ति यावच्चंद्रार्कतारकाः भाद्रे च भावसंयुक्तः पूजयेत्परमेश्वरि पुण्यं चानुत्तमतस्य शृणु देवि विशेषतः ग-
वां कोटिप्रदानस्य सप्तत्सानां सुशीलिने यत्फलतत्समाप्नोति मानवो नात्र संशयः आश्विने कथयिष्यामि आग्नि-
ष्टोमफलं शतं रसेधेनुसहस्रस्य गुण्डधेनुशतस्य च सूर्यग्रहे कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणे वेदपारगे दत्तस्य फलमाप्नोति मान-
वो नात्र संशयः कार्तिके वरुणं देविका मिकमोक्षदायकं स्मरणत्वा पसंघानां भेदकं परमेश्वरि सोमवारत्रतधरा-
विधिं विपूजयेच्छिव - नक्ताशीश्रद्धया युक्तो दयासत्यसमन्वित दत्तस्य वेदपारक्षरथानां च शतस्य च वाजिभिः शु-
द्धचित्तैश्च प्रयुक्तैश्च महात्माभिः चतुर्वेदेषु विप्रेषु प्रदत्तस्य च यत्फलम् तत्फलं भवेदे विमानवो भक्तिं संयुतं व्रतां
ते प्रतिष्ठां कुर्याद्द्रौप्यसोमं चतुर्भुजं त्रयोदशघटांश्चेतवस्त्रयुग्मसमन्वितान् सपूर्णानि सुभक्त्यै श्ववंशपात्राणि पा-
वन्ति तेषामपरि यत्नेन स्थापयेन्निर्देशेश्वरि सघृतेन सुगन्धेन सुस्निग्धेनोज्ज्वलेन च भक्तेन घृतपक्वैश्च भृशशक्यैस्त-
था ब्राह्मणानर्थसंभोज्य भक्तियुक्तेन चेतसा त्रयोदशघटांश्चान्दद्याद्वाश्वेतामनरिमा यथेकेन विधानेन विप्रावस्त्रवि-
चित्रिताः उपानहयुताः कार्थ्याश्चित्तवित्तानुसारतः दद्यात्स्वाचरसंपन्नस्त्वाचार्यमुपवेशयेत् नगुरोः सदृशी
मातानगुरोः सदृश पिता संसारदुद्धरे दधोराद्भुतदानोपदेशतः गोस्वामीपूजितो यस्मात्पार्वत्पासाहितप्र-
भुः तस्मात्संपूजयेद्भक्त्या गुरुभार्य्यासमन्वितं आचार्यं त्रयमेतन्न पूजया पादसेवया दद्याद्ब्रह्मणि दिव्य
निमुवर्णभरणानि च - अमूल्यनिचरत्नानि ग्रामक्षेत्रपुराणि च नगराणि गृहं दिव्ययज्ञान्यदपि सुंदरि वाहनानि

विचित्राणि गजवाजिरथादिकं अन्यानि यान्यभीष्टानि तानि सर्वाणि दापयेत् । गौगुरोः संप्रदातव्या सावस्त्रातुस्व
रूपिणी स्वर्णशृंगीरौर्प्यवुराकांस्यपावोपदेहिनी ताद्यष्टासुशीलाचस्त्रावृत्तदेहका श्रम्यच्ये विधिवं
हृद्या हृतं संपूणेति च सप्तधान्यं यथा शस्त्यादापयेत्प्रयतो ब्रती दपि दानं प्रकर्तव्यं गुरवे ज्ञानदायिने एव
गुरुप्रणम्याथ शस्त्या दद्याच्च दक्षिणां शस्त्या दद्याच्च तत्सर्वं पुराय दुपककल्पितं ततस्तत्परिवेनादि विममदर्शनहेतु
नी सुगंधघृतसमिश्रं धूपैः कृशर पायसैः धारिकाशोकवर्त्ताभिः पूरिका मंडकैस्तथा दधिदुग्धसमोपेतं
भोजनं दापयेत्सुधीः तपस्विनो ब्राह्मणाश्चालिंगमूर्त्तिश्चतुर्विधं ममं रूपं मिदं यस्मात्तस्मात्पूज्यं चतुष्टयं शिवां कितेश्च
शास्त्रज्ञां देशिकैर्धर्मचिंतकैः जटामुद्रादिसंयुक्तैस्समोद्धूता विग्रहैः ब्रह्मचर्यरतैः शांतैर्लोभं मत्सरं वार्जितैः ईदृशैः
शिवपार्त्रश्रवभुक्तैः फलमनुतामं भोजनं ते पुदातव्यं तावलं मुखं वासकं श्वेतचंदनं कर्पूरं दत्त्वा तांश्च विमंजये
त् शक्त्या तु भोजनं दत्त्वा यथा विरानुसारतः कृपणानाथदीनानां सुहृदां यो वर्त्तामिपि एवं विधिं समायुक्तो गच्छेत्तप
सं पदं भोगान्भुक्ते सर्वलोके एतः कोटिगुणां स्तरेत् कन्याभिर्विष्टतो दिवस्वेच्छयारभते प्रिये मम लोके वसेत्तावं
धाविदं भूतसंप्लवं मम वीर्यबलोपेतस्त्रिनेत्रः शूलपाणिकः माहात्म्यात्सोमं वारस्य श्रुते मुक्तिमाप्नुयात् पूर्वकृष्णे
न संक्षोभेतां यो वै पद्मयोगिना देवदानवगंधर्वपिशाचो गैरासदसैश्च विभिः क्षितिर्पिस्तद्वत्स्वायं भुवमुखैः प्रिये अन्ये
इयं मानवैः शुद्धैरास्तिकैर्धर्मतत्परैः न देयं दुष्टचित्ताय बुद्धिहीनाय कर्हि पितृ शास्त्रधर्मद्विषेधं विडं व कजनां यतु
आचार्यदेवप्राणाययतीनां ब्रतशालिनां बन्धे वदसुतीर्याणां निंदकां यनवैकाचित् आर्त्तेनापिन तत्त्याज्यं व्रतं
परमदुर्लभं व्रतत्यागान्महादोषा इति ज्ञात्वा समाचरेत् गुरोः समीपे कुर्वीत व्रतमेतन्न संशयः अन्य-
था गुरुहानिं स्यान्न फलजायत व्रतं सदेहैः सर्वकार्ये गुणरुहानि स्पर्धयेत्तत्तत् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गुरुमेव सं-

नाश्रयेत् ॥ अथ सक्षेपतो वक्ष्ये व्रतमाहात्म्यमुत्तमं ॥ ये चरन्ति नरादे विस्त्रियः स्वामि सुभाविताः ॥ तेषां जन्म सं-
 हृत्वा पेन शोको जायेत किंचित् ॥ न दारिद्र्यं न रोगाश्च सततं तिच्छेद एव च ॥ कुलकोटिं समुद्वृत्य स्थापयेद्द्रुमं ॥ इत्थं शृ-
 णोति माहात्म्यं पठ्यमानं व्रतस्थितुः ॥ श्रावयेद्भक्तियुक्तं रुरुद्रस्यानुचरो भवेत् ॥ किमाणं तु यः पश्येद्भक्तमेतन्मम प्रियं
 भक्तियुक्तो नरः ॥ श्रुत्वा ये श्रवणं प्रमोदते ॥ मतिं ददाति यथापि स याति परमं पदम् ॥ इति स्कन्दपुराणे सोमवारव्रतं ॥ अथ
 सोमवारनक्षत्रे सामान्यं नूजाक्रमो लिख्यते ॥ तत्रादौ देशकालौ संकल्प्य ॥ आत्मनोऽशेषपापक्षयपूर्वकं संपुत्रप्राप्ति-
 न्धा न्येभ्यो दिग्गुणराज्यद्वयादिद्वारा ॥ अनुकृता मनया सोमवारव्रतं कारयेत् ॥ इति संकल्प्य ॥ ध्यायेन्नित्यं महेश
 मिति ध्यानं पठित्वा ॥ अथ वा चतुर्बाहुं द्विबाहुं वा विनैवं वा द्विलोचनं ॥ कुंडलालंकृतं ॥ देन्दुशेखरं भरणान्वितं ॥ महादेवं
 समीपं च्छहस्रगोप्यो जगत्पते ॥ इमां मया कृतां पूजां गृहाण सुरसत्तम ॥ शिवरूपेण मस्तुभ्यं शिवायै सततं नमः ॥ न ।
 स्तत्र ब्रह्मरूपेण जगद्भ्ये नमोस्तुते ॥ इत्यावाहनम् ॥ उत्तमः पद्मवक्त्रा यदशबाहुविनेत्रिणे ॥ श्वेतवृषभमारूढश्चेताभर ।
 भूपतिः उमादेहाधरस्युक्तं सर्वमूतनमो नमः ॥ इति पूजा मंत्रः ॥ कारोः स्वभयं दिव्यं नानागणिगणान्वितं ॥ आसनं देवदेवेश
 गृहाणानंतशक्तिकं ॥ इत्यासनं गंगादि सर्वतीर्थेभ्यः ॥ सन्मानीतं निदं मया ॥ तोयमेत्सुखस्पर्शपांथाधिप्रतिगृह्यतां ॥ इति
 पांथां वरं ण्ययज्ञपुरुषप्रजापालनतत्पर ॥ नमः सदात्मदेवाय गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते ॥ इत्यर्घ्यम् ॥ पाटलो शीरकं पूरवासि
 तं स्वादुशीतलं ॥ तोयमाधमनीयार्थं नर्मलं प्रतिगृह्यतां ॥ इत्याचमनीयम् ॥ मधुपर्कं मिदं पुण्यं मधुरत्रयसंयुतं ॥ दधियु
 कं शुभं देवप्राश्यतां कृपया प्रभो ॥ इति मधुपर्कम् ॥ मंदाकिन्याः समानीतं हेमांभोरुहवासितं ॥ स्नानार्थं ते मयानांतं
 शुभस्वीकृत्यतां प्रभो ॥ इति स्नानं ॥ स्नानं पंचाश्रुतं चापि पयोदधिघृतं मधु ॥ शंकरासालिलोपेतं गृहाण परमेश्वर
 इति पंचाश्रुतस्नानं ॥ पूर्वोक्तमेतरेण शुद्धस्नानं ॥ पुरुषसूक्तं नकार्घ्यं ॥ शुभं कपूरं सयुक्तं न कल्याणकारकं ॥ पुनराचम्य

तद्विगर्गजलमिदं प्रभो ॥ इति पुनराचमनं राजतत्र ह्यसूत्रं चकार चोत्तरीयकं ॥ यज्ञोपवीतं परमं नमस्ते प्रति
 गृह्यतां ॥ शुभ्रवस्त्रपुंगयस्माद्देवानामिति वल्लभं पार्वत्या सहितो देवप्रीयतां वस्त्रदानतः इति वस्त्रं मलयाचलसं
 भूतयेन सारसमन्वितं ॥ हृदयानंदनचारुचंदनं प्रतिगृह्यतां इति चंदनं रजितान्कुमुदमधोर्नाखंडितान्गणितान्नवान्
 गृह्णाणं पूजां कृपया स्वक्षतान्वृषभघ्नज इत्यक्षताः पुष्पाणि सुरभीरुपपन्नप्रात्यत्यार्दनिर्वैप्रभो मया ह्यतानि चित्रा
 णि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां इति पुष्पाणि अमृतोद्भवं श्रीवृक्षं शकरस्यातिवल्लभ विल्वपत्रं प्रयच्छामि प्रीतो भव मे हेश्वर
 त्रिदला त्रिगुणाकारं त्रिनेत्रं त्रिविधायुध त्रिजन्मपापसहारा विल्वपत्रशिवापणं ॥ इति विल्वपत्रं तुलस्य स्मृतनामा
 सिसदास्वंकेशत्रयं करोमि शिवपूजार्थं वरदा भव मे सदा इति तुलसीपत्राणि दूर्वासि शत पर्वासि शत मूलांश
 तां कुरां शतहरतिपापानि शतायुष्यप्रवृद्धये इति दूर्वा दशांगो गृगुलुर्धूपः सुगंधः सुमनोहरः आध्रैयः सवद
 वानांधूपो यः प्रतिगृह्यतां इति धूपं अज्यसद्वा र्त्तिसयुक्तं वह्निना योजितं मया दीपं गृहाण देवेश वैलोक्यति मि रापहं
 इति दीपं अन्नचतुर्ध्वं स्वादुरसैः पद्भिरसमन्वितं नैवेद्यं लह्य चोष्ये च देवेश प्रतिगृह्यतां इति नैवेद्यं कर्पूरा-
 सितंतोयं मदकिन्या समाहृत आचम्यतां महोदय शुभपात्रीयक कुरु इति पुनराचमनं पूर्णफलं सकर्पूरं नागवल्ली
 दलैर्युत खदिराचूर्णं सहितं तावत् प्रतिगृह्यतां इति तावत् हिरण्यगर्भं गंधस्थं हेमवीजं विभावसौः ॥ अन्नतपुष्पं फ
 लं दमंतः शक्तिप्रयच्छ मे इति दक्षिणा ददं फलं मया देव रथापितु रतेस्तव तेन मे सकला वातिर्भवेज्जन्म निजन्म नि
 इति नारीरेकलं दत्वा दक्षिणादानं कुर्यात् तत आवरणपूजां कुर्यात् प्रागादिक्रमेण ओं ब्रह्मणे नमः ॥ विष्णवे नमः
 स्कंदाय नमः ॥ महाकालाय नमः ॥ शूलै नमः ॥ उर्मयै नमः ॥ महेश्वराय नमः ॥ नदिकेश्वराय नमः ॥ ८ ॥ ओं शर्वा
 यक्षिंति मूर्तये नमः ॥ भवाय जलमूर्तये नमः ॥ रुद्राय अग्निमूर्तये नमः ॥ उग्राय वायुमूर्तये नमः ॥ भीमाय आकाशमूर्तये नमः ॥

पशुपतयेज्यैर्मानसैर्नमः भृगुदेवाय सोममते नमः ईशानायै सूर्यमते नमः इत्येता देवता आवाहनाद्युप
 चारे संपुज्याः तत आर्घ्याय स्वसंमते इति मन्त्रेण शान्तिं च क्रमावाह्यं पंचोपचारैः सोमाय नमः इति संपुज्य ततः
 प्रार्थनां कुर्व्यते - **ॐ नमः पंचवक्त्राय दशबाहु त्रिनेत्रिणे** श्वेतवृक्षमारूढ श्वेताभरणभूषित उमादेर्हार्दयस्युक्त
 सर्वमूर्ते नमः । **त्राहि मां कृपया देव शरणागतपालक** ततः पुष्पाणि गृहीत्वा अंगपूजां कार्त्तव्या तत्प्रकारेण यथा
 देवाधिदेवाय नमः पादयोः पूजयामि शंकराय नमः जघयोः शिवाय नमः जान्व्योः शूलपाणये नमः गुल्फयोः शंभवे नमः
 कर्त्र्या स्वयंभवे नमः गुह्ये महो देवाय नमः नाभौ विश्वकर्त्रे नमः उदरे सर्वतो मुखाय नमः पार्श्वयोः स्थाणवे नमः
 स्तंत्रयोः नीलकंठाय नमः कंठे देवाय नमः मुखे त्रिनेत्राय नमः नेत्रेषु शर्वीये नमः ललाटे शशिभूषणाय नमः
 शिरसि देवाधिदेवाय नमः सर्वेभ्यो तत उभाभ्यां करोभ्यां जालिमादाय लोकान्मन्सर्वभूतान्मन्त्रकलाकाष्टा
 दि संभव जन्ममृत्युर्जरव्याधिसंसारभयनाशन नमस्ते देव देवेश नमस्ते सुरसत्तमा नमस्ते सर्वलोके शनमस्ते
 त्राहि मां सदा मे त्रहो नं क्रिं त्राहि नं म किं हीनं च शंकर भृगवंस्त्वत्प्रसादेन संपूणे चारुते नमः तत्र त क्षमस्व देव देवेश शिव
 शंकर शार्थत वरं देहि सुरैश्चैव सर्वदा तव इति नमस्कारसहितं पुण्यांजलिं दद्यात् तत उभाभ्यां हेश्वररू
 पो द्विजं पते संपुज्य ब्रह्मोत्तरखंडोकां वंद्यांगदसीं मतिन्यादिरूपां सोमवारकथाश्च श्रुत्वा गीतवाद्यादिमहोत्सवे
 जीर्णरत्नान्निनयत् इति सोमवारनक्तत्रत पूजाविधि इदं व्रतं च श्रावणैश्चैत्रवैशाखज्येष्ठ च मार्गशीर्षके एषाम
 न्यतमे मासि शुक्लपक्षे विशेषतः इंदुवारयुताष्टम्यां वा ग्राह्यं अर्धवाचैर्जाद्विमासेषु प्रतिनासं प्रथमे सोमवारं यावज्जी
 वमिदं कार्त्तव्यं अर्धवाष्टवर्षपर्यंतं कार्त्तव्यं तदेतच्छ्रावणं कुर्यात् तथा जेतुं तत्सदच्येति तिथ्यादिसंकीर्त्य आत्मनो श
 र्पणं पक्षयपूर्वकं संपुज्यैत्रप्रातिघनधान्यां संपत्यारोग्यवृद्धाभिलाषितां सिद्धिं द्वापरा श्रीसोमेश्वरमहादेव प्रीत्यर्थ

यथाविधिसमाचरितसोमवारव्रतस्यसंगतासिद्धयेतदुद्यापनंकरिष्ये इतिसंकरूप्य आचार्यादिवरणविधाय
 चतुर्दशपशोभितमंडपांतरेष्टादशांगुलोत्सेधावितस्तिद्वयविस्तृतां समचतुरस्रांसुदावेदिकांविधाय तत्रशु
 क्तंतंडुलैःपोडशारंकमलंविरेच्य अथवापंचरंगशोभितं यथाशक्तिलिगतोभद्रविरेच्य तत्रमंडलोक्ताब्रह्मादि
 देवताआवाह्यतदुपरिअक्षतपुजेश्वेतवस्त्रयुगोपेतंकलशंप्रतिष्ठाप्य तदुपरिसाक्षतपुष्पांत्रांनिधाय तत्रहैमंशि-
 वंयंत्रकमितिमंत्रेण हैमं गौरीचगौरीमिमाय इतिमंशेपुरताराजतवृषभं इमारुद्रायइतिमंत्रेणप्रतिष्ठाप्य
 परितः पूर्वादिक्रमेण अनंत १ शिव २ उग्र ३ त्रिमूर्ति ४ रुद्र ५ श्रीकठ ६ शिखांडिनं पुनराग्नेया
 दिपुं दिशुं गणेशं मातृकाः दुर्गा क्षेत्रपालं लोकेशं तत्तन्नाममंत्रैर्दिकैर्वाप्रतिष्ठाप्य पूर्वोक्तांसाव
 रणां सर्वोपचारपूजां कृत्वा रात्रिजागरणादिनानित्वा प्रातःअग्निंप्रतिष्ठाप्यअन्वादध्यात तत्रप्रधानसोमं
 शिवंयंत्रकमितिमंत्रेण पलाशसामिद्धिःआप्यायुस्त्वितिमंत्रेणष्टपदाज्यैर्नत्वंसोममितिमंत्रेण यवद्वीहिपायस
 तिलाज्यद्रव्यैः प्रत्येकंअष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिःपरिवारेदवताब्रह्मादिदेवता श्रैकैकयाज्याहुत्यायक्षयेक
 व्रतगौरीहिमंष्टयक् नेच्छति एवंहोमं समाप्य ततःपोडशत्रयोदशब्राह्मणान्वक्ष्यमाणनामभिःसंपूज्य ता
 वतःफलपुकाक्षैःपूरितान्घटान् अभावेतंडुलैरेवपूरितान्दक्षिणायुतान्दद्यात् तत्रपोडशनामानि सोमेश्वर
 १ स्वयेशानः २ शंकरो ३ गिरिजाधिपः ४ महेशः ५ सर्वभूतेशः ६ स्मरारि ७ स्त्रिपुरांतकः ८ शिवः ९
 पशुपतिः १० शंभुः ११ ज्यंबकः १२ चंद्रशेखरः १३ गंगाधरो १४ महादेवो १५ वामदेवश्च १६
 पोडश त्रयोदशपक्षे तु भवः शर्वः रुद्रः पशुपतिः उग्रः महान् भीमः ईशानः सद्योजातः वामदेवः अघोरः
 तत्पुरुषः ईशानः पुनरावृत्त्याइति १३ त्रयोदश एवंसंपूज्य ततःपीठंगांचत्रतपूतयेधवलां यथाविधिआ

चाय्यपदत्वा । सति संभवे सोपकरणं शय्यामपि दत्वा । आशेषोऽप्युहयित्वा । सदन्नेनानुयातपित्रा ह्यणान् । यथा
 शक्तिभोजयित्वा । स्वयं बहुभुक्तो भुजित् । इति सोमवारनक्षत्रतोद्यापनविधिः । अथ प्रभासखंडोक्तसोद्यापनसो
 मवारव्रतम् । तत्र व्रतं कर्तव्यं जन्मनोयास्मिन्वायुर्वोक्तमासि शुक्लपक्षे अष्टम्यां सोमवारे । प्रातः पालाशोद्रेकाष्टनदंत
 धानं विधाय । शरीरशुद्धिं निर्वृत्य । नाल्वासध्यादिनित्यसमाप्य । सुसमेभूतं लेसकलं । सामग्रीं संपाद्य कदली
 स्तंभवितानध्यजचारम् । सोभितं सम्यक्समाजितं शुद्धे साधारणे भूमौ । कलशं च दनदध्यादिभिर्विहितं । ध्या
 तुमयं मन्त्रमयं विना धाय । शुद्धजलेनापूर्य । आद्यादिपंचपल्लवान्निक्षिप्य । फलरत्नवस्त्रयुतविधाय । तदुपरि रा
 जतुष्यपभस्य उभयासाहितं सोमनाथं शिवं सावर्णिना धाय । श्वेतं वस्त्रयुगोन्वितं सर्वाभरणं भूषितं विधाय । अष्टौ विद्या
 अष्टौ विश्वरान् । अष्टौ दिक्षु निधाय । नानाफलपुष्पपत्रांशोभितं रंजयित्वा । औन्नमस्तं पंचवक्रायुदशबाहुः
 विनिर्गच्छेत् । रंजितं वृषभमारुह्य वेताभरणभूषितं । उमादेहाधिपस्युक्तं सर्वमूल्यान्मोचनम् । इत्यनेन मंत्रेण । आया
 हतासनः । पादौ । अर्घ्यं । मधुपर्कः । आचमनोय । स्नान । वस्त्र । यज्ञोपवीत । गंध । अक्षत । पुष्प । विस्वपत्र
 तुलसी । दूर्वादलं । धूप । दीप । नैवेद्यः । पुनराचमनीयं । फलः । तांबूलः । नीराजन । चामरः । प्रदक्षिणादः ।
 क्षिणां पुष्पां फलं दत्वा । वीजपूरयुताद्यदानं तं विधाय । अनुक्तं ऽष्टोत्तरशतं नमस्त्वा । विल्वपत्रतिलाज्यैरष्टोत्तरशतं
 हुत्वा । पुजेनैवमाप्य । अनुक्तं काले । प्रदोषे चित्सृज्य । रात्रौ दभशय्ययांचनं प्रारभ्य । सोमनाथं हृदि ध्यायन् स्व
 पेत । पुनः प्रभाते देवपूजादिकं निर्वृत्य । ब्राह्मणान्संभोज्य तैरनुज्ञातः स्वयं भुजितः । एव कृते ऽष्टादशकुठानां निवृत्ति
 भवेत् ॥ १ ॥ पुनर्द्वितीयसोमवारं कारजं दंतधावनविधाय । स्नात्वा नित्यं कर्मनिर्वृत्य शैष्यदृष्टपभस्यं ज्येष्ठासहि
 तं सोमनाथं । अष्टौ उत्तरनमः । औन्नमस्तं पंचवक्रायै तिमंत्रेण मोचयेत् । पत्तनं त्र्यम्बकं । अत्र तन्मालां । मन्त्रानां विधिः ॥

पूज्य ॥ ताराफलपुताद्वत्वापि सृज्यमधुप्राश्यस्वपेत् ॥ पुनः प्रभाते नित्यकर्मसमाप्य देवं संपूज्य भुंजीत ॥ एवं च
 त्रैवितीयं तु गोलक्षफलं भवति ॥ २॥ पुनस्तृतीयाप्रामागदंतकाष्टविधाय नित्यकर्मसमाप्य ॥ वृषभस्थसि
 बि संहितमेकवक्त्रं सौवर्णनिधाय ॥ पूर्ववज्रातिपुष्पैः संपूज्य द्वादशिमफलेनार्घ्यदत्त्वा ॥ अगुरुं त्राशयस्वपेत् ॥ पुनः प्रभा
 ते नित्यं नित्यं भुंजीत ॥ एवं कृते पूर्वांकफलं भवेत् ॥ ३॥ पुनश्चतुर्थे सोमवारे स्वादिदंतधावनविधाय ॥ नित्यं
 निर्वर्ष्य वृषभस्थं सूक्ष्मायुतं गौरीशं दमनपुष्पैः संपूज्य ॥ नारिकेलार्घ्यदानं कृत्वा ॥ देवं विसृज्य शर्करां प्राशयस्वपेत्
 पुनः प्रभाते नित्यं निर्वर्ष्य भुंजीत ॥ पूर्वांकफलं भवेत् ॥ ४॥ पुनः पंचमसोमवारैः पलदंतधावनविधाय नित्यं नि
 र्वर्ष्य ॥ वृषभस्थं मृत्तियुक्तं गण्डीपसौवर्णविधाय ॥ पूर्ववत्कुंदपुष्पैः पूजयेत् ॥ द्राक्षार्घ्यं फलदत्त्वा रात्रौ भौक्तिको द
 कं प्राश्य स्वपेत् ॥ त्रत नित्यं निर्वर्ष्य भुंजीत ॥ अश्वमेधफलं भवेत् ॥ ५॥ पुनः षष्ठसोमवारैः वज्रयंत्यादंतकाष्ट
 विधाय ॥ अलंभेनारिकेलार्घ्यं फलदत्त्वा ॥ वृषभस्थं द्वादशायुतं सुखसौवर्णनिधाय ॥ पूर्ववत्संपूज्य ॥ जाति
 फलार्घ्यं ॥ अलंभेनारिकेलार्घ्यं फलदत्त्वा ॥ रात्रौ कपूरप्राश्य स्वपेत् ॥ प्रात नित्यं संपूज्य भुंजीत पूर्वोक्तफलं भवे
 तः ॥ ६॥ पुनः सप्तमसोमवारैः मल्लिकादंतकाष्टविधाय नित्यं संपूज्य ॥ दीप्यायुतं सवाहनं ॥ सर्वज्ञसौवर्णनि
 धाय पूर्ववत्संपूज्य ॥ जंबीरफलार्घ्यं फलदत्त्वा रात्रौ लवंगप्राश्य स्वपेत् ॥ प्रात नित्यं संपूज्य भुंजीत
 यक्षोक्तफलं भवेत् ॥ ७॥ पुनरष्टमसोमवारैः याज्ञिककोष्टदंतकाष्टविधाय नित्यं संपूज्य ॥ अमोघायुतं म
 धुरसौवर्णनिधाय ॥ पूर्ववत्संपूज्य ॥ कंदलीफलार्घ्यं दत्त्वा ॥ रात्रौ दुग्धपित्वा स्वपेत् ॥ प्रात नित्यं संप
 माप्य भुंजीत ॥ अग्निष्टोमफलं भवेत् ॥ ८॥ नैः ९ गंगास्ताने कृते सयुक्तो द्वादशफलं स्मृतं ॥ दशहेमसहस्रा
 णां कुरुक्षेत्रे वर्गहं ॥ ब्राह्मणे विद्वद्वेषदत्त्वा फलमभुते ॥ तत्फलकोटिगुणतमस्मिन्नाचरिते ब्रते ॥ राजानां तु शते

तत्ते लक्षे धुरयवाजिनां यत्फलंकोटिगुणितं सोमवारैः त्रैकृते गुणैर्धूपनं कृत्वा कोटिशो यत्फलं भेत् तत्पु
 ष्यं तु भवेत्तस्य सोमवारैः त्रैकृते सर्वं श्वर्यसमायुक्तः शिवतुल्यपराक्रमः रुद्रलोके वसेत्सावद्राह्मणः प्रलयवधि त
 तो त्रैकृते तर्तान्वेमे सोमवारैः उद्यापनेच्छुः मण्डपस्थं दिलं वाहोमार्थं प्रागुदीच्यां विधाय चतुर्दशपताकाध्यजशोभि
 र्भोरणपुतं च विधाय मधेलिं गतो भद्रं तन्मध्यस्थाष्टपत्रेषु अष्टौ कलशान् वस्त्रवेष्टितग्रीवान् सपल्लवपंचरत्नफल
 सहितान् विधाय तदुपरि पूर्ववाभाशक्तिपुताय वामायनमः ॥ १ ॥ आग्नेये ज्येष्ठाशक्तिपुताय ज्येष्ठायनमः ॥ २ ॥
 दक्षिणेशोर्द्वीशक्तिपुताय रुद्रायनमः ॥ ३ ॥ नैऋत्ये कालीशक्तिपुताय कालायनमः ॥ ४ ॥ पश्चिमे कलवि
 करिणीशक्तिपुताय कलविक्रणायनमः ॥ ५ ॥ वायव्ये बलविकरणीशक्तिपुताय बलविकरणाग्रनमः ॥ ६ ॥
 उत्तरे बलप्रक्षमनीशक्तिपुताय बलप्रमथनायनमः ॥ ७ ॥ ईशाने सर्वभूतदमनीशक्तिपुताय सर्वभूतदमनायनमः ८
 इत्यष्टपत्रेषु संस्थाप्य मध्ये कर्णिकायां मधुरितं सुवर्णपात्रं निधाय तदुपरि सुवर्णशय्यामा स्तीर्य उपरिवितानमा
 ब्ध्य तत्पश्चैवैकसतूलकं छत्रवशपात्रचामरदर्पणं दीपमालाधूपदिसहितं संस्थाप्य ततः पूर्वमाशक्तियु
 तां य सोमनाथायनमः ॥ १ ॥ आग्नेये ज्येष्ठाशक्तिपुताय सूक्ष्मनाथायनमः ॥ २ ॥ दक्षिणे सिद्धिशक्तियुता
 य एकनाथायनमः ॥ ३ ॥ नैऋत्ये सूक्ष्माशक्तिपुताय गौरीसनाथायनमः ॥ ४ ॥ पश्चिमे विभूतिशक्तियुताय
 गणाधिपायनमः ॥ ५ ॥ वायव्ये भद्राशक्तिपुताय सुरूपनाथायनमः ॥ ६ ॥ उत्तरे दीप्तिशक्तिपुताय सर्वज्ञ
 नाथायनमः ॥ ७ ॥ ईशाने अमोघाशक्तिपुताय ईश्वरायतनमः ॥ ८ ॥ इति प्रति सोमवारकृतपूजनुप्रतिमायां क
 लशोपरि पूजयेत् कर्णिकास्य स्वर्णशय्यास्थप्रतिमायां उमनोन्मनीशक्तिपुताय श्रीसोमेशाय महाप्रभावाय
 सर्वाशिवायनमः इति मध्ये पूजनं तत्रक्रमः पूर्वंप्रतिष्ठा ततोऽध्यानम् ध्यायेन्नित्यं महेशमित्यादि ततोऽंशो

पचारेः सर्वेषां पूजा 'पार्थ' १ अर्घ्ये २ आचमनं ३ स्नानं ४ वस्त्रं ५ गन्धः ६ अक्षताः ७ पुष्पं ८
 विल्वपत्रं ९ धूपः १० दीपः ११ नैवेद्यं १२ इत्यादिसर्वोपचारपूजां क्रमेण ध्यानपूर्वकं कुर्यात् मध्येऽस्व
 र्णशय्यास्थं देवं प्रतिष्ठाप्य शक्रीयतुः पट्टिअशकौवात्रिशयोऽशोपचारैः पूजयेत् देवं आसनादिनैवेद्यप्रत्यापो
 शानाति कृत्वा आचार्यार्थक्षितिर्मूर्तेयेन मइत्याद्यष्टमूर्तिपूजां विधाय पर्य्यैके समुपवेश्य वस्त्रालंकारछत्रचामर-
 तंबूलदक्षिणादिषण्णुष्पमालासमर्पणाति कृत्वा उन्नमः पंचवक्त्राय दशबाहुत्रिनेत्रिणे श्वेतं वृषभमारूढश्चेताभरण-
 भूषित उमादेहांधं संयुक्तसर्वमूर्तेर्नमो नमः इति मंत्रेण अष्टोत्तरशतं हुत्वा उद्यापनांगं च हुत्वा उन्नमंताय नमः १ सूक्तं
 शायनमः २ शिवेशाय नमः ३ एकपादेशाय नमः ४ एकरुद्रे शायनमः ५ त्रिमूर्ती शायनमः ६ श्रीकंठेशायनमः ७
 वामदेवाय नमः ८ मध्ये सदा शिवाय नमः ९ इति पंचोपचारैः संपूज्य नीराजनं कृत्वा जपं समाप्य स घृतपायसं-
 भाय त्रितिलान्नैषट्पंचाशदधिकं शतहयपलेन पूर्णपात्रं विधाय पृथक् संस्थाप्य श्रीसदाशिवाय सावराण्यबलिसं-
 मर्पयेत् इति जलंदत्वा पुष्पांजलिं च दत्वा रात्रौ पंचगव्यं प्राश्य सोमेश्वरं हृदि ध्यायन् गीतवादित्रैः कथा-
 श्रवणं स्तोत्रसहस्रनाम्नां पाठादिभिर्जागरणं चरेत् पुनः प्रभाते स्नात्वा नित्यकर्म समाप्य कांडानुसमये त्रपदार्थानुश-
 येन वा संपूर्य्य संप्राथ्य विषयं च अज्ञानाद्यदि वा ज्ञानाजपपूजादिकं मया कृतं तदस्तु सफलं कृपया तव शंकर स्व
 स्य शंस्थानुसारेण व्रतमेतत्कृतं शिव कृतं तदस्तु सफलं प्रसादात् तव शंकर इति देवं विषयं ततो यथासक्ति भ
 त्त्या त्राह्मणान्संपूज्य क्षीरखंडादिनिर्मितभक्ष्यभोग्यैरनेकविधैस्तर्प्य प्रत्येकवस्त्रयुग्मदक्षिणायुतानवप्रति
 माः सोपकरणाश्चावार्य्याय पौराणि कृदिनवभ्योदयात् गाश्च अन्यभ्यो दीनानां भयोपि तदंते बंधुयुतो भुंजीत ए
 वं त्रीणैर्व्रते सम्यक्कलभते पुण्यमशयं धनधान्यसमायुक्तः पुत्रदारसभन्वितः न कुले जायते तस्य दारद्रोहो दुःखितो

पिवा श्रुत्रोलभेतपुत्रान्वध्यापुत्रवतोभवेत् काकवध्यातथानारीमृतवत्साचदुर्भगा कन्नाप्रसूतयाकार्यर्यैरेनि
 भिस्तुविशेषतः एवंकृतेविधानेनदुहपातेशिवत्रजेत् कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच भुक्तेसौविषु
 लान्भोगान्यावदाभूतसंप्लव इतिस्कांदिप्रभासखण्डेसोद्यापनंसोमवारत्रत अथश्रावणमासिसोमवारैरेकदार
 नार्थपुंजनमुक्तम् शिवरहस्ये तस्यकेदारनाथस्यश्रावणसोमवासरे पूजाकार्यविशेषणसाधनैर्विविधैःशुभैः
 सोमवारत्रतकार्यप्रयत्नेनयथाविधि शक्तेनोपपण्णकार्यमथवानिनिशोभजनमिति अथाभिनवचंद्रार्घ्यदान
 विधिर्भविष्ये ॥ श्रीकृष्णलवच ॥ पर्थर्पाथवद्युतश्रीमुखपंकजस्रवेः शृणुष्वभिनवस्येदोरुदयेर्ध्व
 विधिपरं रवेर्द्वादशभिर्मैसैर्वारुण्यादृश्यतेशशी प्रदोपसमयेराजन्नर्घ्यैदद्यात्तदाविधोः द्वितीयायांसि
 तेपक्षेसंध्याकालेह्युपस्थिते सस्थाप्याभिनवचंद्रभूमौगोमयमण्डले रोहिणीसहितंचंद्र चदेननक्षत्राभन
 राजतेवाथकांस्येवाभाजनेश्वेतंतुलैः पुष्पचंदनधूपश्च दीपाक्षतजलैःशुभैः दूर्वाकुरुरत्नवरैर्दंष्ट्रावस्त्रै-
 र्चपांडुरैः मंत्रणानेनराजेंद्र क्षत्रियः सपुंरोहितः नवोनवोमासिमासि जायमानः पुनः पुनः आप्या
 यस्वसेतुतेसोमराजनोस्तुते अनेनविधिनाचार्यसर्वकामफलप्रदं यःप्रयच्छतिकैतियमासिमासिसमाहितः
 सकोत्यायशसाकांत्याधृत्याचमुविमानवः पुत्रपौत्रैःपरिवृतोर्गोधान्यधनसंकुलःस्थत्वावर्षंतमर्त्येततः सोमपुरं
 जेत् तत्रास्तेदिव्यवपुषाम्भुजभोगान्मनोरमान् वरस्त्रीभि सदात्यर्थयावदाभूतसंप्लव धर्म्यसमृद्धिमतुलांयदि-
 वांछसित्वमासानुमासिमहमद्वचनकुरुष्व सोमस्यसोमकुलनंदनपुष्पधूपैरर्घ्यप्रयच्छविधिनाभिनवोदितस्य-
 इतिभविष्योत्तरेभिनवचंद्रार्घ्यदानविधिः अथभौमवारत्रतानि तत्रादौभौमपांडाशांतिकरं भौमवारत्रतंभवि
 ष्ये अथातःसप्रवक्ष्यामिरहस्यह्यतिदुर्लभं येनलक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिःपुंष्टिःकांतिश्चजायते स्वात्यामंगारकंरु-

ह्यक्षमायां नक्तभोजनः क्षमायां भूमावित्यर्थः क्षपयेन्नक्तभोजनेनयानत् वीरगित्रोदये सप्तमेत्वथसंप्रातेहो
 मताद्यैवेत्येत रक्तपत्त्रपुगाछन्नकुंकुमेनानुलोपितं नैवेद्यं शुद्धकासारंधूपपुष्पाक्षतादिभिः होमंवृत्तितले कुट्टयो
 ल्कजनान्नाचमत्रचित् समिधोत्तरशतमष्टाविंशतिरेवच होमयेन्मधुसर्पिभ्यां दध्नाचैव वृत्तेनच खादित्यर्थः समिध
 स्त्वत्र होतव्याविधिवत्तया मंत्रेणानेन तदद्याद्वास्त्राणायकुट्टुविने कुजकुप्रवोपित्वं मगलः परिपठ्ते अमंग
 लं निहत्वा शुसंवदापच्छमंगलं एवं कृते तत्रेभौमं 'दोषः शांतिमवाप्नुयात् कर्तव्यं भौमपीडासुतस्मात्प्रथतमा
 नसेः पञ्चपुराणे भोमयमीश्वरादत्र प्रयथिव्यां जनिता महान् रूपेणैव सदारम्योवरदानाद्विबोक्तां अस्यैवदि
 वसे त्रसिंताद्यपात्रं शोभनं परिपूर्णं गुणैर्नैववपमेकप्रदापयेत् व्रततिदापयेद्धनुं योक्तविधिसंयुतां ब्राह्मणा यसरू
 पायअव्यगायजितात्मने अथ व्रतविधिः भोमयारे श्ररुणेदयेवलायां अपामार्गेण दत्तधावनं विधाय आचम्य तिलाभ
 लरूपेणैननयादौ गृहेवास्ताल्यारक्तवस्त्रं परिधाय रक्तोत्तरीयचपरिदध्यात् ततस्ताम्रपात्रैरक्ताक्षतपुष्परक्तचंद
 नानि निक्षिप्य अग्निर्मुं धृतिं विष्णाध्वं मष्टोत्तरशतवारदध्यात् ततो गृहमागत्य रक्तगोवृषगोमेयेनोपल्लिंसे शुद्धभूष
 देशेषु ग्रन्थनार्थं ऋणमोक्षकामोवापूजामारभेत् तत्रविधिः ओमद्येत्यादिमासपक्षाद्युल्लिख्य ऋणव्याधिनाशधनपु
 त्राद्यवासेभौमव्रतं करिष्ये व्रतांगत्वेन भौमपूजनच करिष्ये ओमचकुजतेभित्त्या करिष्ये व्रतमुत्तमं ऋणव्या
 धिविनाशा यधनसंतानहेतवे पात्रोपरिस्थितभौमपूजयेत् तत्रादौ भौमपूजार्थं यंत्रकल्पनप्रकारमाह त्रि
 कोणं पूर्वं मुदृत्य पंचपायिभजेत्ततः तृतीये रेखाचिह्नान्यां लालं छयेत्समभागतः आधरे रेखाद्युगले तृतीयाचिह्नयो
 न्यसेत् द्वितीयाग्रसमाकुर्यत्तृतीयाचिह्नहो न्यसेत् पुण्यरेखां तृतीयांतुसमभक्तासमांशतः तुर्ग्याचिह्नद्वये
 नाथत्रिभिश्चिह्नैस्तु पचमी तृतीयां ग्रन्थे प्रकुर्वीत पंचम्यामध्यचिह्नहेतुं तुर्ग्यां ग्रन्थे जपेत्सम्यक् पंचम्याचिह्नयोर्द्वे

यो चिन्हं स्तुपचर्मदधात्सूत्रयुग्मविचक्षणः एवमेकाधिकासम्यक्कोणानां विंशतिर्भवेत् तृतीयानुर्ययोर्भध्या-
 स्थितिचिन्हं गृहेचयेत् देवं तदग्रतो मंत्रात्रिकोणे दक्षिणा क्रमात् मंगलाद्यान्तास्पूर्वाव्रज्योतानेकविंशतिः एक-
 विंशतिकोष्ठेषु नाम मंत्रान्समालिखेत् नाम मंत्रायथा मंगलो १ भूमिभिपुत्रश्च २ ऋणहर्त्ता ३ धनप्रदः ४ स्थिरा
 सनो ५ महाकायः ६ सर्वकर्मावरोधकः ७ लोहितो ८ लोहिताक्षश्च ९ सामगानां कृपाकरः १० धरासजः ११ कुजो
 १२ भौमो १३ भूमिदो १४ भूमिन्दनः १५ अंगारको १६ यमश्चैव १७ सर्वरोगापहारकः १८ वृष्टिकर्त्ता पहत्ता च २०
 सर्वकामफलप्रदः २१ तनूजा प्रकर्तव्या पुत्रसंतानहेतवे पूजाप्रकारमाह एहि मे भगवन् भौमं अंगारकमहाप्रभा-
 त्वयि सर्वसमायातत्रैलोक्यं सवरावरं भौममावाहयिष्यामि तेजोमूर्तिदुरासदं रुद्ररूपमतिदेश्य वक्रं च
 रुधिरप्रियं अग्निर्मूर्धंति मंत्रेण गायत्र्या मंगलस्य वा अस्या गायत्रीयथा अंगारकाय विद्महे शक्तिहस्ताय धीम
 हि तन्नो भौमः प्रचोदयात् अथ पूजाविधिः मंत्रमहोदधौ मार्गशीर्षे वैशाखे वा शुक्लपक्षे भौमवारे अरुणो
 दयकाले अणामार्गकाष्ठे तदंतधावनं विधाय नद्यादौ स्नात्वा रक्तवस्त्रं परिधाय मासपक्षाद्युल्लिख्य ऋणछेदा
 यपुत्रावाप्तये च भौमव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य प्रार्थयेत् अथ देवशते भक्त्या करिष्ये व्रतमुत्तमं ऋणव्याधि
 विनाशाय धनसंतानहेतवे ततः कर्त्ता स्वदेहे न्यासं कुर्यात् पादौ मंगलाय नमः जानुनी भूमिपुत्राय नमः ऊर्वौ
 ऋणहर्त्रे नमः कटिदेशे धनप्रदाय नमः गुह्ये स्थिरासनाय नमः उरसि महाकायाय नमः ब्रामबाहौ सर्वकर्मावरौ
 धं काय नमः दक्षिणबाहौ लोहिताय नमः गले लोहिताक्षाय-मुखे सामगानां कृपाकराय-नासिकयोः धरात्म
 जायः नेत्रयोः कुजाय-ललाटे भौमाय-भ्रुवोर्मध्ये भूमिदाय-मस्तके भूभिन्दनाय-शिखायामंगारकाय-स
 र्वगैर्यमाय-कवचे सर्वरोगापहारकाय-मस्तकादिपादांतवृष्टिकर्त्रे-पादादिमस्तकांतवृष्ट्यपहर्त्रे-सर्वदिक्षु सर्वकाम

फलप्रदायनमः नाभौ आरायनमः वक्ष्यसि वक्तायनमः मन्त्रिभिर्मिजायनमः त्रयकरपङ्गन्यासः उँ अंगुष्ठा
 भ्यां नमः हूँ तर्जनीभ्यां स्वाहा हं मध्यमाभ्यां वषट् सः अनामिकाभ्यां हुं खं कनिष्ठिकाभ्यां वाँ वापट् स्वः करतलक-
 रपृष्ठाभ्यां फट् एवं हृदयादिपङ्गन्यासोऽपि त्रयास्त्यनामंत्रस्य विरूपाक्षहोत्रादिपङ्गन्यासोऽपि त्रयोऽपि भौमोदेयता इति
 वैदिकमंत्रेऽपि त्रयध्यानम् रक्तमाल्यांबरधरः शक्तिशूलगदाधरः चतुर्भुजेष्विषगमो वरदस्स्याद्वरासुतः
 रुद्ररूपमनिर्देश्य वक्त्रेण लघिरश्रियं उज्जयिन्यां समुत्पन्नं भौममावाहयाम्यहं अग्निं हूँ इति मंत्रेण भौमगायत्र्या च
 अंगारकाया विद्महे शक्तिहस्ताय धीमहि तन्नो भौमः प्रचोदयात् इति आसनादिषु पतं पूजां कृत्वा यंत्रस्थै
 कार्यशक्तिकोटेष्वेकविंशतिनामंत्रैरेकविंशत्यंगानि पूजयेत् तद्यथा मंगलायनमः पादौ पूजयामि भूमिपुत्रा
 यजानुनी- ऋणहर्त्रे ऊरू- धनप्रदाकटिदेशं स्थिरासनाय गुह्यं- महाकाया चरः सर्वकर्मावरोधकाय वामबाहुं
 लोहिताय दक्षिणबाहुं सामगानां कृपाकराय मुखं- धरात्मजाय नासिकां कुजाय नेत्रे- भौमाय ललाटं- भ्रू-
 मिदाय भ्रूमध्यं- भूमिन्दनाय मस्तकं- अंगारकाय शिखां पू- चमाय सर्वाङ्गं- सर्वरोगापहारकाय कवचं- वृष्टि-
 कर्त्रे मस्तकादिपादांतं पू- वृष्ट्यपहर्त्रे पादादिमस्तकांतं- सर्वकामफलप्रदायं- सर्वदिक्षु सर्वाङ्गपूजयामि मंग-
 लो भूमिपुत्र श्रेत्याद्येकविंशतिनामपारायणं कृत्वा कवचं पठेत् शिखायां मंगलः पातु भूमिपुत्र श्रमद्वै निललाटे ऋ-
 णहर्ता चक्षुषोश्च धनप्रदः स्थिरासनः श्रोत्रयोश्च महाकायश्च नासिके आस्यदंतोऽष्टजिह्वासु सर्वकर्मावरोधकः
 हनूने लोहितः पातु लोहिताक्षश्च कंठके स्कंधयोरुभये रक्षेत्सामगानां कृपाकरः धरात्मजे भुजौ रक्षेत्कुजोरक्षे
 त्करद्वयं भौमो मे हृदयं रक्षेद्भूमिदस्तु तयोदरे भूमिन्दनकोनाभौ गुह्यत्वं गारुको वातु ऊरुममयमोरक्षे ज्ञान्योरो
 गापहारकः-- जंघयोर्वैष्टिकतां च अपहर्ता च गुल्फयोः पादाङ्गुष्ठौ च पादौ च सर्वकामफलप्रदः शक्तिर्मैपुर्वतो

रक्षेच्छूलंरक्षेद्वदक्षिणे पश्चिमेन्धनुःपातुउत्तरेचशरस्तथा ऊर्ध्वपटाननःपातुचाधस्तात्पृथिवीमम एवंय
 स्तशरीरोपिपुजयेद्भूमिनंदनं अस्तजमरुणवर्णैरक्तमाल्यांगरागमरुणकमलमालामालिनंविश्वंबधं अति
 लालितकराभ्यांशक्तिशूलैर्वहंतंभजतधराणिसूनुंमंगलमंगलानां इतिध्यात्वा अग्निर्मंडादिवः ककुदित्यष्टौ-
 चरशतंजपेत् अंगारकायविद्महेशक्तिहस्तायधीमहितन्नोभौमः प्रचोदयात् इतिगायत्रीजपतिस्तात्र-
 पठेत् मंगलोभूमिपुत्रश्चऋणहर्ताधनप्रदः स्थिरासनोमहाकायः सर्वकर्मावरोधकः लोहितोलो-
 हिताक्षश्चसामागनांकृपाकरः धरात्मजःकुजोभौमोभूमिदोभूमिनंदनः अंगारकोयमश्चैवसर्वरोगापहार-
 कः वृष्टिकर्तापहर्ताचसर्वकामफलप्रदः एतानिकुजनामानिनित्यंयःप्रयत.पठेत् ऋणंनजायेततस्यसंतानं
 वर्धतेसदा एकविंशतिनामानिपठित्वानुदिनांतिके रूपवान्धनवांश्चैवजायेतनात्रसंशयः एककालंदि
 कालंवायःपठेत्सुसमाहितः एवंकृतेनसंदेहोऋणहर्ताधीनीभवेत् इतिस्तोत्रम् धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्कां
 तिसमप्रभं कुमारंशक्तिहस्तंचमंगलंप्रणमाम्यहम् ॥ इतिनमस्कारः ॥ ततःखंदिरांगारेणरेखात्रयंकृत्वा
 अंगारकमहीपुत्रभगवन्भक्तवत्सल त्वानमस्यामितिःशेषंऋणमाशुविनाशय ऋणरोगादिदारिद्र्यपापक्षुत्ता
 पमृत्यवः भयक्लेशनस्तपानश्चतुममसर्वदा ऋणदुःखविनाशायपुत्रसंतानहेतवे मार्जयाम्यसितारेखा
 स्तिस्त्रोजन्मत्रयोद्भवाः दुःखदोर्भाग्यनाशायसुखसंतानहेतवे कृतेरेखात्रयंवामपादेनमार्जयाम्यहं ततःप्रा
 र्थनांकुर्यात् ऋणहर्तेनमस्तुभ्यंदुःखदारिद्र्यनाशक सुखसौभाग्यधनदोभवमेधरीसुत तप्तकांचनसंका
 शतरुणार्कसमप्रभ सुखसौभाग्यधनदऋणदारिद्र्यनाशक ग्रहराजनमस्तेस्तुसर्वकल्याणकारक प्रसादा
 तवदेवेशसदाकल्याणभाजन देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगाः प्राप्नुवन्तिशिवंसर्वेसदापूर्णमनोरथाः प्रसादं

कुरुभैभौमसौभाग्यमंगलप्रद वालः कुमारकोयस्तु सभौमः प्रार्थितो मया उज्जयिन्यां समुपन्नो भौमो भौमश्च
 तर्भुजः भरद्वाजकुले जात शूलशक्तिगदाधरः वरदो मे पमारूढः स्कंदप्रायस्ताडितप्रभः स्योनाष्टयिमीमंत्रिणद
 लेयाम्यप्रतिष्ठितः भूमिपुत्रो महतेजा कुमारोरक्तवस्त्रकः ज्वलदंगारसदृशो भौमः शांतिप्रयच्छतु इति पूजामं
 त्राः प्रसीदन्मदेवेशविघ्नहर्तृधनप्रद गृहाणार्घ्यं मया दत्तं मम शांतिप्रयच्छवै भूमिपुत्रमहातेजः स्वदोद्धवपि
 नाकिनः सुतार्थिनीप्रपन्नात्वांगृहाणार्घ्यं नमोस्तुते रक्तप्रवालसदृशं शंशपाकुसुमसन्निभं महोत्तमहाबाहो गृ
 हाणार्घ्यं नमोस्तुते एवमेकं विंशतिवारमेकं विंशतिनामभिरर्घ्यं शस्त्यादद्यात् प्रदक्षिणाविधातव्यास्तावत्यो ध
 रणीमुते इत्यर्घ्यदानां तेतावन्त एव नमस्काराश्चर्याः पुनः स्तोत्रं पठित्वा वायनदानं दद्यात् तिलगुडसहिता
 नेकं विंशति तंडुलान् गोधूमान्नफलदक्षिणासहितानेकं विंशतिविभ्रियोवा एकस्मै विदुपे दद्यात् तत्र दानमंत्रः
 मंगलाय नमस्तुभ्यं सर्वमंगलकारक वाये नमस्तुभ्यं मंगलः प्रायतामिति वायनं दद्यात् ततः पुष्पांजलिं करस्तु
 वीतधरणीमुतं ध्यात्वा तच्चरणं भोजं पूजासांगत्वासिद्धये धरणीगर्भसंभूतं विद्युदग्निमप्रभं कुमारं शक्तिह
 स्तं तं मंगलं प्रणमाम्यहं ऋणहर्त्रे नमस्तुभ्यं दुःखदारिद्र्यनाशिने नम्रसिद्योतमानाय सर्वकल्याणकारिणे देव
 दानवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगाः सुख्यांति यतस्तस्मै नमो धरणिमनवे यो वक्रगतिमापन्नो नृणां दुःखं प्रयच्छति
 पूजितः सुखसौभाग्यं तस्मै क्षमासूने नमः प्रसादं कुरु मे नाथं मंगलप्रदं मंगल मे पवाहन रुद्रात्मन् पुत्रान्देहि धनं
 यशः एवं संस्तूय संपूज्य गृह्णीयाद्वाप्राणां शिषः गुरवे दक्षिणां दत्त्वा भुंजीतान्नं निवेदितं प्रतिभौमदिनं कुर्व्यदिवं
 संवत्सरावधि तिलैर्विधापयेत्क्षेमं शताब्दं भोजयेद्भुजान् माहेयमूर्त्तौ सौवर्णसुरभिमाचार्याय निवेदयेत् मंडल
 स्थे परेभ्यश्च सुतसौभाग्यसिद्धये एवं व्रतपरानारीत्राप्नुयात्सुभगान्सुतान् धनाप्यैरुणनाशाय व्रतं कुर्व्यात्पुमा

नपि अग्निमूर्द्धन्तिमन्त्रतुवेदिकं ब्राह्मणो जपेत् । तथा गार्ग्यव्यो सर्वो भोऽष्टप्रासद्वये अंगारकाय शब्दतिविद्व-
 हे पदमुच्चरेत् शक्तिहस्ताय च पदं धीमहीति ततो वदेत् तन्नो भौमः प्रचो वौषेणो दद्यादिति प्रकर्त्तयेत् इति मन्त्रमहोदधिप्र-
 णीतं भोमवारत्रतम् अथ कथा भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच यदुक्तं कथयिष्यामि सर्वकामार्थसिद्धये ग्रहाणां नाधिप-
 भोमं पूजेयद्भौमवासरे मंगलो भूमिपुत्रश्च ऋणहर्ता धनप्रदः स्थिरासनो महाकायः सर्वकर्मावरोधकः लोहितोलो-
 हिताक्षश्च सान्नागानां कृपाकरः धरात्मजः कुजो भौमो भूमिदो भूमि नदनः अंगारको यमश्चैव सर्वरोगापहारकः दृष्टिक-
 र्तापहर्ता च सर्वकामफलप्रदः एतानि कुजनामानि नित्यं यः प्रयतः पठेत् ऋणं जायेत तस्य धनं प्राप्नोत्यसंशयं विकोणं
 तु सदा कुर्व्यान्मथ्यो विवंप्रकल्पयेत् कुंभे न स दाले खंय रक्तचंदनकेन वा कोणिकोणानि संपाद्य त्रीणि नामानि भूमिप
 आरं वक्रं भूमिजं रक्तगंधैः प्रपूजयेत् स्थापयेद्वं कुंभं जलपूर्णं सचक्रके रक्तधान्येस्तु नैवेद्यैः रक्तैः रक्तोत्पलैस्तथा
 रक्तपुष्पैश्च गंधैश्च पूजयेत् तथा मंगलपूजे दत्तया मंगले हनि सर्वदा ऋणे रखाः प्रकर्त्तव्याः अंगार एतदग्र
 तः तास्तु प्रमार्जयेत् पश्चाद्वा मपादेन संस्पृशन् एकविंशतिनामानि पठित्वा तु तदंतिके रूपवान् धनवांश्चैव वजा
 यते नात्र संशयः एककालं द्विकालं वा चः पठेत् सुसमाहितः एवं कृते न संदेहो ऋणं हित्वा सुखी भवेत् पूजितो देव
 देव्येशो मंगलो मंगलप्रदः उज्जयिन्यां समुपन्नो भौमो भौमश्च तुर्भुजः भारद्वाजकुले जातः शक्तिशूलगदाधरः
 वरदो भैरवः स्कंदप्रायस्तद्वित्तप्रभः स्योनाष्टयिधीति मंत्रेण दलेयाम्ये प्रातिष्ठितः भूमिपुत्रो महातेजाः कु
 मारो रक्तवस्त्रः ज्वलदंगः रसदृशो भौमः शांतिं प्रयच्छतु पूजा मंत्राः प्रसीदे देवदेवेश विघ्नहर्तुर्धनप्रद गृहा
 णार्थं मया दत्तं मम शांतिं प्रयच्छेत् पूजितो देवदेवेश मंगलो मंगलप्रदः गौतमेन पुराष्टोलोहितांगो महाग्र
 हः गौतम उवाच कथयस्व मया भागं गुह्यं पूजनमुत्तमं मन्त्रमाराधनं दानं सर्वपापप्रणाशनं रूपसुवर्ण-

तस्यास्यैव पुत्रपुत्राः सर्वभूजगानां यथाप्युत्पन्नं धर्मार्थकाममोक्षाणां कालेनैव फलप्रदं सर्वपापप्रशमनं
 सर्वव्याधिविनाशनं सर्वसौभाग्यदं ब्रह्महत्यापातकनाशनं सर्वयज्ञफलं पुण्यं सर्वकामफलप्रदं तपसांजपदानां
 नां फलेयनतुल्यते तद्वत्तद्ब्रह्मिदेव लोहितांगमहाग्रह यस्मिन्नाराधिते मर्त्यः सर्वसौभाग्यवान् भवेत् मंगलउवाच
 शृणु विप्र महाभाग सर्वज्ञऋषिगौतम ब्रतचपूजनं दानं यद्व्रतं भुवनत्रये आसीत् पूर्वहि सर्वज्ञो ब्राह्मणे विदपारगः
 तस्य भार्या सुनंदा च नाम्ना स्यात्ता सुलोचना तस्यापत्यं न संजातं वृद्धत्वे वृद्धभायतः तेनान्यस्य सुता पुण्या गृहीत्वा पौपि
 ताश्रयं ब्राह्मणस्य कुले जाता सुरूपा रूपसंयुता सर्वलक्षणसंपन्ना प्रयत्नेनैव गौतम जन्मांतरे तया चाहेन कभावेन पु
 जितः तां पुत्रीं स्वगृहे नीत्वा ब्राह्मणीपर्यपालयत् नित्यं निटीव ते स्वर्णमष्टांगैः कनकाकृतैः स्वर्णेन तेन विप्रो सौधनाढ्यो
 बलगर्वितः कोटिकोटौ श्वरो जातो राजते भूमि मंडले वैधैः कतिपयैर्विप्रसाकन्यारूढयौ वना दद्यान् ददकविप्रैः
 दशवर्षात् पत्स्विनी विवाहार्थं च विप्रैः न दत्ता सोमेश्वरस्य च वेदोक्तविधिनो न विवाहमकरोत्तदा वैधैः कतिपयै
 स्तां तु कन्यां सुप्रौढयौवनां आदाय श्वशुरगृहं गन्ति गतः शुभवासरे ततः स्वदेशमार्गेण ब्रजं गन्विप्रोऽप्यहर्निशं निशां
 ते चाध्यनिघोरैरप्येर्वतमस्तके सुनंदां च वने तस्मिन्नति लोभेन भावितः मार्गचलति विप्रो सौधाति तु विट् पतिं स्वकं
 विट् पतिर्जां माता तेनासौ घाति तो विप्रश्चौररूपेण साहसात् पतिं मृतं च संदृष्ट्वा सानराभयपीडिता पतिना सह
 विप्रैः न मरणे कृतं निश्चया यावत्प्रक्षिप्य काष्ठानां मध्ये बध्नुता शनं पतिदेहमुपादाय चिक्षेप चिति मध्यतः पतिं ब्र
 ह्ममयं देवं ध्यायंती सापेदपदे पतिं प्रदक्षिणीकृत्य चितायाश्च समीपतः स्थिता यावत्प्रविशति तदा ह मवदं च तां तस्मि
 न्काले चतुष्टाहं याचस्व वरमुग्रं ब्राह्मण्युवाच यदितुष्टोसि मे देव तदाजीवतु मे पतिः मंगलउवाच अजुरोऽप्य
 मरो वापि भर्ता तव भविष्यति अत्यं ब्रह्मि महासाधिवैशं त्रिभुवनोचमं ब्राह्मण्युवाच यदितुष्टोसि मे देव ग्रहाणाम

धिपप्रभो येत्वापेक्षसमालस्यरक्तचन्दनचिंतं रक्तपुष्पैश्चसंपूज्यप्रत्युपैभौमवासरे वैधव्यव्याधिशोकं च राज
 चौरभयतया सर्पाग्निग्रहसंवाधिवियोगस्वजनैः सह माकुरुष्वमहोपत्रयदितुष्टोसिमप्रभो मंगलउवाच एकविं
 शतिभौमाश्चरेद्रत्नमाजितद्विधः एकाहारेण चान्नो न चतुर्द्धापान्वितेष्टहे अर्घ्यतु सफलं मंत्रवदपाराणिकैरपि स्व
 शक्त्याभोजनं विप्रदातव्यं साहिरण्यक युवानरकवृषभं सर्वोपस्करसंयुतं दद्यादिति शेषः तेषां पीडाग्रह
 भवानभवेत्तु कदाचन भूते वेतालशाकिन्यः प्रभवन्ति न हि सकाः एकविंशतिभौमाश्च कर्तव्या एकभावतः
 आपदो विलयं याति मुखं चैव प्रवर्धते यः शृणोति तत्र तं विप्र मानवः स यतौ द्वियः तस्य मासकृतं पापं विलयं
 याति तत्क्षणात् सदानियमसंयुक्तः प्रत्युपैभौममास्थितः यावज्जीव त्रतं पुण्यं करोति भुवनत्रये सुसमृद्धा भवे
 द्विप्रः पुत्रपौत्रस्तुर्वाद्धतः अतिचापि परं स्थानं यत्र सूर्यादयो ग्रहाः एवमुक्त्वा तदा तत्र मंगलोपदिवं गतः इदं
 व्रतं तवाख्यातं सर्वसौख्यप्रदायकं इदं व्रतं करिष्यति तेषां पिडान जायते स्त्रीभिर्व्रतं प्रकर्तव्यं पुरुषैश्च विशेषतः
 तेषां मुक्तिर्न संदेहः स्वर्गवासो न संशयः इति भौमवारव्रतकथा अथोद्यापनविधिर्भविष्ये ॥ गौतम उवाच ॥
 उद्यापनाविधिं सम्यङ् मम ब्रूहि प्रसादतः येन ज्ञातेन जगत् उपकारो महान् भवेत् ॥ मंगल उवाच ॥ विज्ञेयो
 मंडपस्तस्मिन् षट् हस्तप्रमाणतः स्थंडिलं मध्यतः कार्यमेकहस्तप्रमाणतः स्थंडिलं तु प्रकर्तव्यं मारुकरं कशालिना
 पूर्वोक्तानि च नामा मिमं डले पूजयेद्यतः तन्मंडलं तु कर्तव्यं पत्रैर्विंशतिभिर्द्विज द्वारोपद्वारसहितं वीथिका करकैर्भुत
 पूजा तत्र प्रकर्तव्यं रक्तचंदनपूर्वका जपापुष्पं श्रदातव्यं व्रतोद्यापनसिद्धये कुंभे प्रतिसास्थाप्या सौवर्णासास्व
 शक्तिः रक्तवस्त्रेण संछाद्य पूज्यां पूर्वोक्तमंत्रतः अष्टोत्तरशतं होमं पूजाति कारयेद्बुधः जपायाः कुसुमानां तु घृत
 स्य तु यथा विधीति लाक्षतानां माचार्य ऋत्विगिर्भवेदपारगैः अग्निर्बुद्धिर्मेत्रेण रक्तशालेयकैस्तथा शांतिकंतु प्र

कर्तव्यं यथोक्तेन विधानतः पद्ममध्ये कार्पासममूर्त्तिमन्तद्रितं पूजयेद्यजमानस्तु शेषनामानि मध्यतः मंगलाय येन
त्पादौ भूमिपुत्राय ज्ञानुनी ऊर्वोश्चिचक्रुणवैत्रेचकटिदेशे धनप्रदं स्थिरासनं गुह्यदेशे महाकायाय चोरसि सर्वकामप्रदा
वेत्रुवामबाहुं प्रपूजयेत् लोहितं दक्षिणवाहौ लोहिताख्याय कंठके आस्ये संपूजयेन्मन्त्रं चामगानां कृपाकरं धरा
त्मजनासकायां कुंजचनयनद्वये भौमं ललाटपट्टे च भूमिजाय नमो भ्रुवौ भूमिं नंदनाम्ना च मूर्द्धनि मां पूजयेत्ततः अं
गारकं शिखायां तु यमं कवचदेशतः सर्वरोगापहर्त्तरमस्त्रे मां पूजयेत्सदा आकाशेष्टिकारिं रत्नक्षरं मधस्तथा
सर्वांगेषु च पूजयेत्सि सर्वकामफलप्रदः एवं पंचोपचारेण पूजयित्वा तत्र पारणात् आच्छिद्रयाचनीयं भुक्तियुक्तेन चेतसा आ
चार्यार्कत्विजो ब्रूयुः ब्रतं संपूर्णमस्त्विति ब्रतं तं पूजयेद्दिगं गुरुं पत्नीसमन्वितं रक्तवस्त्रं परीधाय्यं पदं दद्याद्यथा
चितं पदं भोजनभाजनादि शय्यां सोपस्करं चैव भोजनं विविधं तथा भक्त्या दद्याद्वा नङ्गाहं ब्रतं तं तिममनुष्ठये
ऋत्विजोऽपि तदा पूज्या प्रीत्यर्थे चास्य शक्तिः भोजनाच्छादनार्थं श्रस्त्वारौ वै विधेर्गिरा इत्थमुद्यापनं ये तु कुर्वन्ति
व्रतकारका तेषां पीडा कदाप्यस्य ग्रहस्य न भविष्यति भूतवेतालशाकिन्यः प्रभवन्ति न हि सकाः न ऋजं च भवन्ते
न दुःखं च भवेद्दुःखं येषां संतानवांछा स्यात्ते लभन्ते वहुं सुतान् इत्युक्त्वा गौतमस्याग्रे दिवं प्राप्नोमहाग्रहः व्रतं चरन्ति
येलोकाः पीडिता विपदांगणैः आपदो विलयं यांति सर्वस्ति पतुतः क्षणात् सदानि यमभारूढः प्रद्यूपे सुसमाहितः
यावज्जीवं ब्रतं पुण्यं करोति भुवनत्रय सुसंभ्रमो भवेद्दिप्रः पुत्रपौत्रैः प्रवर्धते अत्रेयाति परं स्थानं यत्र सूर्यादयो ग्रहाः
कृतस्य सततं सम्यक् व्रतस्यास्य प्रभावतः यावज्जीवं न शक्नोति व्रतं कर्तुं नरो यदि उद्यापनं विधायैव भोक्तव्यं ब्रतिभि
र्नरैः उद्यापनं तु शास्त्रोक्तं कर्तव्यं सुसमाहितैः अशक्तो ब्राह्मणानुज्ञां गृहीत्वा तु विसर्जयेत् अन्यथा कुरुते यस्तु कु
ष्टो चांधः प्रजायते तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ब्राह्मणानुज्ञया व्रतं कर्तव्यं तु सुसंपूर्णमुद्यापनसमन्वितं धरामराणां वच

नेरवस्थितादिवोक्तसस्तीर्थव्रतैः समेताः नलंघयेच्चापिवचांसितेयांश्रेयोभिकार्मीपुरुषोविजानन् इति श्रीभविष्यो
 त्तोक्तसोद्यापनं भौमवारव्रतम् अथ प्रकारांतरेण सोद्यापनं भौमव्रतपूजनम् तत्र प्रातरपामार्गदंतधावनं तिला
 मलकचूर्णेन गिहर्तनं नद्यादे स्नानं संध्यामुपास्य रक्तचंदनपुष्पाक्षतैस्ताम्रपात्रेणैकविंशति नामभिरर्घ्यदानम्
 भौममंत्रेण तद्वायव्याचाटोत्तरशतवारं जपः गृहमागत्य रक्तसुराभिगोमयेन भूमिलेपनं तत्र रक्तचंदनेन त्रिकोणम्
 डलं कृत्वा तत्र गोधूमप्रस्थोपरि तावकलशोपरि तत्र तावमयं भूर्भुवः पञ्चमयैकविंशतिकोष्टात्मकं पञ्चपूर्वोक्तं
 त्रोद्धारोक्तं पञ्चनिधाय आचम्य संकल्पं कुर्यात् उत तस्मत्तद्व्यवस्थान् क्रुणा पठति पूर्वकथनधान्यपुत्र पौत्रा
 यभीष्टासिद्धिद्वारामंगलश्रीत्स्यर्थं मंगलव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजापूर्वकं पुण्याहवाचनादिविधा
 यपूजामारभेत् तत्रादौ प्रार्थना अथ देवेश ते भक्त्या करिष्ये व्रतमुत्तमं ऋणदुःखादिनाशाय धनसंता
 नहेतवे अभीष्टान्कुरु देवेश मम पूर्णान्मनोरथान् ततो भूतशुद्धादिकृत्वा न्यासान्कुर्यात् मंगलायनमः शि
 खायां भूमिपुत्राय मूर्द्धनि- २ ऋणहर्त्रे ललाटे ३ धनप्रदायने नवयोः ४ स्थिरासनाय कर्णयोः ५ महा
 कायाय नासिकयोः ६ सर्वकर्माविरोधकाय मुखे ७ लोहिताय स्तनयोः ८ लोहिताक्षाय कंठे ९ सामगानां
 कृपाकराय स्कंधयोः १० धरात्मजाय वाहोः ११ कुजाय हस्तयोः १२ गोमाय हृदये १३ भूमिदाय उदरे
 १४ भूमिर्नदनाय नाभौ १५ अंगारकाय कट्यां १६ यमाय ऊर्वोः १७ सर्वरोगापहारकाय ज्ञान्वोः १८ वृ
 ष्टिकर्वेजं ययोः १९ वृष्यपहर्वैर्गुल्फयोः २० सर्वकामफलप्रदाय पादयोः २१ ततो मां मीं मूं भौं मौं मः
 इति करपङ्कगन्यासः स्वयमभ्यागे कलशाराधनम् तत्पाश्चिमतः स्वयमेव त्रिकोणपट्कोणवृत्तचतुरस्रमंडले
 साधारमर्घ्यपात्रे गंधपुष्पाक्षतयुतेन जलेनापूर्य्य मूलेन गायत्र्या वाष्टवारमभिमंत्र्य तद्वक्षिणे त्रिकोणे साधारं सजलं

पूर्णपादं संस्थाप्य गंधपुष्पाक्षतादिदत्त्वा मूलनाट्टवारमभिमंत्र्य तद्वक्षिणत्रिकोणसाधारमर्ध्वपात्रस्थ
 जलं किंचिन्निक्षिप्य धेनुमुद्रां प्रदर्श्य प्रोक्षणीपात्रस्थजलेनात्मानं पूजाद्रव्यंच प्रोक्ष्य देवं ध्यायेत् पिगाक्षं
 रक्तवर्णसुरतरुदलभं रक्तवस्त्रेण युक्तं मेयारूढं त्रहं द्रह्यमलकिसलयैः पूजितं सुप्रसन्नं ध्यायेद्वैतान्दधानं
 वरदकरपुतं शूलशक्तिगदांतु भौमैवैश्वर्यसिंधुनिधिनिकरविभुं मंगलं चितयामि ॥ १ ॥ एहो हि भगवन् भौ
 मस्थाने चात्र स्थिरौ भवत्वयि सर्वमिदं प्रोक्तं त्रैलोक्यं स चराचरं उज्जयिन्यां समुद्रतः शूलशक्तिगदाधर भारद्वाज
 कुलोत्पन्नस्कंदविद्युतादित्प्रभ यावत्पूजासमाप्येत तावत्वं सुस्थिरौ भव इमं मया कृता पूजा गृहाण वरदो भव
 उद्गां श्रीं नलूं मंगलाय नमः अयं मूलमंत्रः श्रंगारकाय चिह्नं हे भूमिपुत्राय धीमहि इयं गायत्री श्रीं शिर्धुतिवैदि
 को भवः मंगलाय नमः नंगलसांगं सपरिवारमावाहयामि इति पंचवारं मंत्रं त्रयं पठेत् ॥ १ ॥ भूमिपुत्राय आसनं
 २ ऋणहर्त्रे पादं ३ धनप्रदाय आचमनं स्थिरासनाय शर्ध्वं मंगलाय दधिमुसार्पितुं मधुपर्कमहाकायाय पु
 नराचमनं ५ ऋणहर्त्रे पंचामृतस्नानं ६ ततो गंधादिभिः संपूज्य पुरुषसूक्तेन श्रीं भिषेकं कुर्यात् सर्वकर्मवरो
 धकाय शुद्धोदकस्नानं ८ ततः पूर्वस्यापितकलशे प्रतिष्ठापयेत् परितः पूर्वादि क्रमेण परिवारान्स्थापयेत् पूर्वं
 शक्तिं १ आग्नेयशूलं २ दक्षिणधनुः ३ नैऋत्यांशरं ४ पश्चिमे गदां ५ वायव्ये वरदं ६ उत्तरे पद्मानं ७
 ईशान्यां शिषीं ८ आवाह्यसहैव पूजयेत् लोहिताय वस्त्रं लोहिताक्षाय उपवीतं सामगानां कृपाकराय गंधं
 परात्मजाय पुष्पं अथ एकविंशतिकोष्ठपुत्रंगान्येकविंशतिनामभिः पूजयेत् मंगलाय नमः पादौ पूजयामि भूमिपु
 त्राय शूलौ ऋणहर्त्रे जंघे - धनप्रदाय जानुनी - स्थिरासनाय ऊरू - महाकायाय कटिं सर्वकर्मवरो धकाय नाभिं
 लोहिताय उदरं - लोहिताक्षाय हृदयं - सामगानां कृपाकराय करौ पू - धरात्मजाय बाहू - कुजाय स्कंधौ भौमाय कंठं

भूमिदायहनुं भूमिनंदनायमुखं श्रंगारकायनासिकां यमायकर्णां सर्वरोगापहारकायचक्षुषी दृष्टिकर्त्रललाटं
 दृष्टपेहवैमूर्द्धनिं सर्वकामफलप्रदायिशिखां पूजयामि ततो नानापरिमललेपांपिणं कुजायधूपं भोमायदीपं भक्तिदा
 यगुडमिश्रं गोधूमान्ननेत्रं च सोपस्करं वा भूमिनंदनाय फलं अंगारकाय तांबूलं यमाय दक्षिणां सर्वरोगापहारकाय
 नीरांजनं वृष्टिकर्त्रं पुष्पांजलिः वृक्षपहर्त्रं च दक्षिणा सर्वकामफलप्रदाय नमस्कारः भूमिपुत्रमहतिजः स्वे
 दोद्भवपिनाकिनः धनार्थोत्वांप्रपन्नोऽस्मि गृहाण धनमोस्तुते श्रनेन मंत्रेण रक्तपुष्पाक्षतं रक्तचंदनं ताम्रपात्रस्थ
 जलेन एकैर्विशतिनामभिरध्यापि दद्यात् डोंमंगलाय नम इदमर्घ्यं समर्पयामि एवं भूमिपुत्राय नम इत्यादि कवि
 शतिनाम्नामूहः काव्यः ततो जपं कुर्यात् अस्य श्रीभोममंत्रस्य ब्रह्माक्षुपिस्त्रिष्टुछंदः मंगलोद्देवता महेश्वर इ
 तिराक्तिः मम ऋणमोचनाद्यभोष्टसिद्धयर्थमेकशताधिक द्विसहस्रपारिमितजपमहं करिष्ये डोंमार्निमूममोमः श्र
 नेन मंत्रेण करपडगन्यासो विधाय पिगाक्षरकंदेह निस्त्यादि ध्यात्वा २१०० मूलमंत्रजपं कृत्वा अंतर्पूर्ववत् करय
 डंगन्यासं कृत्वा कवंचं पठेत् शिखायां मंगलः पातु भूमिपुत्रस्तु मूर्द्धनि ललाटे ऋणहर्ता च चक्षुषोस्तु धनप्रदः स्थि
 रासनः श्रवणयोर्महाकायस्तु नासिके आस्यदंतोष्ठजिह्वासु सर्वकर्मवरोधकः हनौमालोहितः पातु कंठे लोहितलोचनः
 स्कंधयो रभयो रक्षेत्सामगानां कृपाकरः धरात्मजो भुजौ पातु कुजोरक्षेत्करद्वये भौमो मांहृदये पातु भूमिजस्तु तथो-
 दरे भूतदंतो यनाभौ च कट्याभंगारको वातु सक्थिनी मेयमोरक्षे ज्ञान्वारो गापहारकः जंघयो दृष्टिकर्ता च अपह
 तो च गुल्फके पादांगुष्ठा च पादौ च सर्वकामफलप्रदः शक्तिर्मे पूर्वतो रक्षेच्छूलरक्षतु दक्षिणे पाञ्चमे माधनूरक्षे दु
 दरे च शरस्तथा ऊर्ध्वपडाननः पातु चाघस्ताऽप्येविसदा य एवं कवंचं जपत्वा पश्चाद्भूमिसमाचरेत् डोंमयेत्यादि
 संकीर्त्यं मंगलव्रतांगभूतकृतजपदशोऽंशेन हवनं करिष्ये इति संकल्प्य देवाग्रे शुद्धमृदा त्रिकोणं स्थण्डिलं कृत्वा

स्वगृह्योक्तविधिनाऽग्निप्रतिष्ठाप्य श्रन्वादिध्यात् श्रवखादिरादिसमिधोहोमद्रव्यं तवप्रधानंमंगलगुडाज्य
 मिश्रित तिलद्रव्येणकृतजपदशशोऽनयक्ष्येमूलमंत्रेणजहुयात् खजूरीफलनपूर्णाहुतंहुत्वा गायत्र्यावेदिक
 मंत्रेणापिपयशक्तिहुत्वाहोमशंपसमापयेत् अवेकविंशतिनाममंत्रैरपिखजूरीफलहोमोविधायते ततो
 गायत्र्यौपठित्वामंगलंतपयामोत्याद्येकविंशति नामभिस्तर्पणं कार्य्यं उअंश्रन्तुणाश्रस्मिन्ननुणापरास्मिस्तृ
 तीयेलोकेअश्रन्तुणस्याम यद्वयानाउतापितयानासर्वान्यथा श्रन्तुणाश्रक्षयेम इतिमंत्रपठित्वामार्जनं
 कुर्यात् ततोवायनदानं मंगलरूपिणेद्विजायदपाद्यामित्यादिसंपूज्य तांबूलदक्षिणासहितानेकाविंश
 तिसंख्याकान् गुडमिश्रिततिलहुकान्दद्यात् तत्रमंत्रः ॥ मंगलायनमस्तुभ्यंसर्वमंगलकारक वाय
 नेनचसंतुष्टाममकामान्प्रपूरय अनेनवायनदानेनऋणहर्षोभोमःप्रीयतां ततःखदिरांगारकेणऋणत्रय
 संक्षिप्तास्तिस्रोरेखाःकार्याः ताश्रवामपदेनमार्जयेत् तत्रमंत्रः ॥ दुःखदोर्भाग्यनाशायधनसंतानहे
 तवे मार्जयाम्यासतारेखास्तिस्रोजन्मत्रयोद्भवाः ततोमंगलोभूमिपुत्रश्चेत्यादिःसर्वकामफलः एतानि
 कुजनानानित्यंयःप्रयतःपठेत् ऋणंनजतेतस्यधनंयच्छतिवाञ्छितं ततउचिष्टब्रह्मणस्पतेइतिमंत्रेणोत्था
 प्यविसर्जयेत् कथांश्रुत्वाब्राह्मणभोजनपुरःसरं सगुंडगोधूमान्नमौनंभुजीत एवमुक्तप्रकारेणप्रतिभौमवासरं
 एकविंशतिकुर्यात् ततोद्वाविंशतितमेभौमवासरे उद्यापनंकुर्यात् तद्यथाउतस्तत्तद्व्येत्यादितिथ्यादिपंचांगस्मृ
 त्वाश्रभीष्टकामनासिद्ध्यर्थमाचरितयत्भौमव्रतं तस्यसंपूर्णताफलावाप्तयेभौमव्रतोद्यापनंकरिष्ये ततोवृताचार्यः
 उक्तविधिना सर्वतोभद्रस्थकलशप्रतिष्ठातंसामान्यविधिकृत्वा ततोहममंगलंपूर्वोक्तपूजाविधिनसंपूज्य सुव
 र्णपुष्पैःमंगलायनमइत्यादिविशेषपूजांकृत्वा पुराणपठानादिनाजागरंकुर्यात् प्रातःअग्निप्रतिष्ठाप्यश्रन्वाद्ध्यात्

अत्रप्रधानंमंगलगुण्यमिश्रिततिलद्रव्येणअष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिर्मूलमवेणगायत्र्यावावर्दिदेकेनापि एकविंशतिमंत्रैः परिवारदेवताश्चतैवद्रव्येण अष्टाष्टसंस्थाकहुतिभिः ब्रह्मादिदेवताश्चैक्याज्याहुत्यायक्ष्ये मंगलोभूमिपुत्रश्वेत्याद्याएकविंशतिदेवतास्तासानामंत्रेणहोमः एवंहोमंसंपाद्य पूर्वोक्तैकविंशतिनामभिरैकार्षेयशतिद्विजान्संपूज्यैकविंशतिकलशान्दद्यात् तत्रभंत्रः मंगलःप्रतिगृह्णतुमंगलोवैददातिच मंगलस्तारकोभाभ्यामंगलायनमेनमइतिदत्त्वा आचार्यैरुक्तवस्त्रादिनासंपूज्य तस्मैपीठत्रतपूतयेरक्तांसुराभिरुक्तवृषभंचदत्त्वा विभवेसतिसोपस्करांशव्यांचदत्त्वा सदन्नेनभूदेवान्संतर्प्य दक्षिणाभिःप्रतोष्य आशीषोगृहीत्वा इष्टजनैः सहभुंजीत इतिसोद्यापनंभैमवारव्रतम् अथमंगलागौरीव्रतम् तत्रादौकामाक्षीप्रकृत्यतत्रापिश्रावणेमासिप्रत्यहं विधिवज्जैःपूजाकार्य्याविशेषेणसर्वथाभौमवासरे इतिमंगलागौरीव्रतंभविष्ये उमद्यतिथ्यादिसंकार्थंआत्मनोऽशेषपापक्षया वैधव्यपुत्रपौत्राद्येकनानाविधभागप्राप्तिपूर्वकगौरीलोकप्राप्त्यर्थंपंचवर्षात्मकमंगलागौरीव्रतं श्रावणेमासिशुक्लपक्षप्रथमेभौमवासरे मंगलागौरीव्रतांगत्वेनपूजनंकरिष्ये पंचवर्षात्मकाचरितमंगलागौरीव्रतफलसंपूर्णतावाप्तयेचतुर्दद्यापनंकरिष्ये ततोऽगौरीतिलकोक्तैकलिंगतोभद्रमंडलेकलशोपरिहर्मगौरीप्रतिमगौरीमिमयैतिभंत्रेण सर्वमंगलमंगल्येइत्यादिपौराणिकभंत्रेणचप्रतिष्ठाप्य ताभ्यामेवमंत्राभ्यांश्रीसुक्तेनवापूजयेत् परितःपिष्टजान्दमरुकाकारान् षोडशतंतुवर्तियुतान्षोडशदीपान्प्रज्वाल्य समानसाग्रान्षोडशपर्वयुतान् दूर्वांकुरान्समर्प्य सौभाग्यवस्तुजातंसमर्प्य कथाश्रवणादिभिःशान्तिनयेत् प्रातरग्निंप्रतिष्ठाप्यअन्वाद्ध्यत् अत्रप्रधानंगौरीफलाक्षताविल्वदलैःप्रतिद्रव्यं अष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैक्याज्याहुत्यायक्ष्ये इतिहोमंसंपाद्य ततःषोडशाष्टौचतुरोवादंपतीन् अभविष्कंवासंपूज्य सौभाग्यवस्त्रदक्षिणा

नांवलफलादियुतंपकान्नपरितंवशपात्रं उद्यापनमिदंदेवइतिमंत्रं पठित्वा तेभ्योदत्त्वा ततश्चाचार्य्यसंपूज्य
 रौप्यपात्रसौवर्णवर्तिसंयुतंप्रज्वालितंदीपंकृत्वा आचार्य्यायदत्त्वासोपस्करंपीठं त्रतपत्तयेगांचदत्त्वा परमाग्नेन
 भूदेवान्संतर्प्याशिष्यो गृहीत्वा मैनीइष्टजनैस्सहभुजीत इतिसोद्यापनंमंगलागौरीव्रतम् अथबुधव्रतं
 निष्ये अथातःसंप्रवक्ष्यामिरहस्यह्येतदुत्तमं येनलक्ष्मीधृतिस्तुष्टिःपुष्टिःकांतिश्चजायते विशाखासुबुध
 सतत्रतनकान्यथाचरेत् बुधेहमंरुत्वास्थापितंकांस्यभाजने शुक्लवस्त्रयुगच्छन्नशुक्लमाल्यानुलेपनं गुडोद
 नोपहारंदुग्धाह्मणायनिवेदेयेत् तत्रमंत्रः बुधवंवृद्धिजननोधनदःसर्वदानृणां तत्त्वावबोधंकरुपेसोमपुत्रनमो
 स्तुते होमंवृततिलैःकुर्याद्बुधनाम्नाचमंत्रवित् समिधोष्टोत्तरशतनष्टाविंशतिरेववा होतव्यामधुसर्पिभ्यां
 दध्नाचैववृतेनच अत्रसमिधो अपामार्गस्यग्राह्या बुधशांतिरितिप्रोक्ताबुधैवैकृतनाशिनी बुधदोषेतुक्तव्ये
 बुधशांतिकपोष्टिके इतिभविष्योत्तरोक्ताबुधशांतिः अथबुधस्तोत्रम् उन्नमोबुधायविज्ञायसोमपुत्रायेतनमः
 रोहिणीगर्भसंभूतंकुंभच्छविशोभन सोमंप्रियसुतोनेकशास्त्रपारगवित्तन रोहिण्येयनमस्तेस्तुनिशाकामुकसू
 नेव पीतवस्त्रपरीधानसुवर्णस्त्रग्विराजित सुवर्णमालाभरणस्वर्णदानवरप्रद नमोप्रतिमरूपायबुधानांप्रिय
 कारिणे विष्णुभक्तिमेतुभ्यमूढराजप्रियंकर इत्येतत्स्तोत्रमुत्थायप्रभातेमानवस्तुयः बुधस्यपठतेनित्यंबुद्धि
 भाक्सभवेन्नरः इतिबुधस्तोत्रम् अथगुरुवारव्रतं अथातःसंप्रवक्ष्यामिरहस्यह्येतदुत्तमं येनलक्ष्मीधृतिस्तु
 ष्टिःपुष्टिःकांतिश्चजायते गुरुंचेवनुराधायांपूजयेद्वक्तोत्तरः पूर्वोक्तविधियोगेनसप्तनकांन्यथाचरेत् हेमंहमम
 येपात्रेस्थापयित्वावृहस्पतिं पीतांबरयुगाछन्नंपीतयज्ञोपवीतिं पादुकोपानहछत्रकमंडलुविभूषितं
 भूषितंपीतकुसुमैःकुंकुमेनानुलेपितं धूपदीपादिनैवेद्यैःफलैश्चंदनखंडकैः खंडखाद्योपहारांश्चगुरोरग्नेनिवेदेयेत्

प्रार्थनामंत्रः धर्मशस्त्रार्थतत्त्वज्ञानविज्ञानपारग विबुधातिहराचिन्त्यदेवाचार्यनमोस्तुते होमिधृतातलिः कुर्या
 दुरुनाम्नाचमन्त्रवित् समिधोष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरष्टवा होतव्यामधुसर्पिभ्यां दध्नाचैवधृतेनच पिप्पल्यः
 समिधोज्ञेयाः शास्त्रांतरनियोगतः एतद्व्रतमंहापुण्यसर्वपापहरं शिवं तुष्टिपुष्टिकरं नृणां गुरुवैश्वतनाशनं विप
 मस्थे गुरौ कार्यो जीवशांतिरियं दुवैः इति भविष्योचरोक्तगुरुवारत्रतम् अथ गुरुस्तोत्रम् दंडाक्षसूत्रधारी चक
 मंडलुधरः सदा हस्त्यारूढश्चतुर्बाहुः पातु मां बाधपतिः सदा चराचरं गुरुं स्तोमि गुरुं सर्वोपकारकं यस्य संकीर्तनादे
 वक्षणादिदृष्टं प्रायते बृहस्पतिः सुराचार्यो नीतिज्ञो नीतिनायकः गुरुर्जीवो धवागीशो वेदवेद्याविदांवरः सौम्यमू
 र्तिः सुधाद्वष्टिः पीतवासाः भपितामहः अग्रे वेत्ता दीर्घश्मश्रुर्हमांगः कुंकुमच्छविः सर्वज्ञः सर्वदः सर्वः सर्वपूज्यो ग्रहेश्वरः
 सत्यधामाक्षमाशी लोग्रहपडानिवारकः पंचविंशतिनामानि गुरुं स्मृत्वा तु यः पठेत् आयुरारोग्यमैश्वर्यं धनधा
 न्यसमाप्नोति जीवेद्द्वर्षशतं साग्रं सर्वव्याधि विवर्जितः कर्मणामनसा वाचा यत्यापसमुपाजितं तदेतत्पठनादेव
 दहत्याग्निरेव धनं गुरोर्दिने च येद्यस्तु पीतवस्त्रानुलेपनैः धूपदीपोपहारैश्च विभ्रभोजनपूर्वकं पीडाशांतिर्भवेत्तस्य
 स्वयमाह बृहस्पतिः अथ गुरुशंतिः स्कां दे पिप्पलादो वाच गुरुपूजां प्रवक्ष्यामि यथोक्तां ब्रह्मणा पुरा लोकाना
 मुपकाराय सर्वोपद्रवशांतये कन्याविवाहकाले तु शुद्धिं यस्यानविद्यते ब्राह्मणस्योपनयेन यस्य स्याद्दुःस्थितो गुरुः एभिः
 पूजागुरोः कार्यो विधिवद्भक्तिभक्तिः मंदंतीकामपुण्याणि पत्रं पालाशसर्पपाः मंदं तीयथिका कामोदमनं च विशेषतः
 गुडूची वस्त्रपामार्गविडंगं शंखिनीवचा सह देवी विष्णुक्रांता सर्वोपध्वः शतावरी कुंभस्योपरि भागे तु स्थापयि
 त्वा बृहस्पतिं सौवर्णपात्रे सोवर्णीं प्रतिमां त्र्युधिष्ठिरं कारयेत्तु यथाशक्त्या वित्तशाल्या विवर्जितः पीतवस्त्रयुगा
 च्छन्नां पीतयज्ञोपवीतिनीं पूजयेद्गंध पुष्पौघैस्ततो होमं समाचरेत् समिधोश्चतुश्चस्य होतव्याष्टोत्तरं शतं तिल

ब्रौह्मैर्षोमश्रुहोतव्यंतुयथाक्रमं बृहस्पतेइतिमंत्रेणऋषिछंदसमन्वितं मंत्रेणानेनजुह्याद्धान्यपूर्वचयन्ततः ततो
 होमावसानेनपुजयित्वाबृहस्पतिं पतिगंधैस्तथापुष्पैर्धूपदीपैश्चभक्तिः दध्यदनंचनैवेद्यफलतांबूलसंयुतं मंत्रे
 णानेनकौतयसमभ्यर्चय्युधिष्ठिर नमस्तंगिरसानाथवाक्पतेतथबृहस्पते क्रूरग्रहःपीडितानाममृतयानमोनामः
 पूजयित्वासुराचार्य्यपश्चादध्ययनिवेदयेत् गंभीरदृढरूपांगदेव्यसुमनाःप्रभो नमस्तेवाक्पतेशांतगृहाणार्घ्यं
 बृहस्पते इत्यर्घ्यमंत्रः अर्घ्यदत्त्वासुरेशस्यजपंहोमंसमापयेत् भक्त्यायत्तेसुराचार्य्यहोमपूजादियत्कृतं तत्त्वं
 गृहाणशांत्यर्थंबृहस्पतेनमोनमः मंत्रेणानेनसंकल्प्यपश्चात्संप्राथयेन्नृप जीवोबृहस्पतिःसूरिराचार्य्यगौरुरंगिराः
 वाचस्पतिर्देवमंत्रीशुभंकुर्व्यात्सदामम इतिप्रार्थना एवंसंप्राथयेद्देवमाचार्य्यचप्रपूजयेत् सर्वोपस्करसंयुक्तं
 प्रतिमांतांयुधिष्ठिर प्रणम्यबगन्नायुक्तामाचार्य्यानिवेदयेत् अथाचार्य्यस्तुनियतोवेदवेदांगपारगः यजमा
 नंसपत्नीकंशांतचित्तजितेद्रियं कुभोदंकगृहीतातुमंवरैतैःप्रसिंचयेत् इदमापोथमंत्रेणसामग्रीतिऋचंतथा
 याजोपधोरश्चावतीःकूष्माण्डैश्चाभिषेचयेत् पश्चात्सभोजयेद्विप्रान्यथाशक्त्यायुधिष्ठिर एवंकृत्वागुरोःपूजांसर्वा
 न्कामानवाप्नुयात् संक्रांतावपिकौतयेतथास्याभ्युदयेनवा कुर्वन्बृहस्पतेःपूजामभीष्टफलमाप्नुयात् संक्रांतगु
 रोः राश्वंतरसंक्रमे इतिभविष्योत्तरोक्तंगुरुपूजाव्रतम् अथस्कंदपुराणे गुरुस्तोत्रम् बृहस्पतिःसुराचार्य्योदया
 वान्शुभलक्षणःलोकाप्रियोगुरुःश्रीमान्सर्वज्ञःसर्वदोषभुः सर्वेशःसर्वदातुष्टःसर्वगःसर्वपूजितःअक्रोधनोमनिः
 श्रेष्ठोनीतिकर्ताजगत्प्रियःविश्वात्माविश्वकर्ताचविश्वयोनिरयोनिजः भर्भुवःस्वःपितावैवभर्ताजीवोमहाबलःपंचविं
 शतिनामानिपुण्यानिशुभदानिच प्रातरुत्थाययोनित्यंकीर्तयेत्सुसमाहितः विद्यद्वतोपिभगवान्प्रीतस्तस्यदृह
 स्पतिः नंदगोपगृहेपञ्चविष्णुनापरिकीर्तितं पठेनुयोगुरुस्तोत्रंचिरजीवीनसंशयः गोसहस्रफलंपुण्यंविष्णुर्वच

नमब्रवीत् बृहस्पतिः सुराचार्यः सुरासुरसुपुजितः श्रीभीष्टफलदाः श्रीमान् शुभग्रहनमोस्तुते इतिस्कंदपुराणो
कंगुरुस्तोत्रम् अथशुक्रवारव्रतम् अतः परंप्रवक्ष्यामिरहस्यं ह्येतदुत्तमं येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिः कांतिश्च जा
यते शुक्रज्येष्ठासुसंप्राप्यपूजयेन्नक्तभोजनैः पूर्वोक्तक्रमयोगेन द्विजानां तर्पणेन तु सप्तमे त्वथ संप्राप्ते सौवर्णकारये
त्सितं रौप्ये वा कांस्यपात्रे वा स्थापयित्वा भृगोः सुतं संपूष्य परयाभस्त्याश्वेतवस्त्रानुलेपनैः अग्रे तस्य प्रदातव्यं
पायसं घृतसंयुतं दद्यादनेन मन्त्रेण ब्राह्मणाय विचक्षणः भार्गवो भृगुशिष्यस्त्वं श्रुस्मृतिविशारदः हत्वा ग्रह
कृतान्दोधानां युरारोग्यदोभव इति भविष्योत्तरोक्तं शुक्रवारव्रतं अथ शुक्रस्तोत्रम् नमः शुक्राय देत्यानामा वा
र्ययनमो नमः काव्यायोशनसे तुभ्यं भार्गवाय नमो नमः वृषपर्वार्चितायाय देत्यानुग्रहकारिणे कवये देत्यद
नुजासुरवंदितमूर्तये देवयानीकृते दासीकृतासुरसुताय च दानवार्धिपगोप्त्रे च तृणीकृतसुराय च मायाधिपत
ये तुभ्यं नीतिशाल्मप्रयोगिने भृगुगोत्रे वरिष्ठाय गीर्वाणैर्विदिताय च श्वेतवस्त्राय श्वेताय श्वेतपुष्पप्रियाय च शशांक
तुल्यमहसे भृगूणां पतये नमः इत्येवं शुक्रनामानि शुक्रवारेतु यः पठेत् स सर्वशास्त्रनिपुणः शुक्रस्य स्यात्प्रसादतः
इति शुक्रस्तोत्रम् अथ शुक्रशान्तिः वृद्धवसिष्ठोक्ता शुक्ते चास्तंगते यात्रागुरावस्तमुपागते तयोवात्येवार्धकेच
सायात्राभयरोगदा प्रतिशुक्रं प्रतिबुधं प्रतिभौमं च गार्हता तीर्थयात्राविधौ तेषां प्रतिशुक्रो न विद्यते काश्यपे पु
वसिष्ठे भृगुगुण्वान्गिरसे पुच भरद्वाजे पुवस्तेषु प्रतिशुक्रो न विद्यते अन्येषां सन्मुखे दोषः प्रतिशुक्रस्य सर्वदा कृत्वा शा
न्तिं प्रयत्नेन पश्चात्सर्वसमाचरेत् उपोष्य गुरुवारं च वच्छुक्रोदयं व्रतं रजतेन च शुद्धेन कारयेत्प्रतिमां भृगोः उ
पचारान्निवेद्याथ शुक्रं अन्यदित्यूचा तन्मंत्रेण जपं कुर्यात्सम्यगष्टोत्तरशतं क्षीरगंगाक्षतैः पुष्पैर्मत्स्याचार्य
निवेदयेत् दैत्यमं व्रीदिवादर्शीचोशनाभार्गवः कविः श्वेतो धर्मं डलीकाव्योविधिज्ञो भगवन्नमः दत्वेत्यर्धं प्रयत्नेन

प्रार्थयैच्चैवभक्तिः त्वत्पूजयानयाशुक्रसन्मुखत्वसमुद्भवं दोषंविनाशयक्षिप्रंरक्षमतिजसांनिधे देवज्ञा
 यततोदात्तात्प्रतिमांश्वेतगोयुतां एवंकृतेनदोषःस्यात्प्रतिशुक्रसमुद्भवः भास्व्येपिविशेषउक्तः अथातःशृणुभूपा
 लप्रतिशुक्रप्रशान्तये यात्रारंभेवसानेचतथाशुक्रोदयेसति शुक्रपूजाप्रकर्तव्यतांनिशामयभारत राजतेवा
 यसौवर्णेकांस्यपात्रेथवापुनः शुक्लपुष्पांवरयुतेश्वेततंडुलपूरिते निधायराजतंशुक्रंशुचिमुक्ताफलान्वितं महा
 श्वेतगवायुक्तंसांमगायनिवेदयेत् सहतेनसवत्सांगांदत्वाविप्रायप्रार्थयेत् नमस्तेसर्वलोकेशनमस्तेभृगुनंदन
 कवेसर्वार्थसिद्धयर्थगृहाणार्धमभोस्तुते दत्त्वैवार्धयुक्तैतेयप्रणिपत्यविसर्जयेत् यावच्छुक्रस्यनकृतापूजासौहालि
 कैःशुभैः पोलिकान्निश्चयैर्मस्तंडुलैश्चणैरपि तावत्फलंयलभ्यंस्त्रीभिःकामार्थसिद्धये एवंशुक्रोदयेकु-
 र्वन्यात्रादिपुचभारत अथवामौक्तिकान्येवसुवृत्तानिमहांतिच भार्गवांगिरसौचित्यतान्येवप्रतिपादयेत्
 भक्त्यामौक्तिकदनेनयेजनकुरुनंदन कुरुपतादृशपुंसांनकदाचित्प्रजायते येभार्गवोदयमवाप्यसवस्त्रपुष्पंकु-
 र्वत्यनन्यमनसोंगिरसश्रपूजां तेषांनृणांप्रवसतांप्रतिशुक्रजातं विघ्नंसंभवतिभारतपुण्यभाजां इति
 शुक्रशांतिविधानम् अथशुक्रवारेवरलक्ष्मीव्रतम् तत्रकर्कटराशिस्थसूर्येआवणस्यांतिमशुक्रवारेकार्यमिति
 कथायामुक्तंत्रपूजाविधिः सोमद्योतितिथ्यादिसंकीर्त्यात्मनोमृपावादादिजनितकुष्टादिरोगनिवृत्तिपूर्वकधनसं-
 पत्पुत्रादिलाभार्थंआवणांतिम शुक्रवासेरेवरलक्ष्मीप्रीत्यर्थं पूजनंकरिष्ये इति संकल्प्य पूजार्थंशृंह-
 तोरणंगमालादिभिरलंकृत्य तत्रगृहस्यपूर्वभोगेशान्यांवाभूमौप्रस्थमितान्तंडलान्निक्षिप्य तदुपरिकल-
 शंमुवर्णपंचरत्नफलवस्त्रादियुतंसंस्थाप्य तत्रचतुर्भुजहौमंप्रतिमांसंस्थाप्यपुजांकुर्यात् क्षीरसागरसंभूता-
 क्षीरवर्णसमप्रभा क्षीराणवसंभवंस्रंदधानाहरिवल्लभा ब्राह्मीहंससमारूढासुकमंडलधारिणी विष्णुते-

जाधिर्केदेविसमागच्छवरप्रदे इत्यावाहनम् १ मासेश्वरिमहादेविआसनंतेदाम्यहं महैश्वर्यसमायु-
 क्तं नत्माणिब्रह्मणः प्रिये इत्यासनम् २ तीर्थोदकैर्महादिव्य पापसंहारकारकैः अर्धगृहाणदेवे-
 शिदेवानामुपकारिणि इत्यर्घ्यम् ३ कुमारशक्तिसंपन्नाकोमाराशिखिवाहनापाद्यंददाम्यहंदेविवरदेवरलक्षणे
 इतिपाद्यम् ४ वैष्णवीविष्णुसंयुक्ताअसंख्यायुधारिणि आचम्यतादिवपूज्यवरदेसुरमार्दिनि इत्याचमनम्
 ५ स्नानंपंचामृतैः शुद्धैः रत्नापयिष्ठेहरिप्रियेवरदेशक्तिसंभूते वरंदेहिहरिशिप्रिये इतिपंचामृतस्नानम्
 ६ गंगाजलंसमानितंमुगंधिद्रव्यसंयुतं स्नानार्थंतेमयादत्तगृहाणपरमेथरि इतिस्नानम् ७ रजताद्रिसमं
 दिव्यंश्रीरसागरसन्निभं चंद्रप्रभासमदिव्यंरत्नतेददाम्यह इतिवस्त्रं ८ मांगल्यमणिसंयुक्तंमुक्ताफलसमं
 न्वितं दत्तमंगलसूत्रंतेगृहाणमुरवच्छेभ इतिमंगलसूत्रं ९ यज्ञोपवीतमिति यज्ञोपवीतंसौवर्णदेयात् सुवर्णभूषणं
 दिव्यंनानारत्नसुशोभितं त्रैलोक्यभूषणेदेविगृहाणाभरणंशुभं इत्याभरणम् १० रक्तगंधमुगंधाढ्यमण्डगंधसम-
 न्वितंदास्यामिदेविवरदेरुद्धिमदेविप्रसीदमे गंधं ११ महाब्रीहिसमुद्धूतानक्षतानपिषाडश मुक्ताविशेषजमुखान्
 गृहाणपरमेथरि इत्यक्षताः १२ नानाविधानिपुष्पाणिनानावर्णयुतानिच पुष्पाणितेप्रयच्छामिभक्त्यादेविवरप्रदे
 इतिपुष्पम् १३ अथांगपूजा वरलक्ष्म्यनमः पादौपूजयामि कमलवासिन्यनमः गुल्फौपू- पद्माल
 ययैर्जघेपू. श्रियेनमः जानुनीपू. इंद्रिरायेनमः ऊरूपू. हरिप्रियायेनमः नाभिपूज. लोकमावि
 नमः स्तनौपू. शंखनिधयेनमः हस्तौपू. विधात्र्येनमः कंठपू. धात्र्येनमः नासांपू. पद्मनि-
 धयेनमः नेत्रपू. भार्गव्येनमः कर्णौपू. क्षरिसागरजायेनमः ललाटपू. श्रीवरलक्ष्म्येनमः शिरःपू.
 श्रीमहालक्ष्म्येनमः सर्वांगपू. धूपदास्याम्यहंदेविगोघृतेनसमन्वितं प्रयच्छामिमहादेविभक्तानांवरदे

शुभेतिधूपं १४ आज्यंसद्वातैस्युक्तं वह्निना प्रतियोजितं दीपं गृहाण वरदे त्रैलोक्यतिमिरापहे इति दीपं १५
 नैवेद्यं परमाहोते दद्यात्प्रोक्तिकरं शुभं भक्ष्यं भोज्यादिसंयुक्तं सर्ववृत्तिकरं परं इति नैवेद्यम् १६ कर्पूरनागवल्लीच
 क्रमुकं चूर्णसंयुतं वरलक्ष्मि गृहाण वंतां वृत्ते ददाम्यहम् इति तां वूलं १७ सुवर्णसर्वधातूनां श्रेष्ठं देवि प्रकीर्तितं
 ते भक्त्या ददामि वरदे स्वर्णं दृष्टिं प्रदेहि मे इति सुवर्णं दक्षिणा १८ नीराजनं समांगल्यं कर्पूरं एणसमान्वितं च
 द्रार्कं च न्हिसदृशं प्रभेदं विनमोस्तुते इति नीराजनम् १९ सर्वंगलमांगल्ये सर्वपापप्रणाशिनि डारकं ते प्रय
 च्छामि सुप्रीता हरि वल्लभे इति डोरकार्पणं २० करिष्यामि त्रैतदेवित्वं द्रव्यत्वात् परायणः श्रियं देहि यशोदे
 हि सौभाग्यं देहि मे शिवे इति डोरकं वधनम् २१ क्षीराणं वसुतालक्ष्मी चंद्रस्यैव स होदरि गृहाणा ध्वमहा लक्ष्मी
 देहि तुभ्यं नमोस्तुते इति पुरा २२ श्रोतृक्षस्य दलं देवि महादेव प्रियं सदा चित्त्वपत्रं प्रयच्छः मिपवित्रं ते सु
 विमलं इति चित्रपत्रं २३ इह जन्मनि यत्पापं स तज्जन्मन्तरे नुच निवारय महादेवित्वं क्षमीनां रायण प्रिये इ
 ति प्रदक्षिणा २४ दामोदरि नमस्तुभ्यं नमस्त्रैलोक्यनायके हरिकतिनमस्तुभ्यं त्राहि मां परमेश्वरि इति नमस्का
 रः २५ क्षीराणं वसुदूतं कर्मलालये प्रयच्छ सर्वकामांश्च विष्णुवक्षस्थालये इति त्रैतसमर्पणं २६
 छत्रचामरमांदोलन्यजनं दर्पणतथा गीतवादित्रनृत्यैश्च विष्णुवक्षस्थालये इति छत्रादिसमर्पणं २७ शु
 क्वरि स समभ्यर्च्य क्षमप्य च महेश्वरि वरलक्ष्मि महादेवि सर्वकार्यप्रदायिनि इति क्षमापनं २८ प्रयच्छ पुत्र
 कामांश्च विष्णुवक्षस्थलेन घे पुत्रान् देहि यशोदेहि सौख्यं सौभाग्यं मे वच त्रैलोक्यजननि त्राहि वरदे भक्तवत्सेल
 इति प्रार्थना एकविंशतिपक्षा वृत्तशर्करां युत इदं प्रीयतां देवि अतः शान्तिं प्रयच्छ मे इति वायनं ३०
 इदं राप्रतिगृह्णाति इदं रावैददाति च इदं रातारको भाभ्यामिदं रायै नमो नमः इति वायनग्रहणं मंत्रः ३१ इ

तिवरलक्ष्मीपूजाविधिः अथकथा सूतउवाच कैलासशिखरेरम्येसर्वदेवनमस्कृतेगौड्यासिंहमहादेवोद्वैयर
 क्षीर्वनोदितः जितोसिंजितेत्याहपार्वतीप्रमेश्वरं सोपित्वंचजितेत्याहसुविवादस्तयोरभूत् चित्रनेमिस्त
 दाष्टोमृग्यावादमभापत् तदाकोपसमाविष्टागौरीशापंददौतदा कुष्ठभवमृग्यावादिन्चित्रसेनहतप्रिय नान्
 तेनसंमपांपकापिष्टुश्रुतावपि चित्रनेमिविशेषज्ञः सत्यंवदतिनोमृग्या प्रसादः क्रियतांदेवि देवीमाहवृध्वजः
 प्रसादसुमुखीतस्मैविशापंचजगदसा यदासरोवरेरम्येकारिष्येति तपः शुचिः ततः स्वर्गणिका सर्वाः वक्ष्यंति
 त्वासमाहिताः तदांभवान्विशपांः स्यादित्युक्तः सपपातह ततोदैनैश्चकतिभिश्चित्रनेमिः सरोवरे कुष्टीभूत्वास
 स्तत्रददशस्वर्विलासिनीः देवतापूजनेयुकाः पप्रच्छप्राणिपत्यताः किमेतद्ग्रेमहाभागाः किंपूजायांतुवां
 छितं किंचास्माभिरनुष्ठयनिहामुवसुखातये इतिव्रतंचित्रनेमिश्चक्रेष्येवंसुलोचनाः येनास्माद्विरिजाशापा
 न्मोक्षयेसेचिरदुःखितः ताज्युः क्रियमाणते व्रतमेतदनुत्तमं वरलक्ष्मीव्रतं दिव्यं सर्वकामसमृद्धिदं यदार
 वोकुलीरथ्येमासेचआवणोत्तमे गंगायमुनयोयोगस्तुंगभद्रासमस्तदा तस्मिन्नेवश्रावणमासिशुक्लतिथुभृगोर्द
 ने प्रारब्धव्यंपव्रतंतत्रमहालक्ष्म्यायतात्मभिः सुवर्णप्रतिमांकुर्याच्चतुर्भुजसमन्वितां पूर्वगृहमलंकृत्यतो-
 णेरंगवल्लीभिः गृहस्यपूर्वादिगभागैश्चान्यांचविशेषतः तंडुलान्प्रस्थसंख्याकान्भूमौनिक्षिप्यपूजयेत् संस्था-
 प्यकलशंतत्रतीर्थतयैः प्रपूरयेत् फलानिपरिनिःक्षिप्यसुवर्णतत्रानि क्षिपेत् पल्लवांश्चापिनिःक्षिप्यवेस्त्रणा-
 च्छाद्ययत्नतः प्रतिमांस्थापयेत्तत्रपूजयेच्चयथाविधि अग्न्युचारणपूर्वतुशुद्धस्तानंयथाक्रमं पंचामृतेनस्तपनंका-
 रयेग्नंत्रपूर्वकं शुद्धस्तानंपुनःकृत्वादेवीसूकेनवैततः अष्टगंधैः समभ्यर्च्यपल्लवैश्चसमर्चयेत् अथत्यवटवि-
 त्त्वादिचूतदाडिममालतीएतेपांपत्रमादायएकविंशतिसंस्थया नानाविधानिपुष्पाणिमालत्वादीनिवैततः धूप-

दीपैर्महालक्ष्मीपूजयेत्सर्वकामदां पायसं सर्वमन्नं च सर्वभक्ष्यैश्च संयुतं एकविंशतिसंख्याकैरूपैः पूजयेच्छ्रियं दे-
 व्यै सर्वसमर्प्यार्थवरं संवृणुयात्ततः एवं संपूजयित्वा तां तंबूलाद्यैश्च श्रेयो षोडश
 नृत्यगीतादिसहितं देवीं संप्रार्थयेच्छ्रियं उमासरस्वतीमाताशचीचप्रियवादिनी एताभिश्च कृतं सम्यग्गतं सर्वं
 समृद्धिदं पूजावसानपर्यंतं चित्रनेमिरभूत्ततः होमधूपसमाधाय घृतदीपप्रभावतः गतकुष्ठस्वर्णतेजाः शु-
 चिस्तद्गतमानसः तस्मिन्नेव व्रते सम्यङ्मनः संधाय सर्वदा पंचवायनकंदत्वा कथां शृण्वीतवाग्यतः तथामौनं
 गृहीत्वा तु श्रारतिपरिकल्पयेत् व्रतं प्रकुर्वतां हस्तादेकं पूगफलं तथा पर्णैकं चूर्णं सहितं वर्द्धनीयं प्रयत्नतः आरक्त-
 मांसि संजाते कुटुर्याद्भृतमनुत्तमं नोचेन कव्रतं काट्यं सर्वदा शुभमिच्छता अनेन वक्रमैणैव संगृहीयात्प्रयत्नतः श्र-
 हंत्यस्यां करिष्यामि व्रतं सर्वसमृद्धिदं इत्युक्त्वा सर्वदेव्यस्ताः कारयामासु तत्क्षणतः सुवर्णनिर्मितं दिवी वस्त्रालंका-
 रं संयुतां पूर्वोक्तेन विधानेन पूजां कृत्वा प्रयत्नतः पंचवायनकंदत्वा कृत्वा तेषां यथाक्रमं विप्राय वटवै चैव देव्यै
 च व्रतचारिणे सुवासिन्यै तत्स्त्वैकमार्पितं चित्रनेमिना एवैकं सम्यक्क्रमेणैतान्दं स्वावायनपंचकं ततो गृहं गतं तेन दे-
 वीं नित्वा यथाक्रमं ततो ह्यनुज्ञां संप्राप्य भक्षयित्वा ततो व्रतीनां गवल्लीदं लंत्वेकं क्रमुं चूर्णं वर्जितं भक्षयि-
 त्वा तु यैकांते प्रभाते तं निरीक्ष्य च आरकं चेतो जाते व्रतस्यास्य प्रभावतः अद्याहं गतपापेऽस्मि देवी दर्शनमागतः
 एवं सम्यग् व्रतं चीर्णं कृतं यन्मे यथाश्रुतं चित्रनेमि व्रतं कृत्वा कैलासं शंकरालयं गत्वा प्रणम्य देवेशं देवीं सादरपूर्वं
 कम् पार्वती च तदा प्राह चित्रनेमे स्वपुत्रवत् पालनीयो मया त्वंहि सत्यमित्यवधार्यतां चित्रनेमिस्तदा प्राह पा-
 र्वती हरवल्लभा तव पादंबुजं दृष्टं वरलक्ष्मीप्रसादतः महादेवस्ततः प्राह चित्रनेमिं शुचि व्रतं अद्य प्रभृति कैलासे
 भुंक्ष्व भोगान्यथेप्सितान् पश्चाद्व्रतं तसि वैकुण्ठव्रतस्यास्य प्रभावतः पार्वत्या यत्कृतं पूर्वं पुत्रलाभार्थं यातया दृष्टं च

तिवरलक्ष्मीपूजाविधिः अथकथा सूतउवाच कैलासशिखरेरम्येसर्वदेवनमस्कृतेगौर्यासिंहमहादेवोद्वैयर
क्षार्चनोदितः जितोसिलंजितेत्याहपार्वतीपरमेश्वरं सोपिल्वंचजितेत्याहसुविवादस्तयोरभूत् चित्रनेमिस्त
दाष्टोमृपावादमभापत तदाकोपसमाविष्टागौरीशापंददौतदा कुटीभवमृपावादिन्चित्रसेनहतप्रिय नान्द
तेनसमंपांपकापिट्टश्रुतावपि चित्रनेमिविशेषज्ञः सत्यंवदतिनोमृया प्रसादः क्रियतादेवि देवीमाहवृषध्वजः
प्रसादसुमुखीतस्मैविशापंचजगादसाः यदासरोवरेम्यकारिष्येतितपः शुचिःक्षतःस्वर्गणिकाः सर्वाः वक्ष्यंति
त्वासमाहिताःतदाभवान्विशपाः स्यादित्युक्तः सपपातहं ततोदिनैश्चकतिभिश्चित्रनेमिः सरोवरे कुटीभूत्वावसं
स्तत्रददशस्वर्विलासिनीः देवतापुजनेयुकाः पप्रच्छप्रणिपत्यताः किमेतद्गोमहाभागाः किंपूजायांतुवां
छितं किंचास्माभिरनुष्ठयमिहामुद्रसुखाप्तये इतिव्रतांचिवनेमिशक्केष्येवंसुलोचनाः येनास्माद्विरिजाशापा
न्मोक्षयसेचिरदुःखितः ताज्युः क्रियमाणंते व्रतमेतदनुत्तमं वरलक्ष्मीव्रतंदिव्यंसर्वकामसमृद्धिदं यदार
वोकुलारस्थेमसिचश्रावणोत्तमे गंगायमुनचोर्योगस्तुंगभद्रासमस्तदा तस्मिन्वैश्रावणेमासिशुक्लतैतुभृगोर्द
ने प्रारब्धव्यंव्रतंतत्रमहालक्ष्म्यायतास्मभिः सुवर्णप्रतिमांकुर्ध्याञ्चतुर्भुजसमन्वितां पूर्वगृहमलंकृत्यतोर-
णेरंगवल्लिभिः । गृहस्यपूर्वदिग्भागेऐशान्यांचविशेषतः तंडलान्प्रस्थसंख्याकान्भूमौनिक्षिप्यपूजयेत् संस्था-
प्यकलशंतत्रतीर्थतोयैःप्रपूरयेत् फलानिपरिनिःक्षिप्यसुवर्णतत्रनिक्षिपेत् पल्लवांश्चापिनिःक्षिप्यवेस्त्रणा-
च्छाद्यत्यन्तः प्रतिमांस्थापयेत्तत्रपूजेच्चयथाविधि अग्न्युत्तारणपूर्वतुशुद्धस्नानंयथाक्रमं पंचामृतेनस्नपनंका-
रयेन्मंत्रपूर्वकं शुद्धस्नानंपुनःकृत्वादेवीसूक्तेनवैततः अष्टगंधैःसमभ्यर्च्यपल्लवैश्चसनर्चयेत् अश्वत्थवटवि-
ल्व्यादिचूतदाडिममालतीऐतेपांपत्रमादायएकविंशतिसंख्यया नानाविधानिपुष्पाणिमालत्यादीनिवैततः धूप-

दीर्घमहालक्ष्मीपूजयेत्सर्वकामदां पायसं सर्वमन्नं च सर्वभक्ष्यैश्च संयुतं एकाविंशतिसंख्याकैरपूपैः पूजयेच्छिष्यं दे-
 व्यै सर्वसमर्प्यां पवरं सदृणुपाततः एवं संपूजयित्वा तां त्रिवृद्धां उपचारैर्वहुविधैर्नानासम्माननैस्तथा
 नृत्यगीतादिसहितैर्देवीं संप्राथयेच्छिष्यं उमासरस्वतीमाताशचीचप्रियवादिनी एताभिश्च कृतं सम्यग्ग्रतंतं सर्वं
 समृद्धिदं पूजावसानपर्यंतं चित्रनेमिरभूततः होमधूपसमाधाय धृतदीपप्रभावतः गतकुष्ठस्वर्णतेजाः शु-
 चिस्तद्गतमानसः तस्मिन्नेव त्रेते सम्यङ्मनःप्रधाय सर्वदा पंचवायनकंदत्वा कथां शृण्वीतवाग्यतः तथामौनं
 गृहीत्वा तु आरतिं परिकल्पयेत् व्रतं प्रकुर्वतां हस्तादिकं पूगफलं तथा पूर्णकंचूर्णसहितं वर्द्धनीयं प्रयत्नतः आरक्त-
 मासि संजते कुर्व्याद्भक्तमनुचमं नोचि नक्तव्रतं कर्तव्यं सर्वदा शुभमिच्छता अर्चनैव क्रमेणैव सगृह्णीयात्प्रयत्नतः अ-
 हं त्यस्यां करिण्याभिन्नतंसर्वसमृद्धिदं इत्युक्त्वा सर्वदेव्यस्ताः कारयामासुतक्षणान्तं सुवर्णनिर्मितां देवीं वस्त्रालंका-
 रं संयुतां पूर्वोक्तैर्न विधानेन पूजां कृत्वा प्रयत्नतः पंचवायनकंदत्वा कृत्वा तेभ्यो यथाक्रमं विप्राय वदवै चैव देव्यै
 च व्रतचारिणे मुवासिन्यै तत्स्त्वेकमर्पितं चित्रनेमिना एवं सम्यक् क्रमेणैतान्दत्वा वायनपंचकं ततो गृहं गतेन दे-
 वीं नत्वा यथाक्रमं ततो ह्यनुज्ञां संप्राप्य भक्षयित्वा ततो व्रतीनां गवल्लीदालं चैकं क्रमं कंचूर्णं विजितं भक्षयि-
 त्वा तु चैकोत्ते प्रभाते तं निरीक्ष्य च आरक्तं चेतो जाते व्रतस्यास्य प्रभावतः अद्याहं गतपापेस्मि देवी दर्शनमागतः
 एवं सम्यग्ग्रतंतं चर्णीकृतं यन्मे यथाश्रुतं चित्रनेमिर्नैव तं कृत्वा कैलासं शंकरालयं गत्वा प्रणम्य देवेशं देवीं सादरपूर्वं
 कम् पार्वती च तदा प्राह चित्रनेमैस्वप्नुवत् पालनीयो मया त्वंहि सत्यमित्यवाग्यतां चित्रनेमिस्तदा प्राह पा-
 र्वती हरवच्छभां तव पादांबुजं टं वरलक्ष्मीं प्रसादतः महादेवस्ततः प्राह चित्रनेमिं शुचि व्रतं अद्य प्रभूतिकैलासे
 भुंक्ष्व भोगान्यथेप्सितान् पश्चाद्भ्रातासि वैकुण्ठवनस्यास्य प्रभावतः पार्वत्या यत्कृतं पूर्वं पुत्रलाभार्थं यातया दृष्टञ्च

पण्डितस्तत्रततश्चसुनहाव्रतम् नदिश्चविक्रमादित्ये राज्यं प्रातंतदाज्ञया नदिश्चकांतयाहीनः कांतालब्धाप्र
 सादतः तद्याचैतद्गतं कृत्स्नं कृतैवपुत्रहेतुतः पुत्रंचमुपवेसापेवैलोक्यभरणदामं इहमानुपलोकैहिब्रतं-
 चीर्णसुविस्तरं तदाप्रभृतियेनेदंवरलक्ष्मीव्रतंशुभं व्रतंपुण्यंनरोवापिकुर्याच्चैवतथांगना भक्त्याकरोतिवि-
 पुललभोगान्प्राप्यश्रियंव्रजेत् व्रतानामुत्तमंपुण्यंवरलक्ष्मीव्रतंशुभं तत्कृत्वाचनरोनारितौवरानाव्रसंशयः य-
 इदंशृणुयान्नित्यंश्रावयेद्वासमाहितः धनधान्यमवाप्नोतिवरलक्ष्मीप्रसादतः इतिभविष्योत्तरेवरलक्ष्मी
 व्रतम् इतिशुक्रवारव्रतानि अथशनिवारव्रतानिभविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्णलवाच ॥ अथातःसंप्रवक्ष्या
 मिरहस्यंध्येतदुत्तमं येनलक्ष्मीधृतिस्तुष्टिःपुष्टिःकांतिश्चजायते मूलेनसूयंतनयंगृहत्वाभरतर्षभ तस्मिन्दिने
 पूजनीयंग्रहात्रितयमादरात् शनैश्चरश्चराहुश्चकेन्दुश्चकेंतुमाद्रूप होमंवृतांतलैःकुर्यात्ग्रहनाम्नातुमंत्रवित्
 प्रथमाष्टोत्तरशतनष्टाविंशतिरेववा होतव्यामधुसर्पिर्भ्यादध्नाचैवधृतनच यथाक्रमंशमीदूर्वाकुशानांसनिधः
 स्मृताः सप्तमैवसंप्राप्तेनैकेसूयंसुतस्यच ग्रहास्त्रयोपिकर्त्तव्याराजनलोहमयाःशुभाः लोहपात्रेस्थि-
 ताःसर्वेसौर्वेणैवाकुरुद्ध व्रततिद्वितिशेषः कृष्णवस्त्रयुगच्छन्नान्दद्यादैकैकशःक्रमात् तद्वशनिरूपंतु
 कृष्णवासास्तथाकृष्णः शनिःकार्श्यःशिराततः दंडाक्षमालासंयुक्तःकरद्वितयभूपितः काष्णायसरथेकार्श्य-
 स्तथैवाष्टुरंगमे राहुकेत्वोःस्वरूपंतुमत्स्यपुराणे करालवदनःखड्गचर्मशूलवरप्रदः नीलासिंहास-
 नयुतोरगहुरत्रप्रशस्यते धूम्राद्विवाहवःसर्वेगदिनोविकृताननाः गृध्रासनगतानित्यंकेतवःस्युर्वरप्रदा-
 इति मृगनाभ्यासमानाभ्योधूपंकृष्णागुरुं तथा दत्त्वाकासारनैवेद्यं ब्राह्मणायोपपादयेत् शनैश्चरनमस्तु-
 भ्यंनमस्तेराहेव तथा केतवेथनमस्तुभ्यंसर्वशांतिप्रदोभव एवंकृतेभवेद्यत्तन्निबोधद्विजोत्तम यदिभौमोरवि-

सुतोभास्करोराहुणासह केतुश्रमद्विनिष्ठितिसर्वपीडाकराग्रहाः श्रोननकृतमात्रणसर्वेशाम्यत्युपग्रहाः यए
वंकुरुतेराजासदाभक्तिमन्वितः तस्यसानुग्रहाः देवाशान्तियच्छंतिभूपतेः सूर्यः शशीकुजबुधोगुरुशुक्रसौरीन् ह
स्तादिऋक्षसहितानुदितक्रमेण संपूज्यहेमघटिताद्विजृग्मवायदत्वापुमानग्रहगणननपीडयेतत्र शशीति
द्वितीयार्येयग्रयमा शनैश्चरं राहुकेतूलाहपात्रं व्यवस्थितान् कृष्णागुरुः स्मृतो धूपोदक्षिणात्वात्मशक्तिः इति भविष्यो
त्तरोक्तं शनिव्रतम् श्रीकृष्णउवाच कदाचिदाश्रमपदं पिप्पलादस्य नारदः जगाम कामचारेण पर्यटन्नवनीतलं
तथातिथेयं श्रयोथीपिप्पलादोथ नारदं विहितायां सपर्ययोयायोगज्ञतमथाब्रवीत् मुनेवनेचिरंकालमालंब्य स्थितवा
नहं श्रथास्यवृक्षमक्षीणछायं स्थानमनुत्तमं क्वगतौ मां बिहायैह मदीयोपितरौ मुने तमाहनारदः पूर्वं सर्वलोकानलः
शनिः पीडयामास वसुधां सर्वेयामसुधारिणां रोगांश्च कारदेहेषु गृहेषु च धनक्षयं तदापुराण्यरण्यानि परिश्रम्य फ
लादिकं आदाय कायपोपायसायमायाति तेपिता क्रीवभावं पुरस्कृत्य शनैश्चरसमीक्षितः त्वां विहाय सचापत्सुगत
इदं तत्ततः क्वचित् एवमुक्तः शिशुः क्रोधाज्ज्वलन्निवहुताशनः आलोक्य गगनाद्भूमौ पातयामास वैशानिं पतमानो गि
रेः शृंगोलग्रः खंजीवभूवह धरण्यापतितं दृष्ट्वा भास्करात्मजमातुरं ननत्तीभुजमुक्षिप्य नारदो हृष्टमानसः हृष्टो
देवांस्तथा हूय दर्शयामास तशानिं अथ देवास्तदा प्राप्ता त्राव्रह्मरुद्रेन्द्रपावकाः तत्कृते सात्वयामासुः क्रोधमुग्धं मुनिं च ते
त्वस्ति ते स्तुमहाभाग पिप्पलाद महामुने अतस्त्वं पिप्पलादे तिलोक्तेरुपातिगमिष्यसि अतस्त्वां पूजयिष्यति
स्नात्वा पुष्पाक्षतादिभिः गृहाश्रमपदे रम्येक्षिपेयुर्भुवि भाविताः सप्तजन्मानुगंसौर्यं पुत्रपौत्रानुगामिनी ते
पांलक्ष्मीर्नंदूरस्था भविष्यति कदाचन स्मरिष्यति चेयं पिप्पलादेति नामतः तेषां शनैश्चरकृतानपीडा-
भिभविष्यति क्षमस्वास्थ्यमहाभाग निर्दोषोयं ग्रहाग्रणीः वरवृक्षनमस्कारैः शान्तिं भवति पूजितः अतोर्थमस्य

दिवसेस्नानमभ्यंगपूर्वकं काष्ठधेदुं विप्राय तैलमभ्यंगहेतवे यस्तु संवत्सरं यावत्प्राप्तिशनिदिने नरः तैलं
 ददाति विप्राणां स्वशक्त्या न्यजनस्यतु ततः संवत्सरस्य तिप्राप्ते तस्य दिने नरः तैलं ददाति विप्राणां स्वशक्त्या-
 न्यजनस्यतु ततः संवत्सरस्य तिप्राप्ते तस्य दिने पुनः लोहेन घटितं शौरि तैलं कुंभे विनिःक्षिपेत् लोहे वा
 मृगमये वापि कृष्णवस्त्रयुगच्छदं कृष्णगोदाक्षिणायुक्तं कृष्णकंकवलशायिनं तिलं तैलेन च स्नानं कृष्णपुष्पैस्ति लो
 दनेः पूजयित्वा सूर्यपुवं ब्राह्मणाय निवेदयेत् कृष्णाय द्विजमुख्यायेतरस्मै तदभावतः मंत्रिणानेन ब्रह्मर्षिशत्रो
 देवीति भक्तिः इतरे पातवर्णानां शृणुमं द्विजोत्तम क्रूरावलोकनवशाद्भुवननाशाय ति यो ग्रहो दुष्टः ततो धन
 कनकसुखंददाति नः शनैश्चरः पातु यः पुरा धृष्टराज्याय नलाय प्रददौ किल स्वभेत्तस्य निजराज्यं समे शौरिः प्रसीदतु
 केशनीलां जनप्रदं वमंद चेष्टा प्रसारिणं छाया मार्त्तंडं संभूतं तनमा मिशं नैश्चरं नमो कर्कपुत्राय शनैश्चराय नीहार
 वर्णजनमेव काय ध्रुत्वारहस्यं भवकामदश्च फलप्रदो मे भवसूर्यपुत्र नमोस्तु प्रतराजाय कृष्णदेहाय वै नमः शनैश्चरा
 यैवेतद्च्छुद्धुद्विप्रदायिनेय एवं नामभिः स्तौति तस्य तुष्टो ददात्यसौ तदायं भूतस्य स्वभेत्तपिन भविष्यति एवमुक्त्वा
 सुराः सर्वे प्रतिजग्मु र्यथागतं शनैश्चरो वेधसापि ग्रहत्वेन प्रतिष्ठितः पिप्पलादेः पित्रह्माधिर्ब्रह्माज्ञां परिपालयन् शनै
 श्रंरंतुं संपूज्य तुष्टावरचितां जलिः कौणस्थः पिगलो बभूवः कृष्णैरौद्रां तकोयमः शौरिः शनैश्चरो मंदः प्रीयतां मे ग्रहात्तमः
 शनैश्चरमिति श्रुत्वा पिप्पलादो महामुनिः ज्वलन् खैवै विमानस्यो दृश्यते ध्यापिमानवैः इदं शनैश्चराख्यानं ये श्रोष्यंति स
 माहिताः तेषां कुरुवर श्रेष्ठशनिपिडानजायते कृष्णाय सेनघटितां ग्रहराजमु त्तैलो हे निधाय कलशेति तैलपूर्णं यो ब्रा
 ह्मणाय रविजं प्रददाति भक्त्या पीडा शनैश्चरकृतान हि वाधतेतं इति भाविष्योत्तरे शनिव्रतं अथान्यदपि शनिव्रत
 विधानम् मदनरत्नेस्कंदपुराणे श्रावणे मासि संप्राप्तो शोभने शनिवासरे लोहरूपं शनिं कृत्वा स्नात्वा पंचामृतै न वै

पुष्पैरष्टविधैर्धूपैः फलेभ्यश्चैव विशेषतः नामभिः पूजयेदतैः क्रमेण ग्रहसप्तमं कोणस्थः पिङ्गलो बभ्रुः कृष्णो रौद्रौ तको
 यमः सौरिः शमैश्च रोमदः पिप्पलादेन संस्तुतः शन्नो देवोतिमेत्रणवैदिकेन च पूजयेत् पूजयित्वा च नैवेद्यं ततः कु
 र्यात्क्रमेण तु समापनं प्रथमे द्वितीये पायसं शुभं तृतीये त्वं वलीकार्थं चतुर्थे पूरिका शुभा प्रथमादि शब्दैः शनि
 वासराः शुक्लादि कृष्णां तश्चावणमासगता उच्यन्ते तप्ततंडुलपिष्टकृताय वागूरं वलीति प्रोक्ता अथ दशरथकृतशनि
 स्तोत्रं स्कंदपुराणे श्रीपार्वत्युवाच द्वादशाष्टमजन्मस्थे शनौ सर्वश्रेष्ठे चक्रवर्त्तिसा विज्ञेयः सप्तद्वीपाधिपः स्मृतः कृतिकंति शनि
 तये शंकर उवाच रघुवंशेति विख्यातो राजा दशरथः पुरा चक्रवर्त्तिसा विज्ञेयः सप्तद्वीपाधिपः स्मृतः कृतिकंति शनि
 ज्ञात्वा देवैर्ज्ञाताः पिता हिंसः रोहिणीभेदयित्वा तु शनिर्यास्याति सांप्रतं शाकटो नाम भेदोयं सुरासुरभयंकरः
 द्वादशाब्दं तु दुर्भिक्षं भविष्यति सुदारुणं एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं मंत्रिभिः सह पार्थिवः चिंतयामास किमिदं
 भयंकरमुपस्थितं देशाः सुनगरग्रामा भयभीताः समंततः पृथ्व्याः सर्वतो लोकाः क्षयस्तपांस
 मागतः आकुलं तु जगत्सर्वं पौरजानपदादिकं पत्रच्छप्रयतो राजा वसिष्ठमुखां द्विजान् दशरथ उवाच स
 माधानं किमत्रास्ति ब्रूत मे ऋषिसत्तमाः वसिष्ठ उवाच प्रजारक्ष्याः प्रयत्नेन तस्मिन् भिक्षुकुतः प्रजाः अ
 साध्यः खलु योगोयं ब्रह्मविष्णुशिवैरपि इति संवित्पन्नसासाहसं परमं ययौ समादाय धनं दिव्यं दिव्यायुध
 समान्वितः रथमारुह्य वेगेन गतो नक्षत्रमंडलं सपां योजनानां तुल्यं सूर्योपरि स्थितं रोहिणीं पृष्ठमासाद्य
 राजा दशरथस्तदा रथतुकाचेनो दिव्यं नपि रत्नविभूषितं हंसवर्णेन हयैर्धुकिमहोक्तुसमन्विते दीप्यमानेन
 हारलैः किराटमुकुटोज्ज्वलः व्यराजत तदा काशोद्धितः य इव भास्करः आकर्णेचापमाकृष्य संहारांस्त्रां प्रयोज
 यत् कृतिकांति शनिः स्थित्वा प्राविशत् किल रोहिणीं दृष्ट्वा दशरथं च त्रैलोक्ये स्थौ स भुक्टीमुखः संहारांस्त्रां

निर्द्वन्द्वसुरामुरनिपूदनं हसित्वातद्भयात्सौरिरिदं वचनमब्रवीत् शनिरुवाच
यं करं देशमुरमनुष्याश्चसिद्धविद्याधरोरगाः मयाविलोकिताः सर्वे भस्मतांच्रजंजिते तुष्टोहंतवरा
जैर्द्रुतपसापरूपेण च वरं ब्रूहि प्रदास्यामि मनसा यद्भीप्सितं दशरथ उवाच रोहिणीभिदयित्वा तु न गंतव्यं
त्वया शने यावितंतु मया सौरि नान्यमिच्छामि ते वरं एवमस्त्वितितंचोक्ता वरं दत्त्वा शनिः स्थितः प्राप्य
चापि वरं राजा कृतकृत्यो भवत्तदा द्वादशाब्दं च दुर्भिक्षेनाभवच्च कदाचन एवं वरं तु संप्राप्तो हृष्टरो मासपार्थिवः
रथोपरि धनुः स्थाप्य भूत्वा चैव कृतांजलिः ध्यात्वा सरस्वतीं देवीं गणनाथं विनायकं राजा दशरथः स्तोत्रं सौरि
दमभाकरोत् दशरथ उवाच नमः कृष्णाय नीलाय शितिकंठानि भाय च नमो नीलमयूखाय नीलोत्पलनिभाय च नमो नि
र्मलसिद्धेहायर्दधिशमश्रुजटाय च नमो विशालनेत्राय स्थूलरोम्णे नमो नमः नमो दीर्घाय शुष्काय कालदंष्ट्र नमो नमः
नमस्ते कोटराक्षाय दुर्निरीक्षायैव नमः नमो घोराय रौद्राय भोषणाय करालिने नमस्ते सर्वे भक्ष्याय वलीमुख नमोस्तु ते
सूर्यपुत्र नमस्तेस्तु सर्वात्कर्मणोस्तु ते नमः कालाग्निरुद्राय कृतांताय चैव नमः नमो मंदगते तुभ्यं निस्त्रिंशाय नमो
नमः तपसा दग्धेहाय नित्यं योगरताय च ज्ञानचक्षुर्नमस्तेस्तु कश्यपात्मजसूदन तुष्टो ददासि वैराज्यं रुष्टो वै
हरसि क्षणात् देवासुरमनुष्याश्चसिद्धविद्याधरोरगाः त्वया विलोकिताः सर्वे द्यमाशुभ्रजंजिते ब्रह्माशक्रोम
नुर्येव ऋषयस्सप्ततारकाः भृष्टराज्याः पतंत्येते तव दृष्ट्या विलोकिताः देशाश्च नगरग्रामादिशश्चैव द्रुमास्तथा त्व
या विलोकिताः सर्वे नाशायान्ति समूलताः प्रसादं कुरु मे सौरि वरार्थं तव संस्थितः एवंस्तु तस्तदा सौरि श्रहराजो मह
वलः श्रव्रवीच्च शनिर्वाक्यं हृष्टरो मासपार्थिवं शनिरुवाच तुष्टोहंत वराजैर्द्रुतपसापरूपेण वरं ब्रूहि प्रदास्या
मि त्वेच्छयारधुनं दन दशरथ उवाच प्रसन्नस्त्वं ददासौरि वरं ब्रूहि ममेप्सितं अद्य प्रभृति सौरि ते पाडाकार्या न क

स्याचित् देवासुरमनुष्याणां पशुपक्षिशरीराणां शनिरुवाच ग्रहाणां सग्रहे ज्ञेयो यस्तु पीडाकरः स्मृतः अदेयो हि
 वरो यस्तु तुल्यं चैवं ददामि ते त्वया त्रैलोक्ये पठ्यति मानवः एककालं द्विकालं वा पीडां मुचामितस्यैव
 देवासुरमनुष्याणां सिद्धिविधाधरक्षसां मृत्युस्थानगतो वा पिजन्मस्थानगतो पिवा यः पुनः श्रद्धया युक्तः शुचिस्नातः
 समाहितः भक्त्योपचरैः संपूज्य प्रतिमालोहजामम माद्वेने तु विशेषेण स्तोत्रेणानेन पूजयेत् पूजयित्वा जपस्तोत्रं भू-
 त्वा चैव कृतं जलिः मापोदन्तिलोमि श्रद्धया लोहं च दक्षिणां कृष्णां गण्डपं भवापि दद्याद्विप्राय धीमते तस्य पीडा न चैवाहं
 करिष्यामि कदाचन गोचरे जन्मलेभवाद् शास्वतदंशा सुच रक्षामि सततं तस्य पीडा मन्यग्रहैः कृताम् अनैनै-
 व विधानेन पीडामुक्तं जगद्भवेत् वरदयंतु संप्राप्य राजादशरथस्तदा स्वस्थानं च ततो गत्वा प्राप्ता कामो भवन्नृपः
 इति स्कंदपुराणे दशरथकृतं शनिस्तोत्रम् ॥ अथान्यदपिशानिः स्तोत्रम् शौरिः शनैश्चरो मंदो यमः खजो
 महीरुहः छाया सुतश्चरविजः पातंगिश्चांतको नलः सुरारिर्ज्वरहंता चरक्ताक्षो दडभृत् तथा कृतांतः सस्यघा-
 तो च क्षयः कालो नलाप्रियः इति विंशतिनामान त्रिसंध्यः पठेत्सदा शनैश्चरभयंतस्य स्वप्नेऽपि न भविष्यति गर्गे
 अर्कोऽंशिकेऽथैव पिप्यलादो महामुनिः शनैश्चरकृतान्दोषान्नाशयंति न संशयः इति विंशतिशानिनामात्मकं श-
 निस्तोत्रम् अन्यच्च कोणांतको रुद्रयमो धवश्रुः कृष्णः शनिः पिंगलमंदसौरिः नित्यं स्मृतो यो हरते च
 पीडां तस्मै नमः श्रीरविनंदनाय १ नरानरेन्द्राः पशवोगजेन्द्राः सरोसूपाः कोटपतंगभृगाः पाण्ड्य-
 तिसर्वविषमास्थिते च तस्मै नमः श्रीरविनंदनाय २ सुरासुराः किंपुरुषा गजेन्द्रगंधर्वविद्याधरपद्मगा-
 इ च पीडयंति सर्वविषमास्थिते च तस्मै नमः श्रीरविनंदनाय ३ देशांश्च दुर्गाणिव नानि येन ग्रामाश्च देशाः
 पुरपत्तनानि पीडयंति सर्वविषमास्थिते च तस्मै नमः ४ स्रष्टास्वयं भूभुवनत्रयस्य त्राणहरिः संहरेण मेहशः एक

स्त्रियाऋग्यजुसांमूर्त्तौ स्तस्मै नमः श्रीरविन्दनाय ५ प्रयागकूलयमुनातेचसरस्वतीपुण्यजलेगयायां यो
 योगिभिर्धैर्यशरीरसूक्ष्म स्तस्मै नमः श्रीरविन्दनाय ६ अन्यप्रदेशास्त्वगृहं प्रविष्टाय दीयवारसुखिनो न
 राः स्युः गृहागतायेन पुनः प्रयांति तस्मै नमः श्रीरविन्दनाय ७ तिलैर्यवैर्माषगुडान्नदानैर्लहेन
 नीलांबरदानतो वा श्रीणातिमंत्रैर्निजवासरेण तस्मै नमः श्रीरविन्दनाय ८ शन्यष्टकं यः पठति प्रभा
 ते नित्यं स भूत्यैः पशुबाधैश्च करोति राज्यं भुवि भूरि सौख्यं प्राप्नोति निर्वाणपदं यति ९ इति शनिस्तो
 त्रम् ॥ अन्यच्च स्कादि ततः कृतां जलिः भूत्वा स्तुतिं च क्रेसवालकः पिप्पलादो द्विजः श्रेष्ठः प्रणिप
 त्य मुहुर्मुहुः नमोस्तु कोणसंस्थाय पिंगलाय नमोस्तु ते नमस्ते वैश्वरूपाय कृष्णाय च नमो नमस्तैरौद्रदेहाय नम
 स्ते चांतकाय नमस्ते यमसंज्ञाय नमस्ते सौर्यविभो नमस्ते मंदसंज्ञाय शनैश्चर नमोस्तु ते प्रसादं कुरु देवादीन
 स्य प्रणतस्य च शनैश्चर उवाच परितुष्टोऽस्मि ते वत्सस्तोत्रेणानेन सांप्रतं वरं वरय भो वत्स येन यच्छामि वांछितं
 पिप्पलाद उवाच अद्य प्रभृतिवैपीढावालानां रविन्दन त्वया कार्थ्या न हाभाग न स्वकीया कथंचन यावद्वर्षाष्टकं
 जातं मम वाक्येन सूर्यज स्तोत्रेणानेन येन्यस्त्वांस्तु या त्त्रातरुपस्थितः तस्य बीढानकर्तव्या देयोलाभो महाग्रह अधार्धा
 ष्टसात्तिके योगेतावत्कंसंस्थितो नरः तव वारं तु संप्राप्तये यस्ति लालोहसंयुतान् भक्त्या ददाति नो तस्य पीडा कार्थ्या
 त्वया विभो कृष्णगां यस्तु विप्राय तवोद्देशेन यच्छति अधार्ष्टसाप्ति कीपीडा तस्य कार्यं त्वयान च शमीसमि
 द्विर्यो होमं तवोद्देशेन निर्वपेत् तथा कृष्णतिलैर्भैव कृष्णपुष्पां नुलेपनैः पूजां करोति यस्तु भयं धूमे गगुलं दहेत् कृ
 ष्णवस्त्रेण सर्वेष्म तस्य त्याज्या त्वया न्यथा सूत उवाच एवमुक्तः शनिस्तेन वाढमि त्येव जल्प्य च नारदं समनुज्ञाप्य
 जगाम निजसंश्रयं इति शनिव्रतविधानं अथ स्कंदपुराणे काशनिपुजाविधिः श्रावणे मासि शुक्लपक्षस्य प्रथमे

शनिवारेकार्या । तत्रविधिः । प्रातःशर्माकष्टेनदंतधावनं कृत्वा । तिलतैलाभ्यंगविधाय । नद्यादौ स्नात्वा ।
 नित्यकर्मनिर्वृत्य । पूजासामग्रीसंपाद्य । शरीमूलतदभवेन्नश्वत्थमूलंगत्वा । तत्रमृदोवदिकां विधाय । तस्यां ध-
 नुपाकारं मंडलं विलिख्य । कृष्णतिलैर्द्रोणमितैः परिपूर्य । तदुपरिकृष्णायसानिर्मितां । महिपासनोद्दि-
 भ्जान्दंडपाशधरां । शनैश्चरमूर्तिनिधाय कृष्णवस्त्रवेष्टितां कृत्वा । एवं पीठिकां संपाद्य । संकल्पं कुर्यात् ॥
 तथा । उभयेति तिथ्यादिसंकीर्त्य । आत्मनोऽखिलदुःखदोर्भाग्यनिरसनपूर्वक इह जन्मनिजन्मंतरे च सुख-
 सोभाग्यपुत्रपौत्रधनधान्याद्यभिष्टुद्धिद्वारा शनैश्चर प्रीत्यर्थं शनिवारव्रतं करिष्ये । इति संकल्प्य । तन्नादौ गणेशे
 शपूजनादिं विधाय । शनिप्रतिमायां प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा ध्यायेत् । शनैश्चरं दीर्घदेहं दंडपाशधरं तथा । पिं-
 लं सूक्ष्मदेहं वा ध्यायामिरविनंदनं । इति ध्यात्वा । शमशिरिति मंत्रेण शन्नो देवीति ऋचा शनैश्चराय नमः । इति ना-
 ममंत्रेण वापूजामारभेत् । तिलतैलेन पुरुषसूक्तेन शनिसूक्तेन च । अभिषेकं कुर्यात् । कृष्णवस्त्रेण सप्ततंतुभिश्च
 वेष्टयेत् । एवं पूर्वोक्तमंत्रैश्चावाहनासन । पाद्यार्घ्याचमनीयमधुपर्कपुनराचमनीय । स्नानं पंचामृतस्नातशुद्धस्नानेन
 अथैवाकेवलेन तिलतैलेन वस्त्रानंकारयित्वा । वस्त्रयज्ञोपवीतगंधपुष्पांतं पूजयित्वा गं पूजां कुर्यात् । उक्तेषु स्था-
 यनमः पादोपूजयामि । पिंगलाय गुल्फोपूज । वक्षोवैजानुनीपूज । कृष्णाय जघनपू । रोद्राय ऊरुपूज । श्रंतका-
 यगुह्यं पूज । यमाय कटिपू । शौरये नाभिपूजयामि । शनैश्चराय हृदयं पूज । मंदाय कंठपू । पिप्पलादं सरतलाय
 मुखं । चरणगात्राय श्रोत्रं पूज । स्थूलरोम्णेने । तपसा दग्धदेहाय भ्रूमध्यं पूजयामि । नित्ययोगरताय । ललाटे पूज्या
 नेनेत्राय शिरःपूज । काश्यपाय । शिखां पूज । अर्कसूनेन नमः । सर्वांगपूजयामि । ततो धूपं दीपं नैवेद्यं पुनराच-
 नीयं । फलं तांबूलं । दक्षिणां च दत्त्वा । सप्तप्रदक्षिणां । सप्तनमस्कारां कृत्वा स्तुवीत । नमः कृष्णाय नीलाय शि-

तिकंठानिभाय च नमस्तेमदसंज्ञाय शनैश्चरनमोस्तुते ततो नारदप्रोक्तं स्तौत्रं पठेत् । इति स्तुत्वा, विप्रसंपूज्य
 प्रस्थतिलात्रं वायनं सदाक्षिणां दद्यात् । कृष्णवर्णः कृशांगश्च नीलजीमतसन्निभः शनैश्चरः सूर्यसुतः स शौरिः
 प्रीयतां नमः । शनैश्चरे दक्षतीदं प्रतिगृह्णाति चांतकः स एव तारको भाभ्यां शानिरूपाय नमः । ततस्तं विसृ
 ज्य गृहमागत्य तिलमिश्रमिष्टान्नं ब्राह्मणाय दत्त्वा स्वयचभुजति ॥ इति शनिव्रतविधिः ॥ एवमुक्तं प्रका
 रेण त्रयस्त्रिंशच्छनिवारपर्यंतं कृत्वा असामर्थ्यं तु श्रावणशनिवारेषु कृत्वा श्रुते उद्यापनं कुर्यात् तत्रादौ पूर्वो
 कं संकल्पं पठित्वा पूर्वोक्तपीठे सौवर्णशमीपत्रेषु हेमशनैश्चरं द्विभुजप्रतिष्ठाप्य सप्ततंतुनिर्मितं रुक्मोत्तरायं
 वस्त्रसतकचसनं पर्यंपूजयेत् ततः स्थण्डिले श्रद्धिं प्रतिष्ठाप्य अन्यादध्यात् तत्र प्रधानशनैश्चरशमीसमिद्धि-
 स्तिलाज्यद्रव्यैः प्रत्येकं अष्टोत्तरसंख्याकाहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकया ज्याहुत्यायक्ष्ये ततः सप्तद्विजान्संपू
 ज्य तेभ्यो दक्षिणायुतानि सप्ततिलपात्राणि दत्त्वा आचार्य्याय पीठांगं च दत्त्वा प्रार्थयेत् नमस्ते कोणसंस्थार्योपग
 लायनमोऽस्तुते नमस्ते वश्ररूपाय कृष्णाय च नमोऽस्तुते नमस्ते रौद्रदेहाय नमस्ते चांतकाय च नमस्ते यमसंज्ञाय ।
 नमस्ते शोरेयविभो नमस्ते मंदसंज्ञाय शनैश्चरनेऽस्तुते नमस्ते धोररूपाय पिप्यलादेन संस्तुत नमश्चर्येणागा
 त्राय स्थूलरोम्णे नमः तपसा दग्धदेहाय नमस्ते योगधारिणे नमस्ते ज्ञानेन त्रायकाश्यापायार्कसूत्रवे प्र
 सादं कुरु देवेश दीनस्य प्रणतस्य च इति स्तुत्वा अतिलमिश्रितपक्वान्नेन भूदेवान्संतर्प्य शिषो गृह्णात्वा प्रणमेत् नी
 लांजनसमाशास्रविपुत्रं यमाग्रजं । छाया मार्तंडं भूतंतं नमामि शनैश्चरं चतुर्भुजं मदगतिं शूलिनं गृध्रवाहनं कि
 रीटिनं धनुष्मंतं चितयामि शनैश्चरं इति शनिवारसोद्यापनं सौरिन कविधानम् अथ सूर्यारुणसवादां कंशनिपू
 जाविधानम् श्रीसूर्य उवाच पादहीनस्तथा कृष्णः शनिः कार्यः शरीरतः दंडाक्षमालासंयुक्तः करद्वित

यभूपितः । कांस्यासन्नेरथेलोहमेवेचाष्टरुगमे पूजयित्वा शनिदेवनित्यंगंधादिभिस्ततः प्रदद्याद्विद्वि
 दुपेसर्वदोषापनुत्तये । अधोमुखं शनैरूपकत्वास्वर्णमयशुभ वरयेद्ब्राह्मणां विज्ञान्वत्त्वाभरणकांचनैः संपूज्य-
 मगधपुष्पाद्यैः षोडशैरुपचारकैः संस्थाप्य कलशपूर्णनीलचैलपरावृत्ते केटिलक्षायुतं जप्त्वा शनिमंत्रं प्रय-
 त्ततः तदग्रे होमयेद्यत्नात्स्वगृह्योक्तविधानतः मापैस्तिलैः सर्षपैश्च यत्नेनापिशमीफलैः जपोपकल्पितां
 दद्याद्विक्षिणांचाहिरण्यं पूर्णहुतिततः कुर्यात्कत्तां शुचिरलंकृतः बलालोध्रतिलैः कृष्णाशतपुष्पघनांजनैः
 सलज्जैः ह्रस्वमंकुर्याच्छोहपात्रशतस्थितैः शनिदोषोपशान्त्यर्थं यजमानः प्रयत्नतः कृष्णांगां विधिवद्ब्यात्क
 पिलां वापयस्विनीं ॥ सालंकारां मुवर्णां शनिप्रीतिकरां शुभां ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्छस्त्र्यादद्याच्चद-
 क्षिणां य एवं कुरुते सूतशनिशान्तिविधानतः न तस्य दुरितं किंचिच्छनैश्चरसमुद्भवम् जन्माष्टद्वादशैतुथद्विती
 ये च पदस्थितः महाविघ्नकरः सौरेरदुष्टांगस्योपि भावत छत्रोऽसहासने दुर्गदेशे कर्माश्रिते तथा राज्यभंगप्र
 दोजन्मात्पंचमेव पुत्रविघ्नकृत् सर्वमेतत्फलं दृष्ट्वा चापि वृत्तुर्विधः न किंचिद्भयमाप्नोति शनिभोगप्रभावतः राज्य
 भ्रष्टलेभेद्रज्यं शस्त्रीस्यात्सर्वतोभृश अथ लोहमयसर्वमष्टांगलामितं शुभं लिखित्वा तु नराकारं पादहनिमधो
 मुखं स्नापयित्वा तु तैलेन नीलचैलपरावृत्तं संस्थाप्य तैलपात्रे तु शनिमंत्रं त्रैणयन्ततः एवं संपूजयेन्नित्यं शनिवारवि
 शतः । जप्त्वा बहुत्वाप्रयोगेति ब्राह्मणाय समर्पयेत् शनैर्न विधिनायस्तु सूर्यपुत्रं प्रपूजयेत् तुष्टियातिनसदे
 होपिडामुक्ताशुभैश्चरः इति सूर्यार्णवसवादेशलिपुजाविधानम् तत्रैव राहुकेतुपूजाविधानमपि द्रष्टव्यम् एव
 सूर्यादीनामपि तत्रैव ज्ञेयमिति दिक् अथ राहुस्तोत्रम् उं नमस्ते देव त्वरूपाये देवा रिप्रणमाम्यहं नमस्ते भद्ररू
 पाय घोस्वरूपाय वै नमः । त्वं ब्रह्मावरुणाकाशौ त्वविष्णुस्त्वंहरिः शिवः । मत्स्यलोके भवान्प्रीतिसुसारजननारकः

कूटपर्वतदुर्गाणिनगराणिपराणि च यस्यक्रोधवशाद्भस्मोभवतिक्षणमात्रतः धूधवर्णोमहाभौमैरक्काक्षः
 पिङ्गलोचनः क्रूरग्रहस्तथाराहुर्मरूपोमहाबलः यस्यस्थानेपचमेस्तिपट्टचैवतृतयिके दशैकदेशेच
 यतस्यश्रेयःकरोतिच गोदानंभूमिदानं चअन्नं वस्त्रं च दाययेत् अस्यरतोत्रस्यमाहात्म्याद्राहुपीडाप्रशान्म्यति
 इतिराहुस्तोत्रम् ॥ अथकेतुस्तोत्रम् ॥ धूम्राद्विवाहवःसर्वेगदिनोविकृतानना गृद्धासनगतानित्यं
 केतवःस्युर्वरप्रदाः नमोघोरस्वरूपायमहाघोरस्वरूपिणे नमोआनंददेशायजगदानंददायिने नमोभक्तजना
 नंददायिनेविश्वभाविने विश्वशायमहेशायकेतुर्रूपायतेनमः नमोरौद्रायसर्वार्थवरदायचिदात्मने अक्षाय
 विनिवासायनमःसंकटनाशिने त्रिपुरेशायदेवायभैरवायमहात्मने नमोचिंत्यायचिंत्यायनमश्चैतन्यरूपि
 णे नमःशर्वायसर्वायदर्शनीयायतेनमः नमोचिंत्यस्वरूपायमहाभैरवरूपिणे नमोनमोमहादेवव्यापिने
 परमात्मने नमोलांगूलरूपायचंद्रसूर्यग्रहायच ममआपद्दिनाशायभूयोभूयोनमोनमः अग्निपुत्रोगहोतेज केतुःसर्व
 ग्रहांतकः क्षोभयेद्यःप्रजःसर्वाःसेकेतुःप्रीयतांमम इतिकेतुस्तोत्रम् अथतिथिनक्षत्रयोगेगवारव्रतानि कालांतराग
 मेनक्षत्रतिथियोगेनतिथीनांग्रहयोगतः पुनरेवप्रवक्ष्यामिव्रतानिनियथास्थित रोहिण्यांचंद्रवारेणाष्टमीयोगेयदा
 भवेत् अथवासोमसंयोगेविशेषाःपूज्यनौशिं पायसचृतसंस्रुक्तंशित्रायविनिवेदयेत् धूपदीपोपहारैश्चपूर्वव
 त्पूजयेच्छिवं घृतस्यप्राशनंकार्प्यसर्वकाप्रदं व्रतं आदित्यरेवतीयोगश्चतुर्दश्यांपदाभवेत् तथाष्टम्यामघायांगेशि
 वंसंपूज्यपूर्ववत् तिलास्तुप्राशेनप्रोक्ताश्चादित्यव्रतमीरितं शारोग्यजायेततस्यपुत्रवंधुजनैः सह इत्यादित्यव्रतम्
 अभिनीभौमसंयोगश्चतुर्दश्यांपदाभवेत् अष्टमीभरणीयोगस्तदाभौमव्रतंभवेत् संपूज्यपरयाभक्त्यागिर्वंपचो
 पचारतः रक्तोत्पलप्राशानानुसाम्नाज्यंप्राप्नुयान्नरः इतिभौमव्रतम् रोहिणीवुधसंयोग अतुर्दश्यांपदाभवेत्

अष्टन्यांवाहसेनद्वधव्रतसमागमः शिव पूज्योविधानेनमहास्नानपुरःसरं महाव्रतीसमोपेतप्राशयेत्पाथसघृतं
 पुत्रार्थदारपशवोवर्धेततस्यनान्यथा इतिवृधव्रतम् रेवतीगुरुसंयोगश्चतुर्दश्यांयदाभवेत् आष्टम्यांतिष्यसंयो
 गादुरुव्रतमिदंभवेत् प्राशनंकपिलाज्यंतुब्राह्मक्षिरसमाश्रितं वागीशत्वमवाप्नोतिव्रतस्यास्यप्रभावतः इति
 गुरुव्रतम् श्रवणभार्गवयुतंचतुर्दश्यांयदाभवेत् शुक्रव्रतसदादोविपुनर्वस्वष्टमीयदा संपूज्यपरमेशानंयथावि
 भवविस्तरैः प्राशनंमधुनश्चाक्रकर्तव्यसंपयतात्मना महाफलमवाप्नोतिव्रतस्यास्यप्रभावतः इतिशुक्रव्रतम् ॥
 भरणीशानियोगस्तु चतुर्दश्यांयदाभवेत् आर्द्रायोगेयदाष्टम्यांतामंदव्रतंभवेत् शिवंसंपूज्यविधिवत्प्राशनंसंस्त्य
 मेवहि शानिरेकादशस्थोहिफलंयच्छातिशोभनं विरुद्धस्थोहिदृष्टश्चतयेदव्रतमाचरेत् हेमरूप्यप्रवालंच
 सुवर्णमौक्तिकंतथा शंखंसतारलोहंचक्रमाद्यत्नेनधारयेत् यथासंवदतोवस्त्रमाचार्य्यायप्रयत्नतः इतिशनिव्रत
 इतिथिनक्षत्रपुक्कानिवारव्रतानि अथनक्षत्रव्रतानि अश्विन्यामश्विनाविष्वादीर्घायुजायतेनरः व्याधिभिर्मुच्य
 तेक्षिप्रमत्यर्थंव्याधिपीडितः १ भरण्यांयममभ्यर्च्यकुसुमैरसितैःशुभैः गंधादिभिस्तथाशुद्धैरपमृद्युर्विमुच्यते २
 अनिलंकृतिकायांतुवृद्धिसंपूजितःपरं रक्तमाल्यादिभिर्दद्याद्घृतहोमेनचभ्रुवं इष्टःप्रजापतिःप्रीतइष्टान्दद्या
 त्पशूंस्तथा रोहिण्यादेवशादूलगोजाविहयकुजरान् ४ मृगशीर्षेतथासोमंजयमारोग्यमेवच ५ आर्द्रायां
 चशिवंपूज्यपशून्विजयमश्नुते सितैःपद्मादिभिर्दिव्यैर्देवंतंपाथसांशुभं शिवदैवतामितिसंवधः ६ पुत्रान्पुन
 र्वसौदद्याच्चरुणापूजितादिति ७ तिष्येवृहस्पतिर्वृद्धिददातिविपलंधनं ८ भोगांगंधादिभिर्नागाश्रच्छेपायां
 सुखावहाः तर्पिताश्चप्रयच्छंतिभक्षार्थमधुरैःशुभैः ९ रक्षाविपादिदोषेभ्यः प्रीताःकुर्युःसदैवहि मघा
 सुपितरःसर्वे हव्यैःकव्यैश्चपूजिताः प्रयच्छंतिधनंधान्यं भृत्यान्पुत्रान्पशूंस्तथा १० पूर्वार्थांविजयंदद्या

द्रगदेवः सुपूजितः ११ भक्त्याप्रपूजितोदद्यादुत्तरायां तथार्थमा भर्त्तरमोप्सितनार्थ्यपुंसश्चरयोषितं
 इहजन्मानिवापुण्यं रूपद्राविवेणसंपदः १२ पूजित सविताहस्तेविश्वेतोजोनिधिः सदा वल्लैःपुण्यादिभि
 श्चैवददातिविपुलधन १३ राज्यंतुष्टाचचित्रायांनि.सपत्नंप्रयच्छति १४ इष्टःसंपजितः स्वाद्यां तथावायुवरंप
 रं १५ इन्द्राग्नीविशाखायांपितरकैः प्रपूज्यतु धनराज्यंतुल्येहेतेजस्वोनिवसेत्सदा १६ रक्तोभन्नमनुराधा
 स्विहंसंपूज्यभक्तिः प्रियोभवंतिसर्वेषांचिरजीवित्वमाप्नुयात् १७ गुणैःसर्वैश्चसंपूर्णःकर्मणाचधनेनच ज्ये
 ष्ठ्यामिन्द्रमभ्यर्च्यमानवःसंप्रजायेते १८ मूलेननिर्ऋतिर्मिथ्वाभक्ष्यैश्चपललादिभिः पूर्ववत्फलमाप्नोतिस्व
 स्थानेचध्रुवोभवेत् १९ आप्यष्टांबुजैःश्वेतैर्हुतापूर्वासुपूर्ववत् संतापान्मुच्येतोक्षप्रशरीरान्मानसात्तथा आ
 पाढासुतथाविश्वान्तराषाढयोगतः विभ्रान्सपूज्यपुष्पाद्यैःस्वर्गमाप्नोति मानवः २१ श्रवणेतुस्तिर्विष्णुदुष्पैर्ध्रुवै
 श्चशुक्ति संपूज्याश्रयमाप्नोतिपरविजयमेवच २२ धनिष्ठासुवसूनिष्ठानभयंजायेतेकाचित् महतोपितथाश्वेतर्ग
 धर्षणादिभे-शुभैः२३ वरुणशतभिर्क्ष्वच्यंव्याधिर्मुचतिवैनरःआतुरःपुष्टिमाप्नोतिस्वास्थ्यमैश्वर्यमेवच २४ अजं
 भाद्रपदायांतुशुद्धस्फटिकसन्निभ सपूज्यमुक्तिमाप्नोतिनात्रकार्यविचारणा २५ उत्तरायामहिबुध्न्यंपरांशांतिम
 वाप्नुयात् आहिबुध्न्यंसंपूज्येत्यनुषंगः २६ रेवत्यांपूजितःपूपाददातिविविधान्पशून् सितैःपुष्पैःस्थितिंचैवधृ
 तिविजयमेवच २७ एतैर्वैतसमारूपातायज्ञाःसंक्षेपतोमया नक्षत्रदेवतानांचसाधकानांहितायवै भक्त्यावित्ता
 नुसारेणभवंतिफलदाःस्थिताः गतुमिच्छेद्यदान्यत्रकार्यंप्रारभ्यमेवच नक्षत्रदेवतायज्ञकृत्वातत्सर्वमाचरेत् ए
 वंकृतोहितस्सर्वयात्राफलमवाप्नुयात् क्रियाफलंचसंपूर्णमित्युक्तभानुनास्वयं यज्ञाभावेजपंकुर्यात्क्रियांकुर्वन्त्य
 येप्सितां तदेवतामंत्रजपं इतिनक्षत्रदेवतापूजाव्रतानि अभ्युत्तक्षत्रपुरुषव्रतम् भाविष्योत्तरे युधिष्ठिरउवाच

सुरूपताननुप्याणांस्त्रीणांचयदुस्तन कर्मणाजायेतकनतत्समाख्यातुमर्हसि सुरूपाणांसगात्राणांसुवेपाणांत
येवंच न्यूनंतथाधिकंचापियथानांगंप्रजायते समस्तैः शोभनैरंगैर्नराः केचिद्यदूतम काणाः कुब्जाश्च जायंते ब्रु
टितश्रवणस्तथा नराणां योपितांचैव संस्तंगां सुरूपता कर्मणा येन भवति तत्सर्वं कथयस्व मे लावण्यगतिवा
कंपानिसतिरूपेमहानते कुर्वत्यभ्यधिकांशोभांसमस्तः परमोगुणः वाक्यलावण्यसंस्कारविलासललितागतिः
विदंवनकुरूपाणां हास्यायैव प्रजायते रूपेहिकारणीभूतकर्मणा प्रयतो भवेत् तस्मात्तन्मे समाचक्ष्व कर्मयच्च-
त्स्वरूपदम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सम्यक् पृष्ठं वया हि दमुपवासाश्रितं नृप कथयामि यथा त्रोकं वसिष्ठे-
न मे ह्यत्माना वसिष्ठश्च पिमासीनं सप्तार्षिप्रवरं द्विजं पप्रच्छ अरुंधती च यैथैव भवतामम् तस्यास्तु परि पृच्छं-
त्याजगाद मुनि स नमः यत्तच्छृणुष्व कौतियम मे दं वदतोऽखिलं ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ श्रूयतां यदहं पृष्ठस्त्वयै-
तद्वरवाणि सुरूपतान् नृणां येन योपितांचैव जायते अनाराध्यतु गोविंदमनाराध्यचकेशवं रूपाधिका-
गुणाः केन प्राप्यते न्येन कर्मणा तस्मादाराधनीयोऽत्रे विष्णुरेव यशस्विनि पारमप्राप्तकामेन रूपसंपत्समादिकं
यस्तु वांछति धर्मज्ञो रूपसर्वांगसुंदरं नक्षत्रपुरुषस्तेन संपूज्यः पुरुषोत्तमः नक्षत्रांगं यथाहारः संपूजयति योच्युतं
भक्त्या योपि त्रैलोक्यापस्वरूपांगः प्रजायते योपिता हि परं रूपं वांछं त्याज गतः पतिः स एवाराधनीयोऽत्र नक्षत्रां
गोजनार्दनः अरुंधत्युवाच नक्षत्ररूपी भगवान् पूज्यते पुरुषोत्तमः मुने येन विधानेन तत्समाख्यातुमर्हसि वसि-
ष्ठ उवाच चैत्रमासात्समारभ्य विष्णोः पादानुपूजनं यथा कुर्वीत पूजां तूतान्निशामय सुव्रते नक्षत्रमेकमेकं वैस्त्रातः स
म्यगुपोपितः नक्षत्रपुरुषस्यांगं पूजयेत्तत्र विक्षणः मूले पादौ तथा जघरोहिण्यमर्चयेच्छनैः जानुनीचांश्च नीयो-
गेऽत्रापादे चौरुसंज्ञिते फाल्गुनीद्वितये गुह्यकृत्तिकासु तथा कटिं पार्श्वे भाद्रपदायुग्मे कुक्षौ वैश्वेवतीषु च श्रनुराधा

स्वरः पृष्ठघनिष्ठासुतयानखान् पुण्येमुखतथास्वातोदंताभ्यां भिन्नं पूजयेत् ॥ आस्यशताभयागामघायोगेतुनासि
 के मृगोत्तमगेनयने पूजयेद्भक्तियोगतः ॥ चित्रायोगे ललाटे च भरणे पुतथा शिरः स पूजनीयं विद्वद्भिराद्रायांचत
 थाशिरः उपोपितौ नरः कृत्वा स्नानमभयगपूर्वकं वर्जनीयप्रयत्नेन रूपघ्नं तद्विनिर्दिशेत् पूजयेत्तच्च नक्षत्रं नक्ष
 त्रस्य चैव तं सोमनक्षत्रराजानस्वमंत्रैः पूजयेद्बुधः प्रतिनक्षत्रयोगेन रूपघ्नं तद्विनिर्दिशेत् पूजयेत्तच्च नक्षत्रं द्वा
 नंदद्यात्स्वशक्तिः अंतरायिसमुत्पन्ने सुतकाशौ च कारिते उपोष्ये वोपविशेन्न नक्षत्रपुरुषपुनः एवं मघावसाने तु व्रत
 पारसमाप्यते समाप्तं च त्रैतदद्याच्छ्रद्धां सोपस्करां शुभां नक्षत्रपुरुषं हेमपूजयेत्तत्र भक्तितः ब्राह्मणं ब्राह्मणं विच
 वस्त्रालकारभूषणैः शय्यायां तु समासीनौ पूज्यौ माल्यानुलेपनैः सप्तधान्ययथालाभं गांसवत्सां पयस्विनीं छ
 त्रोंपानद्युगैव घृतपात्रं तथैव च मंत्रेण नैतं विप्राय सुशीलाय निवेदयेत् यथानविष्णुभक्तानां वृजिन जायते
 काचित् यथास्वरूपतारोग्यं सुखसंपदिहास्तुते यथानलक्ष्म्या शयनतव शून्यं जनादैन शय्याममाप्य शून्या
 स्तुतया जन्मनि जन्मनि एवं निवेद्य तत्सर्वं प्राणिपत्यक्षमापयेत् शक्तिहीनस्तु गंदद्याद्दृष्टतपात्रसमृन्वितां नक्ष
 त्रपुरुषास्यायथावत्कथितस्तव यावानार्घ्यं त्र्यं क्रुते स तस्य कस्य शृण्वती सती अंगोपांगानि नैवास्याः पादादी
 न्यखिलान्यपि सूरूपप्राण्यभिजायते स तज्जन्मांतराणि वै सर्वाणि चैव भद्राणि शरीरारोग्यमेव च स ततिमनसः
 प्रीतिरूपं चातीव शोभनं बाह्यार्घ्यं यथाकार्तिपद्मं चान्यदपि वांछति ददाति नक्षत्रपुमान् पूजितश्च जनादैनः व
 सिष्टेन यथाख्यातं सर्वतत्ते निवेदितं नक्षत्रपुरुषं नाम ब्रतानामुत्तमोत्तमं ये पादजानुघनोरु नितंबभारान्
 रुक्मैः प्रकल्प्य सुतनुं पुरुषोत्तमस्य संपूजयंति जितकोपमनो विकाराः केति ये ते ननु भवंति सुरूपदेहाः इति भि
 विप्रयोः सरोक्तं नक्षत्रपुरुषांगपूजाव्रतम् अथ मत्स्यपुराणे क्तं नक्षत्रपुरुषव्रतम् ॥ सूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीन

मष्टच्छन्नारदःपुरां त्रिशूलिनमनंगारं मंगनाधरहरं नारदउवाच
रम्यसंपदा संपुक्तसत्त्वान्विद्यणोऽपु नान्भक्तः कथंभवेत् नारीचाविधवासर्वगुणसोभाग्यसंपदा क्रमान्मुक्तिप्र
दं देवव्रतं किंचिदिदोष्यतां ईश्वरउवाच मन्यकपृष्ठत्वया ब्रह्मन्सर्वलोकाहितावहं श्रुतसर्बनयज्ञान्यैस्तद्ब्रह्म
शृणु नारद नक्षत्रपुरुषं नानाव्रतं नारायणार्चनं पादादिकुम्भद्विधियं द्विरणं नौमानुकीर्त्तनं प्रतिमांवासं
देवस्य मूलदर्श्यायैभिपूजयंत वैत्रमासंभूमासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनं मूलनमोविश्वधरायथेति पा
दावनंतायचरोहिणीपु जघेहिपूज्येवरदायचेतिद्विजानुनीचाश्विकुमारकक्षे पूर्वोत्तरापादगतेतथोरूतमैः शिवा
धेत्ययपूजनीयौ पूर्वोत्तराफाल्गुनीपुहृदब्जंमेढूनमः पंचशरायपूज्यं कर्तिनमःशाङ्गधरायदेवंसंपूजयेन्नारद-
कृतिकासु तयार्धेपेद्माद्रपदाद्वयेचपार्थनगःकोशिनिसुदनाय कुक्षिद्वयंनारदरेवतीपुदंभोद्वरायेत्याभि
पूजनीयंऋतेनुराधासुचमाधवायनमस्तथोरूपथलमेवपूज्यं पृष्ठंघनिष्टासुचपूजनीयमघौघविध्यंसकरायतद्वत्
श्रीशंखचक्रासिगदायरायनभोविशाखासुभुजौभिपूज्या हस्तेग्रहस्तोमधुसूदनायनमोभिपूज्यद्रुतकैटभारे
पुनर्धर्सावंगुलिपूर्वभागाः सामामधीशायनमोभिपूज्यः भुजंगनक्षत्रदिने नखाग्निहंसपूजयेन्मत्स्य
शरीरधातुः कुम्भस्यपादौशरणंत्रजामि ज्येष्ठासुकर्णेहरिश्चर्यनीयः श्रोत्रेवराहायनमोभिपूज्य जूनादे
नस्यश्रवणेनसम्यक् पुण्यमुखदानवसूदनाय नमोऽनृसिहायचपूजनीयं नमोनमःकारणवामनायस्वा
तीपुदंताग्रमथार्चनीयं आस्यहरेर्भगवन्दनायसंपूजनीयंद्विजवारुणेन नमोस्तुरामायमघासुनाम्नासंपूजनी
ग्रंधुनंदनस्य मंगोत्तमंगिनयेनेहिपूजयेन्नमोस्तुतोरांमविद्युण्णताक्ष वुद्धायशांतायनमोललाटेचित्रासुसंपूज्यत
मोमुरारिः शिरोभिपूज्यंभरणीपुर्विष्णोर्नमोस्तुविश्वेश्वरकल्किरूपं आर्द्रासुकेशःपुरुषोत्तमस्यसंपूजनीयाहरेय

नमस्ते उपोषितश्चक्षुर्दिनेषु शस्त्रासंयुजनीयाद्विजगुणवास्तु पूर्णव्रतेसर्वगुणान्वितायवाग्रपशीलाय च सामगाय
होमोविशालापतवाहुदंडां मुक्ताफलैर्द्रोपलवजयुक्तां गुडस्य पूर्णकलशेन विष्टामर्वाहरेर्वस्त्रगवासेहव शय्यांतथो
पस्करभाजनादि युक्तां प्रदद्याद्विजगुणवाय यद्यास्त्रियां किंचिदिहास्ति तेदं दद्याद्विजायात्महिताय सर्व मनो
रथान्नः सफलीकुरुष्वहिरण्यगर्भाच्युतरुद्ररूप सलक्ष्मीकंसभार्य्यचकांचनं पुरुषोत्तमं शय्यांदद्यान्नमंत्रे
ण ग्रंथभेदविवर्जितं यथानविष्णुभक्तानां वृजिनं जायते क्वचित् तथा शुपरमारोग्यं वसुदध्याच्च केशवः यथान
लक्ष्म्या शयनतव शून्यं जनार्दन शय्याममाप्य शून्यास्तु कृष्णजन्मनि जन्मनि एवं निवेद्य तत्सर्वं वस्त्रमाल्यानु
लेपनं नक्षत्रपुरुषज्ञाय विप्रायाथ विसर्जयेत् भुंजीता तैललवणं सर्वं क्षेप्यं प्युपोषितः इति नक्षत्रपुरुषमुपोष्य
विधिवत्स्वयं सर्वान्कामानवाप्नोति विष्णुलोके महयति ब्रह्महत्यादिकार्कचिदिहामुत्र च यत्कृतं आत्मना वा
थपितृभिस्तत्सर्वं शमाप्नुयात् इति पठति शृणोति चातिभक्त्या पुरुषवरो व्रतमंगनाय कुर्ध्यात् कलिकलुपान् वारण
नराणां सकलभूतिफलप्रदं च विष्णोः इति मत्स्यपुराणे कनक्षत्रपुरुषव्रतम् अथैव सौरनक्षत्रपुरुषव्रतम् मत्स्य
पुराणे नागदुवाच उपवासेष्वशक्तानां ते देवफलमिच्छतां अनभ्यासेन रोगित्वा किमिष्टफलमुच्यतां ईश्वर
उवाच उपवासेष्वशक्तानां न कर्मभोजनमिष्यते अस्मिन् व्रते तदाप्यत्र श्रूयतां द्विजससम आदित्याराधनं नामय
थावच्छंकरार्चनं ये पुनक्षत्रयोगे पुपुराणज्ञाः प्रचक्षते यदाहस्तेन सप्तम्यामादित्यस्य दिनं भवेत् मयस्य वाथसं
क्रांतिस्तिथिः सा सार्वकामिकी उमामहेश्वरस्यार्ची पूजयेत् मयनामभिः 'सूय्यांश्चां शिवलिङ्गं च नागृहीतू
जयेदतः उमापतेरेव श्यापिनभेदः क्वचिदिष्यते यस्मात्तस्मान्मुनिश्चेष्टगृहीशं कर्म च येत् हस्तैस्तु सूय्याय न भोस्तु
पादावकां यचिवा सुचगुल्फदेशं स्वाती पुर्जघं पुरुषोत्तमस्य धात्रे विशाखा सुचजानुदेशं तथानुराधा सुनमोभिपूज्य

मरूदयदैवसहस्रभानोः ज्येष्ठास्त्वनंगायनमोस्तुगुह्य मिद्रायसौमार्थकाटिचमूले पूर्वोत्तरापाढ्युगेचना
 भित्तिष्टनमः सप्ततुरंगमाय तीक्ष्णांशेवचश्रवणे नकुक्षिस्तनौधनिष्ठासुविकर्त्तनाय वक्षस्थलध्वंतावि
 नाशनायजलाधिपक्षेपरिपूजनीयम् पूर्वोत्तराभाद्रपदद्वयेचवाहूनमश्रुङकरायपूज्यो सास्त्रामधीशायकरद्व
 पंचसंपूजनीयंद्विजरेवतीच नखानिपूज्यानितथाश्विनीपु नमोस्तुसप्ताश्वधुरंधराय कठारधास्त्रभरणी
 पुष्टंदिवाकरापेत्याभिपूजनीयं ग्रीवाभिऋक्षेवदनेंशुमंतं संपूजयेन्नारदरोहिणीपु मृगोत्तमांगेदशनाः पु
 रारोःसंपूजनीयाहरयेनमस्ते नमः सवित्रेइति शंकरेतुनासाभिपूज्याचपुनर्वसौच ललाटमंभोरुहवल्ल
 भायपुष्पक्षेकेवदशरधारिणे साय्येणमौलिविविधप्रियाय मघासुकर्णावितिगोगोशं पूर्वोसुगो
 ब्राह्मणनंदनायेनेत्राणिसंपूज्यतमानिशंभोः अथोत्तराफाल्गुनिभेभ्रुवौच विश्वेश्वरायेतिचपूजनीयंनमो
 स्तुपाशांकुशपद्मशूलिन्कपालसर्पेन्दुधनुर्धराय गजासुरानंगपुरांधकादिविनाशशी त्रायनमःशिवाय इत्या
 दिचत्वारितुपूजायित्वाविश्वेश्वरायेतिशरोभिपूज्यं भोक्तव्यमन्नंचवितैलशाकंअमंमक्षारमभुक्तशेष इत्ये
 वंद्विजनकानिकृत्वादद्यात्पुनर्वसौ शालीयतंडुलप्रश्मौदुंबरमयेघृतं संस्थाप्यपात्रेविप्रायसाहिरण्यप्रदा
 पयेत् सप्तमेत्वथसंप्राप्तेपारणेत्यधिकंभवेत् चन्द्रशेतुसंप्राप्तेपारणेनारदव्दिदके ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्ष्यगुह
 क्षीरघृतादिभिः कृत्वाथकांचनंपद्ममण्डरंगदलांछित शय्यांसोपस्करांकृत्वाविरुद्धग्रंथिवर्जितां सोपधानांस
 विश्वेशांसुवर्णरचितांश्रिया भान्नोपानहच्छत्रचामरासनदर्पणैः भूषणैरप्युक्तांतांफलवस्त्रानुलेपनैः तस्यानि
 धायतपद्ममलंकृत्यगुणान्वितं कपिलांवस्त्रसंयुक्तामतिशीलांपयस्विनीं हेमशृंगारोप्यसुरांसवत्सांकांस्यदेहनी
 दद्यान्मंत्रेणपूर्वाह्नेइतिवाचमुदीरयन् यथैवादित्यशयनमशून्यंतवसर्वदाकांत्याधृत्याश्रियाराज्ञातथामेसंतुसिद्धयः

यथानदेवाश्रयांसंबन्धपरमविदुः तथामामुद्धराशेष दुःखसंसारसागरात् ततः प्रदक्षिणीकृत्य संप्र
णम्यविसर्जयेत् शय्यासनादितत्सर्वद्विजस्यसदनंनयेत् नैतद्विशालायनदाभिर्कायकुतर्केदुष्टायसमत्सराय
प्रकाशनीयं व्रतमिदुर्लभैर्लैर्पश्यापिनिदामधिकां करोति भक्तायशांतायचगुह्यमेतदस्वययमानंदकरं शिवस्य इदं
महापातकहृन्नराणामप्यक्षरं वेदविदो वदन्ति स्वबंधुपुत्रैश्च बलैश्च युक्ताः पत्नीभिरानंदयितुः सुराणां ना
भ्यतिरोगं न च शोकदुःखं याचापिनारिकुरुतेति भक्त्या इदं वासिष्ठेन पुरार्जुनेन कृतं कुवरेण पुरंदरेण संकीर्त्तना
दप्यखिलानिनाशमायांतिपापानिनसंशयोस्ति इति पठति शृणोति वा य इत्यंराविशयनं पुरुहूतबल्लभः स्यात् अ
पिनरकगतां पितृ नशयानां भिदिवमातयतीह यः करोति इति मत्स्यपुराणे कर्मादित्यशयनं क्षत्रपुरुषव
त्तं अथ योगव्रतानि हेमाद्रौ भविष्योत्तरे विष्णुभादिपुयोगेषु भवेदेकाशानोरः यो ददाति क्रमात्पार्थद्यूतं
१ तैल २ फले ३ क्षवः ४ यव ५ गोधूम ६ चणक ७ निष्पावान् ८ शालितंडलान् ९ लवंगं १०
दधिदुग्धं च १२ वल् १३ कनकमेव च १४ कंवलं १५ गां १६ टुपं १७ छत्र १८ मुपानद्युग
मेव च १९ कर्पूरं २० कुंकुमं २१ चैव चंदनं २२ कुसुमानि च २३ लोहं २४ तांब्रं च २५ कांस्यं
च २६ रौप्यं चेति २२ युधिष्ठिर स्नातः स्वशक्त्या विधिवत्सर्वपापैः प्रमुच्यते न वियोगमवाप्नोति यो
व्रतमिदं स्मृतमिति विष्णुभादि योगव्रते प्रातः स्नात्वा एकाशनव्रतं कुर्यात् घृतादिदानं दद्यात् अत्र
पुजोद्यापनादिसाधारणपूजोद्यापनादिक्रमेण कार्यं विशेषस्तु व्यतीपातयोगव्रतज्ञेयः अथ व्यतीपातव्रतम्
वाराहपुराणे धरण्यावाच यस्त्वयोक्तो व्यतीपातस्तस्य कर्म बद्धं स्वयत् कस्य पुत्रः कथं पुज्यः पूजिते तत्र किं फलं वाराह
उवाच यदा बृहस्पते भार्गवीतारां जग्राहशीतगु. मित्रत्वात् प्राहंतं सूर्यस्य जभा र्ग्या बृहस्पतेः चक्रं च द्रे. न तद्वाक्यं हि त

शिक्षासमन्वितं यदारुष्टस्वदादित्योदीतदृष्ट्याभ्युदक्षत तावत्सोमोपिरुष्टोऽस्यततो न्योन्यमेवेक्षतां उभयोर्दृष्टि
 संपातेऽक्रुद्धयोसोमसूर्ययोः उच्यदास्योभवद्बोः पुरुषः पिंगलेक्षणः दृष्टोष्टदीर्घदशनोभृकुटीकुटिलाननः कपिलः शम
 श्रुकेशांतोऽंबधूः सफुरोदरः शिखालोदीर्घजिह्वश्चसूर्याग्निमसास्त्रेभः समोक्तुफामखेलोक्थरवीदुष्यानिवारितः
 क्रोधधुधेनांवाधेत्तत्रैतेपात्यतेमया रवीदूचतुः कोपदृष्टानौविधातादतिपाताद्भवानभूत व्यतीपातस्ततोभी
 मंभवानभुविभविष्यति यस्मिन्कालेऽवदुत्पत्तिस्तदाकल्याणकारिणः व्यतीपातायभद्रैर्त्वयियः पापकारकः तदन्नं
 क्षुधितोभुक्ष्वतत्रकोपोनिपात्यतां व्यतीपातउवाच नभोवांपितरोमेस्तुक्रोधपातः सभोजनः दत्तोऽंशवज्ज्यामधु
 नाप्रसादः क्रियतामम रविचंद्रावचतुः स्नानदानजपहोमपूजनंयस्त्वदीयमभयेसमाचरेत् तस्यपुण्यमिहतेप्रसादतो
 नंतमस्तुसुतनेस्त्वनुग्रहः त्वत्कालेतवविदधातिपूजनंयस्तस्येष्टभवतुभवेत्समद्रूप पुत्रायुर्धनसुखकीर्तिभोगरूप्य
 रोगयावंगुणिजनवच्छमेष्टपूर्वं वाराहउवाच एतस्मात्कारणद्रुमौव्यतीपातोऽर्च्यतेनरैः आर्चितेचमलंयस्यात्तदुक्तंच
 समासतः विस्तरेणार्चनफलंगदितुंकेनशक्यते यथाऽर्च्यतेव्यतीपातः सविधिः श्रूयतामिह शुभेव्यतीपातादिनेविगा
 हयेत्संपंचगव्येनमहानदीजलं उपावेशेद्वैपचमानजापकोजपेतशूद्रोव्यतिपातेनमः छादितेताम्रपात्रेणशर्करापू
 रितेघटे कांचनाज्जेप्रतिष्ठाप्यैहममष्टभुजं नरं अष्टभुजमष्टादशभुजं अस्योत्पत्तिवाक्ये द्वादशभुजत्वश्रवणात् उत्प
 त्तिवाक्यानुसारित्वाच्चविनियोगवाक्यस्ययथाभगवद्गीतात्सुचत्वारोमनवस्त्वशेत्यत्रचत्वारभ्युदृशेत्यर्थः गंधपुष्पाक्ष
 तैर्धूपदीपवस्त्रानिवेदनैः भक्ष्यैर्भोज्यैः फलैश्चित्रैर्मार्गसिर्गशिरैर्चयेत् नमस्तेस्तुव्यतीपातसोमसूर्यसुतप्रभो यद्वा ना
 दिकृतं किंचित्तदन्तमिहास्तुते इत्युक्त्वापंचरत्नाढ्यमपुष्पाक्षतमंजलिं प्रक्षिपेत्तक्षणादेव सर्वपापशयोभवेत् यदि
 ह्मितीधेचिदिनेव्यतीपातोभवेत्सहि तदापणोपिवासस्तदद्यात्तत्सकलंगरोः पारणं व्यतिपातांतैकदर्थत्सप्राशयगोमयं

अथैकस्मिन्दिनेधात्रिव्यतीपातोभवेद्यादि तत्रब्रह्मिह तदात्वा उपवांससमाचरेत् कुश्यादेवमासिमसिव्यतीपातात्त्र
 योदश चतुदशोत्तमस्रैकुश्यादुद्यापनंबुधः व्यतीपातायस्वाहेतित्तिक्षीरवृक्षसमिच्चरुं आज्यक्षीरतिलानांचहोत
 न्येवैशांशत शर्करापूर्णकुभंचसहस्रां पस्करपरं शय्यामुपस्करैर्युक्तांप्रदद्याद्दत्तदेशिने वंदेव्यतीपातमहंम
 हांतं रवौदुसुनंसकलेष्टलब्धये समस्तपापस्यममक्षयोस्तु पुण्यस्यचानंतफलंममास्तु इतिसमप्येगुरु परि
 पूर्यतेकटककुडलकठाविभूषणैः सकलेमवममप्ययथोदितयदुपलभ्यमिहश्रुतन्नाहि धेनुंपयस्विर्वनीदद्यात्सु
 वर्णविरंदंक्षिणं तस्मैशय्यांसिमासाद्यसारदारुमयोदृढां दत्तपत्रचितारम्यंहिमपद्मैरलंकृतां हस्तूलीप्रति
 च्छन्नंशुभंगडोपधानिकां प्रच्छादनपटीयुक्तांधूपगंधा धवासितां तांबूलकुंकुमक्षोदकर्पूरागुरुचंदनैः दीपको
 पानहच्छत्रेप्रदद्याच्चाभरासनं देहतिर्सूर्यलोकायविमानैरत्नसप्रभैः अप्सरोगणसभोग्यैर्नृत्यगीतविलासिभिः
 गत्वां कल्पविंदुशतंमोदतेत्रिदशार्चितः तदंतराजराजः स्याद्रूपसौभाग्यभाग्भवेत् कीर्त्यादयोगुणपुत्रायुरारो
 ग्यधेनूधन्यवान् प्रतापाज्ञामहैश्वर्ययुक्तोभोगीबहुश्रुत जनसौभाग्यसंपन्नोयावज्जन्माष्टकायुतं दशैशतगुणदानं
 तच्छतद्विंशत्येवशतद्वंशसक्रांतौशतद्वंशविपुवेततःयुगादौतच्छतगुणमयेनेतच्छताहत सोमग्रहेतच्छतद्वंशतच्छतद्वं
 रविग्रहे आसंख्येयव्यतीपातेदानेवदोविंदुःव्यतीपातेवैधृतौचदानस्यांतोनविद्यतेव्यतीपातेविशेषेणसहिशकः
 प्रकीर्तितःउत्पत्तौलक्षगुणकोटिगुणंभ्रमणताडिकायांतु श्रुतुदगुणितंपतनेजपदानाद्यक्षयंपतिते जन्मद्वारविशनाड्
 योभ्रमणत्वेकविंशतिः व्यतीपातस्यपतनंदशसप्तस्थितिंविंदुःसमर्पितंपद्यातिपातकालेषुनःपुनस्त्वद्रविशीतरश्मा
 प्रयच्छतःकल्पशतांबुदानिविवर्द्धेततन्नाहिहीयतेक्वचित् तस्मान्महत्त्वव्यतिपातपूजांकुरुष्वचेत्पुण्यमनंतमिष्टं यदि
 स्थिरत्वंतवांछितचेत्समस्तधारित्वमभीप्सितंते गणयित्वाव्यतीपातेतत्कालंवेत्ति योनरःसर्वपापहरैतस्यभवते

भानुभेश्वरो पठतिलिखति यः शृणोति चित्तकथयति पश्यति कारयत्यवश्यं रविशशिदिवमाप्यसोऽपि देवैश्चरस
 मयं परिपूज्यमान आस्ते इति वाराहपुराणे कंव्यतीपातयोगत्रते अथ व्यवतीपातव्रतांतरं भविष्ये युधिष्ठिर
 उवाच येन व्रतेन चोणेन पश्येद्यमशासनं परिपृच्छास्य हं ब्रह्मन्पापघ्नं व्रतमुत्तमं तद्व्रतं ब्रूहि विप्रैश्च कृत्वा जगति
 देवेषु मां किं देव उवाच शृणुराजन्व्रतामिदं हयैश्च न पुराकृतं तेनैव राज्ञा तद्वचं सूकराय च दुःखिने एकदा मृग
 यासक्तो हर्यश्वो राजसयमः श्रान्तश्च रत्नवने राजन् दृष्ट्वा तवैव सूकरं दग्धपादकटिचैव दग्धश्रोत्रमुखोदरं दृष्ट्वा त
 याविधितनूकपांचक्रेदयापरः केन कर्मविपोकेन अत्र यथा प्राप्तावानयं अहो कष्टमहो कष्टशूकरेणेह भुज्यते अत्र
 श्यमनुसर्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभं इत्युक्त्वा तस्वरूपेण राजा जातं प्राह सूकर इयं ती किमवस्था तं तन्मम ब्रूहि सूकर त
 च्छरुत्वानुपतेर्वाक्यं निश्चसन् सूकरो ब्रवीत् स्मृत्वा पुराकृतं कर्म प्रत्युवाचा यतं नृपं राजन्नासमहं पूर्ववैदयो निश्चस
 खाभवं आशाकृद्बो न दाताह मां श्रितेभ्यश्च किंचन श्रुताश्चैव होधर्माः पुराणश्रुतिचोदिताः तथापि पापबुद्ध्या हनकरो
 म्यात्मनो हतं आशापाशमनुप्राप्ता भग्नशास्ते विनिर्गताः कृतं तु पापमेवाहनं किंचिस्सुकृतं कृतं एकदा तु द्विजः किञ्चिद्ब्र
 तीपति गृहं मम आगतो याचते मां च नां किंचिद्व्रतवानहं ततश्च कुपितो विप्रो मम शापमथा ददात् आशाग्नि
 देहो ते यद्वन्ममांगानि पृथक् पृथक् तथैव तव चांगानि दावाग्निः पुरुपाधम अरण्ये निजं लेदेशे निजं नेद्रुमवर्जते तत्र
 शूकरयो नौ त्वं प्रसूतिं समवाप्नुहि प्रसादितो मया विप्र पुनरप्युक्तवांस्तदा ज्ञानित्वं शूकरत्वेऽपि इत्युक्त्वा यजगाम
 सः तेन शपेन राजेंद्र शूकरत्वमवाप्तावान् अहं दुःखी तु संजातो निजं नेनिजं लेवने राजो वाच केन त्वं मुच्य
 तेषां पापममाच देव ह शूकर केन शक्योऽसमाकर्तुं तव पापस्य संक्षयः शूकर उवाच श्रूयतां मम राजेंद्र मुक्तिः स्या
 धेन कर्मणा व्यतीपातव्रतं नाम कृतराजं स्वयापुरा यथामाता सुतस्येह सर्वथा हितकारिणी तथाराजन्व्रतामिदं

मिहलोकेपरत्र च ॥ यथैवभ्युदितः सूर्यसमग्रचतमोदहेतु इदं व्रतं तथैव सर्वपापं व्यपोहति सकृत् स्मृतो यथा वि
 ण्णुर्नृणां परमनिर्वृतिं ददात्येव न संदेहस्तथा व्रतमिदं शुभं शतमिदुक्षयेदानं सहस्रं तु दिनक्षये विषुवे शतसा
 हस्रं व्यतीपाते त्वनंतकं व्यतीपातव्रतस्यास्य विधानं शृणुत त्वतः सोधेनाफाल्गुने वा पि मासेष्यस्मिन् यथा पि वा
 व्यतीपातदिने यस्मिन् प्रारभेद्भ्रतमुत्तमं तिलपूर्णशरावं च स गुडगुरवेर्षयेत् एवं द्वितीये दातव्यं तृतीये तु समापयेत्
 संघृतं पायसं चैव दातव्यं चोत्तरत्रये एवं संवत्सरस्यांते देवस्यार्घ्यं तु कारयेत् शंखचक्रगदापाणिपद्महस्तं हि रण्य
 म् ॥ वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य पूजयेद्गुरुद्वयं गोक्षिरेणैव संपूर्णं कांस्यभाजनमुत्तमं स्थापयेद्देवदेवस्य स्थानं तत्रैव क
 ल्पयेत् शय्यां च सन्निधौ तस्य स्थाप्य देवमनुस्मरेत् अनंतशयनं देवमनंतफलदं प्रभुं लक्ष्म्या समन्वितं वि
 ष्णुं भक्त्या संपूजयेद्गुरुं वैदिकैर्नैवमंत्रेण जातीपुष्पैः समर्चयेत् पायसेनैव नैवेद्यं देवाय प्रार्थयेद्ब्रती व्यतीपातव्र
 तं देवतवानंतसमार्पितं भवत्वनंतफलदमजन्मानि जन्मानि देवदेवं हृषीकेशं प्रार्थयित्वा ततो ब्रती तत्सर्वं गुरवे
 दद्यात् श्रोत्रविधाय कुटुंबिने व्रतोपदेशं विदुषे ब्राह्मणाय विशेषतः भूमिवाथसुवर्णवा दक्षिणा तु विधीयते ब्राह्मणा
 न्भोजयित्वा तु व्रतमेतत्समापयेत् इदं व्रतं त्वया देव गृहीतं पूर्वजन्मनि स्वर्गोपवर्गदं दंष्ट्राणां चानंतफलदं शुभं मु
 च्येयं किं त्विवा तस्माच्छ्रुत्वा ब्रह्मसंशयः तैव मुक्तो ह्यर्थश्च शंकरवाक्यमब्रवीत् मया कृतमिदं पूर्वतः फलं तदे
 दं मयि हं एव मुक्ता नृपश्रेष्ठः शंकराय फलं ददौ तत्क्षणे तेन पुण्येन शंकरो मुक्तकिल्बिषः मुक्तः शंकरदेहात्स सर्वो
 भरणभूषितः दिव्यविमानमास्थाय वाक्यं चेदमुवाच ह हे जनाः किं न जानीध्वं व्यतीपातव्रतोत्तमं इत्युक्त्वा स्व
 र्गः सोऽथैराज्ञो वै पश्यतस्तदा तं दृष्ट्वा विस्मिता भूत्वा राजाऽपि श्रद्धयं व्रतं ततो राजा पुरंगत्वा व्रतं च कारय ज्ञानान्
 सर्वदशकृतांस्तत्र व्यतीपातव्रतं शुभं ततो राजा ज्येष्ठिचिरं कृत्वा देवदेवस्य चाक्रिणः हयैश्च प्राक्षवांस्तेन विष्णोऽस्तत्परमं

पदं श्रुतस्त्वंकुरुराजेंद्रं व्यतीपातव्रतात्तमं सर्वपापक्षयकरनृणां महसुखप्रदम् । इदं यः कुरुते मर्त्यः श्रद्धाभावसम-
 न्वितः सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकमवाप्नुयात् यया तु पुत्रकामिन्या कृतं सालभते सुतान् स्त्रीकामिने हतद्वत्सलमे-
 त्नारीमनुत्तमां व्यतीपातव्रतामिदं व्यतीपातदिने पठेत् । ज्ञानवान् धनवान् श्रीमानि हि यच्च मुखी भवेत् यद्दं शृणुया-
 द्भक्त्या विष्णुलोकं महीयते इति नारदीयपुराणे कं व्यतीपातव्रतम् अथ व्रतविधिः तत्र मार्गशोपादि शुभ-
 मासे यदा व्यतीपातयोगः तद्दिने नद्यादौ व्रती स्नात्वा पावमानादिजप्त्वा संकल्पं कुर्यात् तद्यथा उभयेत्या-
 दिसंकीर्त्यात्मनः निरतिशयै हि कमसुखप्राप्तये सकलपापक्षयपूर्वकं दिव्यविमानारोहणीतनृत्यविलासि अप्सरा-
 गणवीज्यमानसकलभोगयुतकल्पकोटिसूर्यलोकनिवासोत्तरं पुत्रपौत्रादिसकलसंपत्सहितमहदैश्वर्यादिगुणयुक्त-
 राजराजन्यकामो यथाभिलषितं कामो व्यतीपातयोगव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजादिसर्वगिनिर्वर्त्य-
 शुद्धभूमौ पंचरंगोपेतकलेकलशस्थापनप्रकारेण शर्करापूरितं ताम्रकलशं प्रतिष्ठाप्य तत्र ताम्रमेयपूर्णपात्रे कांच-
 नेनाब्जे अष्टादशभुजं कांचनं वतीपातस्वरूपं नाम मंत्रेण प्रतिष्ठाप्य पूजयेत् षोडशोपचारपूजां पुरुषसूक्तमंत्रैः सा-
 मान्यपूजावत्कुर्यात् ततः पंचरत्नान्वितपुष्पांजलिं दद्यात् तत्र मंत्रः नमस्तेस्तु व्यतीपातसोमसूर्यसुतप्र-
 भो यद्वा नादिकृतं किंचित् दनं तामिहास्तुते इति दत्त्वा यथाशक्तिसुवर्णपुष्पादिसमर्प्य पुराणपठनादि नाराजं
 नयेत् तद्दिने उपवासमेव कुर्यात् प्रातः स्नात्वा नित्यं निर्वर्त्य देवं संपूज्य तत्पीठं सुवर्णसाहितं तस्मै दत्त्वा ब्रा-
 ह्मणपुरस्सरः स्वयं भुंजीत एवं मांसिमांसिव्यतीपातदिने व्रतं त्रयोदशं व्यतीपातपर्वतं व्रतं कृत्वा चतुर्दशे व्यतीपाते
 कुर्याद्वापन्नं नरः इति कथायामुक्तम् तद्यथा पूर्वोक्तं संकल्पं प्रति आचरितं व्यतीपातव्रतस्य सांगता पूर्वकथयत् कफ-
 लसिद्धये व्यतीपातव्रतोद्यापनं करिष्ये इति संकल्प्य आचार्यं कृत्वा सर्वतोभद्रकलशे ताम्रयं पूर्णपात्रं शर्करासहि-

तानियाय तद्वाष्टादशभुजं सौर्वण्येन्यतीपातविग्रहं संपूज्य अग्निं प्रतप्य अन्वाद्ध्यात् तत्र प्रधानं व्यतीपातं
पायससघृततिलपूगोऽफलद्रव्यचतुष्टयेन प्रत्येकमष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिः ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकयाज्याहुत्या
यक्षे एवं होमं संपाद्य ततः आचार्यं संपूज्य तस्मै सोपस्करां शय्यां पीठं च दद्यात् तत्र मंत्रं वेदव्यतीपातमहं
महांतरं यो दुःसूनुं सकलेष्टसिद्धौ समस्तपापस्य मम क्षयोऽस्तु पुण्यस्य वृद्धिर्मम सर्वदास्तु इति दत्त्वा व्रतपूर्तये गां च
दत्त्वा ब्राह्मणान्भोजयेदिति अथ प्रक्रान्तेरेण नारदीयपुराणोक्तं व्यतीपातव्रतविधानं उमद्यात्मनः सक
लपापक्षयपूर्वकं भीष्टमोदयनंतरं वंष्णुसायुज्यकामः व्यतीपातव्रतं कारिष्ये व्यतीपातदिने प्रातः स्नानादिकृत्वा
पंचरंगोपेतवेद्यां गोक्षीरपूरितकांस्यभाजनं चतुर्भुजं चक्राद्याधुषोपेतं सौर्वर्णपद्महस्तलक्ष्म्यान्वितं विष्णुं विष्णोरारा
टमसीति मंत्रेण संस्थाप्य जातीपुष्पादिना पुरुषसूक्तेन संपूज्य शंकरोपेतपायसोपहारं निवेद्य देवं प्रार्थयेत्
व्यतीपातदिने देवतवसर्वसमर्पितं भवत्वं नंत फलदं मजन्मनिजन्मनि ततो द्विजं संपूज्य तिलपूर्णशरां वंस
गुडं समुवर्णं दत्त्वा सोपस्करां शय्यां पीठां च दत्त्वा ब्राह्मणान्भोजयित्वा भुंजत इति व्यतीपातपुरःसराणि यो
गव्रतानि व्यतीपातयोगे ब्रह्मांडदानमुक्तं नारदीये मत्स्यपुराणे च ब्रह्मा ब्रह्मांडमाहात्म्यमधिकृत्या ब्रतीः पुनः
तद्ब्रह्मांडपुराणं नु ब्रह्मणा समुदाहृतं यो हि दद्याद्व्यतीपाते रुणां वस्त्रयुगान्वितं राजसूयसहस्रस्य फलमाप्नोति
मानवः इति ब्रह्मांडपुराणदानं अथ वचादिकरणव्रतानि शुक्लप्रतिपदायाः परार्धमारभ्य ववादि सप्तकरणा
नि प्रातिपत्तिभिः भागद्वये करणद्वयं भवति तानि च वव 'वलूव कौलव' तैतिल गर वणिज विष्टिरिति सप्तचकर
णानि एतानि च कृष्णपक्षचतुर्दशी पूर्वाध्यावद्भवति कृष्णचतुर्दशी परदलादारभ्य शकुनिकरणं भवति अमा
त्रास्यादलद्वयं चतुष्पदनागास्थे करणे भवतः शुक्लप्रतिपदायाः पूर्वाधिकांस्त्रिंशत्पक्षं करणं भवति अथैषां व्रताविधानं

हेमाद्रौ माघशुक्लपक्षप्रतिपदोत्तरभागेनवकरणोपवासः कलशेताम्रपात्रंनिधाय तत्रकर्पमितसुवर्णप्रतिमा
यानच्युतंगंधादिभिः पूजयित्वा श्राष्टाक्षरमंत्रंजपेत् एवंषड्वारद्वतंकृत्वा सप्तमेउद्यापनंकुर्यात् सप्तब्राह्म
णान्भोजयित्वादाक्षिणाद्यात् एवंवालयादिविष्टोत्तेषु सप्तकरणेषुपुन्रतंकुर्यात् एवंकूतराजसूयाश्वमेधयोःफलं
भवतीति श्रथमविष्योत्तरोक्तंभद्रात्रसत् युधिष्ठिरउवाच भद्रानामेतिकाप्येपाकथंवापूज्यतेनरैः कथावि
धानीकृतस्यात्रतस्यममकथ्यतां श्रोतृष्णउवाच सुतामार्ण्डदेवस्यछायायांजनितापुरा शनैश्चरस्यभगिनी
सार्सोदर्यभयंकरी साजातमात्राभुवनग्रस्तंसमुपचक्रे निर्य्यातियादिकाथ्यैपिकाश्चित्तस्यपुरःस्थिता विघ्नकं
रोतिस्त्वपतोभुजानस्यस्थितस्यच सर्वविघ्नकरीरौद्रासमाजोत्सवनशिनी नित्योद्देगकरीपार्थविनाशयति या
जगत् तांतुदुर्विनयासकंदृष्ट्वादेवोदिवाकरः चित्तयामासकस्यापियच्छाम्येनांसुमध्यमां कन्यादुर्विनयाद्वेहे
पितादोषेणगृह्यते तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकन्यादोयांवजानता चित्यवमशुभांभद्रांयस्ययच्छित्तरविः जनय
त्यपविलयंसुराक्षसाकिन्नरं मङ्गमंडपारंभेविनाशयतितक्षणात् सविताचित्तयामासकस्येयं प्रतिपाद्यतां
विरूपादुष्टहृदयाहंभास्यात्रिपादिका ऊर्द्धरोमामहादंष्ट्रास्वेच्छाचारविहारीणी दत्ताप्येपातुसौख्या
यभवतीहर्नाकिंचन एवंचितकंयन्देवआस्तेयावद्विस्वपतिः तावत्तयाजगत्सर्वदुष्टयासमभिद्रुतं श्रयाज
गानसवितुः पार्श्वेब्रह्मांडसंभवः उपालंभंदौचाथविष्टदौघ्रमशेषता भास्करस्तमुवाचेदंस्वयंभूभुवनेश्वरः भ
वान्कर्त्ताचहत्तांचकस्मादेवंप्रभाषते एवमुक्तस्तदाब्रह्माभास्करेणामितद्युतिः उवाचविष्टिमानाद्यश्रुणुभद्रेमयोदितं
करणैःसंहर्तस्वववालवकौलैवैः सप्तमेर्द्धदिनप्राप्तेयदग्नीष्टकुरुष्वतत् यावाप्रवेशमांगल्यकृपिवाणिय्यकादिकं
भक्षयस्वाभिमुखगान्त्ररानुन्मार्गगामिनः नोद्विजनीयोहिजनोभवत्यादिवसत्रयं पूज्यासुरासुराणांत्वादिवसाहर्द्धंभ

विषयति उल्लङ्घ्यये प्रवर्तते भद्रां त्वां निर्भयानराः तेषां विनाशय शुभं कार्यं कारये सुनिश्चितं एवमुक्तागतो ब्रह्माभद्रा
 पिभुवनत्रयं वध्ना मे द्वां हृदयाभीपयन्ती सुरासुरान् एवमेवासमुत्पन्ना विष्टिरिष्टविनाशिनी निवेदितेयं कौतयेत
 स्मार्तां परिर्वर्जयेत् सिंह ग्रीवास सप्तभुजा त्रिपदा पुच्छ संयुता खरोत्तमांगवदना प्रेता रूढा कुशोदरी ज्वलच्चक्षुः स दधती
 हस्तैः पाशासिक्तिकाः नरमुंडाश्च मालांश्च मुद्राः सप्तविधा स्मृताः सजलजलदवर्णादीर्घनासोष्टदंष्ट्रा विपुलहनुकपो
 लापिण्डकोद्वज्रजंघा अनलशतसहस्रचोद्विंशतीसमंतात्पतन्ति भुवनमध्ये कार्यनाशाय विष्टिः १ भानोः सुतोकेतुराताग्र
 जाता कृशांगयष्टिः सततं कुंचेला देवैर्नियुक्ता करणांतं संस्थविष्टिस्तु सर्वत्र विवर्जनीया २ मुखस्या द्वाटिकाः पं
 चदंतुकंठयदास्थिते हृदि चैकादशप्रोक्ताश्च तस्त्रेताभिर्मंडले पंचकट्यां तं विज्ञेयाः पुच्छेति स्त्रो जयावहाः मुखे कार्यं
 विनाशाय ग्रीवायां घननाशिनी हृदि प्राणहराज्ञेयानाभ्यां तु कलहादहा कठ्यामर्थपरिभ्रंशो विष्टिपुच्छे नृपोजयः
 पृथिव्यां यानिकाव्याणि अशुभानि शुभानि च तानि सर्वाणि सिद्ध्यति विष्टिपुच्छे नृपोत्तम यमानिलेंदुक्रूरे
 शयाम्यवाते द्रक् क्रमात् संख्यासमान प्रहरैर्विष्टुष्टमुखं यतः करालं निदिनी रोद्रासुमुखी दुर्मुखी
 तथा ३ त्रिशिराभैरवीहंसी त्वष्टा धृतास्तु विष्टयः धन्यात्वधोमुखी भद्रा महामारिखरानना कालरात्रिर्महारा
 त्रिविष्टिश्च कुलपुत्रिका भैरवी च महाकाली असुराणां क्षयं करी द्वादशैतानि नामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् न च
 व्याधिभयं तस्य रोगी रोगात्प्रमुच्यते ग्रहाः सर्वे नुकलास्युर्न च विघ्नादि जायते रणे राजकुलधूते सर्वत्र विजयो भ
 वेत् यश्च पूजयेत् नित्यं शाल्मोकि विधिनारः तस्य सर्वार्थसिद्धिस्तु जायते नात्र संशयः तस्मान्नरेण कौतये वज्र
 नीया फलार्थं नान्येनोपवासविधिना व्रतेन च युधिष्ठिर पूजिता तोपमाया तितदेव कथयामि ते यस्मिन् दिने भवेद्भ
 द्रातस्मिन्नहनि भारत उपवासस्य नियमं कुर्यान्नारिनरो यवा यदिरादौ भवेद्द्विष्टिरेकभक्तं दिनत्रयं कार्यं स्ते

नोपवासः स्यादिति पौराणिकाविदुः प्रहरस्योपरियदादिवाविष्टिः प्रजायते उपवासस्तदाकार्यं एकभक्तमतो
 न्यथा सर्वौषधिलैः शुद्धैः सुगंधामलकैस्तथा नद्यातडागैर्यथेहैस्नानं सर्वत्र शस्यते देवान्पितृन्समभ्यर्च्यते
 तोदभर्मय्यीशुभां विष्टिं कृत्वा पुष्पधूपैर्नैवेद्यादिभिरर्चयेत् होमं नामभिर्विष्टेः शतमष्टोत्तरं नृप भुञ्जीत दत्त्वा वि
 ायति लान्पायसमेव च सैतलं कशरं भुक्त्वा पश्चाद्भुञ्जीत कामतः छायासूर्यसुते देवि विष्टेष्टेष्टार्थनाशिनी पूजि-
 तासिमया भक्त्या भद्रे भद्रप्रदा भव उषोष्या विधिनिर्ननदशसप्तयया क्रमात् उद्यापनंततः कुर्यात्पूर्ववत् पूज्यमान
 वीं स्थापयित्वा यस्य पीठे कशरांनिवेदयेत् परिधाय कृष्णयुगंस्तु त्वामंत्रेण तां पुनः ब्राह्मणाय पुनर्दद्याच्छोहंते
 लतिलांस्तथा कृष्णांसवत्सांगा मेकांतैश्चैव कृष्णकंबलं दक्षिणां च यथाशक्त्या दत्त्वा भद्रां विसर्जयेत् य एवं कुरुते
 पार्थसम्यग्भद्राव्रतं नरः विप्रो न जायते तस्य कार्यर्यं रं भेकदा च न राक्षसावापि शाचावापुतनाशाकिनी ग्रहाः नर्प-
 दयंति तं मर्त्यो भद्राव्रतमाचरेत् न चैवैष्टवियोगः स्यान्न हानिस्तस्य जायते देहांति याति स पदं भास्करस्य न संशयः
 सूर्यात्स जातिभयदा भगिनी शयनेर्यामस्योन्मथमत्प्रातिरपाकरणक्रमेण तां कृष्णभः सुरमुखीं समुष्य विष्टिमिष्टार्थं
 सिद्धिं बुधोपिनरोभ्युपैति ॥ इति भविष्योत्तरोक्तं भद्राव्रतम् अथ त्रैवैकं भद्राव्रतं तन्म ॥ कृष्ण उवाच ॥
 अथान्यदपि त्वच्चिमा विष्टि व्रतमनुत्तमं यत्कृत्वा विष्टितो न स्याद्भयं कापि यष्टिः सुकरं सुगुणं चैष्टं सर्वकामार्थदं नृ
 णां परं श्रीतिकरं भानोः सर्वविघ्नोपशान्तिदं मार्गशीर्षे मले पक्षे च नृयामारभेद्बुधः संपूज्य ब्राह्मणं श्रेष्ठं विष्ट्या दौ भ
 रतर्षभ प्रागुक्तं पूज्यतां दिव्यं मंत्रमेतदुदीरयेत् भद्रे भद्रायेतं भद्रं करिष्ये व्रताभित्यहं निर्विघ्नं कुरु मे देवि कार्यं
 सिद्धिं विभावय सुस्नातः पूज्यतामेवं ब्राह्मणं च स्वशक्तिः ततो भुञ्जीत राज्ञे द्रव्यवद्भद्रा न जायते अथ चंति
 पि भद्राया कामतो काम्यतः शुचिः नर्किचिद्भक्षयेत्प्राज्ञो याद्भद्रा प्रवर्तते अनेन विधिना पार्थ प्रतिभद्रं समाच

रेत् नरोवायदेवानारोसर्वकामार्थसिद्धये संवत्सरेनुसंपूर्णेप्रतिमांकारयेद्वुधः लोहोशिलामयीवापि
 दारुजांचस्वशक्तिः शक्त्याचोपापनंकृत्वास्थापयिस्वायथाविधिपूजयेद्वक्तृमान्विप्रोमंत्रोभिरुदारधीः पूजि
 तसिंयापूर्वमिद्रेणधनदेनच विष्णुनाशंकरेणथथात्वांपूजयाम्यह निर्विघ्ननार्थंसंसिद्धिर्यथातेपांकृ
 तापुरा तयामपापिभक्तस्यभद्रेत्वंभद्रदाभव अज्ञानादथवादप्यात्वामुल्लंघ्यकृतांहियत् तत्क्षमस्वाशु
 भोमातर्दानस्यशरणार्थिनः इतिकुर्व्याद्यथाशक्त्याविनशाख्यविवर्जितः अशक्तःपरकीयांवापूजयित्वानरा
 धिप अभावेलेखजांकृत्वाविधिनिष्पादयेद्वुधःएवंदिहकुरुतेयस्तुभक्त्याभद्राव्रतंनरः भद्रायामपिकाथ्याणित
 स्यसिद्ध्यंत्यसंशय इहलोकेसुखंभुक्त्वादीर्घायुर्व्याधिवर्जितः ततोस्त्वर्गतिंप्राप्यभोदेतेसुरराडिव एतत्पुराम
 हेंद्रेणचार्णवृत्रजिघांसया विमानार्थंकुर्वरेणनीतंयत्त्रिदशारिणा शंभुनाविपुंतायपांचजन्यायविष्णुना भ
 द्रासुभद्रंभवतीहेतयेभक्तिपूर्वकमिदंव्रतमादरेण भद्राभिधानमभिधायमनोनुंगयेकुर्वीतितिवृजिनमेवनचानुवर्ति
 इतिभविष्योत्तरोक्तद्वितीयंभद्राव्रतम् स्वस्तिश्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणीर्नानाशास्त्रविचारसार
 रसविस्सद्वंदसंरक्षकः धर्मार्थमविभागकृतद्रुपतेःपादांबुजार्चरतोजीयाःपुत्रकलत्रमित्रसहितः संपालयन्क्ष्मां
 चिरम् १ रणवीरसिंहभूपेशकारितेकृत्यसागरेअभूत्संक्रांतिवारादिकृत्यरत्नसमुच्चयः इतिश्रीमत्सूर्यवंशावतं
 सरघुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारितेकृत्यरत्नाकरेसंक्रांतिवारादिकृत्यरत्नसमुच्चयः समाप्तः

नन्दिकेश्वर उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि व्रतपष्टमनुत्तमां रुद्रणाभिहितां दिव्यां महापातकनाशिनीं न
 क्रमब्धं चरित्वा तु गवासा र्धकुटुंबिने हेमचक्रां त्रिशूलचदद्याद्विप्राय वा ससौ शिवा रुद्रान्तोऽस्मीति शिवलोके मही
 यते एतदेव व्रतं नानमहापातकनाशनम् ॥ इति देवव्रतम् ॥ यस्त्वेकभक्तेन समाक्षिपेद्देमवृषान्वितां दत्त्वा
 तिलमयीं धैतुं स्याति शांकरपदं एतच्छिवव्रतं नाम पापशोकविनाशनम् ॥ इति शिवव्रतम् २ यस्तु नीलोत्पलं
 हेमं शंकरापात्रं संयुतं एकांतरितनकाशोऽस्मांतं वृषसंयुतं सपदैवैष्णवं यातिलो व्रतमिदं स्मृतम् ॥ इति ली
 लाव्रतम् ॥ ३ आपाढादिचतुर्मासभ्यगं वज्रैः भोजनोपस्करं दद्यात्सयातिभुवनं हरेः जनप्रीतिकरं
 नाम प्रीतिव्रतमिहोच्यते ॥ इति प्रीतिव्रतम् ॥ ४ वर्जयित्वा मधौ यस्तु दधिक्षीरधृतैश्च वान् दद्याद्वस्त्राणि
 सूक्ष्माणि रसपात्रैः सुसंवृतं संपूज्य विप्रमिथुनं गौरीमप्रीयतामिति कल्पविष्णुपदेश्यत्वा विशोकः स्या
 तु मान्नृपः एतत्कामव्रतं नाम सदाशोकविनाशनम् ॥ इति कामव्रतं नाम गौरीव्रतम् ॥ ५ आषाढादौ व्रतीय
 स्तु वर्जयेन्नक्षत्रकर्तनं वार्त्ताकांश्च चतुर्मासानथसर्पिघटादिकं कार्तिकायांत्युनहं ब्राह्मणायानिवेदयेत् सरुद्र
 लोकमाप्नोति रुद्रव्रतमिदं स्मृतम् ॥ इति रुद्रव्रतम् ॥ ६ वर्जयेद्यस्तु पुण्याणि हेमं तेशिशिरावतू पुण्यत्रये तु वा
 रुण्यां कृत्वा शस्त्याथ कांचन दद्याद्विकाले वलायां प्रीयतां शिवकेशवो दत्त्वा परंपदयाति सौम्यव्रतमिदं स्मृतं
 इति वारुण्यां सोम्यव्रतम् ॥ ७ ॥ फाल्गुनादि तृतीयायां लवणं यस्तु वर्जयेत् समांति शयनं दद्याद्बृहचोपस्करां न्वि
 तं संपूज्य विप्रमिथुनं भवानीप्रीयतामिति गौरीलोके वसन्निस्त्यसौ भाग्यव्रतमुच्यते ॥ इति सौभाग्यव्रतम् ॥ ८

संध्यामौननरः कृत्वा समातेघृतकुम्भकं वल्लयुग्मंतिलघंटात्राह्मणायनिवेदयेत् सारस्वतंपदंयातिपुनरावृ
त्तिदुलभं एतत्सारस्वतं नामरूपविद्याप्रसाधकम् ॥ इति सारस्वतव्रतम् ॥ ९ लक्ष्मीमभ्यर्च्यपंचम्यामुपवासी
भवेन्नरः समतिहेमकलशंदद्याद्धेनुसमन्वितं सर्वैष्णवंपदयातिलक्ष्मीवान्स्याच्चजन्मनि एतत्संपद्गतनामसर्वपाप
प्रणशानं इतिसंपद्गतम् १० कृत्वोपलेपनंशंभोरग्रतःकेशवस्यच यावददंडं पुनर्दद्याद्धेनुकालघटान्वितां
जन्मायुतंशतायुःस्यारातःशिवपुरं व्रजेत् एतत्सर्वव्रतं नाम सदापापविनाशनम् इतिसर्वव्रतम् ११ अश्वत्थंभारुक
रंगंगाग्रण्यैकत्रवारगयतः एकभक्तंनरं कुर्वाद्यददमेकंविमत्सरः व्रतंतिविप्रमिथुनंपूज्यधेनुत्रयान्वितं दक्षहि
रणयंदद्यात्सोऽथमेधफलंलभेत् एतत्कीर्तिव्रतं नामभूरिर्कीर्तिफलप्रदं इति कीर्तिव्रतम् १२ घृतेनस्नपनंकुर्या
च्छभोर्विकेशवस्यना श्रद्धताभिःसमंकुर्यात्पद्मंशंभोगोमयमंडले समातिहेमकमलंतिलधेनुसमन्वितं शुद्धमटंगु
लंदद्याच्छिवलोकेमहीयते सामगायततश्चैवसानव्रतमिहोच्यते इतिसामव्रतम् १३ नवम्यामेकभक्तंकेच
कृत्वाकन्याश्रयशक्तिः भोजयित्वासमादद्याद्धेनुकांचनवाससी हेमसिंहचविप्रायदत्त्वाशिषवपदं व्रजेत् जन्मा
युंदंमुरूपः स्यात्तश्चुभिश्चापराजितः एतद्द्वारव्रतं नाम नैवारीणांमुखप्रदं इति वीरव्रतम् १४ यावत्समाभवेद्य
स्तुपंचदश्यांपयोव्रतः समाप्तेऽथाद्वकृद्दद्याद्भावः पंचपयस्थिनीः वासांमिचपिशंगानिदधिकुंभयतानिच सयाति
वैष्णवल्लोकेपिष्टणांतारयेच्छतं कल्पांतराजराजः स्यात्पितृव्रतमिदंस्मृतं इति पितृव्रतम् १५ चैत्रादिचतुरो
मासान्जलदद्यादयाचितं व्रतंतिमणिकंदद्यादन्नवस्त्रसमन्वितं तिलपत्रंहरिण्यंचब्रह्मलोकंमहीयते कल्पां
तेभूपतिर्भूयादानंदन्नतमुच्यते इत्यानंदव्रतम् १६ पंचाशतेनस्नपनंकृत्वांसवत्सरंप्रभोः वत्सरातेपुनर्दद्यात्सु
वर्णविधिवन्नरः विप्रायदद्यात्शंखंचसपदंयातशांकरं राजाभवतिकल्पतेघृतिव्रतमिदंस्मृतम् इति घृतिव्रतं १७

अर्चयित्वा पुनर्नाममब्दातिगोप्रदो भवेत् तद्वद्धेममृगं दद्यात्सेव्यमेयफललभेत् अहिंसाव्रताभिर्युक्तं कल्पति भू
 यतिर्भवेत् ॥ इत्यहिंसाव्रतम् ॥ १८ माघमास्युग्रसित्तानं कृत्वा दाप्यत्यमर्चयेत् भोजयित्वा यथाशक्त्या मा
 ल्यवस्त्राविभूषणैः सूर्यलोके वसेत्कल्पं सूर्यव्रतमिदं स्मृतम् ॥ इति सूर्यव्रतम् ॥ १९ आपाढादि चतुर्मासंप्रातः
 स्नायी भवेत्तद्विप्रिषु भोजनं दत्त्वा कार्त्तिक्या गोप्रदे भवेत् सर्वेषां पदं याति विष्णुव्रतमिदं स्मृतम् ॥ इति विष्णुव्रतम्
 ॥ २० अयनादयनं यावद्ब्रजं येत्पुण्यसर्पिणी तदंते पुष्पदानानि घृते धेन्वा सहैव तु दत्त्वा शिवपदयाति विप्रा
 यघृतवाससी एतच्छीलव्रतं नाम शीलारोग्यफलप्रदम् ॥ इति शीलव्रतम् ॥ २१ सध्या दीपप्रदो यस्तु स मातैल वि
 ब्रजयेत् समासे दीपिकां दद्याच्चक्रगुले च कांचने वस्त्रयुग्मं च विप्राय सतेजस्वी भवेदिह रुद्रलोकं यत्प्रोतिदोषव्रतमि
 दं स्मृतम् ॥ इति दोषव्रतम् ॥ कार्त्तिके दत्ततीयायां प्राशय गोमूत्रयावकं नक्तं च रेदद्वदे मेकसमाते गोप्रदो भवेत् गोरी
 लोके वसेत्कल्पं ततो राजा भवेदिह एतद्ब्रजं तं नाम सदा कल्याणकारकम् ॥ इति भद्रव्रतम् ॥ २३ वज्रं ये चैत्रमासि पुसदा
 गधानुलेपनं शुक्लं गंधभृतां दत्त्वा विप्रायासितवाससी वारुणं पदमाप्नोति हृदव्रतमिदं स्मृतम् ॥ इति हृदव्रतम् ॥ २४
 ब्रह्मसिंहे पुष्पलवणे वर्जयित्वा तु गोप्रदः भूत्वा विष्णुपदे कल्पं स्थित्वा राजा भवेदिह एतद्कातिव्रतं नाम कांति कीर्तिफ
 लप्रदम् ॥ इति कांतिव्रतम् ॥ २५ ब्रह्माणं कांचनं कृत्वा तिलराशि समन्वितं अहं तिलप्रदो भूत्वा ब्रह्मसं
 ध्यं सद्भिजं सपुण्यं विप्रदाप्य तौ मा ल्यवस्त्राविभूषणैः शक्तिं तस्मिन् पलादूर्ध्वं विश्वात्मा प्रीयतामिति पुण्यं ह्निपद्य
 शयनं ब्रह्मयात्य पुनर्भवं एतद्ब्रह्मव्रतं नाम निर्वोणफलदं नृणाम् ॥ इति ब्रह्मव्रतम् ॥ २६ यश्चोभयमुखी दद्यात्प्रभूतक
 नकावृतां दिनं पयो व्रतं स्तिष्ठेत्स याति परमं पदं एतद्धेनुव्रतं नाम पृनराद्यति दुर्लभम् ॥ इति धेनुव्रतम् ॥ २७
 त्र्यहं पयोव्रतं स्थिताकांचनं कल्पपादं पलादूर्ध्वं यथाशक्त्या तदुलसं संपुनं दत्त्वा ब्रह्मपदं याति कल्पवृक्षव्रतं स्मृतं

अतिकक्षपवृक्षव्रतं २८ शक्तितत्त्वपलादूर्ध्वमहोक्ताचकांचनो दिनपयोव्रतस्तिष्ठेद्द्रुद्रलोकैकमहीयते धराव्रतानि
 दंप्रोकंसप्तकल्पशतानुग इति धराव्रतम् माघे मास्यथ चैत्रागुहधेनुप्रदो भवेत् गुडव्रतस्तृतीयायां गौरीलोकमहो
 यते महाव्रतमिदं नाम परमानंदकारकं इति महाव्रतं ३० पक्षापवासयोदयाद्विप्रायकपिलाद्वयं सत्रहलोकगा
 भ्रातिदेवासुरसुगजितं कल्पति राजराजः स्यात्प्रभात्रतमिदं स्मृतं इति प्रभात्रतम् ३१ वत्सरंत्वेकभक्ताशीस
 भक्ष्यजलकुंभदः शिवलोकैव सेत्कल्पं प्राप्तिव्रतमिदं स्मृतं इति प्राप्तिव्रतम् ३२ नक्ताशीत्वष्टमीपुस्याहत्सरां
 तेच गोप्रदः पौरंदरं पदं याति सुगतिव्रतमुच्यते इति सुगतिव्रतम् ३३ यश्चैधनानि विप्राय वर्षादिचतुरोऽश्रुतम्
 धृतधेनुप्रदं ते च संपरब्रह्म गच्छति वैश्वानरव्रतं नाम सर्वपापप्रणाशनं इति वैश्वानरव्रतम् ३४ एकादश्यांचन
 काशीयश्चक्रं विनिवेदयेत् समतिर्वैष्णवं होमं स विष्णोः पदमाप्नुयात् एतद्विष्णुव्रतं नाम कल्पति राज्ञ्यभाग भवेत्
 इति विष्णुव्रतम् ३५ पायसाशीसमतिर्दुदद्विप्राय गोयुगं लक्ष्मीलोकैव सेत्कल्पमेतद्वीव्रतं स्मृतं इति देवीव्रतम्
 ३६ सप्तम्यां नक्तभुग्दद्याद्वदंति गायस्विनीं समूर्धलोकमाप्नोति भानुव्रतमिदं स्मृतम् ॥ ३७ ॥ चतुर्थ्यां
 नक्तभुग्दद्याद्वदंति हेमवारणं व्रतं वैनायकं नाम शिवलोकफलप्रदं इति विनायकव्रतम् ॥ ३८ ॥ यश्चोपवासी
 सप्तम्यां समातेह मपंकजं गाश्च स्वशक्तितो दद्याद्भ्रतं तेहि मसंयुताः एतत्सौरव्रतं नाम सूर्यलोकफलप्रद इति सौ
 रव्रतम् ३९ द्वादशद्वादर्शयस्तु समातेपोपिता पुनर्गावस्त्रकांचनो विप्राणूजयेद्भक्तिनरः परमं पदमाप्नोति हरिव्रत
 मिदं स्मृतम् इति हरिव्रतम् ॥ ४० ॥ चतुर्दश्यांचनकाशीसमतिर्गोयुगप्रदः शैवं पदमवाप्नोति वृषव्रत
 मिदं स्मृतम् इति वृषव्रतम् ॥ ४१ ॥ कृच्छ्रकृत्वा गोप्रदः स्याद्भोजनं शक्तिः परं विप्राणां शांकरं याति
 प्राजापत्यामिदं व्रतम् ॥ इति प्राजापत्यव्रतम् ॥ ४२ ॥ चतुर्दश्यांचनकाशीसमतिर्गोयुगप्रदः

शैवंपदमवाप्नोति त्रैयवकमिदं व्रतम् ४४ सप्तरात्रोपितो दद्याद् द्यूतकुंभद्विजयच द्यूतव्रतमिदं प्रा
 हुर्व्रह्मलोकफलप्रदम् इति धृतव्रतम् ४५ आशाकाशैः समंदद्याद्धेनुमंत्रं पयास्विनीं शक्रलोकैवसेत्कल्पमिदं मि
 द्रव्रतं स्मृतम् इतींद्रव्रतम् ४६ अनग्निपक्वमश्नाति तृतीयायां तु योनरः गांदच्वाशिवमभ्यति पुनराद्यत्तिवर्जितं इ
 दमानदकृष्णसांश्रेयो व्रतमिदं स्मृतम् इति श्रेयो व्रतम् ४७ हेमं पलद्वयादूर्ध्वरथमभ्युगान्वितं एतत्कृत्वोपवासी
 स्याद्विकल्पशतं वसेत् कल्पति राजराजः स्यादश्वव्रतमिदं स्मृतं इत्यश्वव्रतम् ४८ तद्देमरथदद्यात्कात्तिकयां
 संयतो नरः सत्यलोकैवसेत्कल्पसहस्रमथ भूपतिः भवेदुपोषितो भूत्वारथव्रतमिदं स्मृतम् इति हरिरथव्रतम् ४९ चांद्रा
 मुखवासपरित्यज्य समातिगोप्रदो भवेत् यक्षाधिपत्यमाप्नोति सुमुखव्रतमुच्यते इति सुमुखव्रतम् ५० चांद्रा
 यणंतु यः कुर्याद्ध्वेमचंद्रं निवेदयेत् चंद्रलोकफलप्रदं चंद्रव्रतमिदं स्मृतं इति चंद्रव्रतम् ५१ ज्येष्ठपंचतपाः सायहेमघे
 नुप्रदो दिवं यात्यष्टमं चतुर्दशैरौद्रव्रतमिदं स्मृतं इति चंद्रव्रतम् ५२ सकृद्वितानकंदद्यात्तृतीयायां शिवालये समां
 तेधेनुदेयातिभवानीव्रतमुच्यते इति भवानीव्रतम् ५३ माघमास्याद्रवांसः स्यात्सप्तम्यां गोप्रदो भवेत् दिविकल्पमु-
 खिवेहराजास्याद्भुवनत्रये इति भुवनव्रतम् ५४ त्रिरात्रोपोषितो दद्यात्फाल्गुन्यभुवनं शुभं आदित्यलोकमाप्नो
 त्तिधामव्रतमिदं स्मृतम् इति धामव्रतम् ५५ त्रिसंध्यपूज्यं दंपत्योरुपवासी विभूषणैः ददेद्ब्रह्ममवाप्नोति मोक्षमैंद्रव्रता
 दिह इत्येद्रव्रतम् ५६ दद्यात्सितद्वितीयायामिदं लंबवणभाजनं समातिगोप्रदो याति विश्रामं शिवमंदिरे कल्पति राज
 राजः स्यात्सोमव्रतमिदं स्मृतम् इति सोमव्रतम् ५७ दशम्यामेकभक्ताशी समातिदशधेनुदः दिशश्चकांचनीर्दद्याद्ब्र
 ह्मांडाधिपतिर्भवेत् एतद्विश्वव्रतनाम महापातकनाशनम् इति विश्वव्रतम् ५८ पंचपंचदशीः स्थित्वा एकभ
 केन मानवः संपूज्य पूर्णमिदं वैलिखित्वा चंदनेन च ततः पंचघटान् पूर्णान् पयोदधिघृतेन च मधुना सितसंवेदनेन

ब्राह्मणयोपपादेत् पंचकुम्भप्रदानेन भूतानां तृष्टिरस्तुते एतत्पंचघटानां व्रतं पुष्टिप्रदायकं इति पंचघटव्रतम् ५९ यातुनारीषिवेत्तोयं जलधारां निपातयेत् समतिघृतसूणीददद्वर्द्धनिकानवां एतद्वारा व्रतं नाम सर्वं रोगाहरं परं कांति सौभाग्यजननं सपत्नीदर्पनाशनम् इति धाराव्रतम् ॥ ६० ॥ यः पठेच्छृणुयाद्वापि पाठे व्रतमनुत्तमं सन्वतरशतं सोऽपि गंधर्वाधिपतिर्भवेत् पठिव्रतं नारदपुण्यमेतत्तद्वोदितं विश्वजनीनमन्यत् ओतुं वेच्छातदुदीरया शुश्रूषेत् पुष्पैर्वाक्यनीयमन्यत् इति मत्स्यपुराणोक्तं व्रतं गृष्टिः ॥ ६० ॥ भविष्योत्तरे त्वेतान्येव पंचाशीति व्रतानि व्युक्तम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु भारत यद्वाग्मि पंच शीति व्रतानि ते नो कानि या निकस्यापि मुनिभिर्धर्मदर्शभिः भविष्यमत्स्यमार्कंडेयपुराणान्तरतो मया वाराहोच्चैव संगृह्य कथ्यंते तानि पांडव गच्छयेत् धर्मजातां किंतु नारदवर्तिनां श्रुतिस्मृतिपुराणेभ्योऽन्यन्यथा धारितं ततो वच्मि कुरु श्रेष्ठ कस्यान्यस्यै पदिश्यते स्नात्वा प्रभाते संध्यायामुपगृह्य च पिप्पलं घृतपात्राणि यो दद्यान्न स शोभेच्छुताकृते व्रतनामानुत्तमं ह्येतत्सर्वपापप्रणाशनं पात्रव्रतमिति ख्यातनाख्यातं कस्यचिन्मया पात्रव्रतम् ॥ १ ॥ सुशुद्धस्य सुवर्णस्य सुवर्णयः प्रयच्छति पुण्येऽहि विप्र कायिते प्राणिपत्यगुणान्वितं व्रतं वाचस्पतेरेतद्वल्युद्धिप्रदायकं वृत्रघ्नस्य पुराख्यातं गुरुणा सर्वकामदं इति वाचस्पतिव्रतं ॥ २ ॥ लवणं कटुं दुहं च जीरकमरिचानि च हिंशुं शीतसमायुक्तं सर्वपरिचयस्तथा चतुर्थ्यैर्मेकभक्ताशीसकृत्वा कुंदुविने गृहे पुस्तपुनदाशिलायुक्तानि भारत एतच्छिला व्रतं नाम लक्ष्मीलोकप्रदायकं कर्तव्यमति यत्नेन मुखपाटवकारकं इति शिलाव्रतम् ॥ ३ ॥ नक्तमंदं चरित्वा तु गवसां धीकुंदुविने हे भव चक्रं त्रिशूलचदद्याद्विप्राय वाससी प्रणम्य भक्त्यै देवै रौप्रीयेतां शिवकेश रौ एतदेव व्रतं नाम महापातकनाशनं इति देवव्रतम् ॥ ४ ॥ कृत्वा कर्भकं वर्षति शूक्तं यद्देवमवृण्वितं धेनूति लभ्यते

दद्यात्सर्वोपस्करणैर्युता एतद्गुह्यव्रतं नाम पापशोकप्रणशनं यः करोति न रोरान्जन्सपदयाति शंकरं इति रुद्र
 व्रतम् ५ सर्वोपधुदकैः स्नातः पंचम्यां पूज्य पद्मजं सर्वोपस्करदानचपः करोति गृहाश्रमे गृहोद्यालः खलं सूर्पश
 लास्थालीचपंचमी उदकुम्भचबुद्धीच एतेषामनुगंचयत् एतानि गृहिणो गेहे प्रस्थाप्य पुरुषोत्तम एतद्गृहव्रतं नाम
 सर्वसौख्यप्रदायकं आत्रिणाश्रनसूयायाः कथितं पांडुनंदन गृहव्रतम् ६ यस्तु नीलोत्पलहेमं शंकरापात्रसंयुतं
 ददाति श्रद्धयोपेतो ब्राह्मणाय कुटुंबिने सवैष्णवं पदयाति लीलाव्रतमिदं स्मृतं लीलाव्रतम् ७ आपाढादिचतुर्मास
 मभ्यंगं वैजयेन्नरः पंचमेच पुनर्दद्यात्तिलैलघटनं भोजनं पायसाढ्यं च सयाति भुवनं हरेः लोकप्रीतिकरं चैत-
 त्प्रोतिव्रतमिहोच्यते प्रोतिव्रतम् ८ वर्जयित्वा मधौ यस्तु दधि क्षीरं घृतं क्षवं दद्याद्बल्युगं सूक्ष्मं सरसं पात्रैश्च संयुतं स
 पूज्य विप्रमिथुनं गौरिमे प्रीयतामिति एतदेव व्रतं नाम भवानीलोकदायकं देवीव्रतम् ९ पुष्पादितल्लयोदश्याकु
 तानकमथोपुनः संवत्सरांते तस्मिन्वादि वैसे विप्रपूजनं विप्राय वस्त्रपुष्पं च प्रयुञ्जः प्रीयतां मम कल्पं विष्णुपुरोस्थ
 त्वाविशोकः स्यान्पुनर्नरः एतत्कामव्रतं नाम सर्वशोकविनाशनं कामव्रतम् १० आपाढादिचतुर्मासं वैजयेन्नरक
 र्त्तनं वृताकभक्षणैश्चैव मधुसार्पघटान्वितं कार्त्तिक्यांतु पुनर्हेमं ब्राह्मणाय निवेदयेत् एतच्छिवव्रतं नाम शिवलोक
 प्रदायकं शिवव्रतम् ॥ ११ ॥ पंचपंचदशीः स्थित्वा चैकभक्तेन मानवः संपूज्य पूर्णिमा दिवां लिखित्वा
 चंदनेन च ततः पंचघटान् पूर्णान्पयोदधिघृतेन च मधुना सितखंडेन ब्राह्मणायोपपादयेत् मनोरथांशूरायित्वा
 संपूर्णान् पूर्णिमाह्वासि पंचकुभप्रदानेन भूतानां तुष्टिरस्तु मे द्विजानेवं नमस्कृत्य सर्वान् कामानवाप्नुयात् एतत्पं
 चव्रतं नाम व्रतं पुष्टिप्रदायकं पंचघटव्रतम् ॥ १२ ॥ वर्जयेद्यस्तु पुष्पाणि हेमं तं शिशिराद्युतं पुष्पत्रयं च फा
 लगुण्यं फलत्वाशय्यां च कांचनं दद्याद्भैकाले वलायां प्रीयेतां शिवकेशवी शिरः सौगंध्यजननं सदानंदकरं नृणां कुरु

त्वापरंपर्यातिसौगंध्यव्रतं सौगंध्यव्रतं ॥ १३ ॥ फाल्गुनादितृतीयः पालवण्यस्नुवर्जयेत् समाति
 शयनदद्याद्दृहसोपस्करान्वितं संप्रव्यविप्रमिथुनं गौरिमिप्रीयतामिति गौरीलोकैवसेत्कल्पसौभाग्यव्रतमुत्
 मं सौभाग्यव्रतम् ॥ १४ ॥ सध्यामौनंरः कृत्वा समातिघृतकुम्भदः वस्त्रयुग्मं घटां च ब्राह्मणाय निवेदयेत्
 सारस्वतं पदं याति पुनरावृत्तिदुर्लभं एतत्सारस्वतं नाम रूपविधाप्रदायकं सारस्वतव्रतम् ॥ १५ ॥ लक्ष्मी
 अभ्यर्च्य पंचम्यामुपवासी भवेन्नरः समातिहेमकलशं दद्याद्देनुसमन्वितं सर्वेण्णवपदं याति लक्ष्मीः स्याज्जन्मज
 म्मनि एतल्लक्ष्मीव्रतं नाम दुःखशोकविनाशनं लक्ष्मीव्रतम् ॥ १६ ॥ यातुनारीपिवेत्तयं जलधारानि पा
 तयेत् समातिघृतसंपूर्णदद्याद्द्विनिकां नवां एतद्वाराव्रतं नाम सर्वद्विगहरं परं कांति सौभाग्यजननं सपत्नी
 दर्पनाशनं धाराव्रतम् ॥ १७ ॥ गौरीसमन्वितं रुद्रलक्ष्म्या सह जनार्दनं राज्ञीसमन्वितं सूच्यं प्रतिष्ठाप्य
 यथाविधि धूपाक्षेपेण सहितां सुघटां पात्रसंयुतां यो ददाति द्विजं द्राणां पुष्पैरभ्यर्च्य पांडुरैः दक्षिणासाहितं
 कृत्वा प्राणम्य च विसर्जयेत् एते ह वै व्रतं नाम दिव्यदेहप्रदायकं देवव्रतम् ॥ १८ ॥ कृत्वा विलेपनं शंभोरग्रतः
 केशवस्य च यावद्वदं पुनर्दद्याद्देनुजलघृतान्वितां जन्मायुतं च राजा स्यात्ततः शिवपुरं व्रजेत् एतच्छुक्लव्रतं नाम
 सर्वकल्याणकारकं ॥ शुक्लव्रतम् ॥ १९ ॥ अश्वत्थं भास्करं गंगां प्राणमेधस्नुवाग्यतः एकभक्तं नरः कुर्यादब्द
 मे ऽविमत्सरः व्रतं ति विप्रमिथुनं पूज्य धेनुत्रयान्वितं वृक्षं हिरण्मयं दद्यात्सोभमेधफलं भेत् दिवि दिव्यविमा
 नस्थः सैव्यतेप्सरसांगणैः एतत्कर्णध्रतं नाम भूतिर्कीर्तिफलप्रदं ॥ कीर्तिव्रतं ॥ २० ॥ घृतेन स्त्रपनं कृत्वा शं
 भोर्वाकेशवस्य वा ब्रह्मणो भ्रास्करस्यापि गौर्यार्थं लंबोदरस्य वा अक्षतैस्तु समं कुर्यात्पद्मं गोमयमंडले समाति
 हेमकमलं तिलधेनुसमन्वितं शुद्धमण्डगुलं दद्याच्छिवलोकैर्महीयते सामगायतुयश्चैतत्सामव्रतमिहोच्यते

सामव्रतं ॥ २१ ॥ नवम्यामेकभक्ताशीकृत्वाकन्याश्रयशक्तिः भोजयित्वासमंदयाद्देमंकचुकवाससी हेमसिंहच
विप्रायदत्त्वाशिवपुरं ब्रजेत् जन्मार्दुंदसुरूपः स्याच्छत्रुभिश्चापराजितः एतद्वरिव्रतं नाम नारीणांच सुखप्रदम् ॥
वीरव्रतम् ॥ २२ ॥ यावत्समारभेद्यस्तु पंचदश्यां पयोव्रतः समं ते श्राद्धकृद्द्याद्वा श्रयं पयस्विनीः वासांसि
चपिशंगनीजलकुंभयुतानि च सयातिवैष्णवलोकपितृणां तारयेच्छत कल्पं ते राजराजः स्यात्पितृव्रतमिदं स्मृतं
पितृव्रतम् ॥ २३ ॥ तांबूलसमये नित्यं गौरीं प्रददाति या पूर्णचूर्णसमायुक्तं स्त्रियैवापुरुषस्य वा वर्षस्य तितुसौव
र्णिकारयित्वा फलान्वितं मुकाफलमयं चूर्णत्रितयं वा प्रयच्छति न सा प्राप्नोति दौर्भाग्यं न दौर्गन्धं न दुःखस्य च एतत्प
त्रव्रतं नाम सौगंध्यजननं पर ॥ सौगंध्यव्रतम् ॥ २४ ॥ चैत्रादि चतुरो मासान् जलं दद्यादयाचितं ज्येष्ठवापाड
मासं वा पक्षं वा पुंड्रं न व्रतं तिमणिं कंद्याद्देनुवस्त्रसमन्वितं घृतेन सहितं तद्वत्सप्तधान्यसमन्वितं तिलपात्रं
हिरण्यं च ब्रह्मलोकमेहीयते कल्पं ते राजराजः स्याद्धारिव्रतमिदं स्मृतं वारिव्रतं ॥ २५ ॥ पंचामृतेन स्नपनं कृ
त्वा विष्णोः शिवस्य च वत्सरांते पुनर्दद्याद्देनुपंचामृतैर्युतां विप्राय कनकशखं सपदयाति शाश्वत राजा भवति
कल्पं ते द्युतिव्रतमिदं स्मृतं इति द्युतिव्रतम् ॥ २६ ॥ वर्जयित्वा पुमान्मांसं संवत्सरं तथा व्रतं ते हेमहरिणं कृत्वा
भक्त्या विचक्षणः तद्वत्सवत्सांगां दत्त्वा सोऽश्वमेधफलं भेत् अहिंसा व्रतमित्येतत्सर्वं शांतिप्रदं नृणां अहिं
सा व्रतं २७ मधेमास्त्युषसि स्नानं कृत्वा दापत्य भोजनं सूर्यलोकं वेत्सु कल्पं सूर्यव्रतमिदं स्मृतम् इति सूर्यव्रतम्
२८ आपाढादि चतुर्मासं प्रातः स्त्रायामेव न्नरः विप्राय भोजनं दद्यात्कार्तिक्यां गोप्रदो भवेत् घृतकुंभं ततो दद्यात्
सर्वान् कामानवाप्नुयात् वैष्णवं व्रतमित्युक्तं विष्णुलोकं मवाप्नुयात् वैष्णवं व्रतं २९ अयनादनं यावद्ब्रजं येषु
ष्षर्षोऽपि तंदंते पुष्पदानानि घृतधेन्वासहवतु दत्त्वा शिवपदं याति दत्त्वा च घृतपायसं एतच्छीतलव्रतं नाम श्री

लारोग्यफलप्रदं शीलव्रतं ३० सध्यादीपप्रदायस्तुमासंतेलविवर्जयेत् समातेदिपिकां दद्याच्चक्रं शूलच
 कांचनं वल्लयुग्मंच विप्राय सतेजस्वी भवेदिह एतद्वीपव्रतं नाम सदाकांतिप्रदायकं दीपव्रतं ३१ एकभक्ते
 न सप्ताहगौरिणीयस्तु पुजयेत् सपुण्यपार्वतीभक्त्या गंधघुष्पविलेपनैः एतत्सुवासिनीभक्त्या किंकुमेनाविलेपयेत्
 पुष्पैर्विभूषणैर्यस्तुकर्पूरगुरुचंदनैः तांबूलशोभनंदत्वनारिकेलफलंतथा प्रीयतांकुसमादेवीप्रिणपत्यविसर्ज
 त एकांपूजयेद्देवीसप्ताहयावेदवतु पुनस्तु सप्तनेपूणैस्तेव विनिमत्रयेत् पद्मशोभजयित्वा न्नयथा शक्त्या
 त्रैभूपणैः भूषयित्वा वस्त्रमाल्यैः कण्वेष्टांगुलीयकैः कुमुदामाघवीगौरीभवानीपार्वतीउमा कालीचदपणहस्ते
 प्रत्येकं विनिवेदयेत् एवं निवेदयेदं वाच्यं संपन्नम् स्तुमे सप्तसुदरकनामव्रतमेतद्युधिष्ठिर करोति सुंदरदं
 सोभाग्यं यच्छति ध्रुवं सप्तसुंदरकं व्रतम् ॥ ३२ ॥ वर्जयेच्चैत्रमासे तु यस्तु गंधानुलेपन शुक्तिगंधभृता
 इत्वा विप्राय धृतवाससी शक्त्या च दक्षिणां दत्त्वा सर्वान्कामानवाप्नुयात् वारुणपदमाप्नोति तदेतद्वारुणव्रतं
 वारुणव्रतम् ॥ ३३ ॥ वैशाखमासे लवणं वर्जयित्वा यतव्रतः मासांते च ततो दद्यात्सवत्सांगां द्विजातये स्थित्वा
 विष्णुपदे कल्पंतो राजा भवेदिह एतत्कांतिव्रतनाम कार्त्तिकीर्तिप्रदायक कांतिव्रतं ॥ ३४ ॥ ब्रह्मांडकांचनं
 कृत्वा तिलद्रोणोपरि स्थितं त्र्यहं तिलव्रतं भूत्वा वह्निहंसतर्प्य सद्भिज संपुण्यविप्रदांपत्यं माल्यवस्त्रविभूषणैः शक्ति
 तस्त्रिपलादूर्ध्वं विश्वात्मा प्रीयतामिति एतद्ब्रह्मव्रतं नाम निर्वर्णफलदं व्रतम् ॥ ३५ ॥ यश्चोभयमु
 खौ दद्यात्प्रभूतकनकान्वितां दिनं पयोव्रतं तिष्ठेत्स याति परमं पदं त्र्यहं पयोव्रतं तिष्ठेत्कांचनं कल्पपादं पला
 दूर्ध्वं यथा राक्षसांतं डुलैस्तूय सयुतं छादितं वरवासोभिः पुष्पमालाविभूषितं दत्त्वा स्वर्गवत्सेत्कल्पकल्पव्रतं मिदं
 स्मृतं कल्पव्रतम् ॥ ३६ ॥ यस्तु बुधश्चत्वरिभक्त्या कंठाभरणभूषितां पुण्यार्णवतृष्टां खलीनालं कृताननां

मोदकोदकपात्रेणतांबूलेनसमन्वितां स्थपयिंकांस्थापयेच्छेष्टमुगामोदहिमान्वितां ईदृग्विधांन्यतीपातग्रहणे
 वायनद्वये श्रयाचितेयथाशक्त्याततोदद्याद्विजातये एतद्वातव्रतंनानाममायाखेदविनाशनं परलोकाध्यगमने
 क्वांतिश्रमहरं परं वातव्रतम् ॥ ३७ ॥ नकाशीत्यष्टमीपुस्याद्वत्सरंतेचगोप्रदः पौरंदरंपदंयातिसुगतिव्रतमु
 च्यते मुगतिव्रतम् ॥ ३८ ॥ यश्चेधनप्रदोराजन्हर्मंतेशिशिरावतु घृतधेनुप्रदश्चातिपरंब्रह्माधिगच्छति
 आरोग्यजननभूतिश्रुतिकांतिप्रदायकं वैश्वानरव्रतंनमसर्वपापप्रणाशनं वैश्वानरव्रतम् ॥ ३९ ॥ एका
 दश्यांतुनकाशीयश्चक्रंविनिवेदयेत् तद्वच्छंखंसौवर्ण्यैवैचित्रासुपांडव यएवकुर्वतेभक्त्यासाविष्णोःपददुत्तमं
 एतद्विष्णुव्रतंनमकल्पादौराज्यलाभभाक् विष्णुव्रतम् ॥ ४० ॥ पयोव्रतस्तनुपंचम्यांसनातेगोपुगप्रदः
 लक्ष्मीलोकेवसेत्कल्पंदेवीव्रतमिदंस्मृतम् ॥ देवीव्रतम् ॥ ४१ ॥ सप्तम्यांनक्तुभुग्दद्यात्समंतीगांपय
 स्त्विर्नो सूर्यलोकमवाप्नोति भानुव्रतमिहोच्यते भानुव्रतम् ॥ ४२ ॥ चतुर्थ्यांनक्तुभुग्दद्याद्वदंतेहेमवार
 णं व्रतं वैनायकंनमसर्वविघ्ननिवारणं विनायकव्रतम् ॥ ४३ ॥ महाफलानियस्यस्त्वाचनुर्मासं द्विजातये
 हेमानिर्कांत्तिकेदद्याद्गोयुगेनसमंनरः सितवस्त्रयुगेनाथसंपूर्णज्यघटेनच एतत्फलव्रतंनानमफलावाप्तिकरं
 सदा फलव्रतम् ॥ ४४ ॥ यश्चोपवासीसप्तम्यांसमंतेहेमपंकजं धेनुंस्वशक्तितोदद्यात्सवत्सांकांस्यदो
 हर्ना भक्त्याविप्रायरजैर्द्रवाचकायनिवेदयेत् एतत्सौरव्रतंनामसूर्यलोकाप्रदायकम् सौरव्रतम् ॥ ४५ ॥
 द्वादशद्वादशीर्थस्तुनामप्राशनसंयुतः समुपोज्यसमंतेतुसवस्त्रान्नोदकान्यटान् द्वादशात्रप्रदद्याच्चसर्वकामस
 मुद्भयेगोर्विंदव्रतमित्येतद्गोविंदप्रीतिदायकम् गोविंदव्रतम् ४६ कार्त्तिक्यांयोद्योत्सर्गकृत्वानकंसमाचरेत् स्वर्ग
 लोकमवाप्नोतिवृषव्रतमिदंस्मृतं बृषव्रतं ४७ कृच्छ्रंतेगोव्रदोदद्याद्भोजनंशक्तिःपरं विप्राणामत्रकाथितंप्राजा

पत्यमिदं व्रतं प्राजापत्यव्रतं ४८ चतुर्दश्यंतुनक्काशसिमातिगोयुगप्रदः शेषपदमवाप्नोति विज्ञेयं त्र्यम्बकं व्रतं त्र्यं
 वकव्रतं ४९ साप्तरात्रोपितो दद्यादधुतकुंभं द्विजातये ब्रह्मव्रतमिदं प्राहुर्ब्रह्मलोकप्रदायकं ब्रह्मव्रतम् ५० आ
 काशाशीसमंदद्याद्देनुमते पयस्विनीं शकलोकैवसेत्कल्पं शक्रव्रतमिदं स्मृतं शक्रव्रतम् ५१ कार्तिकेशुष्कप
 क्षेचचतुर्दश्यां नराधिप सोपवासः पद्मगव्यं पविद्रात्रो विवक्षणाः कपिलायास्नुगोमत्र कृष्णयागो मयं तथा सित
 धेन्वास्ताथाक्षीरं नृकायास्तु ततो दधि गृहीत्वा कंदूरायास्तु घृतमेकमेकमेलेयत् वेदोक्तं मेव राजेन्द्र कुशोदकसमन्वितं
 ततः प्रभातसमये स्नात्वा सतर्प्य देवताः ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु भुंजितवाग्यतः शुचिः ब्रह्मकूचं व्रतं ह्येतत्सर्वपापप्र
 णाशनं यद्वाल्पेयञ्च कौमारं वा द्वाक्केवापि यत्कृतं ब्रह्मकूचोपवासं न पापं न शयति तत्क्षणात् ब्रह्मकूचं व्रतम् ५२
 अनाग्निपक्वमभोजयान्तृतीयायां तु योनरः गां दत्त्वा शिवमभ्येति पुनरावृत्तिवर्जितं एतद्रूपव्रतं नाम सर्वकल्याणकार
 कं रूपव्रतं ५३ ह्रस्वपलत्रयादूर्ध्वरथमश्वयुगान्वितं दत्त्वा कृतोपवासस्तु दिविकल्पशतं वसेत् तदंतरे
 जराजः स्यादश्वव्रतमिदं स्मृतं अश्वव्रतम् ५४ तद्वत्पलत्रयादूर्ध्वं करिभ्यां सयुतं रथ हैमरथं नरश्रेष्ठसर्वोपकरणा
 न्वितं सत्यलोकैवसेत्कल्पं सहस्रमथ भूपतिः भवेदुपोपितो वापि करिव्रतमिदं स्मृतं करिव्रतं ५५ मुखचासं परित्यज्य
 सिमांतिगोप्रदो भवेत् यज्ञाधिफलमाप्नोति सुमुखव्रतमुच्यते सुमुखव्रतं ५६ निशिकृत्वा जले वा सं प्रभाते गोप्रदा
 भवेत् वारुणलोकमाप्नोति वारुणव्रतमुच्यते वारुणव्रतम् ५७ चांद्रायणतुघः कुर्व्याद्विंशं चंद्रं निवेदयेत् चंद्रव्रत
 मिदं प्रोक्तं चंद्रलोकप्रदायकं चंद्रव्रतम् ५८ ज्येष्ठपंचम्याः सायं हेम धेनुप्रदो दिवं यात्यठमिचि तुर्दश्यो रुद्रव्रतमिदं
 स्मृतं रुद्रव्रतम् ५९ अनुलेपं तु यः कुर्व्यान्तृतीयायां शिवालये समान्ते धेनुदोयाति भवानी व्रतमुच्यते भवानी व्रतं
 ६० माघे मास्यां द्रुवासाः स्यात्सप्तम्यां गोप्रदो भवेत् दिविलोकैवसेत्कल्पं राजा स्यात्तापनं व्रतम् ॥ तापनव्रतं ६१

त्रिरात्रोपोषितोदयात्फाल्गुण्याभुवनं शुभं आदित्यलोकेकमात्रोतिधामव्रतमिदं स्मृतं धामव्रतं ६२ त्रिसंध्यं पूज्यदोष
 त्यमुपवासीविभूषणैः पोणेमास्थामवाप्नोति मोक्षमिदुव्रतादिह इदुव्रतं ६३ दत्त्वांसितद्वितीयाया मिदोर्लवणभा
 जनं कांस्यं सवस्त्रं रजैर्द्रुदक्षिणासहितद्विजे समतिगोप्रदोयाति विप्राय शिवमंदिरं कल्पांतराजराजः स्यात्सो
 मव्रतमिदं स्मृतं सोमव्रतं ६४ प्रतिपद्येकभक्ताशीसमांतिकापिलाप्रदः वैश्वानरपदं याति व्रतमाग्रेयमुच्यते आग्ने
 यव्रतं ६५ एकादश्यामाघमासेचतुर्दश्यष्टमीषु च एकभक्तेन योदद्याच्चोलकान्यजनानि च उपानहौकंबलां
 श्वं चैत्रे छत्रादिकतथा करपत्रिकातया दद्याद्यथाशस्त्यासदक्षिणा ब्राह्मणानां महाराजसोऽश्वमेधफलं लभेत् ए
 तत्सौख्यव्रतं नाम सर्वसौख्यप्रदायकं सौख्यव्रतम् दशम्यामेकभक्ताशीसमांतितदशेऽनुदः दिशश्च कांचनीर्दद्या
 त्वा रीरूपायुधिष्ठिरं तिलद्रोणोपरि गता ब्रह्मांडाधिपतिर्भवेत् एतद्विश्वव्रतं नाम महापातकनाशनं विश्वव्रतं ६७
 संपूज्य सितसप्तन्याभानुधान्यानि सप्त च ददाति नक्तभुजाजन्तुलवणेन समं द्विजे सतारयति सप्ताष्टाकुलान्यात्मा
 नमेव च एतद्वान्यव्रतं नाम धनधान्यप्रदायकं धान्यव्रतं ६८ मासोपवासी योदद्याद्धेनुं विप्राय शोभनां सर्वेष्ण
 वंपदं याति भीमव्रतमिदं स्मृतं भीमव्रतं ६९ पक्षोपवासी योदद्याद्द्विप्राय कपिलाद्वयं स ब्रह्मलोकनाप्नोति पूजितः सु
 रसत्तमैः एतत्पक्षव्रतं नाम महापातकनाशनं पक्षव्रतं ७० दद्याद्द्विशपलादूर्ध्वमर्हकृत्वा तु कांचनीकुलाचलाद्रिस
 हितां तिलवस्त्रसमन्वितां दिनं पयोव्रतं स्तिष्ठेद्दिलोकमहीयते एतन्मर्हव्रतं नाम सप्तकल्पानुवर्तकं महीव्रतं ७१
 माघे मास्ययवैर्वैश्वदेधेनुप्रदो भवेत् गौरीलोकमवाप्नोति पूज्यमानोऽप्सरोगणैः मल्लव्रतमिदं प्रोक्तं संततानं
 ददायकं मल्लव्रतम् ७२ वत्सरं त्वेकभक्ताशीसभक्षजलकुंभदः शिवलोकमवाप्नोति प्राप्तिव्रतमिदं स्मृतं प्रा
 ति व्रतं ७३ कार्तिकादि तृतीयायां प्राश्र्य गोमूत्रयावकं नक्तं च रेदन्दमेकं समातिगोप्रदो भवेत् गौरीलोकवसे

कल्पंतोरजाभवेदिहः एतद्बुद्धव्रतं नाम सदा कल्याणकारकम् ॥ ७४ ॥ चैत्रत्रिरात्रं न काशीन
 दां स्नात्वा ददाति यः अजापंचपयस्विन्येदरिद्राय कुटुंबिने न जायते पुनरसौ जीवलोके कदाचन एतद्बालिव्रतं
 नाम सर्वव्याधिविनाशनं बलिव्रतम् ॥ ७५ ॥ कन्यादानं तु यः कुर्यादुद्वाहं कारयेच्च यः एकविंशकुलोपेतो ब्रह्म
 लोकं स गच्छति कन्यादानात्परदानं चास्मादधिकं क्वचित् ये करिष्यंति मनुजास्ते पालोकोक्षयोदिवि कन्या
 दानव्रतम् ॥ ७७ ॥ तिलापिष्टमयं कृत्वा गजं हेमविभूषितं कक्षां कुशयुतं तद्ददारीह कसमन्वितं नक्षत्रमाला
 सहितं चामरापीठधारिणं दशनाग्रवद्धनेत्रं रक्तवस्त्रयुगासनं ताघपात्र्यां कुंडके च कृतं दत्त्वा च मोदकं प्रदद्याद्
 द्विजदांपत्यं पूज्य मालाविभूषणैः कंठप्रमाणमाविश्य जलं मलविर्वर्जितं कांतारतरणं ह्येतत्कथितं त्रैयुधिष्ठिरं कां.
 तारगिरिदुर्गे पुनरयत्पतिदुष्कृतीन् इह लोकैकपरे चैव नानात्रकाय्या विचारणा ये कुर्वन्ति दिने पुण्यव्रतं पौरंदरनराः
 तेषां पौरंदरो लोको भवेद्भाभूतसंछवं पौरंदरव्रतम् ॥ ७८ ॥ पयोव्रतं तु धैर्यम्यादत्त्वा नागं द्विजातये सौव
 र्णसर्पजनि तं भयंते पांन जायते नागव्रतम् सिताष्टम्यां श्वितवृषोपवासः प्रयच्छति सितवस्त्रयुगच्छन्नघंटाभ
 रणभूषितं शिवलोके वसेत्कल्पंतोरजाभवेदिह वृषव्रतमिदं प्रोक्तं सर्वधर्मप्रदायकं वृषव्रतं ८ उत्तरत्वष्ट्र
 ने प्राप्ते वृत्तप्रस्थेन यो हरिं स्नापयित्वा ब्राह्मणाय वडवांयः प्रयच्छति स सर्वकामसंयुक्तः पुत्रभ्रातृसमन्वितः सूर्य
 लोकैकसेद्राजन् राशि व्रतमिहोच्यते राशिव्रतम् ८१ सकृन्नवम्यां न केन पूजयेद्दिध्यवासिनीं पूष्यैर्धूपैस्तथा द
 यात्पंजरं शुक्रशोभितं हंमं विप्राय शांताय सवाग्मी जायेत नरः एतदग्रेयं कं नाम व्रतमग्निप्रदं प्रदं श्राग्नेयव्रतम्
 ८२ द्वादश्यां गृह्य न काशीफलमैक्षवं संयुतम् विप्राय भोजनं दद्यात्सयाति भवनं हरेः द्वादशीव्रतम् ८३ विष्णु
 भादिषु योगेषु एकभक्तो नरः यो ददाति क्रमात्पार्थव्युतं १ तैलं २ फलै ३ क्षवं ४ यव ५ गोधूम ६ चणका ७

निष्पावान् ८ शालितंडुलान् ९ लवणं १० दधि ११ दुग्धं च १२ वस्त्र १३ कनकमेव च १४ कबलं १५ गां
१६ वपं १७ छत्र १८ मृपानद्युगलं तथा १९ कर्पूरं २० कुंकुमैश्च २१ चंदनं २२ कुसुमानि च २३ लोहं २४
ताद्य च २५ कांस्यं च २६ रौप्यं चेतियुधिष्ठिर २७ विष्कुंभः १ प्रीति २ रायुष्मान् ३ सौभाग्यः ४ शोभनंत
या ५ अतिगंडः ६ सुकर्मा च ७ धृतिः ८ शूलंतयैव च ९ गंडो १० वृद्धि ११ ध्रुवश्चैव १२ व्याघातो १३ ह
र्षणस्तथा १४ वज्रः १५ सिद्धि १६ न्यतीपातो १७ वरीयान् १८ परिधः १९ शिवः २० सिद्धः २१ सा
द्यः २२ शुभः २३ शुक्लो २४ ब्रह्मेन्द्रो २५ वैद्युतिस्तथा २७ स्नातः त्वशस्त्या विधिवत्सर्वपापैः प्रमुच्यते न
वियोगमवाप्नोति योगव्रतम् ८४ पौर्णमास्यां पौर्णिमास्यां कौंतिय बह्वदक्षिणाः पौषमाघादि
मासेषु सौवर्णाः सर्वे एव हि क्रमेण राशयः सर्वे वस्त्रमात्य विभूषिताः एतद्राशि व्रतं नाम सर्वोपद्रवनाशनं सर्वाशा
पूरकंचैतत्सोमलोकप्रदायकं राशि व्रतम् ८५ पंचाशीति व्रतानंतिकथिता पांडुनंदन याः श्रुत्वा ब्रह्महा गोघ्नः पितृ
हामातृहा तथा मुच्यते तत्क्षणादेव पातकैः सोपपातकैः पंचाधिका तव मया कथिता व्रतानां राज्ञः शीतिरिह सौ
रूप्यधनप्रदानां एताः समाचरति यः शृणुयात्पठेद्वाहस्ताग्रलभ्य इव तस्य सुरेंद्रलोकः ३ इति भाविष्योत्तरोक्तानि पं
चाशीति व्रतानि अथ वैयाविलासिनी व्रतम् मत्स्यपुराणे वर्णाश्रमाणामाचारः पुराणेषु श्रुतो मया समाचा
रश्च भगवन् धर्मशास्त्रावनिर्णयः पश्य स्त्रीणां समाचारं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ईश्वर उवाच तस्मिन्नेव युगे ब्रह्मन्स
हस्त्राणि तुषोढय वासुदेवस्य नारीणां भविष्यं त्यं बुजो ब्रुव ताभिर्वसंतसमये कोकिलालिकुलाकुले पुष्पितोपवनोत्फु
ल्लकल्हारसरसस्तटे निर्भरापानगोष्ठीपुप्रसक्तभिरलंकृतः कुरंगनयनः श्रीमान्मालतीकृतशेखरः गच्छन्समीप
मार्गेण सावः परपूरं जयः साक्षात्कंदर्परूपेण स सर्वाभरणभूषितः अनंगरसतप्ताभिः साभिलाषमवेक्षितः बुद्धेय

न्मथस्तासांभविष्यति यदात्मनि तदावक्षिजगन्नाथः सर्वतोऽध्यानचक्षुषा सांवक्ष्यति ताः सर्वावोहरिष्यंति दस्यवः
 मत्परोक्ष्यतः कामाल्लोल्यमीदृग्विधं कृतं ततः प्रसादितो देवददक्षयति शाङ्गं धृतुं ताभिः शापाभितप्ताभिर्भगवा
 न्भूतभावः उत्तारयित्वा भूभारसमुद्रे स्वां पुरां प्रियां यदापक्षाम्यथात्मानं भाविकर्मणि भावके भवतीनामृषिर्दा
 ल्योपपन्नं कथयिष्यति तदेवोत्तराण्यालदासत्वे संभविष्यति इत्युक्ता ताः परित्यज्य गते द्वारवती श्वरे ततः काले
 नमहताभारावतरणे कृते निवृत्ते मां शले तद्वत्केशे विवमागते गूण्ये यदुक्कुले सर्वैश्चौरैरपि जिते जुने हता सुकृष्णपत्नी
 पुदासभोग्यासु चाबुदे तिष्ठत्सु दुःखदौर्भाग्य संतप्ता सुजनादंनं आगमिष्यति योगात्मा दाल्भ्येनानममहातपाः
 तास्तमर्घ्येण संपूज्य प्राणिपत्यमुहुर्मुहुः लालप्यमाना बहुशो वाऽप पथ्याकुले क्षणाः स्मरंत्यो विविधान् भोगान्दि
 व्यमाल्यानुलेपनात् भर्तारं जगतामीशमनंतमपराजितं दिव्यानुभावांच पुरीनानारत्नगृहाणि च द्वारिकावा
 सिनः सर्वा नंदे वरूपान्कुमारकान् प्रश्रमे वंकारिष्यंति मुनेराभिमुखं स्थिताः दस्युभिर्भगवन्सर्वाः परिष्वक्ता वयं
 लात् स्वधर्मच्यवने स्माकस्मिन्न शरणं भव आदिष्टोसि पुरा ब्रह्मन्केशेन महत्माना कस्मादेव न संयोगं प्रा
 प्य वैश्यात्वमागताः वेश्यानामपि यो धर्मस्तन्नो ब्रूहीत यो धनं कथयिष्यत्यतस्तासां सदा लभ्यंश्चेत्तेन ॥ दाल्
 भ्य उवाच ॥ जलक्रीडाविहारेषु पुरासरांसमानसे भवतीनां सर्वाणां नारदोभ्यासमागतः हुताशनसुताः स
 र्वा भवत्योप्सरसः पुरा अप्रणम्या वल्लेपेन परेष्टु सयोगवित् कथं नारायणोऽस्माकमर्चा स्यादित्युपोषणे तस्मा
 द्नतप्रदानं च शापश्चायमभूत्पुरा शय्याद्वयप्रदानेन मधुमाधवमासयोः सुवर्णोपस्करोत्सर्गाद्वा दृश्योऽशुक्लप
 क्षतः भर्तानारायणो नूनं भविष्यत्यन्यजन्मनि यदकृत्वा प्राणमैरूपसो भाग्यमत्सरात् परिष्टोऽस्मि तेना
 शुविचोगोवो भविष्यति चौरैरपहताः सर्वा वैश्यात्वं समवाप्स्यथ एव नारदः शपिन केशवस्य च शापतः वैश्यात्वमाग

ताः सर्वा भवत्यः काममोहिताः इदानीमपि यद्दश्येतच्छृणुष्व्यवराननाः पुरादेवासुरेयुर्देहते पुशतशः सुरैः दान-
 नवासुरदेत्येपुराक्षेसुततस्ततः तेषां नारीसहस्राणि शतशोऽथ सहस्रशः परिणीतानि तानि स्युर्वलङ्घुकानि या-
 निवः तानि सर्वाणि देवशः प्रोवाच वदतां वरः वेदशधर्मेण वत्तं ध्वमधुना नृपमंदिरे भुक्तिमत्यो वरारोहा
 स्तथा देवकुलेषु च भोजनं स्वामिनस्तुल्यं सूतकचापितत्समं भविष्यति च सौभाग्यं सर्वासामपि शक्तिः ब्रह्म
 णोऽभ्यो वरारोहाः काठ्याणि विविधानि च यच्चाप्यन्यद्भूतं सम्यगुपदेश्याम्यहंततः आविचारं एतस्योभिर
 नृपेभ्यः व्रतंततः संसारोत्तारणाया लभेत द्वेदो विदो विदुः यदा सूर्यो दिनेहस्तः पुष्यो वाथ पुनर्वसुः भवेत्सर्वोः भवेत्सर्वोः
 पथि स्नानं सम्यङ् नारीसमाचरेत् कथाः पंचशरस्यापि सन्निधानं त्वमिष्यते अर्चयेत्पुंडरीकाक्षमं न गस्यानुकीर्तनैः
 कामाय पादौ संपूज्य जघनौहकारिणे भद्रं कंदर्पे निधये काटिं प्रीतिमते नमः नार्भसौख्यसमुद्राय चामायाथ तयो
 दरे हृदयं हृदये शयस्तनावाह्लादकारिणे उत्कंठायै तैव कंठमास्यमानं दकारिणे वामांशपुष्पचापाय पुष्प
 वाणाय दक्षिण नमो नंगाय वैमोलि विलोलायेति मूर्धनान् सर्वात्मने शिरस्तद्वेह देवस्य पूजयेत् नमः शिवा
 य शांताय पाशांकुशधराय च नमो नारायणायैतिकामदेवात्मने नमः नमः शाल्ये नमः शाल्ये नमो रत्ये नमः
 श्रिये नमस्तु ध्यानमः पुष्टे नमः सर्वात्मसंविदे एवं संपूज्य गोविंदमंगं गात्मकमीश्वरं गंधमाल्यस्तथा
 धूपनैवेद्येन च कामिनी तत्र आहूय धर्मज्ञं ब्राह्मणं वेदपारंगं अव्यंगोथवरः पूज्यो गंधधूपाचनोदिभिः शाली
 यतं तुल्यप्रस्थं घृतपात्रेण संयुतं तस्मै विप्राय संदद्यान्माधवः प्रीयतामिति यथेष्टाचारभोक्तारं तमेव द्विजस
 तमं रत्यर्थं कामदेवोयमिति चित्तवर्धयतां यद्यदिच्छति विप्रं द्रुस्तत्तत्कुप्यद्विलासिनी सर्वभावेन चात्मान
 मर्चयेत्स्मिन्तभाषिणी एवमादित्यवारेण सदा तद्वत्समाचरेत् तं तुल्यप्रस्थदानं च यावन्मासास्त्रयोदशः ततश्च यो

दशमासिसंप्रोत्ततस्य भाभिनी विप्रस्योपस्करैर्युक्तांशयां दद्यात्सुलक्षणां सोपधानकविश्रामांस्वास्तराव
 रणांशुभां दीपिकोपानहच्छत्रपादुकासनसंयुतां सपत्नीकमलंकृत्येहमसूत्रांगुलीयकैः सूक्ष्मवस्त्रैः
 सकटैर्धूपमाल्यानुलेपनैः कामदेवंसपत्नीकंगडुकुंभोपारिस्थितं तावपात्रासनगतंहेमनेत्रपटान्वितं सकां
 स्यभाजनोपेतमिद्वदंढस नन्वितं दद्यादनेनमंत्रेणतथैकांगापयस्विनीं यथांतरंनपश्यामिकामकेशवयोःसदा
 तथैवसर्वकामाप्तिरस्तुविष्णोःसदामम यथानकामिनीदिहात्प्रयातितवकेशव तथाममापिदेवशशरिंस्वीकुरु
 प्रभो तयाचकांचनंदेवंप्रतिगृह्णन्दिजोत्तमः कंवःकामंददामीतवैदिकंमंत्रमीरयेत् ततःप्रदक्षिणीकृत्यवि
 सृज्यद्विजंपुंगवं शय्यासनादिकंसर्वब्राह्मणस्यगृहंनयेत् ततःप्रभृतिन्योपिरत्यर्थंगृहमागतः सामान्य.पू
 र्वचरेणसमंपूज्योभवेत्सदा एवंत्रयोदशयावन्मासमेकद्विजोत्तमं तर्पयेतयथाकालंप्रापितेन्यंसमाचरेत् तदा
 रूपंशोलवंतयावदत्यागमोभवेत् आत्मनोपियदाविभ्रोगर्भसूतकराजतः देवोवामानुषोवास्याउपरागेणैवेततः
 सोवारानष्टपंचाशद्यथार्नैवतुप्राशयेत् एतद्विकथितंस्मर्यग्भवतीनांविशेषतः स्वधर्मोद्यमतोभव्या.पश्यतात्विह
 सर्वदा बुरुहूतेनयस्त्रोक्तदानवेपुमयापुरा सद्विदंसांप्रतंसर्वंभवतीज्ज्वपियुज्यते कल्याणिनीनांकथितंतत्कु
 रुध्वंवराननाः करोतिपाशेषमखंडमेतत्कल्याणिनीमाधवलोकसंस्था सापूजितादेवगणेशोपधानंदनंस्थानमुपैति
 शंभोःतोषधनःसोप्यभिधायैवंतदाचतासांव्रतमंगनानां संस्थानमेज्यंतिसमस्तमित्यंब्रतंकरिष्यंतिवेदेवयोनौ
 इतिमत्स्यपुणोक्तंदेश्याचरेश्रानं गव्रतम् स्वस्तिश्रीरणवीरसिंहघणीपालोवदान्याग्रणी० १
 श्रीरणवीरसिंहभूषेशाकारितेकृत्यसागरे पथ्यशीतिव्रतादीनामभद्रूलनसमुच्चयः ॥ २ ॥

॥ उं श्रीगणेशाय नमः ॥ उं नमः शिवाय ॥ अथ लक्षपूजाविधानम् ॥

—ॐ नमः शिवाय—

शिवपुराणे ऋषयजुः न्यासशिष्यमहाभागकथयन्त्वप्रमाणतः कैः पुण्यैः पूजितः शंभुः फलैर्कौकिल्यच्छति ॥ सूत उवाच ॥ सर्वैकैकथयाम्यद्यश्च यतां मुनिस्तमाः कमलैर्विल्वपत्रैश्च शतपत्रैस्तथा पुनः शंखपुष्पैस्तथा देवलक्ष्मीकामोर्चयेत्सदा एतैश्च लक्षसंख्यैर्कैर्लक्ष्मीः स्यान्नात्र संशयः राज्यस्य कामुको यो वै पापानां च पूजया तोषयेच्छकरं देवं शकोट्या मुनीश्वराः प्रतिशिवं तथा पुष्पमखंडं तं दुलंतथा चर्चितं चंदनेन वज्रधारां तथा पुनः प्रतिक्रुपं तथा मंत्रैर्वल्वदलमनुत्तमं अथ वा शतपत्रवाकमलं वा तथा पुनः शंखीपुष्पैस्तथा प्रोक्तं विशेषेण पुरातनैः धूपदीपं च नैवेद्यं मध्यं चारार्त्तिकं तथा प्रदक्षिणं नमस्कारं क्षमापना वि सर्जने कलासांगं तथा सर्वकृत्येन भवेदिह तस्यैव सर्वथा राज्यं शकरो लोकशंकरः प्राधान्यकामुको यैव तदर्थेनार्चयेत्पुमान् काराशुहं गतो वां पिलक्षेणैवाच्येद्धरं रोगग्रस्तो यदा स्याद्वै तदर्थेनार्चयेच्छिवं कन्याकामो भवेद्यौ वै तदर्थेनाशिवं पुनः विद्याकामो भवेद्यौ वै तदर्थेनार्चयेच्छिवं वाणीकामो भवेद्यौ वै सोयुतेन शिवं येन उच्चाटनार्थं शत्रूणां तैव पूजनं हरेः मारणैश्च वलक्षेण मोहने च तदर्थं सांभतानां जयैश्च वकोटिपूजाप्रशस्यते वशीकार्ये तथा राज्ञामयुतं च प्रशस्यते यशसे च तथा तत्र पूजयेच्छंकरं तदा वाहनार्प्ये सदा पूज्यः सहस्रेण शिवस्तदा मुक्तिकामो भवेद्यौ वै पंचकोट्या शिवं यनेत् ज्ञानार्थं च तथा देवं कोट्या वै पूजयेच्छिवं शिवदर्शनकामो वै तदर्थं प्रपूजयेत् तथा मृत्युं जयेत् प्राप्य कामनां फलरूपतः पंचलक्षायदा जातः प्रत्येकं तु सदा शिवः लक्षेण भजेतेकश्चिद्वितीये जाति संभवः तृतीये कामना जातं चतुर्थे प्रपश्यति पंचमं तु पदालं फलं यच्छत्यंशं अनेनैव तु मंत्रेण दशलक्षफलं भवेत् मुक्तिकामो भवेद्यौ वै सदर्भः

पुनर्नचरेत् । लक्ष्मिस्तथातुसर्वज्ञातव्यामुनिस्तमाः आयुष्का मो भवेद्यो वै दुर्वाभिः पूजनचरेत् । पुत्रकामो भवेद्यो
 बध्नतः पूजनचरेत् । अर्कपुष्पैः प्रतापश्रृङ्गकल्हारैः कस्तथा जपैः कुसुमपूजां तु यन्त्राणां मृत्युदां स्मृता । रोगां ह्य
 दनं कामो ह करवोरैः सुपूजयेत् । वधूकभूषणवातिजात्यावाहनसंभवः । अतः सोऽकुसुमेरेव विष्णुवल्लभतामियात्
 शमीपत्रं स्तथा मुक्तिः प्राप्यते पुरुषेण वै । मल्लिकाकुसुमेरेव स्त्रियं शुभतरं लभेत् । यथिकाकुसुमे लक्ष्मीं गृहं नैव वि
 मुच्यते । कणिकारैः स्तथा वस्त्रं संपत्तिं यायेत् नृणां । निर्गङ्गाकुसुमे लोके मनोनिर्मलतां भवेत् । विल्वपत्रैः स्तया लक्ष्मिः
 सर्वकामान्वाप्नुयात् । शृङ्गारहारपुष्पैः स्तुवधेत सर्वसंपदः । तद्वेन विधेते पुष्पं यन्नेव शिववल्लभं । चंपकैः कतकी हि
 त्वाऽन्यत्सर्वं शिवे पयेत् । एतद्वः कथयिष्यामि कारणं दुष्करं नृणां । यदालक्षं शिवे दद्यात्तदा च विपुलं फलं । तिल
 पुष्पाणि दत्तानि मुक्तिदानिनः संशयः । राजिकाकुसुमानीह शत्रूणां मृत्युदानि च । अतः परं च धान्यानि । फलं शृणुत स
 न्तर्माः । तैडुलारोपि नृणां लक्ष्मीं ददाति । प्रस्थानं चैव पट्केन तदर्धं न तथा पुनः । पलद्वयं यत्ते पालक्षमा
 नं मुदा हतं । पूजार्द्रविधानेन कृत्वा वस्त्रं शुभं । शिवोपरि न्यसेत् त्र्यम्बकं पुष्पादिभिः स्तुतः । रोपयित्वा च धूप
 दीपं दत्वा पूजां फलं लभेत् । प्राजापत्यं ह्यरौप्यमापसंख्या च दक्षिणा । देयात्तदुपदेष्टारं शस्त्रावा दक्षिणामलां श्रा
 दित्यसंख्यां यत्तव ब्राह्मणं भोजयेन्नरः । लक्षपूजा यदा जाता सां गात्रमत्र पूर्वकं । शतमष्टोत्तरं तत्र भोजयेत् विधिरुदाहृतः
 तिलानां च यथा लक्षं महापातकनाशनं । एकादश पलैश्चैव लक्षमानमुदाहृतं । पूर्ववत् पूजनं तत्र कर्त्तव्यं हितकाम्यया भा
 ज्यं वै ब्राह्मणान्तं तत्र तस्मात्कार्यं नरेण हि । महापातकं नृदुःखं नश्यति तत्क्षणात् । यवपूजा तथा प्राक्का
 लक्षणेण परमां शिवे । प्रस्थाना नष्टकं चैव प्रसार्धं न युतं पनः । पलद्वयं युतं तत्र मानमेतत्पुरातनं । यवपूजा तथा प्राक्का
 स्वर्गसौख्यविधायिनी । प्राजापत्यं ब्राह्मणानां । कर्त्तव्यं फलं भोज्यमाप्नुना । गोर्धमा गां तथा पूजा । प्रशस्ता मुनिस्त

मोः ॥ संततिर्विधेयत्रापि । यदि लक्षावधिकृता । द्रोणार्धेन भवेत्लक्षं । विधानं विधिपूर्वकं पुनश्च ब्राह्मणानां हि ।
 प्राजापत्यं भवेद्दिह । मुद्धानां पुनर्नात्रैवाशेव च्छतिर्वैमुख । प्रस्थानां सप्तकेन वप्रस्थार्धेनाथवापुनः । पलद्वयमु
 तेनैव लक्षमेकविधुव्याः । मापाणां चितथा पूजारागनाशकरीमता । प्रस्थानां षष्ठकेनैव लक्षेनैव प्रकीर्तितं । ब्राह्म-
 णानां तु था भोज्य रुद्रसंख्या विधीयते । प्रियगुपूजनं चैव सर्वोध्यक्ष परालानि । धर्मार्थवाद्भिर्नैवैव पूजा सर्वसुखा
 वहा ॥ प्रस्थानां तु त्रेणोक्तलक्षमेकपुरातनैः । ब्रह्मभोज्यतया प्रोक्तमकार्णसंख्यदाने । राजिकापूजनं प्रोक्तं
 शत्रोर्मृतिकरं पर ॥ प्रस्थेन पलयेन लक्षमेकतथा स्मृतं । एकांगीश्चात्र दातव्या वलावद्वैथवय । मरीचिसंभवा
 पूजा शर्वानाशकरीमता ॥ अतोपि विविधो न्यैः पुजनं शंकरस्य च । आढीकानां दले श्ववमहिमा बधेते नृणां । केसुरैरं
 जितं धान्यं विविधचापैश्चिव । नानासुखकरी पूजा ह्योपाचमुनिसत्तमा । इत्येतद्वचनं श्रुत्वा पुनरुच्युर्मुनीश्वराः
 लक्षमानतु पुष्पाणां बटत्वं च हितावहं । इति श्रुत्वा वचरेत पापुनर्वचनमाददे । सूत उवाच । श्रूयानां ऋषभश्रेष्ठा । कथ
 यामिव यागतिः ॥ प्रस्थानां नविभिर्भागैः शखपुष्पैः समुद्भव । लक्षं प्रोक्तुमानेन सूक्ष्ममानं विच्छेष्टः । एकादशभिः
 प्रस्थैस्तु जातिमानं प्रकीर्तितं । यूरिकायास्तया भागं करवीरशवं तथा । निर्गुणकुसुमानां तु तथैव काथितं बुधैः । कर्णिका
 रेतथामानं शिरापकुसुमेस्तथा वधुजीवेतथामानं प्रस्थानां दशकेन तु । द्रव्याद्यो विविधैर्भागैर्दृष्ट्वा च पूजनचरेत् । सर्वका
 मसमृद्धयै पूजयेत्परमेश्वर । अतः परं प्रवदपामि धारा पूजामहंतुवः । यस्याश्च एमात्रेण कल्याणं जायते नृणां । विधा
 नपूर्विको ह्येवा पूजा विधिविषयस्य च । पश्चाच्च जलधारा च कर्तव्या च भुनीश्वरा । ज्वरतापप्रशाल्यं जलधारा शुभावहा
 शतरुद्रियमेत्रण रुद्रैकादशकेन च । रुद्रजाप्येन वातत्रपुरपूजेन वापुनः । षडङ्गेनाथवातत्रसहस्रमृत्युजयेन च गाय
 त्राप्यथ त्वाविप्रानामभिर्वा विशेषकैः । अथवाप्यागमोक्तैर्वा जलधारादिकतथा । सुखसंपत्तिं सिद्ध्यै धारापूजनमुत्तमं

धृतधाराशिवेकार्थ्यायावन्मन्त्रसहस्रकतदावशस्य विस्तारो जायेतान्नसंशयः एवंचायुतमंत्रेणकार्यैवैशिवपूजनं
 प्रमेहो गशां सार्थं प्राप्नुयात्मानसेप्सितं पंडत्वयादिसंजातं तदाघृतसुपूजनं ब्रह्मभोज्यं तु तत्रोक्तं प्राजापत्यं मुनीश्वरः
 केवलं दुग्धधारौ वै तदाकार्थ्या विशेषतः शर्करामिश्रिता कार्थ्या यदा बुद्धिर्जडा भवेत् केनापि कृत्रिमं चैव शरिरिपरिकल्पि
 तं यावन्मन्त्रायुतं स्याद्वै तावद्वारा प्रपूजनं यदा चोच्चाटनं देहाय ते कारुण्येना यत्र कुत्रापि वा प्रेमदुःखं च परिकल्पि
 तं स्वर्गहे कलहो नित्यं यदा चैव प्रजायते तस्या चैव कृतार्था वै सर्वदुःखं विलीयते शत्रूणां तापनार्था ये तल्लघारा शि
 वाय वै वासितै नैव तैलनभोगबुद्धिः प्रजायते तस्या चैव कृतार्था वै सर्वदुःखं विलीयते सार्षपेणैव तैलनशत्रुनाशो
 प्रवेदिह मधुना यक्ष्मरोगो वै गच्छेद्विशिवपूजनात् इक्षोरसस्य वै धारा सर्वसौख्य करीरता गंगालसमुद्भूता
 धारामोक्षफलप्रदा एता सर्वाश्चर्याः प्रोक्ता धारा जयफलावहा आयुतेन कृतास्तास्तु पूर्वोक्तविधिना खिलाः करोष्यं
 ब्राह्मणानां तु भोजनं रुद्रसंख्यया तदा वै सकलसिद्धिं भवत्येव न चान्यथा एतद्वै सर्वमाख्यातं यत्पृष्ठो हं मुनीश्वराः
 एवं पूजाविधिं कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते एतद्वै सकललोकैक सर्वकामहिताय वै स्कंदो ग्रासहितं शभुं संपूज्य विधिना
 सकृत् यत्फलं लभते मर्त्यस्तद्वदामि यथा श्रुतं अत्रत्यं भोगमैश्वर्यं भुक्त्वा पुत्रादिं कशुभं अतैवै जायते यत्तच्छू
 यतां नृनि सरमाः कोटि सूर्यप्रतीका शैर्विमानैः सार्वकामिकैः रुद्रकन्यासमाकर्ण्यैव वाद्यसमन्वितैः शि
 ववत्क्रीडते भोगीयावदाभूतसंख्यं इति शिवपुराणे वायवीयसंहितायां लक्षपूजाभिषेकादिविधानम् ॥

अपरौ वागमोक्ता लक्षपूजा ॥ ईश्वर उवाच ॥ लक्षपूजाविधिदेविक यथा-
 मिसमासतः यांकृत्वा प्राणिनः सर्वे मम सन्निधिभाजनाः भवतीति शेषः शिवरात्रौ तथा छम्ब्या सोमवारसमारभेत
 शुभेन्यस्मिन्दिने वापि शिवभक्तद्विजोत्तमं सपत्नीकं सपुत्रं तमनूचानमनिदकं धर्मज्ञं दोषरहितं संतुष्टं परिपूज्य च

आचार्यपरयेत्याज्ञाः सुस्त्रातोभूपितोव्रती ह्रस्वचष्टलं दीनमतिदीर्घजडं तथा देवताभक्तिरहितं वधिर्दीर्घलि
 गिनं वेदहीनं दुराचारं मलिनं बहुभाषिणं निदकं पिशुनं दुष्टं मधं कंच विवर्जयेत् नित्यं निर्वृत्य सकल संकल्पमन
 सेप्सितं पंचकर्मह्निकापुष्पजोतीर्किंशुकपाटलैः नद्यावर्तैः श्रियावर्तैर्द्रोणपुष्पैः कंदवकैः अन्यैः शिवागमप्रो
 केर्विल्वशाखादलैस्तथा नागवल्लीदलैर्वीपरत्नेनानाविधैरपि अन्यैश्च विविधैः शुद्धैः खड्गैर्द्रोहितं डुलैः लक्ष्य
 पूजां प्रकुर्वीत मूलमंत्रेण शंभवे स्वर्णपुष्पप्रत्ययुक्तं पुरावार्तिकं भवेत् इत्येकस्मिन्दिने वापि द्वयोर्वा त्रिदिनेऽपि वा
 पुष्पलाभानुसारेण बहुभिर्वा दिनैर्यजेत् पुष्पांजलित्रयं दत्त्वास्तु त्वापुनः पुनः सप्ताप्तौ च शिवायैकं सौवर्ण
 पुष्पमर्चयेत् क्षमाप्यंच महादेवं प्रार्थयेत् तदनंतरं भवः सर्वस्तथा रुद्रस्तपः पशुपतिः स्मृतः उग्रो महांस्तथा भी
 मं शानशचाष्टनामभिः पुष्पांजलित्रयं स्वर्णविल्वशाखासमन्वितम् प्रार्थनामंत्रः विरूपाक्षमहेशान विश्वरूप
 महेश्वर मयारुतं लक्षपुजां गृहीत्वा वरदो भव ततो नमस्कारः मृत्युं जाययज्ञाय देवदेवाय शंभवे आश्रितं शा
 यशं वायमहादेवाय ते नमः इति नमस्कारमंत्रः इति शैवागमे लक्षपुजाविधिः अपोद्यापनम् पंचामृतेन स्त्रपं
 नं पलेन शतकेन वै नारिकेलार्घ्यदानं च पताकाध्यज एव च श्वेतवस्त्रद्वयं देयं पूजायां च शिवस्य च पूजाति च तथा होमंति
 लद्रव्येण कारयेत् देवस्थानं तरं पूजामाचार्येणैव कारयेत् ततः प्रार्थनामंत्रः नमः शिवाय शंताय सगणाय नमो नमः
 सर्वेश्वराय देवाय कारणत्रयहेतवे निवेदयामि वात्सानं वंगतिः परमेश्वर भूमौ रत्नलितपादानां भूमिरेवा बलं व
 नम् त्वयि जाता पराधानां त्वमेव शरणं प्रभो ततो विप्रभोजनीयाः शक्त्या वापि दशायवा आचार्यैः पूजयेत्
 भ्रातृत्वादायाच्च दक्षिणं पूर्णं तद्वचनात् कृत्वा मम सन्निधिभाग भवेत् यद्दारे मरुमातंगं वा युवेगास्तुरंगमाः पू
 णदुवदनाचार्यैः लक्षपुजाविधेः फलम् ॥ इति ब्रह्मांडपुराणे लक्षपुजोद्यापनम् ॥ अथेतस्य प्रयोगः तत्रादौ

पूजोविधिः । ब्रह्माहपुराणत् माघादिपुण्यमासेषु वातुमास्येषु वा पुनः । श्रावणेतु विशेषेण । चंद्रानुकूल्यदिने
 प्रातर्नैर्धादौ स्नानं त्वनित्यकर्मनिर्वृत्य देवागारं प्रविश्य पुण्यतिथ्यादिसंकीर्त्य आत्मन आखिलपापक्षयपूर्वकं
 हिकामुष्मिकनिरवधिमुखसौभाग्यनिरवधिशिवलोकनिवासमहद्द्वयं प्राप्तिसद्दारा अनुककामनया वोमासहि
 तसदाशिवप्रतिपदममं कृष्णदिनालक्षपूजां करिष्ये ॥ इतिसकल्प्य पीठशिवं यथाविधि संपूज्य सहस्र
 नामभिर्मूलमंत्रेण वा तर्तद्रव्येण पूजयेत् प्रत्यहं पंचामृतेनाभिषेकः । कर्पूरेणात्तकं । दध्नादोनोपहारः प्रथमः
 दिने धावती संख्यातावत्येव संख्या समाप्तिपर्यंतं अयुतांते सुवर्णपुष्पं असंभवे लक्षं तिसमाप्तिदिने विशेषेण शि
 वं संपूज्य शतपलपरिमितपंचामृतेन स्नपनं नारिकेलार्घ्यदानं च ततः पुष्पांजलित्रयदानं आष्टाभिर्नाममंत्रैरिति । उ
 र्ध्वायनमः १ उर्ध्वायनमः २ उर्ध्वायनमः ३ उर्ध्वायनमः ४ उर्ध्वायनमः ५ उर्ध्वायनमः ६ उर्ध्वायनमः ७ उर्ध्वायनमः ८ इति पुष्पांजलिर्दत्त्वा प्रार्थयेत् विरूपाक्षमहेशानविश्वरूपमहेश्वर मया कृता
 लक्षपूजां गृहीत्वा वरदो भव ततः प्रणमेत् मृत्युं जयाय ज्ञायेद्देवदेवाय शंभवे आश्रिते शायसर्वाय महादेवाय तेनमः ॥
 नमः शिवाय शांताय सगुणाय ससूने सौपस्कराय देवाय कारणत्रयहेतवे ततो यथाशक्ति ब्राह्मणाभोजयेत् शस्त्या
 व्रतपूर्त्येगांच दद्यात् अत्र पूजाद्रव्याणि चंपकं मालती पुष्पं जाती किंशुक पाटलैः द्रोण पुष्पैः कर्दवैश्च वि
 ल्वशाखादलैस्तथा नागवल्लीटलैर्वापि करवीरकुसुमैरपि तत्कालोद्भवैः पुष्पैः पल्लवैः कमलैरपि धान्यै
 श्रविष्यैः पुष्पैः रत्नखट्वाहितदुलैः लक्षपूजाप्रकर्तव्यानामाभिर्मूलमंत्रत एते पां पूजाद्रव्याणां मंत्राः दा
 नखंडादिपुद्रुद्रव्याः रत्नपूजापितत्रैव विद्रुमाणां घदानेन रुद्रलोकं व्रजेन्नरः सर्वपापविनिर्मुक्तो मुक्तादाने
 न जायते लोकानां मोतिदानेन नरो वज्रस्य वज्रिणः तथा प्रदत्तं गोमैर्दमोदतेन दनेन सर्वे ग्रहाः प्रतुल्यंति पुण्य

रागप्रदानतः गारुत्मैतंग्रन्तमित्यतः श्रिया वैदुष्यैः स्वर्गलोकश्च पद्मरागैरोगता प्रदानादिद्रुनी
 लेश्वरीलानांसतुभाजन सुखीशखप्रदानेन शक्तिशुक्तिप्रदानतः इतिस्कदेभिधानात् तत्रनुकाप्रदानमंत्र
 ताम्रपण्यैवौद्धतावर्णाद्व्याकल्पपर्याप्ताः मुक्ताः शुक्तयुद्धवाः सतुभुक्तिमुक्तिप्रदामम एवसेवैपामेवरकधान्या
 दानांमंत्राग्रयांतरतोवसयाः इतिप्रकारांतरेणलक्षपूजाविधिः अर्थाग्निपूराणोक्तसोद्यापनम् लक्षपूजावि
 धानम् तत्रपूर्ववदेवसंपूज्य ततः सहस्रनामाभिः उांनन 'शिवायैतमंत्रेणपुष्पादिभिरकरूपतयासमाप्ति
 पर्यंतमभ्यर्च्य तद्वैशुभदिनेउद्यापनंकुर्यात् तत्रादौ तिथ्यादिकीर्तनंतिआत्मनोऽनेकजन्मान्तसमस्तदुरितानि
 छत्तिपूर्वकैहिकपुत्रपौत्रा दिष्टिद्विविधसुखप्राप्त्यनंतरंशिवलोकनिवासकामकृत्यदमुद्रव्यसमर्पणलक्ष
 पूजनं तत्संपूर्णफलावाप्तयेतस्योद्यापनकरिष्ये इतिसकल्पः कार्यः ततोऽग्रेषूपूजा आचार्यवरणादि
 पूर्वांगविधाय वेदिकायालिंगतोभङ्गेकलशैर्धान्यपूरितपूर्णपात्रमध्यसौवर्णमहेश नमः शंभवायेतिमंत्रेणसैव
 शीर्गौरी गौरीमिमायेतिमंत्रेणपुरतः राजतंवृषभतन्मंत्रेणसंस्थाप्य परिवारेदेवताश्चसंस्थाप्य पूर्वादि
 दिक्षुधर्मज्ञानवेराग्यैश्वर्यानामेयादिविदिक्षुच अधर्माज्ञानवेराग्यनैश्वर्यान्पीठसंपूज्य मध्येनहेश्वरसंपूज्य
 तद्वहिएशान्यांईशानवक्त्रायनमः पूर्वैतत्पुरुषवक्त्रायनमः दक्षिणेऽश्वघोरवक्त्रायनमः पश्चिमेसद्योजातवक्त्राय
 नमः उत्तरेवामेदेववक्त्रायनमः पुनःपूर्वादित वामायनमःन्येष्टायैःश्रेष्ठायैःरौद्रायैःकाल्यैःकलविकरिष्यैःबलायैः
 बलाविकरिष्यैः मनोन्मन्यैः सर्वभूतदमन्यैः इतिदशदिक्षु ॥ १० ॥ पुनःपूर्वमारभ्यईशानपर्यंतं अजेकप-
 देनमः आहिबुध्न्याय. भवाय. शर्वाय. उग्रपतये. रुद्राय. पशुपतये. शंभवे. वरदाय. शिवाय. ईश्वरायनमः
 ॥ ११ ॥ पुनःपूर्वतदिकालौ. दक्षिणेऽग्निगंधौ. पश्चिमेवृषस्कंधौ. उत्तरेईशकालौ. ततइन्द्रादिलोकेशान्सामु

धानसंस्थाप्यपूजयेत् अथशिवपूजाध्यानम् शुद्धस्फटिकसंकाशत्रिनेत्रचंद्रभूषणं भस्मोद्धतसर्वांगं
 ह्यर्चित्यभक्तवत्सलं उन्नमःशिवायइतिमंत्रेणपूजयेत् लक्षपूजायां दशएकंवासुवर्णपुष्पसमर्प्य ॥ प्रार्थयेत् ॥
 नमःशिवायशांतायसगुणायससूनुवे सनंदिनेसंगांगायसवृषायनमोनमः इतिनमस्कारः पुराणपठनादिना
 रात्रिनित्वा प्रातःस्वयंशोक्तमग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अन्नप्रधानं सोमं महेशं नमः शंभवायचमयो
 भवायेचेतिमंत्रेणज्यासिक्तिलद्रव्येणायुतसंख्याकाहुतिभिः सहस्रपरिमिताभिर्वापरिवारेदेवतामंडलेदेव
 ताश्वेकज्याज्याहुत्याक्षे स्थापनमंत्रेणहोमः पुष्पसमर्पणंवा होमांतेसपत्निकमाचार्यसंपूज्यपठिं गोमिथुनं
 चप्रतिपाद्य अधिकफलाप्तयेसोपस्करांशव्यादत्वा पोटशद्विजान् विशेषाकारेणसंपूज्य दक्षिणांचदत्वा ॥
 सदन्नेनसहस्रशतंवायथाविभवंसदन्नेनाद्विजांस्तर्पयेदिति इतिलक्षपूजोद्यापनविधिः अथविष्णुलक्षपूजाविधिः
 अग्निपुराणे लक्षपूजाविधिर्भूयःशृणुनान्यमनाः क्वचित् यांकृत्वामुच्यतेपार्ष्णरिवाथनरोपिवा ब्रह्महागुरु
 गामीचमद्योवाधनापहः सकृत्पूजनमात्रेणमुच्यतेकिमुतान्यतः नातः परतरं किंचित्त्रिपुलोकैपुविद्यते किंकुलेन
 किमाचारैः किशीलेनगुणेनच योहरेपूजयेत्सम्यक्सकुलीनः सबुद्धिमान् जंबूद्वीपेमहापुण्यंजन्मयः प्राप्य
 मामवः इमामकृत्वामदूत्माकोन्यस्तस्मादधोगतिः धर्महीनस्यमर्त्यस्यादिनान्यायांतियांतिच सलोहकारभ
 स्त्रैवतस्यजन्मनिरर्थकं पूजयेत्पूजयेद्विष्णुंभयोभयोपिपूजयेत् माधेवाकर्त्तिकैचैत्रेआपादेश्रावणेपिवा अन्ये
 पुपुण्यमासेपुव्रतमेतत्समाचरेत् देवपूजागृहवापिदेवालयमथापिवा गोमयेनानुलिप्याथधातुनामृण्मयेणवा चतु
 र्भिर्ब्राह्मणैः सार्द्धकृत्वाचत्त्वस्तिवाचनं नादीश्राब्दं प्रकुर्वीतलक्षपूजाविधौद्विज प्राणायामत्रयंकृत्वादेशकालौपठेत्सु
 धीः सुसंकल्प्ययथाशक्त्याप्रत्यहंपूजयाम्यहं एवंसंकल्प्यविधिवन्मंत्रमेतमुदीरयेत् गृहीतेस्मिन्मन्त्रेतेदेवपंचत्वं

यदिभवेत् तदाभवतुसंपूर्णं त्वत्प्रसादाजगद्गुरो एवंसंप्रार्थ्यदेवेशानियमं तुलसीदलेः पंचामृतैः स्नापयित्वाशालि-
ग्रामशिलांशुभां गंधपुष्पाक्षतैर्भक्त्याप्रथमं पूजयेद्बुधः प्रत्यहं यावती पूजातावत्प्रणतिभिर्ब्रती पद्मान्यपि च तावन्तिलि-
खेयं च भिधातुभिः महाव्रतामिदं ब्रह्मन्देवानामपि दुर्लभं तुलसीदलेनैवैसस्यैरत्रैरतिशोभनैः कूष्माण्डवर्जितैर्देवपूज-
येतस्य नामभिः विष्णोर्नामसहस्रेण अथ वा शतनामाभिः संख्यापूर्णफलसंख्यामंत्रहीना तु निष्फला तच्चित्तोन्मोहनवान्
भूत्वा विष्णुलोकपरायणः एवं संपूज्य विधिवत्पूजातिहोममाचरेत् सहस्रनामाभिर्होमं स्वाहाकारसमन्वितं मधु-
मिश्रं स्तिलैर्लाजा मिश्रितैः कृमिवर्जितैः होमसंख्याविधानेन लक्षसंख्यायदाभवेत् पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा प्र-
णिपत्य क्षमापयेत् लक्ष्मीनाराण्डेवंशं स्वचक्रगदाधरं सुवर्णप्रतिमां कृत्वा वित्तपूर्वविचक्षणः ब्राह्मणाय सुशांता-
यस्वदारनिरताय च पत्नीपुत्रवतेदानमक्षयं फलमश्नुते जलशायी ब्रह्मपितापद्मनाभः सनातनः अनंतभोगशाय-
नः प्रीयतां परमः पिता इति दानमंत्रः तुलस्य भो वर्षे षण्णवर्षा विल्वैर्वा ब्रह्मणवर्जितैः सुगन्धैर्ऋतुसंभूतैः सस्यैः पादप-
ह्वयैः सहस्रं द्विसहस्रं वा त्रिसहस्रं यथाविधि उपक्रमदिने यावत्प्रत्यहं तावती भवेत् उपक्रमदिने वा पिद्मवमा-
ने पितावती उद्यापनं प्रकुर्वीत पूर्वोक्तैर्नैव मार्गतः अन्यथा दोषमाप्नोति हीना गोजायते भुवि एव यं कुरुते मत्स्यो-
नारी यागमभतृक्का देहतिज्ञानवान् भूत्वा विष्णुलोकमवाप्नुयात् ब्राह्मणभोजयित्वा तु स्वयं भुंजीत वाग्यतः तुल-
सीदर्शनं स्पर्शानमस्कारः प्रदक्षिणा दानं च हरिपूजा च धारणं तज्जलं च यत् भक्षणं दर्शनं चैव विष्णुलोकप्रदायकं
महापातकसंयुक्तो यो को वा सर्वपातकैः विष्णुपूजाविधानेन जीवन्मुक्तो न संशयः इत्यग्निपुराणोक्ति-
वृणोर्लक्षपूजोद्यापनम् ॥ भविष्योत्तरे तु लक्षतुलसीव्रतोद्यापनम् कार्तिके माघवा प्रत्यहं तुलसीदलान्यपे-
येत् ततो वै शिखमाघे वा उद्यापनं कर्तव्यम् तत्रादावाचार्यवरणपूर्वकं पूर्वेषुः स्वस्तिवाचनं कृत्वा प्रभाते संयति-

लंकृन्वा' अग्निमूला'रतिस्वगृह्याविधिनासंपाद्य' घृतपलाशशामिद्धरुसाहितं पचशाखाद्यजुहुयात्' अष्टाक्षरपङ्क
श्रद्धादशक्षरं प्राणवेनवा' यथासंख्यमंत्रविनियोगः' दलापणसंख्यादशशेनहोमः' तत्तद्वशांशेनतर्पणमा
र्जनमिति' तद्वैतआचार्यायगीदंत्वास्विष्टकृतं कृत्वा' होमशेषसमाप्य' तद्वशांशेनविप्रान्भोजयेत्' विप्रायविष्णु
संहस्त्रनामदानमपिकुर्यात्' ततः सुवर्णवृंदावनैतुलसीसमरौप्य' विष्णुरूपायां चार्य्यायदद्यादिति' तुलसीद
लोद्यापनम्' अग्निपुराणायसोद्यापनोलक्षपूजाप्रकारप्रयोग' चतुर्मास्यसमासौतुलक्षपूजासंप्रापयेत्' माघा
दिपदसुमासेपुलक्षपूजाहरे' स्मृता' यद्यद्वृत्तौ भवेत्पुष्पविष्णवेतत्तदर्पयेत्' अतसीतुलसीधात्रीपद्मदूर्वाकुरास्त
था' करगिरिकर्णिकारशतपत्रचक्रेतक' चपकतगरचैवसोवीरकनकतथा' जातोपुष्पपाटलकुप्रभागचकंदंबक
वदर' बामलपूगं फलैरन्यैश्चपूजयेत्' सुगंधैर्ऋतुसंभूतैः सर्वैः पादपपल्लवैश्च' यद्यत्समर्पयेद्द्रव्यं तत्स्य रूपं हि
ण्मय' कारयेत्सततैर्चकंसहस्रं वापिकारयेत्' लक्षवाढापयेद्धीमान्यथावित्तानुसारतः' विष्णोर्नामसहस्रेणगा
यत्र्यामूलमंत्रतः' सहस्रद्विसहस्रं वा त्रिसहस्रं यथाविधि' उपक्रमदिने यावत्प्रत्यहं तावती भवेत्' तत्रादौ तित्यादि
कीर्तनातिष्ठितलनानाविधपातकनिरसनपूर्वकैर्हि कामाक्षिकनिरतिशयभोगानदप्राप्तिद्वारा श्रीलक्ष्मीनारायणप्रीत्य
र्धंतुल्यादिलक्षपूजां करिष्ये' इतिसंकल्प्य पीठुरुपसूक्तेन देवं पूज्य' नाममंत्रैस्तुलस्यादिसमर्पयेत्' लक्षादि
समाप्तावुद्यापनं कुर्यात्' सर्वसंकल्पान्ते अमुकलक्षपूजायापनकरिष्ये' इतिसंकल्प्य' आचार्य्यवरणाति दे
विकायां सर्वतोभद्रैर्ब्रह्मादिदेवतास्थापनपूर्वककलशप्रतिष्ठाप्य' तत्र देवंपूजयेत्' तत्रायंक्रमः सर्वतोभद्रैर्ब्रह्मा
दिदेवता' स्थाप्य' तदुपरि प्रस्थंसप्तधान्यपुंजं तदुपरि प्रस्थगंधधूमपुंजं' तदुपरि प्रस्थमितशुद्धतडुलारां शंकु
त्वा' तत्र कुम्भेन त्र्यदलपद्मविरच्य' तन्मध्ये ताम्रमये पात्रे पिसप्तधान्यसहितं ताद्यकलशप्रतिष्ठाप्य' तत्र सौ

वर्णचतुर्भुजं लक्ष्म्यालिंगितवर्मांगनारायणसंहस्रशार्पेतिमंत्रेण संस्थाप्य । पुरतः सौवर्णरोजतंगरुडं सामध्वनि-
शरीरस्तंवाहनं परमोष्ठिनः विपपां पहरौ नित्यं मतः शान्तिं प्रयच्छ मे ततई शानादि शानादि दिक्षु शंखचक्रगोदां प-
द्मं ततः परितः लोकेशान्संस्थाप्य पूजयेत् प्रातः अग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वाहय्यात् । अत्र प्रधानं लक्ष्मीनारायणं
उत्तमोनां रायणं पितृपृथक्षरमंत्रेण मधुलाजं मिश्रत तिलपायसघृतशर्कराद्यन्यतमचरुद्रव्यचतुष्टयेन प्रति-
वर्धयं शोभनं संहस्त्राहुतिभिर्वीसहस्रनाममंत्रैर्बध्ने इत्येवं होमं समाप्य तत आचार्यपुण्यपठि अनेन मंत्रेण दद्यात् जल
शायी ब्रह्मपितामहेभ्यस्य चराचर अनंतं भोगशयनः प्रीयतां मे जनार्दन इति दत्वा गंगायस्विनीं च दत्वा अधिकफलाप्त
पैसोपरस्करं शय्यादत्त्वा दशाधिकारान् द्विजान्सदनेन भोजयेत् एवमेवाविधानेन गणेशाविकार्यो नृप तत्तन्मंत्रे
ण पूजांतुं तन्नामसहस्रकैः गणेशे लड्डुकैर्होमं पंचत्वारिंशस्तथापि वा पायसेन तु देव्याश्च तिलैर्बुके वलैरपि एवं
कृत्वा विधानेन स्वर्गलोकं महीयते इति विष्णुः पूजोपापनाम् गणेशाविकार्यो रपिलक्षपूजोपापनां अथ लक्षन
मस्कारव्रतम् भविष्योत्तरे अंबरीष उवाच इक्ष्वाकूणां कुलगुरो ब्रह्मन्धर्मसंविस्तरं ब्रूहि पापक्षयकरं व्रतं तं सर्वो
त्तमं च मे ब्रह्मन्मस्य सुरापस्य गुरुदाराभिर्मर्षिणः सुवर्णस्तेयिनश्च व्रतेषां संसर्गिणामपि संकीर्णपापिनां चैव स
कलीकारिणां तथा असंभश्यतो भाग्याद्वयं दुष्टेन चेतसा भ्रूयाणां जनयित्रीणां कामिनां कामतोऽपि वा गुरोर्विश्वा
सहेन स्य ब्रह्मस्य च पापिनः संध्याकर्मविहीनस्य गंडुमादं वर्तनः दासो वैश्यासंगमिनश्चाढाळीगामिनस्तथा
परस्वहारिणश्चैव देवद्रव्यापहारिणः ब्राह्मणेभ्योऽष्टदस्यैव वृत्तिच्छेदकरस्य वा परस्वलोलुपस्यापि रहस्यकृतपा
पिनः पंचयज्ञविहीनस्य दुःशास्त्रनिरतस्य वा गुरुनिंदादि संश्रोतुं गुरुद्रव्यापहारिणः नारीणां च विशेषेण प्रायश्चित्त
यदीप्सितं तदालक्षनमस्कारव्रतं कुरु महीपते संकरीकरणानां चमलिनीकरणस्य च अपात्रीकरणानां च

प्रायश्चित्तं यदीच्छसि तदाल. ॥ ३ ॥ आतृपत्नीसुतानां च गामिनः कामिनस्तथा त्वसृस्वमातृवंधूनामिच्छ
 यागमनस्य च दासीवेश्यासगनस्य सक्षयं यादिवांछसि तदाल. ४ परस्वहरणस्यापि देवस्वहरणस्य च रहस्य
 भेदकस्यापि रहस्यकृतपापिनः त्यागस्य पचयज्ञानामसच्छात्राधिपस्य च गुरुनिंदाश्रुतेश्चापि गुरुस्त्वहरण
 स्य च लेहानां चैव घोष्याणां संक्षययादिवांछसि तदाल. ॥ ५ ॥ कृतस्य जन्मसाहस्रैर्भैरुर्विध्यसमस्य च
 अत्युत्कटस्य पापस्य इह जन्मकृतस्य च सर्वस्य पापजातस्य संक्षययादिवांछसि तदालक्षणमस्कारव्रतं
 कुरुमर्हपि ते ॥ ६ ॥ शृणु भूषणविधिं वक्ष्ये संकल्पनियमादिकम् चातुर्मास्यसमायाते केशवेशयनं
 गते आपादस्य सिते पक्षे एकादश्यां समाहितः संकल्प्य देवदेवस्य पुरतश्चक्रपाणिनः मम लक्षणमस्कारव्र
 तस्य पुरुषोत्तम निर्विघ्नेन व्रतं सांगं कुरु त्वं कृपया हरे पापपंकनिमग्नमापापकोशस्य भाजनम् व्रतेनानेन सुप्री
 तः सद्य एव जगत्पते इति संकल्प्य मनसा कार्त्तिकया तु समापयेत् प्रातः स्नात्वा व्रतं कुर्यादा मध्याह्नं सदा
 मुनिः यद्वा तद्वानभुंजीत भुंजीत लघुभोजनम् अचतुर्नवदेवत्कापि नापव्याधीतकञ्चन देवतानां जपहोमनस्य
 जेतकथं च न अतिथिपूजेन्नित्यं यथाशक्त्यानुसारतः कार्त्तिके मासि संप्राप्तो ण्मास्यांततः परम् । संस्थाप्य
 कलशं पूर्णं सवस्त्रं सापिधानकम् विष्णोश्च प्रतिमां तत्र पूजयेद्विष्णुनामभिः नामभिः केशवार्थं च श्रृंगपूजाविधीय
 ते नैवेद्यां ते समभ्यर्च्य कुर्यात्पश्चाच्च तर्पणम् पौरुषेण सुकेन तिलगोधूमं तुलैः देवदेव जगन्नाथ सर्वव्रतफ
 लप्रद व्रतेनानेन सुप्रीतो गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते : इति चार्घ्यत्रयं दत्त्वा पश्चाद्धोमं समाचरेत् पौरुषेण सुकेन
 शतमष्टोत्तरसदा होमशेषं समाख्यात्वा पूर्णाहुतिमतः परम् आचार्यं पूजयेत्पश्चाद्वा द्वौ मिथुनं गुरोः
 ब्राह्मणभोजयेत्पश्चाच्छतं विंशतिपंचवा दक्षिणां च यथाशक्त्या वाचयेदशिशिपस्ततः अनुज्ञातश्च तेभ्यो वैस्वयं

भुञ्जीतवंधुभिः इदं व्रतं महापुण्यपापारण्यदधानलं पापपर्वतवज्रचपापाद्वितरणेऽपुम सर्वपापहरं
सद्यः सद्यो विष्णुप्रसादनम् नानेन सदृशं किंचित्त्रिपुलोके पुविद्यते सर्वपापाश्रमाणां च विहितश्रुतिचोदितम्
नारीणां सधनानां च विधानां विशेषतः सर्वपापमेव पापानां प्रायश्चित्तमिदमेवेत् ॥

इति श्री भविष्यो नरेव सिंहावरीपसंवादे लक्ष्मणमस्कारव्रतविधानम्

अथेतस्य प्रयोगः मार्गशीर्षे तथा माघे चैत्रवैशाखयोरपि अस्तादिदोषराहिते पौर्णमास्यां समापयेत् तत्र विधानम्
तिथ्यादिसंकीर्तितं नित्यमनेकजन्मार्जितानां विधातृ कथमनपूर्वकश्चतुलभोगप्राप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रतीत्यर्थं श्री
विष्णोरमुकदेवस्य बालक्षनमस्कारव्रतमहं करिष्ये इति संकल्प्य ततो देवा लये अश्वत्थमूले गंगतीरे अन्यत्रा
श्रमस्य लेदेवा लये पितृदेवता प्रीतये तद्भक्तम् तदेव पीठपुरुसूक्तेन संपूज्य नमोऽस्त्वनंतायेति स्तुत्वा तद्देवता
नामसहस्रेण तद्देवता प्रकाशकौदिकभूत्रेण मूलभूत्रेण साष्टांगं पंचांगवाप्रत्यहं नियतसंक्षयानस्कारान् विधाय
व्रतं तैत्तदुद्यापनं कुर्यात् पूर्वोक्तं संकल्प्यति श्रमुकदेवतायाः कृतलक्ष्मणमस्कारव्रतस्य सांगता सिद्धये तदुद्यापनं क
रिष्ये इति संकल्प्य आचार्यवरणं तिस्रैर्बतौ भद्रकलशोपरि हर्भदेवं तद्देवताभूत्रेण संस्थाप्य पूजयित्वा विशे
षार्घ्यं च यंदद्यात् देवदेवजगन्नाथ सर्वकृतफलप्रदव्रतेनानेन सुप्रीतो गृहाणा र्घ्यं मयार्पितम् ततश्च भिप्रतिष्ठाप्य
अन्वादध्यात् अत्र प्रधानं देवं विष्णुं अमुकदेवं वा सप्तादृत्या पौरुषसूक्तेन द्वादशोत्तरैकशताहुतिभिश्चरुतिलव्री

हिपालाशमिस्त्रापूर्वव्यैः प्रतिद्रव्ययक्ष्ये । ब्रह्मादेवताश्चैकैक्यान्याहुत्यायक्ष्ये । इतिहोम ततःपठिं गाचा
 चार्थायदत्त्वा । अष्टोत्तरशताधिकान्द्विजान् यथाशक्तिभोजयेत् । इति लक्षपुष्टपोद्यापनम् । लक्षनमस्कारव्रततो
 द्यापनमपि । अथ लक्षप्रदक्षिणाविधानम् । अथ लक्षप्रदक्षिणाविधानं सोद्यापनम् । विष्णुधर्मोत्तरे । श्रीकृष्ण
 उवाच । चतुर्मास्ये च सप्तासेपरि क्रम्य शुचिर्भवेत् । स्वकृतं पापमुच्चार्य ज्ञानं च सकलं भवेत् । तत्र मंत्रः । यानि
 कानि च पापानि जन्मांतरकृतानि च । तानि सर्वाणि नश्यंतु प्रदक्षिणपदे पठे । संकल्प्य कुर्यान्नियतः । कार्तिक्या
 तु जिते द्वियः । लक्षसमाप्य च प्रश्नानुकुर्यादुद्यापनव्रतौ । आचार्येवर्ये द्विद्वान् ब्राह्मणान्दत्त्विति जस्तथा । स्वास्ति वाचन
 पूर्वेण बालरूपजनार्दनम् । वक्षेण परिधानेन निन्नेणैकलशे च येत् । हुत्वा तु विष्णुगायत्र्या शतमष्टोत्तरं चरुम् । कपि
 लांच ततो दद्यादाचार्याय सदक्षिणाम् । ब्राह्मणान्दत्त्वित्येव यथान्यायं प्रपूजयेत् । पायसं जुहुयाच्च संहस्त्रा विजिते द्वि
 यः । अहोमुखैश्च देवनसूकेन प्रतृचं बुधः । ब्राह्मणान्भोजयेत्पथ्यादद्यात्तेभ्यश्च दक्षिणाम् । एवं कृत्वा व्रतमिदं पवित्रं पा
 पनाशनम् । पूर्वजन्माजिते पापैरहजन्माजितैरपि । आगामि जन्मजैश्च वमुच्यते नात्र शयः । इति विष्णुधर्मो
 त्तरे कलक्षप्रदक्षिणाव्रतोद्यापनम् । अथास्याविधानम् । आपादशुक्लैकादश्यां पूर्णमायां वा प्रारभः । कार्तिक्यां स
 मापनम् । अथ वा यास्मन्वाशुभे मासे प्रारभः । व्रतं तस्मापनम् । अत्र प्रदक्षिणास्थानानि । सुरालये श्वत्थमूले तु ल
 स्यागोब्रजे तथा । कुर्यात्प्रदक्षिणां सर्वापूजयित्वा यथाविधि । तत्रादौ तिथ्यादिसंकीर्तनं ति आत्मनः । सकलपापक्षय
 रोगपीडानिरमनपूर्वकामुक्ताभीष्टासिद्धये श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं । श्रीविष्णोरमुकदेवस्य बालक्षप्रदक्षिणाव्रतं करिष्ये
 इति सकल्प्य । गणेशादीन् पूजयित्वा । पूजासामग्री गृहीत्वा । अथ तथादिसमीपे गत्वा । पुरुषसूक्तेन संपूज्य । सह
 स्त्रनामादिपठनं करचालनादिरहित । कृतांजलिरेकाग्रचित्तः । प्रदक्षिणाएकरूपतया समाप्तिपथ्यं तं कुर्यात् । व्र

ततिलयापनंकुर्यात् तत्रादौदेशकालादिकीर्तनं तत्र मुक्तकामनया कृताया लक्षप्रदक्षिणास्तत्सद्गुण्यार्थतदुद्याप
नं करिष्ये ततश्चाचार्यवरणतिसर्वतोभद्रस्थकलशोपरिहंमप्रदक्षिणादेवतंतन्मंत्रेण संपूज्य साष्टांगप्रणम्य त
तमग्निप्रतिष्ठाप्य - अन्वादध्यात् अत्र प्रधानं विष्णोर्वादिदेवतस्य गायत्र्या अष्टोत्तरशतं चर्वाहुतिभिः ब्रह्मादिदे
वताश्चैकैकया ज्याहुत्यायक्ष्ये ततो होमं तेषां ठंकापिलां चाचार्याय संपूज्य दत्त्वा यथाशक्ति ब्राह्मणान्भोजयेत्
अत्र यस्य देवतस्य प्रदक्षिणा व्रतं तस्यैवमंदो होमपूजादौ ग्राह्यः इति लक्षप्रदक्षिणा व्रतोद्यापनम् ॥ अथ प्रकारा
तरेण अश्वत्थप्रदक्षिणाविधिः भविष्ये संकल्प्यादिपूर्ववत् इयान्विशेषः ॥ १ ॥ आदौ आराधयेद्विष्णुं ध्यानावाह
नपूर्वकम् तथैव पिप्यलतरुनारायणस्वरूपिणं सदा पुरुषसूक्तेन उपचारैश्च पूजयेत् ॥ ततः प्रदक्षिणां कुर्यात्
त्सर्वसफलं भवेत् लक्षमेकं द्विलक्षं वा त्रिचतुःपंचलक्षकम् कार्यस्य गौरवाद्देयं द्वादशांशं समाचरेत् ॥ ब्रह्मचारी ह
विष्याशीत्वथ शयीजितेंद्रियः मौनी ध्यानपरो भूत्वासघृतपायसहनेत् तर्पणं दशं शिनभोजनं तदशंशतः ॥ हो
मादौ विष्णुगायत्रीतिथानामसहस्रकं तत्र द्रोणपरिमितं तद्दुल्लुपं जोपरिपलादधिकरौप्यपीठोपरि सुवर्णादधिकं ह
मं अश्वत्थतरुं स्थाप्य श्वेतवस्त्रेण संछाद्य संपूज्य द्विजाय दद्यात् तत्र मंत्रः पिप्यलोच्छराजेंद्रह्यग्निगर्भस्त्व
मेव हि प्रभुर्वनस्पतीनां त्वं पूर्वजन्मनि यत्कृतम् अघोधनाशयक्षिप्रतवरूपप्रदानतः ततो द्विजं प्रार्थयेत् - अमुं
तरुं गृहाण त्वं विष्णुरूपं द्विजोत्तम स्वीकृत्य दुष्कृतं क्षिप्त्वा विष्णुरूपं प्रयच्छ मे ततो व्रतपूत्तेश्च शुक्लां दद्यात् अ
धिकफलप्राप्तये सोऽपरस्करां राख्यां च दद्यात् इत्यश्वत्थप्रदक्षिणोद्यापनम् अथ लक्षवर्तिव्रतविधानम् कान्तिके
मायैवैशाखे वा चानुमास्ये वा लक्षवर्तिव्रतविधानं कार्यम् तत्र मासपक्षादिकीर्तनं त्रिमुक्ताभीष्टप्राप्तिकामो
लक्ष्मीसहितविष्णुमुमासहितं शिवं यथामिलितोपचारैः पूजयिष्ये पौडशोपचारैः संपूज्य लक्षवर्तिविधानं कुर्यात्

तत्र कथा सूत उवाच आर्यावर्ते पुराकाचिद्वैश्याभूच्छक्षणाभिधा तस्याभुजंगः शूद्रोभूद्वासो नानाममहावली तां
लक्षणां तु सुस्नातां स्थितां गोदावरी तटे बालैर्वधेयं देयं पुरास्थाय्यं बंधुभिः परिवारि
ताम् आक्रन्दन्ती ततो विध्यशैनेस्तां प्रत्यपद्यत लुठन्ती भुविकार्येन मुहुर्घ्नती मुरो बहूः जडानामपि कारुण्यं जायते
ता तु पश्यताम् तदा सालक्षणा वाक्यं स्वभुजंगमुवाच ह कुलजानां तु नारीणां देशेयमतिदारुणा अवस्था त्रयमेता
सांति त्रयं तु सुदारुणा कन्यात्वं जीवभर्तृत्वं विधवात्वमिति त्रिधा पारवश्यं च नारीणां दुःखमामरणं तर्कम् अना
पत्यत्ववधेयतया पुत्रतास्त्रियः असह्यमेतत् तत्रितयं वधव्यतत्र चोत्तरम् शोचन्तीनां च नारीणां कस्येदं कर्मणः फलं
निर्वर्तते ये केन दंष्ट्रं च्छन्ती मिति तामथ उवाच दासनामा सौभुजंगः सन्तं वचः शृणु भद्रे प्रवक्ष्यामि त्वाया एष्टा द्विजातयः
देवानां चैवलोकानां हि तार्थं मन्त्रकोविदाः शास्त्रज्ञानात्स्वभावाच्च जीवानां यत्पुराकृतम् जानतिकर्म जफले तत्र प्रष्टव्या
धृतव्रताः भुजंगवचनं श्रुत्वा तथैवोमिति सा पुनः तन्नागतमहावृद्धं हि जं पप्रच्छ तं तदा प्रणम्य सा दीनतरा प्रश्र
यातुरस्मानसा मुनेस्त्वहं दुराचारावैश्यास्मि लक्षणा क्रया तथापि ते दयापात्रं पृच्छन्ती मां प्रवोधय साधूनां समचि
त्तानां जनाः सर्वे समाभुवि दुर्गधो वा सुगंधो वा च थावायुः सुखो भवेत् मुने देशेयं नारीणां तृतीयातीव दुःसहा कर्म
णा जायते केन केन वा निर्वर्तते एतद्विचार्यैर्भद्रहन्कृपया वद सुव्रत इति तस्य वचः श्रुत्वा याजको वाक्यमब्रवीत्
देवे कर्मणि पित्र्ये च नार्यः केन व्यवस्थिताः अकस्माच्च राजो दुष्टाः स्पृष्ट्वा भांडाद्युपस्करान् अज्ञानादज्ञानतो वापि का
मलोभात्कचिन्तकं चित् ! -- अबोधयित्वा गच्छति तेन दुष्यति सत्क्रियाः क्रिया लोप गता ह्येताः पापाश्च स्मात्सु दु
स्यं जातं दशाभिमां प्राप्नुवति सर्वा अपि न संशयः बाल्ये वा यौवने वा पिबार्धे क्वा कदाचन तन्नायाति दुराचारा
परानेवां भिवांछति भवश्रपति वंधूनामतिचारात्सु दुः सहात् दशाभिमां प्राप्नुवति सर्वा अपि न संशयः सा

तत्कर्मसहोयेनरजसादूषिताचसा मृतपत्यातयाभूत्वावैधव्ययौवनेत्रजेत् यानारितुरंजोदुष्टासर्वभांडानिसंक
रम् कुरुतेयदिसानारीवैधव्यवार्धकेत्रजेत् याचानुकूल्यरहितापतिर्भैपुसर्वदा बालवैधव्यमापन्ना
गातिहीनाभवत्यलम् सर्वासामपिवैधव्यनिदानं पुष्यितानघ तस्यशान्तिप्रवक्ष्यामि कर्भणश्रापिलक्षणे कृतेतुमुनि
पंचम्यात्रतेपापं न्ययोषिताम् क्षयंगच्छातिनारीणांमिति वेदविदोविदुः शूर्पसवायनंदत्वाकृतेलक्ष्मीव्रतादिके मू
लावशंपत्रजतिरंजोदोपोनसंशयः निर्मूलंतुव्रजत्याशुलक्ष वर्तिव्रतेकृते रजसोत्थमहापापंनारिणानात्रसंशयः
इतितद्वचनंश्रुत्वापुनः प्रच्छलक्षणा मनसाशकिताभूत्वासादरंमुनिसत्तमम् साधुसाधुमहामागचित्तमेभय
विबुहलम् लक्षवर्चित्त्रतस्यास्यविधानंकीदृशंशवद 'कस्मिन्मासेतुर्तुर्व्यकस्यवातत्समर्पणम्' उद्यापनंकथंकार्थ्याकं
फलंतस्यवामुने तथाष्टोपाजकोपिलोकानांहितकाम्यया फलविधानंतत्सर्वमवदद्भदतांवरः ॥ मुनिरुवाच॥
लोमशस्यमुनीनांचसंवादं कथयामिते कालोस्यकार्तिकेमासेवैशाखोमाघएवच सहस्रगुणितंघतेकार्तिकेविद्धि
तुव्रतम् तस्मात्कोटिगुणंघशेमाघमासेव्रतोत्तमम् तस्मादंतगुणितंफलंवैशाखसासके एतस्मिन्मासावितये
यस्मिन्मासेसमाप्यते तस्मान्मासद्वयात्पूर्वप्रार्थ्यव्यमिदंव्रतम् अंतेमासिप्रकुर्वीततत्समाप्तिविक्षणः ॥ सह
स्रवर्तिभिः कुर्यां दारादींविष्णवेध्रुवम् गोघृतेनार्थैलेनसम्यगुक्तैर्भनोहरैः यस्मिन्मासेसमाप्तिः स्यात्पौ
षेमास्यांसमाचरेत् उद्यापनंविधानेनव्रतसंपूर्णकारकम् प्रातः स्नात्वाशुचिर्भूत्वापंचगव्यंतुप्राशयेत् पुण्याहवा
चनंकृत्वाआचार्यवरयेत्ततः त्रयोदशाह्निकेभद्रेसाक्षिकान्वृणुयात्ततः सतिलैश्चयवैः कुर्यां दमेनयम्भ्रवादि
जाः चर्त्यादशांशतः कुर्यां तर्पणतुविक्षणः तर्पणस्यदशांशेनहोमंकुर्याद्विचक्षणः तर्पणेक्तेनमंत्रेणपाय
संचघृतांन्वितं पालाशसिंधिश्चैवमंत्रंजानेनैवप्रेमैः तंघृबविष्णुगायत्र्याहेमस्यायंविधिरस्मृतः कलशेषुन

धास्याप्यसपिधानंसवल्लकम् सुवर्णप्रतिमांकृत्वाश्रयशुभारणपूर्वकम् प्राणप्रतिष्ठायाः स्थाप्याः प्राणंस्तै
 स्वांसमाहितः श्रावाहनादिपुष्पतंपूजंकुर्ग्याधयाविधि ततस्त्रयोरुक्ममयाः प्रतिमाः कारयेत्ततः ॥ अत्रि
 याचसहितेदेवंमध्यंगपूजयेद्धरिम् तद्वक्षिणेचतुर्वक्त्रं सावित्र्यासहितं तथा उत्तरेचोमयाशंभुपुरतोगरुडंतथा का
 लोविष्णुस्तथावन्द्यारविदीप्तेनिशाकरः रुद्रः शेषोजगद्ध्यापतेजोरूपमिहेश्वरः निरंजनः कलाध्यक्षोविश्व
 रूपीजगत्प्रभुः स्वप्रकाशः स्वयंज्योतिश्चतुर्बाहुर्जलाशयः परंब्रह्मेतिदशभिर्नामभिः पूजयेद्धरिं शि
 रोललाटेकेनेत्रेकर्णनासेमुखंतथा कंठस्कंधौतथाबाहूस्तनोवक्षस्तथोदरम् नाभौचकट्यांजघनेऊर्वौजनौचगुल्फ
 के पादौतुक्रमशस्त्यतान्यंगान्येवंतुपूजयेत् धूपदीपंततोदत्वा नैवेद्यचनिवेदेयत् यद्द्रव्यंलक्षपूजायास्तद्द्रव्यं
 नक्तस्यच कृत्वा निवेदयेत्तस्मैपश्चात्पूजांसमाचरेत् भक्त्याचजगदात्मानमयेदं वंक्षमापयेत् देवदेवजगन्नाथभक्ता
 नांकांक्ष्यकारकत्वत्प्रसादादहं योचेशीघ्रंकार्यं प्रदोभव अनेनैवविधानेनलक्षपूजां करोतियः पुत्रैः पौत्रैः प्र
 पातैश्चसुखंप्राप्नोतिनिश्चितम् आचार्यपूजयेत्पश्चाद्ब्राह्मणान्त्वजस्तथा गौर्देयाचसवत्सवित्सालंकारागुणान्वि
 ता त्रिशत्पलंकांस्यपात्रघृतेनपरिपूरितम् सुवर्णैर्वत्संयुक्तमाचार्यायनिवेदयेत् अथवातद्वशपलं तथाघृतस
 मन्चिम् अथवातद्यथाशक्तिदद्यादावश्यंकंत्विदम् व्रताभोवैतुवेदयात्कांस्यवैद्यतपूरितम् यावज्जीवंजीवप
 तिर्भवेत्यवनसंशयः रजोदोषविमुक्तिः स्यात्पौर्णमास्यं ददाति या ब्राह्मणनभोजयेत्पश्चाद्विंशत्यव्यनकार
 येत् एवंकरोतियानारी तस्याः पुण्यफलंभृशु अथसर्वाणिपापानिरहस्यानिकृतानि वै नश्यंतितानिसर्वा
 णिव्रतस्यास्यप्रभावतः चंडालगामिननिवापितयाशूद्राभिगामिनी कारूकरजकादीनांगामिनिद्विष्टचारिणी ब्रह्म
 क्षत्रियविदूशूद्रप्रतिलोमानुगामिनी मातुल्यपितृव्यादिश्चातृपुत्राभिगामिनी बालघ्नीवापतिघ्नीमातापित्रोर्वेधेरता

गोघ्नोवातस्करोवापिरजःसंकरकारिणी एवमादिमहापापपर्वतावापिकुलांगना कृत्वाचितद्वतंसम्यक्मुच्यते
 नात्रसंशयः । व्रतानामुत्तमैवेतत्स्त्रीणामावश्यकंत्विदम् एवंवर्त्तिप्रदानेनविष्णोरारमितेजसः कोटयोव्रह्मह
 त्यानामगम्यागमकोटयः तथैवात्युग्रपापानांकोटयोथसहस्रशः नश्यतिनात्रसंदेहो नारीणांतुनरस्यवाकिं
 लक्षवर्त्तिभिर्विष्णोःकृतेवारार्त्तिकार्पणे किमत्रबहुनोकेनननेनसहशं व्रतम् । पुरुषोपिब्रतंकृत्वापूर्वोक्तैःपाप
 संशयेः मुच्यतेनात्रसंदेहःप्रसादान्मधुशासिनः एतद्व्रतंसमाख्यातंपृच्छतस्तवमानदे व्रतंकुरुसुखंतिष्ठयथाते
 रोचतेमनः इतितद्वचनंश्रुत्वापुनःपप्रच्छलक्षणा अज्ञानादुष्टभावाद्धानविचारोममेहवै प्रत्ययार्थममब्रह्मन
 प्रत्यक्षंकुरुमेधुना इतितस्यावचःश्रुत्वायाजकोवाक्यमब्रवीत् कथंतत्प्रत्ययोभूयात्कथ्यतांकरुणानिधे साप्यु
 वाचमूर्तिनिविप्रविस्मयोत्फुल्ललोचना नचवेधव्यमापन्नारोदित्येपाकुमारिका अस्याःपतिःकथंजिविद्वेधव्यैव
 गच्छति तथाकुरुमुनिश्रेष्ठदयाशामवतांधनम् इतितस्यावचःश्रुत्वाविस्मितोवाक्यमब्रवीत् अथैवमकरं प्रा
 त्तोभास्करोलोकभास्करः माघोयंचवरोमासेनिक्रतुफलाधिकः अद्यगत्वाकुरुस्नानंगंगायामघहरिणीं स्ना
 नंकृष्णार्चनंकृत्वादेहितस्मैमृतायै तेनजिविदयनूनं ब्रह्मघ्नोयसुरापिवः तस्मादयंराजयश्मरोगेणुत्तुष्टं गतः
 तथापिमाघमासस्यपुण्याद्वैजिविधुवम् दापयित्वातथावर्त्तिकंसांस्यापात्रंविधानतः जीवपत्नीभवेदाशुचावदाम
 रणांतकम् लक्षणातद्वचःश्रुत्वाजलंस्पृष्ट्वाचवाग्यतःस्नात्वाकृष्णार्पणंकृत्वादौतस्यैफलंततःतत्पुण्यस्यप्रभोवेनतत्क्ष
 णादेवचोत्थितम् स्वभुजंगं प्रेपयित्वा सद्यंतंसांस्यापात्रकम् कुमार्योदापयामासवेधव्यस्यापनुचये एतत्पुण्यप्रभा
 वेणकुमारिसापिशोभनातदाभवजीवपत्नीवभूवहुपुत्रका कुमारी शोभनानानतत्पतिःकणभोजक तद्वांधवस्तदास
 वेदुष्टुद्वस्तांसुलक्षणम् याजकंचापिसंप्रीत्याजग्मुस्तेस्वन्तिकेतनं लक्षणापिचदोषेणभुजंगेनचंसंयुता माघस्नानंततः

कृत्वा व्रतमेतच्चकारसा ततस्तुमरणंप्राप्तेदासस्तस्याः सहायकृते गयोनाममहाराजश्चक्रवर्गिवभूवहसालक्षणाच
 तत्पत्नीसर्वलक्षणसंयुता वभूवलोकविस्थिताजीविभर्तासुपुत्रिका तस्माद्योगमाघमासस्यसाहाय्यं चकरिष्यतिघ
 र्मस्यतत्फलंप्राप्यमुच्येतानात्रसंशयः नित्यस्नातुमशक्यश्चेत्कुर्व्यात्सतुदिनत्रयम् द्वादश्यांरथसप्तम्यांपौर्णमा
 स्यात्तैथेवचसोपिपूर्णफलंप्राप्यविष्णुलोकमहीयते तदेवंकर्मजफलमहापातकनाशनं योनस्तातिनरोमोघमकरस्ये
 दिवाकरे ब्रह्महासतुविज्ञेयः सर्वकर्ममुगर्हतः नारीवापिनरोवापिनस्त्रापादरुणेदये रोरवंनरंकंप्राप्ययावदा
 भूतसंख्य रोगाद्यपहतोयस्तुपादौप्रक्षाल्यवाग्यतः धौतवस्त्रंपरीधायत्रिराचम्यववारिणा गायत्र्यामं
 त्रितवांभः प्रोक्षेयमूर्द्धनिसद्विजः सोपिस्नानफलप्राप्यमोदेतेविष्णुमंदिरे येचगृण्वतिसतंचिपठंतिनरोत्तमाः ते
 सर्वपापनिर्मुक्तायास्यंतिपदमव्ययम् ॥ इतिवायुपुराणोक्ताविष्णुलक्षवार्तिकया अथप्रयोगः ॥ श्रावणशुक्ल
 प्रतिपदमारभ्यकार्तिकपौर्णमासीपर्यंतं प्रत्यहमेकसहस्रवार्त्तिकादीपनकार्थं व्रततेउद्यापनं अथवा माघ
 वैशाखपौर्णिमास्यालक्षवार्त्तिकोद्यापनं एतेषामभावे अन्यदाशुभकालेकार्थ्यतिथ्यादिकिर्चनं आत्मनः रजःसंप
 कादिविविधपातकसंपाद्यागम्यागमनकोटिनाशविविधैर्हिक्पुत्रपौत्रादिसुखप्राप्तिपूर्वक विष्णुलोकप्राप्तिद्वारापर
 मेश्वरप्रीत्यर्थं आचरितंयल्लक्षवार्त्तिकव्रतंतत्संपूर्णफलावाप्तेयतदुद्यापनंकरिष्यइतिसंकल्प्य आचार्यवरणंति
 सर्वतोभद्रेकलशंप्रतिष्ठाप्य तन्मध्येइदंविष्णुरितिमंत्रेणविष्णु तद्वक्षिणसावित्रीसहितंब्रह्माणं ब्रह्मयज्ञा
 नमितिमंत्रेण तदुत्तरेगौरीसहितंशंभुं नमःशंभवांचेतिमंत्रेणशंभुमिति क्रमेणदेवतात्रयंसंस्थाप्य पुरतो
 राजतंगरुडंसंस्थाप्य सामध्वनिशरीरस्त्ववाहनंपरमेष्ठिनः विषपापहरोनित्यमतःशान्तिप्रयच्छमे इतिमंत्रे
 णगरुडंपूजयेत् चंदनंपुष्पपूजति अंगपुजा कालायनमः शिरःपूजयामि विष्णवेललाटंपू. बन्धयेनेत्रंपू.

रवेकणीपू. तेजोरूपायस्तनौपू. महेश्वरायवक्षः पू. निरंजनायउदरं पू. फलाध्यक्षायनार्भे पू. विश्वरू-
 पिण्काटिपू. जगत्प्रभवेगुह्यं पू. स्वप्रकाशायऊरूपू. स्वयंज्योतिषेजानुनीपू. चक्षुर्व्यूहायगुल्फौपू. जनाधिपायपादौपू.
 परब्रह्मणेसर्वगपू. ततोविशेषपूजोपहारदिसमर्प्यरात्रिजगरणेनसमाप्य प्रातः सतिलैर्यवैः अग्नेनयसुपथे
 ति वत्सदशांशतोहोमतर्पणादिदुर्घ्यात् तत्रअग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वाद्ध्यात् अत्रप्रधानदेवलक्ष्मीसहितंवि-
 ण्णुवृत्तान्वितपायसपलाशसमित्घृतद्रव्यैः सहस्रसंख्याकाहुतिभिस्तथाब्रह्माणंशमुंचदंविष्णुब्रह्मयज्ञानंनमः
 शंभवायेतिमंत्रैः प्रत्येकमष्टोत्तरशतमष्टाविंशत्याहुतिभिर्गार्ग्याचघृतंहुनेत् ततः पीठस्थदेवंसंपूज्यगोघृतलो-
 डितसहस्रवार्त्तिकांरुत्वा तत्रआचार्यसंपूज्यपीठंविंशत्पलघृतपूरितकांस्यपात्रचयथाशक्तिं तत्राच सुवर्णव-
 त्तिसंयुक्तरौप्यदोपकंकांस्यपात्रसहितंदद्यात् तत्रमंत्रः रौप्यपात्रस्थितंदीपंहेमवर्त्तिसमन्वितं कांस्यपात्रेणपिहितं
 दद्यामिब्रतपूर्वये ततोधिकफलाप्तयेगांचदत्त्वा दशाधिकान्द्विजान्सदन्नेनभोजयेदिति एवमेवमाणिक्यलक्ष-
 वर्त्तिव्रतं पूर्वोक्तेनविधानेनकुर्ग्यात्सर्वमतंद्रितइतिवामनपुराणोक्तलक्षवर्त्तिव्रतं अत्रैवलक्षदोपदानमुक्तं भविष्य-
 दीपानालक्षकंयस्तुकुर्यात्परमधार्मिकः यावत्कालंप्रज्वलंतिदीपास्तोलिंगसन्निधौ ब्रह्मणोयुगसाहस्रदातास्व-
 र्भमहीयते कौसुभवार्त्तिसंयुक्तादीपादत्ताः शिवालये सुरलोकैकैकलासेतिष्ठंतिशिवमूर्त्तयइति इदमपलक्षण-
 मिदंचसर्वदेवतानांदिवालयेष्वपिविविधमिति अथवापुराणोक्तत्रलक्षवर्त्तिव्रत ॥ नारदउवाच ॥ श्रुतानिदेवदे-
 वेशत्रतानिनियमास्तथा तीर्थानिचमहादेवयज्ञदानान्यनेकशः नास्तिमेनिश्चयोदेवश्चाभिमतोहंतवयापुनः कथ-
 यस्वमहादेवयोप्यंब्रतमुत्तमं ॥ शिवउवाच ॥ शृणुनारदयत्नेनयद्रोप्यंब्रतमुत्तमं लक्षवर्त्त्यामहापुण्यं सर्वोप-
 द्रवनाशनं सुखसंपादिदचैवपुत्रराज्यसमृद्धिदं शंकरप्रीतिजननंशिवलोकप्रदांशिवं स्वभर्त्रासहसंबंधमहा

स्नेहकरपरं शृणु नारदयत्ननिगोशोयनतुष्यति यत्कृत्वाकृतकृत्याः स्युर्देवाः सुरेश्वराः यवेज्ञात्वा न कुर्वति
 ते ज्ञेयादुःखभागिनः रुद्रवर्तिसमनास्तिपुलाकेषु च त्रत एव सदाकार्यं त्रतमत्सु दुल्लभं मयारुयातं त्रत
 मिदं किमन्यच्छेत्तु निच्छसि ॥ नारद उवाच ॥ पूजाविधिं च मे ब्रूहि किं विधानं वदस्व मे ॥ ईश्वर उवाच ॥
 शृणु ब्रह्मन्महाभाग्यत्वं श्रोतुमिहाहोसि काप्यसि तंतुभिः कार्ध्यादीपवार्तैः शिवप्रिया लक्षं सस्यापकं च व्यागव्या
 ज्येन परिभुताः देया शिवालये नित्यं भक्तियुक्तेन च तसा अस्य विधानं तिथ्यादिकं तर्त्तनाति आखिलं दुरितं ना
 शाभीष्टासिद्धिपूर्वका शिवलोकप्राप्तिद्वारा सांवाशिवप्रात्यर्थ्यथाविध्या चरितरुद्रलक्षवार्तैः त्रतस्य सांगफलासमे
 तदुद्यापनं करिष्ये इति संकल्प्य आचार्यवरणति लिंगतोभद्रे ताचकलशोपरि हेमसांवरुद्रकंदुद्रायेति मंत्रेण
 प्रतिष्ठाप्य पुरतो राजतं वृषं संपूज्य पुराणश्रवणादिभिराग्निमतिवाह्यं प्रातरग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् ॥ अ
 न्नप्रधानं सांवरुद्रसूकेन नमः शोभवायेति मंत्रेण वा घृतपायसविल्वव्रण्यैः सह स्राहुतिभिर्मंडले देवतां श्रैकैकं
 याज्याहुत्या यदेतत् पाठंगां च दीपं च पूर्वोक्तविधिना चार्यसंपूज्य दत्त्वा एकादशाधिकान्विप्रान् सदेन्नं भोजयेत्
 अन्नं च वर्त्तिदशां प्रातः होमं तदशां शदशां शतोद्विजभोजनं च होमं दशांशतः साधारणं तपणं कांस्यपात्रे दीपदानं
 च पूर्ववत्कांस्यपात्रसहितं कार्यम् इति रुद्रलक्षवार्त्तिव्रतोद्यापनं अथागमोक्तं विष्णुलक्षवार्त्तिव्रतोद्यापनं ति
 थ्यादिकं तर्त्तनाति आखिलपापक्षया शिवलोकप्राप्तिकामनया आचरितरुद्रलक्षवार्त्तिव्रतोद्यापनं करिष्ये आचार्यं व
 रणति पाठे सांवरुद्रं नमोभवायेति मंत्रेण संप्रस्थाप्य पूजयेत् प्रातः अग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अन्नप्रधा
 नं रुद्रं नमोभवायेति मंत्रेण तिलाज्याहुतिभिः सह स्वमंडले देवतां श्रैकैकया ज्याहुत्या यदेतत् पाठंगां च दीपं
 च दत्त्वा एकाधिकान् द्विजान् भोजयेत् होमं मंत्रश्च स्थापनोक्त एव इति रुद्रलक्षवार्त्तिविधानम् ॥

अथदीपविधानं विष्णुधर्मोत्तरे पंचायेतनद्वतानां स्वाराध्यदेवताग्रतः चातुर्मास्येथसप्तमेशुभमासिचभूमिप
 प्रत्येकमेकदोपचपीतगव्यवृतेनच तिलतैलेनवाकुर्यात्कपूरेणसमन्वितं दीपप्रज्वाल्यविधिवत्सर्वकार्य्यसमं
 भुवा एकमुत्र्यादिसूत्र्यावाविल्वारण्याभणिकान्विता एवंप्रकरणलक्षदीपदानं देवाश्रेकृत्वा कार्तिक्याउद्या
 पनंकुर्ध्यात् ॥ तद्यथा ॥ उमद्यतिथ्यादिकर्तनानि आत्मनोविविधपापक्षयपूर्वकाभीष्टसिद्धिद्वारांश्रीपरमेश्वर
 प्रीत्यर्थयाविध्याचरितस्यदीपदानव्रतस्यसांगतासिद्धार्थतदुद्यापनं आचार्य्यवरणति सर्वतोभद्रकलशैर्हमं
 पूज्यदेवंतत्तन्मंत्रेणसंस्थाप्ययथोपचारैःसंपूज्य रात्रौजागरणंविधायग्रतः अग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् ॥
 अत्रप्रधानं देववृत्ताक्तिलद्रव्येणसहस्राहुतिर्भिर्भट्टदेवताश्चैकैकयाज्याहुत्यायक्ष्ये ततःपीठस्वर्णवार्त्तसंयुक्तौ
 प्यदीपंवृत्तपूरतैकांस्यपात्रसाहितंब्राह्मणायदत्त्वा गावप्रतिपाद्यद्विजान्भोजयेदितिचातुर्मास्यादौविष्णुधर्मोक्तं
 लक्षदीपव्रतोद्यापनं अथमार्गादिमैसातुर्मास्यादौचफलत्यागव्रतोद्यापनं मत्स्यपुराणे नंदिकेश्वरउवाच फल
 त्यागस्यमाहात्म्यंभवेत्तच्छृणुनारद यदक्षयंपरेलोकैःसर्वकामफलप्रदं मार्गशीर्षेशुभमासिहृतीयायांमुनिव्रतःद्वाद
 श्यामथवाष्टम्यांचतुर्दश्यामथापिवा आरेभच्छुक्लपक्षस्यकृत्वाब्राह्मणांचनं अन्येष्वपिचमासेषुपुण्येषुमनिसत्तम
 सदक्षिणंपायसेनशक्तितोभोजयेद्विजान् अष्टादशानांधान्यानामन्यत्रफलमूलकं वज्रयेदब्दमेकंतुर्विनेवौषध
 कारणं सष्टपंकांचनरुद्रधर्मराजंचकारयेत् कूर्मार्द्धमांतुलगंवर्ताकंपनंसंस्था आद्यालातकार्पिगानिकालिगम
 थचारुकं कर्दमंदोढिमंशकालधौतानियोडश मूलकामलकंजंबूतितिणीकरमंदकं कंकालैलकंकुडिरकरीर
 कुटजंशमी उदुंबरनारिकेलंद्राक्षाथवृहतीद्वयं रौप्यानिकारयेच्छत्स्याफलानीमानियोडश ताद्यंतारंफलंकुड्यो
 दगस्त्यंफलमेवच पिढकंकांशमयंफलंथासूरणंकंदजं रक्तालुकाकलांलंचचरकाश्मीरचावटं चित्रवल्लीफलं

तद्वत्कूटशालिपक्षाफलं ग्राम्यनिष्पावमधुकावर्तेगुदपटोलकं ताद्याणिषोडशैतानिकारयेच्छक्तितो नरः उदके
भद्रयंकुग्यादान्योपरिसवाससं भक्ष्यपात्रद्वयोपेतं हेमरुद्रद्वयान्वितं धेन्वासहैव शांताय विप्रायाथकुटुबिने स
पत्नीकायसंपूज्यपुण्येन्द्रिहिविनिवेदयेत् यथाफलेषु सर्वेषु वसं त्यमरकोटकाः तथा सर्वफलत्यागत्रताद्भक्तिः शिवे
स्तुमे यथाशिवश्च धर्मश्च सदानंदफलप्रदौ इत्युक्तफलदानेन मम स्यातां वरप्रदौ यथा फलानां कामाः स्युः शिवम
केषु सर्वदा तथानंतफलायासिर्मस्तु जन्मनि जन्मनि यथाभेदनं पश्यामि शिवविवर्कपद्मजान् तथाममास्तु वि
भ्यात्माशंकरः शंकरः सदा इति दत्त्वा च तत्सर्वमलंकृत्य च भूषणैः शक्त्येच्छयनंदद्यात्सर्वोपरस्करसंयुतं अशक्त
श्च फलान्येव यथोक्तानि विधानतः तयोदकुंभसंयुक्तौ शिवधर्मौ च कांचनौ विप्रयदत्त्वा भुंजीत बाग्यतस्तत्त्ववर्जितं
अन्यानपि यथाशक्त्या भोजयेद्द्विजपुंगवान् एतद्भागवतानां तस्यैवैषणवयोगिनां शभोः सर्वफलत्यागो व्रतवेद
विदेविदुः नारीभिश्च यथाशक्त्या कर्तव्यं व्रतमुत्तमं एतस्मान्न परं किंचिदिह लोके परत्र च व्रतमस्ति मुनिश्रेष्ठ
दनंतफलप्रदं सौवर्णैरप्यताम्रेषु यावंतः परमाणवः भवति गण्यमाने पुंमुनि सत्तमसं वथा तावद्युगसहस्राणि
रुद्रलोकमहीयते एतत्समस्तखलु पापहरं जनानामजीवनाय मन्ये जेषु च सर्वदा स्यात् जन्मांतरेष्वपि न पुत्रवियो
गदुःखमात्रोत्तिथामच पुरंदरे वज्रुटं योवाशृणोति पुरुषोत्पधनं पठेद्वा देवालेषु भुवनेषु च धार्मिकामान् पापैर्वि
मुक्तवपु रिति पुरं मुरारि नंदकृपदमुपैति मुनिद्रसोपि इति मत्स्यपुराणे कं फलत्यागत्रतमाहात्म्यमष्टाविंशोऽध्यायः
अथ पार्थिवलिगोद्यापनं तत्रादौ कामनाभेदेन पुजाप्रकारः स च फाल्गुनकृष्णचतुर्दश्यां शिवरात्रि व्रतविधाने प्रा
क्प्रपंचितस्तथापि सुवोधायात्रापि प्रपंच्यते सहस्रं चाथलक्षं वा कोटिं चाथ विधानतः लिङ्गानां पूजयित्वा च स
र्वाङ्कामानवाप्नुयात् स्याद्दिङ्गपार्थिवं च क्षणं भुक्तिमुक्ति करं वरं त्रिसंध्योर्वाचयेद्दिङ्गं कृत्वा बिल्वेन पार्थिवं एकादश

शतं वापि सर्वाभीष्टान्वाप्नुयात् शुद्धदेशे समीभूतां मृदमादाय यत्नतः शुद्धेन वारिणाभ्युक्ष्य संघटयति तथा पुनः
 लिगानां संख्यया कुट्टर्या एतथा किं पडान्यथा क्रमं पलद्वयं च कर्तव्यं न्यूनं नैव संदेव हि अखंडतु वरालिंगं द्विखंडं स्या-
 वरं स्मृतं लिगमदौ विधायाथ पीठं वा कारयेत्ततः पक्कजं वृफत्राकारं शालिगं कुट्टर्यान्मनोहरं वर्तुलं चतुरस्रं वा सम-
 पीठं द्वयं शुभं देशं न देवल्लिगस्य देवगंधर्वकिन्नराः तत्क्षणं रचयित्वा शुभं चंतिनात्र संशयः साक्षतं स्यात्पथेन
 स्मन्निर्माणं क्षण एव तत् ॥ अथ पार्थिवलिगस्य पूजाधारस्थानं स्कादे पापाणोदरुदेशे वा दभोस्तारितभूस्थे ले पु-
 ष्पप्राकारं सर्कार्णपाणाववेदिकां चितिं संवित्वे वा च पात्रे वा स्यापयेत्पार्थिवं शिवं मृत्लिं स हस्तको वापि संक्षा-
 लितकरो यथा तत्रोपचाराः पंचाष्टयोऽशोऽष्टात्रिंशदुपकारकाः यस्तु पूजयेत् भक्त्या लिगे त्रिभुवने श्वरं स-
 त्वर्गाराजमोक्षाणां क्षिप्रं भवति नानं आदौ गेण शंखं त्वातुलिगं कुट्टर्यात्ततः परं पश्चाच्छाकिततः स्कंदं ततो लिगा-
 न्यथापि च पार्थिवपूजायां नामे मंत्रा पार्थिवं चितामणौ हरो महेश्वरः शंभुः शूलपाणिः पिनाकधृक् शिवः पशुपति
 अममहादेव इति क्रमात् मृदानं यनसंघटति ठाह्वानमेव च स्नापनं पूजनं चैव क्षमस्वैति विसर्जनं ॥ अस्याः काम-
 नापरत्वेन एकादशप्रकारः पार्थिवचितामणौ ऋणमोचनकामश्च एकादशदिनं पर्यंतं प्रत्यहं मुक्तं कलिगं कृत्वा
 वहती पुष्प घृताक्तं नैवेद्यं अनृणा आस्मिन्नि ति ऋचं १०८ अष्टोत्तरशतं जपेत् ऋणं नमुक्तो भवति इत्येकः प्र-
 कारः १ पुत्रकामं स्तुतिं शतादिनं पर्यंतं प्रत्यहं लिगद्वयं कृत्वा पंचां मृताभिषेकः मल्लिकापुष्पं गुडोदनं नैवेद्यं
 कांडात् कांडात्तरोहति इत्यष्टोत्तरशतं १०८ ततः तौ पासेन न प्रतनोपि इत्यनेन चाष्टोत्तरशतं दूर्वापणेन पुत्रो भ-
 वति इति द्वितीयः प्रकारः २ कन्याकामं स्तुतिं शदिनं पर्यंतं प्रत्यहं लिगत्रयं कृत्वा करवीरपुष्पं पंशं करानि वेद्यं
 यावीरवीकं येति मंत्रमष्टोत्तरशतं १०८ जपेत् पाशमेनेति दूर्वापणेन कन्या भवति इति तृतीयः ३ द्रव्यका

मस्तु शतदिनपर्यंतप्रत्यहंचत्वारिंशत्तद्विनिर्णययत् किंशुकपुष्पं कदलीफलनैवेद्यं श्रीसूक्तप्रत्यहं शत
 वारं जपेत् द्रव्यागमो भवति इति चतुर्थः ४ विवाहकामस्तु पंचशतदिनानि प्रत्यहं पंचालिंशत्तद्विनिर्णययत् श्रीसूक्तप्रत्यहं शत
 त् चंपकपुष्पं पायसनैवेद्यं गौरीमिमायेति ऋचमष्टोत्तरशतं १०८ जपेत् विवाहो भवति इति पंचमः प्र०
 कलहनिवृत्तिकामस्तु त्रिंशत्तदिनपर्यंतं पट्ठालिंशत्तद्विनिर्णययत् वकुलपुष्पं मधुतनैवेद्यं मुचामीति सूक्तं प्र
 त्यहं दशधा जपेत् कलहान्मुक्तो भवति इति षष्ठः प्र० ६ तोययात्रा भवति इति सप्तमः प्र० ७ विद्याकामस्तु
 कृत्वा शतपत्रपुष्पं दध्योदनैवेद्यं रुद्रकादशर्जो जपेत् तोययात्रा भवति इति सप्तमः प्र० ७ विद्याकामस्तु
 विंशद्दिनपर्यंतप्रत्यहं पट्ठालिंशत्तद्विनिर्णययत् दध्योदनैवेद्यं यच्छंदासामृषभैर्विश्वरूपं इत्यनुवाकं दशधा जपेत्
 विद्यावान् भवेत् इत्यष्टमः प्र० ८ अपमृत्युहरणकामस्तु एकशतदिनपर्यंतं नवल्लिंशत्तद्विनिर्णययत् धतूरपुष्पं दध्योद
 ननैवेद्यं त्र्यवकीर्तिमत्रमाद्यतप्रणवसाहतमष्टोत्तरसहस्रं जपेत् अपमृत्युनाशनं भवति ९ दूरगतसुहृदागम
 कामस्तु प्रत्यहं पंचमं दशालिंशत्तद्विनिर्णययत् कांचनपुष्पं अपूर्णनैवेद्यं योरुद्रोद्भाविताष्टोत्तरशतं जपेत् दू
 रगतस्यागमनं भवति इति दशमः प्र० १० सर्वदारिद्र्यनिवृत्तिकामस्तु पण्मासपर्यंतप्रत्यहं मेकादशालिंशत्तद्विनिर्णययत्
 रत्नाब्जद्रोणपुष्पं सर्वान्ननैवेद्यं गोघृताक्तं नमो हिरण्यवाहवे इति मंत्रमष्टोत्तरशतं जपेत् दारिद्र्यान्मुक्तो भवति इत्ये
 कादशप्रकारः ११ काराग्रहमोचनेन्योप्यत्र विशेषः एकांशतिदिनपर्यंतमेकोत्तरालिंशत्तद्विनिर्णययत् तावत्प्रत्य
 हं रुद्रकादशान्याश्च भिषकः पलाशपुष्पं दधि मधुघृतमिति श्रितमन्नं नैवेद्यं अष्टसहस्रं रुद्रं जपेत् निगडान्मुक्तो भवति
 अथालिंशत्तद्विनिर्णययत् एकपापं हरं लिङ्गं द्विंशत्तद्विनिर्णययत् त्रिंशत्तद्विनिर्णययत् चतुर्विंशत्तद्विनिर्णययत् पञ्चविंशत्तद्विनिर्णययत्
 विद्याकामे सहस्रं च स्त्रीकामे पंचशतं पुत्रकामे पंचदशायुतानि कन्याकामे अयुतत्रयं भूकामे सहस्रं रूपकोमिन्नि

सहस्र राज्यकामेलक्ष मारणेसप्तसहस्रं उच्चटिस्तंभनेत्रिसहस्रं जारणेद्विसहस्रं कारागृहमोचनेश्रयुतं निगड
मोचनेसार्द्धमयुतं डाकिन्यादिभयपचशतराजभयेश्रयुतं दारिद्र्यमोचनेपंचसहस्र सर्वकामेसप्तयुतानि मोक्ष
कामेलक्ष परमसायुज्यकामेकोटिलिगानि अथकामनाभेदेनालिंगभेदानाह सौवर्णालिंगसौभाग्यकर राजतं
यशस्कर ताधमयंतुष्टिकरं पितलमयंपुष्टिकर कांस्यमयं कीर्तिकरं लोहमयंशत्रुमरणकर सीसमयमयुष्टकर
पाषाणमयंपुण्यकर मुक्तमयश्रेयस्करं काश्मीरंश्रीकरं मारकतं शांतिकरं स्फटिकबहुस्वामित्वप्रदं इंद्रनी
लमयंपोषणकरं पारदंसर्वसिद्धिकरं चंदनजंज्वरनाशकरं कर्पूरजशांतिकर कस्तूरीजसौगध्यकरं गोरो
चनरूपकरं कर्पूरागुरुकस्तूरीककोलंयक्षकर्मदः यक्षकर्मजंप्रीतिकर गोमयजसर्वरोगहरं भस्मोज्ज्वमोक्षदं
हारिंद्रप्रीतिवर्द्धन नवनीतजंकीर्तिकरं दधिजलक्ष्मीकर दुग्धजंमुखकर शंकरैरार्थपुत्रकर लवणोत्थंसर्वलोक
वशकर कृष्णतिलोद्भवंलोकप्रदं उक्तह्येतेषुलिंगेषुपार्थिवक्षिप्रसिद्धिदं कृतेमाणिमयैलिंगत्रेतायाहिमसभयम्
द्वापरेपारदश्रेष्ठपार्थिवंतुल्ययुगे इतिलिङ्गपूजानिर्णयः ॥ अथपूजारंभक्तालः" शेषागमे क्रांतिक
मार्गशीर्षमाघवैशाखसप्तके श्रावणेवहुलेपक्षेत्रतस्यारंभणंभवेत् स्थलविशेषमाह पुण्यपुण्यनर्दातिरिपर्वताग्रे
शिवालये श्रीदक्षश्वत्थुलसीघात्रीष्वायतनेचर्व गोष्ठेगृहेवोदेवाग्नि सूर्यगोविप्रसन्निधौ शिवपूजाविधातव्यापु
वंपूर्वमहाफल अथसमाप्तिकालःकार्त्तिकदिशुभेमासिलिङ्गानांचसमापन चतुर्दशीदशयुक्ताश्रष्टमीनवमीयुता
समाप्तिस्तत्रकंतव्यारौद्रयुक्तेपुनर्वसौ अन्येष्वापिचकालेषुशुभेषुचसमापनम् ॥ अथपार्थिवलिङ्गोद्यापन रुद्र
यामले अथातः संप्रवक्ष्यामि प्रतिष्ठालिङ्गिकस्यच प्रतिष्ठापदमुद्यापनपरं येनयस्यविधानेनब्रतंसंपूर्णता
मियातः सहस्रंवाथलक्षंवापूजापित्वाथयाविधि कोटिवाथविधानेन कामनावाप्रपूर्यते समासेतुब्रते

राजन्विनिर्माणमहेश्वरं स्थापयित्वा तु कलशे संपूज्या ध्यादिभिः क्रमात् गर्धभात्पस्तथाधूनेनैवेद्यं
 विविधैस्तथा हिरण्यगावो वासां सि शिवाय विनिवेदयेत् दंडवत्प्रणतो भूत्वा स्तुत्वा चैव विशेषतः एकाग्रमा
 नसो भूत्वा ततो मंत्रमुदीरयेत् अंगहीनमंत्रहीनं क्रियाहीनमहेश्वरं पूजितो सिमया देवक्षमस्वपरमेश्वर यच्चो
 ध्यापठतैः पुष्पै रशस्तौ भावदूषितैः केशकीटापविद्धैश्च पूजितो सिमया प्रभो मंत्रेणाक्षरहीनेन क्रियाहिनि
 नवा प्रभो मनोवाक्कायदुष्टेन पूजितो सि त्रिलोचन यद्यप हृतपात्रेण कृतमध्यादिकं मया तामसेन स्वभावेन त
 क्षमस्त्वममप्रभो मंत्रेणाक्षरहीनेन पुष्पेणा विकलेन वा पूजितो सिमहा देव तत्सर्वमक्षम्यतां व्रतं संपूर्णं तां यातु
 फलचाक्षयमस्तु मे एव स्तुत्वानमस्कृत्य विसृज्य च महेश्वरं नैवेद्यादि च तत्सर्वं भस्मांगाय निवेदयेत् ब्राह्म
 णान् भोजयित्वा तु दद्यात्ते भ्यश्च दक्षिणां यथा शस्त्या धेनु वस्त्रं हिरण्यं व्रतदक्षिणां अथान्य प्रकारो भाविष्ये नार
 द उवाच ॥ कथमुद्यापनचास्या किं प्रकारं महाफलं कथमाशुमहा देव लोका नामुपकारकम् ॥ ईश्वर उवाच ॥ यः
 शिवं समुपास्यैवाल्लग्नं प्राप्नोति नोरथः तत्प्रमाणं तु सौवर्ण्यथा शस्त्याथ वा सुधीः सौवर्ण्यता च यथापि स्यादष्टम्या च
 महाफलं चतुर्दश्यां च भद्रायां सोमैवाथ प्रयोजयेत् उद्यापयेदित्ययः मंडले लिंगतो भद्रकलशतत्र विन्यसेत्
 उपोष्य प्रथमे चाह्नि संपूज्य परमेश्वरं जातं वा दित्रा निर्वर्णैर्जागरतत्र कारयेत् स्तोत्रैश्च विविधैः सूक्तैः पञ्च
 येत् परमेश्वरं चतुर्दशी दर्शयुक्ता चाष्टमी नवमी युता पारंणतत्र कर्तव्यं रौद्रयुक्ते पुनर्वसौ पंचकंदशकद्वाभ्या
 अधिकारिणां विंशतिः परा चत्वारिंशच्चतुर्भिश्च ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः आचार्य्य प्रथमं पूज्य ब्राह्मणं श्रवतः परं
 गणेशचिगिरीशच पूजयेच्च विधानतः वस्त्रेण दक्षिणाभिश्च पूजयेच्छिव तत्परान् मृत्युजयेन मंत्रेण अग्नौ हुत्वा थपायसं
 हुत्वा थशक्तिं इत्थं पिक्वचित्पाठः अस्मिन् योऽठेवंतमे वद्रव्यं रुद्रेणाप्यथवा हुत्वा नमो मंत्रेण वा पुनः नमो

मंत्रेण नमो भवायोति मंत्रेण ॥ रुद्रेण यद्वाहिमस्तदा प्रतिभे त्रेण यदामृत्युजं यमं वस्तदा कृतलिङ्गपूजादं शोशिनहो
 मः ॥ तदशोशेनतर्पणं तदशोशेनमार्जनं ॥ लिङ्गतत्पूजया युक्तमाचार्या युनिवेदयेत् ॥ तत्र मंत्रः ॥ शिवशक्त्या
 त्मकं यस्माज्जागदेतच्चराचरं ॥ तस्मादेतेन मे सर्वकरोतु भगवान् शिवः ॥ कैलासवासिगिरीशो भगवान् भगने
 ब्रह्मा बराचरात्मको लिङ्गरूपो दिशतु मे शिवं ॥ ततश्च दक्षिणां दत्त्वा नमस्कुर्यात् पुनः ॥ पुनः सोद्यापनं व्रतं कृत्वा प्राशु
 यात्परमपदं शिखोऽसंमोसाद्य निवसेत्तत्र वैध्रुवं ॥ इति पार्थिवलिङ्गोद्यापनं ॥ अथोद्यापनविधानप्रयोगः ॥ तु
 त्रादौ पूजाप्रयोगः ॥ ओमद्येत्यादि तिथ्यादि भित्तिनैत्रमुक्तकामनामुद्दिश्य कृतानां पार्थिवलिङ्गानां यथा संख्यपूजा
 याः ॥ संपूर्णफलावाप्तये तद्दद्यापनं कारिष्ये ॥ इति संकल्प्य ॥ पुण्याहवाचननादीं आद्यादि विधाय आचार्यवृत्त्वा तत
 श्चाचार्यैः वृद्धवसंस्थितं भूतमित्यादि मंत्रपाठं ते भूतानुत्साद्यैः ॥ द्वारपूजां कुर्यात् ॥ अचतुर्द्वारोपशोभितं मंडपेशा
 नं भोगे स्थितं सदा शिवमंडपं पायनमः ॥ प्राग्द्वारपार्श्वयोः ॥ नादिनेनमः ॥ महाकालाय नमः ॥ विच्छस्यै नमः ॥ वास्तुपु
 रुषाय नमः ॥ दक्षिणद्वारपार्श्वयोः ॥ गुणेशाय नमः ॥ वृषभाय नमः ॥ चिच्छतयै नमः ॥ वास्तुपुरुषाय ॥ पश्चिमद्वारपार्श्वयोः
 भृंगिरिदये संकदाय ॥ चिच्छतयै ॥ उत्तरद्वारपार्श्वयोः ॥ दंदिने ॥ चंडीश्वराय ॥ चिच्छतयै ॥ द्वारिथ्रये ॥ वास्तुपु
 रुषाय ॥ ततः ॥ पश्चिमद्वारे प्रविश्य ॥ वेदं पिबिष्विमत उपविश्य ॥ लिङ्गतो भद्रे ॥ ब्रह्मादिदेवतास्थापनपूर्वकं ॥ कलशं
 प्रतिष्ठाप्य तदुपरि ॥ देवं स्थापयित्वा ॥ तत्रादौ न्यासान्कुर्यात् ॥ ललाटे शिवाय नमः ॥ कंठे रुद्राय ॥ नाभौ ईशानाय ॥
 जान्वोऽंशकराय ॥ पादयोः ॥ सदा शिवाय नमः ॥ अथ यजुर्वेदोक्तान्महान्यासान्कुर्यात् ॥ योते रुद्र शिवातनूरघोरापापका
 शिनी तपानस्तन्वाशं तमयागिरिशंताभिचाकशीहि ॥ शिखायाः ॥ अस्मिन्महत्तये वे अत्र तिरिक्षे भवा अर्धिते पांशुसहस्र
 योजने वधु न्वान्ति तन्मसि शिरसि ॥ २ ॥ राहं स्त्राणि सहस्रशो वा बहोस्तु वेतयः ॥ तासां मीशानो भगवः ॥ पराचीना

मुखाकधि. ललाटे ३ हंसः शुचिपद्मसुरतरिक्षसद्धोतवेदिपदतिथिदुरोणसतनृपद्वरसदृशसद्भ्योमसदङ्गागो
 जाऋतजाऋत्रिजाऋतंवृहत् भुवोर्मध्ये ४ त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनं । ऊर्वा रुक्मिव वंधना न्मृत्योर्मुखाय
 मामृतात् । त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पतिवर्धनं । ऊर्वा रुक्मिव वंधनादितो मुक्षीय मामृतात् ॥ ५ ॥ अग्नि
 ज्योतिर्ग्योतिरग्निस्वाहा सूर्यो ज्योतिर्ग्योतिः सूर्यः स्वाहा अग्निर्वचो ज्योतिर्वचः स्वाहा सूर्यो वचो ज्योतिर्वचः स्वा
 हा ज्योतिः सूर्यः सूर्यो ज्योतिः स्वाहा तृतीयैवेति ॥ ६ ॥ नमः श्रुत्या यक्षपथ्याय च नमः कट्याय च नीप्याय च नमः क
 ल्याय च सरस्याय च नमो नादेयाय च वैशंताय च कर्णयोः ७ मानस्तोके तनये मान आ युषि माने गोपुमानो अश्वे पुरीरि
 पः ॥ मानो वीरान् रुद्रभामिनो वधीर्हविष्मंतः स दामित्वा हवामहे नासिकयोः ८ श्रवतस्य धनुष्टं स हस्त्राक्षश
 तेपुधे निशीर्यं शल्यानां मुखाः शिवो नासुमना भव मुखे ९ नमो वंचते परिवंचते स्तायूनां पतये नमः नमो नि
 निपिगिण्डपुधिमतस्कराणां पतये नमः नमः सूकायिभ्यो जिघाक्षं सद्धो मुष्णतां पतये नमः नमः सिमद्धो नक्तं चरद्भ्यो
 विंक्तानां पतये नमः श्रीवायां ॥ १० ॥ नीलश्रीवाः शितिकंठादिवं कुरुद्राडपश्रिताः तेषां हस्त्रयोजेन वधन्वा
 नितन्मसिः कंठदेशे ॥ ११ ॥ नमस्तु आधुधाया नाताय धृष्णवे उभाभ्यामुत तनमो बाहुभ्यां तव धन्वने
 वाऽहोः १२ यतैर्हेतिर्मदुष्टुमहस्ते वभूवते धनुः तयास्मान् विभ्रतस्त्वमयक्षमया परिभुज उपवाऽहोः १३ येतीर्थानि
 प्रवरं तिसृकाहस्तानि यिगिण् तेषां हस्त्रयोजेन वधन्वानि तन्मसि हस्तयोः १४ सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाता
 यैवे नमः ॥ भवे भवे नाति भवे भवस्त्वमिभो द्वावाय नमः श्रंगुष्ठयोः ॥ १५ ॥ वामदेवाय नमः ज्येष्ठाय नमः
 श्रेष्ठाय नमः रुद्राय नमः कालाय नमः कलविकरणां यः वलयः ॥ १६ ॥ विलविकरणां यः वलयः प्रमथनाय, म
 मोन्मनाय, सर्वभूतदमनाय नमः तर्जन्योः अघोरैर्भ्यो यघोरैर्भ्यो घोरघोरतरैर्भ्यः सर्वेभ्यः सर्वसर्वेभ्यो नमस्ते

अस्तुरुद्ररूपेभ्यः मध्यमयोः ३ तत्पुरुषायविद्महे महादेवायधीमहि तन्नोरुद्रः ॥ प्रचोदयात् अनामिकयोः
४ ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोधिपतिः शिवो मे अस्तु सदा शिवोऽम् कनिष्ठिक
योः ५ नमो वाकिरिकेभ्यो देवानां हृदयेभ्यो नमो विक्षन्वत्केभ्यो नमो अग्निर्हतेभ्यः हृदये १९५
नमो गणेभ्यो गणपतिभ्यश्च नमः नमो ब्रह्मतेभ्यो ब्रह्मपतिभ्यश्च नमः ॥ १ ॥ नमो गृत्सेभ्यो गृत्सपतिभ्य
श्च नमः ॥ नमो विरूपेभ्यो विरूपेभ्यश्च नमः ॥ १६ ॥ विकिरिद्रविलोहितनमस्ते अस्तु भगवः ॥ या
स्ते सहस्रं ह्येतयोन्निवंपनुताः उदरे ॥ १७ ॥ नमो हिरण्यवाहसे नान्येदिशां च पतेय नमः ॥ नमो वक्षभ्यो ह
रिकेशेभ्यः ॥ पशूनां पतेय नमः नमः शण्डिजरायत्विषीमेतपथीनां पतेय नमः ॥ नमो हरिकेशाग्रोपवीतिने वक्ष
णां पतेय नमः ॥ पार्श्वयोः ॥ १८ ॥ नमः शंभवाय च यो भवाय च नमः शंकराय च यस्कराय च नमः शिवा
य च शिवतराय च दक्षिणकुक्षौ ॥ १९ ॥ द्रोपे अंधसस्पते द्रिद्रनीललोहितः ॥ आसां प्रजानामिपां पशूनां
भेमां रोज्जोचनार्कचनो ममत् वामकुक्षौ ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तता ग्रभूतस्य जातः पतिरेक आसीत्
सदा धारयिषीषोऽयमृतमां कस्मै देवाय हविषा विधेम नामौ ॥ २१ ॥ मीढुष्टुमशिवतमो शिवो नः सुमना भव
परमेवृक्ष आयुधनिधाय कृत्तिवसान आचरपिनाकं विभ्रद गहि कटयाम् ॥ २२ ॥ शिवो नामासि स्वधितिस्ते
पिता ॥ नमस्ते अस्तु मामाहिंश्सिनिवर्तयाम्यायुषेनाद्याय प्रजननाय रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय लिंगे
॥ २३ ॥ ॥ यभूतो नामाधिपतयो विशखासः कपर्दिनः ॥ तेषां सहस्रयोजने वृषन्व नितमसिः गृह्ये ॥ २४ ॥
इमं रुद्राय तपसे कपर्दिनक्षयद्वाराय प्रवरा मेह मती ॥ यथानः शमसद्विपदे चतुष्पदे विश्वपुंष्ट्रानि अस्मिन्ननातुरम्
पुनर्गृह्ये ॥ २५ ॥ ॥ इवेत्वोर्जेत्वा वायव्यस्पदे वोवः सविता प्रापयतु श्रेष्ठतमाय कर्मणा ॥ आप्याय ध्वमध्या इन्द्राय

भागं प्रजावतीरनमीवा अयस्मावस्तेन ईशतमाघशश्लोमो ध्रुवा अस्मिन् गोपितो स्यात् वहुर्हयं जमानस्य पशून्पाहि ॥ २६ ॥
 येन पुन विविध्यंति पात्रेषु पिवतो जनान् तेषां श्लेहं स्रयो जनेन वधन्वानि तन्मासि इति द्वयं वृषणयोः ॥ २७ ॥ जातवेतसे सुनवा
 मसो ममरातयितो निदहाति वेदः ॥ सनः पर्यदति दुर्गणि विश्वानो ववसि धुं दुरिता त्वग्निः ॥ गुदः ॥ २८ ॥
 मानो महांतमुतमानो अर्भकं मानुक्षं तमुतमानं उक्षितं मानो वधीः पितरं ॥ मोतमातरं मानुः प्रियास्तन्वो
 रुद्ररीरपः ऊर्वोः ॥ २९ ॥ एष ते रुद्रभागः सह स्वस्त्रां विक्रया तं जुपस्व स्वाहं षेते रुद्रभाग आ खुस्ते पशुः जानुनोः
 ॥ ३० ॥ नमोज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च नमः पूर्वजाय चा परजाय च नमो मध्यगाय चां पगलभाय च नमो जघन्याय च व्रतु
 ष्याय च जंघयोः ३१ नमो ह्रस्वाय च वामनाय च नमो वृते च वर्षाय से च नमो दृढाय च सवृद्धे च नमो ग्रथाय च प्रथ
 माय च गुल्फयोः ३२ ये पथां पथि रक्षयेल वृद्धा आयुर्युधाः तेषां ह्रस्वस्रयो जनेन वधन्वानि तन्मासि पादयोः ३३ अ
 ध्यवो च दधिवक्ता प्रथमो देव्यो भिपक् अहो अश्वसर्वान् जंभयत्सर्वाश्रया तु धान्यो धराचीः परासुव कवचं ३४ नमो वि
 लिमेन च कवचिने च ॥ नमो वार्ष्णे च वरूथिने च ॥ नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च ॥ नमो दुंदुभ्याय चाहनन्याय च ॥ उपकवच
 ॥ ३५ ॥ विज्यं धनुः कर्पादं नो विशल्यो वाणवां उत ॥ अने शन्नस्य या इषव आभुरस्य निषंगधिः ॥ धनुः ॥ ३६ ॥
 यत्र वाणाः स पतंति कुमारो विशिखा इव ॥ तन्न इद्रो वृहस्पतिरदितिः शर्भयच्छतुर्विश्वाहा शर्भयच्छतुर्वाणाः ॥ ३७ ॥
 विकिरिद्रविलोहितं नमस्ते अस्तु भगवः ॥ यास्ते सहस्रं ह्रस्वेतयोस्मिन्निवपंतताः ॥ तासामि शानो भगवः पराचिता मुख
 कृधि खड्गः ॥ ३८ ॥ नमोस्तु नीलध्रुवाय सहस्राल्पार्जुन्योम् ॥ अथो ये अस्य सत्वानो हतेभ्यो करं नमः ॥ नेत्रत्र
 यां यवौ पट ॥ ३९ ॥ प्रमुंचधन्वनस्त्वभयोराल्पार्जुन्योम् ॥ याश्रेते हस्त इषवः ॥ पराता भगवो वपाः ॥ इत्यस्त्रं ॥ ४० ॥
 य एतावंतश्च भूयांश्च सश्च दिशो रुद्रा वितास्थिरे ॥ तेषां ह्रस्वस्रयो जनेन वधन्वानि तन्मासि दिग्वंधनं ॥ ४१ ॥ एव

न्यासविधिं कृत्वा शिवो हामिति भावयेत् । डौं नमो भगवते रुद्राय इति दशाक्षरमूलमंत्रेण वर्णन्यासः । डौं शिरसि नल
लटि मंतासिकायां भमुखे गकठे बंहदि तेदभहस्ते हवामहस्ते ब्रानामौ यजंघयोः सद्यो
जाता यपादयोः वामदेवाय ऊर्वोः अधोराय हृदि तत्पुरुषाय मुखे ईशानाय शिरसि अयसं पृठीकरणे ॥
त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं हवे हवे सुहवं शूरमिन्द्रमाहूयामिशक्रपुरुहूतमिन्द्रं इति पूर्वं तत्रोश्रश्रेष्वरुणस्य विद्वान्
देवस्य देवो अवयासि सीताः यजिष्ठो बह्निमतः शोशुवानो विश्वेदेवाः क्षिसि प्रमुग्ध्यस्मत इत्याद्ये यमा
यसोमं क्षंसतवमाय जुहता हविः यमं यमज्ञो गच्छत्सन्निद्रुतो अंरंकृतः - इति याम्ये असुन्वतमयजमानमिन्द्र
स्तेन सेत्यांतस्करस्यान्वेदि अन्यमस्मदित्यसात् इति नैर्ऋते तत्वायामि ब्रह्मणं वंदमानस्तदाशास्ते यजमा
नो हविर्भिः अहेहमानो वरुणो हवो ध्युरुशं संमान आयुः प्रमोपि इति पथिमे आनो निद्युद्धिः शतनीभि
ध्वंसं सहस्रणीभिरुपयाहियज्ञं वायो आस्मिन् हविविमादयस्व धूयं यातस्वस्तिभिः सदानः इति वायव्ये
वयं क्षोममत्रेत तमनस्तनू विभ्रतः प्रजावंतः सयेमहि इत्युत्तरे तमीशानजगतस्तत्स्थुषस्पतिधियं जिन्मवसेहू
महवयं पूषा नो यपावेदसारक्षिता पायुरदब्धस्वस्तये इतीशाने अंस्मै रुद्रा पर्वता मेहना सोऽवृत्रहृत्यै । भरहू
तौ सजोपायसंक्षुप्तस्तनुवते धाविपज्ञा इन्द्रज्येष्ठा आस्मा अवंतु देवाः इत्युद्धं स्याना पृथिवी नो भवान् रुक्षरा निवेशनी
यच्छानः शर्मस प्रथा इत्यथस्तात् इति सर्वतः कृतां जलिः पठत् संपृठीकरणं न्यासः - इति न्यासान्विधाय ध्या
येन्नित्यमित्यादि पठन् देवं ध्यायेत् तत आस्मिन् नृजमित्यनुवाकेन पयोधारावा सुवर्णं लिङ्गस्याग्न्युत्तारणं कुर्यात् अ
त्र लिङ्गं प्रमाणं तु यावत्प्रत्यहं क्रियते तावन्मानमर्हं वा तद्वैवांसौ वर्णं राजंत वा कुर्यात् ततः प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात्
तौ आर्द्रां क्रौं यरं लं वंशं संहंसां विशवस्वप्राणैर्वा इह प्राणास्सतिं प्रतुणुनः आर्द्रां क्रौं मित्यादि सां विशवस्य जी व इह

पुनः श्राद्धं क्रौमित्यादि सांविशिवस्य सर्वोद्देश्याणि वा कपाणि पादेषु यूपस्य श्रोत्रत्वक्कुक्षिजं ह्यङ्गं प्राणादीनि इहागत्य
 यथा सुखाचिरं तिष्ठतु एवं प्राणप्रतिष्ठाविधाय पंचामृतेनाभिषेककृत्वा नमः शंभवाय च यमयो भवाय च नमः शंकराय च
 मयस्कराय च नमः शिवाय च शिवतराय च पंचाक्षरेण वा कलशोपरि संस्थाप्य तद्दामं भागे गौरीमिमायसलिलानि त
 क्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी श्रृष्टा पदी नवपदी वभूवुधी सहस्राक्षरपरमेव्योमन् उन्नमो भगवत्युमा देव्यै शिवप्रि
 यायै नम इत्यागममन्त्रेण वा हौं गौरी तद्दामभागे प्रतिष्ठाप्य दक्षिणभागे तु तत्पुरुषाय विद्महे महासेनाय धीमहि तन्न
 यमस्तु प्रचोदयात् इति मन्त्रेण स्कंदप्रतिष्ठाप्य पुरतः राजतंवृषभश्रृषभमिति मन्त्रेण संस्थाप्य परित इन्द्रादीन्
 लोकेशानं संस्थाप्य पूजयेत् ॥ अथ ध्यानं ॥ मगलाय तनंदे भवकामं मनोहर ध्यायेत्कल्पतरुर्मूलं समासीनसहो
 मया तत सहस्राणिसहस्रशो वा हौस्तव हेतयः तासामीशानो भगवः पराचीना मुखा रुचि ॥ इति ध्यात्वा ॥
 उन्नमो भगवते रुद्रायैति लिंगोपरि श्रृक्षतान्क्षिपेत् अथ पूजां कुर्यात् नमस्ताराय च इत्यासनं नमः शंभवा
 य च यमो भवाय च इति पाद्य नम शंकराय च यमस्कराय च इत्यर्घ्यं नमः शिवाय च शिवतराय च इत्यासनं
 धं नमस्तीर्थ्याय च कुल्पाय च इति समस्तेन रुद्रसूक्तेन च स्नानं भवं देवतर्पयामि १ शर्वदेवत. २ रुद्रदेवत. ३
 पशुपतिदेवत. ४ उग्रदेवत. ५ महतिदेवत. ६ भीमदेवत. ७ ईशानदेवत. ८ मानस्तोके तनचे मान
 आयुपिमानो गोपुमानो अभ्युपशरिपः मानो वीरान् रुद्रभाभि नो वधीर्ह विष्मंतः सदा भित्वा ह वाहने ॥ इति वस्त्रं ॥
 नमो हिरण्यवाहे सेनान्ये दिशो च पतये नमः ॥ इति यज्ञोपवीतम् ॥ नमो वृद्धाय च सर्ववृद्धे नमः ॥ इति भूषणं ॥ नमः
 अभ्यः श्वपतिभ्यश्च नमः ॥ इति गंधम् ॥ नमः सेनाभ्यः सेनानीभ्यश्च नमः ॥ इत्यक्षताः ॥ नमः पाठ्यो
 यचाचार्याय च ॥ इति पुष्पम् ॥ कर्पादेने च व्युत्सकेशाय च ॥ इति धूपं ॥ नमः आशवे चाजिराय च ॥ इति दीपं

नमो बभ्रुशायव्याधिनेऽन्नानांपतये नमः ॥ इति नैवेद्यम् ॥ नमः पार्थ्याय चावाग्याय च ॥ इति तांबूलम् ॥
नमो दुंदुभ्याय चाहनन्याय च ॥ इति दक्षिणा ॥ नमो हिरण्याय च प्रथमाय च नमो मीढुष्टमाय च पुनते च नमो ह
स्वाय च वामनाय च नमो बृहते च वर्धाय च इति पुष्पांजल्यष्टकं दद्यात् एष ते रुद्रभागः सहस्वन्ना विकया तं जु
पस्व स्वर्हो पते रुद्रभाग आखुस्ते पशुः इति प्रदक्षिणा नमो रुद्रेभ्य इति नमस्कारः ततः स्तोत्रपठेत् ओं नम ओं
काररूपाय नमो दासवपुधृते नमो नादात्मने तुभ्यं नमो विंदुकलात्मने श्रालिगालिगरूपाय रूपतीताय ते नमः त्वमा
ता सर्वलोकानां त्वमेव जगतः पिता त्वश्चाता त्वमुहन्मित्रत्वं पिता त्वपिता महः नमस्ते भगवान् रुद्रभास्कराभितेज
से नमो भवाय रुद्राय उमया सहिताय च सर्वाय क्षितिरूपाय सदासुराभिणे नमः पशूनां पतयै च वपाव कामितेजसे
सोमापव्योमरूपाय शब्दरूपाय ते नमः महादेवाय सोमाय श्रमृताय नमो नमः उग्राय यजमानाय नमस्ते कर्मयो
गिने पार्थिवानां च लिगानां यन्मया पूजकृतं तेन मे भगवान् रुद्रो वांछितार्थं प्रच्छतु इति स्तुत्वा अंगहीनं क्रिया
हीनं विधिं नमो हेश्वर पूजितो सिमहो देवक्षमस्व जगतः पते इति क्षमाप्य पुराणपठनश्रवणगीतवाद्यादिभि
र्जगरेण प्रातर्नित्यविधिं क्षमाप्य देवं संपूज्य अग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अत्र प्रधानं सोमं शिवं कृत
लिङ्गदशांशेन पायसमधुशर्कराघृततिलाक्षतविल्वपत्रशतपत्रद्रव्याष्टकेन केवलपायसेन वा नमः शभवाय मर्या
भवाय चेति मंत्रेण पंचाक्षरेण वायक्ष्ये तथा गौरीगणेशं पशुं सर्वेश्वरं वद्रव्यैः प्रतिद्रव्यदशदशाहुतिभिः वृषभलो
केशान् ब्रह्मादिदेवतांश्चैकैकमेकादशाहुतिभिर्द्वात्रिंशद्देवतांश्चैकैकक्याज्याहुत्यायक्ष्ये शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि हो
मं समाप्य पूर्णाहुत्यादिकर्म शेषं समापयेत् ततः सद्गतिं कुहोमदशांशिनतपणे तद्वशांशेन मार्जनं कृत्वा विशे
षाकारेण पीठस्थं शिवं संपूज्य आचार्यं च संपूज्य सर्वपीठमाचार्याय दद्यात् तत्र मंत्रः पीठग्रहाण भूदेव सर्वशक्त्या

दिसंयुतं वांछितार्थं प्रच्छाशुदाहमव्रतजफल तताव्रतपुत्तयाचक्ष्व भाजनदंश शैनययाशक्तिवात्राह्मणान्सद
 नेन संतप्य दक्षिणां दत्त्वा व्रतपूणां च वाचयित्वा आशिषी गृहीत्वा इष्टजनैः सह भुंजते अत्र पूजनेनैव वाणिज्यानां नैवा
 धिकारः स्त्रीग्राह्याणां तु पूर्वोक्तोद्यापनजैः सिद्धिरिति ॥ इति शैवागमोक्तं पार्श्वचर्चालिङ्गानां लक्षणतोद्यापनम् अथ पा
 र्थिवगणेशलक्षणव्रतोद्यापनं रुद्रयामले श्रीमहादेव उवाच यथा पार्श्वचर्चालिङ्गं तु सर्वसिद्धिविधां यकं तथा विघ्नेश्वरो देवः
 पार्थिवः सर्वकामदः निर्विघ्नजायेत काण्ड्यसर्वसिद्धिपुमान् लभेत् पट्कर्माणि तथा वदयेत् शृणुष्वेकमना भव रक्तोपचारैः
 सिद्धेर रक्तमाल्यां वरेस्तथा करवीरैर्जपेत् पाण्ड्यैः कमलैः क्षीरपायसैः सपूज्य वश्यतां याति यं वाचितयते नरः शुक्लमाल्यैः
 शुक्लपुष्पैर्भोजनेर्दधिभिश्चैतैः मालतीकुसुमैर्धूपैर्दंशगैः शातिलव्धये कवितायाः पटुत्वच जायते नात्र सारयः मोहने
 मधुभिस्तर्पणं मधुपायसमर्पयेत् असितैः कुसुमैः पूज्योदमनेन सितगुरुं समारोप्यार्चयेद्भक्त्या त्रिलोक्य बध्यमानयेत्
 स्तंभने निशयायुक्तेरुपचारैः समर्चयेत् मारणे माहिषे चर्मण्यास्थायासितकवलं घत्तूरैर्चयेत् पुष्पैः सर्पपाक्षतमि
 श्रितैः नैवेद्यं गुडसमिश्रमहिषीक्षीरसंयुतं भक्तशाल्युद्धवंदयेच्छागमांससमन्वितं अभिषेकस्तु तैलनमहागण
 पतेर्भवेत् धूपदमशानजद्रोणपुष्पैः सद्यः समर्चयेत् एव गणाधिपकृत्वा पूजयेत् पार्थिवं नरः यं यकामना
 भिभ्यपेत्तत सर्वमवाप्नुयात् पाद्विशेषः सहस्रं दंशसाहस्रलक्षकोटितथैव च यः करेति गणेशानां पार्थिवानां
 नरोत्तमसर्वसिद्धिमवाप्नोति नात्र कार्ग्यविचारणा अथ कामनाभेदाः कारागृहमोचनकामः एकविंशति
 दिनपर्यंतं एकोत्तरवृद्धापार्थिवगणेशान्कृत्वा वक्ष्यमाणप्रकरणे संपूज्य पुनः द्वाविंशति दिनपर्यंतं
 गणेशान्कृत्वा यावद्गणेशाभवंति तावत्सहस्रं दंशसाहस्रलक्षकोटितथैव च यः करेति गणेशानां पार्थिवानां
 पितृसिद्धिर्भवति एकविंशतिपुष्पाणि दाडिमीचजटानां सीसवरीनागचंदकः ॥ ब्रह्मतीचतथामी

वीभंगराजस्तयैवचः मालतीकुसुमैश्चैवतुलसीमाघवीतथा पारिजातं तथा पुष्पवकुलचकावशात् पुष्पाभावात्
 ग्राह्यं अपूपशर्कराभिर्नैवेद्यं कदलीफलं नारिकेलचर्मसिंदूरद्वौगुगुलधूपकं इदं त्रयहं साधारणं अथ सर्वसा
 धारणं ज्ञेयते उन्मद्यतिथ्यादिकीर्तनानंतरं ममा भीष्टसिद्धयर्थं पार्थिवगणेशपूजामहं करिष्ये इति संकल्प्य
 अश्वत्थमूलजां शुद्धस्थलजां वा मृदमानीय पृथिव्या धृतालोकादेव विष्णुना धृता त्वंच धारय मादेवि पवित्रं कु
 रुचासनं इत्यासनपूजां विधाय गंगेशाय नमः जलसेचनं उगैर्हरभाय नमः संघटनं गंधरणीधराय नमः
 प्रतिष्ठापनं गौक्षिप्रसदादनाय नमः चतुर्भुजामेकदंतं सुंदरां मूर्तिं कृत्वा गः सर्वसिद्धिप्रदायकाय नमः गणेशो
 परिरक्ताक्षतान्दत्त्वा हृदि स्थंदेवं मानसोपचारैः संपूज्य नासारं ध्रेण देवं जलस्थपुष्पाक्षतैः संयोज्य पुनर्देवं मस्तको
 परिपुष्पादिनिधाय प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् अस्य श्रीगणपतिप्राणप्रतिष्ठामंत्रस्य ब्रह्म विष्णु महेश्वराक्षयः ऋग्य
 जुः सामानिच्छंदांसि प्राणशक्तेर्देवता आवीजं ह्रीं शक्तिं क्रौं कीलकं श्रीमहागणपतिप्राणप्रतिष्ठां कं विनियोगः
 उगैश्चाहं क्रौं यं रं लं वं शं सं हं सं हंसः पार्थिवगणपतिः प्राण इह प्राणाः पुनः श्रीपार्थिवगणपतेः सर्वोद्भयाणि इहाग
 त्य सुखं चिरं तिष्ठतु इति प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा ततो मूलमंत्रेण स्वदेहेन्यासान्कुर्यात् अस्य श्रीगणपतिमंत्रस्य गणकं
 ऋपि निघृतं गायत्री छंदः गणपतिर्देवता गवीजं श्रीशक्तिः स्वाहा कीलकं गणपतिन्यासादौ विनियोगः गां
 अंगुष्ठाभ्यां नमः गीतर्जनीभ्यां नमः गूंमध्यमाभ्यां नमः गौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः गौं करतल
 करपृष्ठाभ्यां नमः अध्यानं रकोरकांगरागां भुक्तसकलतनुं स्तुतिं अद्रमौलिनं त्र्यं कस्त्रिभिर्वा मन कर वरणो वी
 जपुरातनामः हस्तांत्रैः कृतपाशांकुशरदवरदेना गवक्रोहिभूपदेवः पद्मासने सोमवहुसुरनमितो भूतये विभ्राजः
 तिष्ठ्यात्वा मूलमंत्रेण नाममंत्रेण पूजयेत् उगैर्नमो भगवते हरवमदमो हितममं सकटास्त्रिवारयनिवारय स्वाहा उगै

एशापनम् आवाहनं उगणपतये आसनं हरं वाय पाद्यं धरणीधराय अर्घ्यं महागणपतये मधुपकं यज्ञं
 भ्रंशं आचमनीयं क्षिप्रप्रसादनाय मलापकं स्नानं आभयसिद्धये पंचामृतस्नानं अमृताय शुद्धस्नानं रुद्र
 णगणपत्यसूक्तैश्च अथर्वशिरसामहभिषेकः तद्यथा अथगणेशोपनिषत् उदेवाह वैरुद्रमद्रुवन् कथमेतस्यो
 पासनं सस्तानुवाच रुद्रो गणकनिघृतं गायत्रीश्रीगणपतरे नमंत्राजमन्यान्वाभिद्रुतः प्रणवरूपस्यास्य पर
 मात्मनो गतिजानाति सोमृतत्वगच्छतियोधिते सोधते योजयति सजपतिसमृत्युतरतिसपाज्मानंतरति स ब्रह्मह
 त्यांतरति स सर्वहत्यांतरति स सर्वतरति एनमंत्रराजं गणपति सर्वमिदं नित्यं जपतिसोमं स्तंभयति स वायुं स्तं
 भयति स आदित्यं स्तंभयति स सर्वस्तंभयति स देवांस्तंभयति इत्युपनिषत् १ एनमंत्रराजनित्यमर्थं विघ्नं
 स विघ्नानाकर्षयति देवान्यक्षान् नागान् मनुष्यान् सर्वानाकर्षयति स भूलोकं जयति स भुवोलोकं जयति स स्व
 लोकं जयति समहलोकं जयति स जनलोकं जयति स तपोलोकं जयति स सत्यलोकं जयति स पुण्यान्यधी
 ते संकल्पान्यधीते स गाथाअधीते सोमिष्टोमेन सोम्येन षोडशेन स वाजपेयेन सोत्रिरात्रेण संसो न पीथन
 सर्वैः कुंभिर्यजते १ य एतमंत्रराजं वेद स सर्ववद स सर्वसमः स देवसमः समुनिसमः स नागसमः स सूर्य
 समः सोमिसमः इत्युपनीतसममनुपनीतैर्वाधिकशतं गृहस्थसममनुपनीतैर्वाधिकशतं वातस्तः
 समं गृहस्थैर्वाधिकशतयतीनां सवानप्रस्थैर्वा शतं रुद्रजापकसमं यतीनामेकाधिकशतमथर्वाशिरसि शिक्षाध्यायं ए
 कसमं रुद्रजापकं वाधिकशतमनो विद्यातत्कार्येहीनस्वात्मधराहितो वैतरहितो निरस्ताविद्यातमो मोहांध
 कारप्रधानमहमेव सर्वमिति संभाव्य वैघ्नराजं ब्रह्मण्यजते ते जोमये परं ज्योतिमये सदानं दमये स्वप्रकाशो
 स दौदितो नेत्ये शुद्धमुक्तं श्वरे परब्रह्मणि रमते ॥ ७ ॥ य एनमुनिपदे वेद संसारतरति चो रंतरति दुःखं

तरति विघ्नान्तरति । भ्रंशोपसर्गतरति । आनन्दोभवति । सनित्योभवति । सशुद्धोभवति । समुक्तोभवति ।
इश्वरोभवति । समुखोभवति । ध्यानावहनादिस्वयंभवति । योहमात्माब्रह्मसोहमात्माचतुष्टयात्तद्विप्रज्ञास्व
स्थस्वच्छभूक्तेजसोयच्छन्नमुक्तो नकच नकामयने नकचनस्वप्नप्रथतितन्मुक्ततत्रकीभूतः । प्रज्ञानदधनएवानन्दं
भुक्तेतोमुख प्रज्ञायैपः सर्वेश्वर सर्वतोमुखैतयामीषयोनः । सर्वभूतानांविहिःप्रज्ञामंतः प्रज्ञानोभ
यप्रज्ञाप्रज्ञानधनमव्यय मनिर्देइयभव्यवहार्यमश्राह्यमलक्षणमचित्यमेकात्म्यमप्रत्ययंप्रपंचसारंप्रपंचोपश
ममवैतंशंव चतुष्पादंध्यापेत स एवात्मात्मरतितरतिस्रआत्माविज्ञेयः सदाह्यधंशिरः शिशुवाध्यए
कैकाधिकशतंगणेश तापनीयोपनिपटध्याय एकसमेतद्वैकाधिकशतंमंत्रराजजापकरांमंतोदः परमधा
ममंत्रसुजापकस्थयंत्ररविसोमोनतपति यत्रवायुर्नक्षत्राणिनवांतिनभांतियत्राग्निमृत्पुनदहतिनप्रविशति यत्र
मेहोनिदु खं सदानंदपरमानंदश्शशश्वतसदाशिवब्रह्मादिविंदितं योगिष्ययपरमपदचिन्मात्रब्रह्माणस्प
तिमेकाक्षरेमेवतपरमात्मानब्रह्म तेजोधामहदिसप्तमंतित्यकिंचिज्जप्त्वातोनजपोनमालानासनंभवति । सर्व
श्वानरोभवतिसत्तेजसोभवति सप्राज्ञोभवति । ससंक्षीभवति । सहर्षेनमानजानाथशत्रे
मशिभिर्पापं इत्यभिपेककृत्वा मंत्रायब्रह्म चिंतामणयेउपवीत निधयेगंथ सुमंगलाय अक्षताः
वीजायपुष्पं वासनिधानायफल दुर्डीविनायकाय नीराजन सर्वसकटनाशनाय । मंत्रपुष्पं कुमा
रगुरवे । प्रदाक्षिणा अघनाशनाय नमस्कार । एवंचतुर्विंशत्युपचारान्समर्प्य ततो गणेशादारभ्य । दु
दिविनायकांतंविशेषार्घ्यदत्त्वा क्षमापयेत् । अगहीनाक्रियाहीनविधिहीनगणेश्वर पूजितोसियथादेवतक्षम
स्वजगत्पते । इतिशैवागमोक्तापार्ययगणेशपूजाविधिः एवमुक्तप्रकारेण सहस्रं अयुत लक्षं कोटि

वा पार्थिवान्गणेशान्कृत्वा श्रुतेमाधादिशुभेकाले उद्यापनं कुर्यात् तद्यथा
 स्यमममुक्तस्य वामुकफल कामनया कृतानाना पार्थिवगणेशानां संपूजिता फलावाप्तये तदुद्यापनं करिष्ये इति
 संकल्प्य आचार्यवरणं विधाय चतुर्दशोपशोभितमंडपत्रे विक्रपां सर्वतोभेदब्रह्मादिदेवतास्थापनं पूजककलशं प्र
 तिष्ठाप्य तत्र देवस्थापनं कुर्यात् तत्रादौ पूर्वोक्तान्यासान्कृत्वा अस्मिन्नुर्जमित्यनुवाकेन पयोधारया वा प्र
 तिमया अग्न्युत्तरं कुर्यात् प्रतिमाप्रमाणं तु यावन्मानं प्रत्यहं गणेशं मृदाक्रियते तावन्मानेन तदर्थार्थेन
 वा सौवर्णैराजंतं वा देवं कुर्यात् तत्र प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा गणानां त्वेति वैदिकेन मूलमंत्रेण वा प्रतिष्ठाप्य यथामि
 लितोपचारैः संपूज्य आवरणानि पूजयेत् पूर्वोक्तक्रमेण उर्वकृतुहायनमः एकं दत्तायनमः गजान
 नायः महोदरायः विकटायः विघ्नराजायः धूम्रवर्णायः हेरवायनमः ८ तद्वा ह्यैर्पूर्वादि क्रमेण ब्रा
 ह्मेयनमः माहेश्वर्यैः चाराह्यैः इन्द्राण्येयनमः चामुंडायैः वैन्यायैः वैन्यायैः ८ तद्वा
 ह्ये इन्द्रादिलोके शान् ८ वज्रादिप्रहरणान् ८ संपूज्य अत्र पूर्वोक्त एव पूजाप्रकारः पुष्पेत्तरं श्रंगपूजा
 गणनाथायनमः पादौ पूजयामि गणेशाय जानुनी पूजयामि गणप्रियाय कटिपूजयामि वक्रतुंडाय हृदयं पूज
 यामि गजाननाय स्कंधौ पूजयामि हेरवाय हस्तौ पूजयामि विकटाय आस्यं पूजयामि विघ्नराजाय नेत्रे पूज
 यामि धूम्रवर्णाय शिरः पूजयामि सर्वसिद्धिप्रदायनमः सर्वांगपूजयामि ततः स्तोत्रैः स्तुत्वा पु
 राणश्रवणं दिना जागरणं विधाय प्रातरग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाध्यात् तत्र प्रधानं देवमहागणपतिं पायसं तिलज्येन
 रक्ताक्षतमोदकपंचलाद्यशनीदूर्वाद्रव्याष्टकं तिलपायसेन वा कृतपार्थिवगणेशं संख्यादाशं शेन समांशेन वा यक्ष्ये
 होमं तदेव संपूज्य दशं शतं स्तर्पणं दशं शतं मां जर्जनं च कृत्वा आचार्यं संपूज्य पीठं गांचतस्मै निवेद्य एकं विंशति

ब्राह्मणान्संपूज्य पक्वान्नपूरितकलश वस्त्रयुग्मसाहितसदक्षिणप्रत्येकभेद्य पुष्पांजलिं चैकविंशतिनामभिर्द
 स्वा, मार्जनदशांशतोयथाशक्तिवाब्राह्मणभोजनसंकल्प्यभूयसीदत्त्वासदन्नेनद्विजान्संतर्प्यत्रतसपूर्णतावाचयि
 त्वा, इष्टजनैः सहभुंजितइतिरुद्रयामलोकपार्थिवगणेशोद्यापनं अथशौनकोक्तमश्वत्थोद्यापनं शौनकउ
 त्वाव शौनकोहप्रवक्ष्यामिअश्वत्थस्योपनायन्, स्थापनादष्टमेवैद्वादशकाशेपिवा मुक्तकालास्तथाप्रोक्ताः
 कुर्युस्तस्योपतायनं तत्रोत्तरायणश्रेष्ठगुरुशुक्रक्राशिते माघफाल्गुनयोः कुर्याच्चैत्रवशाखमासयोः क्षयमासाधि
 मासेचवर्जयेन्मौजिवंधनं नकुर्याच्छेदितेज्बन्धयेविद्युतावाग्निनाहते उद्यापनंप्रकुर्वीतस्कंधे पर्णाकुरान्वितै शुक्रपक्षे
 शुभेक्षेत्रं चमुवारितिचिल्लकै चद्रानुक्लेकर्तुं चदिवाकुर्यात्प्रयत्नतः दतानां धावनंकुर्यात्कुर्यात्स्नानं सचैलकंक
 त्वाचनित्यकमार्णिपूज्याचैवेष्टेवता नांदीश्राद्धंप्रकुर्वीतगृहेपुण्याहवचनं तस्मिन्नेवदिनेकुर्याच्चान्नहेमफलादि
 भि कृत्वाशीवंचनपूर्वतोगच्छेत्प्रयत्नत तर्पघोषैश्चविविधै पण्यस्त्रीभिः समन्वितः ब्राह्मणैर्वेदघोषैश्चगीतवा
 दित्रनिःस्वनैः वस्त्रयज्ञोपवीतचर्मौजीदंडाजिनादिकं पूजाद्रव्यंचहोमचग्रहीत्वाश्वत्थसन्निधौ ततः प्रक्षान्तितां
 त्रिश्रावचम्योपविशेद्भुवि अश्वत्थेशानदिग्भगेकृत्वापुण्याहवाचन आचार्यवरयेत्पश्चात्कुलीनवेदपारग त्रि
 पचदशहस्तेनगोमेयेनोपलिप्यच धान्यपिष्टेनसंमार्ग्यगधमाल्यादिशोभनैः वस्त्रोपवीतगंधाद्यैरगुलीयककुंडलैः
 कर्तौसुपूजयेद्भक्त्यावित्तशाठ्यनकारयेत् तेनैवकारयेद्विद्वानश्वत्थस्योपनायन कुर्यात्पचासृतस्नानंतत्तन्मंत्रेः पृथक्
 पृथक् अश्वत्थपूर्वदिग्भागेहोमंकुर्यात्स्वशाखया उल्लेखनादिकंतंत्रचरुतत्रप्रकल्पयेत् वस्त्रयुग्मंततोदद्युयु
 न्वं वस्त्राणिमंत्रतः यज्ञोपवीतं दद्याच्च यज्ञोपवीतमित्यपि मेखलांचित्रिष्वेष्टाप्रवेयामीतिमंत्रतः तूर्णांकृष्णा
 जिनंदंडं प्रदद्यात्पुष्पांशुपथाक्रमंगधपुष्पाक्षतैः शुक्लैरश्वत्थस्यचपश्चिमे अश्वत्थेवोनिपदनमित्युचापूजयेत्सुधीः तिसृ

भिजुहुयादाज्यममआयुष्यनुक्रमात् पुरस्तादुपरिष्ठाच्चहुत्वाव्याहतिभिस्त्रिभिः याजोपधायाः फलिनीरश्वत्ये
 वइतित्वय वनस्पते शतैवल्कोद्वासुपर्णतिमंत्रतः समिद्धिश्चरुणाचैवपालाशीभिः पृथक्पृथक् हुत्वा षडशीभिः
 सम्यगेकाहुत्यासमाहितः अश्वत्यपरिचमेभागेप्राङ्मुखश्चेत्पविश्य च दक्षिणेनैव हस्तेन स्पृष्ट्वा श्वत्या द्विजोत्तमः
 उभौर्भुवः पूर्वतुसा विवा विजपेदथ निरीक्षयेत्ततोऽश्वत्येव सत्यत्वेति मंत्रतः आत्वेति ध्रुवसूक्तेन व्याहतिव्रितयेन च अ
 श्वत्यनाम उच्चार्य विभक्त्या च द्वितीयया शलाकया सुवर्णस्य स्यापयेति पदं वेदेत् हुत्वास्विष्टकृतं पश्चाद्वोमशेषं
 समापयेत् गंधाक्षतैः स्वर्णपुष्पैर्धूपोपहारकैः भक्ष्याद्यैः फलतांबूलैस्ततोऽश्वत्यं प्रजयेत् धेनुं सवत्सकां
 दद्यादाचार्याय सदक्षिणां अश्वत्यच्छादितं वस्त्रमाचर्याय प्रदापयेत् अन्येपामपि विप्राणां स्वशक्त्या पूजयेत्ततः
 ब्रह्मणे दक्षिणां दद्याद्देमवित्तानुसारतः ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु भुंजीत वंधुभिः सह य एवं कुरुते तस्य वर्द्धते श्रीरसं शयं
 कुलकोटिसमुद्भृत्य ब्रह्मसायुज्यमाप्नुयात् इति शौनकोक्तं अश्वत्योद्यापनं अथ मंत्राणां मण्यादिकं युवं बस्त्राणीत्यस्य
 दीर्घतमां ऋपिः परमात्मा देवता त्रिष्टुप् छंदः यज्ञोपवीतधारणे विनियोगः माधेयाम इत्यस्य अक्षरूपिः सोमो देवता
 विष्टुप् छंदः मौजोधारेण विनियोगः माधेयाम व्याहतीनां विश्वामित्रजमदाग्निभरद्वाजा ऋपयः अग्निवायु सूर्यो देवता
 देवी गायत्री देव्युष्णिष्ण कदेवी बृहत्यः छंदांसि हवने निनियोगः अथ आयुषि पवस इति तस्मिन् शतं वैधानसां ऋपयः अ
 ग्निमानो देवता गायत्री छंदः कर्तव्यार्थे विनियोगः अश्वत्येवोऽनुष्टुप् अथ धीरिति द्वयोस्त्रिष्टुप् बासुपर्णा दी
 र्घतमा विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् आत्वाहार्पमिति पण्णां ध्रुव इन्द्रोऽनुष्टुप् ततो भूरिति दक्षिणा आशीर्वादः अथापवर्गा चैतामणौ
 अश्वत्योद्यापनं अरोपितस्य वृक्षस्य कुर्यादुद्यापने विधिं नादींश्चाद्वादिकं संव्यपि प्लोद्यापने विधौ न वग्रहं खं
 चादौ विदधीत यथा वसु सहस्रपणं संपत्तौ सत्यां वो धितरोऽश्व जातकर्मदिकादीनि कुर्याद्बोदानकावधि

कांयमुद्यापनंनं विवाह्यविधिवन्नरं लक्षशाखांसमारोप्य समीपेपिप्लस्यतु आलवालं
 जलसिप्त्वाशतकुंभमितंशुभं संशाखः सचवृक्षश्चवृक्षयुग्मेनवेष्टितः सिंचयेदथदुग्धेनमाहिषेणघृतेनच तथा
 शाखान्मयान्हस्तान्चतुरःपरियोजयेत् त्रिसूत्रेणत्रिवृतेनसव्यहस्तांप्रवेशयेत् ब्रह्मवर्णस्यवृक्षस्यविधिरप
 सनातनः क्षत्रियस्यतुवृक्षस्यशरोग्राह्यः परस्परं वैश्यप्रतोदमादयानुरीच्यपल्लवग्रहः तथायज्ञवल्कीये
 धर्मशास्त्रे पाणिग्राह्यःसवर्णासुगृह्णीयात्क्षत्रियांशरं वेश्याप्रतोदमादयद्वदनेत्वग्रजन्मनः संयोज्यविधिवत्तो
 तुल्लक्षाश्वेत्यनिवेशितौ कृत्वाग्निवदंतंसम्यग्जुहुयात्तिलसर्पिणी प्रधानदेवताब्रह्मावृक्षस्यास्यनसंशयः तत्र
 मेत्रोद्वासुपर्णाइति अष्टोत्तरसहस्रंजुहुयात्तिलसर्पिणा तथाव्याहृतिभिर्होमंविदध्याच्चयथारुचि चरुंसारग्यं
 षजुहुयाद्विद्वान्स्विष्टकृतंसमं समंसमग्रमित्यर्थः अथप्रकारंतरेणाश्वत्थोद्यापनं अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां
 राजानांरक्षणावर्णकः अश्वत्थःपूजितोपेनसर्वसंपूजितंभवेत् अकृतमौजिवेधेतुविवाहेचतथाकृते नैवसे
 वांप्रकुर्वीतनसर्भेचकदाचन अश्वत्थरोपणंकृत्वाविवर्षेवाधपंचमे उपवर्तंप्रकुर्वीतमुहूर्तेज्योतिषांविधौ
 पुण्याद्वाचनंरुतानांदीश्राद्धंसमाचरेत् प्राणसंस्थाविधिकुर्यादभिषेकादिपूर्वकं प्राणेद्रियैर्जीवकला
 मनोभिःसहितोभव अयंसजीवः एतस्य जीवकलाः प्राणापानव्यानोदानसमस्त वाक्श्रोत्रत्वक्क्षु
 घ्राणपाणिपादोदरोपस्थगुह्येन्द्रियाणिसर्वाणिआगत्यसुखंचिरंतिष्ठन्स्वाहा सर्वप्राणैःप्रतिष्ठितोभवेत्यश्वत्थ
 दक्षिणपाणिनास्थद्वार्जयेत् अश्वत्थसर्ववृक्षोसिनारायणसमाश्रय नारायणस्वरूपेणपाहिद्रांसर्वतोशुभात्
 महासंसारवृक्षोसिअश्वत्थब्रह्मनामक महासंसारममंमामुद्धरस्वशुभंकुरु विष्णुर्ब्रह्माशिव शुक्रःसूर्यश्चंद्रोवृह
 स्पतिः ऋषयोवैदमंत्राश्वत्थसर्वेऽस्युःसदास्थिराः इतिप्राणप्रतिष्ठाप्यजातकर्मोदिकारयेत् चलांतनामतःकृत्वा

स्यापयेच्छौकिकानलं स्वगृह्याक्तविधेनेनहरिद्रातैललेपनं बस्त्रयुग्मचोपवीतदंडकृष्णजिनंतथा दत्त्वासमि
 द्विश्वरुणातिलायैश्चपृथक्पृथक् हुत्वाव्याहृतिभिः शक्त्याब्रह्मलोकेमहीयते इत्यश्वत्थोद्यापनं अथप्रका
 रांतरैणाश्वत्थसेवनविधिः अद्भुतसारे अथर्वशाखोक्तअश्वत्थप्रदक्षिणाव्रतकल्पः तत्रादौ उमथेत्यादिति
 ध्यादिकर्त्तनानंतरं अमुकाभीष्टप्राप्तिकामोविष्णुस्वरूपमश्वत्थतरुममुकसंख्याकाभिः प्रदक्षिणाभिः सेवयि
 ज्ये इतिसंकल्प्य ततोऽश्वत्थतरुंपुरुषमुक्तेनषोडशोपचारैः संपूज्यलक्षादिसंख्यायाप्रदक्षिणाः कुर्व्यादितिसं
 क्षेपः ॥ पिप्पलादउवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञसर्वशास्त्राविशारद स्त्रीणांपुत्रविहीनानंनराणांसुखसंततैः उपा
 यंचैवमेवब्रूहि सुखसिद्धिः कथं भवेत् ॥ अथर्वणउवाच ॥ पुराब्रह्मादयो देवा सर्वे विष्णुसमाश्रिताः अपृच्छन्देव
 देवेशराक्षसैः पीडिता वय कथं दुःखोपशमनमुपायं ब्रूहि नः प्रभो ॥ विष्णुरुवाच अहंमश्वत्थरूपेण संभवा मिम
 हीतलेतस्मात्सर्वप्रयत्नेन कुरु ध्यंत रुसेवनं तेन सर्वो णिकार्यो णि भविष्यति न संशयः विष्णुर्धेदुक्तवांस्तेभ्यस्तद्ब्र
 तं ते व दाम्यहं न दानैर्न तपोभिश्च नार्थैर्भूरिदक्षिणैः अश्वत्थसेवनादप्यत्कलौ नास्ति पराक्रिया तद्विधानं नि
 मिन्नानि संख्याकृतिव्रतंतथा व्रताधिकारिणस्तव विधानंच विशेषतः एतत्सर्वं पिप्पलादवक्ष्यामि तव सुव्रत
 दारुणे विविधोत्पाते दिव्यभीमांतरिक्षके परशक्रभये देशविष्वे शत्रुविग्रहे दुःस्य भेदुर्निमित्तं च संश्रामे द्रुतदर्शने
 मारीभये राजभये तथा चौराक्षिजेभये क्षयापस्मारकुष्ठादिप्रमेहे विविधेज्वरे जलोदरे मूत्रच्छेदगृहस्थश्रतदेवहि
 एते पां सर्वनाशाय कुर्वाद्यदश्वत्थसेवनं प्रातरुत्थाय नद्यादौ स्नात्वा सम्यक्कृतक्रियः अश्वत्थदेशमाश्रित्य गोमेये
 नोपलेपयेत् तमश्वत्थमलंकृत्य शुद्धेणैरिकादिना पूजाद्रव्याणिसंपाद्य पुण्याहं वाचयेत्ततः ऋत्विजावरण
 कृत्वा ततः पूजां समाचरेत् आदावाराधयेद्विष्णुध्यानावाहनपूर्वकं तथैव पेप्पलतरुं नारायणमयं द्विज श्वेतगं

धासतेऽप्येधुपदीपनिवेदितैः अर्चापुरुषसूक्तेन तथैव ध्यानपूर्वकं
 सलभ्यं कर्त्तव्यं चतुष्टयैः पुरुषोत्तमं इति ध्यात्वा वाहनार्थं रुपचारं स्तुतुं षोडश
 आरात इत्यस्य सूक्तस्य अग्निं कांडांततः पाति त्वादाग्निं ऋषिर्वनस्पतिर्देवताऽनुष्टुप्छंद
 आरात आग्निरस्त्वारत्परशुरस्तुतेर्वतित्वाभिवर्धस्त्वस्ति तेस्तु वनस्पतेस्त्वस्ति मेस्तु वनस्पते
 दुःस्वप्नदोषं चितितं शत्रूणां विसृज्य सप्तमश्वत्थशमयस्व मे शत्रूणां सर्वधिर्वनस्पतं पन्नभयं च शमयस्वेत्य
 र्थः ततः प्रदक्षिणं कुर्यात्तत्सर्वं सफलं भवेत् ब्रह्मचारी हविष्याशी ह्यधः शायी जितेन्द्रियः मोनी ध्यानपरो भूत्वा
 पिप्पलस्य स्तुतिं पठेत् विष्णोर्नाम सहस्रं च पौरुषं वैष्णवं तथा वेदत्रयेण पुण्यानि सक्तानि च पठेत् तथा
 तस्य लक्षदशशोऽन सधृतपायं संचतं जुहुयात्तत्पूज्यं च वह्निं स्वर्गद्व्योकि विधानतः तत्संख्यया तर्पणं च कुर्यादित-
 नवापुनः ततः षोडशं ऋत्विभिर्कुर्व्याद्वा मं यथा विधि हवनस्य दशशोऽनमिष्टान्नं भोजयद्विजान् ब्राह्मणानां
 स्वयं कुर्याद्यथैवेति नियमतया असमर्थः स्वयं कर्त्तुं सर्वमन्येन कारयेत् उक्तप्रमाणं अधिकं फलदं शृणु
 भवेत् ततः शत्रूणां पीठं राजतं चतुरस्रं च द्रोण्यामर्द्धं तद्वद्वा तिलोपरिविनिक्षिपेत् श्वेतवस्त्रेण सखायं पूज्यं
 रघुर्जपेत्तुं दक्षिणसुशोलाय श्रोत्रियाय कुटुंबिने उदङ्मुखं प्रायस्वयं पूज्यं मुखः स्थितः सावर्ण्ये शरा
 जं च मंत्रेण प्रतिपादयेत् इह जन्मानि वान्यास्मिन्वा ल्यया विनवाहकं मनोवाक्कायजैदापह्ययमवस्मृता विधिः
 आर्यं चोष्णानां धिरो होषं विप्रैः प्रणकारयेत् इत्थं कृतस्य तस्यातिव्रतस्य पारंप्रत्ये हेमांश्च तपत रुंद्यात शुक्रा गावा
 पयस्विनीं स्वर्णशृंगीरोऽप्यसुरां वस्त्रादिभिरलंकृतां पलभं कर्तुं दद्वा तदद्वा हूतवापुनः हेमराप्यत रुंद्या
 रक्षं गशाखासमन्वितं उत्तमः प्रथमः कल्पो द्वितीयो मध्यमः स्मृतः तृतीयो कल्पश्च प्युक्तः संप्रदानाय प्यप्लः

अर्थतत्त्वदानमंत्रः पिपलवृक्षराजद्रव्यनिगमस्त्वमवाहः प्रभुवनस्पतीनां च पुष्पजनमनियत्कृतः अघाघना
 शयाक्षिप्रतवरूपप्रदानतः विप्रप्राथनामंत्रः अमृदक्षगृहाणविविण्णरूपद्विजासमः स्वीकृत्यदुःकृतघाराक्षि
 प्रशान्तिप्रयच्छमे एवत्रतयः कुरुतस्तस्य पुण्यफलशृणु पुत्रायालभतपुत्रधानयालभतधनं राज्यायालभतरा
 ज्यवद्विमुच्यत बधनात् क्षयापस्मारकृष्टाद्यः सवरागः प्रमच्यत मानसांशत्रपाढाचनचराजभयतथा इह जन्मानि
 चान्यस्मिन्कृतेः पापैः प्रमुच्यत ययकामयतकामततप्राप्तात्यसशयः इह भोगानाप्ताताविण्णसायुज्यमाप्नुयात् ॥
 इत्यायवकल्पाकमश्वरथप्रदक्षिणाद्यापन आधाश्वत्थारापणाद्यापन प्रयागः शान्तिकीये स्थापनादष्टमवषट्कादश
 कादशापिवा उत्तरायणगुरुशुक्रोदये माघफाल्गुनचित्रवेशाखमासे शुक्लपक्षशुभशुभरातिथिलग्रादिशु
 द्वां स्फुटशशाखापणान्वितेः विद्युदावाग्निनाऽर्जनाभिहते अश्वत्थाद्यापनकुर्यात् तत्रादाकनककुडकेकनकसूत्रक
 नकमोजाहामद्रव्याणि सुवसभारानयथासभवसभृत्य अश्वत्थस्य चतुरस्त्रावदिकहट्ठा अभव्यमलवनल
 चतुरस्त्रत्वा आलवालकत्वा तत्रतुलसां लक्षशाखा शमाचरोपपित्वा अश्वत्थावदिकाविधाय चतुर्द्वारचतुह
 स्तत्राधिककवामद्वपमभव्यात् पूर्वपश्चिमउत्तरैवाउक्तेलक्षण अन्यवाकत्वा सुग्रह्योतिर्विदादिष्ठप्रधानस
 कल्पकुर्यात् तथा उतस्सत् अद्यतिथ्यादिकीर्तनांते आत्मनः अखिलपापक्षयाभाटासिद्धिपूर्वक आत्म
 नासह एकविंशतिस्वकुलपुरुषाद्वरणकामः श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं अश्वत्थवक्षोद्यापनं करिष्ये तदेगविहितगणेश
 पूजनं पुण्याहवाचनमाहकापूजनं नादिश्राद्ध आचार्यादिवरणचकरिष्ये इतिसंकल्प्य तानिचस्वगृह्य
 विधिनाकृत्वा आचार्यादीनि वृणुयात् ओमद्यास्मिन्कर्मण्याचार्येत्वनत्वामहट्टणवृत्तोस्मोत्याचार्योवेदेत् एवमब्र
 त्वनत्वामहवृणु तथा उपद्रष्टारं तयैव ऋत्विजोऽपि वृत्वा तानाचार्यादानं मधुपकादिनासंपूज्यप्राथयत् आस्य

पागस्यानिष्पत्य भवताभ्यां यथा माया सुप्रसन्न भक्तं त्वयमत्कर्म यथादित - क्रमद्विविधपूर्वकमित्यपि पाठः ततः
 स्वर्गद्वैतगृहसंस्वादि विधाय ततः सऋत्विजो यजमानः फलपुष्पगंधाक्षतपूजितपूजकलशहस्तः भद्रकणाम्भे
 रिति मन्त्रमंगलतयघोषणसह अश्वत्थमण्डपप्रादक्षिण्येन मण्डपपश्चिमद्वारमागत्य तत्र उभयदशकालकीर्तनां
 तं तत्र यत्संपूज्य प्रविश्य कलशमश्वत्थसमीपे निधाय निऋतिवरुणमध्ये स्वासने उपविश्य ततश्चाचार्य्यः ओं
 तत्सद्व्यतिथ्यादि कीर्तनां आचार्य्यकर्महं करिष्ये इति संकल्प्य शरीरशुद्ध्यादयोरुप सृजयेच्च कृत्वा यद
 त्रसंस्थितं भूतस्थानमावृत्य सर्वदा स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वत्र स्थितं त्रगच्छतु इति पठन् सर्वपलाजान् विष्कालय पच गन्धे
 न कुशश्च त्राक्षणे कुर्यात् आपो हिष्टामयो भुवः उत्तरनारायणेन ततो देवा आयातु यानुधानां अप्रयोतु विष्णो देवे
 यजनरक्षस्वैति स्वस्स यन्तर्दक्ष्यमरिष्ठे निर्भिरिति पठेत् ततो यथोक्तं मण्डपाकरणे सोधारणं क्रमेण मण्डपपूजने
 तत्रायं क्रमः प्राग्दारे अमवकंचतं पल्लवतोरणं १ दक्षिणे लक्षपल्लवतोरणं २ पश्चिमे वटपल्लवतोरणं
 ३ उत्तरे अशोकपल्लवतोरणं एव ध्या ४ तथैव त्रागादिद्वारचतुष्टये ऋग्वेदादिक्रमणद्व्याविप्रो एकमेकं वाजपा
 यत्रात्मणान् ततश्चाचार्य्य अभ्यर्च्य स्पर्शहरिद्रुते लारोपणादौ लौकिकाचारं कुर्यात् तत्र भद्रकणीभिरित्यादि मंत्रपा
 ठः अश्वत्थवदिकायां ईशानप्रदेशे सर्वतोभद्रं बिलिरूपं तत्र ब्रह्मादि देवतास्थापनं करिष्ये इति संकल्पते
 उक्तप्रकरणानाममंत्रः स्थापनं कुर्यात् मध्ये उब्रह्मणेनमः ब्रह्माणमावाहयामि एवमग्रेऽपि स्थापनप्रकारः
 पूर्ववद्ब्राह्मणतमः द्रमाः २ आग्नेया आग्नेयः आग्निमाः ३ दक्षिणयमाय यममाः ४ नैऋते
 निऋतये निऋतिमाः ५ पश्चिमे वरुणाय वरुणमाः ६ वायवे वायुमाः ७ उत्तरे
 सामाय साममाः ८ ईशाने ईशानाय ईशानमाः ९ ईशानेन्द्र मध्यं वसुभ्यो वसूनाः १०

१३ निरुक्तिरुणमध्य विद्वान्देवान् १४ वरुणवायुमध्ये साध्यान् १५ वायुसोम
 मध्येसाध्यान् १६ सोमेशानमध्येस्कन्धा १७ ब्रह्मशमध्ये विष्णु १८ ब्रह्माग्निमध्येगणपति
 मध्ये अश्विनो १९ ब्रह्मयाममध्येपितृन् २० ब्रह्मनिर्ऋतमध्येगंधर्वाप्सरसः २१ ब्रह्मवरुणमध्येसप्तमहः २२
 ब्रह्मवायुमध्येसर्पान् २३ ब्रह्मसोममध्येदुर्गा २४ ब्रह्मेशानमध्येगादिनदिभ्योनमः २५ ततोमहलातः
 ब्रह्मेशानदलादारभ्य वलयग्राष्टकपु २६ ब्रह्मेशानमध्येगादिनदिभ्योनमः २७ आग्नेय्या
 दुर्गार्थे २८ दक्षिणस्यांस्वधाये २९ नैऋत्यामृत्यवे ३० पश्चिमसर्पभ्यां ३१ वायव्यासप्तसा
 गरभ्यां ३२ उत्तरमरुतां ३३ ब्रह्मणः पादमूले गणपतये ३४ कर्णिकार्यां भूम्यः ३५
 तदुपरिमेरवे ३६ परितःपूर्वादिक्रमेण ऋग्वेदाय ३७ दक्षिणे यजुर्वेदाय ३८ पश्चिमे सामवेदा
 य ३९ उत्तरे अथर्ववेदायनमः ४० महलाद्वाह्ये पूर्वादिक्रमेण पूर्ववर्जायनमः ४१ शक्तये ४२
 दुर्वाय ४३ खड्गाय ४४ पाशाय ४५ अक्रुशाय ४६ गदाय ४७ त्रिशलाय ४८
 पुनर्वह्निपरावताय ४९ मेघाय ५० महिषाय ५१ प्रताय ५२ मत्स्याय ५३ एणाय ५४
 नराय ५५ वृषभाय ५६ पुनःपूर्वादिक्रमेण गौतमाय ५७ भरद्वाजाय ५८ विश्वामित्राय ५९
 कश्यपाय ६० जमदग्नेये ६१ अत्रये ६२ वसिष्ठाय ६३ अरुधत्य ६४ तद्वाह्यपूर्वादिक्रमेणआ
 दित्याय ६५ चंद्रमसे ६६ भोमाय ६७ वृषाय ६८ गुरुवे ६९ शुक्राय ७० शनये ७१ राहवे
 ७२ केतवे ७३ तद्वाह्ये पूर्वादिक्रमेण ऐश्वरे ७४ कामाथ्ये ७५ ब्राह्मे ७६ वाराह्ये ७७ चामुण्डाय ७८

वैष्णव्यैः ७५ माहेश्वर्यं ८० वेनायक्येनमः वेनायकीमावाहयामि एवमवत्र चतुर्धतनामभिः प्रणम्य
 द्वितीयैरावाह्य पुनश्चतुर्थतनामभिः प्रत्येकसंपूज्य तत सर्वतोभद्रोपरि अक्षतपुंजे अर्चाप्रदेशे अग्न्युत्तराण
 पूर्वकं सौवर्णीप्रतिमायां इदंविष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिदधेदंसमूढस्यपाळसुरे इतिविष्णुसंपूज्य तद्वामतः अथ
 स्थाजोपपेतिमंत्रेणरुक्मिणीं तदक्षिणतः सत्यासेत्यतिमंत्रेणसत्यभामां ततःऋषोदशाध्यायस्यतिमंत्रेणसरस्वतीं
 गुणानांत्वा आतूनइद्रेतिवागणपतिं चावाह्यपरैरुणसूक्तेनसंपूज्य ततःअश्वत्थस्यपरितः अष्टौकलशान् कृ
 लशस्थापनप्रकरणे सस्थाप्य तत पूर्वैकलशेशुद्धोदकं तत्रआपोहिष्ठत्यादिनवर्चसूक्तं द्वितीयगंधोद
 कं- आनोभद्रेतिदशर्चसूक्तं तृतीयैक्षोरोदकं स्वस्तिनोमिमतीतिपचर्चसूक्तं चतुर्थपंचगव्येनशन्नइंद्राग्नीतिपू
 चदंशर्चं पंचमेहरिद्रोदकं आनोभद्रेतिऋचं षष्ठकलशे सर्वौपच्युदकं समुद्रज्येष्ठाइतिचतसृभिः सप्तमेकु
 शोदुकं यादिव्याइतिऋचं अष्टमे गंधोदकं पशुपच्चायइतिनवर्चसूक्तं पठित्वा कलशस्थापनपूर्वपात्रनिधाय
 नांतकृत्वा ततस्तेपुंकलशेषु पूर्वदिकेण इंद्रादीन् ततन्मंत्रैरावाह्यपूजयेत् ततःअश्वत्थपुरुषसूक्तेन अ
 मिरातइतिपूर्वोक्तार्थैर्विशरसा वसशोभ्य पंचामृताभिषेकं चकृत्वा कपायवस्त्रयुग्मेनोदेष्य ततःपूर्वोदिकु न्न
 त्वारिरुथडिलान्तिविधाय- तेषुहोमार्थचतुरआचार्यान्वृत्वा स्वगृह्यविधिनाअग्निस्थापयेत् अत्रकेचन ईशा
 नपूर्वयोर्मध्यगृहहोमादिकंतुपंचमस्युडिलमिच्छतिवहवः पूर्वगृहप्रधानहोमादिकं कुर्वीत पूर्वमृकतेग्रहयज्ञे ईशान्या
 वेदिकायांस्वगृह्यप्रकरणग्रहानावाह्यसंपूज्यः अन्वाध्यात् तत्रपूर्वकुंडआदित्यादिनवग्रहान् अमुकसंस्थय
 अर्कादिसमिच्चर्वाज्यद्रव्यैः अधिदेवताः प्रत्यधिदेवताथामुकसंस्थयातैरेवद्रव्यैः ततआनोभद्रेतिमंत्रेणविश्वान्दे
 वान्चरुद्रव्येण अष्टोत्तरशतसंस्थया तथा दामोदरादिपीठदेवता अश्वत्थसमिच्चर्वादिद्रव्यैरेष्टोत्तरशतसंस्थया

ब्रह्मादेवतालोकपालांश्चैककयाज्याहुत्यायक्ष्ये पंचमकुंडपक्षे आदौतत्रअग्निप्रणयनं तस्मात् चतुर्पुत्राग्नि
 प्रणयनंतत्रग्रहहोमः दामोदरादीनांहोमः ब्रह्मादीनांपूर्वकुंडेविश्वेदेवानालोकपालानांचहोमः अश्व
 त्थदक्षिणकुंडेगणपतितिलाज्यद्रव्यैः अष्टोत्तरशतसंस्थयायक्ष्ये ततउत्तरकुंडेउत्तरनारायणं अष्टोत्तरशतसंस्थ
 यासहस्रशर्पेतिप्रवृत्तंआज्याहुतिर्भियक्ष्ये एवंतन्मंत्रैर्होमंपाद्य स्विष्टकृदादिवलिदानांतिकृत्वा अधिवासयेत्
 पुराणश्रवणादिभिरात्रिर्नयेत् 'केचित्कृत्वायवस्त्रदानांतिकृत्वापरेशुरेवहोमादिकमिच्छंति प्रातःपीठदेवतांसंपूज्य
 अष्टकलशेदेवताविसृज्य 'अष्टभिर्ब्राह्मणैस्तान्ग्राहयित्वा ततश्चाचार्यः पवमानःसुवर्जनस्वानुवाकेनच अ
 श्वत्थंत्रिःपरिपिच्य किंचिदवाशिष्टोदकान् पूर्वस्थानेषुस्थापयेत् ततोयजमानःआचार्योवा अभ्यर्त्थयश्रिम
 स्थंडिलेभिंसंस्कारहोमंकुर्यात् तयथा अश्वत्थस्यव्याहृतिद्वारा पुंसवनादिसमावर्त्तनांतान्संस्कारान्करि
 ह्ये इतिसंकल्पः अग्निपवमानंप्रतिष्ठाप्य अन्वाद्ध्यात् अवप्रधानम् अग्निवायुसूर्यप्रजापतिंआज्य
 द्रव्येणप्रतिसंस्कारंचतुश्चतुःसंख्याकाहुतिर्भियक्ष्ये प्रतिसंस्कारहोमांतस्त्वल्लइतिमंत्रेण अश्वत्थस्पृशेत् ए
 वमुपनयनपर्यंतकृत्वा यजमानश्चस्वस्याश्वत्थस्यांचांतरालेपटधृत्वा सुमूर्तैर्मंडलपाठपुरःसरंदेवल्लमितिप
 ठित्वा 'अतः पटंनिः सार्यध्रुवसूक्तंपठित्वा येयज्ञेनेतिवर्गपंचकशाखांतमंत्राश्रयपठित्वा कौपीनयज्ञोप
 वितंकनकर्यामिखलांडंचततन्मंत्रैर्दत्त्वा सप्रणवांसंव्याहृतिकांसशिरस्कांगायत्रामुपदिशेत् इत्युपनयनम्
 ततोमहानाम्नादिसमावर्त्तनांतकृत्वा कनककुंडलश्रलंकरांश्चदत्वा आयुज्यं ब्रह्मवर्चसमितिपठित्वाभौजीवि
 सर्जनांतकृत्वा त्वमेग्रेतिसूक्तंपठेत् ततःस्विष्टकृदादिहोमेशेषसमापयेत् अथविवाहः अश्वत्थालवाल्यवा
 स्तोशतकुंभमितंशुद्धंजलंक्षिप्त्वा दुग्धमधुघृतकुंभैश्चक्षिप्त्वा वस्त्रयुग्मेनंतराश्वत्थस्यविवाहादिविधिकरिष्ये

इति संकल्प्यः । पूर्वसंस्कारहोमस्थंडिलोत्तरप्रदेशस्थंडिलं विधाय । योजकनामाग्निप्रतिष्ठाप्य । अन्वदध्यात् । अत्र प्रयानहोमसुवर्णोसयुजोसखायौ समानं वृक्षतरिपस्वजातितमंत्रेण । अष्टोत्तरशतसंख्यया तिलाज्यद्रव्येण तथा । महाव्याहृतिभिस्तिलाज्यद्रव्येण । अष्टोत्तरशतसंख्यया । महाव्याहृतिभिस्तुभूः । अग्रेयपृथिव्यै महतस्वाहा । भुवो वायवे चातिरिक्षाय च महते स्वाहा । ओं स्वरादित्याय दिवे च महते स्वाहा । ओं भूर्भुवः स्वश्चंद्रमसे च तक्षत्रेभ्यश्च महद्वाः स्वाहा । एवं होमं संपाद्य तुलस्य श्वन्थयोश्चतुरः शाखामयान् हस्तान् गृह्णामीति मंत्रेण योजयेत् । ततः स्विष्टकृदादिहोमशेषसमाप्य । ततोऽश्वत्थं पुरुषसूक्तेन योऽंशोपचारैः संपूज्य अश्वत्थं तुलसीं च प्रार्थयेत् । अश्वत्थं वृजगन्नाथपुरादेव विनिर्मितः पापात्संत्राहि नो देवपुण्यं देहि महाफलं । इत्यश्वत्थं प्रार्थनामंत्रः । अथ तुलसीं प्रार्थना । क्षीरोदधिं समुद्रं तुलसीं हिरिं वल्लभे । अश्वत्थोद्यापनं पुण्यं महादेहि । अथ येनमः । तत आचार्यः क्षेत्रपालं वल्लिं दत्त्वा । सर्वं ऋक्विज आचार्यश्च स्वस्वकुंडे पूज्याहुतीं दत्त्वा । कर्मशेषसमापयेत् । ततो यजमानः पीठपूजादिविधिरुतस्य अश्वत्थोद्यापनस्य सांगतासिद्धार्थी आचार्यादिभ्योऽक्षिणाप्रदानमहं करिष्ये इति संकल्प्य । पूजापूर्वकं तेभ्योऽक्षिणां दत्त्वा आचार्योऽथ पूर्वस्थापितकुलशोदकं दूवापल्लवैः सपत्नीकं यजमानमभिषिचयुः । तत्र मंत्राः । आनां भद्रा इति । दशर्चसूक्तं । अस्य वामेति । दिपचाशतं ऋचांसूक्तं । मंचामीति पंचर्चसूक्तं । परोमंत्रेति चतुर्दशर्चसूक्तं । समुद्रज्यं द्राक्षत्यादयः । ततः पौराणिकाः । रास्त्वामभिषिचं न्वित्याद्याः । एवमभिषिक्तो यजमानः तिलकादिधृत्वा । अग्निपीठे देवतां च संपूज्य । उतिष्ठ ब्रह्मणस्पतेति । उत्थाप्य । सोपस्करं पीठमाचार्याय दत्त्वा । कृतस्य कर्मणः । संपूर्णतां सिद्धये गां च दत्त्वा । मण्डपं च । स ऋक्विक्सुदस्य । याचार्याय च दत्त्वा । अयसीं दक्षिणां दत्त्वा । परमेश्वरार्पणं संपाद्य । सप्ताधिकान् ब्राह्मणान् सभोज्य आशिषि गृहीत्वा । अश्वत्थोद्यापनं संपूर्णतां वाचयित्वा । इष्टजनैः सह भुंजीत । य एवं कुरुते तस्य वर्धते । त्रियशः । संख

कुलकोटिसमृद्धिर्विष्णुलोकमहीयते । इति शौनकीये अथथोद्यापनम् । अथवटोद्यापनम् । भविष्यस्कांदयोः ।
 तच्चोदगयतेसुमुहूर्तेस्थिरलक्षचक्रानुकुल्यदिनेरभ्यप्रदेशे । नाभिमात्रगर्भेगृहादौप्रतिष्ठामत्रेणवटपादपारोपणंका
 र्यम् । तद्वदेवसर्वपादपारोपणम् । अष्टमेवर्षेद्वादशेवावर्षेशाखापत्राङ्कुरितेवटवृक्षेउदगयानादिभुभकालेवटोद्या
 पनंक्रुर्यात् । वटस्यपरितः चतुर्हस्ताङ्घ्रिवाङ्घ्रिकांविधाय । वटमूलेचतुरस्त्रवर्तुलंवाआलवालकृत्वा । तत्रकाण्डा
 ल्काण्डादितिमंत्रेणदूर्वाआरोपयेत् । वटपरितः चतुर्हस्तपञ्चहस्तवासुदण्डं । चतुर्द्वारमण्डपंकुर्यात् । सामर्थ्येसति
 वटस्यपश्चिमोत्तरेवा । यथोक्तप्रकारेणहोमार्थं । नवपञ्चकुण्डाद्युपेतंमण्डपंकुर्यात् । असामर्थ्ये । वटवेदिकापाने
 व । तत्रप्रागादिद्वारचतुष्टये । आच्योदुवरलक्षशोकपल्लवकृतानिचत्वारितोरणानि । तथाद्वारचतुष्टयेथतरुणा
 हरितपीतवर्णाश्चत्वारोऽध्वजाः । वताकाश्चवटशिरसि । सर्ववर्णध्वजः । कार्यः । एवंसभृतसंभारोयजमानः ।
 श्रौतिर्विदादिष्टेसुमुहूर्तेप्रधानसकेलपंकुर्यात् । तद्यथा । ओमद्य । तिथ्यादिकीर्तनंतिआत्मनः । सकलपापक्षय
 कुलकोटिसमुदरणेऐहिकामुष्मिकसुखप्राप्तिपूर्वकब्रह्मपदप्राप्तिकामोवटोद्यापनकरिष्ये । तथाच । अभीष्टदातृव
 सिद्धयैसर्वप्राणसुखनिवासार्थंभवटसंस्कारमहंकरिष्ये । स्वगृह्योक्तविधिनानानिचकृत्वा । आचार्यादिजुष्टुण
 यात् । अस्मिन्कर्मणिआचार्य्यत्वामहवृणे । तदगविहितंगणेशपूजनपुण्याहवाचन । नाडीश्राद्धआचार्यादिवे
 रणकरिष्ये । चतुर्हस्तीतिनोक्ते । एवंब्रह्माणं । सदस्यंउपद्रष्टारं च । ऋत्विजश्चसतिसंभवेमधुपर्कदिनासंपु
 र्यं । प्रार्थयेत् । अस्यगगस्थनिष्पत्तौभवंतोभ्यर्थायामया । सुप्रसन्नैश्चकर्त्तव्यं कर्मताद्विधिपूर्वकं । ततः । सकृ
 रयजमानः । पूर्णकलशहस्तः । मंगलादिर्धूपेणसहशाकंतसूकपठेत् । वटमण्डपप्रादक्षिण्यतपश्चिमांश
 रभागस्य । तत्रमहीद्यौरितिमंत्रेणधरांसंपूज्य । सुवर्णादिनिर्मितांवा । आचार्यायदत्त्वाप्रविश्यच । वटसमोष्ठे

कलशंनिधाय वरुणनिर्द्भुतिमध्येउपविशेत् तत आचार्य आचार्य कर्मोहंकरिष्ये इति संकल्प्य भूतशुद्ध्या
 द्विविधाय मढ्यांतः गौरसर्पपलाजान् यदवसंस्थितं भूतमित्यादि मन्त्रेण विकीर्य साधितपंचगव्येन कुशः आ
 पोहिष्ठेत्यादि मंत्रैः सर्वत्र प्रोक्षणं कृत्वा देवाभ्यां त्रयां त्रयां विष्णो देवयजनं रक्षस्व ततः स्व
 स्त्वय्युन्ताक्ष्यमरिष्ठेनोमिमिति मंत्रं पठेत् यथोक्तमंडपे तु उक्तप्रकरणमंडपं पूजां कुर्यात् साधारणमंडपे तु
 तोरणपुताकाध्यजशा तिसूक्तजपार्थं वेदक्रमेण द्वौ द्वौ एकमेकं वा ब्राह्मणं प्रागादिक्रमेण वृत्वा यथास्थानं निवेशयेत्
 ततो ब्रह्मादिदेवता सर्वतोभेदे आवाह्य तदुपरि अक्षतपुजे कलशत्रयं प्रतिष्ठाप्य ततो मध्यं कुंभं ब्रह्मयज्ञानमिति
 ब्रह्मणः तद्वक्षिणं दक्षिणं रितिविष्णुं तदुत्तरं त्र्यम्बकं यजामहे इति रुद्र आग्नेयादिकोणे पुष्पाणां त्रिविधा
 णपार्तं जाते वेदं स इति दुर्गा यज्ञानमिति मन्त्रः क्षेत्रस्य पतिना इति क्षेत्रपालं ततः परितः लोके शान् त
 तन्मैवैरावाह्यं संपूज्य वेदिपरितः अष्टौ कलशान् स्थापनक्रमेण संस्थाप्य तत्र पूर्वोदिकलशेषु पंचगव्यं
 सप्तमृदः चंदनं पंचरत्नानि क्षीरं सर्षपघीं गंगोदकं च क्षिप्त्वा शुद्धोदकेनापूर्य पूर्णपात्रं प्रत्ये
 कं निधाय ते बुद्धिर्वादिना वाह्यं संपूजयेत् हरिद्रा तिलैरेषाणां दिवटस्य कृत्वा वेत्तेण वेष्टयेत् इत्युधिवासनम् अत्रेष्टुः
 प्रातर्नित्यकर्म समाप्य पीठदेवताः संपूज्यः प्रागादिद्वारचतुष्टये पुचतुरभ्यतुरभ्यकुंभान् संस्थाप्य ते पुदकपचरत्नपं
 चपल्लवादिनिधाय ते पुद्गलमखरुणसोमान् ततन्मत्रैरावाह्यं संपूज्य चतुर्वेदविदो द्विजाः शांतिस्तुक्कानि पठेयुः ईशान्यां
 कुंडे स्थंडिले वा अग्निं प्रतिष्ठाप्य तदुत्तरवेदिकायां उक्तप्रकरणग्रहानां वाह्यं संपूज्य ईशान्यां कलशं संस्थाप्य प्रति
 ष्ठाप्य आचार्य ब्रह्माणं च चतुष्टयात् ततो द्वारस्था आचार्याश्चत्वारः स्वस्वकुंडे स्वस्वगृह्या विधानेन आचार्यं कुंडात्
 भोत्रियां गाराद्वा अग्निं प्रणीय स्थापयेयुः कुंडचतुष्टये प्रत्येकं ब्रह्मविष्णुरुद्रान् घृतांकंदूबां ज्येष्ठेण श्रद्धांतरयातस

म्मिताहुतिभिः यक्ष्ये पूर्वं द्वाद्यष्टालोकपालान् समित् चर्वाज्यद्रव्ये रष्टाविंशतिसंख्यायायक्ष्ये दक्षिणे गणपतिं दु
 र्गासप्तमाहः क्षेत्रपालं घृताकद्रव्येण अष्टाविंशतिसंख्याहुतिभिर्यक्ष्ये पार्श्वे मुकुटं साधिप्रत्यधिदेवतानादि
 स्याद्विशुद्धानां कादि समिच्चर्वाज्यतिलत्रीहिद्रव्यै रष्टाविंशतिसंख्याकाहुतिभिर्यक्ष्ये उत्तरकुण्डे सोमं धेनुमिति मंत्रेण घृ
 ताकवरुक्षुप्तसमिद्रव्यैः अष्टोत्तरशताहुतिभिः ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकयाज्याहुत्यायक्ष्ये एवंचतुर्नम्रैर्होमं सं
 प्राद्य ततश्चाञ्चार्घ्यं वटस्य हरिद्रा तैलादिदत्त्वा पंचोपचारैः संपूज्य स्थापिताष्टकलशान् ब्राह्मणान् ग्राहयित्वा
 आपोहिष्ठामयो भुवः समुद्रज्येष्ठाः इमा आपः यतो न्विद्रमिति प्रत्येकं यजमानो वटस्याभिषेकं कुर्यात् ततश्चा
 चार्घ्यः प्रतीच्यां वटस्य संस्कारहोमार्थं स्पंडिलं निर्माय संकल्पं कुर्यात् ओमद्यास्य वटस्य पुंसवननादिविवाहांता न्सं
 स्कारान् व्यवहति होमद्वारा करिष्ये इतिसंकल्प्य आग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वा दध्यात् आत्रप्रधानं आग्निं वायुसूर्य
 प्रजापतिं आज्यद्रव्येण प्रतिसंस्कारं चतुश्चतुः संख्याहुतिभिर्यक्ष्ये ओं भूर्भुवः प्रथित्वैव्यमहते स्वाहा ओं भुवावा
 यवे चांतरिक्षाय महते स्वाहा ओं स्वरादित्याय दिवे मरुते स्वाहा ओं भूर्भुवः स्वश्चंद्रमसे च नक्षत्रेभ्यश्च महते स्वाहा
 एवं होमं कृत्वा प्रतिसंस्कारहोमांति वनस्पते सा ते वत्सवा इति मंत्रेण वटं स्पृशेत् एवमुपनयनं पर्यंतं कुर्यात् ततो यजमा
 नः वटांतराले पटं धृत्वा मुमुक्षुं ते ते देवलम्भमिति पठिते अंतर्पटं निःसार्य ध्रुवसूक्तं येन तेति पठित्वा कौपीनं यज्ञोपवीतं
 मेखलादं डंच तान्मंत्रैर्देवा ब्रह्मोपदेशवत्तर्गायत्रीं च दत्त्वा प्राणभेत् इत्युपनयनं ततो महानाम्नादिसम वर्त्तनं तं कर्म कृ
 त्वा अलंकारान् दत्त्वा आयुष्यं ब्रह्मवचं समितिर्मौजं वि सर्जयेत् ततो वटं दूर्वाचि दुग्धादिना संसृज्य वटं दूर्वाचवस्त्रयुग्मे
 न संवेष्टा वस्त्रकंचुक्यादि आभरणानि च दत्त्वा पूर्ववत् हुत्वा गृभ्णामिति हस्तमिति मंत्रेण वटं दूर्वयोः पल्लवमयान् हस्तान्
 प्रोजयेत् आदित्यो ब्रह्मरूपाय मध्यतो विष्णुरूपिणे अग्रतः शिवरूपाय वटवृक्षायेतेनमः अकारमूलरूपाय उकारः

स्कंदरूपिणे मकारफलपुष्पायवटवृक्षायेतेनमः इतिवटंनमस्कृत्य . दूर्वासिशतपर्वासिशतमूलाशतांकुरा
 शतंहरसिपापानांशतमायुःप्रवर्धते इतिवटवृक्षंदूर्वाचसंप्राप्त्यर्थं ततश्चाचार्यःक्षेत्रपालबलिदत्त्वा सर्वेआचार्याःसु
 स्तुक्कुष्ठपुष्पांहुतीदत्त्वा ततोयजमान.वटोद्यापनसंपूर्णतासिद्ध्ये आचार्यादिभ्योदक्षिणांदास्ये इतिसकलप्य
 क्रमेणसर्वेभ्योदक्षिणांदास्वा ततःसर्वेऋत्विज स्वस्वकलशोदकैर्यजमानं समुद्रज्येष्ठाइत्यादिमंत्रेणाभिषिच्य
 कुर्मशेषसमापयेयुः ततोयजमान.पीठदेवतासंपूज्य उत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेइत्युत्थाप्ययानुदेवगणा.सर्वेइतिविसृ
 ज्य पीठसोपस्करमाचार्योयसंकल्प्यदद्यात् संभारान्दत्विगाचार्यादिभ्योविभज्यदत्त्वाशताधिकान्ब्राह्मणा
 न्भोजयिष्ये इतिभूयसीदक्षिणादानपूर्वककुर्यात् सदेन्नदक्षिणादिनासतोष्य वटोद्यापनसंपूर्णतांवाच
 यित्वा इष्टजनैःसहभुंजीत इतिवटोद्यापनाविधिः अथवृक्षसामान्योद्यापनविधिर्हमाद्रौमास्ये ऋपयजुचुः
 पादपानांविधिंसूतयथावद्विस्तरात् विधिनोकेनकर्तव्यंपादोद्यापनवृधेः येचलोकाःस्मृतास्तेपातानिदा
 तौवदस्वनः सूतउवाच पादपानांप्रतिष्ठाचतथैवोद्यानभूमिषु तडागविधिवत्सर्वमासायजगतीश्वरः ऋत्वि
 कर्मदपसभारमाचार्यश्चापिताहयः पूजयेद्ब्राह्मणांस्तद्वेदमवस्थानुलेपनैः सर्वोपध्यादिसंसिकान्पिष्टातक
 विभूषितान् वृक्षान्माल्यैरलंकृत्यवासोभिरभिविष्टयेत् सूच्यासौर्वणयाकार्यंसर्वेषांकर्णवेधन ग्रंजनंचापिडातव्य
 तद्वद्वेशलाकया फलानिसप्तवाष्टैवाकालधौतानिकारयेत्कालधौतानिरोप्यानि सौर्वर्णानिचकार्यापि प्रत्येकंसर्व
 वृक्षाणांविधांतान्यधिवासयेत् धूपोदगुग्गुलु श्रेष्ठस्ताम्रपात्रैरधिष्टितान् संवधान्यकृतांस्तत्वावस्त्रांगंधानुलेपनैः
 कुंभान्सर्वेषुवृक्षेषुपुष्पापयित्वानरेश्वर. सहिरण्यानशेषांस्तान्कृत्वाबलिनिवेदनं तथाचलोकपालानिभिद्रादीनां
 विधानतःवनस्पतेभ्यविद्वाद्भिर्होम.कार्योद्विजातिभिः ततःशुक्लांवरधरोसौर्वर्णकृतभूषणां कांस्यदोहानुसौवर्णेभ्य

गाभ्यामतिशीलिनी ॥ पयस्विर्नवृक्षमध्यादुत्सृजेद्गामुदङ्मुखी ! ततोभिषेकमंत्रेणवाह्यगीतकमंगलेः ॥ अग्न्यजुः
 साममंत्रेऽचवारुणेरभितस्तदा तैरेवकुम्भैस्त्रपनं कुर्युन्नक्षत्रपुंगवाः ॥ स्नात्वाशुक्लावरधरोयजमानोपिपूजयेत् गो-
 भिर्विभवतः सर्वानृत्विजः सुसमाहितः ॥ हेमसूत्रैः सकटकैरङ्गुलीयपवित्रकैः वासोभिः शयनीयैश्चतथोपस्करपादु-
 कैः क्षीराभिषेचनंद्युग्यावादिनचतुष्टयं होमश्चसर्पिपाकार्योयबकृष्णतिलैस्तथा पालाशयः समिधः शस्ताश्चतु-
 र्भङ्गुतथोत्सवः ॥ दक्षिणाश्चपुनस्तद्द्वेयातत्वापिशक्तिः ॥ यद्यदिष्टमं किंचित्तद्वद्यादमत्सरः ॥ आचार्योद्दिगु-
 षं दध्वाप्राणित्यविसर्जयेत् ॥ अनेनविधिनायस्तुकुर्याद्दृक्षोत्सवंबुधः सर्वान्कामानवाप्नोतिपदं चानंत्यमश्नुते ॥ यश्चै-
 कर्मपराजेंद्रवृक्षसंस्थापयेन्नरः सोपिस्वर्गमेवाप्नोति ॥ यथावादिद्वायुतत्रयश्च भूतान्भव्यान्मनुष्यांश्चतारयेन्निरयस्थि-
 तान् ॥ परमांसिद्धिमाप्नोतिपुनरावृत्तिर्लभा ॥ इतिसामान्यवृक्षोद्यापनाविधिः ॥ स्वस्तिश्रारणवीरसिंहधरणिपा-
 लोवदान्याग्रणीः ॥ १॥ ॥ रणवीरसिंहभूषकारितेकृत्यवारिधौ लक्षपूजावृक्षपूजाकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥ ३२ ॥
 अप्रसंगदत्तवत्पुत्रकविधिः ॥ मत्स्यपुराणे ॥ दशकूपरामावापीदशवापीसमोहदः दशहृदसमः पुत्रोदशपुत्र-
 समोदुमः ॥ नदिपुराणे ॥ ततः पुत्रतुल्यः कुर्याद्विधिवद्द्विहसन्निधौ समहापातकैर्युक्तः समुद्रतुल्यकुलद्वय नरकैभ्योनरोपा-
 लिप्रजापतिपुरं प्रभो रुद्रपुराणे ॥ इत्येवं रुद्रमहापीभिरुहसुतस्तवंस्तुत्वापत्तित्रिलोके शमिदमाहपतिव्रता देव्युवा-
 च ॥ भगवन् केनविधिनाविधीनां सारसागरः पुत्रप्रतिष्ठतिवृक्षः क्रियते चंद्रभूषण सलीलमितिसर्वज्ञाष्टच्छंतीविधिमनु-
 मः ॥ महादेवोमहादेवीमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ देविनागेन्द्रनासोरुनागेन्द्रमदगामिनी शृणुष्वप्येनवि-
 धिताग्रहोतेवतिजः सुतः ॥ अवनजोवृक्षः ॥ स्वपुत्रार्थं भूमिरुहं गृहीष्यामीतिपार्वति सोपवासाभवेन्नारिशुवि-
 दस्यशुचिव्रता ॥ ततश्चैवसहस्रांशावस्तशृंगतेनिशि उदितेविमलेचापितथेदाविदुसन्निभे ॥ विप्रानामंत्रयेद्वावो-

प्रावृत्तान्वदपारगन् । विप्रानामत्रयित्वातु शुचिब्रता । शयीतसनमस्कारासदभाभूममाश्रया
गमयित्वातु तां रात्रि सवितर्युदिते सति भक्ष्यभोज्यसमादय ब्रजेद्यत्र भवचरुः । ततस्तस्मात्पयित्वातु सातपत्रं सभूषण
तंतंरुतरुणीकृत्य । तच्छायामनुगामिनः । यथोपपन्नमन्नं तद्वेजयित्वा द्विजांस्ततः । पुण्येन्हि स्नापयित्वातु ऋद्वि
जश्चतुराननः । तद्वृत्तानां ब्राह्मणानां वैतत्वेनाकृत्यमात्मनः । निवेद्य कृतमुद्दिश्य सद्ब्रजेन परेणाहि । अथ पुत्राभगवतो ह
पुत्रप्रतिकृति तंरुं । अथेहीष्यानि ममानुज्ञां कर्तुं महय सत्तमाः । ततस्ते रभ्यनुज्ञातंतंरुतरुणा कृति । भूमिदेव समक्षं वै
गुन्दीयागत्रसु ब्रतः । भूमिदेव समक्षं तु विधेय ब्राह्मणाग्रतः । अनेन विधिना यस्तु गृहीतस्तंरुतंरुणा कृति । पितृव्यान्तर
कस्थानां धुंधारां सवर्धति । गृहीतो विधिननेन शुभं भूमिरुहात्वा । सतुसुराया यमवति विप्रं रितेन दुःखदः स पुत्रा
णां शतं चापि पीतश्रोणिपयोधरे । एको भूमिरुहः । अष्टपुत्रस्त्वेकलपितस्ततः । इत्येवं तन्मया द्विष्टमिष्टदुष्टं नवारिणा
वयामभूमिरुहः । पुत्रो विधिष्टोप्येककः । अनेन । ततः शोकाप्रहादे वीतमशोकं विभावतः । अलंकृत्य सहस्रालसाद्यलं
कारैः । पृथग्वैधः । अतः पत्रं ततस्तस्य मुक्तांचलभास्वरः । उतथापय । मासं शिरो मयुरंगं रुदंतैः । नानावर्णैः
प्राप्यस्य धंदेन तस्य गंधिना । अमूल्यद्रवैर्देवी कर्पपद्मा नितस्ततः । अजां वतुदमयैश्चापि । अष्टैरज विराजितैः
सुवर्तेभूपयामास तमशोकं रुदंतं । अतस्य शास्त्राश्रमासु मुक्तादिमानि प्रार्थनी । आवयं यमसुते भोति नक्षत्रे
खिंभास्करः । अतथावा सोयोगेनापितमशोकं गुहारी । अत्रास्त्रासंयामासलेः कानां जननी पुत्रं । अलसा । अततो
न्वगुरुणा चारुगुलं यतमेव च । असमवाययुतं धूपचारय धूपनार्जिताः । ततः शंखनिनादेन देवतूर्यं रेवणच । अतुंद
नुच्चममानीता ब्राह्मणा ब्रह्मणां समा । अद्वाचयित्वा धूपय्याहं दत्त्वा गाः स्मरणं मेव च । ततः पुण्याहं घोषं ते दत्त्वा त्रिशीद्व
योरपि । अतुमन्यपतिदेवी ऋषी आग्रीणय तदा । ब्रह्मवैवर्ते श्रीभगवानुवाच । अतः परं प्रवक्ष्यामि वृक्षस्योद्यापने

[वाधः] स्वपापप्रशमनसवाशुभानवहण । अपुत्रयापुरापापपावत्यामदराचल । अशाकशाकशमनः पुत्रत्वप
 रिकल्पितः । जतिकर्मादिकास्तस्य । याः क्रियाः बुद्धिमान्किल अत्रिमुनिः पुराणोक्तः शृणुष्वेवयुधिष्ठिर
 धनुर्बलो धनवलो तथैव मृदुपल्लवः । शीतवातातपसहः संस्कार्यस्तत्पुत्रकः । स्त्रीनामाकंटकीकुञ्जः कीटखातः स
 कोटरः । नोद्याप्यः पदपः सर्वशिष्टानां योनिसंमतः । आलवलिं सुविहिते शुभे चार्घ्यचतुष्पथे । शोधयित्वा तु महेश
 प्रशस्तं कारयेत्ततः । ततश्चोद्यापनं पापपादपानां प्रादिश्यते । शुभे ह्यविप्रकथिते ग्रहक्षत्रसंयुतेः । पताकालं कृतं
 क्षपेद्युराधवासेत् । पुष्पैस्तैस्तपितं स्वर्णसर्वोपध्याचपादपं । स्थापयेत्सर्वतः कुंभाभ्यर्तुं दिक्षु विषक्षणः । पताका
 लं कृत्वा । सर्वकार्यास्तत्सन्निभा । दुःमाः । मूलविन्यस्त्य कलशारत्नसूत्रावगुंफिताः । रक्तपीतासितेश्वतर्चिताः ।
 सुमनोहराः । कलघौतमयान्यत्र फलानि दशपंचवा । तान् प्रावेसवीजानि सरत्नान्यधिवासयेत् । तैर्यमंगलघो
 पेण चतुर्दिक्षु क्षेपह्वलीः । इन्द्रादिलोकपालानां तन्मंत्रमंत्रविद्वरुः । ततः प्रभाते विमले कुंडकृत्वा समं खलं । ग्रहयज्ञ
 विधेन न शांतिकर्म समारभेत् । सुवर्णं कृतान्कृत्वा सर्वान्नास्त्राण पुंगवान् । चतुरोष्टायथाशस्त्यावासोभिरभिपू
 जयेत् । तिलाज्येन तु होमः । स्यात्तुष्टिपुष्टिकरः सदा । मातरः स्थापयित्वा तु पूजयेत्कुसुमाक्षतैः । स्नापयित्वा तं
 सम्यक्पयसाथपरिष्कृतं । होमयेज्जातकर्मादिगोदानं यावेदेवाहि । पादपं स्नापयेत्तत्र समं त्रस्तार्थवारिभिः । जात
 कं नामकरणमत्र प्राशनमेव च । सुवर्णसूच्या कुर्वीत कर्णे धंधविधानतः । जातरूपदुरेणाथ वृद्धाकर्म यथाक्रमं । वधो
 यान्मेखलां मौज्जिवासश्च परिधापयेत् । कुर्यादेतदशेषेण कृत्वा गोदानमंगलं । विवाहं केचिदिच्छति मालतीलतया
 तरोः । मालत्या सहामलक्यां जंबूवाशालमलीं विदुः । संस्कृत्यैवं तु संस्कारैः पादपंचयार्थं वत । एव प्रतितिष्ठानामे
 तिमंत्रेणाशीः प्रयोजयेत् । यजनानस्ततस्तत्वात्वाशुक्लां वरधरः शुचिः । पुष्पांजलिं समादाय मंत्रमेनं मंदिरयेत् । मं

त्रयथा । येशाखिनः शिखरिणां शिरसा विभूषायेन दनादिपुवनेपुकृतप्रातः ॥ यकामदा सुरनरागाकभराणाते
 मेनतस्यदुरितार्तिहराभवंतु ॥ एतद्विजाविधिददद्रहुतो हुताशा पश्यत्यथोशि शिरदाधितीरं वरस्थः ॥ त्वंवृक्षपुत्रपु
 रिक्ल्पनयावतोसि कार्थसदैवभवताममपुत्रकार्थं ॥ इत्येवमुक्तातवृक्षपुत्रत्वेपरिक्ल्प्य च ॥ द्यूतपात्रेस्त्ववदनं
 दृष्ट्वा शीः संप्रयोजयेत् ॥ अगादगात्सभवसि हृदयादाभं जायेसे आत्मवपुर्वनामासित्वजीवशरदाशतब्राह्मणानां तथा
 देयादक्षिणादृष्टमानसैः ॥ स्थापकाय शुभांधिनुदद्यात्कुर्व्यान्महोत्सव ॥ दानानाथजनानां च भोजनचानिवारितं ॥ इत
 रेपांनुदातव्यसत्तेन सुरासव ॥ ज्ञातिबधुजनैः सार्धस्वयभृजितकामतः ॥ तथा कर्मकरा सर्वभोजनीयाः स्वशक्तिः
 एव याकुरुते पार्थवृक्षाणां सुमहोत्सव ॥ सर्वाङ्कमानवाभोति इह लोके परत्र च ॥ पद्मपुराणे ॥ अपुत्रस्य हि पुत्रत्वपु
 दपा इह कुर्वते ॥ यच्छतिरोपकेभ्यस्तसतीर्थतर्पणादिकं ॥ सतीर्थेषु पुत्रकृतं तर्पणादिजन्यवृत्त्यादिफलरोपकस्य पु
 यच्छतीत्यर्थः ॥ यत्नेनापि च राजेन्द्रपिप्पलारोपणकुरु ॥ सन्तु पुत्रसहस्राणामेकएव करिष्यति ॥ तर्पणादिकृत्यामिति
 शेषः ॥ पुनर्विनाशुभगतिर्न भवेन्नराणां दुःपुत्रैरपि तथोभयलोकनाश ॥ एतद्विचार्य्य सुधिया परिपालय वृक्षाः ॥ पुत्रा
 पुराणा विधिना परिकल्पनीयाः ॥ इतितरुपुत्रकविधानसहितवृक्षसामान्योद्यापनम् ॥

अथशिष्टपरिश्रुहीतसत्पनारायणकथाविधानम् तत्रादौकृतनित्यक्रियोयजमानादिः सायकालेब्राह्मणैरमात्यादि
 भिःसह उँतत्सदेयत्वाद्युच्चार्ययथावर्तमानेदेशकालेअमुकशर्मावर्मानोवाँछितफलावासिकामोदुखःदौर्गत्या
 यखिलसकटनिवृत्तयेगोशादिपूजापूर्वक सत्यनारायणपूजासहितकथाश्रवणमहकरिष्ये ततोभूभुद्धिप्राणा
 यामादिकृत्वा सामान्यार्थस्थापनग्रहस्थापनशंखस्थापनचविधाय त्वंपुरासागरोत्पन्नाविष्णुनाविधृतःकरे
 नर्नित सर्वदेवैश्चर्पांचजन्यनमोस्तुते॥५॥ आगमार्थेतुदेवानांगमनार्थेतुराक्षसां कुर्वेघंटारवंतस्मादेवतावहानलक्षण
 इतिशंखघंटार्चसंपूज्य ॥शंखोदकेनस्वात्मनंपूजोपकरणादिकचाभ्युक्ष्य गणेशंग्रहांश्रयथाविधिसंपूज्य, ततःस
 र्वनरिप्रणय्यानं ॥ नारायणंसांद्रयनावदातचतुर्भुजंपीतमहाहवांससं प्रसन्नवक्रांबुचलोचनतमनंदनाद्यैरुपसे
 वितभजे॥६॥ शान्तिकारभुजशयनं॥ २ ॥ शुद्धांबरधरंविष्णु ॥ ३ ॥ इतिध्यात्वामानसैरुपचारैः संपूज्य पुनर्ध्यात्वा
 शालिग्रामशिलांपीठोपरिसंस्थाप्य अथवासुवर्णादिप्रतिभांसर्वतोभद्रस्यकलशोपरिसंस्थाप्य पुरुषसूक्तंनंपू
 जामृतोभिपकसहितपोडशोपचारैर्यथाशक्तिभूयभोज्यनैवेद्यवस्त्रैर्भूषण फलदक्षिणादिभिर्भक्तिपुरःसरंमहोत्स
 वकृत्वा॥७॥ उँनमोभगवत्तेसत्यनारायणनिमः॥ इत्येतैर्नैवेद्यपुचारात्समुपेतत्वात्तवसपादकसेटकमात्रशर्करावृत
 पीचितगोधूमचूर्णमृनैवेद्यप्रथमंदत्वा॥ महानैवेद्ययथाशक्तिमहोत्सवार्थयथारुचिदद्यात् ॥ नैवेद्यातैर्नैवेद्यादि
 समर्पण ॥ ८ ॥ नैवेद्यकेश्रोतजनो अतिलकपुष्पमालादिरभ्यर्च्यलंकुर्यात् यथाशक्तिमूलभंजमुष्टोत्तरशतादिकसंख्य
 याजध्वजैःकथांशृणुयात् सूतउवाच नारायणंनमस्कृत्यनरचैवतरोत्तमं देवैःसरस्वतीव्यासततोज्ञयमुदीर
 येत्तंनवांभोजनेऽंरमात्रेमपूत्रंभुवार्हुचार्मीकंस्वारुगात्रं जगन्नाणेहेतुरिपुष्यंतिवर्हिंसदातारायणदेवमीडे श्री
 रामंलक्ष्मणंसकरुणंसीतापतिसात्विक वेदेहेमुखपद्मलब्धमधुंग्पोलस्यसहारिणं वेदेवधपदांबुजंसुरवरंभक्ता

नकुं पापरं शत्रुघ्ननहनू मंताचमरेतासेवितं राघवं कलिकलुपविनाशार्वाछिताथप्रकाश सुरनरसुखडासंभूसुर
 शप्रकाशं विबुधबुधविलासं शास्त्रचर्याविशेषं नृपतिवरचरित्रं भोशृणुष्वेवातिहासं कृतत्रेताद्वापरेपुपुज्यतेनैक
 रूपतः कलौ प्रत्यक्षफलदः सत्यनारायणो हरिः कृपया ब्राह्मणद्वारे प्रकटीकृतविग्रहः इति हासामि गंधश्वे
 संवादं हरिविप्रयोः काशीपुरनिस्थिततत्रासीद्ब्राह्मणोत्तमः दांतोऽप्यहो अमीनित्यं भिक्षुः कलकलत्रवान्
 शतानंद इति ख्यातो दीप्णुद्रत परायणः एन्द्राप्रधिभिक्षार्थं चरतस्तत्पत्न्यथीपतिः पीडितत्यातिशतस्य संवभूवाक्षि
 गोचरः वृद्धब्राह्मणरूपेण प्रच्छतद्विजं हरिः कयास्यसिद्धिं श्रेष्ठवृत्तिकामेन कथ्यतां ब्राह्मण उवाच ॥ भि
 क्षावृत्तिरहं सौम्यकलत्रापत्यहेतवे याचितुं यानि नांद्वारे ब्रजामि धामास्ति ततो सत्यनारायणः भिक्षाविधेः सदा ब्राह्म्या वि
 शेगेण कलौ द्विज गमोपदेशो विप्रसत्यनारायणं भज दारिद्र्यशोकान्निविधसंतापहरणं हरिं कुशलाः शरणं प्राप्तिनेतरे
 विषयेऽपि शरणं शरण्यया हि मोक्षं मलमोचनं एव सर्वो धितो विप्रो हरिः लादृश्यात्मना पुनः प्रच्छ विप्रो सौकास्ते
 नारायणो विभुः सत्यनारायण उवाच ॥ वद रूपः सत्यसधः सर्वव्यापी निरंजनः इदानीं विप्ररूपेण तव प्रत्य
 क्षतागतः दुःखोदधिनिमग्नानां तरणं चरणं हरैः आहत्य पूजां संभारं हिताय जगतो द्विज अर्चोस्तव
 कयोध्यायां स्वमेव प्रकटीकुरु इति नृवतं विप्रौ सौदशं पुरुषोत्तम जलदशममलवारुपतुर्बाहुंगदादिभिः पी
 तां वरेनेव भोजलोषनां स्मिन् सुंदर वनमालामधुम्रातनुवितान्नि सरोरुहं निशम्य पुलकांगो सौ प्रेक्षा पूर्णश्रुत्वा
 चनेः स्तुवं न गद्गदया वाचा दडवत्यतिभुवि शतानंद उवाच ॥ प्रणमामि जगन्नाथं जगत्कारणकारणं प्रानु
 धनां थं शिवदंतापत्रितयभोगनं नमः सत्यनारायणायास्य कर्त्रे नमः शुद्धसत्त्वाग्रविश्वस्य भर्त्रे करालाय कालु
 ल्कायोऽस्य हर्त्रे नमस्ते जगन्मंगलायां तनूतै धन्योऽस्म्यद्य कृतार्थोऽस्मि भवोद्यम फलोमम वाञ्छनो गोचरोऽयस्त्वममप्र

त्यन्तमागतः दिष्ट्या किं वणम्यायं न जानेन कस्य मे फलम् क्रियाहीनस्य मंदस्य मम प्रत्यक्षमागतः का किंच नो हं भग-
वन् कर्तुं नातेरमापते विधिनो केन कृपया तदाज्ञापय मां विभो हरिस्त माहमधुरसस्मितविश्वमोचनं पूजयामम विप्रै-
ब्रह्मस्पर्शैस्त्वं धनं बहु अनायासेन लब्धेन श्रद्धाभात्रणमांभज गतो ग्राहो जालिलो वायया भूभृन्मुक्तवंधनः विधानं शृणु
विप्रैर्द्रमं नमो कामजं फलं पूजां संस्तु न संभारः कुर्याद्रक्षया यथा विधि गोधूमचूर्णपादोपसेटकादिप्रमाणतः दु-
ग्धेन तावत्तयुक्तमिश्रितं शर्करादिभिः मधुषु उपदिनैर्वैभोज्याद्यैश्च मनोरमैः धूपैश्च दोषावलभिरत्नैश्च विवि-
धैस्तैः श्रद्धाभिष्टात्रैर्विलैः पूजयेद्भक्तिनत्परः ब्राह्मणैः स्वजनैश्च वेष्टितः श्रद्धयान्वितः मया सार्धं
मम कथां गृणुयात्परमादरात् इतिहासं तथाराज्ञो वणिजो खिलतः परं कथंति प्रणेन द्रक्ष्या प्रसादं विभजेत्तथा ल-
ब्धं प्रसादं भुज्जीत मानं नैव विचारयेत् द्रव्यादिभिर्न मे प्रीतिर्भक्त्या केवलया तथा विधिनानेन मानेन पूजयिष्यति
येन राः पुत्रपौत्रवर्धनैः पुत्रभुक्ता भोगान्यथेप्सितान् अतः सान्निध्यमासाद्य मोदते ते मया सह यं यं कामं कामयं-
ते तत्राप्नुयुस्ते ममाप्यनात् इत्युक्ता तं देधि विष्णुर्विप्रोऽपि हृष्टमानसः प्रणम्या गच्छथादिष्टं मनसा कौतुकाकुलः अद्य
भक्ष्येण लब्धेन पूज्यो नारायणो मया इति निश्चित्य मनसि प्रीतिं नगरगतः विना देहीति वचनं लब्धवान् विपुलं
धनं कौतुकाविष्टमनसा जगाम निजमंदिरं कौतुकात् सर्वमारुत्या तं ब्राह्मण्यासान्वमोदत सादरं द्रव्यसंभार-
माहरद्भृत्तराज्ञया आहूय वंधुनित्राणितथा सान्निध्यवासिनः सत्सु नारायणं देवं यजामि स्वगुणावतः भक्त्या
तुतोऽपि भगवन् न सत्य नारायणः स्वयं कामदि त्सुः प्रादुरासीत्कथंति भक्तिवत्सलः वै त्रैविप्रोऽभिलषितमिहा मुत्र फलं द्र-
भक्तिं परां भगवति तथा तत्संगसंगिनां रथं कुंजरा मंदिरं मंजुलं पयचारुचामीकरालंकृतं च धनं दासदासीं गणै-
मही बलुलायं सद्गुणं हरिदेहि दास्य तथास्त्विता हरिः प्राह स्वयमंतर्दधे ततः विप्रोऽपि कृतकृत्यो भूत्सर्वलोकाविसे-

स्मिरे - प्रणम्यभुविकायेनप्रसादचापुरादरात् स्वंस्वंधाममयाजगुर्धन्यधन्येतिवादिनः प्रचचारततोलो
 केसत्यनारायणार्चनं कामसिद्धिप्रदभुक्तिभुक्तिङ्कलुपापहम् ॥ इतिश्रीमद्विहिताससनुच्चैयसूतशौनकसंवादे
 सत्यनारायणार्चनेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ६४ ॥ ६४ ॥ ६४ ॥ ६४ ॥ ६४ ॥ ६४ ॥ ६४ ॥ ६४ ॥ ६४ ॥

२२

सूतउवाच ॥ अथेतिहासंशृण्वानःसतुविप्रःकृतार्थितः विचरंतोवनेकामंनिपादाः काष्ठवाहकाः वनात्काष्ठानि
 विक्रेतुंपुरीतांशययुक्कचित् एकस्तृयाकुलोजातोविष्णुडासाश्रमययौ ददर्शविपुलैस्तत्रसेवितंतद्विजेरितं ज
 लपीत्वाविस्मिनोभूद्भिलुकस्यकुतोधनम प्राग्दृष्टोकिंचनोविप्रोदृश्यतेचमहाधनः इतिपप्रच्छभूदंवंप्रणम्यप्रां
 जलिर्भुङ्गा ऐश्वर्यतेकुतोब्रह्मन्दुर्गतिस्तेकुनोगता आज्ञापयमहाभागश्रोनुमिच्छामितत्त्वतः शतानंदउवाच
 सत्यनारायणस्यांगसेवयाकिनलभ्यंतनकिंचित्सुखमाप्नोतिविनातस्यानुकंपया ॥ निपाटउवाच ॥ सत्यनाराय
 णस्यांगसेवासायुज्यदायिनी अहोकिमितिमाहात्म्यंसत्यनारायणांचने विधानंसोपचारंत्वमुपदेष्टुममहं
 सि साधूनांसमपितानामुपकारवतांमतां इतिष्टोविधक्कुमितिहासमधीब्रवीत् शतानंदउवाच राजा
 सोद्धार्मिकःकश्चिकेदारमणिपूरके चंद्रचूडइतिख्यातःप्रजापालनतत्परः शांतिमधुरवाग्धीरेनारायणपरायणः
 ममाश्रमंसमायातः सत्यनारायणांचने विधानंश्रोतुकामोसौमामाहसादरवचः मयापिकथितं तस्मै नन्निबोध
 निपादज संकल्प्यमनसाकाम नि कामोवाजनःकचित् पूजासंभारमाहृत्यकृतनित्यार्चनक्रियः देवाल
 येस्यडिलेवामयेपूजांसमारभेत् सायंकालेशिलांस्थाप्य पुणकुंभसमन्वितां आचार्यैस्वंगनैचैवसमाहूयसु
 हज्जनान् गोधूमचूर्णेपादार्घ्यसेटकादिप्रमाणतः दुग्धेनतावतायुक्तंशर्कराज्यसमन्वितन् पायसापुसंयाव

दक्षिणीरमंथाहरेत् इति निश्चित्य मनसा निपादः काष्ठविक्रयात् चतुर्गुणं लब्ध्वा त्वं स्वभुवनमाययुः उच्चावचैः
 फले पुष्पैर्धूपदीपैर्मनोरमैः स पूज्य देवं भक्त्या द्विविधं भवेत्ति विस्तरैः न तु ष्येदं द्रव्यसंस्कारैर्भक्त्या केवलमायया भ-
 ग्वांस्सर्वतः पूर्णो न घनं दण्डे कश्चित् दुर्योधनकृतां त्यक्त्वा राजपूजां जनार्दनः विदुरस्याश्रमाव समातिथ्य
 मकरोद्दिभुः 'सुदाम्नस्तदुलकां नृजग्ध्वा न त्यसु दुर्लभाः संपदा दाद्वरिः प्रीत्या भक्तिमात्रमये न तं गोप्यो
 गृध्रैर्वर्गिण्याघोहे नु मांश्च विभिषणः एतच्छ्रुत्वा द्विजमुखात्सत्यनारायणार्चनं कृतं हृत्स्योने पादोभूत्प्राणस्य
 द्विजपुंगवं सगलात्स्वगणान् ग्राहमाहृत्य हरिसेनं ते हृष्टमानतासां स न भवं चक्रादृताः सत्यनारायणः पूज्यः
 काष्ठलाभेन यावता मृदास्त्रीभ्यः समाचर्य युद्धं तातं सर्वमादितः ताः श्रुत्वा हृष्टमनसा पूजासंभारमादरात् भ-
 र्दणामाज्ञया चक्रुर्पथाश्रुतविधानतः ततो मिलित्वा स्वगणे पूजां चक्रुर्वयोदितां कथावसाने ते भक्त्या प्राणे मुर्गं
 तप्यतः काः रवजातिभ्यः परैश्च इव प्रसादं बभूवुस्ततः पूजाप्रभावते भिलाः पुत्रदारादिर्युता भुक्ता भोगान्य
 धेयं वैष्णवं धामलेभिरिति श्रीलक्ष्मिदेतिहासमुत्सवसत्यनारायणार्चने निपादगणकथनकंठानामाद्वितियोग्यायः ३ ॥

॥ सूत उवाच ॥ अत्र तैर्वर्णयिष्यामि नाथांसाधूपचारितां साधुमार्थः कृतार्थो भू नृपोपदेशतो वणिक् समु-
 पिपूरुपती राजा चंद्रचूडानहायशः सह प्रजाभिरानवत्सत्यनारायणं प्रभुं ददर्शे बहुलं लोकं नानादेशसमागतं
 मणिमुक्ताविराचितं वितानं समलंकृतं वेदवादांश्च शुश्राव गीतवादित्रसंयुतान् रम्यस्थानं समालोक्य कर्णे
 धारं संमादिशत् विश्रामयात्र तराणि भिदं पश्यामि कौतुकं भक्तिदृष्टा तथा चक्रे कर्णधारः सपत्तने तरणीभ्यः
 समुत्तीर्य मंदलीलाविलासिनः कर्णधारानुगाः सर्वे युयुधरासलीलया सुखमुत्तीर्य सामास्यो लोकां न पश्यच्छ-

सादरं चागस्थानं समालोक्य प्रशस्तं तमुदययौ किमत्र क्रियते सौम्या भवद्भिल्लोकपूजितैः सभ्याः प्रोचुरनेनात्रः
 सत्यनारायणोचिभुः पूज्यते वधुभिः साधं राज्ञालोकानुकपया त्वमप्यत्र क्षणतिष्ठ प्रसादं भुंक्ष्व सादरं कः
 थां श्रुत्वा रीतिरियसत्यनारायणार्चने इति श्रुत्वा लोकमुखो हस्मि योऽफुल्ललोचनः साधुः पप्रच्छ करणे किं
 लैक्रे विधिस्तथा सभ्याः प्रोचुरमुप्यालं फलं वक्तुं भुर्मुखः विस्तारं शृणु सक्षेपं कथयामस्तवाग्रतः निर्धनोपि
 धनाढ्यः स्यादपुत्रः पुत्रवान् भवेत् अष्टराज्यो लमेद्राज्यमधोपि स्यात् सुलोचनः मुच्यते वधनाद्धो निर्भयः स्या
 द्रघातुरः मनसा कामयेयं गलमेतत्तत्त्वकामनः विधानं तु ततः श्रुत्वा चैलं बध्वा गले बाणिकं दंडवत्प्रणिप
 त्युहिकामं सभ्यान्मोदरात् अनपत्योऽस्मि भगवन्वृथैश्वर्योऽष्टथोद्यमः पुत्रं वा यदि बाकन्यां लभेयं त्वत्प्रसा
 दतः पताकां च नो कृत्वा पूजयिष्ये कृपा निधिं सभ्याः सर्वे न्यमोदं तां कामनां सिद्धिरस्त्रुमे सभ्याः प्रत्यु
 त्तरे चक्रुर्वमस्त्विनिसादरं हरिं प्रणम्य सभ्यांश्च प्रसादं वभुजततः नृगामस्वालयसाधुर्मनसा चितयः
 हरिं स्वगृहागते तस्मिन्नायौ मंगलपाणयः मंगलानि विचित्राणि यथोचितमकुर्वत विवेशांतः पुं
 साधुस्तदा परमकौतुही ऋतुस्नाता सती लीलावती पर्यचरत्यति गर्भधृतं तीसार्ध्या समये सुपुवेतुसा कन्या
 कमललोलाक्षो वाग्वंवा मोदकारिणी साधुः परां मंदले भेवित तारधं नहुः विप्रानाहूय वेदज्ञान्कारयामास सं
 गलं लेखयित्वा जन्मपर्वनाचकं कलावती कलानिधिकलेवासौ वधे सा कलावती साधुः प्रौढान् तां दृष्ट्वा वि
 वाहार्थं मञ्चितयत् नगरे कां च न पुरे बणिक् शस्यति श्रुतः कुलीनो रूपसंपन्नः शीलो दार्यगुणान्वितः वरय
 आसत् साधुर्दुहितुः स द्विसद्वरं शुभलक्षणं वधुर्नैर्भंगलैरग्निमन्त्रिधौ वेदवादि व्रतितैर्देवी कन्यां यथा विधिमाशिः
 मुक्ताप्रवालानि वसंभूषणान्वितं महामोदमनाः साधुर्मगलार्थं देदीबहु प्रमणानि वासयामास स्ववति जामाः

नरंरतः - तमेनेपुत्रवत्साधुः - सतस्यपिठवत्सुधोः - अतीतबहुकालतुसत्यनारायणाचनं - विस्मृत्यसहजामा-
 नावाणिग्यार्थेयुयोपुनः - देशः देशोतरगच्छन्ददेशमुमनोहरं नगरंमदतिरित्रवासचकारसः - कुर्वन्क्रयविक्रयं
 चोचरामोमशमनाः - मतमावेचसाचैवनकृतहरिसेवनं तेनकर्मविपकिनतापमापाचिराद्वाणिक् - एकास्मिंश्चदि
 तेराज्ञोहरेत्रोत्तमेवने - ज्ञात्वानिग्रागतान्सर्वान् - हतचौरैर्महाधनं मुकामालाश्चविविधास्तेर्नीतांश्चद्रसान्नि-
 भाः - प्रभातेवोपितोराजामृतमागधवांदिभिः - प्रातःकृत्यसमास्यायसदसिराजसन्निधौ - इतस्ततःसमायाताः
 किंकराजवल्गभाः - प्रोचुः सर्वमहाराजभोशृणुष्वमहीपते - चौरैरतःपुरगतंहतसर्वमहाधनं - इतिविज्ञा
 पितोराजाक्रोधादनिलसन्निभः - यूयंगत्वाप्रगृह्याथसचौरद्रव्यमागत - नोचिद्वनिष्टेयसगणानितितान्स
 समादिशत् - इतिवाक्यसमाकर्णयप्रजग्मुराजकिंकराः - धनंकुत्रपिनप्राप्तसचौराजकिंकराः - हंतानःसग
 णान् राजा किंकुर्मेनःकुतःसुखं - अट्टविचरन्रात्रोदूतराजश्चचारसः - निर्देशेतास्यावाणिज्येददशं
 विपुलंघनं मुकाहारंगलेतस्यलुठितंविणिजस्तदा - चोरोयमितितंज्ञात्वासवंधात्सरक्षणात् - सधनंसह
 जाभात्राराज्ञातिकमुपानयत् - - - - - प्रतिकूलेहरोतस्मिन्राज्ञापिनविचारितं घनागारेधनंनीत्वावद्वैसतेनदुर्म
 ती - - - - - कारागरेलोहमयैःशृङ्खलेर्गलपादयोः - इतिराजाज्ञादूतास्तथाचक्रुर्निबंधं जामात्रासहितासा
 धूर्ध्वललापानिशंमुहुः - हापुत्रतातततिजामात कगतंघनं कचसार्वतेभार्य्यापश्यथातुर्विषयं निर्दयेनवि
 धात्रावाहेतुशून्पेनछद्मना - निमगोदुःखजलौकोवावात्यतिसकटात् बहुलंधातुपय्ययंयनजानामिपुराकृतं कर्म
 णश्चविपाकोयंनजानेकस्यवाफलं - समाश्वशुरजामात्रोद्वादशेयुर्विपादिनाः - प्रतिकूलेहरोतस्मिन्धनंयत्तद्वह
 स्मिन् - दिन्नानिबहुजातानिविक्रीयबुभुजेफिल - नास्तितत्पच्यतेकिंचिदसौकष्टमावहत् अथैकास्मिन्दिनेक

न्याकलायत्यथतत्प्रसूः शुत्वाविप्रग्रहेऽपश्यत्सत्यनारायणाचनं प्रार्थयंतीजगन्नाथंदृष्ट्वासांप्रार्थयद्वारं सत्यनारा
 यणहरेरपिताभक्तचिमेग्रहेः आगच्छत्यर्चयिष्यामिभवंतमित्युवाच ॥ तथास्तु ब्राह्मणेन रुकंततः सास्वग्रहं ययौ ॥ मा
 त्रानिर्भर्त्सिताचेयंतकालंकुत्रास्थिताशुभे वृत्तंतं कथयामास सत्यनारायणाचनं कलौ प्रत्यक्षफलदं सर्वदा क्रिय
 तेनैः कर्तुं मिच्छाम्यहं मातरनुज्ञातुं त्वमर्हसि देवमेया तु जनकः स्वामी च मम कामदः ॥ मात्रासहेति निश्चित्य भिक्षा
 र्थं नगरं ययौ ॥ अनायासेन संप्राप्तं द्रव्यं बहुगुणान्वितं तेन संभृतं सभारापूजां च केलवती ॥ लीलावतसिहतया
 भक्त्या च क्रेतुं प्रपूजं ॥ पूजेन विशेषेण तुष्टो नारायणः स्वयं नमंदातीरनगरे राज्ञः स्वप्रदं दर्शह ॥ रात्रौ सुते स्वपथ्यं
 केनिद्रां कुर्वति राजानि उवाच विप्ररूपेण वो धनं रक्षय गिरा ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ राजेन्द्र तौ साधू परमिचय ॥ अपरा
 धं विनापदौ नो चेच्छं न भवेत्तव इत्युक्त्वा तं दर्शय विप्रैः ॥ विस्मितः सह सोत्थाय दध्यौ ब्रह्मसना
 तं नं ॥ कारागरे ततो गत्वा दर्शय विप्रैः ॥ कुत्र त्यौ वा कुलं किं वा वसतिः कस्य वा पुरे कथमत्र समायातो केना
 पिच दशा मिमांसाधू प्रोचतुः रत्नपुरे निवसतीति विप्रैः ॥ वाणिज्यार्थं महाराज वाणिज्यं जीदिका
 मम ॥ माणिमुक्तादिविक्रेतुमागतं त्विह ते पुरे येन राज्यसमानीतौ बद्धौ चौरा विमाविति आवां न चौरौ शराजेंद्र तत्त्वत
 स्त्वं विचारय ॥ प्रतिकूलं विप्रो कोपादशामेतां समागतौ ॥ विना पराधं राजेंद्र बद्धौ मिथ्यापवादतः ॥ निवेदितं विशे
 पेण पुण्यं श्लोकशिक्षामणे युक्तं यः कुरुराजेंद्रे द्युक्त्वा तूष्णीं बभूवतुः ॥ श्रुत्वा तन्निश्चयं कृत्वा तयोर्विधनमोचनं कार
 यित्वा परिरंकारं कारयामास नृपतिः ॥ तैलैः सुरभिभिश्च क्रेतुं पन्नं गुणार्हतः ॥ भोजयित्वा सुभोज्येन राजालंकार
 वाहनैः ॥ महार्हं वस्त्राभरणैः पूजयामास नृपतिः ॥ अत्र वीर्यपूजितो राजा सहजामातुं मुदा ॥ साधुरुवाच ॥ कारा
 गारे बहुविधं दुःखमात्मतः परं ॥ आज्ञापय महाराज देशं यातुं कृपानिधि ॥ श्रुत्वा साधु वचो राजा प्राह कोष्ठाधिकारिणं

तं रणीभ्यो धनं नीते न ताः परिपूरयन् राजकिंकरतः श्रुत्वा तथैव केचिल्लिविति । प्रेम्णा तो ज्ञापयामास स्वदेशंधरणी
पतिः । जामात्रा साहितः साधुर्गीतवादित्रमंगलैः स्वेदशंचलितोद्यापिनकृतं हरिपूजनं सत्यनारायणो देवः प्रत्यक्ष
फलदः कलो गच्छतस्तस्य मार्गैर्वै प्रत्यक्षो भूजनाईनः सह रिस्ता पसो भूत्वा चक्रे साधुविह्वल इति श्रीमदिति
हासतमुच्चये सत्यनारायणार्चने साधुवणिजोपाख्याने तृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥
॥ तापस उवाच ॥ धन किं नो पुते साधो मामना दहत्यया सिभोः प्रत्युत्तरं न दातो पि क्षिपन्नौ कांतु गच्छति
सो पित द्वि विप्रो भूद्विरौघेनावर्कि फलं धनं नौका सुनास्तीति साधुश्च तापरे भवत् किमिदं कस्य वा हेतोर्ध
नं कुत्र गतं मम इत्थं मुच्छं गतः साधुर्विललाप पुनः पुनः जामात्रा बोधितः साधुस्ताप संतंज गमह गले वसन
माधाय प्रणाम सतापसं को भवानिति पप्रच्छ देवो घर्ष एव वा देवदेवो यथाकोपिन जानेतव विक्रमं आज्ञाप
यन्नु हाभाभि महिडं वनकारणं ॥ तापस उवाच ॥ आत्मा शत्रुस्तथा शत्रुरात्मा मित्रमित्रक त्यज
मूर्खमहासाधो प्रवादं वा वृथा कुरु एवं निबोधितः साधुर्नो वाचतापसं पुनः एवं सतापसः प्राह कृपया पूर्वकर्म तत
चंद्रचंडौ यदा न च सत्यतारायणे नृपः अनपत्येन सुचिरं पुत्रकामार्थेनात्वया प्रार्थितं तसु सपन्नमिदानीं प्रार्थि
ते तान्निः सत्यतारायणे देवो विश्वयापी फलप्रदः तमना दहत्य दुर्वृद्धे कुतः शंभविता तव इति विज्ञापितस्ते न ता
पसं तददर्श ह प्रणम्य भुवि को येन परिक्रम्य पुनः पुनः नृष्ठा वतं परं सत्यं सत्वालं धितमानसः ॥ साधुरुवाच ॥
सत्यरूपं सत्यसंधं सत्यनारायणं परं यत्सत्यं मनसा सत्यं सत्यसत्यं न मा म्यहं त्वन्माया मोहितात्मनो न
परं त्याज्यमनो हितं दुःखां बुधौ सदाम शादुः खेषु सुखमानिनः मूढो हं धन गर्वं एव मदार्थी कृतलोचनः न जानेत्वात्म
नः क्षेमं कथं पश्यामि मूढधीः क्षमस्व मम दोरात्स्यं न मोधाग्ने हरे विभो आज्ञापय आत्मदास्यं मे येन ते चरणं स्मरे इति

स्तुवालक्षमुद्रादत्वास्वात्मपुरोधसि गत्वा बाढं पूजयिष्ये सत्यनारायणं विभुं सत्यनारायणो देवः पुनः प्रोवाच सादरं
 पुत्रपौत्रसमायुक्तो भुक्त्वा भोगाननुत्तमान् मामर्चयेत्सदा भक्त्या मत्सन्निध्यं गमिष्यति स्तोष्यते त्वत्कृतेन स्तो
 त्रेण भुवि मानवः तुष्टो हंतस्य दास्यामि कामं येन खिलं यजेत् इत्युक्त्वा तदधे विष्णुः साधुश्च स्वाश्रमं ययौ जगाम
 नगराभ्यासे प्राहिणो हूतमाश्रमं गृहमागत्य दूतोऽपि प्राह लीलावर्ताप्रति जामात्रा सहितः साधुः कृतकृत्यः समागतः
 सत्यनारायणार्चायां स्थिताः साष्टपसकन्यकाः तत्समाप्य मुदा सा तु कृतकौतुकं मंगला सखी गणैः परिवृतानो कानीरा
 जितुं ययौ पातुं पतिमुखां भोजं च कोरीवदिनात्यये अवज्ञानात्प्रसादस्य नोकासं प्रति संश्रुता निमग्नान्जलमध्येतु सजामा
 तापितक्षणात् मग्नं जामातरं सा धूर्बललापमहारवं हाहो तस्मीतिकेनेदं कृतं मे किं विडं वनं कारागरे बहुविधं दुःखं
 तत्र समागतं सत्यं वक्ष्ये त्वयं तात हाहा किं विधिना कृतं जामातस्तादा तैति क्व गतोऽसि महामते पुत्रहीनो यथा
 स्यातः पुरैवाहं विडं वितः त्वया सुतेन ससुतः हतः किं जीवितेन मे अथ लीलावती तत्र गता मंगलं संयुता जामा
 तुर्मेरणं श्रुत्वा पापं तं भुवि मूर्छिता सुता मालिङ्ग्य न्यलपदाहता स्मीतिवादिनी कलावती चारुकला श्रुलेचना प्रवालह
 स्तापिकला सुकोशलाः सरोजने त्राश्रुणां विमुचती मुक्तालताभिः स्तनकुंकुमावती कया स्यामि कतिष्ठा मिकिं
 करोमि कथं सुखं शरणं किं करोम्यद्यको मे दुःखं व्यपोहति अर्धांगं पुरुषस्य स्त्रीवेदवा दइति श्रुतिः तत्पुरुषं गतस्त
 स्मादधीनी जीवनं कथं कलावती बहुविधं विललापाति दुःखिता तथा लीलावती तावत्साधुं प्रत्यादिशततः शुश्रूषवा
 चमाकोशे साधोस्तव कलावती भक्त्या प्रसादं गृह्णीयात्पतिं प्राप्स्यति सत्वर इत्याकाशे वचः श्रुत्वा विस्मयं प्रच
 कार सा नारायणस्य रूपयास्तराणि स्तक्षणात्स्वयं उत्तस्यौ साधुसहिता साधुनाति समुत्थिता जामातरं समाहू
 त्य मुमुक्षुसगणो भूशं मृतः पुनः समायाति इति लोका विस्मिरे तत्रैव साधुः साह्लादो भक्त्या परमया मुदा पूजास

भारमाहर्तुलोकानाज्ञापयनतः श्रानयामास विप्राग्र्यान्सामत्यान्मित्रवांधवान् पूर्वस्थापितमुद्राभिः फलेनीनाविधैः
 शुभैः मणिमुक्तास्वर्णपुष्पैः पद्मपंकजजातिभिः उत्सवं कारयामासुर्नानालंकारतोरणैः विमानैर्वहुवर्णैश्चानानारूपामर-
 प्रभैः भक्ष्यभोज्यैश्च मिष्टान्नैर्नागवल्लीदलादिभिः पूजयित्वा विधानेन परिक्रम्यरूपानिधिः स्तुवंन् गद्गदयावाचा
 प्रणनामपुनः पुनः साधुरुवाच 'प्रणमामि सत्यसंधसत्यनारायणं प्रभुं ममापराधिनोमौढ्यं विनाशयदयानिधि
 सरानुरनरानागदुराचाराकृपालवः सर्वे त्वदंगसंजाताश्चापराधान्क्षमस्व मे इति स्तुत्वा जगन्नाथं दंडवत्पति-
 तोमुवि 'प्रेमाश्रुपूर्णा विमलोद्दृष्टस्तुरुहः प्रभुं ब्राह्मणान्भोजयेन्भक्त्या स्वजात्यामात्यबांधवान् प्रसादं सगणो
 प्रकाशं पुत्रादिभिवृतः इह लोके सुखं प्राप्य श्रेते व गतिमुत्तमां विधिनानेन यो भक्त्या सत्यनारायणार्चनं कृत्वा
 कामानवाप्नोति विधिना चितितान्सदा ' अपुत्रः पुत्रमाप्नोति निर्धनो धनमाप्नुयात् विधवा शृणुयाद्भक्त्या वैधव्यं
 न्यजन्मनि कुमारसत्पतिं चैव लभते नान्न सशयः वृद्धो वा तस्मिन्वापि पूजयेत्स ततः हरे इह भुक्ता खिलान्भोगा-
 न्ते मोक्षमयाप्नुयात् इति हासमिमं भक्त्या शृणुयाद्वापि यो नरति विष्णोः प्रियतरः कामा मिद्धिमवाप्नुयात् इति
 श्रीमदितिहासमुच्चये सूतशौनकसंवादे सत्यनारायणार्चने साधुवैश्यवरप्रदानं चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
 अथ सर्वकामावाप्तये हरिनामस्मरणमेव महाव्रतम् श्रीविष्णुनामरहितावाणां विदुषां न शोभत
 त्वर्थं तन्नाम संयुता चेदधि विश्वविराजते सेव हरेर्न भवना भवना भवमजीवनं कलौ नास्त्येव नास्त्येव नास्त्ये
 वर्गतिरन्यथेत्याभियुक्तो क्लृप्तकभस्य तत्तद्गवन्नामस्मरणं कस्मिन्काले कनाधिकारिणा कथं स्मर्तव्यमित्यत उक्तं हे
 माद्रि विष्णुधर्मोत्तरादिषु च किण्णहलिनै च वशाङ्गिनं खड्गिणं तथा मोक्षार्थी प्रवसेंश्चैव क्षुद्राश्च्यदिपुष्प-
 रेतं 'अच्युतं चापि नै चैव सर्वसर्वं श्वरं विभुं संस्मरेत्पुरुषं भक्त्या व्यवहारेण सर्वदा कर्मवराहं मत्स्यं च जलत्र-

तरणेस्मरेत् भ्राजिष्णुमस्मिज्जननेजपेन्नामत्वतंद्रितः संश्रामाभिमुखोगच्छन्संस्मरेत्पराजिताः केशवंपुंडरी-
काक्षपुष्कराक्षतयाजपेत् तत्रवाधासुसर्वासुद्वर्षकेशंशतयाजपेत् अच्युतं चामृतं चैव जपेदपि धर्मणि गरुडध्वजा-
नुस्मरणाक्षपद्मोमुच्यतेनरः ज्वरदोषं गिरारोगं विषवीर्यं प्रशाम्यति ग्रहनक्षत्रपीडासु देववाधादीषु
दस्युर्वारनिरोधेषु न्यात्रासिंहादिसंकटे अंधकारे तथा तीव्रिनरसिंहेति कीर्तयेत् नारायणं शाङ्गधरं श्रीधरं गज-
मोक्षणं वामनं खड्गगिनं चैव दुःस्वप्ने पुनरः स्मरेत् अग्निदाहे समुत्पन्ने संस्मरेज्जलशायिनं बलभद्रं तुष्टार्थं कृप्या-
रमेहलघुघंडतिष्ठन्कीर्तयेद्विष्णुं प्रस्वापेमाधवं तथा भोजने चैव गोविंदं सर्वत्र मेधुसूदनं नारायणं सर्वकालं क्षुद्रप्र-
सखलनादिषु स्नाने देवार्चने होमेषु प्रणिपत्तेः प्रदक्षिणे कीर्तयेद्वासुदेवं च त्वनुकेष्वपि यादवं कार्यारं भेत्थाराज-
न्यथेष्टनामकीर्तयेत् जगते मंगलविष्णुं मंगल्येषु च कीर्तयेदिति अथ सर्वरोगनिवृत्तये नाम त्रयमंत्राः अस्या-
श्रीनाम त्रयमंत्रस्य वसिष्ठकथय पनारदाश्रुपयः महाविष्णुर्महानरसिंहो महावराहो देवता अनुष्टुप् गायत्रीसु-
तं लानिच्छंति विहितार्थेनाम त्रयजपे विनियोगः ॐ अच्युताय नमः ॐ अनंताय नमः ॐ गौर्विदाय नमः
श्रीवागमेतु प्रभवेनमः ॐ शंभवे नमः इति विष्णोः शिवस्य च नमः त्रयमंत्राः स्वास्ति श्री-
रणवीरसिंहधरणीपालो वदान्यात्राणीः ० १ रणवीरसिंहभूषेशकारिते कृत्यसागरे ० तरुपुत्रसत्त्वनारायणक-
थाव्रतसमुच्चयः इति श्रीमत्सूर्यवंशवतं सरधुकुलश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारिते कृत्यरत्नाकरे अभवच्छक्षपुजा-
दिकृत्यरत्नसमुच्चयः २३ अथ कलिकल्मषनाशार्थं गंगास्नानं हरिनामस्मरणमेव महाव्रतामित्युच्यते तथा पुराणेषु
अग्निहोत्रादिकर्मणि स पापानि कलौ युगे गंगास्नानं हरिनाम निरपायमिदं द्रव्यम् भविष्योत्तरे ध्यानं कृते मोक्षहेतुस्त्रे
तार्यांतर्ज्वरेतपः क्षापेत्तु ब्रह्मपद्माः कलौ गंगैव केवलं तथा कृते तु सर्वतीर्थानि त्रितायां पुष्करंतपं क्षापेत्तु कुरुक्षेत्रं कल-

भगाविशिष्यते कृच्छ्रातिकृच्छ्राणितथारुत्वायफलमाप्यते सदाचांद्रायणचैवतल्लभेज्जान्हनीजले संसाराणैवमग्ना
 नांभूतानांशरणार्थिना नान्यःशरणदःकाश्चिद्रूपयोऽहउयतेक्वचित् विनागंगांघर्ममयौशरण्यांसर्वदेहिनां गंगापात
 कंसंहर्त्रांस्वतत्त्वार्थसाधिका इयहि सर्वस्वत्वानामिहामुत्रसुखप्रदा सर्वेदेदन्यीगंगापरंब्रह्मस्वरूपिणी स्वानुभू
 तप्रमाणादिभक्तिआह्वानहेभ्वरी भावानुरूपफलदागगासर्वजगद्धिता सर्वज्ञानमयीदेवासर्वससारतारिणी सर्वो
 पकारिणीनित्यसर्वत पुण्यदायिनी ज्ञानमध्ययनहोमोध्यनंदानतपोमख सर्वमतःस्थितभक्त्यागंगायांनाव
 संशयः अहोमहाप्रभावोयंगगायाश्रूयतेसदा सिद्धयसिद्धलिंगानिरसल्लिंगानिसर्वशस्पर्शल्लिंगानिदि
 ष्ठानितयादिव्योपधानिच महारत्नमयान्येवप्रदानानिवहून्यपि दिव्यरत्नान्यनेकानिचितामणिगणस्तथा
 गंगाजलांतस्तिष्ठतिनिगूढानिसहस्रशः अतएवसुसंसेव्याकलौगैवकेवलमिति महाभारते तिस्रःकोट्यर्धको
 टीचतीर्थानांवायुरव्रवीत् सर्वदाकलिकालेतुंगगायांनात्रसंशयः पाद्रे सर्वसारमयीयाचस्वकीयानंदरूपिणी
 प्रीत्यैवलीलायाधत्तेस्वमूर्त्तिपरमेश्वरः योसौसर्वगतोविष्णुश्चित्स्वरूपीजनार्दनः सएवद्रव्यरूपेणगंगाभोनात्रसं
 शयःअह्मांडे कलैतुसर्वतीर्थाणिसर्वस्ववीथिस्वभावतःगंगायांप्रातिमुंबतिसाधुदेवीनकुत्रचित् गंगानारदसंवादेमज्ज
 तिमूनयःसर्वैत्यमेककिन्नमज्जासि अंवत्वद्दर्शनामुकिर्नजानेस्नानजंफल गगास्नानात्परंस्नानंभूतंनभविष्यतिवि
 शेपतःकलियुगेपापहंत्रीघिजान्हवी कौम्ये गगायांचगयायांचपिण्डदानंसममतं विशेषतःकलियुगे गंगापिण्डःप्रशस्य
 ते भविष्य कलौगौवगौवकलौगौवकेवलं कःकलौमुक्तिमाप्नोतिगगसेवांविनानर अथश्रीगंगाभगवत्यासा
 त्विकंस्वरूपंस्कांदेकदारखडे ऋषिभिःपृष्टोलोमहर्षिणिःसूतोवसिष्ठःरुंधतीसंवादेनाह अरुंधत्युवाच अक्षरंयत्परं
 ब्रह्मयस्मिन्सर्वमिदंततः कथंतद्वायतेलोकोकिनामममतद्दुकथंप्राप्यतिचरमेयेगविप्रादयःपर तपोभक्ति

विद्मि नानां कथं कलियुगे गतिः ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ योऽसौ सनातनो देव परात्मा जगदीश्वरः उवाच भक्तिसं
पन्नां सारां सारतरां प्रियां ईश्वर उवाच परात्मा निगुणः शांतो व्यक्ताव्यक्तो निराश्रयः सर्वोत्तमा सर्वभूतेशः स
त्यानंदो निरंजनः एक एव त्रिलोकत्मा सत्त्वादिगुणवर्जितः इत्याद्युपक्रम्य तदेव परमं ब्रह्म जलत्मा भगवान् जनः
यत्रां बुनिमहादेवि अत्रोचितदुर्गमे ब्रह्मांडकोटयोयस्मिन्ननेता ब्रह्मकोटयः उन्मज्जति न मज्जति जलत्र
स्यप्यनेकशः ब्रह्मांडे प्रतिब्रह्मादित्रयोदेवाः सवासवाः इति तद्ब्रह्म विज्ञेय मनस्तत् सर्वतो मुखं तदेव सर्वरूपेण ब्रह्मांडे
पुन्रवर्त्तते तदेतत् परमं ब्रह्म द्रवरूपं महेश्वरि गगारूप्यया पुण्यतमं पृथिव्या मागतां शिवे गां गतेति ततो दिवि गंगानाम
वभूवह देव्युवाच यदैतद्ब्रह्म दिवं तदेव त्वया ब्रह्मांडवाह्यतः तद्ब्रह्म देवकथं देवप्राप्तुं भूमौ निरामय किमर्थं स्त्रीत्व
संप्राप्तिर्देवस्य परमात्मनः ईश्वर उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यत्पृष्टहि न वत्सुते उत्पत्तिं द्रवरूपस्य देवस्य परमात्मनः
पुरा प्रथमकैर्सेर्गजगत्स्येवुर्ग्यसति शब्दायां शेषसंज्ञायां सुषुप्तायां भगवान् प्रभुः कल्पादौ पुनरेवाऽसौ सिमक्षुराखिल
जगत् तत्संप्रचितपतो देवि कमलनाभि मथ्यतः जातं तस्मिन् महाभागे ब्रह्मा जातं भर्तुं मुखं लोकान् मज्जसृजेत्युक्तस्तथा
ह परमेश्वरं उन्मृज्या क्षीणिकेनासौ भगवन्तं सनातनं ब्रह्मोवाच अहं सृष्टास्मि भवतालोकं त्रक्ष्याम्यहं प्रभो स
र्वज्ञत्वं न मालब्धं किमन्यद्दरपातिने पापिनश्चापि त्रष्टव्याः पुण्यात्मानस्तथैव च तेषां मुक्तिर्भवद्यस्मात्तः कुरुष्व म
हाप्रभो अस्माभिरपि पत्रैर्वधेयोऽसि पुरुषर्षभ भविष्यति न रालोके माया मोहो न संवृताः वांतां च तो नैव स्यति पुण्या
पुण्यस्वभावतः स्वल्पेनैवाप्युपायेन ते पां मुक्तिं वद प्रभो श्रीभगवानुवाच सम्यगुक्तं त्वया ब्रह्म न कर्तव्य वच-
नं तव श्रुत्या यास्तु दक्षस्य संभविष्यति कन्यकाः देवानां प्रियकार्यमादि त्यागं संभवः इंद्रानुजो भविष्या

मिवामनुवमुपागतः तस्मिन्नेवतदाकालेवल्लिनामातुदानवः ऐन्द्रपदंसमादातुंकरिष्यतिमहामखं तस्मिन्ने
 वमहायज्ञेच्छलपिण्याम्यहवालं पुनरन्येनरूपेणयाचयिष्येपदत्रयं पदमेकेनजगतीहरिष्येसचराचरां द्विती
 येनक्रमेणायस्वर्मइर्जनतापसान् काल्वाचद्धनैराजमध्यनापूय्येतैवरं विण्वाघ्रिणाप्रचरता कटा होमेदित
 वलात् अतन्तकाटब्रह्माडाइष्टास्त्वधिकास्तथा तरंगभंगिसंलोलविचरतिमहजले तदेवद्रव्यरूपोहानित्या
 स्मिन्मुभनायकं तनवेनखजातनरधनसहसातुततं द्रवरूपातुब्रह्मांडधाराब्रह्मसमुद्भवा आयास्यतिमहाभाग
 यास्मृता मोक्षदायिनीगामिष्यतिमेधाराततोंगाभाविष्यति ऐकेनताद्विभगेनस्वर्गमिष्यामिपद्मज पुनःपाताल
 मार्गवैभूत्वाभोगवतीनदी तदानाम्नात्रिपथगा स्मरणात् पापनाशिनी तदेवमेपरंरूपसर्वकामार्थसिद्धिदं नरा
 दर्शनमात्रेणभविष्यतिविकल्पपाः धन्यास्तएवमनुजामद्द्रवेभक्तितत्पराः तेषामुक्तिर्महाभागसुलभात्मकरोस्थिताः
 नयोगानांशतेनापिनतपोभिर्नेकेनचित् संनुष्यामितथाब्रह्मन्थदंतजलचंचनादिति विष्णुपुराणे ततः प्रव
 वृतेब्रह्मस्वर्वापहरासरित् गंगादेवांगनांसंगमनलेपनपंजरा संमंताब्रह्मणः पुर्ग्यंगंगापततिवैदिवि सात
 त्रपतितादिभुचतुर्धाप्रत्यपद्यत् सीतावालकंनदाचक्षुर्भद्राचक्रमात् महाभारते महापुण्यांवागमनात्पतंतौ
 तांमहेश्वरः दधाराशिरसादेवीतामेवादिविसेवते ब्रह्मपुराणेपीयंत्रिपथगाकायिता षष्ठादौकृष्णपक्षेभूमौस
 त्रिहिताभवेत् यावत्पुनरमावास्यादिनानिदशानित्यशः शुक्लप्रतिपदारभ्यदिनानिदशसंख्यया पातालेसन्नि
 धानंहिपावनीसाकरोतिहि शुक्लकादशिकादीनिगंगास्वर्गतरंगिणी पंचम्यतानिसादेवीसर्गसन्निहिताभवेत्
 सन्निहितादिव्यरूपेणप्रत्यक्षाभवतीत्यर्थः देवानांपर्वतादीनानदीनामपिरूपैद्वैविध्यंश्रुतिस्मृतितपुराणादिषुप्रसिद्ध
 भवतथाचोक्तं हिमवतप्रतिसप्तार्षिभिः काठिन्यस्थावेरकयेभवतासर्वमर्पितंइदंतुतेभक्तिनघमहंदाराधनंवपुरि

ति गूढकोशलाटिष्वश्वत्थादितरुयुविष्णवदीर्णानि वगंगजलेगंगायाश्चापि ब्रह्मद्रवरूपत्ववेदितव्यम् आगमशा-
स्त्रेद्वतानारूपत्रयमुक्तम् स्थूलसूक्ष्मपरचेतिकरचरणशिवोदनाद्यंग विशिष्टस्थूलं सूक्ष्ममंत्रादिरूपम् पर-
वासनामप्युसर्वगतचेति तथाचोक्तयोगवासिष्ठे सामान्यपरमंचेति द्वेरूपे विद्विमेतद्य पाण्यादियुक्तसामान्य-
यत्तुमृदाउपसृते पररूपमनाद्यंतयन्मैवमनागपि ब्रह्मात्मपरमात्मनित्यादिशब्दस्तुदीर्यते सामान्येद्वि-
विधप्रोक्तस्थूलसूक्ष्मविभेदत यत्तुंगगदीनां जलादिरूपतत्स्थूलस्थूलतरंगा ब्रह्मांडांतर्वर्तिब्रह्मांडतोवाहिब्रह्मद्रव-
मेवेति तथाचान्यत्रापि ब्रह्माद्विविधंसकलनिष्कलचेति द्वेब्रह्मणोवेदितव्येपरंचापरमेवचेति श्रुते तत्रपरनिष्कलं त्र्यप-
रंसकलं तच्चापिद्विविधं जगन्नियामकजगदात्मकेचित यतीनामात्रिणांचैवज्ञानिनांयोगिनामपि ध्यानपू-
जाभिहितहितनूयुक्तातिमायया तथाच शिवशक्तिगणेशार्कविष्णुरूपात्सईश्वरः उपसृनानुसारेणभक्तानां
भोगमोक्षदइति तथाच गंगाभवानीगायत्रीकालीलक्ष्मीः सरस्वती राजराजेश्वरीवालाश्यामलालि-
तातथा कूर्मपुराणेदेवीवाक्यंयहिमवतंप्रति अशकोयदिमाध्यातुमैश्वरपरमव्ययं तदामेसकलरूपेकाल्याख्ये
नतभेदिनि यदेवरूपमेतातमनसोगोचरतव तन्निष्ठस्तत्परोभूत्वातदर्चनपरोभव यत्तुमेनिष्कलरूपचिन्मात्रं
कवलेशिवं ज्ञानैकेनतल्लभ्यक्केशेनपरमंपदमिति एवंगंगास्वरूपंभक्तानामुपासनानुसारेणसकलपातकापह-
भागमोक्षप्रदंचासिद्धं मत्स्यपुराणे क्षितौतारयतेमर्त्यान्नागांस्तारयतेद्वयः दिवितारयतेदेवांस्तनत्रिपथगा-
स्मृता तथाचैवमेतस्याः परब्रह्मद्रवरूपायादेवनद्यायाकथंकाचिदुपास्यासर्वप्राणिजातस्यभोक्षप्राप्त्याऽका-
उसृष्टयुच्छदः स्यादतोगगामक्तिगोपनंपुराणंतरेपूक्तं बहुदोषमहादुःखं ज्ञात्वामानुष्यमध्रुव मत्वाकालियुगंधोरगं
गामेकिस्तुगोपिता गंगाभक्तिगोपकंचासिपुराणसंहितासुपन्यस्तानि तथाचसनुत्कुमारसहितायां कलेदं

शसहस्रत्वातेहरिस्त्यक्षयतिमिदिनी तदर्धजान्हवीत्येतदधेवतागणः इत्यादीनि अवायंसंदेहः कलेर्दश-
 सप्तत्वातेहरिस्त्यक्षयतिमिदिनीमित्यस्यार्थः एकस्मिन्कलौवाकलिसामान्येवा चतुर्युगसहस्रत्रुह्मणोदिनमु-
 सप्तत्वातेहरिस्त्यक्षयतिमिदिनीमित्यस्यार्थः तत्सहस्रत्रुह्मणोदिनं तदेककल्पउच्यते तत्रयेकस्मिन्कलौहरिग-
 च्यते कुत्रेताद्वापरकलानामेकयुगं यदिकलिसामान्येहरिगंगादीनामिदिनीत्याग-
 गादीनामिदिनीत्यागउच्यते सकलिः कतमकथ्येतिज्ञातव्यं तत्रैकस्मिन्कलौहरिगंगादिगमनमेवसंपन्नं तदन्यतरेपुक्ता-
 उच्यते तदाब्रह्मणोदिवसेकलिसहस्रप्रसिद्धं किंच कलेरादिमदशवर्षसहस्रादिष्वेवहरिगंगादीनामे-
 दिपुभगीरेथैनवपुनर्गंगानयनादिकं संपद्यते तत्रैकस्मिन्कलौहरिगंगादिगमनमेवसंपन्नं तदन्यतरेपुक्ता-
 दिनित्यागादीयद्वयते तदा कुतुसर्वतीर्थाणित्रितायांप्फुकरं द्वापरेतुकरुक्षेत्रकलौगंगैवेककलमित्या-
 दिवचसावैयर्थ्यमापद्यते तस्मादत्र कलेर्दशसत्त्वातेहरिस्त्यक्षयतिमिदिनीमित्यस्य चतुर्युगसहस्रांति य-
 कलिस्त्यस्यांतिऽतिमदशसहस्रवर्षेषुहरिमेदिनीत्यक्षयति एवं तदर्धजान्हवीदेवीतदधेवतागणइत्ययिज्ञेयम्
 अथेतस्मर्थयितुमत्रगंगानयनार्थभगीरथोपाख्यानात् स्कंदपुराणकेदारखंडे ईश्वरप्रति ॥ भगीरथउवाच ॥
 पितरोमेमहाभागकपिलाग्निसमारिताः तेगच्छंतुयथास्वर्गतवदेवप्रसादतः गंगाख्यं परमं ब्रह्मवर्त्तेतिशिव-
 रेतव तन्मेदेहिपिच्छांदिंसुद्वारायमेप्रभो कपिलाग्निविनिर्देशगच्छेयुः परमांगतिं अन्येकलियुगेधो-
 रानराः पुण्यविवर्जिताः दृष्ट्वालोकाग्निगच्छन्तिपुनरावृत्तिदुर्लभान् पीत्वामृतमयंवारिमुक्तिमैश्वरमाप्नुयुः ॥
 ॥ ईश्वरउवाच ॥ तद्धवामितेवदानीं सर्वपापभयापहं सर्वपाहितकामायत्वयोक्तं परमं ब्रह्मवर्त्तेतिशिवः स्फुरदिदुकलाभास्व-
 ज्जटाटव्याविराजिता धारात्रिलोक्यपापघ्नाग्हाणापिदुमुक्ते यस्यादर्शनमात्रेणसर्वेयांतिपरंगतिं यादधार-
 रात्रह्माव्यापारकऽशेषविभुः पुत्रीगंगननपापघ्नीतैर्नैववारिणा ॥ शिवउवाच ॥ मयामुक्ताहि साधारापतिता

श्रीमुखेगिरौ तस्याः प्रवाहवेगेन खडितावहोद्रयः त्रिवैयतितामत्यै ब्रह्महत्स्यै घनाशिनी भगीरथो-
 पिसंश्राप्य गंगं परवदुर्लभां मेनेकतार्थमात्मानं प्रणनाम पुनः पुनः अथ राजानमहाबाहुर्नदनाद्रिसमीपत वासु-
 किप्रमुखात्रागांस्तपस्तप्तुसमागतान् तमेवार्थं चिन्तयमानान् शिवसन्त्यस्तजानसान् कीर्तयंतो हि गंगेति गंगंगं-
 गेति चासकृत् ददृशतान् चिन्तया विष्टे गंगां स्तोतुं मनोदधे चिन्तयामास बहुधा किं कर्तव्यमतः परं पातालनाग
 निलयेन विष्णोः तिसरिद्वारं किं कर्तव्यं कुत्र गच्छेको मेदुःखं व्यपोहति नाम्नां सहस्रमारूपांतं गंगायास्तत्र पा-
 र्धति दिव्यरूपधरा देवी प्रत्यक्षं प्राह तं त्वम ॥ गंगोवाच ॥ तुष्टास्मि सततं वत्सतपसा तव भूपते वरं-
 वरय भद्रं ते वराहोऽसि भगीरथ ॥ भगीरथ उवाच ॥ कृपां हि दासेस्मिन्मयि दुःखसमाकुले न गंतव्य-
 त्वया देवि पाताला निलये शुभे विना मुक्तिं प्रेषयित्वा मपि त्दण्डोपदग्धकान् त्वया समग्रभावेन स्थेयं भारतव-
 र्षके समग्रभावेन स्थेयं भारतवर्षके समग्रभावेन पाताले गंतव्यात्समागसाहित्येनेत्यर्थः ॥ श्रीगंगोवाच
 ॥ भगीरथ महाराज एवैव भविष्यति यावच्च द्रग्रहे शाचास्थायं त्यं वरमंडले तावत्कीर्तिमहाराज भविता ते-
 त्रिलोकके मद्रूपाकीर्तिस्तव स्थिरैव भवतीत्यर्थः नामापितवचश्चुत्वासर्वपापैः प्रमुच्यते कलौ द्वितीयपादे तु ग-
 भिष्यामि पुनस्तलं तदा पातालमार्गे वै भूत्वा भोगवती नदी तत्रैव नागान् प्रति ॥ गंगोवाच ॥ भगीरथे-
 न स ततैकलासादेव वासुके निमंत्रितास्मि भूमौ हि पिच्छां मुक्तिं कारणात् सांप्रतंतदवश्यं हि कर्तव्यं भगवन्मया
 चरभस्मिन् युगे भूषणागमिष्यामि तस्थलं इदानीं मुंचमांशीघ्रं सद्भ्यः मे मतिर्गतिः चरमेऽस्मिन् आगामिनि-
 कलियुगे द्वितीयपादे भोगवती नदी भूत्वा सुमद्रमार्गेणागमिष्यामि नतु भूमिमार्गेण एतावता त्रैदं संपन्नं दि-
 वितारयते देवात्रागांस्तारयते ह्यधः भूमितारयते मर्त्यास्तेन त्रिपथगाः स्मृता समुद्रमार्गेण भोगवती भूत्वा पाताले

गंगागमनं ननु भूमिस्थभागीरथीरूपा गंगागमनमिति तस्मान्नारितं कादियुक्त्युपन्यस्तपाराणवर्क्यैः सर्वथा गंगा
 तिरोधाननसभाव्य तथाच स्कांदेकेदारखंडेमायापुरीगंगाद्वारनाहात्म्ये धन्यानां पुरुषाणां हि गंगाद्वारस्य द
 शैतं विशेषतरतुमेपाकं संक्रमेतीव पुण्यदं तत्रापि कुंभराशिस्थवाक्पतौ मरवदिते- इत्याद्युपक्रम्योक्तं
 क्षेत्राणां पक्वपृच्छयां स्थास्यति प्रवरे कलौ गंगाद्वारचकेदारं काशी गंगामस्तथा गंगापि संगता यत्र सागरे
 णमहामते- गंगापि स्थास्यते त्रैवसत्यमेतत्तारीवैरितामति जले विष्णुस्थले विष्णुर्विष्णुः पर्वतमस्तके
 ज्योत्स्नालाकुले विष्णुः सर्वविष्णुमयं जगत् इति गंगारिथितिर्निर्णयः अथ कलेदंशसहस्रान्नातिहरिस्त्यक्ष्य
 तिमेदिनीमित्यर्थं समर्थकः कल्पांतकाल उच्यते कलेदंशसहस्रान्तिहरिस्त्यक्ष्यति मेदिनी- तदर्धजानूहीतोयंत-
 दं देवतागणः यावन्निष्ठति गंगावैतार्थानि संतिच स्वेवेस्थाने नृणां पांपतावेवहरंति च यदैवाद्दृश्य गंग
 स्यात्कोवातं पापमाहरेत् विचार्यैव तृतीयां निगमिष्याति धरातलात् ब्रह्मांडे कलौ तु सर्वतीर्थाणि स्वस्ववर्धार्थं स्वभा
 भवंतः गंगायां प्रातिमुंचंति सातु देवी न कुत्रचित् अथ कल्पांतकालो वर्ण्यते श्रीभागवते द्वादशस्कंधे चतुर्थ्युगस
 हस्रतुं ब्रह्मणो दिनमुच्यते सकलयोगत्रमनवश्रुतुं शविशांपते तदंते प्रलयस्तावद्वाह्मीरात्रिरुदाहता त्रयो लो
 का इमे यत्र कल्प्येते प्रलयायाहि एतैर्मिसिकः प्रोक्तः प्रलयो यत्र विश्वसृक् शंतेन तासनो विश्वमात्मसात्कृत्य चा
 त्मभू- अत्रात्मभूर्हरिर्ब्रह्मा च तयोरेभेदविवक्षायां ब्रह्मणो न तासनत्वं ब्रह्मणो निद्रानिभिरीकृत्य प्रवर्तमानो
 लोकत्रयप्रलयौ नैमित्तिकप्रलय- ब्रह्मंडकोशस्तु संघातो विघात उपसादिते पर्जन्यः शतवर्षाणि भूमौ राजन्नवर्षति
 तदानिरेन्नेहान्योन्यं भक्षमाणा क्षुधा र्दिताः क्षयं यास्यांति शनैः कालेनोपद्रुताः प्रजाः सामुद्रदेहिकं भोमं रसं सा-
 वरीं कोरविः शशिभिः पिवते पोरे- सर्वे नैव विमुंचति ततः सर्वर्को वन्हिः संकर्षणमुखो द्दिपतः दहत्यनिलवेगो-

तथः शून्याभ्रविवरानथ उपत्यंघ समंलाञ्छाशिखाभिर्वन्दिहसूर्ययोः दह्यमानंविभात्यंडं दग्धगोमयपिंडयत् ततः
 प्रचंडं पवनो वर्षाणामधिकं शतं परं संवर्तकोवातिधूमं खंरजसावृतं ततो मेघकुलान्यगचित्रवर्णान्यनेकशः शतं
 वर्षाणवर्धते नंदतिरभसः स्वनैः तत एकोदकविश्वं प्रह्लांडविवरंतरम् ॥ तदेव गंगागमनम् ननु प्रतिति
 प्ययुगमिति शिवसर्वमेव संपन्नम् ॥

अथ गंगा माहात्म्यांतरम्

मुक्ताभानुकपालशुक्तिपुजटावहोपुमल्लीनिभा वन्होलजनिभादृशोर्मणिनिभाभोगोऽकरभोगिनां नृत्याव-
 तैविवर्तनोरितपयःसंमूच्छं नोछालिताः खेलेतोहरिर्मध्र्यानुसततंगंगाऽपयोविंदेवः १ नत्वाहरिहरोदेवो
 रणवीरहरर्भुदे हरिगंगासुरेशानां कलौ मत्ताविविच्यते २ तथा चंपुराणेषु अग्निहोत्रादिकर्माणि सापापानिक
 लोपुगे गंगास्नानं हरेर्नामनिरयायमिदद्वयम् ३ हरेर्नामिवनामैव नामैव खलु पावनं कलौ नास्त्येव नास्त्येव नास्त्ये
 वगतिरन्यथा ४ भविष्योत्तरे ध्य नं कृते मोक्षहेतुस्ते तायांतच्च वैतपः ५ द्वापरे तु द्वयं च ज्ञाः कलौ गौ गैव कलौ गौ
 कृते तु सर्वतीर्थाणि त्रेतायां पुष्करं वरं द्वापरे तु कुरुक्षेत्रं कलौ गंगविशिष्यते भविष्ये कलौ गौ गंगैव कलौ गौ
 वैकवल् कः कलौ मुक्तिमाप्नोति गंगासेवां विना नरः अथ श्रीभगवत्या गंगायां स्तां त्विकं परब्रह्मस्वरूपमुच्यते स्तां
 देकंदारखंडे शौनकादिभिर्ऋषिभिः पृष्ठः सौतिर्वसिष्ठारुंधती संवादेनाह ॥ श्रुत्वा त्वयुवाच अक्षरं परं ब्र-
 ह्म यस्मिन् सर्वमिदं ततं कथं तदज्ञायेत् तेलोके किं नाम तद्वदप्रभो कथं ज्ञास्यति चरमे युगे विप्रादयः परं तयोर्भक्तिवि-

हीनानां कथं कलियुगे गतिः वसिष्ठ उवाच यो सौ सनातनो देवः परात्मा जगदीश्वरः उवाच भक्तिः संपन्ना सा रा
 त्सारतरं प्रभुः ईश्वर उवाच परात्मा निर्गुणः शतौ व्यक्तौ व्यक्तः निराश्रयः सर्वात्मा सर्वभूतेशः सत्यानंदो
 निरंजनः एक एव त्रिलोकात्मा सत्त्वादिगुणवर्जितः इत्याद्युपक्रम्य तदेव परमं ब्रह्म जलात्मा भगवान् जनः यत्रां
 वृनिमहां देवि अपारोचितदुर्गमे ब्रह्मांडकोटयोऽस्मिन्नन्तः ब्रह्मकोटयः उन्मज्जंति निमज्जंति नलब्रह्मण्यनेकशः
 ब्रह्मांडं प्रति ब्रह्मादित्रयो देवाः सवासवाः इति तद्ब्रह्म विज्ञेयमनंतं सर्वतो मुखं तदेव सर्वरूपेण ब्रह्मांडे पुत्रवर्त्तते
 तदेव पत्परं ब्रह्मद्रवरूपं महेश्वरं गंगारूपया पुण्यतमं पृथिवीमागतं शिवे गांगेतति ततो देवि गंगानामवभूवह
 ॥ देव्युवाच ॥ यदेतद्गदिते देवत्वया ब्रह्मांडवाह्यतः तद्ब्रह्म स्वकथे देवप्राप्तं भूमौ निरामयं किमर्थं स्त्री-
 त्वसंप्राप्तिं देवस्य परमात्मनः ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यत्पृष्टं हि मवत्सुते उत्पत्तिं द्वैत रूप
 स्य देवस्य परमात्मनः पुराप्रथमे कर्सेर्गजस्यं वृमये सति शय्यायां शेषसंज्ञायां मुष्वापभगवान् प्रभुः कल्पा
 दो पुनरेवा सौ सिसृक्षुरखिलजगत् तस्य चितपतोऽविकमलं नाभि मध्यतः जातं तस्मिन् महाभागे ब्रह्मा जातश्चतु
 र्मुखः लोकान्सृजन् सृजेत्युक्तस्तमाह परमेश्वरं उन्मृज्या क्षीणिकिना सौ भगवंतं सनातनं ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 अहं सृष्टोऽस्मि भवता लोकं स्रक्ष्याम्यहं प्रभो सर्वज्ञत्वं मया लब्धं किमन्यद्वर्यामिति पापिनश्चापि स्रष्टव्याः पुण्या
 ऽमानस्तथैव च तेषां मुक्तिर्भवेद्यस्मात्कारुण्यमहाप्रभो अस्माभिरपि यत्र त्वं ध्येयोऽसि पुरुषर्षभ भविष्यति नरा
 लोकं मायामोहेन संसृताः त्वां तत्त्वतो न वेत्स्यंति पुण्यापुण्यस्वभावतः स्वल्पेन वाप्युपायेनेतं पां मुक्तिवदप्रभो श्री
 भगवानुवाच सम्यगुक्तं त्वया ब्रह्मन् कर्तव्यं वचनं तव श्रद्धित्वाद्यास्तु दक्षस्य संभविष्यति कन्यकाः देवार्ताः प्रि
 यं कामार्थं मदित्यागं भंसंभयः इंद्रान्तेजो भविष्यामि वामतत्त्वमुपागतः तस्मिन्नेव तदा काले बलिर्नामा तु दानवः

ऐंद्रपदं समादित्सुः करिष्यति महामखतस्मिन्नेव महायज्ञोच्छलयिष्याम्यहं बलिं पदत्रयं याचयिष्ये पुण्यरूपांतरैर्णवै
 पदेनैकेन जगती हरिष्ये भूभुवात्मिका द्वितीयेन पदेनैव स्वर्मद्वर्जनात्तापसान् क्रांत्वा चार्धेनैव राजमर्धेनाप्युत्तैर्वरं
 विष्णवत्रिणाप्रचरता कटाहो भेदितो बलात् अनेके कटात्रिह्ना ढई दृशस्त्वाधिकास्ततः तरगभंगि संलोलानि चरं
 तिमहाजले तदेव द्रवरूपे हंचित्योस्मि सुरनायक तेन मेन खजति नरं ध्रेण सहसा तु तत् द्रवरूपा तु ब्रह्मांडाया
 राब्रह्मसमुद्रवा आयास्यति महाभाग यास्मदा यमोक्षदायिनी गंगमिष्यति मे धारा ततो गंगा भविष्यति एकेन
 तद्विभागेन स्वर्गमिष्यामि पद्मज पुनः पातालमार्गे वै भूत्वा भोगयती नदी तदानाम्ना त्रिपथगा स्मरणात्पापनाशिनी
 तदेव पररूपं सर्वकामार्थसिद्धिदं नरादर्शनमात्रेण भविष्यति विकल्पया धन्यास्त एवमनुजामद्भवो भक्ति तत्पराः
 तेषां मुक्तिमहामागसुलभात्मकरे स्थिताः न योगानां शतेनापि न तपोभिर्नैव ज्यया संतुष्यामि तथादेव विषयथाहं तज्जला
 र्धनात् एतेन गंगायाः परब्रह्माद्रवस्वरूपत्वमुक्तं तथा च भारते यो सौ विष्णुर्भरो देवश्चित्स्वरूपजनादनः स
 एव द्रवरूपेण गंगां भोनात्र स शयः अयं गंगायाः प्रस्तुयते विष्णुपुराणे ततः प्रवृत्ते ब्रह्मन् सर्वपापहरा सरित्
 गगादेवांगनासगमनुलेपनापेजरा समंताद्ब्रह्मणः पुर्यांगंगापतति विदिवि सा नवपतिता दिक्षु बन्धुप्रत्यपद्यत
 सीता चालकनंदा च षतुर्भेदत्रैवैकमात् महाभारते महापुण्यां च गंगनात्यंततीतां महेश्वरः दधार शिरसा देवीं
 तामेव दिवि सेवते एवं विधाया परब्रह्मद्रव परमार्थतत्त्वरूपायाः श्रीगंगा भगवत्या यथार्थरूपतत्त्वविज्ञानात्स्मर
 जदर्शनपत्नावाहननाममंत्रोच्चारणार्चनादिरूपयोपस्थासकलजंतुना सद्यो वैकुण्ठशिवलोकादि मोक्षप्राप्त्या कांड
 एव सृष्ट्युच्छेदभयात् गगाभक्ति गोपनपुराणान्तरवचनैरुक्तं तथा च बहुदोषं महादुःखं ज्ञात्वा भानुष्यमधुवं मत्वा
 कलियुगं घोरं गंगाभक्तिस्तु गोपिता अतो गगाभक्ति गोपकानि वचनानि ब्रह्मवैवर्तादिपुराणेषु पुण्यस्थानि कले

रयुतैर्वर्धते हरिस्त्यक्ष्यति मेदिनी । तदर्थं जाह्नवीदेवी तदधेदेवता गणइत्यादि ॥ तथा च त्रैविचित्र्यं ब्रह्मवैवर्तदे । गं-
 गालक्ष्मीसरस्वतीनां परस्परवाटविवादेन शापद्वारानदीभावप्राप्तेरनंतरं भगवता कलौपचवर्षसहस्रति ॥ शापोद्धारो
 विहितः ॥ तार्थ्यं गंगाद्यादेवशक्तिविशेषांगोलोकादागताः ॥ शापते पुनर्गोलोकं यास्यति ॥ तद्वगंगायाः कृष्णांगसं-
 भूता वर्णिता ॥ ननु ब्रह्मद्रवरूपीका ॥ अथ चेद्भगीरथानीतैव गंगा ॥ ब्रह्मवैवर्तदे प्रोक्ता ॥ तथा प्रिहरिकीर्तनं गंगासुरे-
 शानां कांश्यादिस्थानानां च ॥ कलेरयुतवर्धता देवशकालेपि भूमौ हठाऽहठासत्ताप्यवस्थापनीया ॥ नो भेदरेनो भिज्जना
 भेदरेनो भवखलु जीवनं ॥ कलौनास्त्येवनास्त्येवनास्त्येगातिरन्यथा ॥ अग्निहोत्रादिकर्मणि सवद्यानि कलौ युगे ॥ गंगास्ता-
 नं हरेनो मनि रपाय मिदद्वयं ॥ कलिकल्मषताशिनी ॥ युगधर्मं विवर्जितेति ॥ गंगासहस्रनामस्तवरजेपि ॥ नामद्वयमुक्तं
 तयो रर्थं ॥ अथ कलिकलकृतपापानां शिनी ॥ युगधर्मः कलिकालधर्मैर्वर्जितेत्यादिकलिनिवर्तकवचसां ॥ वैषय्यमाप-
 दते ॥ आमयो निवृत्तस्योपधस्य वृथोदयइत्यादि वत् ॥ तस्मात्तपां कलिकल्मषनिवर्तकवचसां साफल्यसमर्थेनाय ॥ प्रा-
 यमतः ॥ काशीपुर्य्यादि एव शापादिव्यवस्थानि श्रियते ॥ तथा च हरिवंशे ॥ एकोनत्रिंशाभ्याये ॥ वाराणसीनिकुंभ-
 स्तु शतवानूकाराणां तरे ॥ द्विदोदासेन राज्ञा यासितायां काशीपुर्य्या ॥ निकुंभो गणेश्वरो नागरे ॥ पूजया प्रार्थितो ॥ घन्ता-
 पुत्रादि संपदो ददाति ॥ राज्ञो महिष्या प्रार्थितोपि ॥ महादेवेच्छया पुत्रनदत्तवानतो राज्ञा निकुंभस्य गणेश्वरस्य स्थानं
 नाशितततः ॥ पुर्य्यकस्मादिद्यं शून्या तवरजन् भविष्यति ॥ अंतर्धान कलौ याति पुरीस्तु वसते दा ॥ पुरस्यास्तीति पुरी-
 महीदेव ॥ अंतो हताय ॥ मपि पुर्य्या ॥ स्वयमर्तहितः सन्सामान्यसंवावसति ॥ देवता प्रतिमो छेदपि ॥ देवताक्षेत्रा-
 दौ देवतासाक्षिभ्यतश्चिर्वर्तते ॥ इत्यर्थः ॥ कलावंताहंतापि पुरीकृतयुगादौ ॥ पुनरपि स्वमहिम्ना स्फुटविलासेन वसतीत्यर्थः ॥
 अतः पुर्य्यादिवादि विनक्षत्रादशनवदंतर्धानमात्रं ॥ नतु सर्वतोच्छेदः ॥ किं व ॥ आवाकलेः सध्यां शोस्ति तावत् ॥ अत्र

द्वीपरधर्माणां कियतामप्यनुवृत्तिरस्ति । पटत्रिशद्वर्षसहस्रपर्यंतकलावपि पुरीनांतर्भवति । केवलस्य कलेः प्रवृत्तौ
सत्यानिर्वृतिर्धानं । अन्यथासंप्रत्यपलंभेन युज्यतेति दिक् । अथ गंगाया अपि कलावंतं धीनव्यवस्थोच्यते । केदार-
खट्वाः स्कंदपुराणे । अन्यत्र एष विज्ञेया गंगाद्वारो चरिना । कुशावर्त्ताद्विक्षिपेत्तुः । गार्धासालयः स्मृतः । कलिद्वीप-
भरदिवसवर्धनैव तल्लयः । गंगाद्वारो नरकेदारमंडलः । साभूमिर्नैव स्वर्गभूमिर्नैव भूमिर्नैव त्र्यलं । तथा कः । के-
दारखट्वः । ईश्वर उवाच । इति तत्परमं स्थानं देवानामपि दुर्लभं । पंचाशद्वैजान्यासं त्रिंशद्योजनं विस्तृतं । इदं वै-
स्वर्गभवेन नैव पृथ्वीतामवेहिभो । आगंगाद्वारमर्यादं ध्वतं तैव रवर्णिनि । तामसं स्तुतं तैः पूर्वमर्वागो धाचिल्लुध्रुवाः । को-
दारमंडलं स्थितं भूम्यास्ताद्विन्नकं स्थलं पुनश्च तत्रैवोक्तं । स्थानानां पर्वकं पृथग्यं रथास्यति प्रवरे कलो । गंगाद्वार-
रश्मिर्केदारकाशो गंगागमस्तथा । गंगा पिस्रगता यत्र सागरेण महामते । अथ स्थानं विशेषेण । गुण्यातिशयोक्तस्य
पुराणे । कुरुक्षेत्रे समागंगा यत्र कुत्रावगाहिता । तस्माद्दशगुणां प्रोक्तार्थं त्रिविध्यं तं संगतं । तस्माद्दशगुणा प्रोक्ता
कार्यानुत्तरवाहिनी । काश्याः शतगुणा गंगा गंगायाः संगमेशतं । सहस्रगुणिता चापि भवेत्सागरगामिनी । भवेत्पु-
त्रिर्मवाहिनीत्यपि पाठः । साराजन्दर्शनं देवब्रह्महत्याव्यपोहति । अयांति प्रवलतरकलिं प्रवृत्तौ । स्लेच्छेयवनादि-
नां स्तिकहेतुवादकोक्तदोषपि दुष्टायाः काश्या अप्यतर्धानां युज्यते । केदारखट्वः । उदारकाशिमहात्म्ये । ऋषय ऊचु-
र्भगवं भूतभेदं पेशकृतार्थस्मो वयं प्रभो । यद्भवान् दृष्टिमागहि प्रापितो भक्तवत्सलः । कलावंतं हि ताकाशी इति
शस्ता किलोद्युना । तत्त्वेदं श्रवणाप्राप्तपीडाह्यत्र समागता । कलोपापं समाविष्टे संवर्धमं विवर्जिते । कथं काशी वि-
नादं वगतिर्नृणां भविष्यति । कलौ येषां गतिर्नास्ति ते पावारणसी गतिः । तस्यां मंता हि तायां तु कुत्र स्थानं तव प्रभो-
एतत्तैः संशयं छिपियं तत्स्वकरुणानिधिः । ईश्वर उवाच । यदा पापस्य बाहुल्यं यवनं क्रांतं भूतलं भविष्य-

तितदाविप्रनिर्वासाहिमाचले । काश्यासहकरिण्यामिसर्वतीर्थसमन्वितः । अनादिसिद्धतत्स्थानं वत्तैतत्सर्वदे-
 बहि यत्रभारिथीर्गंगाप्युत्तराश्रितवाहिनी । असीचवरणयवसन्निभातेसदैवहि काश्याहि यानितीर्थे । अं-
 णितानिसर्वाणितत्रहि वर्ततेसर्वदानूनंभुक्तिमुक्तिकराणि च अन्येषुतीर्थेराजपुङ्काश्यामपिद्विजोत्तमाः । अं-
 शंशभागंतोविप्रानिवसामिसर्वाङ्गघाः । केदारमंडलेविप्राःसाकल्येनस्थितिर्मम येनकेनाप्युपायेनवृत्तिभि-
 च्छरातत्रवै । अमंगलजीवितंतुमरणयत्रमगलं इतःप्रभृतिभोविप्रास्तत्रैवनिवसाम्यहं यावत्तिकाश्यां-
 तार्थाणितानतत्रैवसंतिहि । बहुनाकिमिहोकेनसामुक्तेःकारणंपरं तत्रज्ञानिवनान्यत्रमुक्तिर्नैवास्तिदुर्लभा । अ-
 त्रसांप्राप्येतेदेहस्यागैनेवमहाव्रताः । तस्मादस्मात्पुण्यतमंस्थानंनानास्तिमहीतलेकेदारमंडलेसारात्सारमेवैषमपुरी
 इयमेनकलौम्लेच्छजनसंकुलकेद्रुवं काशीतिख्यातिंयात्येवनान्ययाममभापितं कलावंतार्हिताकाशायिवनप्रव-
 लोद्धृता । भविष्यतिर्तदाह्यस्यांकाशीसंज्ञाविमुक्तिदा इदंतत्परमंयोग्यंस्थानमस्तिसुनिर्मलं पापिष्ठास्तत्र
 जानंतिममायाविमोहिताः । धर्मज्ञाश्रमदाचाराःसुशीलाःसत्यवादिनः एतदेवपरंस्थानंजानंतिशास्त्रनिश्चया-
 त् । लोलाकैशवोकोटीर्गंगोऽप्यनगरंघनुः । कलिलक्षःशरोऽबिष्णुःशिवोऽधर्वापुनातुवः । १ । अथपुनर्गंगायामु-
 हिमाप्रस्तुयंतं । पुराणान्तरेषु । तस्यास्त्रिपथगत्वंप्रतिमासमप्युक्तं । दिवितारयेतेदेवान्नागांस्तारयेत्तद्वधः । भू-
 मोत्तारयेत्तमर्त्यंस्तेनत्रिपथगास्मृतं पञ्चादौकृष्णपक्षतृमौसंनिहिताभेवत् यावत्पुनरमावास्यादिनानिदशानि
 त्यंशः । शुक्लप्रतिपदारभ्यादिनानिदशसंस्थया पातालेपित्रिपथगासन्निधानं करोतिहि शुक्लैकादशिकादीनि
 र्गंगास्वर्गतरंगिणी । पंचम्यंतोमिसादेवीस्वर्गोसन्निहिताभवेत् सामान्यसत्तयात्रिपथगैवविशेषसत्तयासन्निधा-
 नं करोतीत्यर्थः । अथगंगयांभूमावागमख्यातये संक्षेपतोभगीरथोपाख्यानमप्युच्यते । केदारखंडं गंगायां

स्रयेतपसातोपितांशिवंप्रति भगीरथाडवाच
 देवप्रसादत गंगारूपं परमं ब्रह्म वर्तते शिखरेतव
 गच्छेयुः परमां गतिं अन्ये कालियुगे घोरा नरा
 पीत्वा मृतमयवारिमुक्तैश्चैव धर्ममनुयुः ईश्वर उवाच
 त्वयोक्तं परमं वचः स्फुरद्दिदुःकलाभास्वज्जटाटव्यां विराजितां धारात्रैलोक्यपापघ्नीं शृङ्गाणामपि तृणकं यस्याद
 शनमोत्रेण सर्वेषां तिशुभां गतिं यादं धारपुरा ब्रह्मा व्यापारकलशे विभु पुरीगमनजं पापघ्नो तै नैव वारिणा देवी
 प्रतिशिव उवाच मयामुक्ता हि सा धारा पतिता श्रीमुखे गिरौ यस्याः प्रवाहवेगेन खडिता वहवो द्रव्यः त्रिधा
 वेपतितामल्यं ब्रह्म हत्यै घनाशनी भगरियोपि स प्राप्य गंगत्रैलोक्यपावनीं मनेकतार्थमात्मानं प्रणनाम पुनः पुनः
 अथ राजा महाबाहुर्नन्दनाद्रिः समीपत वासुकिप्रमुखान्नागांस्तपस्तप्तुं समागतान् तमेवाथ चित्यमानान् शिवसेन्य
 स्तमानसान् कीर्त्तयते हि गंगेति गंगेति वासुकिप्रमुखान्नागांस्तपस्तप्तुं समागतान् तमेवाथ चित्यमानान् शिवसेन्य
 त्वाचैव पुनः पुनः चितयामास बहुधा किं कर्त्तव्यमत परं पातालनागानिलयेन यिष्यति सरिद्धराम् किं कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं
 कैः भदुः संवत्सरोपहति नाम्नां सहस्रमाख्यातं गंगायास्तत्रैव पार्थिव दिव्यरूपधरा देवी प्रत्यक्षप्राहतं नृपं गंगोवाच ॥
 तुष्टास्मि सततं वत्सतपसातवभूपते वरं वरय भद्रं ते वाराहोऽसि भगीरथ राजोवाच कृपां विधेहि दासेस्मिन्मयि ददुःख
 समाकुलेन गतं व्यथयोद विपातालनिलये शुभे विनामुक्तं प्रेयित्वा मत्पिच्छन्कोपदग्धकान् त्वया समप्रभावेन स्थ
 यं भारत खडके गंगोवाच ॥ भगीरथ महाभाग एवमेव भविष्यति यावच्चंद्रग्रहे शायाः स्थास्यं त्यक्त्वा रमं डले
 तावत्कीर्त्तिमहाप्राणिं भविता तत्रैलोक्ये नो मापितवच श्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते कलेहितीयपादे तु गमिष्यामि पु

नस्तलः । तदापातालमगवभूत्वाभगवतनिर्दा नागान्प्रत्युवाच । भगीरथनस्त्वलाकादानातास्माहवासक
संप्रति तदवश्यहिकतव्यभगवन्मया चरमास्मिन् युगभूय आगमिष्यामि ते स्थलः । इदानीं च मां शोभ्रसमुद्रमग
तिमेताः । इत्यत्र कलाहृता यपादसमुद्रमगणपातालगमनस्वयमवाकं तच्च तदधेजान्द्वेदोवातिकलः । पंच
सहस्रवर्षातकालेनोपपन्नं कदास्याः प्रादुर्भावकाल इति पृष्ठं साप्यनैकधा भगवतारामकृष्णादिरवतारतरप्रा
दुर्भाववर्तज्ञयः तथाहि श्रीगंगायाः प्रादुर्भावकालः कपिलाज्ञया भगीरथेनानिमित्तकानवस्कंधे प्रसिद्धः ।
सच भगीरथ इदं वाक्यं कुर्वजः । वैवस्वतमन्वन्तरे भूव ततोऽपि पुनर्वैवस्वतमन्वन्तरे वलयज्ञा लिंगस्य भगवतो वामपादगु
ष्ठनखाग्रभिन्नब्रह्माडिकटाहविवर्गद्वारा ब्रह्मद्रवधारिदिवोमधून्यवततारैति भगीरथातपनात्पुनर्वैवस्वतमन्वन्तरे अ
यत्तं न च दिवोमधून्यवततारैति तेन विग्रहं गाज्ञायते । सा भगीरथतपनात्पुनर्दुर्भावनिवततारैति बाध्यतस्या अप
चर्मस्कंधस्य गंधे वा केयनभुवि आगमनं प्रसिद्धिः । तथासीतांचालकं नंदे । त्वारभ्य भुवयाती भारतवर्षं दक्षिणस्या
दिशि जलाधिप्रविशति । इत्येत्यनगधेननकवलैव स्वतमन्वन्तरे एव गंगाया भुवि आगमनं न ज्ञायते । एवंच सति प्रल
येऽपि श्रीगंगायाः स्थितिः स्फुटायिस्कंधे अयुते । स्वधुन्याद्रैः स्वजटाकलापैरुपस्पृशत श्ररणोपाघातमिति
श्लोकैः न च तस्य दैनंदिनप्रलयत्वात् स्वायं भुवमन्वन्तरे श्रीगंगाया भुवि प्रादुर्भावो न वासीदिति वाच्यं । चतुर्थ
स्कंधे स्वायं भुवमन्वन्तरेऽपि तस्याः प्रादुर्भावो लिखितः । तथाहि नवध्याभचतामिन्द्रो यज्ञज्ञो भगवन्ननु यज्ञि
यासि यज्ञानयस्य यास्तनवः सुराः श्लोकैर्नानेन पृथुकाले स्वायं भुवमन्वन्तरे निश्चायेत । तदा यज्ञस्यैव द्रवत्वात् श्री
गंगाया विद्यमानत्वं तदा तत्रैव पृथुचरिते गंगायमुनयो नैद्यरंतराक्षेत्रावसन् आरब्धानेव भुजे भोगान् पुण्य
जिहासया । अन्यच्च तत्रैव दक्षयज्ञातिऽवभृथस्नानं प्रयागे विभ्रसृग्भिः कृतमिति यापि चतुर्थस्कंधे अयुते । तथाच

श्रोत्राद्यविभक्त्याङ्गानां यमुनयान्विताः विरजेनात्मानासंस्वस्वधामयुस्ततः एतदेपि स्वायंभुवमन्वतर एवा
 सादिति गम्यते । एवं च सति यदि स्वायभुवमन्वतरे श्रीगंगायाभुवि प्रादुर्भाव आसीत् तर्हि वलयज्ञे उद्भवः किं
 मिति निरूपितस्ततोपि पश्चाद्गरीरद्वारा श्रीगंगायाः प्रादुर्भावो निरूप्यत इति कथं संगच्छते । इति सन्देहसिद्धेति
 त्रनिरूप्यते । श्रीगंगायाः प्रादुर्भावस्तावत् भगवतः प्रादुर्भाववत्सदासत्त्वेपि समुदाये शेषकारणांतरेण पुनः पुनर्व
 प्यते । यथा च गोलयणे उपस्थोपासकभावेन नवमुखे ध्वराहाद्या अंतारावर्णिताः तेषामेवावतारास्तत्र तत्र क
 ले श्रूयते । यथा च भरतखंडे उपस्थो नारायण उपासकानारदः तथा अन्येष्वपि खंडेषु श्रवतारान्तरास्तत्रोपास्थो
 पासकभेदाः सति एवं च सति रत्नबाणभुवमन्वतरे दक्षसुतायां धर्मन्नरनारायणौ भगवतो मूर्तिभेदेनावतीर्णौ तौ च रत्नबा
 णभुवमन्वतरे भरतखंडे पूज्यत्वेन स्थितौ । एवमन्येषामप्यवताराणां देवभौमविलंबकुंठपुमूर्तिभेदेन स्थिता यावत्केलपा
 धिकारश्रूयते । तथा च पादौ वेकुंठभुवनेत्यनिबसन्ति महोज्वला अंतारासदांतत्रमत्स्यकर्मदयोखिला दानो
 पादानरहितौ नैव प्रकृतिजाः कश्चित् न च पाद्भवचने वेकुंठपटश्रवणात् भौमो विलम्बकुंठो न भवतीति वाच्यत्रयप्रभ
 गवान्साक्षात्पठितत्रतत्र वेकुंठास्तीत्यभिप्रायात् वेकुंठपटस्योपलक्षणात् यन्निकेतं तु निर्गुण इत्येकादेशस्क
 धेर्भगवद्वाक्याच्च एव च सति श्रीगंगायानके वल्लि विक्रमपदोद्भवत्वमंगिकर्तव्यं तस्याः सगुणब्रह्मत्वत्वात् त
 द्धारणोद्भवत्वं केन चिद्धेतुना श्रीनृसिंहादिवदा विभावोमतव्यः । यथा भगवत आ विभो विभितं तथा गंगाया
 अप्या विभावो निमित्तं स्विकर्तव्यं तथा च गीतायां परित्राणाय साधुनां विना शायं चंदुष्कृता धर्मसंस्थापनार्थाय
 स भवामि युगे युगे इविवत् गंगाया अपि ज्ञातव्यं - तथा हि पत कल्पपरं भत एव ब्रह्मांडरचना सह भूतो भूगोलखगो
 लयोः प्रादुर्भावस्तत्सह भूतो भुवि सप्त समुद्रानां गगायं मुनां दिनदीनां सुमेधां दिपवतानां च रचनाज्ञेयाः अतश्च स्वा

नस्तले । तदापातालमगवधुत्वाभोगवतीनदी । नागान्प्रत्युवाच । भगिरथनस्वलोकादानात्माहवासुके
संप्रतंतदवश्यहिकचंच्यभगवन्मया । चरमेस्मिन्पुगभूयआगमिष्यामितेस्थले । इदमोचमर्माशोध्रसमुद्रेमगे
तिमेता इत्यत्र कलोद्धतीर्यपादेसमुद्रमगणपातालगमनस्वयमेवाकं । तच्च तदर्थेजान्हवीदेवोक्तिकलेः । पंच
सहस्रवर्षातकालेनोपपन्नं कदास्याः प्रादुर्भावकालइतिष्ठे साप्यनेकधाभगवतारामकृष्णोदिरवतारंतरप्रा
दुर्भाववर्तज्ञयं तथाहि श्रीगंगायाः प्रादुर्भावकालः कपिलज्ञायभगिरथयोनिमित्तकान्वस्केप्रसिद्ध
सचभगीरथइदंवाकुशेजः वैवस्वतमन्वतरेवभूव ततोपिपूर्ववस्वतमन्वतरेवलयज्ञालिंगस्यभगवतोवामपादंगु
ष्ठसंस्वाग्रिभ्रिन्नं ब्रह्मांडकटाहविवरद्वाराब्रह्मद्रवधारादिबोधून्यवततारोतिभगीरथातपनात्पूर्वमेववस्वतमन्वतरेश्रु
यते नचदिवोमूर्द्धन्यवततारेतितेनावियद्गगज्ञायते साभगीरथतपनात्पूर्वभुविनावततारोतिवाच्यतस्याश्रप
चमस्केधस्यागद्यवैक्यनभुविआगमनप्रसिद्धिं तथासीताचालकनंदे त्पारभ्यभुवयातीभारतवर्षं दक्षिणस्यां
दियंजलाधिप्रविशति इत्येत्यनगेयनकेवलवस्वतमन्वतरेएङ्गंगायाभुविआगमनज्ञायते एवंचसतिप्रल
येपि 'श्रीगंगायाः स्थितिस्तुतयिस्कंधेश्रूयते स्वधुन्याद्रः स्वजटाकलापरुपस्पृशतश्ररणोपघातमिति
श्लोके नचतस्यैतंदिनप्रलयत्वात् स्वायंभुवमन्वतरे श्रीगंगायांभुविप्रादुर्भावोनासीदितिवाच्यं चतुर्थे
स्कंधेस्वायंभुवमन्वतरेपितस्याः प्रादुर्भावोलिखितः तथाहि नवम्यभबतामिद्रोयज्ञज्ञोभगवन्ननु यज्ञि
यांसंपयज्ञेनयस्यपाम्स्तनवः सुराः श्लेकिनानेनपृथुकालेस्वायभुवमन्वतरेनिश्रीयते तदायज्ञस्यैद्रत्वात् श्री
गंगायावैद्यमानत्व तदातत्रैवपृथुचरिते गंगायमुनयोर्नद्योर्तरंगेक्षेत्रमावसन् आरब्धानेवबभूवेभोगान्पुण्य
जिहोसेया अन्यच्चतत्रैवदक्षयज्ञातिः स्वपृथुपुस्तानप्रयागेविश्वसृग्भिः कृतमित्यपिचतुर्थस्कंधेश्रूयते - तथाच

श्रोत्रुत्यविभूयत्तान्गमयमुनयान्विताः विरजेनात्मानासर्गस्वधामयुस्ततः एतदेपि स्वायंभुवमन्वतर एवा
 सीदति गम्यते' एवं च सति यदि स्वायभुवमन्वतरे श्रीगंगायाभुवि प्रादुर्भाव आसीत् तर्हि वेल्ले ज्ञे उद्भवः किं
 मिति निरूपितस्ततोपि पश्चाद्गङ्गाद्वारा श्रीगंगायाः प्रादुर्भावो निरूप्यत इति कथं संगच्छते ' इति सदेहसिद्धांतो
 त्रनिरूप्यते श्रीगंगायाः प्रादुर्भावस्तावत् भगवतः प्रादुर्भाववत्सदासत्त्वेपि समुदाये शेषकारणान्तरेण पुनः पुनर्व
 प्यते यथा च गोलवर्णने उपास्योपासकभवेन नवमुखे ध्वराहाद्या अवतारावर्णिताः ते यामेवावतारास्तत्र तत्र का
 लेश्रूयते यथा च भरतखण्डे उपास्योपासकभवेन नवमुखे ध्वराहाद्या अवतारावर्णिताः ते यामेवावतारास्तत्र तत्र का
 पासकभेदाः सति एवं च सति र्बायं भुवमन्वतरे दक्षसुतायां धर्मन्तरनारी यणौ भगवतो मूर्तिभेदेनावतीर्णौ च र्बायं
 भुवमन्वतरे भरतखण्डे पूज्यत्वेन स्थितौ एव मन्येयामप्यवताराणां देवभोमविलंबकुठुपुमूर्तिभेदेन स्थिता यावत्कल्पा
 धिकारश्रूयते तथा च पाद्मे वैकुण्ठभुवने नित्यनिवसंति महोज्ज्वला अवताराः संदातत्रमस्य कूर्मादयो खिला दानो
 पादानरहितानवप्रकृतिजाः कश्चित् न च पाद्मवचने वैकुण्ठपटश्रवणात् भोमो विलम्बकुठो न भवतीति वाच्ययत्र यत्र भ
 गवत्साक्षात्पठिततत्र वैकुण्ठोस्तीत्यभिप्रायात् वैकुण्ठपटस्योपलक्षणात् यन्निर्कतं तु निर्गुण इत्येकादशस्कं
 धैर्भगवद्वाक्याच्च एव च सति श्रीगंगायानकेवलं त्रिविक्रमपटोद्भवत्वमंगीकर्तव्यं तस्याः सगुणब्रह्मद्रवत्वात् त
 च्छरणोद्भवत्वे केन चिच्छित्तुना श्रीनृसिंहादिव द्वाविर्भावो मतव्यः यथा भगवत्तथा विभो विनिमित्तं - तथा गंगाया
 श्रद्धया विभो विनिमित्तं कीर्तव्यं तथा च गंगायां परित्राणाय साधूनां विनार्षार्थचतुष्कृतां धर्मसंस्थापनार्थं य
 स भुवामिषु गेगुगे इविवत्त गंगाया अपि ज्ञातव्यं तथा हि यत् कल्पपरिभर्त एव ब्रह्मांडरचनासहभूतो भूगोलखगो
 ले यः प्रादुर्भावस्तत्सहभूतो भुवि सप्तसमुद्रानां गगानमुनादि नदीनां सुमैर्बादिपर्वतानां च रचनाज्ञेया अतश्च स्वा

यमुवादिपतुं दशमन्वतरेपुगंगालोकस्थस्यत्येव केनचिन्निमित्तेनतिरोभागेजाते नैवस्मृतमन्वतरेत्रिविक्रमच
रणचद्रुता ततोपिकेनचिद्धेतनतिरोभूतासगरात्मजानुद्धर्षिर्वैवस्वतमन्वतरेभगीरथद्वाराप्रादुर्भूता तथाचा
त्रसप्रमाणिकाउपपत्तिरुपन्यस्ता जन्हुनायोगवलेनक्रोधात्पीता पुनरपिर्वैशाखशुक्लसप्तम्यांतत्कणेशंश्राल्प्रा
दुर्भूता तथा अगस्त्येनपीतःक्षारसमुद्रस्तिरोहितः तत्पुनरपिप्रस्वेदेनाविरासीत् इतितत्रपुराणांतरेषु
श्रूयते अतःश्रीगंगायात्रापियथातथा प्रादुर्भविस्वेदेहसुधीभिर्नकार्यः इत्यलम् अथैतज्जातीयकःसंदेह
स्तुसंतसमुद्राणामुत्पत्तावपिभवति सतसमुद्रान्विनसतद्वापविभागोनस्यात् अतश्चसतसमुद्राःकदाउत्पन्ना
इतिविचार्यते सतसमुद्राणामुत्पत्तिस्तत्तावत्प्रियव्रतरथचरणत्वादेवपंचमस्कंधेप्रसिद्धा ततःपूर्वसतसमुद्रानांसं
निधित्वं ततोपिपूर्वतोऽत्रा सन्नमेव तृतीयस्कंधेकदंमंप्रति भगवद्वाक्यं प्रजापतिसुत सच्चाट्मनुर्विख्यातमं
गलः ब्रह्मावत्तयोधिघसन्शास्तिमत्ताणैवामहीमित्युक्ते रित्वेवंसंदेहेजायमाने अत्रोच्यते कल्पारंभेसप्तर्द्धीपाः
त्पितुर्भनोरान्येपिशान्तिस्तिसंप्ताणैवामहीमित्युक्ते ससागराएवपृथ्वीप्रजापतिसिसृक्षयाउत्पन्नेतिगंगोद्भवप्रकरणेस्थितं अत्रापि सप्रमाणिकोपपत्तिस्तावदुच्यते
यथापिसंतर्द्धीपासतसागरामेदिनीकल्पारंभकालमारभ्य प्रलयपर्यंतस्थास्यत्येव तथापिमध्यैअगस्त्यादि
भिर्योगसिद्धादिहंतुभिरन्येवा दृष्टप्रायैःकेचिद्वेतुभिस्तेपांसमुद्राणां मध्येएकस्यवातिरोधानेजातेकेनचिद्धेतु
नाश्रीगंगावत् अगस्त्यादिभिःप्रियव्रतादिभ्योवातेषामुत्पत्ति स्यादेव अगस्त्याख्यानंचमहाभारतादैतत्रतत्रा
स्त्येव तत्रअगस्त्येनजंबूद्वीपमप्यादाविधायकः क्षारसमुद्रंएकपीतस्तत्त्वातश्चसितात्वातइवविलोकितःपुन
श्चक्षरसमुद्रानिःसारितः नाहेतादृशानांयोगिनांसमुद्रपातंतत्त्वातपूरणयोगवलेनदुर्घटं अतश्चान्येषामपिपण्यां

समुद्राणामाविर्भावतिरोभावेप्रमाणालाभेशंकायामुत्पद्यमानायां तथाहि स्वायंभुवमनुरा
 ज्यकालेसप्तसमुद्राणांतृतीयस्कंधेस्थितिश्रवणात् प्रियव्रतराज्यकालेतेषामुत्पत्तिरोगावान्यथानुपपत्त्यान
 स्यात् अतोमनुराज्यानंतरंकेनचिद्वेतुनातेपतिरोधानेजातेयेतिरोभूतास्तएवप्रियव्रतरथखाताप्सुनरुद्धताइति
 रीत्या तृतीयपचमस्कंधयोः सप्ताणवोत्पत्तौविरोधपरिहारःकृतः नचरात्रिविलोपमात्रं प्रियव्रतचरितं
 स्वीकर्तव्यमितिचेन्न अर्कवत्परिश्रमेप्रियव्रतरथचरणस्यापिध्रुवेषुवर्षाशनिमध्येनसूर्यरथस्याक्षसुभेरुपवर्तस्यमू
 र्धनिकृतस्यमूर्द्धभागानसोत्तरपर्वतस्योपरिउत्तरभागेस्वीकृतोप्रियव्रतरथचक्रस्याप्यर्कवत्परिश्रमेणस्वीकृतोसप्तज
 लधिनाभूमीस्थरथचक्रंदिनाउत्पत्तेरसंभवात् अतःकर्दमविमानवत् योगमयः प्रियव्रतस्यरथःतच्चक्रंभगव
 द्रुपासनावलेनचसप्तसमुद्राणामाविर्भावैर्नयोगनिर्भेतोविज्ञेयः पूर्वस्मात् क्षारसमुद्रकरणाद्रथचरणात् उत्तर
 सप्तसमुद्रकरणात्तदृशानांसमुद्राणांकरणात्तदृशरथस्तच्चक्रंचसमुद्रतं अन्यथाचक्रस्यैकप्रकारेस्त्विकारेपुर्वपूर्व
 र्मादुत्तरोत्तरद्वीपसमुद्राणांदिगुणमानेनोत्पत्तिर्नसंभवतीतिभावः नचविद्वन्मालीमाहेश्वरावरक्षसाराद्रुदतेनसो
 वर्णविभीनेनसूर्यस्यपृष्ठतोश्रमेणरात्रिविलोपितकर्मवत् प्रियव्रतस्यापितावन्मात्रएवकर्मनसंभवति पृष्ठतो
 श्रमेणभावात् भूमिटेनचक्रेणसूर्यगतितःप्रियव्रतगतरथगतैर्नपम्यात्--ब्रह्मांडप्रकाशकत्वनस्यादितिवाच्यं
 सूर्यपर्वद्वेतेरभावेपिचंद्रवत्प्रकाशकत्वायोगप्रभावाच्च -- ब्रह्मांडप्रकाशकत्वेसदेहोनाकार्यः योगिनस्तावत्
 दंडादिनापिसूर्यशेषादेःकर्मकर्तृशक्ताः एवंहि आरूपापिकामहाभारतेश्रूयते - तथाहि विश्वामि

वस्तावच्चगिष्ठदेशात्वासिष्ठादात्मनस्तपठत्तुष्टुब्रह्मणांतिकंजगाम 'गत्वाचष्टवान्' - ममतपेधिकंयसि
 ष्टर्येवेति तच्छ्रुत्वाब्रह्मातमाह विश्वमित्रवन्तावत्सूर्यशेषदिग्गजानवाननय - तच्छ्रुत्वाविश्वमित्रो
 द्वागमनार्थिसूच्यमाह ततःसूर्यग्राह मयिगतेदिनरात्र्यदिव्यवहारेनभविष्यतीति 'शेषप्रतिविश्वमित्रो
 गर्मनापाह' ततःशेषोप्याह मयिगतेधराकोधारपिप्यति - तथैवंतदिग्गजाःअप्युचुः - अस्मासुगतेपुधरा
 निरालंभापातालपास्यतीति ततोविश्वमित्रस्तेषामुदंतब्रह्माणप्रत्याह 'ततोब्रह्मास्मयन्विश्वमित्रमुवाच
 वशिष्टमर्मानय तथेयुकेवशिष्टसमागते वशिष्टमपित्रह्मादिग्गजादीनामानयनायादिष्टवान् - तथैववासिष्ठो
 पिगत्वातानुवाच तमपितेतथैवोचुः वसिष्ठोपितानाह ममकौपीनंसूर्यकर्मकरिष्यति शेषकर्मब्रह्मदंडो दिग्ग
 जानांकर्मकमंडलुश्चेति तथाकृत्ववसिष्टस्तान्सर्वान्ब्रह्मणोऽदर्शयत् 'ब्रह्माविश्वमित्रमाह 'तपसःश्रेष्ठंत्वयै
 वज्ञातव्यं किंप्रश्नोनेतिनिरस्तोविश्वमित्रस्तूष्णींजगामेतिदिक् एवमेवप्रियव्रतार्गस्त्यादीनामापयोगवत्
 ज्ञातव्यं किंच विराट्पुरुषब्रह्मांडपुंडरीके स्थूलदेहे 'इडापिंगलासुषुम्णास्थितस्त्रोनाड्यस्ताश्चगंगायमु
 नासरस्वत्यास्यास्तासांचलोपःसतिब्रह्मांडेकदापिनसंभवति इदानींच - यथाप्रयोगेवहिंदृष्टाःअप्रकाशापिसर
 स्वतो विंदुसरोरादोप्रगटावर्तन्ते तथाभरतखंडे वर्तमानायाःश्रीगंगायाः - काश्मीरमंडलादोवापिश्रोतश्च
 बणात् ततश्चबहूनाश्रोतसामध्ये कस्यचित्तत्त्रोतसःकालगत्याअग्रगट्वेपि 'अन्येषांसत्वात्' - लुप्तस्या
 पित्रोतसःपुनराविर्भावंसंभवात् एवंभरतखंडेपिंगंगालोपोनभवतीतिसंक्षेपः - गंगायाःसुषुम्णासाम्यत्वेन

वस्तावच्चशिष्टदिशात्वासिष्टादात्मनस्तपत्कृष्टप्रयुं ब्रह्मणां तिकजगाम । गत्वा च पृष्ठवान् ॥ ५ ॥ ममतपेऽधिकं वासि
 ष्टस्येवेति तच्छ्रुत्वा ब्रह्मा तमाह विश्वामित्रः । वतवत्सूर्यं शेषदिग्गजान् ब्रह्मण्यः ॥ ६ ॥ तच्छ्रुत्वा विश्वामित्रो
 ब्रह्मगमनार्थं सूर्यमाह ततः सूर्यं ब्रह्माह मयि गते दिनरात्र्यादि व्यवहारे न भविष्यतीति ॥ ७ ॥ शेषप्रतिविश्वामित्रो
 गमत्तयाह ततः शेषोऽप्याह मयि गते धराकोधारं पिप्यति - तथैव तदिग्गजाश्च प्युचुः ॥ ८ ॥ अस्मां सुगतेषु धरा
 निरालंबापातालपरम्यतीति ततो विश्वामित्रस्तेषामुदंतं ब्रह्माणं प्रत्याह ॥ ९ ॥ ततो ब्रह्मा समयं निश्वामित्रमुवाच
 वां शेषमब्रह्मण्य तथेन्युके वां शेषे समगते वाशिष्ठं मपि ब्रह्मादिग्गजां दीनामानयनायुदिष्टवान् ॥ १० ॥ तथैव वासिष्ठा
 पि गत्वा तानुवाच तमप्येतत्तपैवायुः वाशिष्ठोऽपि तानाह मम कौपीनसूर्यं कर्म करिष्यति शेषकर्म ब्रह्मदंडो दिग्ग
 जां कर्मकमंडलुश्चेति तपाकृत्वा वासिष्ठस्तान् सर्वान् ब्रह्मणोऽदृशयत् ॥ ११ ॥ ब्रह्मा विश्वामित्रमाह तपसः श्रेष्ठं त्वयै

न्येनोति निरस्ता विध्यामित्रस्तूष्णीं जगामेति दिक् एवमेवाग्निप्रवतागस्त्यादीनामप्येगवलं

॥ १२ ॥ श्रीके स्थूलदेहे इडां पिण्डासु पुण्यारूप्यस्ति तस्मिन्नाड्यस्तथाश्रयगगायमं

॥ १३ ॥ भवति इदानीं च यथाप्रयोगे वहिर्दृष्ट्याश्च प्रकाशापि स्वर

॥ १४ ॥ न्येनायाः ॥ १५ ॥ कायमिरमंडलादो वापि औत्तश्र

॥ १६ ॥ न्येनां सत्वात् ॥ १७ ॥ लुप्तस्या

नीममृतरूपामूर्जस्वतीं गंगाश्रितासस्त्रिदिवंजति इरावत्यादयः पंचनदीप्रभेदास्तदात्मिकां १ ऋ
 विजुष्ठां विष्णुपर्दीं पुराणां संपुण्यधारां मनसा हिलोके सर्वात्मना जाह्नवर्षे प्रपन्नाः स्ते ब्रह्मणः सदनं संप्रयाति २
 ब्रह्मणः सदनं वैकुण्ठम् २ लोकानि मात्र प्रतियाजननी वपुजान् स्वर्गसदा सर्वगुणोपपन्ना नृपदं ब्राह्मणभीप्समा
 नैर्भगा सदैवात्मवशैरुपास्या ३ उत्सैर्जुष्ठा मिपती विश्वरूपा मिरावतीं जनयित्रीं गृहस्थशिष्टैः सेवाममृतां ब्रह्मकांतां
 गंगां श्रपेदात्मविशुद्धिकामः ४ उत्सैर्जुष्ठा त्रैजोमयत्वात् ५ इपतीमिच्छतीं इच्छारूपामित्यर्थः इरा-
 भृगणाद्यातद्धतीं ब्रह्मकांतां ब्राह्मणानां कांतां कमतीनामभिलषितां सानिजीरूपां वा ४ उग्रं मंगं गेयमुने सर-
 स्वति शतद्वरतो मंसचता परुष्या आसिक्नयाम् सरद्विधैर्विवरतया जीकीये शृणुह्याशिषोमया १
 पौराणिकाद्यर्थजति किंचिदज्ञः शिवशंकरः ५ अक्रांदा रतिकं प्रीत्यै गंगासत्ता विवेचनं गंगाभस्मतिरेकेण य-
 न्मयात्रोपकल्पितं क्षम्यंतु तच्छोधयंतु विद्वांसः ६ करुणा पूर्णा ७ ॥ ४ ॥

स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपाले वदद्याद्वाणीर्ताताशुखविभारसुखस्वित्सद्वंद्वसंरक्षकः धर्माधर्मविभानक
 द्रघुपतेः पादां वृजार्चयंतो जीव्या एषु ब्रह्मलत्रा मित्रसाहित्य ८ संपाक्यन्क्षमां चिरम् १ रणवीरसिंहभूषणका
 रिते रुक्मसागरे अभूद्वागीरधीर्गंगाकलास्थितिविनिर्णयः ९ सहस्रो विधिसुतुरुत्सवमहोच्छ्वासः प्रकारोद्ग-
 मो दानोर्मिर्द्रतविश्वभोद्वतकुशकल्लोलकांततर १० पूर्णोद्यापनौ ११ सुपूर्वाणि मर्हतां नां दिकल्पदुमो भूयाद
 भंजलाचितोरघुपतेरस्ताक्रोऽयं मुदः १२ क्षेत्रे कुशे १३ श्रीमतिपुंडरीकपुरोद्भवनाश्रयिभो नदेशात् चंडीसहायनक-
 तानि समुद्रपुष्यानि शिष्टाश्चिबशंकरस्य १२ सावर्णावलिसंभृतगुरुगुणग्रामसरीतिवत १३ युत्तयुं किंप्रीयेतरसांचित
 प्रदं सल्लु कृतिभेदमदः १४ मश्वंतु प्रतिभाज्जपोऽन्नकवग्रोपे पंडिताश्चादराः १५ देहदृष्टं मुदं रं पंथं भो खिलं चंडीकलां कौशालम्

स्ताः प्राप्ते कालियुगे धारे नराः पुण्या विवर्जिताः दुराचाररताः सर्वसत्यधर्मपराङ्मुखाः परापवाद निरताः परद्रव्या
 भिलापिणः परस्त्रीसक्त ननसः परहिंसापरायणाः देहात्ममतयो मूढाः नास्तिकाः पशुबुद्धयः मानृपि नृकृते
 पाकृतद्राक्कामकिकराः विप्राहोपग्रहग्रस्तो वदविक्रयजीविनः धनार्जनार्थमभ्यस्ता विद्यामद्विभोहिताः त्यक्त
 स्वजातिकर्माणः प्रायशः परवंचकाः क्षत्रियाश्च तथा वैश्यः स्वधर्मस्यागशालिनः तद्रच्छुद्राश्च ये कोचिद्राक्षणा
 चारतः पराः स्त्रियश्च प्रायशो भ्रष्टा भतत्रैव ज्ञानतत्पराः भ्रशुरद्रोहकारिण्यो भविष्यति कलौ युगे इत्यादिवत्कलिदो
 पसूचनपरापेयवद्रहस्यैव तादिवचा सिद्धेयानि ननु नियमेन हरिस्थितिगंगारिपति स ब्रूलोच्छेदपराणि अन्यच्च
 केदारखंडे यावद्वाह्यजात्यस्ति यावद्गंगास्ति भूतले यावद्धर्मयोयोपस्तावन्नविशते कलि रित्युत्थैवानि श्येत व्यं
 ब्राह्मणजातिर्वैदमयो योपश्रकले रतिमसंधौ कल्पयवतारप्रादुर्भावादनुभियते भागवते प्रथमस्कंधे अथासौ युग
 संध्यायादंस्वप्रायेपुराजपु - जनिता विष्णुप्रसासोनाम्ना कल्किर्भविष्यति द्वादशस्कंधेपि इरंधकलौ गतप्राये
 जने पुस्तुर्धर्माणि धर्मजाणामसत्त्वेन भगवानवतारिष्यति शंवलप्राप्तमनुरूपस्य ब्राह्मणस्य महात्मनः भवने
 विष्णुप्रसासोनाम्ना कल्किर्भविष्यतीति सर्वमास्तिकबुद्धानि श्रिया विधाय हरिगंगादीनामुपास्तौ न कदाप्यश्रद्धेयं
 तपाचोक्तसोपर्थं - हरिर्भगोरपी विप्राविप्राभगोरपी हरिः भगोरपी हरिर्विप्रासारमेतज्जातत्रये अतश्चेत
 दर्पदाह्यापगंगा माहात्म्यसूचिका भवतस्त - श्रुतीराह महादेवः ॥ स्कंदिकाशीखंडे श्रीमहादेव उवाच ॥
 श्रुतीनिशामपहरे रंगामाहात्म्यमापिणि विनिश्चयार्थां जात्वा श्रयेद्गंगानरो नद्यां इरावतीं मधुमतीं पयस्वि

नीममृतरूपामूर्जस्वतीं गंगाश्रितासखिदिवं व्रजंति इरावत्पादपः पंचनदीप्रभेदास्तदात्मिका १ ऋ
 पिजुष्टां विष्णुपर्दीपुराणं सुपुष्पधारामनसाहिलोके सर्वात्मना जाह्नवाये प्रपन्नः स्तेव ह्यष्टः सदनं संप्रयाति २
 ब्रह्मणः सदनं वैकुण्ठम् २ लोकातिमात्रयति प्राजननी वपुजान् स्वर्गैः सदा सर्वगुणोपपन्ना नृपदं ब्राह्मणं भीष्ममा
 नैर्जगास दैवात्मवधैरुपास्या ३ उर्यैर्जुष्टा मिपती विश्वरूपामिरावती जनयित्री गृहस्थशिशुः सेवाममृतां ब्रह्मकांतां
 गंगां श्रेयदात्मविशुद्धिकामः ४ उर्यैर्जुष्टा जिमयत्वात् ५ इपतीमिच्छतीं इच्छारूपामिस्वयं इरा-
 भवागाद्यातद्वती ब्रह्मकांतां ब्राह्मणानां कांतां कर्मनीग्रामाभिलाषितां सानित्रीरूपां वा ४ उग्रं भवेत्तु गेयमुनेसर-
 स्वति शतद्वारं तं संस्रवता परुष्या अमिन्नयाम्भिरुद्धिर्विचरतस्तपार्जकीपेभ्यः शुद्धाश्रिये मया १
 पौराणिकाद्यर्थजोतिर्किंचिदज्ञः शिवशंकरः ५ अकार्षीं दास्यते कप्रतिपत्तिं गंगासत्ता विवेचनं गंगाभक्त्यतिरेकेण य-
 न्मया ज्ञापकलिपतं क्षम्यंतु तच्छोधयंतु विद्वांसः ६ करुणापूर्णवाः ७ ॥ ५ ॥
 रत्नस्ति श्रीरणीरसिंहधरणीपालो वदाहं प्रणीर्त्ता शाला विज्ञारसुरारसवित्सद्वंद्वसंरक्षकः धर्मधर्माविभागक-
 द्रव्यपतेः पादां वुजाचारतो जीव्यादपुत्रकलत्रा मित्रमहिषं ८ ॥ १ ॥ संपालुपन्क्षमां चिरम् १ रणवीरसिंहभूषका-
 रितेरुत्पसागरे अभूद्वागोरधीं गंगाकलास्थिति विनिर्णयः ९ ॥ २ ॥ सदेले विधिसेतुं रुत्सवमहोच्छ्वासः प्रकाशो ह-
 मे दातोर्मिर्भवंति विभमो व्रतकुशकल्लोलकलांतारः १० ॥ पूर्णोद्यापननौ ११ ॥ सुपूर्वायामहं दातां दिकल्पद्रुमो भूयाद्
 भंजल ॥ चितोरवुपतेरह्माक्रोडधं मुदेः १२ ॥ श्रेष्ठकुरो १३ ॥ श्रीमतिपुर्दरीकपुरोद्वेनात्रा विभोर्नंदशंतां चंदीमहापतेन क-
 तानि सस्युक्प्रयाति श्रीश्रीशिवशंकरस्यः १४ ॥ सावर्णवलिस्मृतं गुरुगुणप्रभं संसीति धत्तं १५ ॥ युक्तं युक्तिं योपि तं रसांचित-
 प्रदं सल्लं कति प्रभद्रः १६ ॥ भद्रं तु भवति भानुशोभनकवप्रोपे पांडिताश्च १७ ॥ इति हृदयमुदरं पृथग्माखिलं चंदीकलां कोशालम्

॥ श्रीरघुनाथोजयति ॥

॥ श्रीउमापतेयनमः ॥

उमेशं नमस्कृत्य देविकायामहाफलं ऋषिभिर्बहुधा गीतं सशेषाद्वर्णयाम्यहम् ॥ १ ॥ विलोक्य मद्देशी
यान् जननपापौघसंयुतान् तेषामुद्धरणार्थं परीजितास्सिद्धाः ॥ २ ॥ शिवोऽगादष्टमूर्तित्वं कृपया भक्तव
त्सलः पुरमंडलमध्यस्थः पुरमंडलमंजकः ॥ ३ ॥ तस्मादुमात्मकं तीर्थं देविकासंज्ञितं महत् गंगादि सर्वतीर्थानां
ज्ञानतोयः फलं भवेत् ॥ ४ ॥ तत्फलं कीटिगुणितं देविकाऽप्युनिमज्जतां पानाच्च दर्शनारपुंसां जायते वाञ्छितं फलं
॥ ५ ॥ उपोदन्वाहिनी तीर्थं गयारूपं शंभुना कृतं गयासुरस्य पादोऽन्नस्थायितो लोकमुक्तये ॥ ६ ॥ किं गवादिपुती
र्थेषु श्राद्धदानैः सा विस्तरैः आजश्राद्धं कर्तुं कर्वाणः पितृहंस्तारयते क्षणात् ॥ ७ ॥ शिवो विष्णुप्रियो नित्यविष्णुश्च शिव
वज्रभः अतस्तन्मंदिरं कार्य सर्वोच्छ्रित फलेऽसुभिः ॥ ८ ॥ शिवस्य मंदिरं सौधं कारयेद्यो नरोत्तमः तदर्चां संप्रतिष्ठा
प्य पूजयेत्त एव न मुदा ॥ ९ ॥ राजसूयसहस्रस्य वाजिमेधशतस्य च यत्फलं वेदनिर्णीतं स तु तत्फलभागं भवेत् ॥ १० ॥
शिवेति द्व्यक्षरं नाम यस्य पापहरं परं पुण्यं धानानि रम्याणि पूजायाजोत्सवाश्चितान् क्षेत्राण्युग्रग्रामान् दत्त्वा शिव
रूपतामिषात् ॥ १२ ॥ विष्णुः सर्वोत्सर्गो देवो विष्णुः सर्वजनाप्रियः नाम संकर्तिनां द्विष्टः पूजनाच्च महत्फलम् १३

तस्मै दृढनवसौधंकारयेद्योनरोत्तमः तस्य पुण्यस्य माहात्म्यं वक्तुं शेषोऽपि न क्षमः ॥ १४ ॥ मंदिरं विष्णुप्रतिमां रथाप-
चित्वा च येन पुनः तस्याज्ञां संप्रतीक्षते सर्वे ब्रह्मादयोऽमराः ॥ १५ ॥ स्तवैरुच्चैर्ध्यायेत्तु तद्वायः प्रणमेद्भुवि हविष्य-
दिनिवेदी च स भेषष्ठफलभागभवेत् ॥ १६ ॥ तदुक्तं श्रीभागवते ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
प्रतिष्ठया सर्वभौमं सन्नानुवनत्रयं पूजादिना ब्रह्मलोकं विभिर्नित्साभ्यतामियात् ॥ १७ ॥ यत्र कुत्र कृतस्यापि
सन्नः फलमीरितं विष्णुशंकरयोरीशोऽस्तीर्थयाचामगोचरं ॥ १८ ॥ श्रीगौरीयत्नकृतिरुद्रितामद्रदेशान्पुनर्नती-
दैर्गंगां तुल्यतिचया वृद्धया स्वयिकीर्त्या ॥ १९ ॥ विद्रां सोयद्गुणगणमलं कीर्तितुं नोत्समर्थाः कामं पापेदयमपह-
रेदादिगासानर्दनिः ॥ २० ॥ गंगया कियते नित्यं पापं द्वारो मयान किं एवं निधाय मनसि गौरीजाता सरिद्वरा २१
॥ सतत उवाच ॥ इमां श्रीदेवि कीर्णुष्वप्यं कथां यः शृणुयात्तरः कृष्णाननसमुद्भूतं शिवलोकं महीयते ॥ २२ ॥ लेखायि-
तवा द्विजाग्रया यो ददाति नरोत्तमः सोऽथ मेधादि सुरभी दानादि फलभागभवेत् ॥ २३ ॥ श्रीकृष्णमुखानिर्गतपुण्यगा-
थां शृणोति यो दाचयतीह मर्त्यः श्रीदेविकाभावा विभावितात्मा स सर्वयागादिफलं समश्नुते ॥ २४ ॥ संकल्पयित्वा द्विजपुं-
वायसो ब्राह्मण्यपुत्रोऽयमश्रुते ॥ २५ ॥ प्रभासे देविका तीर्थं तपसा क्लिष्टमानसः तीर्थयात्रां गतो राजा धर्मपुत्रा-
युधिष्ठिरः ॥ २६ ॥ लोकेशेन स धौम्येन आतुभिः परिवारितः ददृशौ देवकीसूनुं कृष्णं बलसमन्वितम् ॥ २७ ॥ प्रद्युम्न-
प्रमुखैर्वैरैर्लोकपालैरिवावृतं आयातं प्रीतिजननं द्वारिकानाथमद्भुतम् ॥ २८ ॥ उत्थाय राजा मुपेतो बलदेवपुरे-
गमं उपविष्टकृतातिथ्यं स्वगतादिमुपूजितम् ॥ २९ ॥ सर्वज्ञानमयं राजापन्नच्छद्युधिष्ठिरः सोऽपि तं कुशलप्रश्नैः
साधुवदितं पूजयत् ॥ ३० ॥ ततः कथांतरं राजा कृष्णं प्रच्छकामतः कृष्णकृष्णमहाभागं देविकां जनदीपतिं ॥ ३१
संगतां विबुधश्रेष्ठं किं फलं तत्र मज्जताम् प्रादुर्भूता कर्मवयं कुतश्चागिरिगह्वरात् ॥ ३२ ॥ श्रोतुं कामोऽस्मि न देवेश

दकधपमैहरः ॥ श्रीकण्ठवाच ॥ साधुसाधुमहाभाषणपटोऽहंकृतिनन्दनः ॥ ३३ ॥ देविकार्तार्थिमाहात्म्यं पुण्य-
 पापहरं शुभं पुनर्देवपुराणपठः शौनकप्राहसुनजः ॥ ३४ ॥ तत्तेऽहं कर्त्तव्यमिष्टुपमकीर्तिविवर्धनं ब्रह्मादयोऽपि-
 धमनतः गुणप्राहसं पूजयति सततं विविधस्तुति ॥ पूर्णविशुद्धमजरं परमं परेश्वरमैश्वर्योऽस्तु भवजायमानना-
 यः ॥ ३५ ॥ होमहर्षणजः सुतः कदाचिदप्यदन्मही ॥ संप्राप्य नैमिषारण्यं यज्ञायतनमुत्तमम् ॥ ३६ ॥ शौनका-
 यमुद्रायुके सते पस्विभिरलंकृतं वेदाध्ययनसंपन्नं नियमव्रतकर्मितैः ॥ ३७ ॥ चरितवत्सवर्षैश्च कृतकैरलोल-
 पः नानाजनपदकीर्णगतिवादिभिरनित्यनम् ॥ ३८ ॥ महामंगलभूयिष्ठमध्यमर्धमर्धिसमाकुलं सिद्धचारणसंघातैर्भीध-
 व्व्यन्तिभटितं ॥ ३९ ॥ सुगन्धिहोमधूपेन पावित्रितजगत्त्रयं विवेश सुतो हर्षेण द्रष्टृलोकमिवापरम् ॥ ४० ॥
 सप्रश्नपञ्चगान्मवर्तनुं पविष्टान्कुशासनेऽश्वत्थानां श्रावयामास शिरसा वनतो भुवि ॥ ४१ ॥ तैतमूचुर्महात्मनो वि-
 कसस्य पतेऽबुजाः तद्विषयवदन्तो द्रुतकथामूतरसोत्सुकाः ४२ ॥ स्वगतते द्विजश्रेष्ठ चिराद्दृष्टोऽसि मुव्रत उतिष्ठोतिष्ठ भद्रं
 तत्पुतकोशासनं भजं ४३ ॥ एवं निशम्य वाक्यानि मुनीनां भावतात्मनां शीतस्तदासनभोजे प्रकीभूतः कृतांजलिः ४४
 तप्राह शौनकः शीतस्तपस्विजनसेवितः शौनक उवाच ॥ केपुकेपुचर्तार्थं पुस्तान्तं पर्यटतामही ४५ ॥ उषितं कुत्र भवता व-
 तेन वसमाधिना भवानिह परमार्थमतेममुनिपुत्रव ४६ ॥ मुखायस्य पुराणानि सतिहासानि सर्वतः पुनर्तिपापिनोऽ-
 कान् श्रुतानि नयमापया ४७ ॥ गगानुसर्वशास्त्रेषु निपुलं केपु विश्रुता काऽन्यांगानां समापुण्या नर्दते ज्ञानगोचरा ४८
 श्रुतिवार्तास्तित्वा लोकतः सर्वैव कुमहसि ॥ सुत उवाच ॥ प्रणम्य शितिकेठाय शंकराय महोत्तमने ॥ ४९ ॥ अरूपदह-
 रूपपञ्चापिने चित्स्वरूपिणं परावराय शान्ताय सर्वज्ञाय शिवाय च ॥ ५० ॥ सुष्टिस्थितिलयानां च कारणाय खिल-
 तमने देविकातीर्थमाहात्म्यं पदयामि जगतोहितम् ५१ ॥ यस्य श्रवणेनान्नेण सर्वपापक्षयान्तरां जायते मुनिशार्दूल

सत्यं सत्यं वदन्मयं हम् ५२ मध्ये जलावगाहेन पावयंतीतराज्जनान् ५३ द्विकादशतस्य शुभामसंकीर्तनेन च ५४
पत्नीयं दविकं दृष्ट्वा स्पृष्ट्वा पीत्वा वगाह्य च पापं जहात्तरः शीघ्रं जीर्णान्त्वचं निवेशयः ५५ आच्छुतो देविकातोयैः
पापं नश्यति तं क्षणात् तं पुनाति मनिश्रेष्ठं वा शिरिबकांचनम् ५६ तावद्भीतिदानानि बाजिमेधादधोमखाः स्त्रा
तं नयां दद्विमलं देविकासलिले नरैः ५७ चंद्रसूर्यग्रहे चैव मार्गशीर्षे महामुने आसमुद्रात्समायां तिष्ठानां द्विदेविकां
द्विजैः ५८ तेषु दुष्टकृतिभिः पुंभिः कृतं यदं वगाहनं तत्क्षणादेव शुभं तिष्ठं याति शिवालयं ५९ स्वर्वातीर्षं पुनरपु
पमसे मुद्रं सरस्सु च तदफलं देविकातीर्थं जहात्वा मे पगते रवौ ६० विना दानेन तत्पुंसां विनातीर्थं विना मरुतैः शिव
लोकं भवांश्चाति देविकातीर्थं मज्जनात् ६० शुभशुभानां कार्याणां पुद्गलं न कलं रम्यं तल्लक्षणं गुणतां याति देविका
तीर्थं संगमिन् ६१ यं कुर्याद्देविकातीर्थं शुभं वापदिव शुभं न तस्य पुनरद्वितीया र्हाद्वा निरया च्छवाः यथा देवेभ्यु
गो विंदीयं योतिजस्सुभास्करः वगावत्सु यथा वायु यथा विधं सलिलं यथा यद्वै तिलोत्तमात्त्वप्सरसुरसुराजं च्युपशब्धिपु
तिः ६२ वदं पुंचयथा संगमार्हे पस्य यथा निपु ६३ क्षमावत्सु यथा पृथ्वी च रुद्रे पुच्यथा शिवः ६४ यथैव सर्वतीर्थं पुद्गलिके वा विरा
जते ६५ यः स्नाति देविकातीर्थं नित्यां न यतमानसः विमानं न्नरमा रूढो यार्थकोटिस्मन्निवितः ६६ अप्सरो न
त्यगति न शिवलोके महीयते यावत्तरो मकूपश्च मज्जतांदां विके नृणां ६७ जले प्लुताश्च तावति दिव्यं वयं पुंयुतानि स
शिवलोके भवेद्वा सो नाऽजकार्या विचारणा तपसा पुजितं शुभं कुरु येन पुरा मुनेः सद्गुणानुप्रकारा यथा चित्तरतीर्थं
तमम् ६८ सर्वपापप्रशमनं सर्वतीर्थपुरोत्तमम् ६९ तच्छ्रुत्वा गिरिशो गिरिमुवाच परिसंख्ययन् ७० अथं शो
ननदा भूत्वा पुनीह निखिलां भुवम् स सद्दीपवती रम्यां सप्तसागरमेखलाम् ७१ अमाजसोत्तरमार्गं एष मंदरवल्
लां कैलासमुत्पलालां हिमं च तनू विमशाश्चतीम् ७२ तथैति वरमादाय भूतुराज्ञां शुभिरिष्टतां श्रोत्वा चानि यप्रवहः

देवदेवैर्ब्रह्मदिता ७३ श्रीपार्वत्युवाच एवंकरिष्येदेवेशवचनंतवसर्वदा किंचिद्विज्ञातुमिच्छामित्वेशाविरहो
 मम ७४ भर्तस्त्वयंशमार्गेनमतीरेवसशंकर कर्तव्याभजमानानांकल्पपादपमंजरी ७५ भवानखण्डन
 स्नाहपतिःसंनसततोद्यतः उमापतिरितिख्यातोभवमर्कीर्तवर्द्धनः ७६ तथापुरेश्वरश्चेतिख्यातिमिहिगतत्रये
 त्रिपुरप्रविलोकेशविलोचनात्रिमूर्तिप ७७ तथेत्युकाशिवेनापिस्वीयांशेनसारिद्धरा कैलासाद्भुवमाविश्यपाव
 र्त्तीवसुन्धराम् ७८ सप्तसगरपर्यंतानुतःस्वातनुमाविशत एषवैदेविकादेर्वानदीरूपास्थिताभुवि ॥ ७९
 पुनातिसकलालोकान्सर्वतीर्षवरभुने श्रीकृष्णउवाच श्रुत्वैवंशौनकःसूतप्रवर्तार्षीपवराश्रयं ८० महिमानं
 शंकरस्यभक्त्यातिभैरमानसः प्रणम्यशिरसाशोभंमनोवाकायकर्मभिः ८१ पुनःप्रोवाचहृष्टात्मासर्वज्ञसूतनदन
 म् शौनकउवाच साधुसाधुमहानागपितवन्मधुराक्षरं भापसेरुफुटमत्यर्थपुण्यंभुवनमंगलं त्वतोऽहंश्रोतुमिच्छामि
 परमंरोमहर्षणं ८२ यथादेवीशरीरात्सात्रादुभूतामहानदी यथाचशंभुस्ततीरेसान्निध्यमकरोद्विभुः ८३ फल
 चशंभुपूजायास्तत्रदानादिकंयवत क्षेत्रस्यपरिमाणंमहाहन्ममपिचानय ८४ कुत्रतत्स्थानममलंकयंत्रादुर
 श्रुच्छिवा कस्मिन्दिनविशेषेतुक्कृतौमासेतिथौक्षणे ८५ केनरूपेणदेवेशःप्रादुर्भूतःसुरारिहा पार्वतीहितक
 र्छंभुर्लोकोद्धारणहेतवे ॥ ८६ ॥ एवमुक्तःशौनकेनसूतोवचनमब्रवीत् प्रणम्यदेवदेवेशशूलपाणिद्वयध्वजं ॥ ८७
 सूतउवाच शतद्रुसिंधुनद्योअहंतरेयत्सुविस्तरं मद्रदेशइतिख्यातोभलेच्छेदेशादनंतरः ॥ ८८ ॥ चतुर्वर्णोऽय
 वस्थानवक्ष्यामितवशौनक विप्रामधुद्रुतक्षीरलाक्षालवणविक्रयैः ८९ जीवतितत्रप्रेष्याश्चनिर्वेदानिरपवपाः
 प्रतिग्रहसमर्थाश्चदूतेवार्ध्वचलपटाः ॥ ९० ॥ श्रविचार्ध्ववसर्वस्माद्भूतिमदगाविताः संध्याव्रतविहीनाश्चस्वधा
 कारविवर्जिताः ॥ ९१ ॥ स्नानार्चनाविहीनाश्चभुंजतेचसटाभिपं केचिद्वाणिज्यधर्मणोकेचिद्व्यवकाचेष्टया कृतेनमे

वयाचान्येजीवंतिद्विजपुंगवाःकन्याशुलकरताश्चान्येशद्रवितिरतस्तथा १३ कन्यायावर्धविशत्याविवाहं वैवकुर्वते
 सत्रियाश्चौर्यधर्मणप्रजारक्षाविवाजितः ॥ १४ ॥ सदान्मिथ्याप्रवक्तारोद्वहस्वरहणेरताः वर्णवसंतिसत
 तंयुतिसंकरमाश्रिताः ॥ १५ ॥ कदाचिज्जाह्नवीतीराबालेनसहकश्यपः नागाराजेनसंप्राप्तस्वदेशंस्वेच्छ
 याचरन् ॥ १६ ॥ सद्द्विजात्रालेकश्यधर्मविव्रवमुत्तणं चचारकृपयाविष्टरतपःपरः दुष्करम् ॥ १७ ॥
 संपूजयन्महादेवंदेवदं ववृषध्वजं तुतोषतपसातस्यपिनाकीभगवज्जलवः ॥ १८ ॥ कृपयादर्शनेतरयोसुध
 कोटिसमधुतिः उवाचपरमप्रीतःकश्यपंरिसांवनम् ॥ १९ ॥ वरंवृणीत्वमभ्रंतेयतेमनसिवर्तते - तच्छ्रु
 त्वासाहसोत्थापकश्यपोमाकेविह्वलः ॥ १०० ॥ ननामदेवंगौरिशंमनोवाकायकर्मभिः तुष्टावागिरिशिंदेवं
 त्रिपुरध्वजिलोचनं ॥ १ ॥ सहस्रनामभिर्देवैर्ब्रह्मभोक्तैःसनातनैःप्रार्थयामासदेवेशाहंरवरदसत्तमात् ॥ २ ॥ कश्य
 पउवाच ॥ देवदेवजगत्प्रभुसुरासुरनमस्कृत स्वच्छंदचरितोशेषलोकेनापमहेश्वर ॥ ३ ॥ परापराणाप
 रमन्त्रिपुरासुरमर्दन शरणंत्वांप्रपन्नोस्मिशरण्यभक्तचरसल ॥ ४ ॥ प्रसीददेवोवेशलोकानुग्रहकारकदुरा
 चारप्रसक्तानांभद्रभूमिनिवासितान् ॥ ५ ॥ चतुर्वर्गविरक्तानां कामक्रोधवशात्सनां रवाहास्वधावपटकारस्वा
 ध्यापविरतात्मनाम् ॥ ६ ॥ रौरवादिमहादुःखान्मोक्षार्थंचितयभंकर परोपकारायमयाप्रार्थितोस्मिहेश्वर ॥ ७ ॥
 एवमुक्तःकश्यपेनाशिरैविन्यस्यभूतले ईश्वरःकृपयाविष्टइदंवनमप्रवीत् ॥ ८ ॥ ईश्वरउवाच उततिष्ठत्वंमुनिश्रेष्ठप
 रंप्रकृतिनांवर चरंदशमिसुश्रीतस्तपसाश्रद्धयाचते ॥ ९ ॥ याशक्तिर्मच्छरीरस्थोदेवोहार्दभाश्रितामदाज्ञांपर
 मासाधनद्रीभूत्वा निजांशतः ॥ १० ॥ पुनातुमद्भान्प्रथिव्यास्तससागरमेखलाम परिवृत्त्यनिजेदेहेपुनर्दिशान्तिमे
 ष्यति ॥ ११ ॥ दृष्ट्वाभुकोभवेत्सद्योजनःपुण्योदकक्षणात् किंपुनःस्पर्शनस्तानजलपानादिनानुते ॥ १२ ॥

तस्यास्तिरेभिविप्रांतिमदीयायतनातिव ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

एवं सदिशतस्तस्याशिवस्य परमादृतम् । निश्चक्राम महतेजः शरीरं शृङ्गं दनम् ॥ ३४३ ॥ । चंद्रकोटिप्रतीकाशं वि
 मलं भासयद्विशोः । अक्षणाद्भूवनारोसागवयासनसंस्थिताः ॥ ३४४ ॥ । अतुल्यं शास्त्रचक्रं चंद्राक्षैः प्रकीर्णितं दि
 व्यं । चरधरादेवोदित्यगंधानुलेपनाः ॥ ३४५ ॥ । विकसच्चंद्रवदनं दिव्याभरणभूषितं । शिखीकसस्तुनांदृष्टा पुराणि
 ततरुद्वये ॥ ३४६ ॥ । हरिचंद्रननं दारैस्तथासतानकस्य च । कसुमैरर्चनं च कुर्जयशाब्दपरसरः ॥ ३४७ ॥ । जगुर्ग
 धं परपोनं चतुश्चापसरोजिणः । बभूवुः पुण्यास्तथावाताजधूमैर्वैश्वर्यानां काः ॥ ३४८ ॥ । मृगायुग्मं चतुःस्तुल्ये च द्वयं
 रनेकः । तंदद्वान्महाश्वधैकश्च परो भूतिस्तमः ॥ ३४९ ॥ । तुलोपदेवोऽप्युत्तमोऽलक्ष्म्यस्तद्वत्प्रकाशः ॥ ३५० ॥ । जयचंद्राकं च नतजगद्भ्योऽसह
 जपदेवो महामायं जयशंकरवज्रमे । जयदेवासुरगणैर्वीदितं प्रसारो रुहेः ॥ ३५१ ॥ । जयचंद्राकं च नतजगद्भ्योऽसह
 जपदेवो महामायं जयशंकरवज्रमे । जयदेवासुरगणैर्वीदितं प्रसारो रुहेः ॥ ३५२ ॥ । त्वं श्रीस्त्वमीश्वरी लज्जात्वं विद्याध्वधृतिः क्षमा
 त्वमग्निरस्वरसिध्दश्च स्त्वं पृथ्वीत्वं सरस्वती ॥ ३५३ ॥ । त्वमापस्त्वं नमो ब्राह्मणे स्त्वं मेघे प्रभेश्वरी ॥ ३५४ ॥ । त्वं वि
 द्रात्वं पिपासा च त्वं क्षुधा त्वं नतिर्मतिः ॥ ३५५ ॥ । आदिप्रकाशे त्वं जगत्त्रयकलास्थितिः । विश्वरूपा विश्वबंधा
 विश्वेशी च जगत्सु ॥ ३५६ ॥ । विश्वानुग्रहकतर्ज्या च विश्वसंहारकारिणी । प्रसीद देवदेवेशु मयि दासेषु तत्प्रति ॥ ३५७ ॥ ।
 लोकस्य दुष्टकृतं भूमादहं दर्शनं वहिना । नाशय स्वमहामाये कृपया जगदंशिके ॥ ३५८ ॥ । सूत उवाच ॥ एवंचरुतात
 ती देवी कद्रुपे नमो ह्यहं भगना । रुद्रं प्रदक्षिणीकृत्य तज्जवांतरधीयत ॥ ३५९ ॥ । क्षणात्सुखं तव सा लिलं विमलं शीतलं विभु
 पतितं देवचरणजयशब्दपुरसरं ॥ ३६० ॥ । मार्गशीर्षे सिते पक्षे चतुर्दश्यां दिने दक्षे । अष्टादशे द्वापरांतो जातु भूतासह
 नंदी ॥ ३६१ ॥ । देवदंभयो न दूषितः पुष्पवृष्टयः । ववो वायुस्तदा शीतः पुष्पांधवह शुचिः ॥ ३६२ ॥ । अमपश्च
 द्विजालोनाशां तास्तत्र स मेधतः । ननु तथाप्यसरोद्वातागंधवालिं जगुः ॥ ३६३ ॥ । तत्काले मंक्रं श्रापि लिङ्गरूप

श्रेयान्ते पातालादुत्थितो नागैः शेषादिभिरुपासितः ॥ ५५ ॥ फाल्गुणेषु पक्षस्य चतुर्दश्यादिनोदये ॥ अष्टाद-
 शैवापरिप्रादुर्भूता महानदी ॥ ५६ ॥ तद्विद्योपोपणकृत्वा जागरिशिवसन्निधौ संसारमोहस्त्वप्नोत सदा जगति
 जायते ॥ ५७ ॥ वर्धमधोद्विजश्रेष्ठासागान् देदान् समभ्यसेत् लक्षणां वै प्रसूतास्तु यस्तु दद्यादिनेदिने ॥ ५८ ॥
 तत्फलदेविकार्तिर्धूमो मेघे तुल्लेरवौ संक्रान्तिपुतिसृष्वन्नभूते च शिवरात्रितः ६९ ॥ त्वायाद्योदेविकार्तिर्धुनपुनर्जन्म
 भागमवेत् - तस्मात्त्वायात्प्रयत्नेन वर्षे वर्षे धूमो भूनाभराः ॥ सुयग्रहे च द्रग्रहे सहो नासे विशेषतः पाठितीर्थसहत्वाणि ति-
 लः कोट्योर्धकोटिका ॥ ६१ ॥ आपातिदेविकार्तिर्धूमार्गशार्धनसंशयः यत्पुण्यं सर्वतीर्थपुस्तान्दत्त्वात्तत्क्रियादिजं
 ॥ ६२ ॥ तत्फलदेविकार्तिर्धुस्यादुभापतिसन्निधौ दृष्टुतेजोमयं लिङ्गं शांकरनागरादिभुः शेषो नानामशीर्ध्वस्तं
 सहस्रपरिसंभूतैः तुष्टावचमहादेवविश्वयोनिं कृतजालिः ॥ ६४ ॥ अष्टा - सुरयाने पुत्रादुर्भूतं यथा रावि शे-
 पडवाच - नमामीश्वरं शंकरं चंद्रमौलिं त्रिनेत्रं त्रिलोकेश्वरं शास्त्रमूर्तिम् महादेवमेकं शरण्यं वरेण्यं विभं विश्वहेतुं
 विद्वान्दरुणम् ॥ ६५ ॥ लसत्सर्पहारं वृथा धीशवहं च जाह्नवीवीचिशुश्रूंकपर्दं दधानं निदानं जयस्यायुधानां
 प्रधानं त्रिशूलं पिनाकं चामे ॥ ६६ ॥ धरापादपद्मवोपरयन्धि विधिविष्वोदरं तारकारोमकृपान् रवीं
 दूपुरलोचनं देवाचस्तवैकस्य रूपं विदुर्विश्वमूर्ते ॥ ६७ ॥ भवत्पादवासोमया देवदेवाद्भवन्मूर्तिभेदाद्भूत-
 श्रकपाणिः तदेवास्तु मेनाथगौराशामेनमस्तेनमस्ते प्रसीद प्रसीद ॥ ६८ ॥ सूत्रवच ॥ एवंस्तु
 तौ भूधरेण सह नागैर्महावलैः तथैत्युक्ता विभोऽलिङ्गमाविर्भूतं महाविले ॥ ६९ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकांशं चंद्रकोटिसम-
 प्रभं - अष्टाष्टसुरयाने पुकश्यपेन महात्मना ॥ ७० ॥ दृष्टुदेवलिङ्गे पुक्षणाच्छंभुस्तिरोदधे प्रादुर्भूते प्रा-
 ने पुनोत्तरमाश्रित्यैदं विकं ॥ ७१ ॥ आरंभानकश्यपो मेने कृतकृत्यं मुदान्वितः भक्त्या तु तोषदेव शमनं वतं मुमापति ७२ ॥

शिरोनिधाय मेदिन्यां बहुभक्तिपुरस्सरं   कश्यपे वाहुभक्त्या च पुजयित्वा महेश्वरम् ॥ ७३ ॥ संपूज्य गंध
 पुष्पाद्यैर्धूपैर्दोषैर्मन्त्रैः सद्धारपाल्लोके शश्रुणि पत्यह्नुमापति ॥ ७४ ॥ शंकरं परमेष्वांसं सः पुष्पसविना
 यकं सकुमारं सप्रमयं स्तुतिचक्रे मरीचिजः ॥ ७५ ॥ कश्यप उवाच   सुरासुरशिरोहस्तन्मकुटकोटिजुष्टां द्वि
 पकजद्वयमुरोहस्तद्भुजगराजहारहरं   जटामुकुटमंडलांतरा गोविदे वापगं भजो शिवमुमापति शयिकलाधरं शंक
 रम् ॥ ७६ ॥ गणाधिपतिं सस्तुतं रतिसहायः शोण्यलद्विलोचनधरं च कर्तुं मविलोलो कत्रयं   नगाधिपतिं निदि
 नैव कितलोचनालोकितं भजो शिव ॥ ७७ ॥ सुगंधितादिगंतरे रौचिरपारिजातद्रुमं प्रसूनि च पांचितैरफटिकशै
 लसानुरूपले विलोलनयनंचलैः सुरवधूगणैः सेवितं भजो शिव ॥ ७८ ॥ सुधाधैव त्रिलोडना वसरजातहाला
 हलं प्रकालनमहामुद्राकुलविकासि गंडन्यलविरेचिहारि वासवादिभिरुपासितं व्याकुलैर्भजो शिव ॥ ७९ ॥ रमा
 मरणपूजितं रौचिरपंकजैर्भक्तैः सहस्रपरिसन्मिदं रतुदिनं वरप्राप्तये महासुरविदारणं भुवनमंडलीकारणं भजे
 शिव ॥ ८० ॥ सिताश्रकविवाहनं सितजटापगाधारिणं   सितांशुवरशेखरं सितविभूतिचंचनं   सिताश्रह
 सितं शिवं सितजटावितानोत्कटं भजो शिव ॥ ८१ ॥ जगज्जननधारणं हरणं लीलामानंदं चिरत्वरूपमाखिलाधै
 सदसदाभासकं शाश्वतम्   निरंजनपदं विदुर्धमलं महापुरुषं भजो शिव ॥ ८२ ॥ देवाकरस्तुतानुजोद्धवमधुनसं
 पीडितो महानिरपपातसंशयपगदेन चोद्भूतः   भवानलपरिप्लुतः शिष्यपदाप्तये प्रयत्नं   भजो शिवमुमापति शशि
 कलाधरं शंकरम् ॥ ८३ ॥ इत्यभिष्टुपभूमनां शिवं शाश्वतमव्ययं   निरंजनं चिदानंदं निष्कलं सकलं विभुं ॥ ८४ ॥
 विन्नेश्वरं विभयोर्न स्थितं संहारकारणं   कश्यपः परमप्रतीधनदस्यागिरिवयौ ॥ ८५ ॥ शिष्यैरनुगतै
 मुस्तुर्ध्वैर्न्यपदिभिरलोलुपैः तपश्चकार तत्रापि निःशब्दं गिरिमाश्रितः ॥ ८६ ॥ चतुष्टये तु क्रोशानामष्टौ लिंगाः

प्रकीर्तिताः उमापतिपुरेनाम्नरमानांनेमुक्तिदायिनः ॥ ८७ ॥ आद्यामिद्रेश्वरंनामद्वयादोतिविश्रुतः
 इन्द्रलोकैवसेतव्रसनानदानाम्नुनीश्वराः ॥ ८८ ॥ उमापतिर्द्वितीयचमुर्यं सर्वपुलिङ्गकः ॥ स्नापितपञ्चगव्यं
 नचक्रवर्त्तिभवेन्नरः ॥ ८९ ॥ वीरेश्वरलतीयचसदाश्मशानगोचरः ॥ शूरश्रवहुदीर्घश्चदृष्टमात्रेणमानवः
 दृष्टमन्वततःपुण्यद्वारपालंचपूजयेत् सत्तैर्वैभवंश्रवभोज्यैश्चंदनेनसुगंधितैः ॥ पूजितसकलतेनतैलोक्यंसचराचरं
 खड्गेश्वरचतुर्धंचालिङ्गत्रैलोक्यविश्रुतं ॥ ९० ॥ पूजयेद्विधिवच्चैतन्पमलोकेनपश्यति ॥ विल्वकेश्वरकन्याम
 पुरादक्षिणदिक्स्थितं ॥ पंचाभूतेनसंपूज्यकोटिपद्मफलभेत् ॥ पृष्ठभूतेश्वरनाम्नादेविकातीरमाश्रितं ॥ ९१ ॥
 तत्रस्नातुर्नस्यापिभूतेभ्योनभयंकचित् काशीशसैन्यवाहिन्यांदेविकातीरमाश्रितं ॥ काश्यपायादक् ॥ फलं
 तादकट्टेलिङ्गेतुसप्तमे गणेश्वरह्यष्टमंचालिङ्गत्रैलोक्यमोहनं ॥ ९२ ॥ तत्तीर्थचगयानाम्निपिण्डं दद्यात्था
 कम् स्नात्वात्रविधिवद्विभागयतोष्टगुणंफलं विरूपातंतत्वमरतीर्थयज्ञशक्रोद्धतेस्थितः ॥ गंगायाः स्नानतःपुण्यं
 तःपुण्यंस्नानतोत्राहि उत्तरेइन्द्रघाटस्यदक्षिणेचामरांतिके उमापतिमहाक्षेत्रक्रोशानांतच्चतुष्टयं ॥ ९३ ॥
 धनुषांनिशतिःपूर्वंपरिवेमोपेचतःक्रमः श्रष्टस्वेतपुलिङ्गेपुमुर्यलिंगमुमापतिः ॥ ९४ ॥ यथाविश्वेश्वरःकाशपा
 मुमापतिस्तथापुरे सर्वत्रदेविकार्तीयक्षेत्रक्रोशचतुष्टयं ॥ ९५ ॥ कुमिकोटिमृततायांतेशिवलोकैःसनातनं किंपुनर्मन
 वाःपापादुराचारदुराशयपः ॥ ९०० ॥ यत्रकूपतडागादिसर्वतीर्थविशेषतः बाह्यैकान्त्यवर्गेश्चैवस्वशान्कोरांश्चमले
 च्छजान् ॥ ९ ॥ शिवरान्देविकाटद्वारमहापाताकेनोष्ठं क्रोधादंतर्हिताकापिकाप्याविर्भवतिस्वयं ॥ २ ॥
 त्वककुवापिदयपाप्रभासेयातिसागरं यादद्वारमुजःपाप्मापूतःसंजायतेक्षणात् ॥ ३ ॥ रपश्यन्स्नानपाने
 पुष्पकपाश्टुगंतदन सैवगंगासमापुण्याहरदेहसमुद्रवा ॥ ४ ॥ तत्फलंदेविकाद्वारसंपूर्णमुनिपुंगवाः ॥ गंगा

द्वात्रेचपुण्यं स्नानदानपादिभिः ॥ ५ ॥ दर्शनस्नानपात्रैश्च मनोवाङ्मायकर्मभिः कृतं च हरते प्राप्य गंगा-
 नसंशयः ॥ ६ ॥ गंगायादेविकायाश्च नानरनैव विद्यते भेदं यो मन्यते मूढो रैरेव सति ध्रुवं ॥ ७ ॥ केशानां या-
 वती संप्राप्तिना ज्ञानहवीतटे तावद्दर्पसहस्राणि स्वलोके महीयते ॥ ८ ॥ यार्वातिरो मकूपाणि मज्जति दावि-
 के जले, तावद्दर्पसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ ९ ॥ यस्यास्थिनिच गंगायां क्षिप्यते पुण्यकर्मणः स्मोदते
 देवलोके पुनरप्यतिदुर्लभे ॥ १० ॥ तथैव देविकायां च पुण्याधिपि च तत्तथा ज्ञानहवीचिमहादेव देहरूपशस्त्रपा-
 दनी ॥ ११ ॥ देविकाह्याधिकतस्या याशि वार्धशरीरिणि यथा कनखले मुक्तुर्मुनिभिः परिकीर्तता-
 तथैव देविकायां च नो कतु हरि मन्दरे यार्वमुक्तिर्हकारयं च वरणामणि कर्णिके तथैवोत्तरवाहिन्यां देविकायां मुनी-
 श्वराः पल्लवार्थेन रथो वश्रद्धकुर्याद्विधानतः ॥ १४ ॥ मुच्यते पितरस्तस्य गच्छति पितृमण्डले तथैव देवि-
 कायां च ह्युदय हे मुनीश्वराः काश्यपायन्मरेण पुण्यविश्वेश्वरसमाधिना तन्पुण्यं समवाप्नोति मृतः क्षेत्रज्ञमापतेः
 ॥ १६ ॥ स्नात्वा तु देविका तीर्थे हृदयमुमापतिं मृतानां देविका तीर्थे संततवायकारिणां पापानि वि-
 षयांति हि मरवि करैर्यथा मृतः शिवपुर्यांति महापातकिनो नराः ॥ १८ ॥ उत्पन्ना पार्वतीरूपमानसोत्तरमा-
 नतः तत्र शुद्धेश्वरानां देविका तीरमाश्रित ॥ १९ ॥ महापातकिनः स्नात्वा रमते च हरिपुरे शुद्धपद्मे ज-
 न चैवलिगंभ्रे श्वरं महत् ॥ २० ॥ तत्र स्नात्वा नराः कश्चिद्यमलो कंन पश्यति यद्गदं शृणुयान्मर्त्यो यो वापि प-
 रिकीर्तयेत् ॥ २१ ॥ स भवं देविका नद्याः प्रादुर्भावमुमापतेः अभ्यमेधादि यज्ञानां दातृं च ददात तथा ॥ २२ ॥
 तत्फलं समवाप्नोति नरः सर्वमशेषतः सर्वपापविशुद्धात्मा रुद्रलोके संगच्छति ॥ २३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच शुद्धं
 तत्सूतगदितं मुनयः शौनकादयः नमो नमः शिवायेति प्रोक्ता भिलितलोचनताः ॥ २४ ॥ विष्णुः शिवः परब्रह्मचिरं

भक्तिरसाच्छताः ततः कथंचिदुन्मील्यलोचनानि प्रसुप्तवुः वाष्पं भक्तिभराक्रांतहृदयानुनिर्गुणाः विनयस्यमस्त
 कमुन्मीलितवमवपरंजगुः ॥ २६ ॥ देवेशशीघ्रसंतोषभक्तकल्पमहीरहं ततः सुतंसमाल्लुप्तः शुभ्रः पुरसरस
 २७ ॥ इति श्रीमद्भूपुराणपातालखंडे श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विक्रमाहात्म्यम् संपूर्णम् शुभम्

अथ वामनपुराणे सप्तपटितमेध्याये ब्रह्मादतीर्थयात्रायां धुंयज्ञप्रस्तोवेदेविकाले त्रिविक्रमप्रादुर्भावपूर्णं
 यथा ॥ नारद उवाच ॥ कानि तीर्थानि विभेदं ब्रह्मादोयजगाम ह ब्रह्मादतीर्थयात्रां मे स न्यव्याख्यातुम
 हर्षेण पुलस्त्य उवाच ॥ शृणु च कथयिष्यामि प्राक्तनीतु कथां विभो ब्रह्मादतीर्थयात्रां मे श्रुत्वा पुण्यप्रदा
 यितीं सत्यं ये मे रक्तकान्तलेहं तीर्थं जगाम मरसं यजुष्टं स्यात्तं यिदं याशुभदं हि मानसं यदास्थितो मरस्य वपुः
 सुधां पिबन् यस्मिन् रतीर्थं वरेत्तात्वासांतर्प्यापितु देवताः संपूज्य च जगन्नाथमच्युतं श्रुतिभिर्भुतं उपोष्य भूयः
 संपूज्य देवतीर्थं पितृमानवान् जगाम कच्छपद्रुं कौशिकया पापनाशनं तस्यां स्नात्वा महान् गद्यां संपूज्य च जगत्पतिं
 समुपोष्य शुचिर्भूत्वा दत्त्वा विभ्रेषु दक्षिणां नभस्सृज्य जगन्नाथं यो कर्मवपुर्धरं ततो जगाम कृष्णस्वेन्द्रपुंवा
 लं मुखप्रभुं तत्र देवहृदं स्नात्वा तर्पयित्वा पितृहन्सुरान् संपूज्य हयशीर्षं च जगाम गजासाह्वयं तत्र देवं जगन्नाथं गो
 विंदं च कपाणिं स्नात्वा संपूज्य विधिवज्जगाम यमुत्तानदीं तस्यां स्नात्वा शुचिर्भूत्वा सांतर्प्यापितु सुरान् पितृहन् दद
 शं देवदेवेशं लोकनाथं त्रिविक्रमं ॥ नारद उवाच ॥ सांप्रातं गवां निष्कृष्टैर्लोफया क्रमणं वपुः करिष्यति जग
 त्स्वामी च लेहं धनमश्वरः तत्कथं पूर्वकालेऽपि विष्णुरासीत् त्रिविक्रमः कस्य वा च धनविष्णुः कृतवांस्तत्र मे वद
 ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ श्रुतां कथयिष्यामि यं प्रोक्तं त्रिविक्रमः यस्मिन् काले संभव्य च वंचितवानसौ आसीद्भुधु

रतिरप्यतः करयपस्यौरसः सुतः दनुर्गर्भसमुद्भूतो महाबलपराक्रमः ससमाराध्यवरदं ब्रह्माण्डतपसासुरः अव
 ध्वत्वंसुरैः सर्वैः प्रार्थयत्सनुनारद तद्वरतस्य च प्रादात्तपसापंकजोद्भवः परितुष्टः सचबलीनिर्जगाय त्रिविष्टपं चतु
 र्धस्य कलेरादौ जिवादेवान्सवा सवान् धुंधुः शक्रत्वमकरो द्विरप्यकशिपो सति तस्मिन्काले सवलवान् हिरेण्यकाशिपु
 स्ततः चचारमंदरागिरौ तैर्धुंधुः समाश्रितः ततो सुरायथाकामविहरंति त्रिविष्टपे ब्रह्मलोके च त्रिदशाः संस्थिता
 दुःखसंयुताः ततो मरान् ब्रह्मसदो निवासिनः श्रुत्वा धुंधुर्देति जानुवाच ह गच्छ मदैत्यावयममग्रस्य सदो विजेतुं
 त्रिदशान् सुवक्त्रान् तेषु धुवाक्यंतु निशम्य दैत्याः प्रोचुर्नो विद्यति दैत्यपाल गतिर्यथायामपि तामहाजिरं सुदुर्गं
 मोयं परमो हि मार्गः इतः सहस्रैर्वहु योजनान् रथ्यैर्लोको महार्जामहार्पुजुष्टः येषां हि दृष्ट्वा प्राणवोदितेन दह्यंति दैत्याः
 सहस्रोत्थितेन ततः परो योजनकोटिर्नावैलोकोजनो नाम वसंति यत्र गोमातरो रनासु विनाशकारि यासां रजोपी
 ह महामुरेंद्र ततः परो योजनकोटिर्भिरनुषङ्गभिरतपोनामतपास्त्रिजुष्टः सत्याभिधानो भगवान्निवासो वरप्रदो
 भुद्रवतो दिवोसौ यस्य वेदध्वनिश्चत्वाविकसंति सदासुराः संकोचं चासुरायां तियेतु तेषां सार्धमिष्टः तस्मान्मात्वं महा
 बाहो मातिभेतां समाचर दैराजभुवनं धुंधुरारोहं सदान् अभिः तेषां वचनमाकर्ण्य धुंधुः प्रोवाच दानवान् गंतुकामो
 हि मसदनं ब्रह्मणो जेतुमीश्वरं कयंतुकर्मणा केन गम्यते दानवर्धमाः कयंतव स ह स्त्राक्षः संप्राप्तः सह दैवतैः तेषु धुना
 दानुर्वेद्राः पृष्टाः प्रोचुर्ब्रूवोधिपं कर्मतत्त्ववयं विद्य शुक्रस्तद्वैत्यसंशयं दैत्यानां वचनं श्रुत्वा धुंधुर्दैत्यपुरोहितं पप्र
 च्छ शुक्रं किं कर्म कृत्वा त्र्यष्टुः सदे गतिः ततोऽस्मै कथयामास दैत्याचार्यः कलिप्रिय शक्रस्य चरितं श्रीमत्पुराष्टतं रिपोः
 किल शक्रः शतं तु पुण्यानां क्रतूनामप्यजपुः दैत्यैर्द्रवाजिमेधानां तेन ब्रह्मसदे गतः तद्वाक्यं दानवपतिः श्रुत्वा शु
 क्रस्य वीर्यवान् पशुतुरंगमेधानां च कारमतिमुत्तमं श्रामं च चासुरगुरुं दानवांश्चाप्यनुत्तमान् प्रोवाचाहं यजेय शीरश्व

मधुःसदक्षिणः तदंगेच्छध्यमवर्नगच्छामेव सुधाधिपान् जित्वकुर्मोभमेधान्वैकयोकामगुणान्वितान् आह्वयं
 तांचनिधयश्चाज्ञाप्यतांचगुह्यकः आमन्त्र्यतां द्विजाः सर्वे प्रयामोदविक्रान्तं साहिपुण्यासारिच्छेष्टासर्वसिद्धिकरी
 शिवा जलप्राचो नमस्सिधेवाजिमेधान्यजामहे इयं सुरारिवचनं निशम्यासुरयाजकः वाढमिस्त्यब्रवीदष्टौ निधीनां
 संदेदशसः ततो धुधुर्देविकाया प्रार्थितपापनाशने भार्गवद्रेण शुक्रेण वाजिमेधाय दीक्षितः स देस्याम्भुविज
 श्वापितवा सन्भार्गोवा द्विजाः शुक्रस्यानुमते ब्रह्मन् शुक्रशिष्याश्रय दितः यज्ञभागभुजस्तत्र स्वर्भानुप्रमुखा मुने
 कता आसुरनायेन शुक्रस्यानुमते सुराः ततः प्रवृत्ता यज्ञरनुसमुत्सृष्टस्तथा हयः हयस्यानुययौ श्रीमान् सिलोभाम्
 हासुरः ततो भिधुमेनमर्हस्य शैलत्वात् सा विशंखविदिशश्च पूर्णाः तेनोपगंधेन दिक्स्पृशेन मरुद्वौ ब्रह्मलोके महर्षे
 तं गधमाधाय सुर विपण्णजानंति धुधुहयमेधदीक्षित ॥ ततः शरप्यं शरणजनार्हे नंजग्मुः सशकाजगतः परायण
 प्रणम्य वरदे देवपद्मनाभजनाहर्नं प्रोचुः सर्वे सुरगणाभयगद्गदया गिरा भगवन् देवदेवेश वराचर परायण विज्ञा
 सिः श्रूयतां विष्णो सुराणां मार्तण्डनाशनः धुधुनामा सुरपतिर्वलवान् वरवृंहिताः सर्वान् सुरान् विनिर्जित्य त्वलोक्य मुहुर
 ह्रलो ऋते पिता किनो देव ब्राह्मन् भयताहरे अतो विवृद्धि मगमयथा व्याधिरुपेक्षितः ॥ सांप्रत ब्रह्मलोकाश्चा
 नपि जेतुं समुद्यतः शुक्रस्य मतमाराधय सो भवे मेधाय दीक्षितः शतं कतूनामिष्टुसौ ब्रह्मलोकं ग्रहासुराः आरोढुमि
 च्छति वशी विजेतुं विदशानपि तस्मादकालहीनं तु विंशत्यस्वजगद्गुरो उपायं मत्तव विध्यसे भवामो येन निर्दृताः श्रुता सु
 राणां वचनं भगवान्मधुसूदनः दद्याभयं महाबाहु प्रेयसा मासशाश्वतः विसृज्य देवताः सर्वा ज्ञात्वा जेय महासुर वंचनाय
 मर्तिवक्रे समुधो रध्वरस्य वै ततः स कृत्वा भगवान्नामानरूपमीश्वरः देहकृत्वा निरात्यक्काष्ठवद्देविकाजले क्षणा
 मजस्तथो नमजन्मुक्ते केशो यदृच्छया दृष्टो यदेत्यपतिमादौ त्यश्च नैप्येस्तथार्थमिः ॥ ततः कर्मपारित्यज्ययाज्ञियं ब्राह्मणो

तमाः समुत्तरायितुं विप्रं प्राद्वत्त समाकुलाः सदस्यपजमानश्चक्रुर्विजोयमहौजसः । निमज्जमानभुजः स्रुः सर्वं
 तेषामनद्विजः सभुतायं प्रसन्नास्तेषां च्छुः सर्व एव हि किमर्थपतितोसिहकेनक्षिसोसिनोवदतेषामाकर्ष्यवचनं कपमा
 नोमुहमुहुः प्राहपुंषुपुरेणांस्ताब्धूरुयतामजकारणं ब्राह्मणेणुणवानासीत्प्रभासइतिविश्रुतः सर्वसाख्यार्थवित्ताज्ञो
 गोत्रतश्चापि वारुणिः । तस्यपुत्रद्वयं जातमदप्रज्ञं सुदुःखितं । तत्रज्येष्ठोममभाताकनीयानपरस्त्वहं । नेत्रभासइति
 स्यातो ज्येष्ठोऽभाताममासुरः । ममनामपिताचक्रे गतिभासतुकोत्तुकात् । रम्यं द्रवावसथोयुषोऽशुभं द्रवासीत्पितुर्मम । त्वि
 ष्टपुण्यैर्गुरुकश्चारुद्रोमहासुरः । ततः कालेनमहताचावयोऽनसृपितोऽमृतः । तस्योर्ध्वदेहि कंठः पायहसावत्संमग्नौ । ततो
 मयोक्तः सञ्जाताविभजानप्यहं वयं । तेनोक्तो नैवमवतो विद्यतेभागइत्यहं । कुर्जवानानसंजानां स्थूणां । अथविषाणाप्य
 उन्मत्तानां वधानां धनभागो न विद्यते । शय्यांसनस्थानमात्रं । स्वेच्छयात्रभुजोक्तिषा । एतवद्विषयैवेता । नार्थभागहारा
 हितेऽप्यमुकेमयासोकाः किमर्थं पृष्टकादृहान् । धनार्थभागमहामिनां । हन्योयेनमेव । इत्युक्त्वातिवाक्यसौऽभातामकोप
 संपुतः । समुक्षिप्यालक्षिपत्तयामस्यमामितिकारणात् । ममास्यानिर्झगायात्तुमभ्येचभुवतेगवः । कालः सुवत्सरस्य
 रतुपुष्पाभिरिहचोद्वत् । केभ्यतस्तुसंप्राप्ता । सस्नेहं वाधयोपमा । कोऽयच्छेकंप्रातिमोदीक्षितोवैमहाभुजः । तन्मे सर्वं
 समारुप्यतयाथातथ्यतपोधनाः । महं हि संयुतायूयं सानुकंपादश्चेभ्यः । तेषां मनद्वचः । श्रुत्वाभार्गवाह्विजसन्मगाः प्रोचुर्ध
 यद्विजावसन्गोत्रतरयापिभार्गवाः । आसावपिमहातेजाधुन्युर्नमामहासुरः । दाताभोकोविभक्तावदीक्षितोयज्ञक
 मपि । इत्येवमुक्तादेवशंवाभर्तभाग्यास्तदा । प्रोवृद्धैर्यपतिं सर्ववामनायैकरं वचः । दीयतामस्यद्वैत्यं द्रसर्वोपरकरसं
 प्लुतं श्रीमदावसयंदास्योरत्नानि विविधानि च । इतिद्विजानां वचनं श्रुत्वा दैत्यपतिर्वचः । प्राहद्विजदामोतिवावदि
 च्छसिर्वैषणं वासोऽयहं हिरण्यं च वाजिनः । स्यंदनान्गजान् । प्रपच्छाम्यद्यभवतो विपतामीहितं विभो । तं द्वाक्यदत्ता नवपतेः

श्रुत्वादिबोधवामनः प्राहासुरपतिं धुं धुं स्वां धां सिद्धिकरं वचः सोदरेणापि मे आन्नादि यते यस्य संपदः तस्याक्षमस्य
 यद्वत्किं मन्यो न हारिष्यति दासी दासमलंकारं गृह रत्न परिच्छदः समर्थं पुद्गिर्जैद्रुप्रपच्छस्व महाभुज मम प्रमाणा
 लोक्यमानमकचपदत्रयं संप्रपच्छस्व दैत्यैर्द्रनाधिकं रक्षितुं क्षमः इत्येवमुक्ते वचने महात्मना विहस्य दैत्याधिपतिः सऋ
 निवजः प्रादाद्द्विजैद्रायपदत्रयं तद्दायदात्मनान्यं प्रगृहाण किंचित् क्रमदयं सोपि ववोक्ष्य दत्तं महासुरैर्द्रेणाविर्भुयं श
 रवा चक्रे ततो लघयितुं जिलोर्को जैविक्रमरूपमनंतशक्तिः कृत्वानुरूपां दिति जांश्च हत्वा प्रणम्य चर्यां न प्रथमक
 मेण मर्हो महीधैः सहितां महार्णवां च कारत्मा करपरात्नैर्धुतां भुवं सनाकां जिदशाधिवासमृक्षार्कसोमैरभिमांडितं भः
 दिवा द्वितीयेन जहार वेगात्क्रमेण देवाग्रियमपि पुरीश्वरः क्रमं ततो यं न यदस्य पुरितं तदति कोपाद्गुणवस्य पया
 तप्टे भगवांस्त्रिविक्रमो मेरुप्रमाणेन तु विग्रहेण यतता वासुदेवेन दानवोपरि नारद त्रिशयो जनसाहस्रं भूमिग
 तैर्दृढीकृतं ततो दैत्यं समुत्साद्य तस्मिन् प्राक्षिप्य वेगतः श्रवणं तस्मिन् ताटप्रातं च गतं मपूरयत् ततः स्वर्गैः सह त्वा
 क्षेवा मुदे प्रसादतः सुराश्च सर्वे लोका यमवापुर्निरुपद्रवाः भगवानपि दैत्यैर्द्रं प्राक्षिप्य सिकतार्णवे कालिदांरु
 पमाधा यतन्न वां तरधीयत् एवं पुरा विष्णुरभूद्विद्यामनो धुं धुं विजेतुं च त्रिविक्रमोऽभूत् यस्मिन् स दैत्यैर्द्रसुतो जगाम महा
 श्रमे पुण्ययुते सुरर्षे इति श्रीवामनपुराणे धुंधुपराजये देविकामाहात्म्यम् ॥ समाप्तम् ॥ शुभम् भूयात् ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनामः ॥

लालाशिवाभल्लाधिकारश्रीएवोरवतरत्नाकरग्रन्थसमाप्तः

सन्वत् १९४२ आषाढ म. २९

प० पु० पं० सावित्रानन्द

२६) १) २६ प्रबलप्रदानादकमरुतम्

१२। तदकस्मिन्ऽक्षरे

अथनाइसकावपुण्यकलवशोधन

राज्ञाज्ञानदानादानमयथावाधानेऽपः

४८७ चंद्रानामाष्टाशतकमध्यादिकानि

३८३ अथ सकलप्रावृत्तपदानां तन्मूर्तवचनं

मधुसक्तात्पुरुषवक्त्रं तुलासक्तात्पुरुषं

३५७ पृष्ठम् ॥ सुहृत् ॥ नादिव ॥

ककस-पु.मि.क.ध.मि.स-पु.

ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं सुक्ता विष्णु चक्रालम्

२९७ उतथापणपुस्तुः इक्ष्वापनसकालिपु

५ पञ्चमोऽङ्गपुरुषः प्रविष्टावर्तपुरुषः

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

चंद्रपूरमहलं २१६

३०॥१॥१९॥सुधादानगोचरफलादिदाननिब

पुं० पुं०

३१
२
४ पञ्चनिर्णयोदिवसनिर्णयश्च
Panchanirayodivasa-nirnayaḥ

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

१३ स्ववदपुत्रोऽपि नानावृत्तयाम्

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

७ अथ कर्मकाण्डेन विधायः

२१४ आद्यनक्तकालात्ततः अत्राहोरात्रं च

३७
२९३
अथा चतुर्कालान् एषः खड्गता ध्यान एव श्रेय
साधनम् ।

३८ २१७ नक्षत्रदत्ताष्टाध्यायः
नक्षत्रदत्ताष्टाध्यायः

३९ ११४ अथ प्रतपदादि सामान्यतः प्रयः
११४ प्रतपदादि सामान्यतः प्रयः

३९
२५
२६
२७
२८
२९
३०
३१
३२
३३
३४
३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०

[illegible]

५ अष्टतृतीयास्मान्यनिर्णयस्तृतीयाद्वय

५०५०॥
५०५०॥

सूचिपत्रम्

पं०	पं०	सूचिपत्रम्
५०	१०	कल्पादितिथीनां विशेषानिर्णयस्तत्र अ. ६
५१	२	अथमन्वादिदिश्यादयस्तत्र अ. ६ मुक्तं
५२	१०	युगादिदिवसास्त्रयापि अ. ६ मुक्तम्
५३	२	अथपर्वणिसमुद्रस्तानि विधानम्
५४	३	अथ अर्द्धायां मावस्यानिर्णयते
५५	२	तत्र अर्द्धकालनिर्णयः
५६	६	अथ प्रसंगात्क्षयाह अर्द्धकालनिर्णयः
५७	१०	क्षयाह अर्द्धमेकोदिष्टं पार्वण्यच
५८	२	तत्रैकोदिष्ट अर्द्धकालः पार्वण्य अर्द्धकालः
५९	१	एतत्क्षयाह अर्द्धं रविग्रहणादिनेपिकारम्
६०	१२	तत्र अर्द्धमेकोदिष्टं पार्वण्य अर्द्धकालः
६१	६	अथ मायाक्षयाह अर्द्धं चैत्रपार्वण्यकं तैत्तिरीयम्
६२	१०	अर्द्धकालाभावापि दानमात्रम्
६३	१५	अर्द्धाभ्यां मावस्यानिर्णयः
६४	२	अथैकोदिष्टा निर्णयते प्रकृतिकालनि-

सूचिपत्रम्

पं०	पं०	सूचिपत्रम्
७०	५	अथ विकृतिकालनिर्णयः
७१	१५	अथ पक्षदिकर्मविधिः
७२	१५	अथ मापित पक्षस्तानां क्षयाहे च ग्रहस्था
७३	२	तत्रापि क्षयाहे पार्वण्यैकोदिष्टं वृत्तस्थ
७४	१५	अथ ग्रह एक लनिर्णयः
७५	३	तत्र स्तानां दानादि महत्फलमुक्तम्
७६	२१०	चंद्रग्रहकोटिगुणं रविग्रहे दशकोटिगुणं
७७	११०	ग्रहणैर्तीर्थविशेषः
७८	११०	तत्रापि मासविशेषेण विशेषः
७९	११०	ग्रहणे स्तानां दानां क्षयावश्यकं
८०	३	रविचारसोमवारचतये ग्रहणे च दानाणि यो
८१	५	ग्रहणायांचैस्त्तानां दानां क्षयावश्यकं
८२	११	ग्रहणकाले सर्ववर्णानां सतकाशां च
८३	१३	अथ पक्षमन्त्राय उपस्ते प्रक्रमम्
८४	११	जलचक्रेश्वरतरेतुशुद्धमेव

पृ० ५० सूचिपत्रम्

७९ १ ३ अत्रश्राद्धमावश्यकमकरणेदोषः

७९ १ १२ आत्मश्राद्धं हेमश्राद्धं चकार्यम्

८० १ १४ जननमरणार्थावापवादः

८० १ १५ सर्वगंगासमनोरथं सर्वोद्दिजाः पात्रभूतः

८० १ १६ स्पर्शकल्लिदेवानां पितृणां च दानकालः

८० १ १७ मध्यकाले मनूष्याणां मोक्षकाले राक्षसानां

८३ १ १८ श्राद्धभोजननकार्यं मुक्तिज्ञात्वा भोजनं

८३ १ १९ बालानि ज्ञानं पाममात्रं पूर्वपाममात्रं निषेधः

८३ १ २० तदप्येषां तु पामत्रयं पामवत्तुष्वप्येव निषेधः

८३ १ २१ श्राद्धोपवासव्रतपुत्रवद्गृहे रतन उपवासमात्रं

८३ १ २२ च वैषकाखानि

८४ १ २३ चंद्रमस्तास्वेततृतरदिने संध्याहोमादौ न दोषः

८४ १ २४ ग्रहणकुलक्षेत्रादौ प्रातिग्रहे प्राप्य श्रित्तमुक

८४ १ २५ जन्मराश्यादौ ग्रहणेष्वेव राशेनातिष्ठकलं

८६ १ २६ तत्र शांतिविधानं नागदानं सर्वोपधिस्त्रा

पृ० ५० सूचिपत्रम्

८७ १ १ समस्तपर्वानि र्थ्यरत्नसमुच्चयः

८७ १ २ अथ व्रतस्वरूपं व्रतप्रशंसं व्रतजिज्ञासा

८८ १ ३ व्रताधिकारिणः स्त्रियो भर्त्रा च नुमत्याधि

कारिणः

८८ १ ४ व्रतभेदः व्रताधिकारिधर्माः

८९ १ ५ तेषां च ज्यैष्ठ्यां च नित्यं यदंतकाद्यनिवधः

९० १ ६ उपवासस्वरूप आचमनं द्विराचमन

९१ १ ७ दक्षिणहस्ते ब्राह्मादितीर्थानि प्रणवादि मंत्रः

९१ १ ८ दैवकार्यादौ पूर्वान्हादिकालः

९१ १ ९ व्रतत्यागादौ प्राप्यैव व्रतारंभे संकल्पः

९२ १ १० व्रतारभकालः मद्राविचारः

९२ १ ११ प्रतिमास्वरूपं कुशपावित्रं होमादुत्तिमान

९२ १ १२ द्रव्यप्रतिनिधयः देवतामंत्रविचारः

९२ १ १३ व्रतत्यागपानानुक्तौ दानविभागनिर्णयः

९३ १ १४ कलशलक्षणं पंचरत्नानि महारत्नानि

[illegible]

सुदीपत्रम् ॥२॥

सधुपर्कदानम्

मंडपानुमंत्रणं तैरिणपजनं श्रध्दारपूजाः
मन्त्रादिभिरुपासनादिशिक्षपजनकमः

ततोबलिदानं इतिमंडपप्रतिष्ठा

अथ सर्वतोभद्रदेवतास्थापनप्रयोगः

संक्षेपेणादिस्थानतमहस्यं, लोकपाल-

कलशस्थापनविधानं प्रतिमायाः प्रमाणम्

सर्वज्ञः सर्वशक्तिः सर्वशक्तिः सर्वशक्तिः

२ प्राणप्रातिष्ठापादशापचारपूजाक्रमः प्रत्येकः

हामाधुनामस्तथापि न विदुः ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

सर्वतोभद्रदैवतानां नाममन्त्रहामः

७ प्रायश्चित्तहतिहेमः पूर्णपान्दानं

३ बलिदानप्रयोगः॥ तत्राग्निपेकः

一、

पठं पं०

सूचीपत्रम्

प०

पं०

सूचीपत्रम्

१३६ ततः शयनादान्नवतोगोदानं तिलपात्रदानं

१४६

२

व्रताधिष्ठातृदेवता पूजनं इति सर्वव्रतसा

१३७ अत्र णो हुति होमः अग्निविसर्जनम्

१४७

१

धारणपू-

अथैकादशीव्रतोद्यापनं देवतापूजने विशेषे

१३८ संहलदेवताविसर्जनं आहिद्वयहणं

१४८

१

अथ होमविधानं पूर्णपात्रदानं

१३९ इति त्रैवींशकानां सामान्योद्यापनविधानं

१४९

२

गोदानं केशवादिमूर्तिदानं अभिषेकः

१४० अधः शूद्रादीनामुद्यापनप्रयोगो विधीयते

१५०

३

देवताविसर्जनं व्रतसंपूर्णतावाचनम्

१४१ शूद्रस्य धर्मकर्माधिकारनिर्णयः

१५१

४

इति शूद्रकर्तव्यं सर्वव्रतसाधारणविधानं

१४२ शूद्रस्य ब्राह्मणद्वारा धर्मोद्योगाधिकारः

१५२

५

शूद्रव्रतनिष्ठा कुर्यात्तत्संग्रहः

१४३ शूद्रस्य नादीश्राद्धं तत्रापि षडङ्गसहितम्

१५३

६

अथ शूद्रस्य धर्मोद्योगाधिकारः

१४४ अथ शूद्रस्य धर्मोद्योगाधिकारः

१५४

७

शूद्रस्य धर्मोद्योगाधिकारः

१४५ अथ शूद्रस्य धर्मोद्योगाधिकारः

१५५

८

शूद्रस्य धर्मोद्योगाधिकारः

१४६ अथ शूद्रस्य धर्मोद्योगाधिकारः

१५६

९

शूद्रस्य धर्मोद्योगाधिकारः

१४७ अथ शूद्रस्य धर्मोद्योगाधिकारः

१५७

१०

शूद्रस्य धर्मोद्योगाधिकारः

१४८ अथ शूद्रस्य धर्मोद्योगाधिकारः

१५८

११

शूद्रस्य धर्मोद्योगाधिकारः

१४९ अथ शूद्रस्य धर्मोद्योगाधिकारः

१५९

१२

शूद्रस्य धर्मोद्योगाधिकारः

१५९

प०. ए०. पं०

सूचिपत्रम्

अथ चैत्रमासः

प०. ए०. पं०

सूचिपत्रम्

अथार्यानिवविद्याप्राप्तिव्रतं विष्णुधर्मोत्त.

१ २ चैत्रशुक्लप्रतिपदिसंवत्सरः रंभः काठ्यं अ

१९ २ ५ तत्राष्टदलेषु वेदानां पुराणादीनां च पूजनं

१ ३ ज्योतिषः सर्वपेशः

१९ २ १० गरुडपुराणोक्तं विद्याप्राप्तिव्रतम्

१ ११० अन्नतैलाभ्यंगो नित्यः वर्षे शपूजा सर्वपेशः

२० १ ८ चैत्रशुक्लद्वितीयायां सया किं दक्षपूजनं

१ ११५ वासंतनवरात्रप्रारंभः प्रपादानं धर्मघट

२० १ १२ तत्रैव उमापूजा व्रतं बाले दुर्दर्शनव्रतं प्रति

दानं

२० १ १२ तत्रैव उमापूजा व्रतं बाले दुर्दर्शनव्रतं प्रति

१ २१० ब्रह्मणः पूजा अस्यां कल्पमेवेन मत्स्यावता.

२० २ ९ सर्वा सुशुक्लद्वितीया सुचंद्राभ्यं दानम्

१ २१२ अथ विशेषेण संवत्सरं भविषिर्निर्दिष्टः

२० २ ९ अत्रैव नेत्रव्रतं वर्षसाध्यं नासत्यदस्त्रयोर्भुं

१ १ अन्नमहाशांतिः कार्थ्या साचनिर्णीयते

२१ १ २ अत्रैव नेत्रव्रतं वर्षसाध्यं नासत्यदस्त्रयोर्भुं

१ ११२ महाशांतिप्रयोगः

२१ १ २ अत्रैव नेत्रव्रतं वर्षसाध्यं नासत्यदस्त्रयोर्भुं

१ १७ २ अस्यां तिलकव्रतं रंभः तत्र मत्तुर्नमभिः पू.

२१ १ ११ चैत्रशुक्लद्वितीयायां गौरीपूजा व्रतं सौभाग्य

१ १८ १ १६ तिलकव्रतकथा अत्रैवारेण्यप्राप्तिव्रतं व

२१ १ ११ चैत्रशुक्लद्वितीयायां गौरीपूजा व्रतं सौभाग्य

धर्साध्यं

२१ १ १६ द्वादशे नु पूजादानं द्वादशवर्षात्मकं

१ १ १८ अस्यां पापनं तत्र द्वादशानामभिर्द्वादशक

२१ २ १ अत्रैव सौभाग्यशयनव्रतं वर्षसाध्यं शुक्ल

लक्षे पुसूर्यपूजा

२१ २ १ अत्रैव सौभाग्यशयनव्रतं वर्षसाध्यं शुक्ल

द्वितीयायां

सूचिपत्रम्

प०	पृ०	सूचिपत्रम्
२३	२१६	सौभाग्याष्टकदानं दशनामभिः प्रत्येक तृतीयापूजनं
२१	२१६	प्रत्येकं प्राशनविधानं सौवर्णैर्मूर्तिदानं सो द्यापनं
२२	२११	अत्रैव गौरीदोलोत्सवः इयं मन्वादिश्राद्धं
२२	२२	अत्रैव श्रीरामदोलोत्सवः
२३	२१५	चैत्रमाद्रपदेमाधेच शुक्लतृतीयापौ गौरीव्रतं
२४	२२	तृतीयात्रयं प्रत्येकं विशेषविधानं अथ कथा
२४	२१२	अत्रैव अरुंधतीतृतीयाव्रतं सौभाग्यवती.
२६	१	अस्याः कथा लघापनं च बालवैधव्यनाशनं
२६	२१६	चैत्रशुक्लचतुर्थीवासुदेवरूपिणेशु पूजा
२७	१	आश्रमव्रतकांचनं वासुदेवं ब्राह्मणाय दद्यात्
२७	३	चैत्रशुक्लपंचम्यां तृतीयादिपंचम्यंतं श्रीव्रतं
२७	१	वर्षसाध्यमपरं श्रीपंचमीव्रतं
२७	३	अस्यामेव चंद्रपूजनं पृथ्वीपूजनं च

सूचिपत्रम्

प०	पृ०	सूचिपत्रम्
२७	२१७	अत्र सौभाग्यव्रतं दशमे वसुधैव कुटुम्बकम्
२७	२१२	इयं कल्पदिः
२७	२१६	चैत्रशुक्लपञ्चाङ्गुमारपूजाव्रतं इयं स्कंदपृथी
२८	११६	चैत्रशुक्लसप्तम्यामष्टम्यं कलसूर्यपूजा
२८	२४	अग्निप्रतिष्ठाप्य सूर्यनामभिर्होमः अस्या
२८	३	द्यापनं
२८	४	हिरण्यमूर्तिगोशोढयादिदानं
२९	२१०	दमनसप्तमीव्रतम् अनोदनसप्तमीव्रतं
२८	२१४	नामसप्तमीव्रतं विष्णुधर्मोत्तरोक्तं सूर्य.
२९	१	चैत्रशुक्लष्टम्यां भवान्या लघुपत्तिः
२९	८	अशोककलिकाप्राशनं लोहितं न देत्तानं
२९	२३	अस्यामेवाष्टम्यां दिव्यामहापूजाकार्थ्या
२९	१	चैत्रशुक्लनवम्यां रामजयंतीव्रतं
३०	२१०	रामनामालेखनोद्यापनं तस्य प्रयोगः
३१	२१५	रामनवमीमहिमाव्रतमहिमानिर्यत्त्वकथ.

सूचिपत्रम्

चैत्रशुक्लैकादश्यादिलोत्सवः कार्यः

इयं कान्तैकादश्यात्तरयांकथा

अरुणास्त्रिमिरास्त्रिमिरायात्राकार्या

अस्यासंक्षेपतोवासेन पूजोक्तः अत्रापि दम

नोत्सवः

चैत्रशुक्लैकादश्यादमनोत्सवः

अत्रयमनहादशीव्रतं भर्तृदादशीव्रतम्

वारहेधरणीव्रते पुत्राभनहादशीव्रतकथा

अत्रोवसेकल्पद्वादशीव्रतम्

चैत्रशुक्लत्रयोदश्यांचंद्रनात्मकमदनपूजा

अजदानं इयंचोदानकल्पादिस्तत्कुरुचैत्र

चैत्रशुक्ल चतुर्दश्यां शिवपूजा महोत्सवः

अत्रापि दमनोत्सवः कार्यां पशुपतीश्वरया

नोत्सहपूजाव्रतं नरासंहस्यदोलोत्सवः

चैत्रपौर्णमासी चित्रावृतामहाचैत्र्युका

प० ए० पं० सूचिपत्रम्

शुद्धविद्वरामनवमीति ऐं यः वैष्णवलक्षणं

तत्रादायुष्टमीकृत्यं नवमीकृत्यं च

श्रीराममूर्ति लक्षणं सर्वतोभद्र मंडलपू

जामंत्रः

अथान्तपद्धतिः कलशस्थापनं

केशवादिमातृकान्यासः

शंखस्थापनं पीठपूजास्त्रिविधानं

सर्वोपचारपूजाविधानं रामनवमीपूजा

अथ दशमीकृत्यं तत्रहोमविधानं

श्रीरामप्रतिमादानं शरणविधानं च

अकिंचनेत्यापनविधानम्

श्रीरामनामाष्टोत्तरशतस्तोत्रं

अस्याभेवकालोत्तरैकं मातृकाव्रतं

अत्रमद्रकालोव्रतं चतुः पट्टियोनिर्नापूजा

चैत्रशुक्लदशम्यांपरैराजपूजाव्रतम्

प० पृ० पं०

सूचिपत्रम्

५६ १ ८

मंटाकं तु त्वारयो मे सहा पुण्यदेका

५६ १ १०

अत्र सर्वदेवानां दमनोत्सवः इयं मन्वादि

पटनवतिश्चाद्वगणे पठितारिण

५६ २

अस्योमिद्रपूजो कानि कुंभयात्रा च

त एव यपि श्रावसं पुण्यदाह्य एव मोजयेत्

५६ २ ११

महाचैत्री लक्षण अत्र वारहपुराणदानं च

५६ २ १६

अथ वैजनासी पशुकपक्षकृत्यनि

५७ १

अस्यानौरमासमिप्रायेण

५७ १ १२

चैत्रशुक्ल प्रतिपदायां शुपचरपृष्ठास्नानं का-

५७ २

नकवतारभो विप्रवस्त्रशयनासनादिदेया

५७ २ ३

अत्र मासि गधाय नुलेपनवस्त्रादिदानं

५७ २ ८

आनंदव्रतं दधि सीरवृतादिद्यागगौरीव्रत

५७ २ ८

नकभोजनं शांत्वाद्यान्नदानं प्रपादानं

५७ २ ८

धर्मव्रतदानं इयं प्रतिपदानारिहिकत्वा

५७ २ ८

धर्मव्रतदानं इयं प्रतिपदानारिहिकत्वा

५७ २ ८

धर्मव्रतदानं इयं प्रतिपदानारिहिकत्वा

५७ २ ८

धर्मव्रतदानं इयं प्रतिपदानारिहिकत्वा

५७ २ ८

धर्मव्रतदानं इयं प्रतिपदानारिहिकत्वा

५७ २ ८

धर्मव्रतदानं इयं प्रतिपदानारिहिकत्वा

५७ २ ८

धर्मव्रतदानं इयं प्रतिपदानारिहिकत्वा

५७ २ ८

धर्मव्रतदानं इयं प्रतिपदानारिहिकत्वा

प० पृ० पं०

सूचिपत्रम्

५८ १ २

अत्र मल्लनटादीनां नित्योत्सवदर्शन

५८ १ ३

चैत्रकृष्ण द्वितीयायां तिथिपत्वेन ब्रह्मणः

५८ १ ३

पूजाकार्या

५८ १ ३

चैत्रकृष्ण तृतीयायां सौभाग्यसुंदरीव्रतं ग

५८ १ ३

त्वेन रतिनामकगौरीपूजा उदकप्राशन

५८ १ ३

चैत्रकृष्ण चतुर्थी संकष्टचतुर्थीव्रतम्

५८ १ ३

चंद्रोदये श्रवणदानं पंचगव्यप्राशनम्

५८ १ ३

चैत्रकृष्ण पंचम्याकाशमीरद्वीरजस्वला

५८ १ ३

भवति

५८ १ ३

शिला मयी देवीव्रत अश्वगंगारसंचवि

५८ १ ३

दिनवर्ज्य

५८ १ ३

कृष्णपञ्चादेवीद्विर्जः स्नापनं धादिभिः

५८ १ ३

त्रिकोणाकारपिठपाकैः शालिभक्तशार्कैः

५८ १ ३

तत्रोवाद्यश्रवणं देवीनैवेद्यप्राशन

५८ १ ३

चैत्रकृष्णपञ्चमिकामेकदिने नभस्कर

५८ १ ३

पूजाकार्यसंदि

५८ १ ३

पूजाकार्यसंदि

५८ १ ३

पूजाकार्यसंदि

५८ १ ३

पूजाकार्यसंदि

५८ १ ३

पूजाकार्यसंदि

५८ १ ३

पूजाकार्यसंदि

५८ १ ३

पूजाकार्यसंदि

सूचिपत्रम्

प० पं०	१	अथानपष्टोमत्रिकाश्यालोत्तरिकायात्रा
५८	२	पद्यापूजागृहस्येति
५८	३	चैत्रकृष्णसप्तम्यांतिथिपत्वेनसूर्यपूजाव्रत
५८	४	चैत्रकृष्णपटन्यारविर्भौमवारिकारयांभैरव
५८	५	दुर्गापूजाच अत्रसौमाष्टमीव्रतसोमशिवा
५८	६	सर्वस्वष्टमीपुष्पशोकाष्टमीव्रतं
५८	७	भविष्योत्तरेकंचंद्रिकाव्रतं अरुणोद्यापनं
५८	८	विष्णुधर्मोत्तरेकंसंतानाष्टमीव्रतम्
५८	९	शीतलाष्टमीव्रतकथा शीतलाष्टकंस्तोत्रं
५८	१०	चैत्रकृष्णनवम्यांवारराहजयंतोव्रतं
५८	११	चैत्रकृष्णदशम्यांधर्मराजपूजाव्रतम्
५८	१२	चैत्रकृष्णैकादश्यापामेचनीव्रतकथा
५८	१३	चैत्रकृष्णद्वादशीवैराजकल्पद्वितत्रश्राद्धं
५८	१४	चैत्रकृष्णत्रयोदशीयातमिपानक्षत्रयुतवा-
५८	१५	शानिवारयुतामहावारुणोद्युभयोगवती

सूचिपत्रम्

प० पं०	१	महामहावारुणोअत्रसप्तसागरदानश्रमः
६१	२	चैत्रकृष्णचतुर्दशीपिशोचमोचनी
६२	३	अस्यांशिवसन्निधौस्नानंभौमवारैणातिप्र
६२	४	शस्ता
६२	५	अत्ररनुहोविटपठ्युत्तरकापताकाधवल
६२	६	तकलशोपरिकृतागृहेपरिस्थाप्या
६२	७	अस्यांनिशायांनिकुंभपूजावल्लिदानंपुंश्व
६२	८	लीनृत्यदर्शनं
६२	९	चैत्रामावास्यायांसारमेधेश्वरोद्दानं
६२	१०	इयंमन्वादिर्भौमवारैणभौमावास्यागुरुवा
६२	११	जीवामावास्याशानिवारेनंदमावास्यासो
६२	१२	मवारैण
६३	१३	सोमवत्समावास्याकथासोमवत्सुद्यापन
६३	१४	प्रयोगः
६३	१५	अत्रव्रतं पितृव्रतं पयोव्रतम्
६३	१६	चैत्रकृष्णरत्नसमुच्चयः

सूचिपत्रम्

अथतिथिपत्रेनब्रह्मपूजाव्रतम्

वैशाखकृष्णतृतीयायांश्रीतदेव्यापूजनं

कंकालप्राशनम्

वैशाखकृष्णचतुर्थ्यांस्कष्टचतुर्थीव्रतेशतेप

त्राशनम्

वैशाखकृष्णपंचम्यानांशपूजनं

वैशाखकृष्णपष्ठ्यांस्कंदपूजाव्रतम्

वैशाखकृष्णसप्तम्यांसूर्वपूजाव्रतम्

वैशाखकृष्णअष्टम्यांशतिलाष्टमीव्रतंबुद्धिपू

जावनम्

वैशाखकृष्णनवम्यांचड्पूजाव्रतम्

वैशाखकृष्णदशम्यांमार्गादिनउभयदश

माव्रत

दिशांपूजनधर्मशजपूजनंच

वैशाखकृष्णएकादश्याहरेपूजाव्रतम्

वैशाखकृष्णत्रयोदश्यांश्रीकृतपाद्विद्युद्ग

दोषव्रतम्

सूचिपत्रम्

वैशाखमासः

अथवैशाखमासकृत्यानिर्णयः

मपसक्रमेपरःपूर्वाचदशघटिकाःपुण्या

वैशाखधर्मघटादिदानार्थेज्ञान

तिलतर्पणमधुसूदनपूजन एकभक्तम्

पुण्यलवणवर्जनं नक्तभोजन

दध्यादनदानं गोपुशयनब्रह्मचर्यं

माधवपूजनतिलहोमः नृसिंहपूजनं

सिद्धार्थकैहोम वैशाख्यांशिरात्रव्रतम्

ज्ञानोवाप्तिकरव्रतं प्रातःज्ञानं

अथसौरमास ग्राह्यःग्रहि रत्नानं

तन्मोद्यापनंवैशाख्यांपौर्णिमाया

वैशाखकृष्णप्रतिपदायांरिताधि पत्रेनव

ह्रिपूजा

वैशाखकृष्णद्वितीयासमानकृतपादिः

१००

१००

सूचीपत्रम्

प० पु० पं०

६ वैशाखकृष्णचतुर्दश्यामासशिवरात्रिब्रतं

७ वैशाखमासवास्यपक्षद्वादशामासवास्यकृत्यं

८ तत्रश्राद्धदानायवश्यकविधेयमकरणेप्रत्य

वायः

९ वैशाखशुक्लत्रतिपदायांश्रावण्यत्रतिपदा

१० धातनामकसूर्यपूजाब्रतम्

१० तिथिपरवेनवाह्निपूजापि

१० वैशाखशुक्लद्वितीयायांनीललोहितकलपा

११ तत्रकलपादिकरेवनश्राद्धदानादिविधेयं

११ चतुर्मुखरूपसूर्यपूजाब्रतं

१२ वैशाखशुक्लतृतीयायांगौरिब्रतानगवेनभौ

१२ रात्रतं

उमादेवोपूजादधिप्राशनंगोमयप्राशनं

३ इयंतृतयात्रेतायुगादिश्राद्धनिरयकामंयत्र

३ अस्याजनादंनपूजानंगोस्तानंगगादिपू

प० पु० पं०

सूचीपत्रम्

७ यवर्हिमःवारिदानमोदकदानं चंदनदानं

७ उदककुंभदानं श्रावणतृतीयात्रतंश्रीधरपू

१२ युगादिकृत्यं समुद्रस्नानं परशुरामजयंती

१२ श्रावणतृतीयात्रतविधानंकथाभविष्यत्तरे

विष्णुधर्मोत्तरेच

१३ वैशाखशुक्लचतुर्थ्यांश्रानिरुद्धपूजाब्रतं

१३ अलावुपावदानं

१४ वैशाखशुक्लपचम्यांश्रियपूजाब्रतम्

१४ वैशाखशुक्लपष्ठारंक्रंदपूजाब्रतमातृसौर्यं

१५ वैशाखशुक्लसप्तम्यांगोत्पत्तिंगोपूजा

१५ दिव्रतम्

कमलसप्तम्यांश्रतनिवसताभी शर्करास

तमीब्रतम्

२१ वैशाखशुक्लपुन्यांश्रपरजितदेवीपूजाब्र

२१ वैशाखशुक्लनवम्यांचंडिकादेवीपूजाब्रतं

२१ वैशाखशुक्लनवम्यांचंडिकादेवीपूजाब्रतं

प० पृ० पं०

सूचीपत्रम्

प० पृ० पं०

सूचीपत्रम्

अथ उपेष्टुमासः

वैशाखशुक्लदशम्यां धर्मराजपूजाव्रतं दि

शंपूजाय

वैशाखशुक्लकादश्यामोहिनीकथा

वैशाखशुक्लद्वादश्यां धरणीव्रते पूजामद

न्यद्वादशीव्रतं

अन्नवारनक्षत्रसद्योगेन न्यतीपातयेति मा

यवपूजा

वैशाखशुक्लत्रयोदश्यां कामदेवपूजाव्रतं

वैशाखशुक्लचतुर्दश्यां नृसिंहजयतीव्रतं क

सोद्यापनं नृसिंहपूजाविधान उर्कारेश्वर

यात्रागरुडकरपादिः

वैशाखपूर्णिमायां वैशाखस्नानव्रते ध्याप

नं गोदानादि

कृष्णाजिनदानप्रयोगः ब्रह्मपुराणदानम्

वैशाखकृत्तरत्नसमुच्चयः

अथ उपेष्टुमासकृत्यनिर्णयः

तत्र दृष्टसंक्रांती पूर्वाः षोडशनाडयः पुरः

अथ मासकृत्यमेकमकत्रतं श्रीप्राप्तिव्रतं

जलरथविष्णुपूजाव्रतं श्रीप्राप्तिव्रतं

उपेष्टकृष्णप्रतिपदायां श्रीप्राप्तिव्रतारम्भः

वनिहपूजाय

उपेष्टाद्वितीयायां बह्विब्रह्मपूजाव्रतं

उपेष्टकृष्णाद्वितीयायां गौरीव्रतं गत्वेन धृ

तिपूजनं

शतावरीप्राशनं

उपेष्टकृष्णचतुर्थ्यां आसचतुर्थिगणेशव्रतं

चंद्रोदये अर्घ्यदानं घृतप्राशनं

उपेष्टकृष्णपंचम्यां शाखपालनागपूजनं

सूचिपत्रम्

१०८०	१०	उपेष्टकृष्णपञ्चाङ्गिकदकुमारपूजाव्रतं
१०८१	११	उपेष्टकृष्णसप्तम्यांसूर्यपूजाव्रतं
१०८२	१२	उपेष्टकृष्णपञ्चाङ्गिचोचनास्यशिवपूजा.
१०८३	१३	उपेष्टकृष्णनवम्याङ्गोत्तरस्वतीपूजाव्रतं
१०८४	१४	उपेष्टकृष्णदशम्याङ्गउभयदशमीव्रत धर्मरा
१०८५	१५	उपेष्टकृष्णैकादशीअपराकथा (जपूजा)
१०८६	१६	उपेष्टकृष्णद्वादश्यांहरिपूजाव्रतम्
१०८७	१७	उपेष्टकृष्णत्रयोदश्यांवटसावित्रीव्रतारंभः
१०८८	१८	उपेष्टकृष्णचतुर्दशीनाहेभरकल्पादिः
१०८९	१९	अस्यामुमादेवीजन्मकृत्यं
१०९०	२०	उपेष्टमावास्यायांवटसावित्रीव्रतं
१०९१	२१	रिषारसौभाग्यास्त्रीभिःकाट्यं
१०९२	२२	अष्टाव्रतविधि.सावित्रीपूजनं
१०९३	२३	यमपूजनश्रुतधर्मीसंपूज्यभोजन
१०९४	२४	सुवासिनीपूजनंश्रद्धापंचाग्निसापनव्रतम्

सूचिपत्रम्

१०९५	२८	उपेष्टशुक्लद्वितीयायांभानुपूजाइयंकलिज.
१०९६	२९	इयं सोमपदाअत्रवेदाध्ययननिषेधः
१०९७	३०	उपेष्टशुक्लतृतीयायांभानुपूजाव्रतमुक्तं
१०९८	३१	तरया कथविधानंचमाविष्योत्तर
१०९९	३२	अस्योद्यापनं तत्रगृहदानप्रयोगः
११००	३३	अस्यांसौभाग्यंशयनव्रतं ललितादेवीपू.
११०१	३४	घृतप्राधानं मदारपुष्पाद्याणं भद्रागौरी.
११०२	३५	उपेष्टशुक्लचतुर्थीसतीदेवीव्रतं
११०३	३६	उदकुम्भावृत्तान तालवृत्तदान चंदनदानं
११०४	३७	ससाध्यम्
११०५	३८	द्विविक्रपूजनम्
११०६	३९	उपेष्टशुक्लत्रयेपदायाआरोग्यव्रतंवरुणा.
११०७	४०	सूर्यपूजाव्रतं करवीरव्रत दशहरागंगापू
११०८	४१	जारभः

प० ट० पं० १० १० माचिपत्रम्

१० ज्येष्ठशुक्लपचम्यापितृपूजनमुक्तं

११ ज्येष्ठशुक्लपक्षा दिनान्धराविपूजन रुद्रं दृष्टुं

१२ ज्येष्ठशुक्लसप्तम्यारविदेवद्रूपपूजाव्रत

१३ ज्येष्ठशुक्लष्टम्यां शुक्लदिवोपूजाव्रतं

१४ ज्येष्ठशुक्लनवम्यां उमादेवोपूजाव्रतं

१५ ज्येष्ठशुक्लदशम्यां दशहरागगापूजाव्रत

१६ दशहरायोगविशेषपठकः

१७ दशविषयापानिकाशीखंडोक्तानि

१८ दशहरादशमोपूजाविधान दशहरारतोत्र

१९ अस्यांसेतुवधेरसेध्वरप्रतिष्ठा

२० ज्येष्ठशुक्लैकादशीनिजलकथाभविष्योक्त-

२१ पुराणसंग्रह ब्रह्मवैवर्तेय

२२ अश्वजलधेनुदानप्रयोगः

२३ दूतधेनुदानप्रयोगः

२४ धरणीव्रतेपुरावयद्वादशीव्रतं अस्यांयमु

प० ट० पं० १० १० सविषजम्

१३ ज्येष्ठशुक्लत्रयोदश्यादिर्भाग्यशमनव्रतम्

१४ ज्येष्ठशुक्लचतुर्दश्यांपंचताराख्यपंचासिध्द

१५ ज्येष्ठशुक्लपौर्णमासि योगविशेषेण महांज्येष्ठा

१६ अत्रकंभां वृत्तान्तं छत्रदानं तालवृत्तं च दत्तं च

१७ त्रिविक्रमप्राप्त्यै देव

१८ अथार्यांवृत्तां वित्रीव्रतविधानतत्रपूजा

१९ अस्याः कथास्कादि

२० वर्षसाध्यसावित्रीव्रतं सोद्यापनं

२१ अस्यांपुत्रकामव्रतं विल्वविराजव्रतं अत्र

२२ दानविशेषः पद्मपुराणदानम्

२३ इति ज्येष्ठमासकृत्यरत्नसमुच्चयः

२४ आपाढमासकृत्यनिर्णयः

२५ मिथुनसंक्रमे पराः षोडशघटिकाः पुण्यः

२६ आपाढमासे एकमकन्नतं

२७ बहुधान्यव्रतमासमाजसाध्यं

२८ रूपावासि व्रतं भोगावासि व्रतम्

१०० पं० सूचिपत्रम्

७ आपादकृष्णप्रतिपदायामारोग्यव्रतम्

७ माधवार्यसूर्यपूजाव्रतम्

८ आपादकृष्णद्वितीयायांब्रह्मपूजाव्रतम्

८ आपादकृष्णद्वितीयायांगौराव्रतांगरे

नसुभगागौरांपूजाइयमाग्नेयकल्पादिः

९ आपादकृष्णचतुर्थ्यासकटचतुर्थ्याव्रतं

९ हरनंदनगणपतिपूजनं चंद्रार्धदानं

९ आपादकृष्णपंचम्यांगारपूजाव्रतम्

९ आपादकृष्णपञ्चम्यांगारपूजाव्रतम्

९ आपादकृष्णपञ्चम्यांगारपूजाव्रतम्

९ आपादकृष्णपञ्चम्यांगारपूजाव्रतम्

९ आपादकृष्णपञ्चम्यांगारपूजाव्रतम्

९ आपादकृष्णपञ्चम्यांगारपूजाव्रतम्

९ आपादकृष्णपञ्चम्यांगारपूजाव्रतम्

१०० पं० सूचिपत्रम्

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

७ आपादकृष्णद्वादश्यांतिथिपत्वेनहरिपू.

सूचिपत्रम्

पं०	पं०	पं०
६	आपादशुक्लचतुर्थारथंतरकटपादिः	६
६	तरयांकटपादिगणोक्तं आह्वानादिकं	६
६	आपादशुक्लपंचम्यां अष्टदिने शपूजनं	६
७	ग्रामादहिः पंचवर्णध्वजारथापनं	७
१०	सोपवासेन भूमिशयनं कृत्वा स्वयं कलज्ञान	१०
११	तत्र बालोदत्सवेलोकोपसिद्धः वायुपरीक्षः	११
१४	आशुक्लपट्टास्त्रकंदपूजाव्रतं	१४
१४	शिवोमासहितस्कंदपूजनं उपवासावधि	१४
१५	आपादशु. सप्तम्यां द्वादशरविपूजाव्रतं	१५
१	तत्रापिसोपवासेन वर्तुलमडले सूर्ध्वपूजा.	१
२	अत्रैव विवस्वदास्य सूर्ध्वरूपपूजाकार्या	२
३	आपादशु. षष्ठ्यां नहि पद्मोचंडीपूजाव्रतं	३
६	अत्र हरिद्रातोपादिभिर्देवीपूजनं कार्यं	६
२	आशु. नवम्यां ऐरावणस्थितेर्द्रादेविपूजनं	२
१४	आशु. दशमीमन्वादि तत्र स्नानदानादि	१४

सूचिपत्रम्

पं०	पं०	पं०
४	आशु. शुक्लैकादशी देवशयनीव्रतं	४
७	अस्याः कथाभविष्ये पाद्मेव अत्र भैक्षे वा सुदेवहादशीव्रतं	७
२	देवस्वशयनोत्सवः चातुर्मास्यव्रतनियमा	२
१	स्वापन्नमहोत्सवप्रयोगः रामचंद्रस्तात्र	१
१	चातुर्मास्यव्रतारंभस्य कालांतरतत्र वर्ज्यः	१
१२	शश्वचक्रादिमुद्राधारणिर्ययः	१२
१५	विभूर्तिद्वादशीव्रतं पुनरस्याः कथामन्वादि.	१५
१८	कथं यत्नवणाचलदान	१८
१	अत्रानुराधायोगे पारणविचारः धारणपा	१
२	रणव्रतम्	२
१८	आशु. ज्येष्ठे दश्यां उन्नामाहे श्वरव्रतं ज्ञापा	१८
२०	वर्तते तम्	२०
११०	आशु. चतुर्दश्यां शिवशयनम्	११०
१११	आ. पू. गोपक्षव्रतं कोकिलाव्रतपूजा कथा	१११
११२	उत्थापनं	११२

चानुर्मास्येयातः स्नानशौचलारोम्यव्रतं

श्रावणमासि एकमकव्रतं कृष्णपक्षे पदा

दिप्रारंभः

श्रावणकृष्णद्वितीयायामशून्यशयनव्रतं

इदं च श्रावणादिमासचतुष्टये कार्थं

श्रावणकृष्णतृतीयायाकज्जलिव्रतं

अस्वामेव श्रावणर्क्षयुतायां विष्णुपूजाव्रतं

श्रावणकृष्णचतुर्थीसोमकरयादि

अन्नसंस्तुचतुर्थीव्रतविधिः

पार्थिवगणेशपूजाविधिः अन्नहमहरितदा

अन्नदूर्वागणपतिपूजाविधिः

संकष्टचतुर्थीव्रतकथा चंद्रोदयेऽष्टमदानं

श्रावणकृष्णपंचम्यां अन्नव्रतं

अन्नसर्वस्नानानि सायकाले जलेनाह्नं तत्र

प्रातर्दयानि

श्रावणीमास्यष्टम्यां शिवपूजाचसह्यासि

नां कल्पम्

तथासपूजाप्रयोगः गजपूजा विष्णु

पुराणदानं घृतधेनुदानम्

इति श्रावणमासकृत्पररत्नसमुच्चयः

श्रावणमासः

(नि.)

श्रावणमासकृत्परनिर्णयः कर्कसंक्रांतिपुष्प

यान्पायनस्वविशेषतः पुष्पकालनिर्णयः

अन्नदानं नारजोदोषनिर्णयः तत्र स्नानादि

निषेधः

गंगादेमहानदीपुतदपवादः ग्रामभोगेष्वप

पवादः

श्रावणमासादिचतुष्टये घृतधेनुवादिदानं

विशेषः

प० ८० पं०

सूचिपत्रम्

प्र० ८० पं०

सूचिपत्रम्

६ अस्याशिवपूजाव्रत इयमानवकल्पादि

दिकविपिठे रात्रतं देवीपूजाय

१० अत्रेवस्नुहेविटपेमनसादेवोपूजा

१२१ आ. शुक्लप्रतिपदायाविल्वरेटकव्रतं

१३ आवणुकृष्णपष्टास्कदपूजाव्रतम्

१२३ आशेभ्यव्रत विद्यादाप्तिव्रतम्

१४ आवणसप्तम्यारविपूजाव्रतम्

१२५ आ. शु. द्वितीयायां विथ्वकर्मशयनं

१४ आवणकृष्णपष्टम्यसुगतिप्रदव्रतम्

१२६ अत्राशोकशयनव्रतं श्रीकांतपूजनं

१६ आवणकृष्णनवम्यार्कौमारीपूजाव्रतम्

१२८ आ. शु. तृतीयायां स्वर्णगौरव्रतं वापन

१७ आ. रु. दशम्यार्नमपूजादिशापूजाय

१२९ अथकथा इयं मधुस्त्रवेति रथाता

१८ अ. रु. एकादश्यारेहिणीयोगेरेहिणीचंद्रपूजाव्रतम्

१३० अत्रैवञ्जनतत्तरीयाव्रत कथाय

२० कांठ्या

१३५ आ. शु. चतुर्थीद्विवांगणपतिपूजन

२१ अत्रश्रीधरपूजाद्वादश्यामपिकाठ्या

१३६ आ. शु. पंचम्यानागपच िव्रतम्

२१ अत्रश्रीधरपूजाद्वादश्यामपिकाठ्या

१३७ अत्रद्वारस्योभयतलोभयलि. स्वतनागपू

२१ अत्रश्रीधरपूजाद्वादश्यामपिकाठ्या

१३८ आश्यां वासुकीकुडस्नानं इयं मानवकल्पा.

२१ अत्रश्रीधरपूजाद्वादश्यामपिकाठ्या

१३९ आवणशु-पष्टांस्कंदपूजनम्

२१ अत्रश्रीधरपूजाद्वादश्यामपिकाठ्या

१४० आ. शु. नवम्यार्ञ्जव्यागसप्तमीव्रत

२१ अत्रश्रीधरपूजाद्वादश्यामपिकाठ्या

१४१ सप्तवाहनसूतर्पपूजनकार्पाससूत्रमयसूतर्प

सर्वोपक्रम
श्यादेवोपवि

सूर्यापत्रम्
श्रा.शु.चतुर्दश्यादेर्वीपवित्रारिपणम्
आवर्णपाणिमायां उपकर्मविधानम्

॥ अथ विष्णुसहस्रनाम ॥

२८-२९३ शिवरक्षावधधामनामः

४०२१०
उपाकमप्रधानः सभा

११६ जयापूणिमात्रत अलपुत्रः

४३ २.९ अत्रश्रावण्यावायुपुराणादानम् ॥

इति श्रावणमासकृत्यरत्नसमुच्चयः

10

भारुभासः

4

2

10

100

4.

प० पृ० पं०

सूचीपत्रम्

१ तुललाकनचं तुलसीव्रतकथा

२ सिंहके गोप्रसवे अमृताशांतिकाध्या

३ भाद्रकृष्णप्रतिपदापांनधुपायसदानंलवः

४ फाणितदानम्

५ भाद्रकृष्णद्वितीयायां अशूच्यशयनव्रतं

६ भाद्रकृष्णतृतीयायां विशालार्क्षीयावा

७ भाद्रकृष्णचतुर्थीसंकष्टचतुर्थीव्रतकथा

८ बहुलाचतुर्थीव्रतं गोपूजनंदानव

९ भाद्रकृष्णपंचम्यांनगानांपूजा

१० भाद्रकृष्णषष्ठ्यां कुशपलाशव्रतमहलपट्टीव्रत

११ चद्रपक्षीव्रतकथा उद्यापनप्रयोगः

१२ भाद्रकृष्णसप्तम्यांशीतलाव्रतं कथा च

१३ शीतलामंत्रविधानं शीतलाकवचं

१४ अस्मानिवपुःप्राप्तिव्रतम्

१५ भाद्रकृष्णअष्टम्यां दशाफलव्रतविधिः कथा च

प० पृ० पं०

सूचिपत्रम्

१६ कृष्णजन्माष्टमीव्रतनिर्णयः जयंतीनिर्णयः

१७ अथ जन्माष्टमीव्रते कथ्यप्रयोगः

१८ पुण्याहवाचनं मातृकापूजा नादिश्राद्धं

१९ पट्टीपूजनं जातकर्मनामकर्मचञ्चलपट्टीकृत्यं

२० पारणित्यः जन्माष्टमीव्रतकथाभिविधे

२१ पद्मपुराणिकाकथाभिविधे पुराणिकमुद्या

२२ अथ रसुतिकैरुत्तमोक्तमुद्यापनम्

२३ जन्माष्टमीव्रते पूजाविधानं उद्यापनविधा

२४ अग्निपुराणोक्तं जयंतीव्रतकथा नैके च

२५ उद्यापनकौमुद्यकमुद्यापनविधानम्

२६ अस्यामेव उमामहेश्वरव्रतं कलाष्टमीव्रतं च

२७ भाद्रकृष्णवर्मागोपालनवर्माप्रसिद्धं

२८ तन्मोगोर्माशिवपूजाव्रतं दुर्गापूजनं च

२९ भाद्रकृष्णअष्टम्यां यमपूजादिशांपूजा च

३० भाद्रकृष्णैकादशी अज्ञा कथा

५०॥५०॥५०॥

[illegible]

सविपन्नम्

[illegible]

० पुं० सूचिपत्रम्

७२ नंदनवर्माव्रतम्

७३ १ ७ भा. शु. दशम्यां दशावतारव्रतविधानं

७४ १ ७ भा. शु. कदादशीपञ्चास्या तस्याः कथा

७५ १ ८ अस्यामेव अवणपुतपां विजयैकादशीक

७६ १ ३ अवणपुतायामेकादश्यां वामनावतारः

कटिदानोत्सवः

७७ १ १० वामनावतारपूजाविधानं दशोदना

७८ १ १२ वराहेश्वरणीव्रतकटिकदादशीव्रतम्

७९ २ ४ अन्नभगवतः कटिदानोत्सवः

१० माद्रशुक्लदादश्यां अवणयोगव्रतपारणे

निषेधः तत्रायनैर्णय. त्रिवाविभक्त अव

णमेषभागेणोपारणनकार्यमिते

११ अन्नैवदादश्याववणयोगेशक्रध्वजोदधाय

१२ अथ अवणदादशीव्रतनिर्णयः अन्नपिवा

पुं० सूचिपत्रम्

७२ अस्यां वययोगिनतीसंगमस्तान्मुक्तं

७३ नदीसंगम अथयज्ञोकाः सविष्योत्तरे अव

णदादशीकथा

७४ वामनपुराणोका अवणदादशीकथा

७५ अस्यामविष्योत्तरेका अवणदादशीकथा

७६ अथोद्यापन अस्यप्रयोगः

७७ अथोद्यमभाविष्योत्तरेको वामनजयतोपु

७८ अस्यामेव अविष्यो गदादशीव्रतम्

७९ अथान्नैवदुग्धस्यागव्रतारमः

१० अथमाद्रशुक्लप्रेदश्यां गोत्रिराव्रतम्

११ गुर्जरवारदासगोत्रिराव्रतम्

१२ अस्योद्यापनं अन्नैवाशोकोत्रिराव्रतम्

१३ भा. शु. चतुर्दश्यामनव्रतम्

१४ अन्नंतचतुर्दशीव्रत निर्णय अन्नंत पूजा

प० पु० पं० सूचिपत्रम्

१७ २ अन्ततत्रतकथा अथोद्यापनम्

१८ १ नट्टोरके प्रायश्चित्तं अथोपरमनतत्रतो

१९ १ धापनम्

२० १ अथोवैवपालात्रतं अथैवरभात्रतम्

२१ १ अगस्त्याद्यं दानम्

२२ १ अथभाद्रपौर्णिमासिकृत्यानि

२३ १ अत्राष्टौडमामहेयश्चतस्रं सोद्यापनं पूजा

२४ १ कथानकम्

२५ १ अस्यामेव लोकापालपूजनं कन्यागतेर्केशः

२६ १ अस्यामेव भाद्रपौर्णिमायां कंदलीव्रतं तत्र

२७ १ अथकथा

२८ १ अथैव पूर्णिमायां सुवांसिन्धवे वटसादित्रिकु

२९ १ वटसावित्रीव्रतकथा

३० १ अथैव वारुणव्रतारभः कन्यागतेर्केशः

प० पु० पं० सूचिपत्रम्

३१ १ अथैव महालयश्चाद्वप्रारंभः कार्यः

३२ १ तत्र सपिडकाभ्युदयिकश्चाद्वं नंदिमुखानां

३३ १ कार्यम्

३४ १ अथ सपिडकाभ्युदयिकश्चाद्वप्रयोगः

३५ १ अथ सकल्पश्चाद्वप्रयोगः

३६ १ अथातिसंक्षिप्तसकल्पप्रयोगः

३७ १ अथ प्रसंगात्तत्रैवश्चाद्वप्रयोगः

३८ १ इति भाद्रमासकृत्यरत्नसमुच्चयः

३९ १ अथाश्विनमासकृत्यानुक्रम गोवत्खादिदा

४० १ कन्यासंक्रमे पराः षोडशघटिकाः पुनः

४१ १ अथितोऽग्रीत्यैवृत्तदानपद्मनामग्रीत्यैव

४२ १ धिताद्यायसादिदानम्

४३ १ धान्यपूर्ववृत्तदानम्

४४ १ सुवर्णवत्खादिदानम्

४५ १ एकमकव्रतग्रहणैसातिसरयूतीर्थेषु पुण्यं

प० पु० पि०

सूचिपत्रम्

- ८ मांसभोजनवर्जनव्रतएवंसौरमासकृत्यम्
१० अथमहालयनिर्णयः संचाश्विनकृष्णपक्षः
११ कन्यास्थार्कमहापुण्यः तेनविनापिनित्यः
१२ आषाढीमारभ्यपंचमः अधिमासेपातिसप्त
१५ अत्रश्राद्धकरेणमावास्याताः षट्पक्षाः
१७ एपांठयवस्थाशकाशकविषयः
१९ सप्तहतिधिपक्षो मृत्योऽन्यावश्यकः
२० अत्रश्राद्धार्हादेवताः
२१ पार्वणिकोदितश्राद्धव्यवस्था
२३ जीवातिपतृकस्य कर्तव्यता निर्णयः श्राद्धत
र्पणम्
२११ अथमहालयपक्षेप्रतिदिनकृत्यानि
१२ अथाश्विनरूपणप्रतिपदापंचांगहिंपूजनं
१३ महालयश्राद्धपिच्छादिशंसहस्रकल्पतु
सिन्नदम्

प० पु० प०

सूचिपत्रम्

- १४ द्वितीयायां हस्त्रपूजनं श्राद्धं शितिकल्पस-
हस्रतृप्तिदम्
१५ आश्विनकृष्णतृतीयायां वृहद्वैरीव्रतम्
१६ सोम्यापनहरतरुधेर्कहरतगौरिव्रतं चाश्वि
वृहद्वैरीव्रतपूजातरयाः कथाजयापूजनं च
१७ आश्विनकृष्णचतुर्थीसंकष्टचतुर्थीव्रतं
१८ अत्रश्राद्धपिचत्वारिंशत्कल्पसहस्रतृप्ति-
१५ आश्विनपंचम्यांपंचाशत्कल्पसहस्रतृप्ति-
१८ अत्रपंचम्यांपितृरूपादेवीपूजापुका
१० आश्विनपक्षांश्राद्धपाठिकल्पसहस्रतृप्तिदं
१२ अस्यांरोहिणीव्यतीपातभौमयोगेकपि
लाघर्षीव्रतम्
१८ कपिलाषष्ठीपूजाकथाकपिलाषष्ठीव्रतोद्या-
१९ कपिलाषष्ठीव्रतोद्यापनप्रयोगः तत्पुरुषक-
१८ आश्विनपक्षांश्राद्धपूजाव्रतम्

सूचापत्रम्

प० ए० पं०

अत्र महालयश्राद्धं सप्ततिकल्पसहस्रतृ-

११ आ. कृष्णष्टम्यां माध्याह्निकं श्राद्धम्

१३ गवाश्राद्धतुल्यफलदम्

१२ २ १ अत्र महालयश्राद्धं श्रौतिकल्पसहस्रतृ-

३ अस्याभेदाष्टम्यां पुत्रीव्रतम्

५ अत्रैव महालक्ष्मीव्रतं भाद्रशुक्लाष्टम्यां प्रा-

दमणीयम्

१५ महालक्ष्मीव्रतनिर्णयः व्रतविधिः

२ महालक्ष्मीव्रतकथा स्कंदपुराणे

१६ १ ४ भविष्योत्तरोक्तं महालक्ष्मीव्रतं पूजाविधिः

१९ १ १३ अस्यापानं व्रतस्यापानकौमुद्याम्

१९ २ ४ अथागमोक्तो महालक्ष्मीव्रतविधिः

१० अस्यास्तेन महालक्ष्मीपूजाविधिः

२२ १ १३ नारदीयपुराणोक्तं महालक्ष्मीव्रतम्

२२ २ ११ अत्रैवाशोकाष्टमीव्रतं इत्यग्निवाधमीप्रोक्ता

सूचापत्रम्

प० ए० पं०

२३

१ २ आश्विनकृष्णनवम्यां श्रवणवर्माव्रतं भवि-

१ ३ अस्यां महालय श्राद्धमशीतिकल्पसहस्रतृ-

१ ४ मातृनवनीश्राद्धं जीवदिपितृकेणपिकाष्टम्यं

२ ४ १ ३ अत्र सुवासिन्धोपिभोजनीयाः

१ ५ महालयश्राद्धं नवतिकल्पसहस्रतृति-

१ ६ अस्यामेव विलवशाखायां देवीप्रबोधनम्

१ ७ अत्र हरतादित्यखंजनदर्शनम्

व्रतम्

८ महालक्ष्मीव्रतसहस्रकल्पतृतिदम्

९ अश्विनकृष्णपक्षे इंदिरैकादशीव्रतम्

१ ३ अत्र महालयश्राद्धं द्विंशतिकल्पसहस्रतृति-

१ ३ इंदिरैकादशीकथा

२ ६ आश्विनकृष्णद्वादश्यां संप्रदायसिनां महाल-

यश्राद्धम्

सूचिपत्रम्

प०	पं०	सूचिपत्रम्
७१	१ १४	ध्वजामंत्रः पताकामंत्रः कनकदंडमंत्रः
७१	२ ८	दुहुभिमंत्रः शंखमंत्रः सिंहसन्मंत्रः
७१	२ १४	अश्वमंत्रः शिविकामंत्रः रथपूजामंत्रः
७२	१ १०	गजमंत्रः अष्टभ्यारित्रौ बलिदानम्
७२	२ ७	तत्र चतुष्टयद्विधो गिरीतानाममंत्रः
७३	२ ११	नवभक्तिपत्रम्
७४	२ १३	नवरात्रपारणार्णवः
७५	१ ११	दशभक्तिपत्रम् विसर्जनद्वयमेव विजयदशमी
७६	१ १०	प्रस्थानविधिः शमीपूजनम्
७७	१ १५	अपरञ्जिता पूजाक्रमः विजयप्रस्थानोत्स-
७८	२ ३	दुर्गाशतनामस्तोत्रं नवरात्रव्रते ध्यापनक्र-
७९	२ ४	आश्विनशुक्लप्रतिपदमारभ्य श्रीसूक्तवि-
८३	१ १५	लक्ष्मीहृदयस्तोत्रं नारायणहृदयस्तोत्रम्
८४	२ ८	अथ पूजाप्रयोगः पीठपूजा उपचारपूजा

सूचिपत्रम्

प०	पं०	सूचिपत्रम्
८७	२ ९	अष्टोत्तरशतनामपूजा आचरणपूजा
८९	१ २	विष्णुधर्मोत्तरे श्रीसूक्तविधानश्रीसूक्तपाः
९०	१ ११	इति नवरात्रविधानप्रकरणम्
९०	१ १४	आश्विनशुक्लपक्षावसिष्ठकृतम्
९०	१ १५	आशु. द्वितीयायादानस्यानतफलव्रतम्
९०	१ १६	आशु. तृतीयायामपिबृहद्भरिब्रतमुक्तं
९०	२ ७	आशु. चतुर्थ्याकपर्दीया विनायकव्रतम्
९०	२ १०	व्रतविधिः पूजाविधिः कथाच
९०	२ १६	आशु. पंचम्या उपगंगाललिताव्रतं
९४	१ १	श्रीसूक्तेन पूजाविधानं कथा
९७	२ ९	अथास्तोत्रा पत्रप्रयोगः शांतिपंचमीव्रतं
९८	१ १५	आशु. पक्षेमूलनक्षत्रे पुस्तके पुस्तकस्वतीप-
९८	२ ५	आशु. पक्षावित्ववृक्षेदेवीवेधनम्
९८	२ ५	तत्र नवरात्रप्रकरणे
९८	२ ७	आश्विन. शु. सप्तम्यां शुभसप्तमीव्रतम्

सविपत्रम्

१००	१	२	सप्तम्यादिदिनत्रयव्रतं नवरात्रविधानं	१००
९९	१	५	महाष्टमिनिर्णयः	९०
९९	२	१०	महानवमीकृत्यनिर्णयः	९०
१००	२	१०	अस्वामेव नवम्याभद्रकालीव्रतं	१००
१०१	२	१०	महानवम्यामुत्सवविधानं	१०१
१०२	२	६	अश्वैव रथनवमीव्रतं भगवती प्रीत्यर्थं शठमा	१०२
१०३	१	२	अवृषभदानं उपयतो मुखी गोदानं	१०३
१०३	१	७	वृषभदानं उपयतो मुखी गोदानं	१०३
१०३	१	११	शौट्यं व्रतं उत्कलनवमीव्रतं	१०३
१०३	१	१३	आशुदशमीविजयादशमीविधानं	१०३
१०४	१	२	नवरात्रविधानेन शमीपूजनं तत्रैव	१०४
१०४	२	९	प्रस्थानविधानं व्याख्यासामः	१०४
१०४	२	१४	अत्रादिशांपूजनमंत्रः पुरोधसापठनीयाः	१०४
१०५	१	१०	अत्रावलीरटदशनं	१०५
१०५	१	१२	आशुक्लिकादशीपापांकुशाकथा (काट्यं	१०५
१०६	१	५	इमामारभ्यकार्त्तिककलानवरात्रादीनामारंभः	१०६

सविपत्रम्

[illegible]

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
२१६	अस्यामेव करकचतुर्थीव्रतं तत्र स्त्रीणां भेषाधिकारः
६	करकचतुर्थीकथा अस्यायापनम्
११५	का. कृ. पच-नागपूजाव्रतं पष्टांस्कृष्टपू-
२१	का. क. सत-वैकुण्ठकृतपादितनम्यपूजा
३	का. कृष्णाष्टमनांपूजकामव्रतं हरिगौर्वा
	दर्भमयैरूपेपूजनम्
५	इयमपिकारकाष्टम चतुर्थीवदत्रापिकृत्य
६	अस्यामेव श्रद्धेर्द्विपूजाव्रतं तत्र कथावि-
२	का. कृ. नवभ्यां द्विगपूजाव्रतम्
७	का. कृ. दशभ्यां धर्मराजपूजादिशांपूजा
८	का. कृष्णैकादशोरमातस्याः कथा
९	का. कृ. द्वादश्यां गोवत्सपूजाकथा
२११	इयं नाराजनद्वादशोञ्जनगोपूजं नाराज
२१६	का. क. जयोद्दश्यां पद्मपदानव्रतं पंचाह-

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
१२	अस्यामेव गोत्रराजव्रतं सस्त्रीककृष्णपूजनं
१२	गोवर्धनपूजनं गार्वांगीपितां वपूजनं
१३	का. कृ. चतुर्दश्यां अर्नकचतुर्दशीकृत्य
१३	तत्राभ्यांगस्तानं चतुर्दश्याद्वितीयांतं
४	स्वातिपेते श्रथं
५	अथ स्नानविधिः यमतर्पणं
११४	यमायदीपदानं प्रदोषं समये कार्यं
३	व्रतभ्यादीपदानं तत्र मंत्रः
१४	इयं भौमवारविजयां वमहाफला
२१०	अस्याहनुमतोजन्मदिनकृत्य
१४	का. अभवास्यायां दीपावलिकृत्य
२१३	अत्रापि स्वातिपेते अभ्यंगस्तानं
१५	अथ दीपावलीकृत्य कथा कौमुदीव्रतमुक्तं
१८	सुखसुप्तिकाकृत्य प्रदोषदीपदानपूर्वकं
१४	लक्ष्मीपूजाप्रयोगः लक्ष्मीसूक्तं पठेत्

सूचिपत्रम्

प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
१८	१	५	अन्नदीपश्राद्धप्रयोगः अन्नस्वातिसंपात
			योगः
१८	२	८	तस्य शांतिर्नाराजनिविधिनकार्यः
		११	अन्नकेदारगौरीश्रवतं पूजाविधानं कथा च
२०	१	१०	दीपावलीकथा मार्गपर्वविधानं कौमु
			दीमहोत्सवः
२४	२	३	प्रातर्धृतक्रीडनदिकं तैलभ्रमंगोपि
२५	२	१५	कार्तिकशुक्लप्रतिपदावालिपूजा गोव
			र्धनपूजा च
२६	२	८	का. शु. द्वितीयायमद्वितीयाकृत्यं
२८	१	५	का. शु. तृतीयायां विष्णुगौरीश्रवतं
		९	का. शु. च. नानाश्रवतं
		१३	का. शु. प. जयापंचमीश्रवतं
२९	१	६	का. शु. प. भौमवारेदेवसेनान्वितस्कंदपू
			जोत्सवः

सूचिपत्रम्

प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
२९	१	१६	का. शु. स. शाकसप्तमीश्रवतं
२९	२	३	का. शु. अ. गोपाधर्मा तन्नगोपूजा
		८	का. शु. न. कृतयुगादि अन्नकूटमांडपानं
		५	तुलसीकृत्यारंभः नगरप्रदक्षिणाकथा
३०	१	५	तुलसीविवाहप्रयोगः तुलसीविवाहकथा
३१	१	२	का. शु. द. सार्वभौमश्रवतं राज्यावाप्तिश्रवतं
३३	२	४	का. शु. द. सार्वभौमश्रवतं राज्यावाप्तिश्रवतं
३४	१	१०	ब्रह्मावाप्तिश्रवतं
३४	१	१४	का. शु. कै. का. द. श्री. हरिप्रबोधिनीकथापाद्वे
३५	२	८	स्कंदपुराणोत्तमाकाशयोगीश्वरद्वादशीश्रवतं
			प्रबोधैकादशीकृत्यम्
३९	१	२	रामार्चनयादिकोत्तमाप्रबोधिनीप्रकारः
४१	१	९	प्रबोधकालानिर्णयः
४१	२	१५	श्रवणैकादश्यादिपूर्णिमांतंभीष्मपंचकश्रवतं
		१५	पाद्वैकार्तिकमाहात्म्यं भीष्मपंचकविधानं
४२	१	१३	भविष्योत्तरोत्तंभीष्मपंचकश्रवतंविधानं

सूचिपत्रम्

पं०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
४५	११२	११२	भीष्मपंचकोपाख्यानं समाप्तम्
१३	१३	१३	अत्रवज्जारोपणविधानं अथैतत्प्रयोगः
४६	२	७	भीष्मपंचकव्रतविधानप्रयोगः
४७	११५	११५	कार्तिक-शु-द्वादश्यानीराजनविधानं (विधिः)
४७	२११	२११	अत्रापिनीराजनशांतिकथा
४८	२१५	२१५	चातुर्मास्यव्रतसमापनवारहाकिः प्रथमः
४९	१११	१११	का-शु-त्रयो-शिवपूजनव्रतम् १०००
४९	११२	११२	अष्टोत्तरनामाभिः सहस्रदीपदानं च
४९	२११	२११	का-शु-वतु-वैकुण्ठवतुर्दशीहरिपूजनं
४९	२११	२११	अत्रव्रतसूक्तं व्रतं काश्याविश्वेश्वरयात्रा
५०	२	४	अत्रपाषाणवतुर्दशीव्रतम्
५०	२	८	कार्तिकपौर्णिमारयां कार्तिकेयदर्शनं
५०	२	९	काःपौर्णि-दीपदानेन त्रिपुरोत्सवादिविधा-
५०	२१६	२१६	अत्रकाम्यंद्योत्सर्गव्रतं कल्पान्तरीयेन

इत्यावतारः

सूचिपत्रम्

पं०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
५१	१	२	आचारप्राप्तंतुलसीपूजनं अथप्रयोगः
५१	१	८	तुलसीविवाहप्रयोगः तुलसीकवचपाठः
५२	२	१	अत्रैवधात्रीपूजाप्रयोगः धात्रीपूजेया-
५३	१११	१११	ध श्रीमाहात्म्यकथात्रिपुरदहोत्सवंभञ्जः
५५	२	७	अत्रकार्तिकेयदर्शनं मन्वादि
५६	१	२	क्षीरसागरदानं दृषदानम्
५६	२	८	संतानव्रतं राशिब्रतम्
५६	२१२	२१२	कृतिकव्रतं मनोरथपूर्णमासव्रतं सौभाग्यव्रतं
५७	१	७	कार्तिकव्रतोद्यापनं कार्तिकज्ञानं पुनरज्ञा-
६२	२	६	कपिदानविधानम्
६३	१	३	गोदानविधानं अत्रैवभीष्मपंचकव्रतोद्या-
			पनमपि
६४	२	४	अत्रमानाकैडेयपुराणदानम्
६४	२	५	सुवर्णगजदानं इतिकार्तिकोद्यापनम्
६४	२	४	एवंचातुर्मास्यव्रतोद्यापनमपिज्ञेयम्

इति कर्तिकमासकृत्यरत्नसमुच्चयः

१	१	अथमार्गमासव्रतनिरूपणम्	१०६०
१	१	विष्णुपूजाव्रतम्	१०६१
१	१	दानविशेषनिरूपणम्	१०६२
१	१	व्रतविशेषनिरूपणम्	१०६३
१	१	व्रतविशेषनिरूपणम्	१०६४
१	१	अन्नकृष्णप्रातिपदायां योगविशेषनिरूपणम्	१०६५
१	१	अन्नवृत्तियां मार्गमाससौभाग्यमुंदरीव्रतम्	१०६६
१	१	नक्तनतमाहात्म्यनिरूपणम्	१०६७
१	१	उक्तव्रतस्योद्यापनविधिः	१०६८
१	१	मार्गकृष्णचतुर्थीतिथिपत्तनगणेशपूजाव्रतसंकेतचतुर्थीविधिनाकाष्टमम्	१०६९
१	१	मार्गकृष्णपंचम्यां तिथिपत्तनगणेशादयो नागापूज्याः	१०७०

१	१	अथमार्गकृष्णपक्षासूर्यपटोव्रतं भविष्यो	१०७१
१	१	मार्गकृष्णसप्तमामपदेव व्रतकार्दम्	१०७२
१	१	मार्गकृष्णान्न्यां कालभैरवोत्पत्तिः	१०७३
१	१	तस्यामुपवासादिकार्यम्	१०७४
१	१	अन्नपूजेपवासजगणानि प्रधानानि	१०७५
१	१	अस्यामेवाष्टम्यामनयाष्टमीव्रतम्	१०७६
१	१	कृष्णान्न्यां द्वादशानम्	१०७७
१	१	मोहनवस्यां सामान्यनिर्णयिकं मार्गकृष्णैकादशीतिपञ्चास्यामहाभारते	१०७८
१	१	अस्यामेव मार्गकृष्णैकादश्यां चैतन्यव्रतम्	१०७९
१	१	मार्गकृष्णद्वादश्यां कृष्णविशेषाभावादेकादश्यां कृष्णमेवात्र कार्दम्	१०८०
१	१	मार्गकृष्णत्रयोदश्यां ज्योतिषादौ पञ्चतंत्रम्	१०८१
१	१	मार्गकृष्णचतुर्दश्यां देविकातीर्थव्रतारम्भः	१०८२
१	१	अस्यामेव चतुर्दश्यां देविकायां नागापूज्याः	१०८३

प० पू० रं०
सुधाप्रबन्ध

सांगंसायांपितृपुत्राका

अस्यैवैवमार्गोपायांगैरित्येवैव

इदमेव महाव्रतापन्नानध्वं कालिकापुरा

स्यः प्रकृतपदायां नवतम

अथ नानाश्रयिणोऽपि भवन्ति ।

३३ मा। सु। छ। दत्ता। पा। पा। बा। ना। ६६

११ मा. शु. तत्तावाद्यानां धनापत्तयुक्तानामा

१/मा. शु-ततायाहार

३। अथहरगौरोव्रतकथा

४। अस्यामेव भविष्योत्तरपुराणे कर्माविशेषेण-

५) मा-श्रु.चतोषाधामारभ्यभविष्योत्तराकरं-

मार्गशुक्लचतुर्थ्याहिरण्यवतित्रय (भाद्रपद)

८ अथमविद्यपुराणोक्तगणेशचतुर्थोऽवत

१६ अथगणपतिस्तोत्रम्

१३ अस्य निवमगशुक्लवतुंयकृत्तुवतुधामत

८ अस्यामेव वर्षे चतुष्टयसः धर्मसवाधसाम्बक

॥ वरचुत्थांनतम्

सच्चिदानन्दम्

अथमार्गपंचस्यार्त्तगणपूजे।क।

॥ साक्षात्पञ्चमोऽर्थः ॥

१८. २. अध्यायः। मलविषयोक्तः।

१९३९ २५ भागशिकपञ्चमना

७९ ७ ८ अन्नवपापट्यापाः

२०११-६ अन्नैवफलपथाव्रतम्

२) मा.श.सत्प्रदां नित्रसत्प्रमां वत

५) मार्गशक्कनवमीनांदिनीनवमी :

मर्मैकप्रशमनांशोऽयदशर्मव्रतं

३२ : १

२२ २

२२-२९२ श्रुत्याः कथा .

२४११-२। अस्याभवकादृधावर्गपुरा॥।। कसुना न भ

इशान्वरम्

७९३ श्रुपेकादयोव्रजेद्यापनम्

अथमविद्योत्तराकंधरणीव्रतम् ।

॥ अथात्रैवमन्त्रपद्धतिप्रदर्शितं नारदीये

॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतायाः अष्टादशोऽध्यायः ॥

प० प० प०

सुविपन्नम्

प० प० प०

सूचीपत्रम्

२९ २ द्वादश्यांमार्गशुक्लापांसाध्वन्नतम्

२९ २ इतिनारदीयेमार्गशुक्लादश्यांसाध्वन्न

तद्वादशादित्यन्नतं अखट्वादशोन्नत

अथास्यमेवमल्लद्वादशीन्नतम्

३१ १ अस्यामेवमल्लद्वादशीन्नतम्

३१ २ अथास्यामेवारण्यद्वादशीन्नतम्

३२ २ मार्गशुक्लत्रयोदश्यामनन्तत्रयोदशीन्नतं

३४ १ अथापरमनन्तत्रयोदशीन्नतंमविष्यत्तरे

३६ १ अथप्रदोषन्नतानि तत्रादौप्रदोषमहिमा

३६ १ अथास्यनिर्णयः

३६ २ अथपक्षप्रदोषविधिः

३८ १ अथकेदारखंडोकाशनिप्रदोषन्नतम्

४१ १ अथनिर्णयास्तसंनदपुराणोकाशन्यादि

४१ २ वारपुक्तंप्रदोषन्नतम्

४१ २ सोमवारेण्युकायामपिपर्याकस्यांचित्

त्रयोदश्यांप्रदोषादौशिवपूजोका

अथतस्मिन्पुराणोक्तंनृसिंहत्रयोदशीन्नतं

अथकुर्मपुराणोक्तंत्रिलोचनत्रयोदशीन्नतं

अथकामन्नत्रयोदशीन्नतहेमाद्रौ

अथवारहपुराणोक्तं महाबुधसंज्ञत्रयोद

शीन्नतम्

अथसौरपुराणोक्तंशिवत्रयोदशीन्नतम्

अथमार्गशीर्षादिमासत्रयोदश्यांवर्षसा

ध्ययमादर्शनन्नतम्

अथमार्गशीर्षपक्षत्रयोदश्यामारभ्यमस्य

पुराणोक्तंशिवपक्षत्रयोदशीन्नतम्

मार्गशुक्लत्रयोदश्याएकमकन्नतम्

अस्यामेवपिशाचमोचनतर्धेअद्विमुक्त

अथपौर्णमास्यालवणाढकदानमुक्तं

अस्यांचंद्रपूजोका

सुविपन्नम्

प० ट० पं०

- १३ पौपकुण्डितियायांगुरवारयोगविधिपू.
- १५ पौ.क.त.गौरैयाजन्नतपू.प्यक्षेपुप्यस्नानं
- १ पौ.क.व.मासचतुर्थीव्रतम्
- १ पौ.क.पं. नागपूजाव्रतम्
- ३ पौ.क.प.पूजागृहस्येति स्कदपूजाव्रतम्
- ४ पौ.क.स. भास्करवेतिउपयससमीव्रतम्
- ५ पौ.क.झ.आष्टाश्राद्धम्
- ५ अन्नरुक्मण्यष्टमीव्रतम्
- २ पौ.क.न.नकभोजनदुर्गापूजाव्रतम्
- ३ पौ.क.द.मंतकस्यचेतियमपूजाव्रतं
- ३ इवञ्जोरकल्पादिः
- ४ पौ.क.एकादश्यांसफलेकादशीव्रतकथा
- १ पौ.क.द्वा.संप्राप्तिद्वादशीव्रतम्
- १ अस्यामेवस्वरूपद्वादशीव्रतम्
- १३ पौ.पकुण्डजयोदश्यापक्षत्रदोषव्रतम्
- १४ पौ.क.चतुर्दश्यामासशिवरात्रिव्रतम्

सुविपन्नम्

प० ट० पं०

- ७ अस्यामेवमृगशिरोनक्षत्रयुक्तायांसुवर्णल
- वर्णचन्द्रेयम्
- १२ अस्यामेवचंद्रव्रतारंभःकार्यः
- २ अयवतिशीर्षार्थमोचपते
- ७ अष्टपूजाविधिः
- १५ अष्टकथा
- ॥ इतिमार्गमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥
- १ पौषमासानुक्रमः वस्त्रपानादिदानम्
- २ धनुःसकमे पराःषोडशपटयःपुण्याः
- २ एकभक्तव्रतं प्रासादग्रहादिदानम्
- ५ शीलावाप्तिव्रतंकनकदानं पौ.उ.प्रतिप
- दायम्
- १० पुष्पफलादिदानं नक्तव्रतच नर्मदास्नानं

प० पु० पं० सूचिपत्रम्

१५ पौषामवास्यायां अर्द्धेदपयोगउक्तः

७ २ १ सवर्षौपमावर्षौर्णमास्योर्मेधवर्ति

दर्शोभवति

७ २ ७ पौ.शुक्लश्रुतिपदयाम्भानपूजाएकभक्तव.

७ २ ८ पौ.शु.द्वि.गौरात्रनं शृगोदकमागनम्

७ २ ९ वालेंदुदर्शनं आरोग्यव्रतम्

७ २ १५ पौ.शु.त. ब्रह्मगौराव्रतम्

८ १ १ पौ.शु.च-विश्रंशपूजाव्रतम्

८ १ २ पौशु.पं.मधुसूदनपूजाव्रतम्

८ १ ४ पौशु-प.विष्णुरूपसिद्धपूजाव्रतम्

८ १ ६ पौ.शु.स-उभयसतमोव्रतम्

८ १ ९ पौ.शु.छाष्टम्यदुर्गापूजाव्रतम्

८ १ १६ पौ.शु.न.महाभाषापूजाव्रतं एकभक्तं

८ २ १० अन्नदुर्गास्त्ववराजस्तोत्रम्

प० पु० पं० सूचिपत्रम्

१ २ १६ अथाच्चध्यजारोपनवर्माव्रतं देवोर्मिदेव

जारोपणम्

(हृषा-

१ पौ.शु.द.विश्वेदेवानांपूजाव्रतं ईशानक.

१ ६ पौ.शु.कैकादशीपूजाव्रतं कथापक्षपुराणे

१ १४ इयमन्वादिरपि

१ १४ अस्मादाक्षिणारयानां माघस्नानार्भः

१ ८ माघस्नानविधिः

१ ५ पौ.शु.द्व.सुजन्मद्वादशीव्रतम्

१ २ अस्यामेव गोविदद्वादशीव्रतम्

१ ३ पौ.शु.त्रयोदश्यां अच्युतपूजाव्रतम्

१ ४ विजयाष्टमादिदानम्

१ ६ पौ.शु.च-विरूढाक्षव्रतम्

१ १३ पौ.पू.र्णमाषां लक्ष्मीपूजाव्रतं पुरुषस्नानम्

१ १३ अवेशानव्रत पुरुषस्नानविधान

१ २१० पुरुषस्नानं कालिकापुराणे वाराहीसंहिता.

सन्निपन्नम्

श्रवणविद्योत्तरपुराणादानम्

ब्रह्मसंक्रान्तिकर्मपराणदानम्

॥ इति पापमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥

१ अथमाद्यनासकः यानुक्रमः

महामहोपाध्यायविरचितवार्तिकः पूर्ण

मकरपद्मोत्पत्तिः ॥ १ ॥

१ १ २ श्रीजाग्रदवस्थासु जाग्रतस्थितौ

७ तिलवैलनदीपदान। तलधनुदान। तलह।

१११२) अत्रमलकभक्षणादिपेयः तिलदानम् (म

न कश्चिदपि स्वयमेव न कश्चिदपि

२ १ २ माधुक्षानावधान अनन्तरात्

अथ गीता-

११० माघ कणप्रतिपदायां बलिपूजनं प्रतारभ

म.त.वि.नामगणित

११ भा. कु. द्र. प्र. नि. गु. ना. ११

१४। ना-कु-त-साभापसुदरावत ॥१॥

१६ म. - कृ. च. तिलचतुर्थान्नतम्

सकप्रचनधुवतकधु

[illegible]

४। मा.क.प.ता.पु.न.स.स.

८/सा.कु.प.विश.कप.पृ.अव.

मःक-सप्तयसिर्वासिब्रतम्

11 2 14 2

८ मा. कुल्लु। इतय। न। त.

२/अत्रकृष्णार्जुनतमः

म.क.न.अ.वृत्काश्रम

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

११ मा.क-उद्योगिक विकास

१२ मा.कुण्डिकासिपुतलाकथाच

श्री.कृष्णाविलम्बादयोः।व्रतम्

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

৯	৬	৩	১
১০	৭	৪	২
১১	৮	৫	৩
১২	৯	৬	৪
১৩	১০	৭	৫
১৪	১১	৮	৬
১৫	১২	৯	৭
১৬	১৩	১০	৮
১৭	১৪	১১	৯
১৮	১৫	১২	১০
১৯	১৬	১৩	১১
২০	১৭	১৪	১২
২১	১৮	১৫	১৩
২২	১৯	১৬	১৪
২৩	২০	১৭	১৫
২৪	২১	১৮	১৬
২৫	২২	১৯	১৭
২৬	২৩	২০	১৮
২৭	২৪	২১	১৯
২৮	২৫	২২	২০
২৯	২৬	২৩	২১
৩০	২৭	২৪	২২
৩১	২৮	২৫	২৩
৩২	২৯	২৬	২৪
৩৩	৩০	২৭	২৫
৩৪	৩১	২৮	২৬
৩৫	৩২	২৯	২৭
৩৬	৩৩	৩০	২৮
৩৭	৩৪	৩১	২৯
৩৮	৩৫	৩২	৩০
৩৯	৩৬	৩৩	৩১
৪০	৩৭	৩৪	৩২
৪১	৩৮	৩৫	৩৩
৪২	৩৯	৩৬	৩৪
৪৩	৪০	৩৭	৩৫
৪৪	৪১	৩৮	৩৬
৪৫	৪২	৩৯	৩৭
৪৬	৪৩	৪০	৩৮
৪৭	৪৪	৪১	৩৯
৪৮	৪৫	৪২	৪০
৪৯	৪৬	৪৩	৪১
৫০	৪৭	৪৪	৪২
৫১	৪৮	৪৫	৪৩
৫২	৪৯	৪৬	৪৪
৫৩	৫০	৪৭	৪৫
৫৪	৫১	৪৮	৪৬
৫৫	৫২	৪৯	৪৭
৫৬	৫৩	৫০	৪৮
৫৭	৫৪	৫১	৪৯
৫৮	৫৫	৫২	৫০
৫৯	৫৬	৫৩	৫১
৬০	৫৭	৫৪	৫২
৬১	৫৮	৫৫	৫৩
৬২	৫৯	৫৬	৫৪
৬৩	৬০	৫৭	৫৫
৬৪	৬১	৫৮	৫৬
৬৫	৬২	৫৯	৫৭
৬৬	৬৩	৬০	৫৮
৬৭	৬৪	৬১	৫৯
৬৮	৬৫	৬২	৬০
৬৯	৬৬	৬৩	৬১
৭০	৬৭	৬৪	৬২
৭১	৬৮	৬৫	৬৩
৭২	৬৯	৬৬	৬৪
৭৩	৭০	৬৭	৬৫
৭৪	৭১	৬৮	৬৬
৭৫	৭২	৬৯	৬৭
৭৬	৭৩	৭০	৬৮
৭৭	৭৪	৭১	৬৯
৭৮	৭৫	৭২	৭০
৭৯	৭৬	৭৩	৭১
৮০	৭৭	৭৪	৭২
৮১	৭৮	৭৫	৭৩
৮২	৭৯	৭৬	৭৪
৮৩	৮০	৭৭	৭৫
৮৪	৮১	৭৮	৭৬
৮৫	৮২	৭৯	৭৭
৮৬	৮৩	৮০	৭৮
৮৭	৮৪	৮১	৭৯
৮৮	৮৫	৮২	৮০
৮৯	৮৬	৮৩	৮১
৯০	৮৭	৮৪	৮২
৯১	৮৮	৮৫	৮৩
৯২	৮৯	৮৬	৮৪
৯৩	৯০	৮৭	৮৫
৯৪	৯১	৮৮	৮৬
৯৫	৯২	৮৯	৮৭
৯৬	৯৩	৯০	৮৮

७।स।कु-वतदुनास नवणादिकथ

वर्षणमंत्रोक्तनामभिर्होमःकृशरान्नदानं

पिनात्रिबन्धकद्वयं

सूचिपत्रम्

पृ० पं०

सूचिपत्रम्

पृ० पं०

१५ माघमावास्यायां अर्धोदययोगः

८ गौरीतीयाव्रतं च गुडलवणादिदानम्

२ ४ तत्रसपायसकरांस्त्रयत्रयसुवर्णादिदानं

२ मा. शु. च. कुट्टचतुर्थीव्रतम्

१५ अर्धोदयव्रतमाहारमयं स्कंदपुराणे

१५ गौरीचतुर्थीव्रतं च कुट्टचतुर्थीव्रतं च

२ ४ अर्धोदयव्रतपूजाविधानप्रयोगः हेमविधि

१५ शान्तिचतुर्थीव्रतवरदाचतुर्थीव्रत

२ १ अस्यसंक्षिप्तप्रयोगे तिलपर्वतत्रयस्य

६ मा. शु. प. श्रीपद्मभद्रव्रतं वसंतपंचमीव्रत

४ देवतात्रयपूजा तिलपर्वतदानम्

७ रविकामयोः पूजा वसंतोत्सवारम्भः

गोदानं शय्यादिदानम्

१ मा. शु. प. अरुणास्या तस्यामरुणपूजनं

१३ अस्यांसावित्रीसहितत्रयपूजाविधानं

३ इयमदार्याष्टां च तत्रसूर्यपूजादिकृत्य

२ १ इयंदापरयुगादि शत्रयुगादिश्राद्धादिक.

१ मा. शु. स. श्रवलास. त्रिलोचनजयती

३ छत्रोपानहदानम्

९ अचलासप्तमीनर्णयः श्रवस्तानादिवि.

७ माघशु. प्रतिपदायां वहिहरूपशिवपूजाव.

५ श्रवतालकदान रथदानविधानं च

९ मा. शु. द्वि. भानुरूपप्रजापतिपूजाव्रतम्

८ इयं नवादि. लोलाकंस्तान काशीखंडे

१२ मा. शु. तृ. सौभाग्यसुंदरीपूज व्रतम्

१० श्रवपद्मकयोगउक्तः श्रवलासप्तमीव्रतक

१४ अस्याविधानं भविष्योत्तरे ललितानुतीया

९ श्रवलासप्तमीविधानमुद्यापनकौमुद्याम्

११ श्रवैव रसकर्याणि नीव्रतम्

५ रथसप्तमिकथा रथसप्तमीविधानम्

सूचिपत्रम्

१०	४००	रथांकसप्तमीविधानं शारोभयसप्तमीव्रतं
१७	२१०	विशोकसप्तमीव्रत-सिद्धार्थकहेमसप्तमीव्रतं
१८	११२	विजयासप्त-व्रत श्रानोदकसप्तमीव्रतं
१९	११५	वराहिकासप्तमीव्रतम्
१९	२१२	मा-शु.भीष्महात्म्यं तन्त्रमीष्टमतर्पणादिक-
२०	५	मा-शु.नदानवर्मातत्रज्ञानदानाद्यन्तर्गत-
२०	६	मा-शु.इशान्यामगिरसदेवतापूजादिक-
२०	११०	शारोभयदशमीव्रत धर्मव्रतत्रयं धर्मव्रतं
		विश्वव्रतम्
२१	४	दशादित्यव्रतं दशापूजनम्
२२	१	मा.शु.एका. जया भीमसेनी श्रवणराह
		हृदशोव्रतम्
२४	८	मा-शु.तिलहृदशो भीमहृदशोऽकषा
२६	५	मा.शु.त्रयोदशजिज्ञासमाघस्नानव्रतारं-
२६	८	मा-शु.च-यमतर्पणादिकृत्यम्

सूचिपत्रम्

२६	११०	माघपूर्णिमायातिलकंबलादिदानंतिलपत्रा
		व्रदानंच
२७	२१३	षट्कंबलविधानम्
२९	१	माघस्नानोद्यापनं अस्यां ब्रह्मवैवर्तदानं
		स्कंदपुराणदानंच
२९	७	॥ इति माघमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥
		अथ फाल्गुणमासकृत्यानुक्रमः
		कुंभार्कषोडशपूर्वाषष्ठाः पुण्याः गौजलाभा
		दिदानम्
	३	पिष्टमयेदिवमूर्तिपूजाएकमकवर्तं त्रिपुंगु.
	७	पष्यादिदिनत्रयव्रतं एकमकव्रतं ब्रीहि
		गोवस्त्रादिदानम्
	१२	माघस्नानवदशपुस्त्राभं

४ कलुनकणप्रति.वन्दिपूजादि.कुपम्

२। द्वितीयायां ब्रह्मपूजादिकृत्यम्

तृतायायागारापूजादेकृत्यम्

३. फा.क.चतुर्थ्यावधायकव्रतम्.

का.कृ.पू.नागपूजादं कृदम्

का-ह.प.स्ककपूजाकृत्यम्

का.क.सप्तम्युक्त्यादृकादकपम

क. ३७॥४८॥ पञ्चाङ्ग. पटानवपण्ण

श्री.८-१-३॥ पञ्चाङ्कयम्

[illegible]

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

३ फा. क. नयेतयां गभसतेन

३. फ. कु-व न है श्यां पि न म ति न न न

४) निवर्तनरूपम्

...

४१११ अथ शिवरात्रि तथानुष्ठानम् ४

५३३ अथपारणनिर्णयः ॥

६ १११ ज्ञानवश्यकत्वं व्यतापजोपयोनिप्रसंगात् ।

१ लिङ्गपञ्चाङ्गलवशेषनिर्णयः
२
३

६. २१६ पाथवाल्गसंख्यानिर्णयः

७२४ पाथवपजावधुत्तमं त्रानिद्ररूपं

२ पचसुत्रादिगविधानम्

८ शत्रुपुत्रमधिकृत्य पंचाव्ययदिफल

३।वत्सपत्रपुष्पध्वनैर्वद्यादिपूजाफलनिष्ठं.

३ शिवनामस्तोत्राद्यविचारः

॥ अथ नृनां धारणा नृणां यः कुरु मंत्रनिर्णयः ॥

अथाश्वमेधप्रयोगः तत्र श्रीकठोदिन्या.

४ ७३ अन्नमहाप्रदधानपूर्वकमावाहनादिपु-

प्रायश्चित्तनामः

५०२०२ श्रीवरुणपञ्चानकायामचतुष्टयेऽर्घ्यदानम्

सूचिपत्रम्

४०८०५०	सूचिपत्रम्
१८	११४ यापिकशिखरात्रिकथाशिखभोगपूजा
१९	८ स्कंदपुराणोकाशिखरात्रिकथा
२०	२१२ वार्षिकशिखरात्रिब्रततोद्यापनप्रयोगः
२३	१ मासाशिखरात्रिनिर्णयः
२३	१११ अन्यवार्षिकशिखरात्रिकथा
२६	१११ फाल्गुनामावासर्यैकरथं इयंमन्वादिः
२६	२ ५ फा.शु.प्रतिपदायांभुलिधूसरशिखपूजा.
२६	२ ८ फा-शु-दि- फाल्गुनादिशिखपूजाव्रतम्
६२	२१४ फा. शु- कुलसौख्यदातृयाव्रतंभूमिक।
२६	२१६ भूमिकातृतीयाव्रतम्
२७	११६ फा.शु-प. दुडैराजव्रतं श्रंगारचतुर्थीव-
	श्रंगारचतुर्थ्युद्यापनं सुखचतुर्थी
२७	२ ६ श्रंगारकचतुर्थीकथा
२९	१११ एवंगणपतिचतुर्थीव्रतं यमचतुर्थीव्रतम्
२९	११५ फाल्गुनादिचतुर्मास्यचतुर्थीव्रतम्

सूचिपत्रम्

४०८०५०	सूचिपत्रम्
२९	११६ श्रविष्ठाविनायकव्रतं गणपतिसामान्यच.
३०	२ ६ वर्षसाहसंगणेशचतुर्थीव्र.स्वपनचतुर्थीव्र-
३१	२१४ फा-शु-नं- पितृव्रतंनागापूजनंय
३१	२१५ फा-शु-प-पशुपतिपूजाव्रतंदारिद्र्यहरपथी.
३२	१ ९ फा.शु.स. पकेपुटव्रतंविबर्गोष्टदाससमीव्र.
३२	११६ कामदाससमीव्रतं सप्तमीस्वपनव्रतंसौर.
	व्रतंय कलपासप्तमीव्रतम्
३३	२१३ फा.शु-श्र- शिखपूजनं शीतल.ष्ठमीव्रतम्.
३४	११४ वृषाष्टमीव्रतं वृषाष्टमीव्रतोद्यापनं सोमा-
	ष्टमीव्रतम्
३५	११० अर्काष्टमीव्रतशुक्लाष्टमीव्रतंशोकाष्टमीव्र
३५	१ ५ विष्वरूपाष्टमीव्रतं अष्टमीव्रतोद्यापनम्
३५	२११ फा-शु.न- नंदादिपचनवमीव्रतानि
३६	१ २ फा.शु.द-श्राद्धादशमीव्रतं यमपूजनव्रतं
३७	३ फा.शु-श्रावर्द्धकैकदादशीव्रतकथामनोरथ

द्वादशीव्रतम्

३८ १ गोविंदद्वादशीव्रतम् नृसिंहद्वादशीव्रतं सु

कृतद्वादशीव्रतम्

४१ १ ३ फा-शु-त्रयोदश्यां धनद्वतम्

४२ १ ८ फा-शु-चतुर्दश्यां दुर्गापूजा माहेश्वरव्रतं च

४२ २ १ फा-पूर्णिमायां सूर्यसोमपूजा अशोकव्रतम्

४२ २ १६ लक्ष्मीनारायणपूजाव्रतम्

४३ १ १३ होलिकापूर्णिमानिर्णयः होलिकापूजा-

४६ १ ९ होलिका कथा फाल्गुनी पूर्णिमांतिवसंतम्

होत्सवः

४६ २ ३ आषुर्धतं देवीव्रतं कूर्चव्रतं द्वादशपूर्णिमा-

तीर्थविशेषाः

४७ १ ३ अन्नर्लिङ्गपुराणदानं तिलधेनुदानं च

४७ १ ८ इति फाल्गुनमासकृत्य रत्नसमुच्चयः

४७ १ ८ इति फाल्गुनमासकृत्य रत्नसमुच्चयः

सुविपत्रम्

प०	पं०	१	१	अथमलमासादि प्रकीर्णव्रतानामनुक्रमः
१	१	१	१	मलमासव्रतं भविष्योत्तरे मलमासव्रतोद्या
१	१	१	१	पनकथा
२	२	२	२	देवीपुराणोक्तं मलमासकथानकं
२	२	२	२	मलमासव्रतविधानं पद्मपुराणे
३	३	३	३	मलमासमन्त्रपविधानं पुरुषोत्तमोपाख्या
४	४	४	४	व्रतविधिः मलमासे देवास्त्रयस्त्रिंशत्
५	५	५	५	मलमासव्रतोद्यापनं अत्रतिथिभ्यानाति
६	६	६	६	अधिमसे शुक्लैकांशिकथा
६	६	६	६	अधिमसे कर्णैकादशैकथा मलमा
७	७	७	७	सव्रतोद्यापनम्
८	८	८	८	प्रकीर्णव्रते पुण्यकादशीकल्पः ध्वजारोपणं
९	९	९	९	वर्षसंध्यं पंचाहैकादशीव्रतं हरेर्पूजकव्रतं
१०	१०	१०	१०	ध्वजारापणप्रयोगः विष्णुनयकृत्तपूजावि
११	११	११	११	मासोपवासव्रतविधानम्
१२	१२	१२	१२	

सुविपत्रम्

प०	पं०	१	१	अथैकादशीव्रतमाहारात्म्यम्
१	१	१	१	त्रिष्टुथैकादशीमाहारात्म्यं
१	१	१	१	निर्यैकादशीव्रतम्
१	१	१	१	अग्निप्रियावतुर्दशीव्रतम्
२	२	२	२	साधारणपूर्णमात्रतम्
२	२	२	२	प्रतिपदादितिथिक्रयविशेषः
२	२	२	२	प्रतिपदादितिथिदेवतापूजामंत्राः
३	३	३	३	इतिमलमासादिप्रकीर्णकृत्यरत्नसमुच्चयः
३	३	३	३	अथसंक्रातिव्रतानुक्रमः
३	३	३	३	धानसंक्रातिव्रतं १ रूपसंक्रातिव्रतं २
३	३	३	३	भोगसंक्रातिव्रतं ३ लवणसंक्रातिव्रतं
३	३	३	३	तेजःसंक्रातिव्रतं ४ सौभाग्यसंक्रातिव्रतं
३	३	३	३	तांबूलसंक्रातिव्रतं ५ मत्तैरयनंक्रातिव्रतं
३	३	३	३	विशोकसंक्रातिव्रतं १० आपुःसंक्रातिव्रतं
३	३	३	३	धनसंक्रातिव्रतं १२ आज्ञासंक्रातिव्रतं

पं०	पृ०	पं०	पृ०	सूचिपत्रम्	सूचिपत्रम्				
३५	१	१	१	अथापसक्रांतिव्रत १४ कं तिसंक्रांतिव्रत,	४४	१	१	१	वद्रस्तोत्रशिवश्रितिकुरसोमवारव्रतं रक
३५	१	१	१	दक्षिणायनसंक्रांती शीलव्रत १५	४४	१	१	१	दपूरुषे
३५	२	२	२	उत्तसपणसक्रांती रज्यव्रतम् १६	४५	२	२	२	वर्षसाधुं सोमवारव्रतम्
३५	२	२	२	उत्तरपणेषुतक्षपनव्रतम् १७	४५	२	२	२	सोमवारनके सामान्यपूजाक्रमः
३५	२	२	२	वृताकल्याणव्रतं अस्त्योद्यापनविधिः	४५	२	२	२	सोमवारव्रतोद्यापनविधिः
३५	२	२	२	शत्रुनाशव्रतं भौमव्रतम्	४५	२	२	२	प्रभासखड्गेकं मोद्यापन सोमवारव्रतं
३५	२	२	२	अथसक्रांत्युद्यापनम्	४५	२	२	२	आवणमसिसोमवारि केदारनाथपूजन
३५	२	२	२	आधारव्रतानि आदित्यवारव्रतविधिः	४५	२	२	२	अभिनवचद्राहर्षदानविधिः
३५	२	२	२	अस्त्योद्यापनयोगः	४५	२	२	२	अथभौमवारव्रतानि भौमवारि भौमपूजा
३५	२	२	२	आदित्यपीडाशांतिव्रतआदित्यहस्त्यस्तो	४५	२	२	२	भौमवंधादारः पूजाप्रयोगः
३५	२	२	२	त्र्यम्बकान्ति	४५	२	२	२	भौमवारव्रतकथा
३५	२	२	२	अपरंस्वर्गाष्टोत्तरशाननामस्तोत्रंवनपर्वणि	४५	२	२	२	अस्त्योद्यापनविधिः प्रकारांतरेण भौमव्र
३५	२	२	२	आदित्यनक्तव्रतविधिः	४५	२	२	२	तोद्यापनम्
३५	२	२	२	सोमवारव्रतानिसोमपीडाशांतिःसोमन	४५	२	२	२	मंगलागौरिव्रतविधानं मंगलागौरीकथा
३५	२	२	२		४५	२	२	२	उद्यापनं

सूचिपत्रम्

१०५	३	वृषवारव्रतं वृषातिः वृषस्तोत्रम्
१०६	१	गुरुवारव्रतं गुरुशातिः गुरुस्तोत्रम्
१०७	२	शुक्रवारव्रतं शुक्रशातिः शुक्रस्तोत्रम्
१०८	१	श्रावणशुक्रनरे वरलक्ष्मीव्रत पूजाकथा
१०९	१	उद्यापनं च
११०	१	शनिवारव्रतानि शनिराहुकंतुनाशाति-
१११	१	शानिन्नकथा दशरथकृतं शनिस्तोत्रम्
११२	१	शान्यष्टकं शानिनामशानिः
११३	२	शानेपूजाविधानं सोद्यापनं शानिनकवि-
११४	२	सूर्यारणोक्तं शानिपूजाविधानम्
११५	१	राहुकेतुपूजानिधानं राहुस्तोत्रकेतुस्तोत्र
११६	२	तिथिनक्षत्रयोगेन सूर्यार्द्रिवास्त्वतानि
११७	१	नक्षत्रदेवतानां पूजाव्रतानि नक्षत्रपुरुषव-
११८	२	विष्णोर्नक्षत्रपुरुषव्रतम्
११९	२	शैवनक्षत्रपुरुषव्रतं सौरनक्षत्रव्रतमर्षिदि-

सूर्यपत्रम्

१०५	२	श्रावणशुक्रनरे वरलक्ष्मीव्रत पूजाकथा
१०६	१	उद्यापनं च
१०७	२	शनिवारव्रतानि शनिराहुकंतुनाशाति-
१०८	१	शानिन्नकथा दशरथकृतं शनिस्तोत्रम्
१०९	१	शान्यष्टकं शानिनामशानिः
११०	२	शानेपूजाविधानं सोद्यापनं शानिनकवि-
१११	२	सूर्यारणोक्तं शानिपूजाविधानम्
११२	१	राहुकेतुपूजानिधानं राहुस्तोत्रकेतुस्तोत्र
११३	२	तिथिनक्षत्रयोगेन सूर्यार्द्रिवास्त्वतानि
११४	१	नक्षत्रदेवतानां पूजाव्रतानि नक्षत्रपुरुषव-
११५	२	विष्णोर्नक्षत्रपुरुषव्रतम्
११६	२	शैवनक्षत्रपुरुषव्रतं सौरनक्षत्रव्रतमर्षिदि-

१०	२	८	वापर्वाधसंहितोक्तं लक्षपुष्पपूजाविधानम्	सूचिपत्रम्	१०० पं०	अ०
८७	३	८	अक्षतादिधान्यपलक्षपूजाविधानम्			
८८	११३	जलादिधारामिषेकपूजाविधानम्				
८९	२१४	शैवान्तोकलक्षपूजाविधानम्				
९०	११०	अघोद्यापनम्				
९०	१५	अग्निपुराणोक्तलक्षपूजाविधानम्				
९१	२	अथर्वणुलक्षपूजाविधानं सांध्यापनम्				
९१	११६	लक्षतुलसीपूजाव्रतोद्यापनम्				
९२	२	६ अग्निपुराणोक्तलक्षपूजाप्रकारयोगः				
९२	१	९ इति विष्णुलक्षपूजापनम्				
९२	१	९ गणेशाधिकारपिलक्षपूजापनम्				
९२	१	९ लक्षनमस्कारपूजापनंतरवप्रयोगः				
९३	२	३ लक्षप्रदशिष्टान्नतोद्यापनम्				
९४	१	५ आश्विनलक्षप्रदशिष्टोद्यापनम्				
९४	११४	लक्षवर्त्तिन्नतोद्यापनम्				

सूचिपत्रम्	पृ०	पं०	नम्
विष्णुलक्षवर्तिपूजायापनप्रकारः	११५	१४४	१
विष्णुलक्षवर्तिव्रतोद्यापनम्	८	१६६	२
लक्षदीपदानंश्रव्योद्यापनंलक्षवेदेव	११०	१७७	३
वायुपुराणिकंलक्षवर्तिव्रतरुद्रलक्षवर्तिव्र	११३	१७७	४
लक्षदीपव्रतोद्यापनप्रयोगः	१	१८८	५
फलत्यागव्रतोद्यापनम्	१	१८८	६
पार्थिवलिगोद्यापनंतत्रकामनाभेदः	२१४	१८८	७
पार्थिवलिगपूजाधारस्थानंपूजायांनाममं	५	१९१	८
कामनापरत्वेनपूजायाएकादशप्रकारः	१११	१९१	९
लिगसंख्याफलभेदः पूजारंभकालः	२१५	१९१	१०
सनातिकालः पार्थिवलिगोद्यापनम्	११३	१९१	११
अथोद्यापनप्रयोगः तत्रादौपूजाप्रयोगः	५	१९१	१२
अत्रनदान्यासःयजुर्वेदमंत्रोक्तपूजा	११४	१९१	१३
अथप्राणप्रतिष्ठापूर्वकः पूजाविधिः	११५	१९१	१४
पार्थिवगोपाललक्षव्रतोद्यापनंकामनाभेदः	४	१९१	१५

प०।	पं०	सूचिपत्रम्	प०।	पं०	सूचिपत्रम्
१०६	१	सर्वसाधारणपूजाप्रयोगःगणेशोपनिषत्	१२२	२१४	गंगाभगवत्पासादिविकंकरूपं ब्रह्मद्रव्यस्व-
१०७	१	अश्वत्थोद्यापन शौनकोक्तप्रकारेण	१२३	२१५	गंगायाज्जगन्प्रस्तावः कलिकालंगंगा
१०८	१	प्रकारान्तरेणाश्वत्थोद्यापन सेचनप्रकारः			स्थितिनिर्णयः
१०९	२	अश्वत्थोद्यापनप्रयोगः	१३३	११०	श्रीमहाराजराजवैरार्भिन्हकारितः कृत्तर
१११	२	अश्वत्थस्यपुस्यवनादिसंस्कारार्थहोमः			नाकरःरत्नसमुच्चयः समाप्तः
१११	२१	अश्वत्थविवाहःतुलसीप्रार्थना			शुभमस्तुलेखकपाठकयोः
११२	२	अथवटोद्यापनप्रयोगः			
११४	१	दृक्षसामान्योद्यापनविधिःतरुपुत्रकविधिः			
११६	२	सत्यनारायणकथाविधानम्			
१२१	२१२	सर्वकामनाप्राप्तयेहरिनामस्मरणमेवैव			
१२२	१	सर्वरोगनिवृत्तयेहरिनामत्रयमन्त्रः			
१२२	१११	तथैवशिवनामत्रयमन्त्रःकृत्तरत्नसमुच्चयः			
१२२	११४	अथसमस्तकलिकालपातकशान्तयेहरि			
१२२	२	माग्नस्मरणमहाव्रतम्			
१२२	३	तन्त्रगंगामहिमावर्णनम्			